

ဓမ္မာဒိ (၂၅၀)၊ ၂၀၁၀ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ

မိမိ

မဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC

အုပ္ပတ္တန် ခြောက်လတွင် စတင်ထုတ်ဝေသည့်
ဒီဒီ(နိက္ခန်) စိစစ်တည်းဖြတ်သည့်

ဂန္ထီ
မဂ္ဂဇင်း

အကြံပေး
ဦးစိန်မျိုးမြင့်
ဆရာရန်အောင်ဟိန်း (B.Sc)

အယ်ဒီတာ
မောင်မောင်လတ်

အမှတ်(၂၇၀)၊ ၂၀၁၈ ဇန်နဝါရီလ



၆။ ဗိုလ်တထောင် ကိုဦး

စကြာမာရ်အောင်ဘွဲ့ရရှိ
သမိုင်းဝင် စိန်ရောင်ခြည်စေတီ

၁၄။ သစ္စာမင်းခေါင်

ပဋ္ဌာန်းဆက်ကုသိုလ်ရှင်တို့၏ ပံ့ပိုးလှူဒါန်းမှုဖြင့်
တင့်တယ်သပ္ပာယ်စွာ ပေါ်ထွန်းလာခဲ့သည့်
မြောက်ဥက္ကလာပက ဓမ္မပါလလိုဏ်စေတီတော်

၂၄။ မြမဉ္ဇူဝေ(ကျံမင်း)

သံတွဲမြို့က ဗျာဒိတ်တော်ရ
တော်သုံးတော်စာရင်းဝင် ရွှေနံတော်စေတီ

၂၈။ နဂါးဗိုလ်မောင်မောင်သက်

ပျူခေတ် ဘောစန္ဒီမိဖုရားဘုရား

၃၄။ ဘဏ်အရာရှိဟောင်းတစ်ဦး

ကန်တော့ပလ္လင်နှင့် အစဉ်အလာစကား

၃၈။ နန္ဒာမိုးကြယ်

ပူဇော်ထိုက်သူ ဆိုသည်မှာ

၄၄။ မောင်ညွှတ်လင်း(တောင်ကုတ်)

မနစ်စဉ်စိုက် တောရွေးလိုက်သို့

၅၀။ ထက်ဘုန်းလှ

လေးစားထိုက်သူများ၏ မြတ်သောမနော

၅၃။ ကိုမောင်သန်းဝင်း

မင်းဘေး၊ မီးဘေးက ကင်းလွတ်ချမ်းသာခဲ့ရ
ဝေသာမိတ္တာ မိဖုရားကြီး





၅၀။ ကိုရွှေမြသန်း(သမိုင်း)

မြတ်စွာဘုရားရှင်နှင့် ဘီလူးတို့၏ရာဇဝင်

၆၃။ ဓမ္မာစရိယသန်းထွန်း

ထင်ရှားကျော်ကြား သာမဏေများ(၁၃)

၆၆။ အောင်ကျော်စွာ

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ကပ်ရောင်
နိမိတ်ထူးနှင့် မြေဖုတ်ဘီလူးတို့အကြောင်း

၇၂။ ရွှေတလေး(လွယ်လင်)

စကြာမင်းသား ကံကြမ္မာနှင့် ဘိုးဘိုးအောင်

၈၀။ အာကာသ(သာစည်)

ကောင်းခြင်းရနံ့ သင်းပျံ့ကျော်ကြား
ရာဇဝင်ထဲက အမတ်ကြီးတစ်ပါး

၈၈။ မျိုးချစ်နွယ်(စလင်း)

အတိတ်အကြောင်းမှန် ပစ္စုပ္ပန်အကျိုးပေးသန်

၉၃။ မောင်ညွတ်စိန်

ကံ ကံ ကံ

၉၆။ မျိုးကြီး(အမရဋ္ဌာနေ)

ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် ရိုးရာနတ်ပူဇော်ခြင်းဓလေ့

၉၉။ အောင်မော်ဆရာတော်(ကချင်ပြည်နယ်)

နဂါးဖြစ်ရပ်မှန်များ

၁၀၄။ ပုရောဟိတ် ဆရာဦးမြတ်စံ

ရှင်သီဝလီရဟန္တာ လာဘ်ခေါ်အစီအရင်

၁၀၇။ အောင်ကောင်းမြ(သာကေတ)

ငွေဝင်လာဘ်ရွှင် သဗ္ဗဇယမင်္ဂလာ
(ဒီဝါတပတိ) ကျင့်စဉ်

၁၁၂။ ဂမ္ဘီရ ဆရာလှမျိုး(B.Sc)

ဂုဏ်တော်ကွန်ချာ ကောင်းကျိုးအဖြာဖြာ

၁၁၆။ ပုရောဟိတ် ဆရာဦးမြတ်စံ

အယူတော်မင်္ဂလာဖြင့်
ဟောပြောခဲ့သော မှတ်တမ်း

၁၂၂။ ဆရာကံထူး(ဝေဒသုတေသီ)

ဗေဒင်ပညာနှင့် မိသားစုညီညွတ်ရေး

၁၂၈။ ဆရာကံထူး(ဝေဒသုတေသီ)

နက္ခတ်တာရာများက ဖော်ပြနေတဲ့
သင့်ဘဝရဲ့ တစ်လတာကံကြမ္မာ

၁၃၄။ ဆရာရန်အောင်ဟိန်း(B.Sc)

နေသိဒ္ဓိနက္ခတ်နယ်ပယ်ပေါ်
လက်နှင့် မွန်းတည့်မျဉ်းဖြတ်ယေား

၁၃၆။ ဆရာရန်အောင်ဟိန်း(B.Sc)

ဂမ္ဘီရပရိသတ်မေး၍ ဖြေသည်

၁၄၂။ ဆရာရန်အောင်ဟိန်း(B.Sc)

ဘာဝမချနဝင်း၏ လျှို့ဝှက်

၁၄၆။ တေဇအောင်

ပါတော်မူစစ်တမ်း

၁၅၁။ မင်းနေထွန်း

အိမ်ရာ

၁၅၄။ မင်း

ပုဂံ

၁၅၄။ မင်း

၅၄၉၁၀၃



- ၁၆၀။ ဟိန်း(ဘူမိ)
အသည်းရောင် အသားဝါ ရောဂါနှင့်
သဘာဝကုထုံးများ
- ၁၆၄။ ဆရာဦးသီဟ(တိုင်းရင်းဆေး)
လေဖြတ်ရောဂါ ကြိုတင်ကာကွယ်ပါ
- ၁၆၆။ စကြာကောင်းစံ
ရွှေတိဂုံမှာ ဆုံခဲ့သည်
- ၁၇၄။ ရန်နိုင်
ပြန်ပြောမိသော အိပ်မက်များ
- ၁၈၀။ ရေနံသာ အောင်ချမ်းစော်
ဘဝသံသရာမှ ဘဝကံကြမ္မာပုံရိပ်များ
- ၁၉၀။ သတိုးချာလီဆွေ
သီလ၊ သစ္စာ မိုးမရွာအောင်
- ၁၉၆။ ဝင်းသောင်(ရမည်းသင်း)
ဂန္တီရဖြစ်စဉ်များနှင့် အိပ်မက်တွေကြားက
ပျောက်သွားတဲ့ ရွာလေး
- ၂၀၈။ အောင်ချိန်ဘွား
အော်သံနှင့် ဂန္တီရအဖြစ်ဆန်း

- ၂၁၄။ မောင်မြင့်မား(ဗိုလ်ကလေး)
မိုးတစ်ည
- ၂၂၀။ မောင်ဒဿန(ဆင်ဖြူကျွန်း)
တစ္ဆေဖြူ၏ သံခိပ်
- ၂၃၂။ ဖျာပုံ ရည်လွင်အောင်
ဝဋ်ကြွေးသင့်ချိန်
- ၂၃၉။ မောင်ကောင်းထက်(ကျောက်တံတား)
ဖေဖော်ဂျီအစွမ်း
- ၂၄၄။ သိန်းထွန်းသစ်
မင်းရမ်းကား၏ ပတ္တမြား
- ၂၅၈။ မောင်အောင်စော်(ပန်တော်ဝင်)
အချိန်ပိုင်း မုဆိုးပြိတ္တာ
- ၂၆၃။ ဂါဦးဇွန်းကို
မကြောက်ရေးချ မကြောက်ပါ
- ၂၆၈။ အေးမောင်မောင်ဆန်း
တစ္ဆေနေသောသင်္ဘော
- ၂၇၄။ စိုးယဉ်ထွန်း
ဆန်ကွဲထမင်း ရတနာရောင်လင်း
- ၂၈၂။ ရဲန္တယ်မောင်(သုံးဆယ်)
ချစ်သူဝိညာဉ် လွမ်းရိပ်ထင်ခဲ့
- ၂၈၉။ မင်းသန်ကျော်(ဖီးကုန်း)
ဘုရားပေးတဲ့ရေ
- ၂၉၄။ တင့်ထူး(ဇေယျဝတီ)
တရားစမ်းသပ်ခံများ၏
ဂန္တီရဖြစ်ရပ်ဆန်းများ
- ၃၀၀။ အလင်္ကာသူရ
အံ့ဖွယ်အလည်ခရီးတစ်ခေါက်



ထုတ်ဝေသူ - ဦးသန်းဦး(မြ-၀၀၅၃၆) ၊ ဂန္တီရ Logo - မောင်မောင်အောင် ၊ မျက်နှာပုံ Graphic - ဇေယျ
 အတွင်းသရုပ်ဖော် - ထွန်းအောင်၊ ဝင်းမြင့်အောင်၊ ညွန့်နိုင်လှ၊ ဇော်ညွန့်ဖေ၊ မိုးကျော်၊ ကျော်စိုးညိုနိုး၊ ဇော်လွင်
 အတွင်းသားဖလင်-STARs။ စာအုပ်ချုပ်-အဂျေး။ စောင်ရေ-၅၀၀။ တန်ဖိုး- ၂၀၀၀ ကျပ်
 မျက်နှာပုံပုံနှိပ်-ဦးတိုးဝင်း(မြ-၀၀၈၃၀)၊ နေလရောင်ပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ်(၉၆)၊ (၁၁)လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
 အတွင်းပုံနှိပ်-ဦးကျော်စိုး(မြ-၀၀၄၆၆)၊ စိုးပုံနှိပ်တိုက်၊ ကနောင်မင်းသားကြီးလမ်း။ ၁/၄ အရှေ့ဒဂုံစက်မှုဇုန်၊ ရန်ကုန်မြို့။
 အယ်ဒီတာအဖွဲ့ရုံး * အမှတ်-၁၈၂(က)(မြေညီထပ်)၊ ၃၃-လမ်း(အထက်လမ်း)၊
 ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ☎ (၀၁)၃၇ ၄၅ ၄၅ ၊ 📠 ၀၉၂၆၀၀ ၈၅ ၈၆၀



တဆထလ-၁၁ / ၂၀၀၅၊ တိုး(၁၈၇) ယာယီတိုင်ရှင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၅၁၀ YR ၀၀၀၇၉၂

ကျန်းမာခြင်းသည့်လံာတ်တစ်ပါး

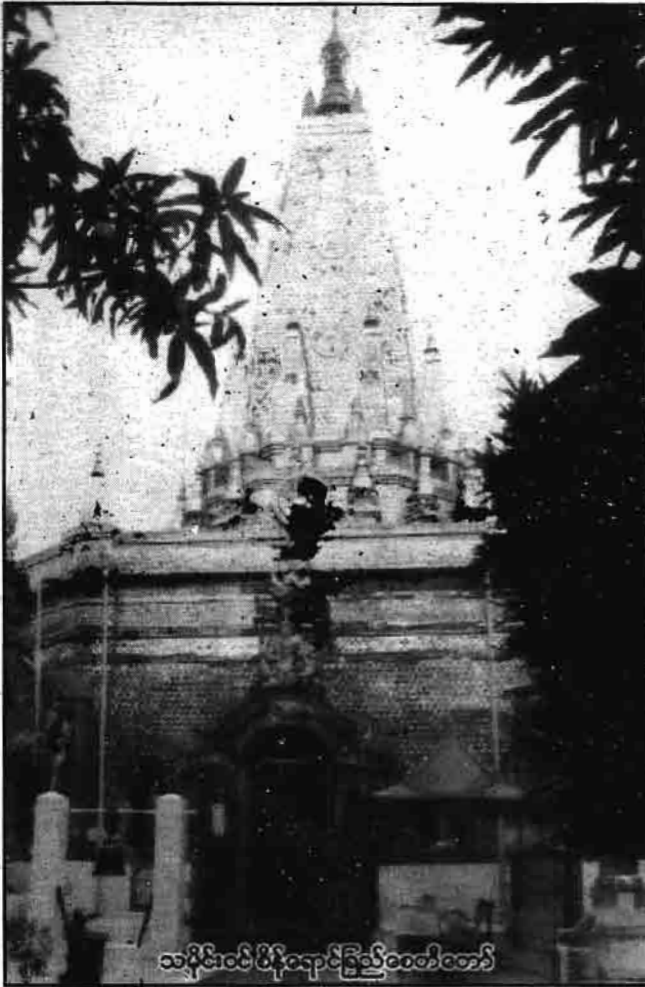


ဦးအောင်မြင့် လှပျံ့တော်ပစ္စည်း

သွေးဆေးမှုန့်
သွေးဆေးအဆီ
လေသက်ဆေး

နန်းတွင်းလျှာပွတ်ဆေး
လျက်ဆား
သည်းခြေဆေး

ဖုန်း ၀၁-၅၄၁၅၁၆ ၀၁-၇၀၁၄၇၃
၀၁-၅၅၉၅၅၉ ၀၁-၅၄၉၁၀၃



သမိုင်းဝင် စိန်ရောင်ခြည်စေတီ

ဥပမာပြုရသော် ဂေါတမမြတ်စွာ၏ ဆံတော် ရှစ်ဆူကို ပင့်ဆောင်လာခဲ့သော ညီနောင်နှစ်ဦး အနက် ညီဖြစ်သူ ဘလ္လိက တည်ခဲ့သည့် ပန်းဆိုး တန်းလမ်း၌ရှိသော ကျိုက်မဟာပိန္နဲ ဆံတော်ရှင် စေတီ၊ သီဟဒီပမင်းကြီးကောင်းမှု တော်စေတီ တော် တစ်ဆယ့်တစ်ဆူအနက် ပုဇွန်တောင် ဘုရား ဖြူကျောင်းတိုက်အတွင်းရှိ စေတီတော်တစ်ဆူဖြစ် သော ကျိုက်ကမာစိန်စေတီတို့သည် သမိုင်းဝင် ထင်ရှားသည့် စေတီများ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုစေတီများမှာ ယခုအခါ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မြန်မာလူမျိုးတို့အနက် သိရှိကြားဖူးခြင်း မရှိသူ များ အများစုဖြစ်ပါသည်။ သို့ကြောင့်လည်း စေတီ တော် တန်ခိုးညှိုးမှိန်ကာ ဘုရားဖူးတို့ ရောက်ရှိဖူး မြော်ခြင်း နည်းဂါးနေသည်ကို ဝမ်းနည်းဖွယ် တွေ့ မြင်နေရသည်။

ထိုထိုသော စေတီများနည်းတူ ဘုရားဖူးတို့ ရောက်ရှိမှု နည်းပါးကာ တန်ခိုးတော် ညှိုးမှိန်နေ ရသော စေတီတော်တစ်ဆူ ရှိပါသေးသည်။ ထို စေတီတော်မှာ ရန်ကုန်မြို့တော် စည်ပင်သာယာ ရေး နယ်နိမိတ်အတွင်းရှိ ရှေးဟောင်းလက်စွဲ အဆောက်အအုံများစာရင်း အမှတ်စဉ်(၉၅)၌ ပါရှိ သည့် ရန်ကုန်မြို့လယ်နှင့် အနီးဆုံးဖြစ်၍ ဒဂုံ

စကြာမာဂ်အောင်ဘွဲ့ချိ ဗိုလ်တထောင်ကိုညီ သမိုင်းဝင် စိန်ရောင်ခြည်စေတီ

ရန်ကုန်မြို့၌ ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် စေတီပုထိုးများ စွာရှိပါသည်။ အများအားဖြင့် ထိုရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် စေတီများစွာမှာ ထင်ရှား၍ တန်ခိုးကြွယ်ကာ ဘုရားဖူး များဖြင့် စည်ကားနေသည်ကို တွေ့မြင်နေရသည်။ သို့ သော်လည်း အချို့သော စေတီများမှာမူ သမိုင်းဝင် ထင် ရှားပါသော်လည်း ဘုရားဖူးတို့ ဆိတ်သုဉ်းကာ တန်ခိုး တော် ညှိုးမှိန်လျက် ရှိပါသည်။

မြို့နယ်အတွင်း တည်ရှိကာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့သည် တန်ခိုးကြီးမား မြတ်ဘုရားရွှေတိဂုံသို့ သွားရာလမ်းအနီး ရှိနေသော သမိုင်းဝင် စိန်ရောင်ခြည်စေတီတော် ဖြစ်ပါ သည်။

ဟိုးရှေးရှေးက ရန်ကုန်မြို့
အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့တို့ အောက်မြန်မာနိုင်ငံကို မသိမ်းမီက ရန်ကုန်မြို့ခေါ် ဒဂုံမြို့သည် တောင်ကမ္ဘာ၌

www.burmeseclassic.com

ကျားကူးသိမ်တော်လည်း ပါဝင်၏။ ရဟန္တာတို့ သမုတ်တော်မူခဲ့သော သိမ်တော်သည် အင်္ဂလိပ်လက်ထက်သို့ ရောက်သောအခါ မြင်းပြိုင်ကွင်း ပြုလုပ်ရန် နေရာနှင့် မလွတ်ကင်းသောကြောင့် ပြောင်းရွှေ့ခံခဲ့ရ၏။ ယခု မိုင်ဒါ ကွင်းဟု လူသိများသောနေရာသည် အင်္ဂလိပ်လက်ထက်က မြင်းပြိုင်ကွင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

ရွှေတိဂုံဘုရားတောင်ဘက်မုခ်မှစ၍ ဘုရားလမ်းတစ်လျှောက်တွင် စေတီ၊ ဇရပ်၊ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများဖြင့် ပြည့်နှက်လျက်ရှိ၏။ သိမ်ကြီးဈေးအနီးတိုင်အောင် ရှိခဲ့သည်ဟုဆို၏။ အင်္ဂလိပ်လက်ထက်၌ ရန်ကုန်မြို့ကွက်ရိုက်သောအခါ စေတီ၊ ဇရပ်၊ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းအားလုံးနီးပါးသည် ပျက်ဆီးခြင်းခံခဲ့ရ၏။ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများကို တစုတစည်းတည်း သရက်တောကျောင်းတိုက်နေရာ၌ ထားရှိခဲ့ရာ ယနေ့တိုင်အောင်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ကျားကူးသိမ်တော်သည် မြင်းပြိုင်ကွင်းဟောင်းမှ ဦးဝိစာရလမ်းခြားပြီး ရှိနေ၏။ ၎င်းသိမ်တော်၏ မြောက်



အင်ဒြာန်အောင် လှစအောင် ဖြည့် ယွန်းဘုရား



လိုက်ပိုင်အတွင်းတည်ရှိသော မုဒြာဟန်အမျိုးမျိုးဖြင့် မြင်တွေ့ရသည့် ရုပ်ပွားတော်များ

ဘက်၌ ဂျပူလီဟောရှိ၏။ ဂျပူလီဟောမြေနေရာသည် အင်္ဂလိပ်လက်ထက် မတိုင်မီက ဘုန်းကြီးဦးပြားခေါ် ဦးပဏ္ဍိတ ကျောင်းရှိလေ၏။ အင်္ဂလိပ်လက်ထက်၌ ရန်ကုန်မြို့ကွက် ရိုက်သောအခါ ဂျပူလီဟောဆောက်ရန်အတွက် မြေနေရာကျယ်ဝန်းသည့် ဦးပြားကျောင်းတိုက်အား ဖယ်ရှားကာ နေရာအစားပေး၍ ယခု ဘောင်ဒရီလမ်းဘေးတောင်ကုန်းပေါ်သို့ ပြောင်းရွှေ့စေ၏။ ဘုန်းကြီးဦးပြားလ်အစွဲပြု၍ ဦးပြားကျောင်းတိုက်ဟု ခေါ်၏။ ယခုအခါ အလယ်တောရကျောင်းတိုက်အဖြစ် ထင်ရှား၏။

၎င်းဂျပူလီဟောနေရာ ဘုန်းကြီးဦးပြားကျောင်းအရှေ့ဘက်၌ စဉ့်ပါဆရာတော်ကျောင်းရှိ၏။ ၎င်းမြောက်ဘက်တွင် စားကျောင်း၊ တောင်ဘက် ယခု ကျားကူးကျောင်း နေရာတွင် မိဖုရားခင်ဆိုးကျောင်းရှိ၏။ သိမ်တော်ကြီး အရှေ့ဘက်၌ ဘုန်းကြီးဦးညောင်ကျောင်း၊ ဦးဝိမလကျောင်း၊ ဦးဥတ္တမကျောင်းများ ရှိလေသည်။ သိမ်တော်ကြီး တောင်ဘက်၌ ပဲခူးကျောင်းတိုက်ရှိ၏။

ရွှေတိဂုံစေတီတော်တောင်ဘက်ရှိ ဘုရားလမ်း



လိုက်နာသောတို့၏အားဖြင့် အာရုံစူးစိုက်မှုဖြင့် မြင်တွေ့ရသည့် ရုပ်ပွားတော်များ

လျှောက်တွင် ဗုဒ္ဓသာသနာအတွက် မရှိမဖြစ်သော သံဃာတော်များစွာသည် ကျောင်းတိုက်များ အသီးသီးတည်ထောင်ကာ 'ပရိပတ္တိ၊ ပရိယတ္တိ သာသနာကို ပြန့်ပွားအောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်တော်မူကြကုန်၏။

လောကမာရ်အောင်စေတီ

ဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက် စစ်သူကြီးမဟာဗန္ဓုလ၏ ထက်ရုံးတစ်ဆူဖြစ်တော်မူသော စကြာဝန်ကြီးသည် ရွှေတိဂုံစေတီပုံတူတစ်ဆူကို တည်တော်မူ၏။ မြေစိုက်စေတီ ဖြစ်၍ ဉာဏ်တော်အမြင့်ပေ သုံးဆယ်နီးပါးရှိလေ၏။ ထိုစေတီကို ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများ အများအပြားတည်ရှိရာနေရာ ကျားကူးသိမ်တော်၏ အရှေ့အရပ်၌ တည်လေ၏။ ဘွဲ့မည်ကို လောကမာရ်အောင်စေတီဟု သမုတ်တော်မူလေ၏။ သို့သော်လည်း လောကမာရ်အောင်စေတီဟု ခေါ်ကြဘဲ ဘုရားဒါယကာ စကြာဝန်ကြီးအမည်ကို မသိဘဲ ဖြစ်၍ စကြာဝန်ကြီးဘုရားဟုသာ ခေါ်ဆိုကြလေ၏။

ရောင်ခြည်ဘုရား ဘွဲ့မည်တွင်ပုံ

ဝရဇိန်တနန်း၊ စိန်တုံးစိန်ခိုင်၊ စိန်ငိုင့်စိန်ခဲကဲ့သို့ မကွဲ

မအက် မပျက်မကြေနိုင်သော မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ အဆင်းတော်နှင့်တူစွာ ဆက်ကာ၊ ဆက်ကာ ဖြာထွက်နေသည့် ရောင်ခြည်ခြောက်သွယ် ဘဝင်ထယ် အံ့ဖွယ်ရှစ်ဖြာကို ဂုဏ်ဒြပ်ပြုကာ စိန်ရောင်ခြည်ဘွဲ့မည် ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

စိန်ရောင်ခြည်စေတီတော်သည် ကမ္ဘာ့အံ့ဖွယ် မြန်မာလူမျိုးတို့ အထွတ်အမြတ်ထားရာ ရွှေတိဂုံစေတီတော်သို့ သွားရောက်ဖူးမြော်ရာ လမ်းခုလတ်ဖြစ်သည့် ဒဂုံမြို့နယ်၊ ရွှေတိဂုံဘုရားလမ်းတွင် ရှိပါ၏။

ဘုရားဝတ္ထကမြေနှင့် အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့

အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့လက်အောက် ကျရောက်သောအခါ နေရာအကွက်အကွင်းကောင်းသော ဘုရားဝတ္ထကမြေနှင့် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းဝင်းအချို့သည် ရောင်းစားခြင်းခံခဲ့ရ၏။ ရောင်းချသူမှာ နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်ဖြစ်ပြီး ဝယ်ယူသူတိုင်းမှာ မြန်မာလူမျိုး ဦးရွှေအိုးနှင့် ဦးရွှေရိုး ဆိုသူတို့ဖြစ်ကြသည်။

(၁၉၀၂)ခုနှစ် အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့တို့ အထွတ်အထိပ်ရောက်ရှိစဉ် ဗုဒ္ဓသာသနာ ညှိုးမှိန်စေရန်အတွက် ရည်ရွယ်



ကျိုက်မရောဘုရား ပုံစံတူ ရုပ်ပွားတော်မြတ်



လိုက်ပုဒ်အတွင်း မြင်တွေ့ရမိသည့် ရုပ်ပွားတော်များ

ကာ ရွှေတိဂုံစေတီတော် တောင်ဘက်အနီး၌ ခရစ်ယာန် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကို ဆောက်လုပ်လေ၏။

စိန်ရောင်ခြည်စေတီတော်အနီး၌လည်း ခရစ်ယာန် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းတစ်ခု ဆောက်လုပ်ခဲ့၏။ ခရစ်နှစ်



သာသနာ့သောဘိဏိ သိပ်တော်

(၁၉၁၄)ခုနှစ်တွင် ဘုရားဝတ္ထက မြေအား အိန္ဒိယနိုင်ငံသား မန်ဂလာပရန်ဂျီလက်ဝယ် ရောက်ရှိသွား၏။ ၎င်းကွယ်လွန်သွားသောအခါ ဒေါက်တာမိတားက အမွေဆက်ခံ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့၏။

(၁၉၂၅)ခုနှစ်တွင် ဦးမောင်ကြီး၊ ဒေါ်ဖိမိသားစုသည် ဟောင်းခွမ်းပျက်စီးနေသော စေတီတော်ကို ပြင်ဆင်မွမ်းမံပြီး ထီးတော်အသစ် တင်လှူရန် ပြင်ဆင်နေခိုက် ဒေါက်တာမိတားသည် နယ်ချဲ့တရားရုံးမှတစ်ဆင့် တားဝရမ်း

ထုတ်ဆင့် တားမြစ်ခဲ့လေ၏။

နယ်ချဲ့ခေတ်ဖြစ်၍ နယ်ချဲ့တို့အလိုကျ ဗုဒ္ဓသာသနာ မထွန်းကားစေလိုသောကြောင့် ထီးတော်တင်လှူခြင်း မရခဲ့ပေ။ ဤဖြစ်ရပ်သည် မြန်မာလူမျိုးတို့အား အမျိုးဘာသာ၊ သာသနာစိတ်ဓာတ်ကို နှိုးဆွပေးလိုက်သလို ဖြစ်ကာ ဦးရန်ပဆိုသူမှ ဦးဆောင်ဆော်ဩလိုက်သဖြင့် (၁၉၃၉)ခုနှစ်ရောက်သည့်အခါ မင်းတိုင်ပင်အမတ် ဦးဘသိန်းက စိန်ရောင်ခြည်စေတီ ဘုရားဝတ္ထကမြေပြဿနာကို မင်းတိုင်ပင်အမတ် အစည်းအဝေး၌ မေးခွန်းထုတ်မေးမြန်းခဲ့၏။ နယ်ချဲ့ခေတ်ကာလ၌ အောင်မြင်မှု မရခဲ့ချေ။ ဘုရားဝတ္ထကမြေအား ရင်းလင်းလေပြီ

ဂျပန်ခေတ်ရောက်သောအခါ သရက်တောကျောင်းတိုက် အုတ်လှေကားဆရာတော်မှ ဦးဆောင်ကြီးမှူးလျက် ထီးတော်အသစ် တင်လှူခြင်း ရရှိခဲ့လေ၏။ ဘုရားဝတ္ထက မြေကိစ္စကား မြန်မာတို့ ပြန်လည်ရရှိရေး ဆက်လက်ကြိုးပမ်းခဲ့ကြ၏။ လွတ်လပ်ရေးရပြီးနောက် သာသနာ့ဦးကြားရေးဝန်ရုံးက စေတီတော်ပရိသတ်အတွင်းရှိ ကုလားပိုင်မြေကွက်နှင့်ပတ်သက်ပြီး စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးကော်မတီဖွဲ့စည်းကာ ဆောင်ရွက်ခဲ့လေသည်။

(၁၉၅၃)ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် အဖွဲ့ဝင်(၁၅)ဦးပါဝင်သော ကော်မတီ၏ ဆောင်ရွက်မှုကြောင့် အောင်မြင်မှုရခါနီးတွင် သပိတ်စုံပေါ်ဖောက်လာခြင်း တောနယ်များတွင် ရောင်စုံသူပုန်များ ထကြွလာခြင်းကြောင့် ရှေး

ဒေသမှ လူအများ ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြုရောက်ရှိကာ ရရာနေရာ၌ တံ ထိုးနေထိုင်ကြလေ၏။ စိန်ရောင် ခြည်စေတီတော် တည်ရှိရာ မြေ ထွက်လပ်၌လည်း ကျပန်းတည် ဆောက်ထားသော တံအိမ်များ ပြုတ်သိပ်နေလေ၏။

သာသနာညွှန်ကြားရေးဝန် နုံးက ဝတ္တကမြေအတွင်း နေထိုင် ကြသူများအား ရှင်းလင်းဖယ်ရှား ထား တံအိမ်များအား ဖြိုချဖျက် ဆီးခဲ့လေ၏။ လူနှင့် တံအိမ်များ



မိုးညှင်းသမ္မတဒေသပုံစံတူ နံရံကပ် ရုပ်ပွားတော်များ

ရှင်းလင်း ဖယ်ရှားပြီးနောက် နေရင်းဆရာတော် ဦးကော ဝိဒိအား စေတီတော်အနီးကပ် စောင့်ရှောက်တော်မူစေခဲ့ ၏။

ယနေ့မြင်တွေ့နေရသော စိန်ရောင်ခြည်စေတီတော်

ဆရာတော်ဦးကောဝိဒသည် စိန်ရောင်ခြည်ကျောင်း ဘိုက်ကြီး တည်ထောင်ကာ စေတီတော်ကို ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်လေ၏။ ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင်ပြီးနောက်ပိုင်း မြို့စိုက်စေတီအဖြစ် တည်ရှိနေသော ရှေးဟောင်းစိန်ရောင် ခြည်စေတီအားငုံ၍ ဗုဒ္ဓဂယာမှ မဟာဗောဓိစေတီတော် ပို့တူတည်ထားလေ၏။ ထီးတော်အထွတ်တွင် ရွှေပိန်းချ ဆားလေသည်။ ယနေ့တိုင် ဖူးမြင်နေရသော စေတီတော် ဘုရားဒါယကာကြီးမှာ စိန်ရောင်ခြည်ကျောင်းတိုက်ကြီး တည်ထောင်သူ ပဓာနနာယက ဆရာတော် ဦးကောဝိဒ ဖြစ်ပါသည်။

မဟာဗောဓိစေတီတော် လိုဏ်အတွင်း၌ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ၏ ဗုဒ္ဓြာဟန်အမျိုးမျိုးကို ထုလုပ်ပူဇော်ထားလေ၏။ လိုဏ် အတွင်း ဘေးနံရံများ၌ မိုးညှင်းသမ္မုဒ္ဓေ ပုံစံအတိုင်း ဗုဒ္ဓ ဘေးတူတော်များကို နံရံအပြည့် ပူဇော်ထားရှိလေသည်။ မဟာဗောဓိစေတီတော်၏ ဉာဏ်တော်အမြင့်မှာ ကိုးဆယ့် နှစ်ပေနှင့် ခြောက်လက်မရှိ၏။

စေတီရင်ပြင်တော် သောကြာထောင့်တွင် ထွက် ချွေသင်္ကတပုဂ္ဂိုလ်များ ရုပ်တူထားရှိ၏။ တနင်္လာထောင့် တွင် သာသနာနှစ်(၂၅၁၅)ခုနှစ်၊ ခရစ်နှစ်(၁၉၇၂)ခုနှစ်က ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် သာသနသောဘိဏ်သိမ်တော် ရှိလေ

၏။ ဗုဒ္ဓဟူးထောင့်တွင် ဆရာတော်ကျောင်းထိုင်သော ပွားစောရင်ကျောင်းတိုက် ရှိ၏။

ထူးခြားသည်မှာ စေတီတော်လိုဏ်မုခ်အတွင်း ကြာ သပတေးထောင့်ရှိ ကျောင်းဆောင်ထဲ၌ သီတင်းသုံးနေ သော ယွန်းဘုရားသည် ဆုတောင်းမိဋ္ဌာန်ပြည့်ဝသော



ရင်ပြင်တော်မပါရှိ တံခွန်တိုင်

ဘုရားတစ်ဆူဖြစ်လေ၏။ အထူးသဖြင့် အောင်မြင်မှု လိုလားတောင့်တသူတို့အဖို့ မိဋ္ဌာန်အောင်မြင်သည့် ဘုရားဖြစ်ကြောင်း ဆရာတော်ဦးဉာဏက ရှင်းလင်းမိန့်ကြားခဲ့သည်။

ယခုလက်ရှိ စိန်ရောင်ခြည်စေတီတော်အား နေရင်း ဆရာတော် ဦးကောဝိဒ၏ တပည့်ရင်း ဆရာတော် ဦးဓမ္မနန္ဒနှင့် တပည့်ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ အလှူရှင်များက ကြည်ညိုဖွယ်ဖြစ်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နေခိုက် ဆရာတော် ဦးဓမ္မနန္ဒသည် (၂၀၁၆)ခုနှစ်တွင် ပျံလွန်သွားခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် လက်ရှိဆရာတော် ဦးဉာဏမှ ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်လျက် ရှိပါသည်။

ကျေးဇူးစကား

စေတီတော်နှင့်တကွ သိရှိလိုသော အကြောင်းအရာများအား တပည့်ရင်းသဖွယ် သဘောထားကာ ရှင်းလင်းမိန့်ကြားပေးပါသော ဆရာတော်ဦးဉာဏ(သက်တော် ၅၇)



ဝေအံသနိုးကြောင်း ရှင်းပြနေသော ဆရာတော်ဦးဉာဏ



ဖေဖေ့ ငြိမ်စေ့ရာသာ ဝေအံဆရာတော်ဦးဉာဏ
ဆရာတော်ဦးကောဝိဒ ရုပ်တုနှင့် ဓာတ်ပုံ

နှစ်၊ ဝါတော် ၃၇ ဝါ)အားလည်းကောင်း၊ ကိုယ်တိုင်လိုက်လံပြသ ရှင်းလင်းပြောပြသော သီလရှင်ဆရာလေး ခေစရဏ (သက်တော် ၆၇ နှစ်၊ ဝါတော် ၁၁ ဝါ)တို့အကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။

စိန်ရောင်ခြည်စေတီတော်မှာ ရွှေတိဂုံဘုရားလမ်းဆောက်လုပ်ရေးမှတ်တိုင်အနီး ကျားကူးသိမ်တော်ရှေ့တည့်တည့်တွင် တည်ရှိကာ ဝင်ရောက်ဖူးမြော်နိုင်ပါကြောင်း နိဗ္ဗာန်အကျိုးမျှော် နှိုးဆော်တိုက်တွန်းလိုက်ရပါတော့သည်။

ခုနှစ်နေ့သားသမီးအပေါင်း ဘေးဘယာကင်းဝေးပြပါစေ။

ဗိုလ်တထောင် ကိုဦး

မိငြိမ်း

- * ဘုံပျံဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တပညာသာမိ ပြုစုသော ဗိုလ်တထောင်ကျိုက်ဒေးအပ်ဆံတော်ဦးစေတီတော် သမိုင်း။
- * မောင်မြတ်မွန်(ဆူးလေ)၏ ရန်ကုန်မြို့ကြီးရဲ့ သမိုင်းထဲက အခြေခံအဆောက်အအုံရဲ့ မူလဘူတမြေသမိုင်းကြောင်း (၂၁)။



ဓမ္မပါလစေတီတော်၏ အနီးကပ် ဖူးမြင်ရပုံ

တောအုပ်ကြီး၏ ဝဲဘက်ဘေးတွင် ကား ငမိုးရိပ်ချောင်း၏ လက်တက် တစ်ခုဖြစ်သော သုနန္ဒာချောင်းက ရစ်ခွေစီးဆင်းလျက်ရှိ၏။ ထိုခရာ ဆူးချုံတောအုပ်ကြီး၏ ရှေ့ဘက် တွင်ကား ဓမ္မပါလ အမည်ရှိသော ဆွမ်းလောင်းဓမ္မာရုံလေး တစ်ခု တည်ရှိ၏။ ဓမ္မာရုံ၏ ရှေ့ဘက် တွင်မူ မြောက်ဥက္ကလာပ၊ မေဓာဝီ လမ်းမကြီးက ကပ်လျက်ရှိနေ၏။ ညအမှောင်ကြီးနီး၍ လူခြေ တိတ်ပြီဆိုလျှင် ဤနေရာ အနီး

ပဋ္ဌာန်းဆက်ကုသိုလ်ရှင်တို့၏ ဗုဒ္ဓိလျှောက်ဆိုပြီးဖြင့် တင့်တယ်သပွာယံစွာ ပေါ်ထွန်းလာခဲ့သည့်

မြောက်ဥက္ကလာပက

ဓမ္မပါလဂျိဏ္ဍီစေတီတော်

သစ္စာမင်းခေါင်

ယခင်က ဤနေရာသည် ခရာဆူးချုံများ ဖုံးလွှမ်း လျက်ရှိသော တောအုပ်ကြီးဖြစ်ခဲ့၏။ ထို့ပြင် အများသူငါ စွန့်ပစ်ထားသော အမှိုက်ပုံကြီးကလည်း ထိုခရာဆူးချုံ တောအုပ်အနီးတွင် ယာဉ်ထဲလျက်ရှိနေ၏။ ခရာဆူးချုံ

အနားမှ တော်ရုံတန်ရုံ ကိစ္စနှင့်တော့ ဖြတ်သန်းသွား လာခြင်း မပြုကြတော့။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤ ခရာဆူးချုံ တောအုပ်ကြီးတစ်ဝိုက်သည် လူသူပြတ်လပ် ၏။ အမြဲတမ်းပင် အမှောင်ရိပ်က ကြီးစိုးနေ၍ဖြစ်ချေ၏။ ထိုနေရာသည်ကား မြောက်ဥက္က လာပမြို့နယ်၊ (ဇ)ရပ်ကွက်၊ မေ ဓာဝီလမ်းနှင့် ဣန္ဒာလမ်းထောင့် သုနန္ဒာချောင်းဘေးတွင် တည်ရှိ ၏။ ထိုခရာဆူးချုံတောအုပ်ကြီး၏ အရှေ့ဘက် ချောင်းကမ်းစပ်အနီး တွင်ကား ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများ ဖုံးလွှမ်းနေသော ဗောဓိပင်တစ်ပင် ရှိ၏။ မည်သူက စိုက်ပျိုးထား သည်၊ ဗောဓိပင်သက်တမ်း မည် မျှရှိပြီကိုကား မည်သူကမျှ မသိ နိုင် ဖြစ်ချေ၏။



ဓမ္မပါလစေတီတော်၏ အရှေ့ဘက်အဝင်ပုဒ်ဦး



ဓမ္မပါလရန်ကံစေတီတော်နှင့် ရှင်မြိုင်တော်၊ ကုန်းတော်တို့အား အဝေးမှ တွေ့မြင်ရစဉ်

ထို့ပြင် ခရာဆူးချုံတောအုပ်ကြီး၏ အလယ်တွင်ကား ဉာဏ်တော်အမြင့်(၂)တောင်စီရှိသော စေတီငယ်(၂)ဆူသည်လည်း မြက်ရိုင်းချုံနွယ်များ ဖုံးလွှမ်းကာရှိနေချေ၏။ ထိုစေတီငယ်(၂)ဆူနှင့် ပတ်သက်၍လည်း ဘယ်ကတည်းက ရှိနေသည်ဆိုသည်ကို မည်သူ ကမ္ဘာ တပ်အပ်သေချာ ပြောနိုင် ကြချေ။

စတီတည်ထားရန် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ကြခြင်း

ယင်းသို့သော အခြေအနေတွင် အဆိုပါ ခရာဆူးချုံတောအုပ်အလယ်ရှိ စေတီငယ် (၂)ဆူကို အဝါမှင့်၍ အောက်ထပ်တွင် ထပ်တူပါရှိသော စေတီတော်တစ်ဆူ တည်ထားရန် မြောက်ဥက္ကလာမ (၆)ရပ်ကွက်ရှိ စေတနာ့အဖွဲ့ လူမှုဘဝစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့က စီစဉ်ဆောင်ရွက်ခဲ့၏။

ဦးဆောင်စီစဉ်သူမှာကား အလင်းရောင်တိုင်းရင်း ဆေးဝါးလုပ်ငန်းပိုင်ရှင် ဦးစိုးတင့်ဖြစ်၏။ ဦးစိုးတင့်သည် ထိုနေရာတွင် တည်ထားကိုးကွယ်မည့် စေတီတော်၏ ဒီဇိုင်းပုံစံအားလုံးကို ကိုယ်တိုင်ပုံစံထုတ် ရေးဆွဲ၏။ စေတီတော်၏ ဉာဏ်တော်အမြင့်မှာ (၁၈)တောင်ရှိပြီး အောက်ထပ်



ဓမ္မပါလစေတီတော်၏ မြောက်ဘက်အဝင်ပုဒ်ဦး



ငွေပါလစေတီတော်အတွက် ရန်ပုံငွေအားသမီးတို့ လှူဒါန်းထားသော
ရှေးဟောင်းကျစ်မွှားစေတီများအပေါ်အစဉ် မုဒ္ဒရုပ်မွှားဆင်းတုစေတီများအား
ငွေပေးအတွင်း၌ ဖူးတွေ့ရစဉ်

တွင် လိုက်ပေးပါရုံ၏။
စေတီတော်တည်ထားခြင်းမပြုမီ
ဦးစိုးတင့် အိပ်မက်မြင်မက်ခြင်း

ဖော်ပြပါ စေတီတော်အား တည်ထားခြင်းမပြုမီ ည
တစ်ညတွင် စေတီတော်အား ဦးဆောင်တည်ထားမည့်
ပုဂ္ဂိုလ် ဦးစိုးတင့်သည် ထူးခြားသော အိပ်မက်တစ်ခုကို
မြင်မက်၏။ ယင်းအိပ်မက်မှာ စေတီတော်၏ ပန်းလည်
တိုင်စိုက်ထူမည့် မြေနေရာမှ သီလရှင်(၉)ပါး ထွက်ပေါ်
လာကြ၏။ သီလရှင်များ၏ လက်ထဲတွင် ရွှေအိုး(၅)လုံး
ကို ကိုင်ထားကြ၏။ ထိုရွှေအိုး(၅)လုံးအနက်မှ ရွှေအိုး
(၄)လုံးကို ဦးစိုးတင့်ထံ ပေးအပ်၏။ ဦးစိုးတင့်ထံ ပေးအပ်
လိုက်သော ရွှေအိုး(၄)လုံးမှာ ခဏတာအတွင်း၌ပင် ငွေ

အိုးများအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွား
ခဲ့၏။
ထိုအခါ အဆိုပါ သီလရှင်များ
က ဦးစိုးတင့်အား -
‘ဒကာကြီးလက်ထဲက ရွှေအိုး
တွေကတော့ ငွေအိုးတွေ ဖြစ်သွား
ခဲ့ပြီ။ ဒကာကြီး ဘယ်လိုလုပ်
မလဲ’
ဟု မေးမြန်းခဲ့ရာ ဦးစိုးတင့်က -
‘ရွှေအိုးလည်း မလိုပါ။ ငွေအိုး
လည်း မလိုပါ။ ဒီစေတီကို အောင်
မြင်စွာတည်ထားနိုင်ဖို့သာ အဓိက

လိုအပ်ပါတယ်’ ဟု ပြန်လည်ဖြေကြားခဲ့၏။
ထိုအခါ အဆိုပါ သီလရှင်(၉)ပါးက -
‘ဒကာကြီး...အောင်မြင်ပါလိမ့်မယ်။ ဒီစေတီကို

အမြန်ဆုံးသာ တည်ပါတော့’ ဟု ပြောကြားကာ ရုတ်
တရက် ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ကြလေ၏။

စေတီတော်စတင်တည်ထားခြင်း

ယင်းနောက် (၂၀၁၃)ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၁၂)ရက် သော
ကြာနေ့ ညနေပိုင်းတွင် ရတနာအုတ်မြစ်တော်စီ မင်္ဂလာ
အခမ်းအနားပြုလုပ်ပြီး စေတီတော်တည်ထားခြင်းကို
စတင်ဆောင်ရွက်ခဲ့လေ၏။

ပဋ္ဌာန်းဆက် ကုသိုလ်ရှင်များက

လာရောက်လှူဒါန်းကြခြင်း

ထိုသို့ စေတီတော်ကို စတင်
တည်ထားပြီးနောက် များမကြာ
ကာလအတွင်း၌ စေတီတော်ကို
ဆက်လက်တည်ထားရန် ငွေကြေး
အခက်အခဲများနှင့် ကြုံတွေ့လာ
ခဲ့ရ၏။ ထိုသို့သော အခြေအနေ
တွင် အိပ်မက်အရ လာရောက်လှူ
ဒါန်းသူ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတို့၏ တိုက်
တွန်းမှုဖြင့် လာရောက်လှူဒါန်း
အစရှိသည့် ပဋ္ဌာန်းဆက်ကုသိုလ်
ရှင်အများအပြား ရောက်ရှိလာ
ပြီး အားတက်သရော လှူဒါန်း



ငွေပါလစေတီတော်စတင်တည်ထားအတွက် ရှိစေတီစင်

ကြသဖြင့် စေတီတော်တည်ထား
ရေးအတွက် ပြည့်စုံလုံလောက်မှု
ရရှိခဲ့ပြီး စေတီတော်တည်ထား
ခြင်းကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ခဲ့
ကြလေ၏။

ထူးခြားသောအလှူရှင်
အမျိုးသမီးတစ်ဦးက
ထားရောက်လှူဒါန်းခြင်း

ဖော်ပြပါစေတီတော် တည်
ထားခြင်းလုပ်ငန်းများကို ဆောင်
ရွက်နေစဉ်ကာလအတွင်း (၂၀၁၃)
ခုနှစ်၊ မေလ၏ နေ့တစ်နေ့တွင်
လွန်စွာဟောင်းနွမ်းစုတ်ချာသည့်
အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်ထား
သော အမျိုးသမီးတစ်ဦးသည်
ဧလေးတစ်ယောက်ကိုချီပိုးကာ
ဆိုစေတီတော်ပရိဝုဏ်သို့ ရောက်
ရှိလာပြီး ဂေါပကအဖွဲ့ထံ၌ လွန်
စွာရှေးကျသော ဉာဏ်တော်(၁)
ဆခန့်ရှိ ရှေးဟောင်းဘုရားတစ်
ဆူကို လှူဒါန်းပြီး သူမ၏ နား
ဆပ်တစ်ရန်ကိုပါ ချွတ်၍ စေတီ
ဆော်အတွက် လှူဒါန်းခဲ့လေ၏။

ယင်းအမျိုးသမီးမှာ ဘယ်
အရပ်က လာရောက်သည်ကို
မည်း မည်သူမျှ မသိနိုင်ဖြစ်ခဲ့ရ
ပြီး ဂေါပကလူကြီးများက နောက်
ဆောင်ခံ လိုက်ကြည့်သောအခါ
ထွင်လည်း ကားလမ်းအကူးတွင်
ပျော်ကွယ်သွားခဲ့
သည်ကို ထူးဆန်းစွာ ကြုံခဲ့ကြရ
လေ၏။ ထိုအမျိုးသမီး လှူဒါန်း
သော ရှေးဟောင်းဘုရားနှင့်
ဆောင်တစ်ရန်တို့ကို ဂေါပက
အဖွဲ့မှားက စေတီတော်ဌာပနာ
အတွင်း၌ ထည့်သွင်းလှူ



မွေပါလစေတီတော်လိုက်အတွင်းရှိ
ခြံစိမ့်စွာအုရား ခုတ္တရစရိသာကျင့်တော်မူနေဖို့ ရုပ်လုံးရုပ်ကြံ



မွေပါလလိုက်စေတီတော်၏ ရှင်းသန့်သော ရင်ပြင်တပ်နေရာ



မွေပါလစေတီတော်၏ လိုက်အတွင်းအား တွေ့မြင်ရစဉ်

**ဒါန်းခဲ့ကြလေ၏။
စေတီတော်နှင့်ပတ်သက်သည့်
လုပ်ငန်းများကို
အခမ်းအနားများဖြင့်
ဆောင်ရွက်ခြင်း**

ထိုစေတီတော်၏ ပန်းလည်
တိုင် စိုက်ထူခြင်းကို (၃၀-၁-
၂၀၁၄)ရက် စနေနေ့တွင်လည်း
ကောင်း၊ ဌာပနာတော်သွင်းခြင်း
ကို (၃-၅-၂၀၁၄)ရက် စနေနေ့
တွင်လည်းကောင်း ဘာသာရေး
ဆိုင်ရာ ထုံးတမ်းစဉ်လာများနှင့်အညီ ဩဝါဒါစရိယ
ဆရာတော်ကြီးများ၏ မိန့်ကြားဩဝါဒများကို ခံယူလျက်
ခမ်းနားစွာ ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြ၏။
**စေတီတော်ကို ထီးတော်တင်ခြင်း၊
ဗုဒ္ဓါဘိသေကအနေကစာတင်ခြင်း**

တည်ထားပြီးစီးသွားသော ထိုစေတီတော်ကို (၂၀၁၅)
ခုနှစ်၊ မေလ(၂)ရက် စနေနေ့ နံနက်(၈)နာရီ (၁၀)မိနစ်
တွင် ခမ်းနားသိုက်မြိုက်စွာ ရွှေထီးတော်တင်လှူပူဇော်ခဲ့
ကြပြီး ဗုဒ္ဓါဘိသေကအနေကစာ တင်ခဲ့ကြ၏။

ဘွဲ့အမည်တွင်ခေါ် ဓမ္မပါလလိုဏ်စေတီတော်

ထီးတော်တင်လှူပြီးစီးခဲ့သော ထိုစေတီတော်အား
ဩဝါဒါစရိယ ဆရာတော်ကြီးများ ဖြစ်တော်မူကြသော
အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ရွှေသု



ဓမ္မပါလစေတီတော်ရင်ပြင် ဆောင်ဘက်တန်ဆောင်းရှိ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်

ဝဏ်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသဒ္ဓိယ၊ သဒ္ဓမ္မဝံသ မဟာစည်
သာသနာ့ရိပ်သာဆရာတော် အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ
ဘဒ္ဒန္တသမနနှင့် မဏိရတနာ မိုးကုတ်ဓမ္မရိပ်သာ ဆရာ
တော် မဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍဝံသတို့၏ ဩ
ဝါဒလမ်းညွှန်မှုကိုခံယူပြီး ဓမ္မပါလလိုဏ်စေတီတော်ဟူ၍
ဘွဲ့အမည် ဆက်ကပ်ပူဇော်ခဲ့ကြလေ၏။ စေတီတော်၏
လိုဏ်အတွင်းတွင် ဗုဒ္ဓဝင်ရုပ်လုံးကြွများဖြင့် ထုဆစ်ပုံဖော်
ထားသည်မှာလည်း လွန်စွာကြည်ညိုဖွယ် ကောင်းလှပါ
၏။

**လွန်စွာငြိမ်းချမ်းတိတ်ဆိတ်သော
ဓမ္မပါလလိုဏ်စေတီတော်၏ ပရိဝုဏ်**

ဓမ္မပါလလိုဏ်စေတီတော် တည်ရှိသော ကုန်းတော်
အမြင့်မှာ (၁၄)ပေရှိပြီး လွန်စွာငြိမ်းချမ်းတိတ်ဆိတ်ပါ၏။
စေတီတော်ရင်ပြင်တစ်ခုလုံးသည်
ရှင်း သန့်နေ၏။ မြောက်ဘက်တန်
ဆောင်းနှင့် 'အနောက်ဘက်တန်
ဆောင်းတို့တွင် မန္တလေးမှ ပင်
ဆောင်လာသော ကြည်ညိုဖွယ်
ရုပ်ပွားတော် တစ်ဆူစီ ကိန်းဝယ်
စံပယ်လျက် ရှိသည်ကိုလည်း နှု
တွေ့နိုင်ကြပါ၏။ တိတ်ဆိတ်ငြိ
ချမ်းသော ဤဓမ္မပါလစေတီတော်
ရင်ပြင်သည် တရားရှာမှီး ယော
သုတော်စင်များအတွက် လွန်စွာ
လျော်ကန်သင့်မြတ်သော နေရာ



ဓမ္မပါလစေတီတော်လိုဏ်အတွင်းရှိ ဗုဒ္ဓဝင်ရုပ်လုံးရုပ်ကြွများ



ဓမ္မပါလစေတီတော်ရင်ပြင် မြောက်ဘက်တန်ဆောင်ရှိ ဝုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်

ပြုလုပ်ထားသော ဆင်စီးမာရ်နတ်
ရုပ်တု၊ ရွှေအိမ်တော်ကျောင်း
ဆောင်၊ သမ္မာပတိမြဟ္မာ တရား
တောင်းရုပ်တု၊ တပုဿ၊ ဘလ္လိက
ကုန်သည်ညီနောင်တို့ မုန့်ဆွမ်း
ကပ်လှူနေပုံ ရုပ်တုတို့ကိုလည်း
ဌာပနာထည့်သွင်းထား၏။

ဟင်္သာ(၁)ကောင် နားနေဟန်
ထုလုပ်ထားသော
တံခွန်တိုင်၌ ဟင်္သာ(၂)ကောင်
ဖြစ်နေခြင်း

ဌာပနာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါ၏။

အညှိသွင်းတည်ထား ဌာပနာများ

ဖော်ပြပါ ဓမ္မပါလလိုဏ်စေတီတော်၏ အလယ်
ဌာပနာတိုက်တွင် ခက်မငါးဖြာပြည့်စုံသည့် ငွေဗောဓိပင်၊
အကုသန်၊ ကောဏာဂုံ၊ ကဿပ၊ ဂေါတမံ စသည့်
ဘုရားလေးဆူတို့၏ ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များ၊ ဓာတ်တော်
များ၊ ဂေါတမဘုရား ဓာတ်တော်များ၊ ဝိနယပိဋကပါဠိ
ဓမ္မပေလွှာ၊ သတ္တန္တပိဋကပါဠိဓမ္မပေလွှာ၊ အဘိဓမ္မာပိဋက
ပါဠိ ဓမ္မပေလွှာ၊ ငွေဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ပရိက္ခရာ(၈)
ပါး ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏ ဓာတ်တော်များ၊ စေတနာ
မူလပြည်သူတို့ လှူဒါန်းသော ရတနာပစ္စည်းများနှင့် ရွှေ
ထိပ်ပုံတူ ငွေစေတီလေးဆူတို့ကို ထည့်သွင်းဌာပနာထား
ခြင်း၊ ထိုစေတီတော်၏ မူလဌာပနာတိုက်တွင်ကား ညဏ်
ဏော်(၅)လက်မရှိ ဘူမိဗဿမုဒြာဘုရားဆင်းတုတော်

တော်၊ ညဏ်တော်(၂)လက်မရှိ
အနုမုဒြာဘုရား ဆင်းတုတော်
တော်၊ ညဏ်တော်(၅)လက်မရှိ
အနုမုဒြာ ဘုရားဆင်းတုတော်
တော်၊ ညဏ်တော်(၅)လက်မရှိ
စင်ရုပ်တော်ပုံ ဘုရားဆင်းတု
တော်(၂)ဆူနှင့် ကျောက်စိမ်းထည်
ပြုလုပ်ထားသော ရှင်ဥပဂုတ္တ
အရှင်မြတ် ဆင်းတုတော်
တို့ကို ဌာပနာထည့်သွင်း
ထားပြီး ထိုပြင် ငွေထည်ဖြင့်

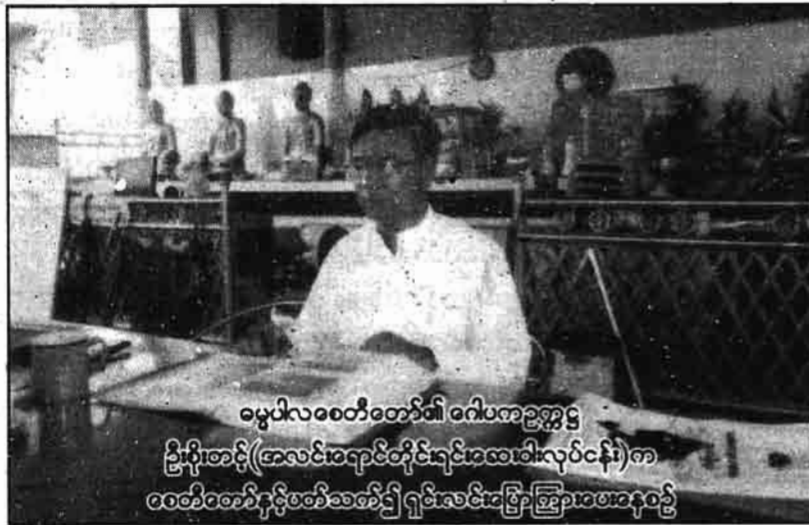
ဖော်ပြပါ ဓမ္မပါလလိုဏ်စေတီတော်ရင်ပြင်၌ တံခွန်
တိုင်ကိုလည်း မြန်မာမူလက်ရာမြောက်စွာ ထုလုပ်ထား
၏။ အဆိုပါ တံခွန်တိုင်ထိပ်ဖျား၌ ဟင်္သာတစ်ကောင်နား
ခိုနေဟန် ထုလုပ်ထားသည်ကိုလည်း တွေ့မြင်ရ၏။ ယင်း
တံခွန်တိုင်ကို (၂-၁၂-၂၀၁၄)ရက်နေ့ နံနက်(၀၂:၃၀)နာရီ
အချိန်က စေတီတော်ပရိဝုဏ်ရှေ့ရှိ ဓမ္မပါလဆွမ်းလောင်း
ဓမ္မာရုံ၌ အရုဏ်ဆွမ်းချက်နေသော မြောက်ဥက္ကလာ၊ (ဇ)
ရုပ်ကွက်၊ ဣန္ဒာလမ်းနေ ဦးသိန်းဇင်က ဓာတ်ပုံရိုက်ခဲ့ရာ
ဟင်္သာတစ်ကောင်တည်းသာ ရှိနေသော တံခွန်တိုင်ထိပ်၌
ဟင်္သာ(၂)ကောင် တူယှဉ်တွဲလျက် ပေါ်နေသည်ကို ဓာတ်
ပုံထဲ၌ ထူးဆန်းစွာ တွေ့မြင်ခဲ့ကြရလေ၏။ (လှေလာ
ကြည့်ရှုလိုသူတို့သည် ဂေါပတအဖွဲ့၏ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း
အယ်(လ်)ဘမ်၌ ထိုဓာတ်ပုံကို ကြည့်ရှုနိုင်ကြပါ၏) ထို
ဖြစ်ရပ်နှင့်ပတ်သတ်၍ ဖော်မဲ့နေတဲ့ တံခွန်တိုင်ထိပ်က



ဓမ္မပါလစေတီတော်လိုဏ်အတွင်းရှိ
ပဉ္စဝဂ္ဂါဦးအား တရားဦးပဟာနေဟန် ရုပ်လုံးရုပ်ကြွများ



ဓမ္မပါလလိုက်စေတီတော်အောက်ထပ်ရှိ ဓနစ်နေ ဓနစ်နံဘုရားများ



ဓမ္မပါလစေတီတော်၏ ဂေါပကဥက္ကဋ္ဌ ဦးရှိာတင့်(အလင်းစာရင်းတိုင်ရှင်အေးဝါလုပ်ငန်း)က စေတီတော်နှင့်ပတ်သက်၍ ရှမ်းလင်းမြို့ကြားအဖွဲ့အစည်း



ဓမ္မပါလစေတီတော်၌ လှူဒါန်းမှုနှင့်ပတ်သက်သည့် လုပ်ငန်းများကို အကြောင်းဖွဲ့လုံးဝမယူဘဲ ဇာချိန်ယူဆောင်ရွက်ပေးလျက်ရှိသူ ဦးမြင့်သိန်းအား စေတီရင်ပြင်သို့ အတက်လှေကား၌ တွေ့မြင်ရစဉ်

ဟင်္သာလေးကို ခဏလာပြီး အဖော် ပြုပေးတာ ဖြစ်လိမ့်မယ်ဟု အများက ဝေဖန်ပြောကြားခဲ့ကြလေ၏။

မိုးနတ်မင်းနှင့် အကြောင်းဆက်ရှိလေသလော

ဤဓမ္မပါလလိုက်စေတီမှာ မိုးနတ်မင်းနှင့် ထူးခြားသော အကြောင်းဆက်ရှိသည်ဟု ဆိုရမလို ဖြစ်နေ၏။ အကြောင်းမူ စေတီတော်နှင့်ပတ်သက်သည့် လုပ်ငန်းတစ်ခုခုကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်တော့မည်ဆိုလျှင် မိုးကြီးသည်ထက်စွာ ရွာသွန်းနေသော်ငြားလည်း ထူးခြားစွာ မိုးတိတ်သွားခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ဓမ္မပါလစေတီတော်၏ မြောက်ဘက်မှစဉ်း လုပ်စဉ်ကလည်း မိုးဖြိုင်ဖြိုင်ရွာသော ဝါဆိုလပင် ဖြစ်၏။ သို့သော် မုခ်ဦးလုပ်ကိုင်ပြီးစီး၍ အံတေးများ ခြောက်ပြီဆိုတော့မှ ဝါဆိုမိုးက ဖြိုင်ဖြိုင်ရွာသွန်းခဲ့လေ၏။

စေတီတော်တည်ထားခြင်းလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်နေစဉ်ကာလအတွင်း (၁၂-၁၀-၂၀၁၃)ရက်နေ့တွင် စေတီတော်၏ ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်များက စေတီတော်၌ ဌာပနာထည့်သွင်းရန်အတွက် သုဝဏ္ဏရွှေသုဝဏ္ဏဆရာတော်ထံမှ ဓာတ်တော်များ သွားရောက်ပင့်ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ထိုသို့ပင့်ဆောင်လာစဉ်ကောင်းကင်တစ်ပြင်လုံး မိုးသက်လိပ်များ အုံ့ဆိုင်းညှို့မှိုင်းညှို့သံကြီးမဲကြီး မိုးရွာတော့သော်လည်း အခြေအနေ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သလိုသော် ရွာမယောင် ဟန်မနေခဲ့သောမိုးသည် ဓမ္မပါလစေတီတော်

တော်အတွက် ဓာတ်တော်များ ပင့်ဆောင်လာရာ လမ်းတစ်လျှောက်၌ လုံးဝရွာသွန်းခြင်းမရှိဘဲ ဓမ္မပါလစေတီတော် ပရိဝုဏ်ရုံ ဓမ္မာရုံအတွင်းသို့ ဓာတ်တော်များ ရောက်ရှိမှသာ သံသံမဲမဲနှင့် လေရောမိုးပါ ပြင်းထန်စွာရွာခဲ့လေ၏။ သို့ကြောင့်ပင် ဖော်ပြပါ ဓမ္မပါလ

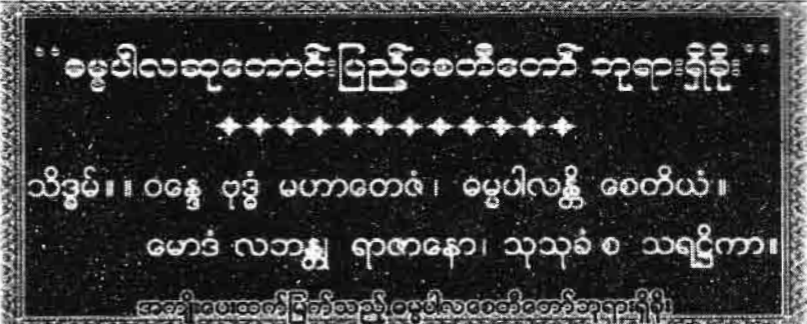
လိုဏ်စေတီတော်သည် မိုးနတ်မင်းနှင့် ထူးခြားသော အကြောင်းဆက်ရှိပြီး မိုးနတ်မင်းက ကူညီစောင့်ရှောက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟု အများက ပြောဆိုကြ၏။

ဓမ္မပါလစေတီတော်၏ ဂေါပကအဖွဲ့

ဓမ္မပါလစေတီတော်၏ ဂေါပကအဖွဲ့ကို ဥက္ကဋ္ဌ ဦးစိုးတင့်(အလင်းရောင်တိုင်းရင်းဆေးဝါးလုပ်ငန်း)၊ ဦးမောင်မောင်မြင့်[ဒုဥက္ကဋ္ဌ၊ ဣန္ဒာ(၂)လမ်း]၊ အတွင်းရေးမှူး ဦးစိုးမြင့်၊ တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူး ဦးမောင်ဌေး၊ ဘဏ္ဍာရေးမှူး ဦးလှမျိုးအပါအဝင် ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်(၁၀)ဦးဖြင့် စနစ်တကျဖွဲ့စည်းထား၏။ စေတီတော်၏ ဝတ္တကမြေအကျယ်အဝန်းမှာ (၂)ဧကဖြစ်ပြီး အလျား(၅၂၀)ပေ၊ အနံ(၂၈၀)ပေရှိ၏။ ဓမ္မပါလလိုဏ်စေတီတော်၏ ဂေါပကအဖွဲ့သည် စေတီတော်၏ ဝတ္တကမြေအတွင်း၌ သာသနိကအဆောက်အအုံများဖြင့် ဝေဆာတင့်တယ်ပြီး သာသနာတော် ပိုမိုပွင့်လင်းလာအောင် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်လျက်ရှိရာ ဘာသာသာသနာအတွက် စွန့်လွှတ်လှူဒါန်းလိုသော ကုသိုလ်ရှင်များသည်လည်း ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ လာရောက်ကြည်ညိုပြီး ဂေါပကအဖွဲ့နှင့် ဆက်သွယ်လှူဒါန်းနိုင်ကြပါ၏။ ထို့ပြင် စေတီတော်၏ ဝတ္တကမြေအတွင်း ဓမ္မာရုံရှေ့၌ နေ၍ လာရောက်ရပ်နားထားသော ကားကြီးကားငယ်နှင့် နေရာနှင့် ဆိုက်ကား အစရှိသည်တို့ကိုလည်း ဓမ္မပါလစေတီတော်၏ ဝတ္တကမြေပရိဝုဏ်တင့်တယ်စေရန်အတွက် ဝန်ထမ်းသလို ဆောင်ရွက်သင့်ကြောင်း အကြံပြုလိုပါ၏။

အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ ဝင်ရောက်လိုသူများ လာရောက်နိုင်

လွန်စွာငြိမ်သက်အေးချမ်းသော ဖော်ပြပါ ဓမ္မပါလလိုဏ်စေတီတော်၌ ရက်ရှည်အိမ်ခြံမြေဖြင့် တရားအားထုတ်သူများတို့သည်လည်း စေတီတော်၏ ဂေါပကအဖွဲ့နှင့် ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါ၏။



အကျိုးပေးထက်မြက်သော

ဓမ္မပါလစေတီတော်ဘုရားရှိခိုး

သိဒ္ဓိမ် ဝနန္ဒ ဗုဒ္ဓ မဟာတေဇံ၊ ဓမ္မပါလန္တိစေတီယံ၊ မောဒိယ ဘန္တု ရာဇာနော၊ သုသုခံ စ သရဋ္ဌိကာဟူသော ဓမ္မပါလစေတီတော်၏ ဘုရားရှိခိုးကို မိမိနိုင်သလောက် ပုတီးပတ်ရေဖြင့် အနည်းဆုံး (၉)ရက်အိမ်ဌာန်ပြီး ဓမ္မပါလစေတီတော်ရှေ့မှောက်၌ ပုတီး(၁)လုံးလျှင် ဘုရားရှိခိုး (၁)ခေါက်နှုန်းဖြင့် မပျက်မကွက် ပုတီးစိပ်၍ ပွားများပူဇော်ပါက မှန်ကန်သောတောင်းဆုနှင့် လွန်စွာပြည့်ဝသည်ဟု ဆို၏။

ခြံမြံခြံမြံသံသံ စည်ကားလှသည့်

ဓမ္မပါလစေတီတော်ဘုရားပွဲ

ဓမ္မပါလစေတီတော်၏ ဗုဒ္ဓပူဇော်ယဘုရားပွဲတော်ကို



နှစ်စဉ် နတ်တော်လပြည့်နေ့မှစ၍ (၇)ရက်တိုင်တိုင် စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပ၏။ ယခုအခါ ဘုရားပွဲတော်ကျင်းပလာခဲ့သည်မှာ ခရစ်နှစ်(၂၀၁၅)ခုနှစ်ကတစ်ကြိမ်၊ (၂၀၁၆)ခုနှစ်ကတစ်ကြိမ် စသည်ဖြင့် (၂)ကြိမ်ရှိခဲ့ပြီဖြစ်၏။ (၂)ဧကကျယ်ဝန်းသော စေတီတော်၏ ဝတ္ထုကမြေအတွင်း၌ နာမည်ကြီး ဇာတ်သဘင်ပွဲ၊ ရုပ်ရှင်၊ မျက်လှည့်၊ လူသုံးကုန်ပစ္စည်း အရောင်းဆိုင်များ၊ စားသောက်ဆိုင်များဖြင့် ခြိမ့်ခြိမ့်သံသံ စည်ကားလှ၏။ ဆင်ဖုံ၊ ဘားလား၊ ထားဝယ်ချောင်း၊ လှည်းကူး စသည့်ခရီးဝေး အရပ်ဒေသများမှတိုင် ဓမ္မပါလစေတီတော်ဘုရားပွဲသို့ တကူးတကန့်လာရောက်ကြ၏။

ထူးခြားသည်မှာ စေတီတော်၏ ဘုရားပွဲရက်များအတွင်း၌ မည်သည့်အရပ်ဒေသက လာရောက်မှန်းမသိရသော မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ် ဖြူဖြူဖွေးဖွေးနှင့် ယောဂီ သူတော်စင်များ၊ ဒေါက်ချာဆောင်း ရသေ့ကြီးများ၊ အိန္ဒိယ နွယ်ဖွား ဆာဒူးသူတော်စင်များတို့သည် ဓမ္မပါလစေတီတော်ရင်ပြင်၌ ညလုံးပေါက် တရားအားဟုတ်ကြပြီး

နံနက်မိုးမလင်းမီ အလျှိုအလျှို ပျောက်ကွယ်သွားကြခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ရွှေတောင်ကြီးအလား သပ္ပာယ်တင့်တယ်လှသည့် ဓမ္မပါလလိုဏ်စေတီတော်

ယခင်က ခရာဆူးချိုကြီးများ၊ အမှိုက်ပုံများဖြင့် ဖုံးလွှမ်းနေသော ထိုနေရာတွင် ယခုအခါ ပဋ္ဌာန်းဆက် ကုသိုလ်ရှင်တို့၏ ပံ့ပိုးလှူဒါန်းမှုဖြင့် တင့်တယ်သပ္ပာယ်စွာ ပေါ်ထွန်းလာခဲ့သော ဓမ္မပါလလိုဏ်စေတီတော်ကို အဝေးမှ လှမ်းမျှော်ကြည့်ရှုပါက ဝင်းဝင်းတောက်နေသည့် ရွှေတောင်ကြီးတစ်ခု တည်ရှိနေသည်အလား ကြည်ညိုဖွယ်ဖူးမြင်နိုင်ကြပြီ ဖြစ်ပါ၏။

မြောက်ဥက္ကလာပသို့ ခရီးကြိုသူတို့သည် အဆိုပါ ဓမ္မပါလလိုဏ်စေတီတော်အား သွားရောက်ကြည့်ညှိဖူးမြော်နိုင်ကြပါစေသတည်း။

ဝေနေယျအားလုံး ဘေးရန်ကင်းကွာကြပါစေ။
မေတ္တာရည်နှစ်
သစ္စာမင်းခေါင်

တောင်တွင်းကြီးမဟာတံခွန်

နိုင်ငံကျော် ဝိဇ္ဇာ မဟိန္ဒိ သိန္ဒိ ဂမ္ဘီရ (အကြားအမြင်) ပညာရှင်

အမှတ်-၄၃၇(၇-လွှာ) ကျိက္ကဆံလမ်း၊ အခွန်လွတ်ဈေးဧရ၊ တာမေမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
☎ ၇၀၈၆၂၀ ၊ 📠 ၀၉ ၅၀ ၆၉၇၆၄ ၊ 📠 (၀၁) ၄၀၁၁၆၅

အပိုမပြောလိုပါ။ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ ဆွေးနွေးကြည့်ရုံမျှဖြင့် စိတ်ကျေနပ်မှုရစေမည်။ အိမ်ထောင်ရေးမပြေလည်သူများ ဆရာကြီးနှင့် အမြန်ဆုံးဆက်သွယ်ဆွေးနွေးပါ။ ထိပေါက်ကိန်းရှိ/မရှိ ပြတ်ပြတ်သားသားသိရမည်။ လစဉ်အလိုက် ထိုးသင့်သော အကွရာစိုးမိုးဂဏန်းများကို စနစ်တကျ စိစစ်တွက်ချက်၍ တိကျစွာလမ်းညွှန်ပေးမည်။ ရာထူးအတက်အကျ၊ နိုင်ငံခြားသွားရကိန်းရှိ/မရှိ၊ သွားရမည့်နိုင်ငံ၊ ပညာရေးအခြေအနေ (စာမေးပွဲအောင်/ရှုံး)- စသည်ဖြင့် တိတိကျကျ ဟောကိန်းထုတ်ပေးမည်။ ဘဝကံကြမ္မာမကောင်း၍ ဆင်းရဲဒုက္ခများနှင့် တွေ့ကြုံနေသူများအား မြန်မာ့ရိုးရာအင်္ဂုဇ္ဈာ ဓာတ်ယတြာပညာရပ်များဖြင့် ကံကြမ္မာမြှင့်တင် ပါရမီဖြည့် ကူညီပေးနေသည် ဟောကိန်းတိကျမှန်ကန်မှုအတွက် ရာနှုန်းပြည့်တာဝန်ယူသည်။



ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ် ကန္တရဝတီဆေးတိုက်



ကြက်လည်ဆံ ချီးငွေ

Vitex-Penduncularis



သုံးစွဲနိုင်သောဇရာဂါများ
 ဆီးချို၊ ဆီးကျောက်တည်
 ဆီး(နီ၊ဝါ၊လွန်၊နည်း၊များ)ခြင်း၊
 ဆီးမထိန်းနိုင်ခြင်း၊ဆီး(ကျဉ်၊အောင့်)
 ဆီးပူညောင်းကျ၊ ဆီးကြောင့်မျက်စိ
 မှန်ပြာဝေခြင်း၊ သွေးတိုး၊ဇက်ကြောတက်၊
 အသည်းရောင်အသားဝါ

ဇရာဂါများအတွက် သက်သာပေးပါသည်။

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်

TMR 007860 (1114)

Diseases to be applied
 Diabetes,urine-stone, urine
 (red, yellow, excess,minimization,
 miximization),uncontrollable urine,
 urine (tingling, cramping),
 heating,dimming eyes due to urine,
 hypertension, nape pain,
 hepatitis can be relieved.

TMR 007860 (1114)

Source-741, Dana Theikdi street,
Ward 8, Mayangone Township,
Yangon, Myanmar,

Ph: 095140389/09420007085

ဝင်ရင်း-ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ်၊ ကန္တရဝတီဆေးတိုက်၊ အမှတ်-၇၄၁၊ ဓနသိဒ္ဓိလမ်း

(၈)ရပ်ကွက်၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း: ၀၉ ၅၁ ၄၀၃၈၉ ၊ ၀၉ ၄၂၀ ၀၀၇ ၀၈၅

www.burmeseclassic.com

ဗုဒ္ဓသာသနာနှင့်အတူ ယှဉ်၍နေထိုင်ခဲ့သော မြန်မာ
ပြည်သည် သာသနာအလွန်ကြွယ်ခဲ့ပါသည်။ ပြည်နယ်
ပြည်မ တိုင်းဒေသကြီးများတွင်လည်း ရှေးအခါကပင်
ကိန်းဝပ်နေသော ဘုရားစေတီများနှင့် ဘုရားဖူးများ ဟန်
ချက်ညီစွာ စည်ကားနေပါသည်။

စာရေးသူလည်း ရှေးကုသိုလ်ကြောင့်သာ ရခိုင်ပြည်
နယ်၊ သံတွဲမြို့က ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် နှုတ်ဖွင့်ဗျာဒိတ်စကား
ဆိုထားသည့် နေရာဒေသရှိ ဘုရားစေတီများကို ဖူးခွင့်
ကြိုရသည်ဟု ဆိုချင်ပါသည်။ တစ်ခေါက်တစ်ခါ ရောက်

လျှင်ဖြင့် ရောက်ရုံဟု ဆိုပါက သမိုင်းကြောင်းကို ပြည့်စုံ
စွာ မသိနိုင်ချေ။ ယခု စာရေးသူအနေဖြင့် ဒေသတစ်ခု
သို့ နှစ်ကြိမ်နှစ်ခါရောက်ရန် အခြေအနေပေးလာ၍သာ
ရောက်ခဲ့ရသည်ဟု ဆိုရပါမည်။

သံတွဲမြို့သည် သံတွဲလေဆိပ် (မဇင်လေဆိပ်)တွင်
တစ်နေ့လျှင် လေကြောင်းခရီး(၈၀)ခန့် ပျံသန်းနေရသော
ဒေသဖြစ်၍ ပြည်တွင်း၊ပြည်ပ ဘုရားဖူးအပန်းဖြေခရီး
သွားများနှင့် စည်ကားနေသောမြို့ ဖြစ်ပါသည်။ စာရေး
သူတို့ ကုန်းကြောင်း(ကားလမ်းခရီး)ခရီးဖြင့်လည်း ကား



သပိင်တော်တော်တော် ဓမ္မစာပေဌာန

မြမဉ္ဇူဝေ(ကျမင်း)
သံတွဲမြို့က
ဗျာဒိတ်တော်ရ တော်သုံးတော်စာရင်းဝင်
အောက်တော်စေတီ

ကြီး ကားငယ်များဖြင့် သံတွဲ
သင်္ကန်းမြေတွင် လူများ ပြည့်
လှုပ်နေပါသည်။

ဘုရားဖူးခရီးကို ဦးစားပေး
သည့် စာရေးသူအဖို့ သံတွဲမြို့၏
ဗဟိုဘက်အစွဲအနှစ်စာရင်းဝင်
ဗုဒ္ဓဘိတော်ရ တော်သုံးတော် စာ
ရင်းဝင် ဘုရားသုံးဆူတွင် ပါဝင်
သော ရွှေနံတော်စေတီသို့ ဘုရား
ဖူးခရီး သွားခဲ့ပါသည်။

စေတီတော်ကိန်းဝပ်ရာတောင်
ဘုန်းကို ရောဟကုဋတောင်ဟု
ခေါ်အခါက ခေါ်ခဲ့သော်လည်း
ယခုအခါ နံတော်တောင်ဟုပင် ခေါ်ကြပါသည်။

ရှေးယခင်အခါက တောင်တော်သို့ ဘုရားဖူးများ
အလွယ်တကူ တက်ရောက်နိုင်ရန် အုတ်လှေကားများ
ဖြင့်လှုပ်ထားသော်လည်း မတ်စောက်နေသောကြောင့် ခက်
ခဲစွာ တက်ကြရပါသည်။ ရွှေနံတော်စေတီတော်သည်
ခေါ်တမဘုရားရှင် နစဉ်ဘစအခါက ခါမင်းဘဝဖြင့် နေ
ဆိုင်ကျက်စားခဲ့ဖူးရာ အရပ်ဖြစ်၍ ဘုရားဖြစ်တော်မူလာ
သောအခါ နောက်ပါ ရဟန္တာ(၅၀၀)ခြံရံ၍ ကြွချီတော်
မူခဲ့ရာ တန်တော်မူတောင် (ဒန့်ဒေးတောင်)တွင် ရပ်တော်
မူသခိုက် ဗျာဒိတ်တော် ထားခဲ့၏။ ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်
ဖြစ်ခဲ့သောအခါ နံရိုးတော်ဓာတ်ဖြင့် တည်ထားခဲ့သော
စေတီ ဖြစ်ပါသည်။

ဘုရားစေတီ တည်ရခြင်း
သမိုင်းကို လေ့လာလိုက်သော
အခါ မဟာသက္ကရာဇ်(၁၂၃)ခုနှစ်
တွင် ဂေါတမဘုရားရှင် ဝါတော်
(၁)အရအချိန်တွင် ရခိုင်ဘုရင်
ဗုဒ္ဓသူရိယမင်းကြီး၏ ပင့်ဆောင်
ဖြင့် ကြွချီခဲ့ပြီး ဗျာဒိတ်တော်
ထားဖြင့် မိမိ၏နံရိုးတော်ဓာတ်
ဖြင့် ပြည်သူအများက စေတီတစ်
ဆူတည်ကြမည်ဟု မိန့်ဆိုစကား
ဖြင့် တည်ထားခြင်း ဖြစ်၏။



ရွှေနံတော်စေတီနှင့် စေတီရုံများကို လှည့်လည်ရခြင်း

သာသနာသက္ကရာဇ်(၂၃၆)ခုနှစ်တွင် ရဟန္တာအရှင်
သောဏနှင့် အရှင်ဥတ္တရ မထွေရုံနှစ်ပါးတို့က ဘုရားရှင်
၏ အံတော်၊ ဆံတော်၊ နံတော်၊ ဓာတ်မြတ်တို့အား သံတွဲ
မြို့စား ဓမ္မသူရအမတ်အား ပေးအပ်၍ ဘုရားရှင်၏ ဗျာ
ဒိတ်တော်အတိုင်း စေတီသုံးဆူကို တည်ခဲ့၏။ ထိုသုံးဆူ
ထဲတွင် ရွှေနံတော်စေတီလည်း ဖြစ်၏။ စေတီတည်စ
အခါက ဉာဏ်တော်မှာ (၅)ပေခန့်သာ ဖြစ်၏။

ထိုအချိန် ရွှေနံတော်စေတီကို ဖူးမြော်ရန် ရောက်ရှိ
ခဲ့သော စူဠာစန္ဒယောမင်းကြီးသည် ကရဝိက်ဖောင်ဖြင့်
ပင်လယ်ပြင်ကို ဖြတ်ခဲ့စဉ် နဂါးမင်းနှောင့်ယှက်မှုကိုခံရ
ကာ လွတ်မြောက်ရန် မလွယ်ကြောင်း သိရှိခဲ့ရသဖြင့်



ရွှေနံတော်စေတီပုထိုး



ရွှေနံတော်စေတီ၏ ဆုတောင်းပြည့်ရုပ်ပွားတော်

ဆင်မြန်းထားသော ရတနာပစ္စည်းများကို အမတ်ကြီးထံ အပ်ခဲ့ပြီး ရွှေနံတော်စေတီကို ပြုပြင်မွမ်းမံရန် မှာကြားကာ နဂါးရန်ဖြင့် နတ်ရွာစံခဲ့၏။ အမတ်ကြီးလည်း မင်းကြီး ကိုယ်စား ရွှေနံတော်စေတီကို ပြုပြင်ခဲ့လေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ရှေးမင်းများ အစဉ်အဆက် ပြုပြင်ကိုး

ကွယ်မှုများဖြင့် တင့်တယ်သပ္ပာယ်စွာ ကိန်းဝပ်နေခဲ့သော ရွှေနံတော်စေတီသည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ဘေးဒဏ်ဖြင့် ငိုဆန်ထိမှန်ကာ ပျက်စီးခြင်းများ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ စေတီတစ်ခုလုံး မပြုပျက်ခဲ့သည်ကား သာသနာ၏ တန်ခိုးကြောင့်ဟု ဒေသခံများ ယုံကြည်ခဲ့ကြပြီး အရှည်တည်ရှိကိန်းဝပ်နိုင်ရေးအတွက် ဒေသခံဆရာတော်ကြီးများ၊ ရုပ်ရွာအကြီးအကဲများ၊ ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်လူကြီးများ စုပေါင်းအားဖြင့် ပြုပြင်ခဲ့ကြရာ မဟာသက္ကရာဇ်(၁၃၁၃)ခုနှစ်တွင် ရွှေနံတော်စေတီနှင့်အတူ ဝတ္တကမြေမြတ်သည် တင့်တယ်ခဲ့ပြန်၏။

ယခုခါဦးလည်း ဒေသခံများ၏ ဗုဒ္ဓသာသနာကို ကိုးကွယ်မှုစင်ကြယ်ခြင်း၊ အလှူပြုမှု သဒ္ဓါထက်သန်ခြင်းများဖြင့် ထိန်းသိမ်းပြုပြင်ကြရုံသာမက တိုးချဲ့တည်ထားမှု အဖြာဖြာနှင့်အတူ ဘုရားစေတီ၊ ကျောင်းဇေရပ်၊ ဓမ္မာရုံများ၊ သာသနာ၏ အထွတ်အမြတ် ရုပ်ပွားဆင်းတုများနှင့်အတူ ရွှေနံတော်စေတီ၏ အရပ်လေးမျက်နှာ ဒုတိယပစ္စယာတွင် အရံစေတီလေးခုနှင့်အတူ လုံးတော်ပြည့်ရွှေသင်္ကန်း ဆင်မြန်းထားသည်ကို ဖူးတွေ့ခဲ့ရပါသည်။

သာသနာဗိမာန်ကြီး၊ ဇောတိကတန်ဆောင်း၊ ဝိသာခါတန်ဆောင်း၊ အနာထပိဏ်တန်ဆောင်း၊ ခေမာတန်ဆောင်း၊ ဥပ္ပလဝဏ်တန်ဆောင်းတော်ကြီးများတွင် ဘုရားဖူး ခရီးသွားများ အေးချမ်းစွာအနားယူရင်း ရွှေနံတော်စေတီကို ဖူးမြော်နိုင်ပါသည်။

ရွှေနံတော်တောင်ပိုင်း ဘိုးဘိုးကြီးရပ်တု ရှိရာတွင်



စာရေးသူတို့ ရေကြွနားရဲ့သော ယံသော်ရောတန်ဆောင်း

ကောင်းမှုပြု တောင်းဆုယူနေကြပုံနှင့် နတ်ကွန်းနတ်နန်းများ၌ စည်ကားနေသော မြင်ကွင်းများ ရွှေနံတော်စေတီ၏ သာသနိကနယ်မြေတွင် သမထအား ဘာဝနာပွား ဆုပန်ကြားနေသူများ စည်ကားနေခြင်း၊ အနယ်နယ်မှ ဘုရားဖူးများ လာရောက်နေခြင်းများကြောင့် အတော်ပင် ကြည်နူးစေ့ကောင်းနေပါသည်။

သာသနာအတွက် ဂုဏ်တော်စရာများဖြစ်သော ဗျာဒိတ်တော်စရာများဖြစ်သော ဗျာဒိတ်တော်စရာများဖြစ်သော ဗျာဒိတ်တော်စရာများဖြစ်သော



ဝိုးသူတော်နှစ်ပါးနှင့် ရှေးဟောင်းရွှေခေါင်းလောင်း



ဆရာရှင် နစည်ဘဝတစ်ရက်
ခါးခင်းဆင်ခြင်စဉ်နှင့် ခါးခင်းရုပ်တု

ရွှေခဲတော်၊ ရွှေဆံတော်၊ ရွှေနံတော်စေတီများ ကိန်းဝပ်
ဆော်ရာ သံတွဲမြို့ကို ဒေသခံများက ဒွါရဝတီ သံတွဲမြို့
သေသောမြို့ (အစွာမြို့)ဟု ဆိုကြပါသည်။ ထူးသော
မြို့ဟု စာရေးသူ ဆိုချင်ပါသည်။ ပညာရှင်များ ဘွဲ့
အည်ပေးထားသော မြို့နှစ်မြို့လည်းရှိနေရာ သံတွဲမြို့
ဆိုလျှင် ဤကမ္ဘာကြီးတွင် မသေသောမြို့ အမည်ရ
မြို့ရှိသည်ဟု လေ့လာမိပါသည်။

- ၁) ဆီးရီးယားနိုင်ငံတွင် ဒမတ်စကတ်မြို့၊
 - ၂) အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် ဗာရာဏသီမြို့၊
 - ၃) မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဒွါရဝတီသံတွဲမြို့။
- ဒေသခံ ပညာရှင် လူကြီးသူမများက မိမိတို့မြို့ကို
သေသောမြို့ဟု ဆိုခြင်းမှာ-
- တဿပဘုရားရှင် လက်ထက်မှစ၍ ယနေ့တိုင်ပင်
ရှိနေခြင်း၊
 - ဒွါရဝတီ သံတွဲမြို့ဟု ခေါ်တွင်လျက် နာမည်မသေ
ခြင်း မပြောင်းခြင်း။
 - ဖင်လယ်ပြင်နှင့် တောင်တန်းကြား၌ ပထဝီအနေ

အထား ခိုင်မာစွာရှိနေခြင်း ဆိုသော အချက်များနှင့်
ဂုဏ်ယူစကား ဆိုကြပါသည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ သာသနာအတွက် ဂုဏ်တက်စွာ
တည်ရှိနေသော တော်သုံးတော်စေတီများဖြင့် အလွန်ကျက်
သရေမင်္ဂလာရှိနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ရခိုင်စာပေအချို့တွင်လည်း မြို့ရှင်ပျံ(လေမှာပျံဝဲမြို့
သံတွဲ)ဆိုသော သမိုင်းကြောင်းများနှင့် သံတွဲမြို့ကို ဂုဏ်
ပြုထားပါသည်။ စာရေးသူအနေဖြင့် သံတွဲမြို့ရှိ ဗျာဒိတ်
လေး ဗျာဒိတ်တော်လာ ဘုရားစေတီများကို နှစ်ကြိမ်နှစ်ခါ
ဖူးမြော်ခဲ့ရသောကြောင့် သမိုင်းဝင် တော်သုံးတော်ဘုရား
စေတီသုံးဆူအကြောင်းကို ကျေးဇူးတင်စွာ ရေးသားပူဇော်
လိုက်ရပါသည်။

မြမဥူဝေ(ကျုံမင်း)

မိုးငြိမ်းမူ

စာရေးသူ၏ သံတွဲမြို့သို့ ခါသင်္ကြန်ဘုရားဖူးခရီး
မှတ်တမ်း။



ရှေးခေတ်ကြေးသွန်းပုဂ္ဂိုလ်ပွားစတင်

စာရေးသူသည် မန္တလေးမြို့၏အရှေ့ဘက် (၆) မိုင်ကွာဝေးသော ပုသိမ်ကြီးမြို့တွင် နေထိုင်ပါသည်။ ထိုနေထိုင်စဉ် တစ်နေ့တွင် အိမ်နီးချင်း ဓမ္မမိတ်ဆွေ ကိုမြဆွေက စာရေးသူအိမ်သို့ ရောက်လာပြီး သူ့စာတိုပုစုကျေးရွာသို့ လိုက်ရန်ခေါ်ပါသည်။ ပုစုကျေးရွာမှာ ပြည်ခရိုင် ကျီးသဲမြို့နယ်မှာရှိကြောင်း၊ ရှေးယခင်က ပွတ်စို့ရွာဟုခေါ်ကြောင်း၊ ရွာတွင်နေထိုင်ကြသူများ၏ အသံထွေးဝမ်းကျောင်းမှာ ပန်းပုထုလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်ကြသဖြင့် ပွတ်စို့ရွာခေါ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ရွာတွင် ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် ရွှေမုဒ္ဒာဘုရားရှိကြောင်း စာရေးသူ လိုက်ခဲ့လျှင် အကျိုးရှိကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင်ဘုရား ရှိသည်ကို စာရေးသူ စိတ်ဝင်စား၍ ပုစုရွာသို့သွားလျှင် လိုက်မည်ဖြစ်ကြောင်း ပြန်ပြောလိုက်ပါသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် ကိုမြင့်ဆွေသည် ပြည်

နဂါးဗိုလ် မောင်မောင်သက်

ပျူခေတ် တောင်စွန်မြို့မှ ရှေးတူရား



ရွှေခေတ်တောင်ဘုရားအဝင်ပုဂ္ဂိုလ် (တောင်ဘက်)

မြို့သွားရန် မှန်လုံကားလက်မှတ်နှစ်စောင် ဝယ်လာပြီး ဆရာကြီး...ဒီနေ့ည(၇)နာရီထွက်မယ့် ကားလက်မှတ် ရခဲ့ပြီ။ ဒီနေ့ည ကျွဲဆည်ကန်ကားကြီးဝင်းကို သွားပြီး စီးရမယ်။ ဆရာကြီး အသင့်ပြင်ဆင်ထားပါ။ ဒီည (၆)နာရီလောက် သွားကြမယ် ဟု ပြောဆိုပြီး ပြန်သွားပါသည်။

ညနေ(၆)နာရီအချိန်တွင် ကျွဲဆည်ကန်ကားကြီးထဲသို့ သွားကြပါသည်။ ည(၇)နာရီတိတိတွင် စာရေးသူတို့ လိုက်ပါလာသောကားမှာ အချိန်မှန်ထွက်ခွာပါသည်။ ည(၁၁)နာရီအချိန်တွင် တောင်တွင်းကြီးမြို့သို့ရောက်သောအခါ ခေတ္တမျှနားပြီး ဆက်လက်ထွက်လာရာ နံနက်(၅)နာရီအချိန်တွင် ပြည်မြို့သို့ ရောက်ပါသည်။

ကိုမြင့်ဆွေက ဖုန်းဖြင့်ကြို၍ ဆက်ထားသဖြင့် ဝမ်းကွဲ ကိုလှမောင်တို့နှစ်ဦး မော်တော်ဆိုင်ကယ်နှစ်စီး



ရွှေတောင်မြို့နယ်၊ ဝေဟင်မြို့နယ်၊ ဝေဟင်မြို့နယ်၊ ဝေဟင်မြို့နယ်

အသင့်စောင့်နေကြပါသည်။ ပြည်နှင့် ရွှေတောင်မြို့မှာ (၁၂)မိုင်ခန့်သာ ဝေးပါသည်။ မကြာမီမှာ ရွှေတောင်မြို့ လမ်းဆုံဓာတ်ဆီဆိုင်အနီးရှိ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ဝင်ပြီး ဆေးကုသပေးပါသည်။

ထိုသို့နားနေစဉ်တွင် ပုစုရွာမှ ကိုမြင့်ဆွေ၏ တူနှစ်ယောက် မော်တော်ဆိုင်ကယ်ဖြင့် လာကြိုပါသည်။ ပုစုရွာသည် ရွှေတောင်မြို့နှင့် (၆)မိုင်ခန့်ဝေးပြီး သွားရာလမ်းမှာ ဆူညံလမ်းသာရှိ၍ လမ်းဆိုးပါသည်။ မိနစ်(၂၀)ခန့် မကြာတွင် ပုစုရွာသို့ ရောက်ရှိပါသည်။ ရွာရောက်သည့်အခါ ကိုမြင့်ဆွေ၏ ညီမအိမ်မှာ တည်းခိုပါသည်။ ပုစုရွာသည် ဧရာဝတီမြစ်အရှေ့ဘက်

ဘေးတွင် တည်ရှိကာ ရွာမှာ ဆောင်နှင့်မြောက် စိတန်း၍ တည်ဆောက်ထားသော ရွာတန်းရည်ဖြစ်ပြီး လူနေအိမ်ခြေ(၆၀)ခန့်သာ ရှိသော ရွာငယ်တစ်ရွာ ဖြစ်ပါသည်။

ပုစုရွာသည် ရွာငယ်ကလေးတစ်ရွာ ဖြစ်သော်လည်း တစ်ရွာအထည်ရက်လုပ်ကြ၍ စီးပွားအောင်မြင်ကြပါသည်။ ပုစုရွာထွက်သော အမျိုးသမီးဝတ်

ထဘီသည် ရွှေတောင်အထည်ဟု နာမည်ကြီးပါသည်။ ကိုမြင့်ဆွေညီမ၏ခင်ပွန်း ကိုခင်မောင်လုပ်ငန်းမှာ ပုစုရွာမှ ဧရာဝတီမြစ်ကြောင်း ခရီးဖြင့် ရွှေတောင်မြို့သို့သွားရန် မော်တော်ထောင်ထားပါသည်။

စာရေးသူ တည်းခိုနေထိုင်ရာတွင် ကိုမြင့်ဆွေနှင့် ကိုခင်မောင်တို့က အထူးဂရုစိုက်ကြ၍ အဆင်ပြေပါသည်။

ကိုခင်မောင်သည် စာရေးသူအား -

ဆရာကြီး..နောက်နှစ်ရက်ဆိုရင် ရွာမှာရှိတဲ့ သမိုင်းဝင်ရွှေမုဋ္ဌောဘုရားပွဲနဲ့ ညောင်ရေသွန်းပွဲကျင်းပမယ်။ ဒီဘုရားပွဲပြီးမှ ပြန်ပါလား ဟုပြောရာ စာရေးသူကလည်း



ပုစုကျေးရွာ



ဗုဒ္ဓဂူဝင်္ဂြာဏ်ဆုလ် ရှာအဝင်လမ်းအေးရှီ ငှေ့ဖောင်းဝေတီတော်

ဗဟုသုတအဖြစ် ဘုရားသမိုင်းနှင့် ပွဲတော်ကို လေ့လာပြီး မှ ပြန်မည့်အကြောင်း ပြန်ပြောလိုက်ပါသည်။

ရွှေမှဋ္ဌောဘုရားသည် သရေခေတ္တရာပြည်ခေတ်ကာလတွင် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော သမိုင်းဝင် ရှေးဟောင်းဘုရားဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားအမမှာ ဒွတ္တဘောင်မင်း၏မိဖုရား ဘေစန္ဒီဖြစ်ပါသည်။

ဒွတ္တဘောင်မင်း၏ မူလနာမည်မှာ ဒွိဟဘောင်မင်းဖြစ်ပါသည်။ ဒွိဟဘောင်ဟု ခေါ်သည်မှာ မြန်မာသက္ကရာဇ်(၄၀)ပြည့်နှစ်၊ ခရစ်နှစ် ဘီစီ(၄၈၅)တွင် တကောင်းဘုရင်မင်းမြတ်က မျက်မမြင်သားတော် မဟာသမ္ဘဝ၊ စူဠာသမ္ဘဝ ညီနောင်နှစ်ပါးအား အသက်ဖျောက်ပစ်ရန် အမိန့်ချမှတ်သည်ကို တကောင်းမိဖုရားကြီးသည် သား

စားရာက မဟာသမ္ဘဝသည် ဘီလူးမ လက်ကို ထိကိုင်ပြီး ညီတော်လက်လား ဟု မေးမြန်းရာ စူဠာသမ္ဘဝသည် သူ၏လက် မဟုတ်ကြောင်း ပြောလိုက်သည်။

ဤတွင် မဟာသမ္ဘဝသည် ဘီလူးမ လက်ကို ဆွဲကိုင်ပြီး သန်လျက်ဖြင့် ခုတ်ပိုင်းရန် ရွယ်လိုက်သည့်အခါ ဘီလူးမသည် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ပြီး သူ့အသက်ကို ချွေးသာပေးပါ။ အရှင်နှစ်ပါး မျက်စိအလင်းရအောင် ကုသပေးပါမည့်အကြောင်းပြောရာ မဟာသမ္ဘဝသည် ဘီလူးမလက်ကို လွှတ်ပေးလိုက်သည်။ ဘီလူးမသည် မဟာသမ္ဘဝ၊ စူဠာသမ္ဘဝ ညီနောင်နှစ်ပါးကို ဆေးကုသပေးရာ မင်းသားညီနောင်တို့မှာ မျက်စိအလင်း ရကြလေသည်။ မဟာသမ္ဘဝနှင့် စူဠာသမ္ဘဝ ညီနောင်သည် မျက်စိအလင်းရကြပြီး ဖောင်ဖြင့် ဆင်



မင်းညီနောင်နှစ်ပါးသည် သူပင်ခြား တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော ဖောင်တော်ဦးစေတီတော်

လက်၍ မျောပါလာကြရာ သရေခေတ္တရာပြည်မြို့ မြစ်ဆိပ်ကမ်းသို့ ရောက်သည့်အခါ ဗေဒါရီ ခေမင်္ဂလီသည် ခေမင်္ဂလီကို တွေ့ရ၏။ မဟာသမ္ဘဝသည် ဗေဒါရီ လက်ထဲ အပေါက်ကျဉ်းနေသော ရေဘူးအပေါက်ကို သန်လျက်ဖြင့် ခုတ်ပေးရာ ခဏချင်းပင် ရေများ ဖြည့်သွားသည်။ (ရေဘူးသည် ဘူးသီးခြောက်ရေဘူး ဖြစ်သည်။) ဗေဒါရီသည် မဟာသမ္ဘဝ

နှင့် စူဠသမ္ဘဝ မင်းသားညီနောင်
 ညီ ဖခင်ခေပဒူပ ရသေ့ကြီးထံသို့
 ခေါ်သွားသည်။ ခေပဒူပ ရသေ့
 ကြီးက တကောင်းမင်းဆက်ဖြစ်
 ဦး သက္ကရာဇ်(၄၀)ပြည့်နှစ်၌
 တကောင်းပြည်က ဆိုးသွမ်းသော
 ဇာတ်ကြီးကို သတ်ဖြတ်ရန် ဝက်
 ကြီးထွက်ပြေးရာနောက်သို့လိုက်
 စာ သရေခေတ္တရာပြည်၌ ဝက်
 ကြီးကို ဖမ်းဆီးသတ် ဖြတ်နိုင်ခဲ့
 သည်။ ဝက်ကြီး သေလျှင် အိမ်
 ချွတ်သည် တကောင်းပြည်သို့
 မပြန်တော့ဘဲ ဤအရပ်၌ ရသေ့
 ဘော်၍ ကျင့်ကြံနေထိုင်သည်။

ဤတွင် ရသေ့ကြီး ခေပဒူပ
 သည် မဟာသမ္ဘဝနှင့် စူဠသမ္ဘဝ
 ညီနောင်နှစ်ပါးသည် တကောင်း
 မင်းဆက် သူ၏တူတော်များ ဖြစ်
 ကြသည်ကို သိရှိရပြီး သမီး
 ဆခါရီကို နောင်တော်မဟာသမ္ဘဝ
 နှင့် လက်ဆက်ပေးသည်။ မဟာ
 သမ္ဘဝသည် ဗေဒါရီနှင့် လက်
 ဆက်ပြီး ပျူရွာ၌ မင်းပြု၍နေလေ
 သည်။

မဟာသမ္ဘဝသည် ခရစ်နှစ်
 ၁၁၅၄-၁၁၇၈)ခုနှစ် မင်းအဖြစ်
 ဆက်ပြီး သက်တော်(၂၆)နှစ်
 သေဆုံးတွင် အနိစ္စရောက်သည်။
 မဟာသမ္ဘဝ အနိစ္စရောက်သော်
 ညီတော် စူဠသမ္ဘဝသည် မရီး
 ဘော် ဗေဒါရီကို မိဖုရားအရာ
 ခံထား၍ မင်းပြုသည်။ ဗေဒါရီ
 ကျောတွင် ကိုယ်ဝန်ပဋိသန္ဓေရှိပြီး
 မဟာသမ္ဘဝသော် သားတော်တစ်
 ဦး ဖွားမြင်သည်။ ဖွားမြင်သော
 သားတော်သည် နောင်တော်မဟာ



ရွှေမော်တေဘုရားတန်ဆောင်ရှိ ကျောက်သားလောင်းတော်ပူ



ရွှေမော်တေကျောင်းတိုက်



ဖုဂ္ဂဝဇ္ဇာညာ နယ်ဝဲဆီရှင်နတ်ကျွန်း



သရေခေတ္တရာခေတ်ရှေးလက်ရာ နေပုဂံဘုရား
(ဘုရားတံတိုင်းမြောက်အစိတ်)

သမ္ဘဝနှင့် ညီတော်စုဋ္ဌာသမ္ဘဝ ညီနောင်နှစ်ပါးမှ မည်သူ သားတော် ဖြစ်သည်ကို ဗေဒါရီသည် ဒွိဟဖြစ်၍ သား တော်ကို ဒွိဟဘောင် အမည်ပေးသည်။ ထိုသို့ ဒွိဟ ဘောင်မှ ဒွတ္တဘောင် ဖြစ်လာသည်။



သရေခေတ္တရာခေတ်ရှေးဟောင်းကြေးခေါင်းလောင်း

မြန်မာသက္ကရာဇ်(၁၀၀)ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း (၁) ရက်နေ့တွင် ဒွတ္တဘောင်မင်းသည် သရေခေတ္တရာပြည် တည်ပြီး နန်းတက်ထီးနန်းစံသည်။



ဘေစန္ဒီမိဖုရား၊ အာရှိုသော ရွှေမော်တေဘုရားစောင့် သိုက်သီလူညီနောင်

ဒွတ္တဘောင်မင်း၏ မိဖုရား များမှာ ပျူမိဖုရားကို ခမည်းတော် မဟာသမ္ဘဝက မိဖုရားမြှောက်တင် တွင် ဖွားမြင်သော နှမတော် နေဒဝီမိဖုရားတစ်ပါး၊ နဂါးမင်းဆက်သော သမီးတော် ဘေစန္ဒီမိဖုရားတစ်ပါးဟူ၍ မိဖုရားနှစ်ပါး ရှိသည်။ ထိုမိဖုရားနှစ်ပါးမှ နေဒဝီမိဖုရားသည် သားတော်ဒွတ္တရာန်ကို ဖွားမြင်သည်။ ဘေစန္ဒီမိဖုရားတွင် သားတော်၊ သမီးတော် မထွန်းကားပါ။

ဘေစန္ဒီမိဖုရားသည် ယခင်ကာလ ပုဂံရွာ၌ နေထိုင်

သည်။ (ပုစုရွာတွင် ရှေးခေတ်က မြေအုတ်မျှော်စဉ် ယခု နိုင် ရှိနေပါသည်။)

ထို့ကြောင့် ဘောစန္ဒီမိဖုရားသည် ပုစုရွာ၌ စေတီတော် တစ်ဆူတည်ပြီး စေတီတော်ဘွဲ့ အမည်ကို ရွှေမော်ဓော ဘုရားဟူ၍ ဘွဲ့တော်တင်လျှိုးပြီး ကိုးကွယ်တော်မူသည်။ ရွှေမော်ဓောဘုရားမှာ ပုစုရွာအရှေ့ဘက်အနီး၌ တည် နှိပါသည်။ ဘုရားပရိဝုဇ်၏ အနောက်တောင်ထောင့်တွင် ဘောစန္ဒီမိဖုရားသည် ဘုရားသာသနာကို စောင့်ရှောက်ရန် ခြံရံတည်ဆောက် တည်ထားသည်။ ဘုရားစေတီတော်အပြင် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များလည်း ထုလုပ်ပူဇော်ထားပါသည်။ ရွှေခေတ်က ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မှာ ရှေးမူမပျက် ရှိနေပါ သည်။ တစ်မူထူးဆန်းသည်မှာ ဘုရားဝင်းအတွင်းရှိ ဝါး ခင်းများတွင် ဗျိုင်းများမှာ မည်သည့်အရပ်ဒေသသို့မျှ ပျံ သွားခြင်းမရှိဘဲ ဘုရားဝင်း၌သာ နေကြပါသည်။

ဘုရားပရိဝုဇ်အတွင်း၌ နေပူခံ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် ကြီးခေါင်းလောင်း၊ ကျောက်သားလျောင်းတော်မူဘုရား၊ ကြေးသွန်းဘုရားနှစ်ဆူနှင့် ဗောဓိညောင်ပင်ကြီးတို့ ရှိပါ

သည်။

ရွှေမော်ဓောဘုရား မြောက်ဘက်အနီး၌ မြန်မာ သက္ကရာဇ်(၄၇၅)ခုနှစ် ပုဂံပြည် နန်းတက်ထီးနန်းစံသော အလောင်းစည်သူမင်း ဖောင်တော်မင်္ဂလာနှင့် တိုင်းနိုင်ငံ လှည့်လည်သွားရာ၌ ဧရာဝတီမြစ်အရှေ့ဘက်အနီး ပုစုရွာ အရှေ့မြောက်ထောင့်တွင် ဖောင်တော်ဦးစေတီတစ်ဆူ တည်ထားပူဇော်ခဲ့သည်။ ရွာဦးမြောက်ဘက်အဝင်တွင် ရှေးဟောင်းဆုတောင်းပြည့်စေတီတစ်ဆူ တည်ခဲ့ပါသည်။ ဒုတ္တဘောင်မင်းကြီး၏မိဖုရား ဘောစန္ဒီ တည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့သော ရွှေမော်ဓောဘုရားမှာ ရှေးမူမပျက် ရှိနေ သေးသည်ကို ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

နဂါးဗိုလ် မောင်မောင်သက်

ကျမ်းကိုး

- ၁။ မှန်နန်းမဟာရာဇဝင်တော်ကြီး (တွဲ-၁)။
- ၂။ ဦးကုလားရာဇဝင်ပေါင်းချုပ်။
- ၃။ ရွှေမော်ဓောဘုရားသမိုင်း။
- ၄။ စာရေးသူကိုယ်တွေ့ လေ့လာချက်။



မှတ်ပုံတင်ပြီး

အမေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ဆီးချို၊ သွေးချို

သောက်ဆေး

သုံးစွဲရန် ဆေးပဟာက

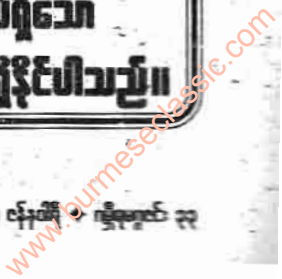
- နံနက် အစာမစားမီ (၃) ပြား
- နေ့လယ် အစာမစားမီ (၃) ပြား
- ည အစာမစားမီ (၃) ပြား

ဇုန်နံ - ၀၁ - ၃၇၆၇၀၀၁၊ ၀၁ - ၃၇၆၇၀၂၊ ၀၉ - ၇၃၂၀၀၉၇၀

အဖြူဖြူအနုယ်နုယ်ရှိသော

ဆေးပျိုးစုံဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

အမေဆေးထုတ်လုပ်ရန်လိုင်စင်အမှတ် - ၂/၂၀၁၃/စာထုထု(၂၃၉၈)
အမေဆေးထုတ်လုပ်ရန်အမှတ် - TMR ၀၁၁၀၇၆(၀၁၀၇)
အမေဆေးထုတ်လုပ်ရန်အမှတ် - စာထုထု(စာနယ်စင်း) ၀၁၁၇/၀၃၁၃



ကြောင့် ကန်တော့ပလ္လင်ဘုရားဟု အစဉ်အလာ မှတ်သား
ထားခဲ့ကြပါသည်။ ကန်တော့ပလ္လင်ဘုရားမှာ လိုဏ်လေး
ဆင့်ပူဘုရားကြီးဖြစ်ပြီး ပုဂံတွင် ကြီးမားသော ပူဘုရား
ကြီးများထဲတွင် တစ်ဆူအပါအဝင် ဖြစ်ပါသည်။ အမြင့်ပေ
(၁၈၀)ပေရှိပါသည် စသည်ဖြင့် ရေးထိုးထားပြီး အောက်
တွင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ပူးတွဲဖော်ပြထားပါသည်။

ပုဂံခေတ် ဗိသုကာပညာရှင်တို့ ဉာဏ်ကွန့်မြူးပုံကို
သိသာထင်ရှားစွာ လေ့လာနိုင်သော စေတီတော်ဖြစ်သည်။
လင်းရောင်နှင့် လေကောင်းလေသန့်တို့ ရရှိအောင် စီမံ
ဆောင်ရွက်ထားပုံကို ယနေ့ဗိသုကာပညာရှင်များ လာ
ဆောက်အတုယူကြသည်ကို တွေ့မြင်ရပါသည်။

ပုဂံရှေးဟောင်းသုတေသနအရာရှိ ဦးအောင်ကြိုင်(စာ
ရေးဆရာ မင်းဘူးအောင်ကြိုင်)က ဆရာ၏(၁၉၈၁)ခုနှစ်၊
စာပေဗိမာန်စာမူဆရာ ပုဂံခေတ်ဗိသုကာလက်ရာ စာအုပ်
ဆုတ်နှာ(၁၄)၌ အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းလင်းထားသည်
ကို တွေ့ရပါသည်။ ခေါင်းစဉ်ကိုလည်း ဆုရှာခေါင်းစဉ်
အတိုင်း ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

လိုဏ်လေးဆင့်ပူဘုရားကြီးများ

လိုဏ်လေးဆင့်စကြိုပတ်လမ်း (၄၊ ၃၊ ၄)ဆင့်ရှိသော
ဘုရားကြီးများဖြစ်ပါသည်။ ပုဂံတွင် ကြီးကျယ်မြင့်မား
သော အဆောက်အအုံများလည်း ဖြစ်ကြသည်။

ကန်တော့ပလ္လင်ပူဘုရားမှာ ယခင်က လိုဏ်သုံးဆင့်
သတ်မှတ်ခဲ့သော်လည်း လွန်ခဲ့သော (၁၉၇၉)ခုနှစ်၊
မိုင်ဘာလအတွင်း အပေါ်ဆင့် ဒုတိယပစ္စယာပိုင်းကို
ပြုပြင်နေစဉ် အုတ်ဆွေးအုတ်ကျိုးများ ဆွဲထုတ်ရာမှ
ပတ်လုံးလိုဏ်ပတ်လမ်းတစ်ခု ထပ်မံတွေ့ရှိရပါသည်။

လိုဏ်လေးဆင့်ပူဘုရားအဖြစ် သတ်မှတ်ရန် ဖြစ်ပေါ်လာ
သည်။ လျှို့ဝှက်လိုဏ်ပတ်လမ်းမှာ အရှေ့ဘက်တွင်
အောက်ခံအာရုံခံ၏ အမိုးပေါင်းကူးခုံးကြောင့် နဂိုကပင်
ဖြစ်ပေါ်သည်။ ယင်း၏အကျယ်မှာ ငါးပေ ခြောက်
ပေရှိပြီး ပေါင်းကူးအမြင့်ကြမ်းပြင်မှ အမိုးထိ ရှစ်ပေ
ခန့်သာ ကွာပါသည် စသည်ဖြင့် ဆရာက ကန်တော့
ပလ္လင်နှင့်ပတ်သက်သော ဗိသုကာပညာသဘောကို ဖော်ပြ
ခဲ့သည်။

ကန်တော့ပလ္လင်ပူတော်အတွင်းသို့ အရပ်လေးမျက်နှာ
မှ မုခ်မုခ်များရှိသည်။ သို့သော် ယခုအခါတွင် အရှေ့

ဘက်နှင့် တောင်ဘက်မုခ်တို့မှသာ ဝင်၍ရနိုင်အောင် စီစဉ်
ထားသည်။ သန့်စင်ပြောင်လက်သော ကျောက်ပြား၊ ကြွေ
ပြားများဖြင့် ဘုရားဖူးလာသူတို့အား အဆင်ပြေစေရန်၊
စိတ်အေးချမ်းသာစွာ ကြည်ညိုနိုင်စေရန် စီစဉ်ထားသည်
ကို တွေ့မြင်ရပါသည်။ အရှေ့ဘက်မုခ်မှ ဝင်သွားသည်နှင့်
ဘူမိဗိသုမုဒြာ အနေအထားဖြင့် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကြီး
ကို ဖူးမြော်ကြရပါမည်။ လက်ယာဘက်မှဖြစ်စေ၊ လက်ဝဲ
ဘက်မှဖြစ်စေ တစ်ဆစ်ချိုးအနေအထားတို့ဖြင့် ပြုလုပ်
ထားသော အတွင်းဘက်လိုဏ်ပတ်လမ်းအတိုင်း တစ်ပတ်
ပတ်၍ရသည်။ အရှေ့ဘက်မုခ်အဝင် တစ်ဆစ်ချိုးလိုဏ်
အတွင်းအရောက် ဝဲယာတွင် အပေါ်ထပ်သို့တက်သော
လှေကားများ တွေ့နိုင်ပါသည်။

အရှေ့ဘက်မုခ် (သို့မဟုတ်) အရှေ့ဘက်ကဆွမ်း

အရှေ့ဘက်မုခ်မှ ဝင်လိုက်သည်နှင့် သပွယ်သော
ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကို ဖူးမြင်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ရုပ်ပွားတော်
ရှေ့တွင် ဘီလူးရုပ်နှစ်ရုပ်ကို တွေ့မြင်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။
ရုပ်တုတော်နှောက် နံရံတွင် ကြွင်းကျန်ရစ်သော နံရံဆေး
ပန်းချီတို့ကို မပီမသ မှန်ဝါးဝါးတွေ့ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ရှေးကာလများတုန်းက (ဥပမာ-ပုဂံခေတ်နှင့် နောက်
ပိုင်းကာလများ) ဤအရှေ့ဘက်မုခ်ရှိ ရုပ်တုတော်ရှေ့တွင်
ဆွမ်းကပ်ခြင်းဖြင့် အမှုအခင်း၊ တရားတဘောင် အနိုင်
အရှုံးကို ဆုံးဖြတ်လေ့ရှိသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ဥပမာ-
အမှုအခင်း အငြင်းပွားသူနှစ်ဦး ရှိသည်ဆိုပါစို့။ အဆိုပါ
အငြင်းပွားသူ နှစ်ဦးသည် သူမှန်သည်၊ ကိုယ်မှန်သည်
ငြင်းခုံနေကြမည့်အစား ကန်တော့ပလ္လင်ဘုရား အရှေ့ဘက်
မုခ်ရှိ ရုပ်ပွားတော်ရှေ့တွင် နှစ်ဦးသဘောတူ ဆွမ်းကပ်
လိုက်ခြင်းဖြင့် ဤအငြင်းပွားမှုသည် ပြေငြိမ်းသွားသည်ဟု
ဆိုပါသည်။

မတရားသဖြင့် ယုတ်မာသူ၊ လိမ်လည်ကောက်ကျစ်
သူ၏ ဘုရားကပ်လှူသောဆွမ်းသည် ကပ်လှူပြီးသည်
နှင့် ချက်ချင်း ပုပ်စောန်သွားသည်ဟု ရှေးလူကြီးသူမများ
ပြောစကားကို နာကြားခဲ့ရဖူးပါသည်။ ရှေ့တွင်ရှိသော
ဘီလူးရုပ်နှစ်ကောင်ကိုလည်း ပံ့သကူအရှင်မြတ် ခေါ်လာ
ခဲ့သော ဂေါစောနှင့် ဂေါမအမည်ရသည့် ဘီလူးနှစ်ကောင်
ဟု ယနေ့တိုင် လူကြီးသူမတို့ ပြောဆိုသံကို ကြားခဲ့ရပါ
သည်။

တောင်ဘက်မုခ် (သို့မဟုတ်) တောင်ဘက်ကကျမ်း

စေတီတော်ကို လက်ဝဲရစ်လှည့်ပတ်၍ဖြစ်စေ၊ တောင်ဘက်မုခ်မှ တိုက်ရိုက်ဝင်၍ဖြစ်စေ တောင်ဘက်ရှိ ဘူမိဿမုဒြာ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကို မူးမြင်နိုင်ပါသည်။ ရုပ်ပွားတော်ရှေ့တွင် ကျမ်းကျိန်ရာဟူ၍လည်းကောင်း၊ တရားထိုင်ရာဟူ၍လည်းကောင်း အပြောများနေသော ဆွမ်းတော်စွန့်ရာ သင်ပုတ်ပလ္လင်ကြီးတစ်ခုကို တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။ နောက်ကျောနံရံအထဲတွင် မပီသတော့သော ဝိုးတဝါးနံရံဆေးပန်းချီတို့ကို တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။

ရုပ်တုတော်ရှေ့တွင်ရှိ သင်ပုတ်ပလ္လင်ပေါ်တွင် ကျမ်းထုပ်ကျမ်းစာ (ကျိန်စာများ)ကိုတင်၍ အမှုအခင်းအငြင်းပွားမှုများကို ထိုသင်ပုတ်ပလ္လင်ပေါ်ရှိ ကျမ်းစာ(ကျိန်စာ)များကို ကိုင်တွယ်၍ ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုလိုက်ခြင်းအားဖြင့် မတရားသဖြင့် ယုတ်မာကောက်ကျစ်သူသည် ထိုကျမ်းစာ(ကျိန်စာ)များတွင်ပါသော ဘေးဒုက္ခအန္တရာယ်များကို သားအစဉ်မြေးအဆက် ခံစားသွားရမည်ဟု လူကြီးသူမတို့ ပြောဆိုသံကို မှတ်သားကြားနာရစွဲဖူးပါသည်။

အနောက်ဘက်မုခ် (သို့မဟုတ်) အနောက်ဘက်က ပန်း

မူလက တိုက်ရိုက်ဝင်ပေါက်ရှိသော်လည်း ယခုအခါတွင် အခြေအနေအရ ဂေါပကအဖွဲ့က သံတံခါးတပ်ဆင်ထားသဖြင့် လှည့်ပတ်ဝေဝိုက်သွားမှသာ ရောက်နိုင်သော မုခ်ဝရှိ ရုပ်ပွားတော်ဖြစ်ပေသည်။ ရုပ်တုတော်ရှေ့တွင် ခြေတော်ရာဟု ယူဆရမလိုလို၊ သင်ပုတ်ပလ္လင်ဟု ယူဆရမလိုလို အုတ်ခုံတစ်ခုရှိသည်။ အနောက်ဘက်မုခ်ရှိ ရုပ်ပွားတော်သည်လည်း အရပ်လေးမျက်နှာ ရုပ်ပွားတော်များကဲ့သို့ ဘူမိဿမုဒြာအနေအထားဖြစ်သော်လည်း သင်္ကန်းတော်ဝတ်ရုံပုံမှာ ကွဲလွဲနေသည်ကို တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။

ရှေးလူကြီးသူမတို့ ပြောစကားအရ ဤအနောက်ဘက်မုခ်ရှိ ရုပ်ပွားတော်ရှေ့တွင် အမှုအခင်းဖြစ်ပွားသူနှစ်ဦးသည် ပန်းကပ်၍ သစ္စာဆိုလိုက်ခြင်းဖြင့် မတရားကောက်ကျစ်ယုတ်မာသူ ကပ်လှူသောပန်းသည် ချက်ချင်း ညှိုးကျသွားကာ တရားသူ ရိုးသားသူ၏ပန်းကားလန်းဆန်းစွာ ကျန်ရစ်သည်။ ဤနည်းဖြင့် တရားခံ၊ တရားလို ရှာဖွေရွေးထုတ်ခြင်းအမှုကို ဘုရားရှင်၏ ရုပ်ပွားတော်အဆုံးအဖြတ်ကို ခံယူ၍ လိုက်နာခဲ့ကြသည်ဟု ကြားသိမှတ်သားခဲ့ရပါသည်။

မြောက်ဘက်မုခ် (သို့မဟုတ်) မြောက်ဘက်ကရေ

မူလက တိုက်ရိုက်ဝင်ပေါက်ရှိသော်လည်း ယခုအခါ တောင်ဘက်နှင့် အရှေ့ဘက်မှသာ ဝင်၍ရတော့သည်။ ရုပ်တုတော်နောက်တွင် တံကန်ရံဆေးပန်းချီတို့ ဝိုးတဝါးသာရှိတော့သည်ကို တွေ့ရသည်။ ရုပ်ပွားတော်ရှေ့ သင်ပုတ်ပလ္လင်ပေါ်တွင် ငလျင်မလှုပ်မီက ထီးတော်ဟောင်းကြီးကို ပြသထားသည်။

ရှေးအစဉ်အလာစကားအရ တရားတဘောင်၊ အအခင်း အငြင်းပွားသူတို့သည် ကန်တော့ပလ္လင် မြောက်ဘက်မုခ်ရှိ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ရှေ့တွင် ရေချမ်းကပ်လှူခြင်းဖြင့် သစ္စာပြုတိုင်တည်ကာ အနိုင်အရှုံး အဆုံးအဖြတ်ပေးသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ယုတ်မာကောက်ကျစ် လိမ်လည်လှည့်ဖျားသူ တရားခံနှင့် ရိုးသားသူ တရားလိုနှစ်ဦးကပ်လှူလိုက်သော ရေချမ်းနှစ်ခွက်တွင် ယုတ်မာတရားခံ၏ ရေချမ်းခွက်သည် ပွက်ပွက်ထဲသွားသည်ဟု ရှေးလူကြီးသူမတို့ထံမှ တစ်ဆင့်စကား ကြားနာမှတ်သားခဲ့ရဖူးပါသည်။

ထို့ကြောင့် ထိုရုပ်ပွားတော်လေးခုကို-

- * အနောက်ဘက်က ပန်း - မတရားလျှင်ညှိုး၊
- * မြောက်ဘက်က ရေချမ်း - မတရားလျှင်ပွတ်၊
- * အရှေ့ဘက်က ဆွမ်း - မတရားလျှင် သိုး၊
- * တောင်ဘက်က ကျမ်း - မတရားလျှင် ပျက်(ပျက်စီးခြင်း)ဟု ယနေ့တိုင် အစဉ်အလာစကားအရ ပြောဆိုကြဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

စာဖတ်သူများ ဗဟုသုတအလို့ငှာ ကန်တော့ပလ္လင်စေတီတော်မြတ်ကြီးနှင့် အစဉ်အလာစကားများကို တတ်လိုက်ပါသည်။

အပေါ်ထပ်သို့ တက်ရောက်ဖူးမြော်ပါက အနောက်ရိုးမတောင်စွယ် တန်ကြည်တောင်တန်းကို ချောထောင့်နောက်ခံပြုနေသော မြစ်ဧရာ၏ သဘာဝရှုခင်းပန်းချီကဏ္ဍ ချပ်နှင့် ပုဂံမြို့ဝန်းကျင် ရှုခင်းများကို မျက်စိပညာအရသာခံစားနိုင်ပေသည်။

ဘဏ်အရာရှိဟောင်းတင်

- ၁။ သုံးမည်ဘွဲ့ရှင် ကန်တော့ပလ္လင် [မောင်အောင်မြင့်(ညောင်ဦး)]။
- ၂။ သမိုင်းဝင်ပုဂံစေတီပုထိုးများ (ဦးသန်းဆွေ)။



ကျားကမ္ဘာ

佳葛巴



男性補劑

အမျိုးသားအားဆေး

အိမ်ထောင်ရှင် အမျိုးသားများ အကြောနှင့် ပတ်သက်၍ ထုံခြင်း၊ ကျပ်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ညှိုးခြင်း၊ သေခြင်း၊ မြန်ခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း၊ အကြောတက်ခြင်း၊ လေဖြတ်ပြီးသူများ လေမပြန်နိုင်ခြင်း၊ အိပ်မပျော်၊ စားမဝင်၊ ကျောက်ကပ်၊ နှလုံးအားနည်း၍ နှလုံးတုန်ခြင်း သေည့် ရောဂါများအတွက် ဆေးတစ်ဘူးမျှ ပုံမှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ထူးခြားသော ဆေးအာနိသင်ကို သိရှိရပါလိမ့်မည်။

စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်ပါ လိုအင်ဆန္ဒ ပြည့်ဝပါစေ

တိုင်ရင်းဆေးထုတ်လုပ်ရေးအမှတ် - TMR011424(0615) မြန်မာ့ပြည်ထောင်စုအမှတ် - တထဝက(စာနယ်ဇင်း)၀၅၆/၀၉၀၄
တရုတ်ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတွင် မေးဝယ်ပါ။



ဆင်ကဘို

ဆီးဝမ်းလေမှန် အကြောခြေဆေးပြား

သုံးစွဲနိုင်သောရောဂါများ

ဤဆေးသည် ကျား/မ မရွေးဖြစ်သော အညောင်းအကိုက်၊ ပွေး၊ ဝဲ၊ ယားနား၊ ဝက်ခြံ၊

အပူ၊ အပိမ့်များ၊ ခူလာပါဒရက်၊ မီးယပ်ရောဂါ၊ ဆီးရောဂါ၊ လိပ်ခေါင်းရောဂါများအတွက် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။

တူန့်ဖြန့်ချိရေး - ကိုဝင်းမြင့်၊ မဘောဘီ၊ အမှတ်(၄၈၂)၊ (၁၅)လမ်းနှင့် ကမ်းနားလမ်းထောင့်၊ လမ်းမတော်မြို့နယ်။

☎ ၀၁-၂၂၆၃၈၂ ၊ ၀၁-၂၂၇၉၃၅

လူထုမေတ္တာစတိုး၊ အမှတ်(၁၂၁)၊ (၂၄)လမ်း၊ လသာမြို့နယ်။ ☎ ၀၁-၂၄၁၇၀၃
သိမ်ကြီးဈေး၊ D ရုံ အတွင်းရှိ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်များ၊ ရွှေပြည်စုံဈေးနှင့် မင်္ဂလာဈေးရှိ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်များ။

လေးဖြန့်ချိရေး - ကောင်းသန်ဆေးဆိုင်၊ ၂၉ လမ်း(၈၃×၈၄ ကြား)၊ ရှင်ဘိုမယ်အရှေ့ဘက်ဝင်း၊ မန္တလေးမြို့။ ☎ ၀၂-၆၈၉၃၃

အောင်ရတနာဆေးမျိုးစုံဆိုင်၊ (၂၈×၈၃)လမ်းထောင့်၊ ☎ ၀၂-၃၅၀၆၁

မထူး၊ မစူး ဆေးမျိုးစုံဆိုင်၊ (၂၇×၂၈)လမ်းကြား၊ (၈၇)လမ်းမကြီး၊ ☎ ၀၂-၃၁၄၇၇

ဈေးချို E ရုံ (မြေညီထပ်)နှင့် F ရုံ (ပထမထပ်)ရှိ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်များမှတစ်ဆင့်

မြန်မာတစ်ပြည်လုံးသို့ ဖြန့်ချိနေပါသည်။

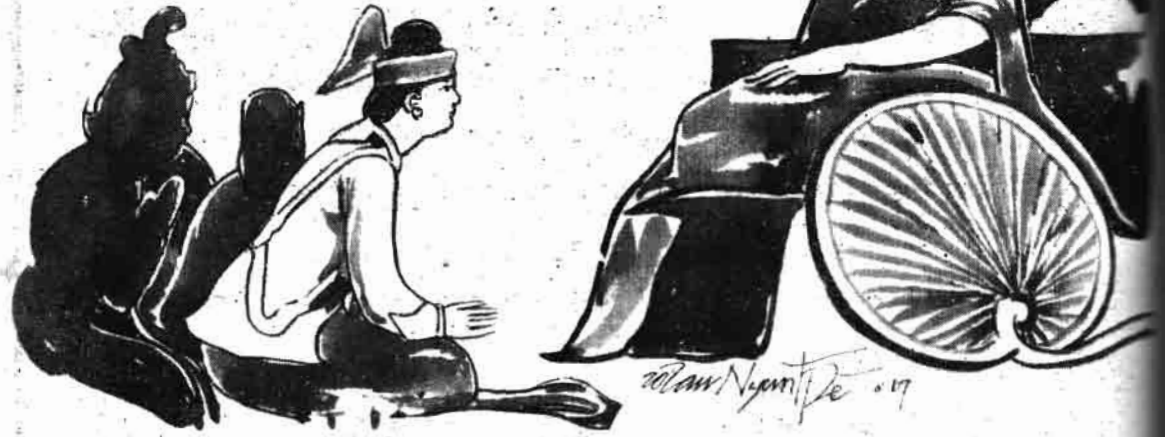
ထုတ်လုပ်ခွင့်လိုင်စင်အမှတ် - ၈/ ၂၀၀၄(တဆထလ)(၂၆၂၆)

တိုင်ရင်းဆေးထုတ်လုပ်ရေးအမှတ် - TMR- ၀၁၀၄၂၃(၀၆၀၅)

ပစ်ရင်း-ကျားကျွတ်အားဆေးဆိုင် - ၄၈၂(အေ)ရုံ၊ ကန်ဈေးတန်း၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်း

ရမ်း ၀၉ ၅၅၀၆၁၈၉၊ ၀၉ ၅၅၀၅၀၆၀၆၁၊ ၀၁-၃၇၁၁၂၂(လှိုင်ခွဲ)၅၅၃

ဗုဒ္ဓဝင်ရောင်ကြီးကို
ပူဇော်ထိုက်သူဆိုသည်မှာ
နန္ဒာမိုးကြည်



ဝေသာလီပြည် မဟာဂုဏ်တော်ရှိ ပြာသာဒ်ဆောင် ပေါက်သော ကျောင်းသင်္ခမ်း။

အဆိုပါ ကျောင်းသင်္ခမ်း၌ စံပယ်သီတင်းသုံးနေသည် ကား သုံးလောကထွတ်ထား သဗ္ဗညုဘုရားရှင် ဖြစ်ချေ ၏။ သည့်အတွက် ဝေသာလီပြည်သူပြည်သားများစွာ သည် အဆိုပါ ကျောင်းသင်္ခမ်းသို့ သွားရောက်လျက် ပူးမြော်ကြလေရာ ထိုအထဲ၌ လိစ္ဆဝီမင်းသား မဟာလိ လည်း အပါအဝင်။ ဝေသာလီပြည်သူပြည်သားတို့ ဘုရား ရှင်ထံ သွားရောက်ပူးမြော်ကြသည့်အတွက် သူ့အနေဖြင့် အလိုက်သင့် ရောယောင်ခဲ့သော်ငြား ဘုရားရှင်၏ ဘုန်း တော်၊ ကံတော်၊ ဉာဏ်တော်အနန္တတို့ကို အကြွင်းမဲ့အလုံး စုံ သိသူကား မဟုတ်ပါချေ။ သည့်အတွက်ကြောင့် ဘုရား ရှင်နှင့် တွေ့ဆုံခိုက် လျှောက်ထားလေသော သူ့စကား တွေက သူ့ဉာဏ်အတိမ်အနက်ကို လှစ်ပြနေသည်နှင့် မခြားခဲ့။



တစ်နေ့သားမှာတော့ မဟာလိလည်း ကျောင်းသင်္ခမ်း သို့သွားလျက် ဘုရားရှင်ထံပါး ရိုသေစွာ ချဉ်းကပ်ကာ

သူသိလိုသော အကြောင်းကိစ္စတစ်ရပ်ကို မေးမြန်းလျှောက် ထားပါချေ၏။

‘အရှင်ဘုရား..အရှင်ဘုရားဟာ နတ်အပေါင်း ဘုရင် သိကြားမင်းကို မြင်ဖူးပါသလား’

အမေးစကားက လေးနက်ခြင်း မရှိသော်ငြား မဟာ လိ၏ မဟူရာဉာဏ်တိမ်တိုက်တို့ ပြယ်လွင့်မည့်အထက် အတွက် အလိုက်သင့် ဖြေကြားတော်မူခဲ့သည်။

‘မဟာလိ..သင်ပြောတဲ့ နတ်တို့ရဲ့အရှင်သခင် ကြားမင်းကို ငါဘုရားရှင် မြင်ဖူးတာပေါ့’

အမေးအတွက် အဖြေက ရှင်းနေပြီးသား။

သို့ငြား မဟာလိက ထပ်မံအထွန့်တက်လာချေ၏။ ဒါသည်ပင် သူ့ဉာဏ်အတိမ်အနက်ကို ဝန်ခံလိုက်သည် နှင့်မခြား။

‘အရှင်ဘုရား..အရှင်ဘုရားတွေ့မြင်ခဲ့ဖူးတဲ့ သိကြား မင်းဆိုတာဟာ အစစ်အမှန်တော့ ဖြစ်နိုင်မယ် မထင်ဘူး။ အတုအယောင်သာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်ဘုရား’

‘ဘာဖြစ်လို့တုန်း မဟာလိ’

‘ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုတော့ တပည့်တော်ကို..’

သိကြားမင်း အစစ်အမှန်ကို တွေ့ခဲ့ဖူး မြင်ခဲ့ဖူးလို့ပါပဲ ဘုရား'

သည်ကတည်းက မဟာလိအဖို့ မသိနိုးနားသာ ဟုတ်။ မုသာဝါဒနှင့်ပါ နွယ်ခက်နေမှန်း သိသာသွား တော့သည်။

'နေပါဦး မဟာလိ။ သင့်အနေနဲ့ သိကြားမင်းရဲ့ သဘောသဘာဝ အမှန်ကို ဘယ်လောက်များ သိနေလို့ တုံး'

သည်လိုမေးလာတော့ မဟာလိအဖို့ အာစေးမိနေသူ အလား ဖြစ်ရာ မည်သည့်စကားအစအနမူ မရှိတော့။ မျက်လုံးအစုံမှာလည်း ကြောင်တိကြောင်ငေး။

'မဟာလိ... ငါဘုရားရှင်ဟာ သိကြားမင်းဖြစ်ခြင်း အကြောင်းရင်းကို သိတဲ့သူပါ။ ဒါတင်မက သိကြားမင်း ဖြစ်ဖို့ရာ ပြုမူဆောင်ရွက်ရမယ့် တရားအချက်အလက် တွေ၊ အဲသည်တရားအချက်အလက်တွေကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်တဲ့အတွက် သိကြားမင်းအဖြစ် ရရှိခဲ့ပုံတွေ အလုံးစုံသိထားတဲ့သူပါ'

'အရှင်ဘုရား... သည်လိုဆိုရင်ဖြင့် သိကြားမင်း အကြောင်းကို သိပါရစေဘုရား'

တတ်ယောင်ကား မဟာလိတစ်ယောက် အပိုးကျိုး နှိုးမသိ ကျိုးသွားခဲ့ပါပြီကော။



'သေချာစွာ နာကြားပါလော့ မဟာလိ။

သင်သိချင်တဲ့ သိကြားမင်းဆိုတာဟာ လူ့ဘဝတုန်း မှာ မာယာလုလင်ရယ်လို့ အမည်တွင်ခဲ့ဖူးထားကြောင်း သူတို့ မလပ်လို့ဆိုအပ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် လူ့ဘဝရှိစဉ် တုန်တော့ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ပေးလှူတဲ့နေရာမှာ ရှိသေ စွာပေးလှူတဲ့အတွက်ကြောင့် သက္ကလို့လည်း ဆိုအပ်ပြန် ပါသေးတယ်။ ဒါတင်မကသေးပါဘူး။ အလှူပေးလှူတဲ့ အခါမျိုးမှာ ဘယ်တော့မှ နောက်မကျစေဘဲ ဦးဦးဖျားဖျား ပေးလှူတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ပုရိန္ဒလို့လည်း ဆိုအပ် ပြန်ပါသေးတယ်။

မဟာလိ... သိကြားမင်းရဲ့ ဝိသေသနဲ့ စပ်လျဉ်းလို့ မှတ်တမ်းတင်ပါသေးတယ်။ သူဟာ တည်းခိုရာအရပ်ကို မြေပွားတဲ့အတွက် ဝါသဝလို့လည်း ဆိုရမယ့်သူပါ။ သေသင်သော အကြောင်းအရာကို တစ်မုဟုတ်ချင်း

ကြံနိုင်တဲ့အတွက်ကြောင့် သဟဿက္ခရယ်လို့ အမည်တွင် တဲ့သူပါ။ ပြီးတော့ သူ့မှာ အသုရာရဲ့သမီးတော် သူ့စာဆို တဲ့မယား ရှိတဲ့အတွက် သုဓမ္မတိလို့လည်း ခေါ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် တာဝတိံသာနတ်အပေါင်းရဲ့ အရှင်သခင်ဖြစ် တဲ့အတွက် ဒေဝါနမိန္ဒရယ်လို့လည်း ဆိုအပ်ပေတယ် မဟာလိ'

မဟာလိအဖို့ ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူပင် သိကြား မင်း၏ ဂုဏ်ရည်အထူးကို သိခွင့်ရလိုက်သည်။ ပြီးတော့ အားကျစိတ်တွေလည်း ဝင်လာမှန်းမသိ ဝင်လာခဲ့ပါလေ တော့၏။ သည့်အတွက် ဆန္ဒ၏စေစားမှုကြောင့် လျှောက် ထားစရာတို့ ဖြစ်ပေါ်လာပြန်ခဲ့ပြီကော။

'အရှင်ဘုရား... သိကြားမင်းဖြစ်ဖို့ရာ ဘယ်လိုမျိုး ကျင့်ဝတ်တွေ ရှိပါသလဲဘုရား'

'ရှိတာပေါ့ မဟာလိ။ သင်သိချင်တယ်ဆိုရင်ဖြင့် ပြောရသေးတာပဲ။ သိကြားမင်း ဖြစ်ဖို့ရာအတွက်-

- (၁) အမိ, အဖတွေကို သက်ဆုံးတိုင် လုပ်ကိုင်ကျွေးမွေး ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။
 - (၂) အမျိုးအနွယ်ထဲမှာ ရှိနေကြတဲ့ သက်ကြီးဝါကြီးတွေ ကို အသက်ထက်ဆုံး အရိုအသေပြုရပါလိမ့်မယ်။
 - (၃) ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ပြီး ချိုသာတဲ့စကားကို အသက် ထက်ဆုံး ပြောဆိုဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။
 - (၄) အသက်ထက်ဆုံး အနှောင်အဖွဲ့ ကင်းရှင်းစွာနဲ့ စင် ကြယ်တဲ့စိတ်ရှိပြီး စွန့်လှူမှုမှာ မွေ့လျော်သလို ဝန်တိုမှု စိတ်တွေလည်း ကင်းရှင်းရပါလိမ့်မယ်။
 - (၅) မှန်ကန်ဖြောင့်မတ်တဲ့ စကားကိုသာ ပြောဆိုလေ့ရှိ ရပါလိမ့်မယ်။
 - (၆) အသက်ထက်ဆုံး ဒေါသစိတ်တွေ ကင်းရှင်းရပါလိမ့် မယ်။
 - (၇) အမှတ်တမဲ့ ဒေါသထွက်တယ် ဆိုရင်တောင်မှ အဲ သည်ဒေါသကို တစ်မုဟုတ်ချင်းဆိုသလို ပယ် ဖျောက်ပစ်နိုင်ရပါလိမ့်မယ်။
- မဟာလိ... အဲသည်လိုမျိုး မြင့်မြတ်တဲ့သဘောရှိတဲ့ အတွက်ကြောင့် နတ်တို့ရဲ့ အရှင်သခင်ဖြစ်တဲ့ သိကြားမင်း ဟာ ဘုန်းကကြီးမားသလို ပညာကလည်း ရှိပေတယ် မဟာလိ'
- လိစ္ဆဝိမင်းသား မဟာလိအဖို့ သူ့အထွန်တက်ခဲ့သမျှ

ဘုရားရှင်၏ အကျိုးနှင့်အကြောင်း အကြောင်းနှင့်အကျိုး သဟဇာတညီညွတ်စွာ ရှင်းလင်းမိန့်ကြားသည့်အောက်၌ မည်သို့မျှ စောဒကမတက်သာတော့ဘဲ သိလိုသည့်ကိစ္စ ရုပ်များကိုပဲ လက်အုပ်တဆဆဖြင့် တောင်းပန်လျှောက် ထားနေရသေးတော့သည်။

‘အရှင်ဘုရား.. သိကြားမင်းရဲ့ ပညာရှိပုံကိုလည်း မိန့်ကြားပေးတော်မူပါဘုရား’

သည်တော့လည်း ဘုရားရှင်အဖို့ မဟာလိ၏ဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းဖို့ရာ ပြင်ဆင်လိုက်ပါသတည်း။



‘သိကြားမင်းရဲ့ ပညာရှိပုံကို နာကြားပါလော့ မဟာ လိ။

ရာဇဂြိုဟ်ဆိုတဲ့ ဗိမ္ဗိသာရပြည့်ရှင် အုပ်စိုးတဲ့ တိုင်း ပြည်မှာ သူဆင်းရဲတစ်ယောက် ရှိပါတယ်။ အဲသည်သူ ဆင်းရဲဟာ သူတစ်ပါးတို့ရဲ့ သနားကြင်နာမှုကို ခံယူရရှိ နေရတဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။ သူဟာ သူနဲ့ဆက်ဆံရသူတိုင်း ထံမှာ အောက်ကျိုးခံရတဲ့အထိ ဆင်းရဲပင် ဆင်းရဲပေမယ့် လည်း ဘုရားရှင်ရဲ့ သာသနာတော်အပေါ်မှာတော့ သက် ဝင်ယုံကြည်မှု အတိုင်းအတာဟာ ဆင်းရဲခြင်းမရှိပေဘူး။

တစ်နေ့မှာတော့ အဲသည်သူဆင်းရဲဟာ ကွယ်လွန် အနိစ္စရောက်ခဲ့ရပါတယ်။ သူဟာ ဘုရားရှင် ဟောကြား ဆုံးမတဲ့ ဓမ္မဝိနယသာသနာတော်မှာ သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ သုတ၊ စာဂ၊ ပညာတွေကို ဆောက်တည်ခဲ့တဲ့ ကောင်းမှုကြောင့် တာဝတိံသာနတ်တို့ရဲ့ အသင်းဝင်ဖြစ်လာခဲ့တယ် ဆိုပါ တော့။

နာကြားပါဦး မဟာလိ။

တာဝတိံသာနတ်တွေ မြောက်မြားစွာရှိကြတဲ့အနက် နတ်ဖြစ်တတ်တဲ့ ကောင်းမှုကို ဆောင်ရွက်တဲ့အတွက် နတ် ဖြစ်လာရတယ်ဆိုပေမယ့် စိတ်မလှတဲ့နတ်တွေလည်း အများအပြားရှိကြပါတယ်။ အဲသည်လိုဖြစ်တဲ့အတွက် စိတ်မလှတဲ့နတ်တွေဟာ အသစ်ရောက်လာတဲ့ သူဆင်းရဲ နတ်သား ဥပါသကာအပေါ်ကို ဝမ်းသာအားရ မရှိကြပေ ဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အသစ်ရောက်ရှိလာတဲ့ ဥပါ သကာနတ်သားဟာ သူ့အရင်ရှိပြီးသား နတ်တွေထက် ရုပ်ဆင်းရွပကာ သာလွန်တဲ့အပြင် အခြေအရံတွေ ဆိုတာ ကလည်း စိတ်မလှတဲ့ နတ်တွေထက် ပိုမိုတဲ့အတွက်

ကြောင့်ပါပဲ။

နာကြားပါဦး မဟာလိ။

အဲသည်လို အခြေအနေမျိုးမှာပဲ စိတ်မလှတဲ့ နတ် တွေဟာ သူတို့ထက် သာလွန်နေတဲ့ သူဆင်းရဲဥပါသကာ နတ်ကို ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချပြန်ပါသေးတယ်။ သူတို့က-

အံ့ဩစရာပဲဟေ့။ အဖြစ်ကတော့ ဆန်းသကွာ။ ငှက် ဘဝတုန်းက သူဆင်းရဲ၊ လူသနားစရာအကောင်။ ပြီးတော့ တကယ့်ကို အောက်တန်းစား။ အဲ..သူဟာ ခန္ဓာကိုယ် ပျက်စီးပြီး သေလွန်တဲ့နောက်မှာ ငါတို့ တာဝတိံသာနတ် တွေရဲ့ အသင်းဝင်ဖြစ်လာတာ။ ကြည့်စမ်းပါဦး။ သူ့ ငါတို့ထက် ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါ တောက်ပနေတယ် ဆင်းသွင်ရုပ်ဝါ လှပနေတယ်။ ပြီးတော့ တို့များထက် အခြေအရံပေါကြွယ်ဝနေတယ်လို့ ဆိုကြလေရဲ့။

သဘောကတော့ မနာလိုဝန်တိုစိတ်ရှိတဲ့ နတ်တွေအပေါ် လူ့ဘဝတုန်းက ဆင်းဆင်းရဲရဲ အနေအထားနဲ့ သေခဲ့မယ် ဆိုရင် နတ်ဖြစ်တာတောင် နတ်ဆင်းရဲဖြစ်ရမယ်။ အခြေအ ရှားပါးရမယ်လို့ ထင်မှတ်ထားခဲ့ကြတယ်။

အဲသည်လိုမျိုး တိုးတိုးတစ်ဖုံ ကျယ်ကျယ်တစ်နည်း အတင်းစကားတွေ ပြောကြားနေတုန်းမှာ နတ်တို့ရဲ့အရင် သခင် သိကြားမင်း ရောက်လာပြီး နတ်အပေါင်းကို ခြေ ဆိုဆုံးမပါလေရဲ့။

‘အချင်းနတ်အပေါင်းတို့.. သင်တို့ဟာ အခုရောက် လာတဲ့ သူဆင်းရဲဥပါသကာနတ်သားကို မကဲ့ရဲ့ကြပါနဲ့ တကယ်တော့ အဲသည်နတ်သားဟာ လူဖြစ်စဉ်အခါတုန်း က မြတ်စွာဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူအပ်တဲ့ ဓမ္မဝိ ယသာသနာတော်မှာ သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ သုတ၊ စာဂ၊ ပညာ တွေကို ဆောက်တည်ခဲ့သူ ဖြစ်ပေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ကောင်းတဲ့လားရာဖြစ်တဲ့ နတ်ပြည်ကိုရောက်ရှိပြီး အသစ် နတ်တို့ထက် သာလွန်မြင့်မားနေခြင်း ဖြစ်ပေတယ်။

အချင်းနတ်အပေါင်းတို့.. အကြင်သူဟာ ဘုရားရှင် အပေါ် ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါတရားဟာ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ ကောင်းစွာတည်တံ့ခိုင်မြဲပါတယ်။ အဲသည်အကြင်ပုဂ္ဂိုလ် အပေါ် အရိယာတွေဟာ နှစ်သက်အပ် ချီးမွမ်းအပ် အတွက်၊ ကောင်းမွန်တဲ့ သီလရှိတဲ့အတွက်၊ သံဃာ အပေါ် ကြည်ညိုမှုရှိတဲ့အတွက်၊ ဖြောင့်မတ်တဲ့ အမြင် ရှိတဲ့အတွက် အဲသည်ပုဂ္ဂိုလ်အပေါ် သူဆင်းရဲမဟုတ်ဘူး



ကြွပါပေတယ်

အဲသည်လို ဆိုဆုံးမတဲ့အခါ စိတ်မလှတဲ့ နတ်တွေ
 တအံ့တသြဇာသွားကြပါတယ်။
 သည်အခါ သိကြားမင်းက-
 'အချင်း နတ်အပေါင်း
 သင်တို့ မလိုမုန်းထားနေတဲ့
 သူမင်းရဲ့ ဥပါသကာနတ်
 သူမရဲ့ အသက်ရှင်ခြင်း
 အချည်းနှီး မဟုတ်ပေ
 ဘုရားရှင်ရဲ့ အဆုံးအမ
 အောက်မေ့တဲ့ ပညာရှိသူပဲ ဖြစ်
 တယ်။ ဒါ့အပြင် သဒ္ဓါကိုလည်း
 သိလက်လည်းကောင်း၊ ကြည်
 နူးကိုလည်းကောင်း၊ တရားသိမြင်မှုကို
 လည်းကောင်း အဖန်တလဲလဲ အားထုတ်သူဖြစ်ပေတယ်
 ဆက်လက်ဆုံးမပြန်ပါသေးတယ်'



'တင်ပါ့ဘုရား'
 မဟာလိ၏ စကားသံက ယခင်ကနှင့် မတူတော့။
 သလ္လာတွေ ဖုံးအုပ်နေသမျှ ဘုရားရှင်၏ ဖယ်ရှားပေး
 ကြောင့် ဝေဝါးထွေပြားနေခဲ့သမျှ ကြည်လင်ပီပြင်လာ
 သည်။
 'နာကြားပါဦး မဟာလိ။ သိကြားမင်းအဖို့ အဲသည်
 ဟောပြောနိုင်တဲ့ ပညာရှိခြင်းဟာ ငါ့ဘုရားရှင်ကို
 အညံ့မပြတ် ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်တာအပြင် ရှေးကပြုခဲ့တဲ့
 နှစ်လက်တွေကြောင့်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါတင်မက
 သိဘူး။ သိကြားမင်းဟာ ဘုန်းကံကြီးမားသူ ဖြစ်
 ကြောင်းကို သက်သောသာခက ပြချင်ပါသေးတယ်'
 'တင်ပါ့ဘုရား။ နာကြားလိုပါတယ်ဘုရား'
 'ကောင်းပြီ မဟာလိ'
 တာဝတိံသာနတ်တွေရဲ့ အစည်းအဝေးမှာ သိကြား
 မင်းရဲ့နေရာဟာ သီးခြားရှိပါတယ်။ အဲသည်သိကြားမင်း
 ရဲ့နေရာကို ဘုန်းတန်ခိုးကြီးမားပြီး အခြံအရံတွေ များ
 မြင့် လှတဲ့ လောကပါလနတ်ကြီးတွေတောင်မှ ဝင်
 မရကြပေဘူး။ အားလုံးဟာ ကိုယ့်နေရာနဲ့ကိုယ် ကိုယ့်
 နေထိုင်မှုကို နေထိုင်ပြီး သိကြားမင်းကို ခစားကြ

အချင်းနတ်အပေါင်းတို့...အဲသည်လို သဘောလက္ခ
 ဏာရှိပါလျက် တစ်ခါမှာတော့ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါကလည်း
 လှပခြင်းမရှိ အရွယ်အစား ကြည့်ပြန်တဲ့အခါ ပုကွကွနဲ့
 ဘယ်လိုမှ နတ်စဉ်မမီတဲ့ နတ်သားတစ်ပါးဟာ သိကြား
 မင်းရဲ့နေရာမှာ ခပ်တည်တည်နဲ့ ဝင်ထိုင်မလေရော။
 သည်တော့ နတ်သဘင်မှာ စကားသံတွေ ပေါ်ထွက်လာ
 တော့တယ်။

'ဘယ်လိုနတ်လည်း မပြောတတ်ပါဘူးကွာ။ တန်ရာ
 တန်ရာကို မလုပ်ဘူး။ ပုပုကွကွဖြစ်နေရတဲ့အထဲ ရုပ်က
 လည်း ကြက်ဟင်းခါးသီး မီးဖုတ်ထားတဲ့အတိုင်းပဲ။ သင်း
 မို့ အရှင်သခင် သိကြားမင်းရဲ့နေရာမှာ ဝင်ထိုင်ရဲတယ်'
 'ဟုတ်ပါ့ကွာ၊ တော်တော်လည်း ရဲတင်းလိုက်တဲ့
 နတ်'

'ကြုံကြုံဖူးပေါင်ကွာ။ ထိုင်စရာနေရာရှားလို့ ကိုယ်
 နဲ့သင့်တဲ့ နေရာတောင်မှ မရွေးတတ်ပါကလား'

သည်လိုမျိုး ဝေဖန်ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင်ရှုတ်ချသံတွေ ပေါ်
 ထွက်လာတော့ နတ်သားတစ်ပါးက ဟန်တားသမှု ပြုလာ
 တယ်။

'နေပါဦး၊ ဘာဖြစ်လို့ ကျုပ်တို့ပြောဆိုနေကြတာတွေ
 ကို တားမြစ်ရတာတဲ့တဲ့။ ဟို...နတ်ကျည်းတန်ပုကွကွ
 ရဲ့ လုပ်ပုံက မဟုတ်ကိုမဟုတ်လို့ ဝေဖန်ပြောဆိုနေကြတဲ့

ဟုတ်ပါပြီ။ ဟုတ်ပါပြီ။ အသင်တို့ ပြောဆိုမယ်ဆိုရင်လည်း ပြောဆိုထိုက်ပါရဲ့။ ဒါပေမဲ့လို့ အသင်တို့အပြစ်တင်စကားတစ်ခွန်း ပြောလိုက်တိုင်း ပြောလိုက်တိုင်းမှာ တစ်ကြိမ်ဆို ဆိုသလောက် အဲသည်နတ်ကျည်းတန်ပုကွ ဘာဖြစ်သွားတယ်ဆိုတာ သိကြရဲ့လား။

သည်လိုဆိုလိုက်တော့ အပြစ်ပိုင်းဖို့နေခဲ့ကြတဲ့ နတ်တွေအားလုံး ပါးစပ်တွေ ပိတ်သွားကြတယ်။ ပြီးတော့ လာရောက်ဟန့်တားတဲ့နတ်သားကို မျက်လုံးအပြူးသားနဲ့ ကြည့်ပြီး သိလိုတာတွေကို အမောတကော မေးကြပါလေရော။

‘ဘာဖြစ်သွားလဲဟင်။ ဘာဖြစ်သွားတာတဲ့တုံး’

‘ဘာဖြစ်သွားရမှာတဲ့လဲ။ အသင်တို့ အပြစ်ဖို့စကားတစ်ခွန်းဆိုလိုက်တိုင်း ဆိုလိုက်တိုင်း သင်းရဲ့အကျည်းတန်လက္ခဏာတွေဟာ လျော့လျော့သွားသလို ပုကွတဲ့အနေအထားကနေ အရပ်အမောင်းတွေ ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ဖြစ်လာတယ်လေ။ ကိုင်း... ကြည့်လိုက်စမ်းပါဦး။ ကနဦးအနေအထားနဲ့ တူကော တူပါသေးရဲ့လား’

‘ဟာ...ဟုတ်ပါရဲ့။ တို့တွေအပြစ်ဖို့တာ များလို့ထင်ပါရဲ့။ ဝင်းဝါစိုပြည်ပြီး လှလာလိုက်တာ ထွားကျိုင်းလာလိုက်တာ’

နတ်အပေါင်းတို့ အခက်အခဲတွေနေကြပါပြီ။ ဒါနဲ့ သိကြားမင်း စံမြန်းရာ ဘုံဗိမာန်ကို နတ်သားတစ်ပါး အပြေးရောက်လာပြီး ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် တင်ပြလျှောက်ထားပါလေရော။

‘အင်း...အသင်နတ်သား တင်လျှောက်မှုကို သုံးသပ်ရရင် အဲသည်ပုကွဟာ ကောဓဘက္ခနတ်များ ဖြစ်နေမလား မသိဘူး’

ဒါနဲ့ပဲ သိကြားမင်းလည်း တရားသဘင်စည်းဝေးရာကို ထွက်လာခဲ့တယ်။ သိကြားမင်းကိုမြင်တော့ နတ်အပေါင်းလည်း ခရီးဦးကြိုပြုကြတာပေါ့။ သည်အချိန်မှာပဲ သိကြားမင်းရဲ့နေရာမှာ မြိန်မြိန်ကြီးထိုင်နေတဲ့ ကောဓဘက္ခနတ်သားရဲ့ရှေ့ အပေါ်ရုံကို ပခုံးပေါ်တင်လို့ ညာဒူးထောက်လိုက်ရင်း လက်အုပ်ချီလိုက်တယ်။

‘ငါဟာ နတ်အပေါင်းတို့ရဲ့ အရှင်သခင် သိကြားမင်းပါပဲ’

သည်လိုစကားတစ်ခွန်း ထွက်လိုက်တယ်ဆိုရင် ကောဓဘက္ခနတ်သားရဲ့အရွယ်ဟာ သိသိသာသာကို သေးငယ်သွားပါတယ်။ နတ်အပေါင်းဟာ ထူးဆန်းတဲ့မြင်ကွင်းကြောင့် ပါးစပ်တွေ အဟောင်းသားနဲ့ပေါ့။

‘ငါဟာ နတ်အပေါင်းတို့ရဲ့ အရှင်သခင် သိကြားမင်းပါပဲ’

ဒုတိယမိစ္ဆိစကားတစ်ခွန်းကို ဆိုလိုက်တဲ့အခါ ကောဓဘက္ခနတ်သားဟာ ပိုပြီးအရပ်ဆိုး၊ ပိုပြီးသေးငယ်သွားပါတော့တယ်။ တတိယမိစ္ဆိ စကားလည်းဆိုရော ကောဓဘက္ခဟာ အားလုံးရဲ့မြင်ကွင်းကနေ လုံးဝကို ပျောက်ကွယ်သွားပါတော့တယ်။ အဲသည်တော့မှ သိကြားမင်းလည်း သူ့နေရာမှာ ဝင်ထိုင်ပြီး လိမ္မာရေးခြား နံနဲ့နေပြီး သေးတဲ့ နတ်တွေ အသိအမြင်မကွဲလွဲစေဖို့ ဆုံးမပါတော့တယ်။

‘အချင်းနတ်အပေါင်းတို့...ငါသိကြားမင်းဟာ ဘာသူဘယ်ဝါကိုမှ ထိပါးလိုစိတ် မရှိသလို အမျက်ဒေါသအလိုကို အလွယ်တကူ လိုက်ပါမယ့်သူ မဟုတ်ပါဘူး။ ကြမ်းတမ်းတဲ့ စကားကိုမဆို၊ အကုသိုလ်စကားကို မပြောကြား၊ ကိုယ့်အကျိုးကို ကောင်းစွာသိမြင်တဲ့အတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကောင်းစွာနှိမ်နင်းပေတယ်’

‘အို...အသင်မင်းသားမဟာလိ၊ သည်ရွှေသည်လျှင်ဖြင့် သိကြားမင်းသာ မဟုတ်ပါဘူး။ ရှိခိုးမခံထင်သူတွေ ရှိခိုးခံရပြီဆိုရင် ကောဓဘက္ခနတ်သား ပျက်စီးသလို ပျက်စီးရပါလိမ့်မယ်’

ဘုရားရှင်၏ စကားက အညွန့်အခက်နှင့် အထူးတက်လိုစိတ်များ ဝေဆာနေခဲ့သော ငါ့စကားနားရ လိုတတ်သော သူ၏ မာန်မာနတို့ကို အပြီးတိုင် ဖယ်ရှားလိုက်နိုင်ခဲ့ပါပြီ။ အံ့ဆိုင်းထုံပိုင်းနေသော မဟူရာတို့ကိုတို့ကိုလည်း လွင့်စဉ်စေခဲ့ပါပြီ။

သည့်အတွက် ဘုရားရှင်အပေါ် ကြည်ညိုစိတ်နဲ့ ရင့်သန်လာကာ ဘုရားရှင်၏ ခြေအစုံအား တမြတ်တည်းခိုးခိုက်ပူဇော်နေမိပါတော့သတည်း။

နန္ဒာပိုးကြွ

အကိုးအကား

* ဘာသာရေးအတွေးအမြင်စာစုများ (ရွှေဓမ္မစာပေ ၂၀၁၃)။





တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
၇၀၀၆YR၀၄၇၇၂



မြတ်ပန်းပွင့်

ကလေးအာဇာနည်အေးဆေးစေ

ကလေးများ အားအင်ပြည့်ဖြိုး၍ စိတ်ရွှင်လန်းစေခြင်း
အစာစားချင်စိတ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေ၍ အစာကြေလွယ်ခြင်း
နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်ပျော်စေ၍ ပွံ့ဖြိုးကြီးထွားမှုကိုဖြစ်စေခြင်း
ဖျတ်လတ်တက်ကြွ၍ ထူးချွန်ထက်မြက်စေခြင်း



တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
၁၀၀၆YR၀၄၇၇၁



မြတ်ပန်းပွင့်

သွေတိုး၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းသောက်ဆေး

သွေတိုး၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ အသံအဆိမ့်ခြင်း၊
ရင်ဘတ်-ကျောတင်းခြင်း၊ အောင့်ခြင်း၊ အဝလွန်ခြင်း၊
ခေါင်းအုံ/လေးခြင်း၊ မျက်နှာအမ်းခြင်း၊ ဆီးချို-သွေးချိုဖြစ်ခြင်း၊
မီးယပ်ထိန်ငုပ်ခြင်း၊ မူးမော်ခြင်းများအတွက် အထူးကောင်းမွန်သော
ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်ပါသည်။



တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
၀၉၀၅YR၆၃၉၄



စော်ဘွား အကြောပြေလိမ်းဆေး

အဆစ်အမြစ်ရောင်ခြင်း၊ လေးဘက်နာရေဂါ၊ ခါးနာ၊
အကြောတင်း၊ အကြောလွှဲခြင်း၊ ပခုံးကပ်၊ ဂေါ်ကြောတက်၊
မူးဝေခြင်း၊ ကြွက်တက်ခြင်း၊ ချောင်းဆိုးရင်ကြပ်၊ သလိပ်ကပ်ခြင်း၊
စသည်ဝေဒနာများ ခံစားနေရပါက မိမိလိမ်းလိုသောနေရာတွင်
ဤဆေးကို အသားထဲသို့ စိမ့်ဝင်သွားအောင် နာနာဖွတ်လိမ်းပါက
အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

မြတ်ပန်းပွင့်ဆေးတိုက်၊ အမှတ် (၁၃)၊ ငဝါလမ်း၊ အလုံမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။ ☎ - (၀၁) ၂၂၇၃၆၀

အနာထပိဏ်သူဌေးကြီး ရက်ရောသဒ္ဓါ ကြည်ဖြူစွာဖြင့် အသပြာ
ငါးဆယ့်လေးကုဋေတို့ကို စွန့်ကြဲပြီး မြတ်ဘုရားအား သဒ္ဓါဖွေးဖြူ
လေးလှူခဲ့တဲ့ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင် မြတ်ဘုရား
သီတင်းသုံးတော်မူနေ၏။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်အတွင်းရှိ
ကျောင်းငယ်တစ်ကျောင်း၌ အရှင်စက္ခုပါလမထေရ်
သီတင်းသုံးတော်မူပါသည်။

အရပ်တစ်ပါး၌ ဝါဆိုဝါကပ် ပြုကြကုန်သော
အဝဂ္ဂန္တုက ရဟန်းတော်များသည် မြတ်ဘုရားအား
ဖူးမြော်ရန်အလို့ငှာ မြတ်ဘုရား သီတင်းသုံး
နေတော်မူရာ ဇေတဝန်ကျောင်းသို့ ကြွလာ
ကြ၏။ ဘုရားဖူးပြီး အသိတိမဟာသာဝက

ဝေသာနာရုံ (ဝေသာနာရုံ)
မိမိတို့
တော်မူနေသော



10. Zami Nant De . 17

ကိုပုံကုန်သော မဟာသာဝကထေရ်များကိုပါ လိုက်လံ ခြေကြိုကြပါသည်။

ထို့နောက် အရှင်စက္ခုပါလ မထေရ်ကိုပါ တစ်ပါး ထည်း ဖူးမြော်သွားလိုကြ၏။ ထို့ကြောင့် အရှင်စက္ခုပါလ ထေရ် သီတင်းသုံးနေတဲ့ ကျောင်းငယ်ဘက်သို့ ခြေဦး ညှည့်လိုက်ကြပါသည်။ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပင် အာဂန္တု ရဟန်းတော်များ အရှင်စက္ခုပါလ မထေရ်အား သွား တန်တော့ကြမလို့ လုပ်တော့မှ မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်း ခဲ့လိုက်ပါသည်။

မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းလိုက်ခြင်းကြောင့် အာဂန္တု ရဟန်းတော်များ ခရီးဆက်လိုစိတ် ယုတ်လျော့သွား၏။ သည်ကနေ မိုးကလည်းကြီး၊ နေကလည်းစောင်း၊ အခါ ဆောင်းနေပြီ။ မနက်မှပဲ မထေရ်မြတ်အား ဖူးမြော်ကန် တော့ကြပါစို့လို့ အချင်းချင်း တိုင်ပင်ကာ လှည့်ပြန်ခဲ့ကြ သည်။

မိုးရွာခြင်းကြောင့် ဖူးမြော်ကန်တော့ခြင်းဆိုတဲ့ ကု သိုလ်ကောင်းမှုကို ချက်ချင်းမပြုဖြစ်တော့ဘဲ မနက်ဖြန်သို့ ဆက်ဆုတ်လိုက်ကြ၏။ ကုသိုလ်ပြုရေးကို ဘယ်နေ့ ဘယ်ခါရယ်လို့ အချိန်ဆွဲနေလျှင် ထိုကာလအတွင်းမှာ အကုသိုလ်မကောင်းမှုများ ဖြစ်သွားတတ်သည်ကို အာဂန္တု ရဟန်းတော်များ သတိမူမိကြဟန်မတူပေ။

အရှင်စက္ခုပါလကား အာဂန္တုရဟန်းတော်များကဲ့သို့ ဆုတ်တယ်။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုရေးတွက် နေ့ရွှေ့ ညဆုတ် ခြင်း မရှိချေ။ အချိန်တန်လျှင် လုပ်နေကျအလုပ်ကို လုပ်မြဲလုပ်ပါသည်။ မိုးရွာရွာ နေပူပူ စင်္ကြံလျှောက်ချိန် ဆုတ်လျှင် စင်္ကြံလျှောက် တရားမှတ်တော့၏။

ပုရိမယ်မှာ သည်းထန်စွာ ရွာသွန်းတဲ့မိုးကြီး ပစ္စမယ် ဆက်တော့ ရပ်သွားပါသည်။ ပစ္စမယ်ရောက်တော့ အရှင် စက္ခုပါလ စင်္ကြံထလျှောက်တော့၏။ မိုးစဲသွားတော့ ပိုး နှစ်တို့ မြူးကြ၏။ ဟိုပျံဒီပြေး၊ အတောင်ကျွတ်တော့ သည်း တဖျပ်ဖျပ် တုန်လှုပ်ကာ မြေပြင်မှာကျပြီး တွား သွားနေကြ၏။

ထို့ကြောင့် စင်္ကြံလျှောက်ရင်း အရှင်စက္ခုပါလ ထေရ် ပိုးပရန်များကို နင်းမိ၏။ သေတဲ့အကောင်များ သည်း သေသွားကြ၏။ မသေတဲ့ အကောင်များလည်း သေလျော့ပါး ဒုက္ခခံစားနေရ၏။ သေတဲ့အကောင်ရော၊

မသေတသေရော၊ မသေမရှင်တွေပါ မြင်မကောင်း၊ ရှု မကောင်းအောင် ပွစာကြီနေပါသည်။

မနက်လင်းတော့ အာဂန္တုရဟန်းတော်များ ရောက် လာကြတော့၏။ မသေတသေရော သေပြီးသားပါ ပွစာ ကြီနေတဲ့ ပိုးပရန်များကို အာဂန္တုရဟန်းတော်များ မြင် တွေ့သွားတော့၏။ ဖြစ်ချင်တော့ အနီးနေ သာမဏေနှစ် ပါးကလည်း အာဂန္တုရဟန်းတော်များ ကြွလာမည့်နေ့မှာ မှ တံမြက်စည်းလှည်းရန် မေ့သွားခဲ့ကြ၏။

မြတ်ဘုရားနှင့်တကွ သူတော်စင် သူတော်ကောင်းတို့ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်ရာ ဧတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဤသို့ မြင်တွေ့ရခြင်းသည် တကယ်တော့လည်း မြင်မကောင်း၊ ကြည့်မကောင်းလှပေ။ အာဂန္တုရဟန်းတော်များလည်း ထိုသို့ပင် ရှုမြင်သုံးသပ်ကြ၏။ အမြင်တိုင်း သုံးသပ်လိုက် တော့ အထင်သေးစရာ ဖြစ်လာပါသည်။

အထင်သေးတဲ့ လေသံနှင့်ပင် မြင်တွေ့နေရတဲ့ ရှင် သာမဏေနှစ်ပါးကို လှမ်းမေးလိုက်ပါသည်။

‘ကိုရင်လေး၊ ဒီစင်္ကြံလမ်းမှာ ဘယ်သူများ စင်္ကြံ လျှောက်လဲ ကိုရင်’

‘တပည့်တော်တို့ရဲ့ဆရာ လျှောက်ပါတယ် အရှင် ဘုရား’

‘ဪ...ဟုတ်လား’

‘မှန်ပါ အရှင်ဘုရား’

‘ကြည့်စမ်း၊ ကောင်းတုန်းက ဘာမှမလုပ်၊ နေချင် သလိုနေပြီးတော့ ကန်းလည်း ကန်းပါလေရော ဝီရိယ ကောင်းပြနေလိုက်တာ။ မညာမတာ သနားကရုံဏာ ကင်းမဲ့စွာနဲ့ ပိုးကောင်ငယ်တွေကို ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ် နေတာပဲ။ ကိုယ်ကျိုးအတွက် သူတစ်ပါး အကျိုးပျက် အောင် လုပ်နေတာပဲ’

ဤသို့ အထင်ရှိတိုင်း စိတ်ရိုင်းပေါ်ကာ ကဲ့ရဲ့ကြပါ သည်။ ထိုသို့ အားပါးတရ ကဲ့ရဲ့ရသော်လည်း အားမရနိုင် ရှာသေး၍ အာဂန္တုရဟန်းတော်များ ဘုရားထံမှောက် သွား ရောက်ကာ ဤသို့ လျှောက်တင်ကြပါသည်။

‘အရှင်ဘုရား၊ စက္ခုပါလမထေရ်ဟာ စင်္ကြံလျှောက် တရားမှတ်တယ်ဆိုပြီး ခပ်တည်တည်နဲ့ ပိုးကောင်တွေ လိုက်သတ်နေတာပဲ အရှင်ဘုရား’

‘စက္ခုပါလမထေရ်မြတ် ပိုးကောင်တွေကို လိုက်

အားက အတိတ်နှင့် ပစ္စုပ္ပန်စပ်ကာ ဟောပြလိုက်ပါသည်။ အာဂန္တုရဟန်းတော်များ သံဝေဂစိတ်ကြောင့် စိတ်ဆိတ်သွားကြ၏။

လှည်းဘီးသည် ဝန်ဆောင်ခွား၏ ခြေရာနောက်သို့ တောက်ကောက် အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့ ဆေးသမားဘဝ ပြုခဲ့တဲ့ အကုသိုလ်ကံသည်လည်း အရှင်စက္ခုပါလ သေရုံရဲ့ နောက်က အမြဲတစေ လိုက်လာနေကြောင်း ညမောဆောင်ကာ မြတ်ဘုရား ရှင်းပြတော်မူပါသည်။

ကမ္မနိယာမ သဘောအရကြည့်လျှင် ပညာရှင်ကို နှစ်စားတိုမိန်းမသည် သူ့ရဲ့ မုသာဝါဒဆိုးကျိုးကို ဘဝ နှစ်ဘဝ ကံပြုရာ ထိုဘဝမှာပင် ချက်ချင်းလက်ငင်း ခံစား သွားရ၏။ အကုသိုလ်ကံက ဒိဋ္ဌဓမ္မ ကံစွမ်းပြသည်ဟု ခံရပေမည်။ ဒုက္ခလှလှ တွေ့သွား၏။ ဒေါသအမြင်ဖြင့် ကြည့်လျှင် ထိုစဉ်က ဆေးသမား အနိုင်ရခဲ့သည်ဟု ခံရပေမည်။

ကမ္မဿကတ ဉာဏ်ပညာဖြင့် ကြည့်ပါမူကား ဆေးသမား အရှုံးကြီး ရှုံးခဲ့ပေသည်။ ရှေ့ဦးစွာ ဒေါသဖြင့် မှုလောင်ရ၏။ မျက်စိပျက်စေနိုင်တဲ့ ဆေးဝါးကို ပိုက် ဆွဲနှိပ်ခံပြီး ပင်ပန်းစွာ ဖော်စပ်ရ၏။ ဆေးဖိုးဝါးခ တစ် ဘာသာချပ်မှ မရတဲ့ပြင် ဆိုးကျိုးဒုက္ခ နောက်ကလိုက် နေမှုကို ခံနေရသေး၏။

မှန်၏။ မျက်လုံးပျက်သွားအောင် ဆေးကုခြင်းသည် စိတ်ကင်း ဗျာပါဒစိတ်သွင်းကာ ကုသခြင်းပင် ဖြစ် ပါသည်။ ပင်ကိုက ဖြူစင်နေတဲ့ အိမ်ရှင်စိတ် မည်းညစ် သွားအောင် ဧည့်သည်ဆိုး ဒေါသဆ ဖန်တီးလိုက်ပါ သည်။ သူတစ်ပါးမျက်လုံး ပျက်သွားစေလိုတဲ့ ဗျာပါဒ စိတ်က အိမ်ရှင်နေရာတွင် အစားထိုးကာ ဝင်ရောက် သွားခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ ဒေါသဧည့်သည်ဆိုး ပျက်ဆီးလိုက်၍ ပျက် သွားတဲ့စိတ်ကို ပဒုဋ္ဌစိတ်ဟု ခေါ်၏။ ပဒုဋ္ဌစိတ်ဖြင့် နေရာပြုလျှင် ကာယဒုစရိုက် သုံးမျိုးထဲက တစ်မျိုးမျိုး ဖြစ်လေရာ၏။ ကာယဒုစရိုက်ဖြစ်ဖို့ အကြောင်း များပြား ပဒုဋ္ဌစိတ်ဖြင့် တစ်ခုခုပြောလျှင် ဝစီဒုစရိုက် ဖြစ်ဖို့ တစ်မျိုးမျိုးသာ ဖြစ်ဖွယ်ရာရှိ၏။ ဝစီဒုစရိုက် ဖြစ်သွားဖွယ် မရှိနိုင်ပါ။

တစ်ခုမှ မပြုလုပ်၊ မပြောဆိုဘဲ နေခဲ့လျှင် မနော

ဒုစရိုက်သုံးမျိုး တစ်မျိုးမျိုး ဖြစ်နေဖွယ်ရှိ၏။ မနော သုစရိုက်ဖြစ်ဖွယ် မရှိပါ။

ယခု ဤဝတ္ထု၌လည်း ဗာရာဏသီက ဆေးသမား၏ ဖြူစင်နေတဲ့ အိမ်ရှင် ဘဝင်စိတ် ကင်းသွားသည်နှင့် 'အေး...ကောင်းပြီ၊ ဆေးဖိုးမရချင်နေ၊ မျက်စိကန်းသွား အောင်ပဲ လုပ်လိုက်တော့မယ်' လို့ ကြံစည်တဲ့ ဗျာပါဒ မနောဒုစရိုက်သည် ဦးစွာဖြစ်၏။

ထို့နောက် ကြံစည်တဲ့အတိုင်း မျက်လုံးပျက်စေနိုင် တဲ့ ဆေးကို ဖော်စပ်၏။ ကာယဒုစရိုက် ဖြစ်ပါသည်။ ဖော်စပ်ပြီးလျှင် ဆေးကောင်းဟု လိမ်ညှာပြီး ပေး၏။ ဝစီဒုစရိုက် ဖြစ်ပါသည်။ မကောင်းမှုဒုစရိုက် စုံသွားပါ သည်။ ထိုမကောင်းမှု ဒုစရိုက်ကို ပြုနေစဉ် အဘိဓမ္မာ သဘောအရ အဟုန်ဖြင့်ဖြစ်တဲ့ ဇောစိတ်ခုနစ်ကြိမ် စော ပါသည်။

ထိုတွင် ပထမဇောစေတနာသည် ကံအထမြောက် အံ့၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယကံ နာမည်ခံကာ ပြုတဲ့ဘဝမှာပင် ချက်ချင်းလက်ငင်း အကျိုးပေးပါသည်။ ဆေးသမားရဲ့ ပထမဇောစေတနာကား ကံအထမြောက်ခဲ့ဟန် မတူချေ။ ထိုဘဝ၌ ချက်ချင်းလက်ငင်း အကျိုးပေးခဲ့သည်ကို ဝတ္ထု ကြောင်း၌ မတွေ့ရပေ။ သို့သော် ထိုကံကား လုံးဝပျောက် မသွားခဲ့။ သတ္တမဇော စေတနာက ဒုတိယမြောက် နောက် ဘဝသို့တိုင် လိုက်လာခဲ့၏။ အကယ်၍ အခါသင့်အခွင့် သာပါက ဒုတိယဘဝ၌ ဥပပဗ္ဗဝေဒနီယကံ အမည်ခံကာ အကျိုးပေးလိမ့်မည်။ သို့သော် ဝတ္ထုကြောင်းအရမူ ဒုတိယ မြောက် နောက်ဘဝ၌လည်း ဗာရာဏသီက ဆေးသမား ဆိုးကျိုးဒုက္ခ မခံစားခဲ့ရပေ။

သတ္တမဇော စေတနာလည်း အဟောသိကံ ဖြစ်သွား ခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ထိုကံကား ပျောက်ပျက်သွားခြင်း မရှိချေ။ နွားခြေရာနောက်သို့ လှည်းဘီးတောက်ကောက် လိုက်နေသကဲ့သို့ ဆေးသမားနောက်က တောက်ကောက် လိုက်နေပေသည်။ အလယ်ဇောငါးချက် စေ တနာသည် တတိယမြောက် ဘဝကနေ တောက်လျှောက် လိုက်လာနေပေသည်။ မိရာဘဝ၌ အကျိုးပေးမှာ သေ ချာ၏။

သို့သော် သံသရာဘဝပေါင်း များစွာတို့တွင် အရှင် စက္ခုပါလ ဖြစ်လာမည့် ဘဝကလွဲလို့ အကျိုးပေးခဲ့တဲ့

ဘဝရယ်လို့ မတွေ့မိ။ အဋ္ဌကထာ၌ မပါရှိချေ။ သို့သော် ဆေးသမားဘဝကပြုခဲ့တဲ့ ထိုကံသည်ကား ပျောက်မသွားပေ။ အမြဲတစေ သူ့နောက်ကလိုက်၍ နေပေသည်။ သို့သော် လိုက်၍မမိသေး။

အရှင်စက္ခုပါလ မထေရ်ရယ်လို့ ဖြစ်လာမည့် ဘဝ၌လည်း မဟာပါလ သူဌေးသားဖြစ်စဉ် လူ့ဘဝ၌ အကုသိုလ်ကံသည် အကျိုးပေးအားဖြင့် မထင်ရှား၊ လိုက်၍မမိသေးပေ။ လူ့ဘဝ ဘုရားတရားတော်ကို နာယူရပြီး သတိသံဝေဂဝင်လာ၍ ရဟန်းပြုလာခဲ့၏။ ရဟန်းဖြစ်သည့်တိုင်အောင် ထိုကံသည် အကျိုးပေးအားဖြင့် ချက်ချင်း လိုက်မမိသေးပေ။

ဘုရားရှင်ထံမှ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား သင်ယူပြီး တရားအားထုတ်စဉ်မှာလည်း အကုသိုလ်ကံ အကျိုးပေးရန် လိုက်လို့မမိသေးပေ။ တကယ်အားထုတ်လို့ ကိလေသာ ကုန်ခန်းကာ ရဟန္တာဖြစ်လာတော့မှ အကုသိုလ်ကံ အကျိုးပေးရန် လိုက်မိလာပါသည်။ မမိလျှင် မဖြစ်တော့လို့ အမိလိုက်ကာ မပေးလျှင် မဖြစ်တော့လို့ မဖြစ်မနေ အကျိုးပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မှန်၏။ ရဟန္တာဖြစ်လျှင် ကုလလာကုသလံ ဧဟံ= အကုသိုလ်ကို ပယ်စွန့်လိုက်ပြီ။ ဘဝရဲ့ အကြောင်းတရား ကင်းပြတ်သွား၏။ အကြောင်း ကင်းပြတ်သွားခြင်းကြောင့် အကျိုးတရားဖြစ်တဲ့ ဘဝလည်း ကင်းပြတ်သွား၏။ ချုပ်ငြိမ်းသွား၏။

ထို့ကြောင့် ဒီဏာ ဇာတိ=ဘဝပဋိသန္ဓေ ကုန်ခန်းတော့၏။ နတ္ထိ ဒါနိ ပုနတ္တဝေါ=ဘဝသစ်၌ တစ်ဖန် ထပ်ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့ချေ။ ဘဝဆိုတာ မရှိတော့လို့ ခန္ဓာလည်းပြတ်၊ သံသရာလည်း ရပ်မြဲ ရပ်တော့၏။ ထို့ကြောင့် အကုသိုလ်အကျိုးပေးဖို့ရာ နောက်ဘဝ မရှိတော့ချေ။

ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ဟူသမျှ ပယ်စွန့်လို့ အကြောင်းကင်း အကျိုးရှင်းသွားသောကြောင့် နောက်ဆုံးဘဝဖြစ်တဲ့ ယခုဘဝမှာပင် အကုသိုလ်ကံ အကျိုးထွက်ပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဆေးသမားဘဝကနေ တောက်လျှောက်လိုက်လာခဲ့တဲ့ အကုသိုလ်ကံက ယနေ့ အရှင်စက္ခုပါလမထေရ် ရဟန္တာဖြစ်တော့မှ အကျိုးပေး၏။ ဘဝပေါင်းများစွာ သံသရာတစ်လျှောက်လုံး တကောက်ကောက် လိုက်လာ



၏။ မမိမချင်း လိုက်နေပါသည်။ တော်ပြီကွာလို့ နောက်ပြန်ဆုတ်သွားခြင်း မရှိချေ။ ဆေးသမားပြုခဲ့တဲ့ အကုသိုလ်ကံ ဆေးသမားကို ထားခဲ့ပြီး နောက်ပြန်လှည့်သွားခြင်း မရှိသလို ဆေးသမားကလည်း ထိုကံကို ထားခဲ့ပြီး ဝေးရာသို့ ပြေးခွာသွား၍ မရချေ။

ပါပဆိုးညစ်၊ ကံအပြစ်ကား၊ မနစ်စဉ်စိုက်၊ တောလှိုက်သို့၊ ကိုယ်နှိုက်မကွာ၊ နောက်ထပ်ပါ၏။ ကြကောင်းခွင့်၊ မချီးမြှင့်ဘူး။ (မဃ-၂၄၃)

တောခွေးသည် အမဲကောင်ကို မမိမချင်း မမိနှင့်။ နောက်ကနေ အမြဲတစေ လိုက်နေသကဲ့သို့ အကုသိုလ်ကံဆိုးကံညစ်များသည်လည်း ပြုသူနောက်က အမြဲတစေ လိုက်နေ၏။

တောခွေးသည် အမဲကောင်အား လိုက်၍မိပါက မိတဲ့နေရာမှာပင် ကိုက်သတ်သကဲ့သို့ အကုသိုလ်ကံလည်း ပြုသူအား လိုက်၍မိပြီးဆိုလျှင် မိတဲ့ဘဝ၊ ကာလမှာပင် အားရကျေနပ်သည်ထိ ဆိုးကျိုးဆိုးကြီးချည်း ပေးအပ်ပေသည်။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါ
မောင်ညာဏ်လင်း(တောင်)

ဆီးချိုဆေးဘူဂင်၊ မြင့်မိုရ်ဟိန်း၊ အောင်မြင်ချမ်းသာရ။

မြင့်မိုရ်ဟိန်း



မြင့်မိုရ်ဟိန်း

အမှတ်တံဆိပ်

ဆီးချိုဆွေးချိုကျဆေး

ဆီးချိုရောဂါကြောင့် - ဆီးဝေဒနာများ၊ အနာမကျက်ခြင်း၊
သွေးတိုးနှုန်းပုံမှန်မရှိခြင်း၊ အကြောတက်ခြင်း၊ ပူးသခြင်း၊
ကိုယ်အလေးချိန်ကျခြင်း၊ ရေငတ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းခြင်း
များကို ထိရောက်လျင်မြန်စွာ သက်သာစေပါသည်။



သစ်မင်းတစ်ထောင် စွမ်းအားဆောင်
အကြောတစ်ထောင်ပွင့်တဲ့ဆေး

သစ်မင်းတစ်ထောင်

အမှတ်တံဆိပ်

အကြောပြေလိမ်းဆေး

ကျဆေးလိမ်းပေးခြင်းဖြင့် အကြောရောဂါအမျိုးမျိုး၊ လေငန်းရောဂါ၊
လေးပက်နာရောဂါ၊ ထုံကျင်ကိုက်ခဲခြင်း ဝေဒနာများကို မိနစ်ပိုင်းအတွင်း
လျင်မြန်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။



ထုတ်ဝေရေး - မြင့်မိုရ်ဟိန်း တိုင်းရင်းသားဝါးထုတ်လုပ်ရေး၊ (စံချိန်မီ - သုံးသပ်)၊
အမှတ် ၃ / ၃၀ ။ အရှေ့အောင်မြေသာစည်အိမ်ယာ၊ ကမာရွတ်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းတိုင်း၊ မကွေး - ၀၉ ၅၁၀၀၃၀၆၊ ၀၉ ၅၁၀၀၃၀၆
ထုတ်ဝေရေး - သစ်မင်းတစ်ထောင်အမှတ် - ၀-၂၀၃ Y ၀၀၀ ၂၀၈ လိုင်စင်အမှတ် - ၀/၂၀၀၀၀၀၀၀၀၀ (၀၉ ၂၀) - မြန်မာနိုင်ငံတော် - ဟင်္သာတ (တေးယင်စင်) ၀၈/၀၈

သီလနဲ့ပညာဟာ လေးစားထိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် တွေလေးပဲ



သီလနဲ့ပညာကို ချိန်ခွင်လျှာလို ညီမျှအောင် ထားတတ်ရင် အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ လေးစားထိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တယ်လို့ မြတ်ဗုဒ္ဓ ဟောမိန့်ဖူးပါတယ်။ တကယ်ဆိုရင် ပညာဟာ အမှန်တရားကို မီးမောင်းထိုးပြတဲ့ အလင်းရောင်ဖြစ်သလို အမှန်တရားကိုလည်း ပညာအလင်းရောင်အောက်မှာပဲ တွေ့မြင်နိုင်တာမို့ပါ။ လောကမှာ အမြတ်

ဆုံးဖြစ်တဲ့ သီလနဲ့ ပညာဟာ လက်နှစ်ဖက်လိုဖြစ်ပြီး တစ်ဖက်က စင်ကြယ်နေပါမှ တစ်ဖက်ကို ဆေးကြောခွင့်ရမယ်။ ဆိုလိုတာက သီလနဲ့ သုတ်သင်မှ ပညာအရောင် လင်းလက်နိုင်သလို ပညာနဲ့ သန့်စင်ပေးမှလည်း သီလဟာ ဖြူစင်ပါလိမ့်မယ်။

လေးစားထိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လို့ ဆိုလိုက်တာနဲ့ အဲဒီ

သုပိုင်ဆိုင်တဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ ဆွေဂုဏ်မျိုးဂုဏ်၊
ထူးအာဏာတွေနဲ့ တိုင်းတာခြင်းမျိုး မဟုတ်ဘူးဆိုတာ
လည်းသဘောပေါက်ဖို့ လိုပါတယ်။

တစ်ခါက ဂေါတမဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ဟာ နောက်ပါ
နန်းငါးရာနဲ့အတူ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးရဲ့ အင်ပါယာဖြစ်တဲ့
အင်္ဂတိုင်းကို ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူတယ်။ ဒီလိုနဲ့ စမ္မာ
ဆိုတဲ့ မြို့ကလေးကို ရောက်တဲ့အခါ သောဏဒဏ္ဍဆိုတဲ့
ပုဏ္ဏားကြီးနဲ့ နောက်လိုက်နောက်ပါ လူပရိသတ်
တွေက ခရီးဦးကြိုဆိုကြပါတယ်။

ရှေ့ဆုံးက ခရီးဦးကြိုပြုတဲ့ သောဏဒဏ္ဍပုဏ္ဏားကြီး
မြတ်ဗုဒ္ဓက-

အသင်ပုဏ္ဏား...ဘာများလျှောက်တင်စရာ ရှိလို့ပါ

ဒီလိုပါ အရှင်ဘုရား။ ဒီလူတွေက တပည့်တော်ကို
မြတ်စွာဘုရားဆီ မသွားသင့်ဘူးလို့ပဲ ပြောနေကြပါတယ်
ဘုရား

ပုဏ္ဏားကြီးက သူနဲ့ပါလာတဲ့ အခြံအရံတွေကို ညွှန်
လျှောက်တင်လိုက်တဲ့အခါ -

ဘယ်လိုအကြောင်းကြောင့်လဲ ပုဏ္ဏားကြီးရဲ့

အရှင်ဘုရား... တပည့်တော်က ရုပ်လည်း ချော
တယ်။ ဗေဒင်သုံးပုံတတ်တယ်။ အမျိုးလည်းမြတ်တယ်။
သီလရှိတယ်။ ပညာလည်း တတ်ပါတယ်တဲ့။ ဒီလိုအရည်
အချင်းရှိတဲ့ တပည့်တော်အနေနဲ့ ဂေါတမဗုဒ္ဓဆီ မသွား
သင့်ဘူးလို့ ပြောကြပါတယ်။ ဂေါတမဗုဒ္ဓဆီ သွားရင်
ပယ်ဂုဏ်သိက္ခာကျမယ်။ ဒီလိုအမျိုးဇာတ်ကို ခွဲခြားပြီး
ဘုရားဆီ မသွားနဲ့လို့ ဝိုင်းတားကြတဲ့ကြားကနေ
တပည့်တော် အရောက်လာခဲ့ခြင်းပါဘုရား

ပုဏ္ဏားကြီး လျှောက်ထားအပြီးမှာ မြတ်ဗုဒ္ဓက-

အသင်ပုဏ္ဏားကြီးပြောတဲ့ အချက်ငါးချက်ထဲက
ဆုံး ရုပ်ချောတယ်ဆိုတာကို ဖယ်ထုတ်ပြီး ကျန်တဲ့
အချက်လေးချက်နဲ့ ပြည့်စုံနေရင် လေးစားထိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်
ဖြစ်သင့်ဘူးလား

မှန်ပါ။ လေးစားထိုက်ပါတယ် အရှင်ဘုရား

ဒါဖြင့် ဗေဒင်သုံးပုံကို ဖယ်ထုတ်လိုက်ရင်ရော

မှန်ပါ။ လေးစားထိုက်ပါသေးတယ် အရှင်ဘုရား

နောက်တစ်ခါ အမျိုးမြတ်တယ် ဆိုတာကို ဖယ်

ကြည့်ချင်သေးတယ်။ ဖြစ်တယ်မဟုတ်လား ပုဏ္ဏားကြီး

အိန္ဒိယနိုင်ငံရဲ့ အမျိုးဇာတ်ခွဲခြားမှုက ကြီးထွားနေ
လေတော့ သာမန်လူအဖို့ ဆတ်ဆတ်ထိ မခံနိုင်ကြတဲ့
အခြေအနေမှာ ရှိနေဆဲပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဒီတစ်ကြိမ်မှာလည်း
သောဏဒဏ္ဍ ပုဏ္ဏားကြီးဟာ အမြေတစ်ခုကို ရိုးရှင်းစွာ
ဆွဲထုတ်ပြသနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

အရှင်ဘုရား...အမျိုးဇာတ် မြတ်ပေမယ့်လည်း သူ
များအသက် သတ်ဖြတ်လွန်ကျူးနေမယ်ဆိုရင် သားသတ်
သမားဖြစ်နေမှာပါ အရှင်ဘုရား။ သူများဥစ္စာခိုး၊ သူတစ်
ပါးသားမယား ဖျက်ဆီးမယ်ဆိုရင်လည်း အမျိုးမြတ်သူ၊
လေးစားထိုက်သူ မဖြစ်နိုင်တော့ပါ။ ဒါကြောင့် သီလနဲ့
ပညာသာ အရေးကြီးဆုံး ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား

ပုဏ္ဏားကြီး...ကျန်တဲ့နှစ်မျိုးထဲက တစ်မျိုးထပ်လျှော့
လို့ ရသေးလား

မလျှော့နိုင်တော့ပါ အရှင်ဘုရား။ သီလကြောင့်
ပညာအရောင် ပိုပြီးထွန်းတောက်မှာ ဖြစ်သလို ပညာ
ကြောင့်လည်း သီလဟာ ထာဝရဖြူစင်နေမှာ ဖြစ်ပါ
တယ်။ ဒါကြောင့် သီလနဲ့ ပညာဟာ လောကမှာ အမြတ်
ဆုံးလို့ သတ်မှတ်ပါတယ် အရှင်ဘုရား

ဟုတ်ပါတယ် ပုဏ္ဏားကြီး၊ ဒီအတိုင်း မှန်တယ်ဆို
တာ ငါဘုရားလည်း ခံယူဟောကြားပါတယ်



ပါရမီရဲ့ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို မြင့်မြတ်သူတို့ရဲ့အလုပ်၊
မြင့်မြတ်သူတို့ရဲ့ဥစ္စာလို့ စာပေကဆိုတယ်။ ဒါကြောင့်
လူ့ဘုံလောက လူသားတွေအနေနဲ့ လူအဖြစ်ရရှိမှုကို မြင့်
အောင်မြတ်အောင် ကြိုးစားအားထုတ်ဖို့လိုပါတယ်။ တချို့
က မိမိကိုယ်မိမိ မြင့်တယ်သတ်မှတ်ပြီး မမြတ်တဲ့ကိစ္စ
တွေ ဆောင်ရွက်မှုပြုလုပ်နေကြတာရှိသလို မိမိကိုယ်မိမိ
မြင့်တယ်လို့ မသတ်မှတ်ပေမယ့် မြတ်တဲ့အလုပ် လုပ်ပြီး
အမြတ်ယူနေကြသူတွေလည်း ရှိပါတယ်။ လောကီဥစ္စာ၊
အခွင့်အာဏာ တစ်ခုခုရလို့မှနဲ့ ဆောင်ရွက်တာမှန်သမျှ
မြင့်မြတ်မှု မဖြစ်နိုင်ကြောင်း နှလုံးသွင်းထားသူတွေပါ။

လူအဖြစ် ရရှိရှင်သန်ခွင့်ကာလမှာ စိတ်နှလုံးဖြူစင်
စွာ ပြုမူဆောင်ရွက်ခြင်းဟာ သဘာဝတရားရဲ့ အဓိက
သော့ချက်ဖြစ်လို့ ဘဝများစွာ သံသရာက ပေးကျစွန်းထင်
လာခဲ့တဲ့ လောဘ၊ ဒေါသ စိတ်အညစ်အကြေးတွေကို



ဒါနနဲ့ ဆေးကြော၊ သီလနဲ့ တိုက်ချွတ်၊ ဘာဝနာနဲ့ သုတ်
သင်စင်ကြယ်စေပါမှ မြတ်သောမနောပိုင်ရှင်အဖြစ် ခံယူ
နိုင်မှာပါ။ မြတ်တယ်ဆိုတာက မျက်စိနဲ့ တပ်အပ်မမြင်
ရတဲ့ အတွင်းအဇ္ဈတ္တသဘောနဲ့ သက်ဆိုင်တာဆိုတော့
စိတ်ကောင်း နှလုံးကောင်း ဖြူစင်ပြည့်စုံသူသာ မြတ်တဲ့
ဂုဏ်ပုဒ်နဲ့ ကိုက်ညီလိုက်ဖက်ပါတယ်။

အပြင်ဗဟိဒ္ဓအမြင်နဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ ရာထူးအာဏာ
ရှိရင် မြင့်တယ် ဆိုတာမျိုးက အပေါ်ယံ သာမန်သတ်မှတ်
ချက်ဖြစ်ပြီး မိမိကိုယ်မိမိ မြင့်တယ် ယူဆတိုင်းလည်း
မြတ်တယ်လို့ တရားသေ မပြောနိုင်ပါဘူး။ မိမိကိုယ်တိုင်
နိစ္စဂုဏ် လူမှုဗေဒကိစ္စတွေထဲမှာ ကောင်းသောဖြစ်စဉ် အမှု
ကိစ္စတချို့ အခွင့်အရေးရယူ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသလား။
ဒါမှမဟုတ် ဘယ်ရွှေဘယ်မျှ လုပ်ဆောင်ခွင့်ရခဲ့ပြီလဲ။
လုပ်ဆောင်ပြီးပြီလဲ။ မိမိကိုယ်မိမိ မေးခွန်းထုတ်ကြည့်
နိုင်ပါတယ်။

မိမိစိတ်အစဉ်ကို ဖြူစင်သန့်ရှင်းစေတတ်တဲ့ ပုည၊
မြန်မာလို ကောင်းမှု၊ ကောင်းသောအမှုကိစ္စသည်သာ
လေးစားထိုက်သော လူ့အဖြစ်ရရှိမှု အဆင့်အတန်းကို ဖော်
ပြနေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

လူ့ဘဝကို ရရှိခြင်းဟာ မြင့်မြတ်တဲ့ သဘာဝရှိတဲ့
လူ့သတ္တဝါအနေနဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့ သဘာဝကို ပိုပြီးတော့

အားကောင်းဖွံ့ဖြိုးအောင် ပြုစုပျိုးထောင်ဖို့လိုအပ်တာ အမှန်
ပါပဲ။ လူရဲ့မြင့်မြတ်မှုကို အကောင်အထည်မဖော်ဘူးဆိုရင်
အဲဒီလူဟာ အသိဉာဏ်ပညာ ပြည့်စုံသူ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။
လောဘ၊ ဒေါသ၊ မာနစိတ်တွေ လွန်ကဲလွန်းတာဟာ စိတ်
ရောဂါတစ်မျိုးဖြစ်ပြီး အဲဒီအကုသိုလ်စိတ်တွေ နည်းနည်း
သမျှနည်းပါးအောင် အားထုတ်ခြင်းကသာ လူသားတိုင်း
အတွက် အဆင့်မြင့်တဲ့ ကျင့်စဉ်တစ်ရပ်လို့ ဆိုပါတယ်။

မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပါဝင်တဲ့ ကျင့်စဉ်ရှိသော သဘောတရား
သာ အစစ်အမှန်ဖြစ်ကြောင်း၊ မြတ်ဗုဒ္ဓ ဟောမိန့်ထားပါ
တယ်။ စစ်မှန်တဲ့ ဘာသာတရားရဲ့ အသက်ဟာ မေတ္တာ
ကရုဏာ၊ ပညာ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ပညာနဲ့ အကဲခတ်ခံ
အဆုံးဖြတ်ခံနိုင်ရပါမယ်။ ဘာသာတရားတစ်ရပ်ဟာ ငွေ
ကြည်မှုသဒ္ဓါနဲ့ အစပျိုးပြီး သံသရာတစ်လျှောက်လုံး
မေတ္တာ၊ ကရုဏာနဲ့ ခရီးဆက်ပါတယ်။ ခရီးစဉ်အတွက်
အကောင်းအဆိုး၊ အကြောင်းအကျိုး၊ အဖြူအမည်း သို့
ကွဲစွာ ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်နိုင်တာကတော့ ပညာပါ။
ဘဝဖြောင့်ကြောင်းလို့ ရှေးရှုဦးတည်လိုက်တာနဲ့ ပညာ
ဟာ လမ်းပြဖြစ်လာပါတယ်။ အဲဒီပညာနဲ့ပဲ လမ်းဆုံး
စေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပညာဆိုတဲ့ သက်လုံကောင်းတစ်ခု
ရရှိလိုက်တာနဲ့ မှန်ကန်တဲ့ အယူအဆ၊ အတွေးအမြင်
မှန်ကန်တဲ့ တွေးခေါ်ကြံစည်သုံးသပ်မှု၊ မှန်ကန်တဲ့ အပြော
အဆို၊ မှန်ကန်တဲ့ အလုပ်အကိုင်ဆောင်ရွက်မှု၊ မှန်ကန်တဲ့
အသက်မွေးမှု၊ မှန်ကန်တဲ့ ကြောင့်ကြံစိုက်မှု၊ မှန်ကန်တဲ့
သတိရမှု၊ မှန်ကန်တဲ့ သမာဓိရရှိမှု မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဟာ ဘဝ
ကို အဓိပ္ပာယ်ပြည့်ဝစွာ အခိုင်အခံ တည်ဆောက်ပေးနိုင်
ရုံမက နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်ပင် ခရီးပေါက်မြောက်စေ
ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုယ်ကျင့်တရားဟာ အလှတရားနောက်က ကပ်ပြီး
လိုက်တယ် ဆိုတဲ့စကားလို Without honesty there
is no real growth. ရိုးသားမှုမရှိဘဲ အသိဉာဏ်နဲ့ စိတ်
ဓာတ်ကြီးပွားမှုဆိုတာ မရှိဘူး။

ထက်ဘုန်း

အကိုးအကား

* သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂသောဏဒဏ္ဍသုတ်၊

မြတ်မေတ္တာ ဓမ္မသုတရသမဂ္ဂဇင်း၊

ဖေဖော်ဝါရီလ (၂၀၁၃)။

လောကထွတ်ထား ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ဘုရား လက်ထက်တော်
အခါ ကောသမ္ဘီပြည်ရှင် ဘုရင်မင်းတရားကြီးသည် ဝေသာမိတ္တာ
အမည်ရှိပါသော မိဖုရားကြီးကို အဂ္ဂမဟေသီဒေဝီထွတ်အုပ် မိဖုရား
ခေါင်ချုပ်အရာ ထားရှိတော်မူပါတယ်။

အခါတစ်ပါး၌ ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် သံဃာအပေါင်း
ခြံရံလျက် ကောသမ္ဘီပြည်ကြီးသို့ ဒေသစာရီခရီး ကြွချီတော်မူ
ပါတယ်။ ကောသမ္ဘီဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် ဝေသာမိတ္တာမိဖုရား အမျိုး
ရှိကုန်သော များစွာသော တိုင်းသူပြည်သားအပေါင်းတို့သည်လည်း

မိတ္တရသမ္ဘဝင်

မင်းတေး၊ မိတ္တရ၊ ကင်းလွတ်ချမ်းသာခဲ့ရသော
ဝေသာမိတ္တာ မိဖုရားကြီး



20. Law Nyaung Pe. 17

ဝန်းနံ့သာ စသည်တို့ကို ကိုင်စွဲလျက် ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ထံ ချဉ်းကပ်လျှူဒါန်းလျက် တရားတော်ကို နာကြားကြပါတယ်။

ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်သည်လည်း တရားအစဉ်အားလျော်စွာ အနုအရင့်ထောက်ချင့်လျက် အောက်အဆင့်ဖြစ်သော တရားတော်ကို ဟောကြားတော်မူပါတယ်။ ထိုသောအခါ မင်း၊ မိဖုရားနှင့် တိုင်းသားပြည်သူတို့သည် ရတနာသုံးပါး၌ ယုံကြည်သက်ဝင်သော သရဏဂုံတည် ဥပါသကာ၊ ဥပါသိကာမတို့ ဖြစ်ကုန်ကြပါတော့တယ်။

နှစ်ပါးဘုရင် စစ်ပြိုင်ယှဉ်

မကြာမတင်သောကာလ ပစ္စန္ဒရာဇ်မင်းတစ်ပါးသည် ကောသမ္ဘီပြည်ကြီးကို တိုက်ခိုက်ဖျက်ဆီးရန်အလို့ငှာ မြို့ပြင်တစ်နေရာတွင် သစ်ခက်တံနန်းတည်၍ ပြင်းလှသော အာဏာသံနှင့် တမန်စေလွှတ်ပါတယ်။

ကောသမ္ဘီမင်း... သင်၏ တိုင်းပြည်ကို အသာ တကြည် ပေးမည်လော။ သို့တည်းမဟုတ် အရှုံးအနိုင် စစ်ပြိုင်မည်လော

ပစ္စန္ဒရာဇ်မင်း၏ ရာဇသံရောက်လာလျှင် ကောသမ္ဘီမင်းမြတ်ကလည်း အရှုံးအနိုင် စစ်ရေးပြိုင်မည်ဟု ရာဇသံ တစ်ဖန်ပြန်ကြားလိုက်ပါတယ်။

ရာဇသံပြန်ကြားလိုက်ပြီးနောက် စဉ်းစားဆင်ခြင်သည်မှာ စစ်ရေးစစ်ရာသည် စောစောက တင်ကြံ၍ အရှုံးအနိုင်ကို အဆုံးတိုင် မသိနိုင်ချေ။ အကယ်၍ ရှုံးပါချေက မဟေသီထွတ်ထား ဝေသာမိတ္တာ မိဖုရားသည် ဝေးခြားနိုင်ငံ ထွက်ပြေးနိုင်ရန် စီမံပိုင်းခြား အလုံးစုံမှာထားပြီးမှ စစ်ပြင်ဆင်၍ မြို့ပြင်သို့ ထွက်တော်မူချေမည်ဟု ဆင်ခြင်လျက် မိဖုရားစံမြန်းရာဆီသို့ ဝင်တော်မူလျက် ညှိုးခြောက်ဗျာပါ မရွှင်သော ရွှေမျက်နှာတော်ဖြင့် မိန့်တော်မူသည်မှာ-

အိုး... အသက်တမျှ မြတ်နိုးလှသည့် နန်းမတောင်ညာမယ်ဝေသာ၊ ငါအရှင်မင်းမြတ်သည် စစ်ပြင်၍ စစ်ဆင်ထွက်ရတော့မည်။ စစ်မြေပြင်၌ အကယ်၍ ရှုံးအံ့သော အရိပ် နိမိတ်ထင်ခဲ့ပါအံ့ အလံနီကြီးကိုထူ၍ ပြလိုက်ပါမည်။ ထိုအလံနီကို မြင်ရလျှင် ငါ၏ အရှင်သခင် ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ကံတော်ညှိုးလျှ စစ်ပွဲကျ၍ ဘဝပျက်ပြုန်း အသက်ဆုံးပေါ့ဟု စိတ်၌မှတ်သား၍ တိုင်းတစ်ပါးသို့

လျှင်မြန်စွာ ပြေးပါလေဟု မှာကြားပြီးနောက် ဆင်၊ မြင်ရထား၊ ခြေကျင်တပ်အားဖြင့် လေးရပ်သော စစ်တပ်ခင်းကာ မြို့တွင်းမှ မြို့ပြင်သို့ ထွက်ခွာသွားတော်မူတယ်။

ဝေသာမိတ္တာ မိဖုရားကြီးသည်လည်း ကျေးဇူးတော်ရှင် ဘုရင်မင်းမြတ် ထွက်ခွာသွားတော်မူလေလျှင် နန်းတော်အထက်ဆင့်သို့တက်၍ လေသာနန်းတံခါးကိုဖွင့်ပြီး စစ်မြေပြင်ကို ကြည့်ရှုတော်မူလျက်-

မမာတ္တာ ဇယော ဟောတုံ၊ မမာတ္တာ ဇယော ဟောတု-ငါ့ရှင်သခင် ဘုရင်မင်းမြတ်သည် စစ်ပွဲအောင်မြင်ပါစေသား။

စသည်ဖြင့် ကရားရေလွတ် တတွတ်တွတ် ရွတ်ဆိုတောင်းဆိုပြုနေစဉ် ကောသမ္ဘီမင်း၏ စစ်သည်တပ်သားတို့မှာ အထိအခိုက်များပြား၍ ဆုံးရှုံးအံ့သော အရိပ်နိမိတ်ထင်သဖြင့် မှာတော်မူထားခဲ့သည့်အတိုင်း မိဖုရားမြင်လေစေရန် အလံနီကြီးကို ထောင်ပြလိုက်ပါတော့တယ်။

ရန်သူလက်တွင်း သက်ဆင်းခဲ့ရာ

ဝေသာမိတ္တာမိဖုရားကြီးသည် မိမိအရှင်သခင် ဘုရင်မင်းမြတ် စစ်ပွဲကျကြောင်း သိရသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် နန်းတော်အထက်ဆင့်မှ ဆင်းသက်၍ မြို့ပြင်သို့ ထွက်တိုက်မီးရှောင်ခဲ့ရာ ရန်သူမင်း စစ်သည်တပ်သားတို့က တွေ့၍ ဝေသာမိတ္တာ မိဖုရားကြီးဟုပင် သိရှိကြသဖြင့် ဆီးကာ မိမိတို့ဘုရင်ထံ ပို့သွင်းဆက်သကြပါတယ်။

ရန်သူဖြစ်သော ပစ္စန္ဒရာဇ်မင်းသည် ဝေသာမိတ္တာ မိဖုရားကြီး၏ အဆင်းသဏ္ဍာန်ကို မြင်တွေ့ရလျှင် ချဉ်းကပ်မက်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ မိန့်တော်မူသည်မှာ-

အိုး... မိဖုရားကြီး၊ သင်၏အရှင်သခင် ဘုရင်မင်းမြတ် နတ်ရွာစံပါသော်ငြားလည်း ပူနံ့ကြောင့်ကြဖွယ်စေရပါ။ သင်၏ အရှင်သခင်ရင်း ကောသမ္ဘီမင်းကဲ့သို့ သင့်အား အဂ္ဂမဟေသီဟု ရွှေစည်တော်ယွန်း ဘိသိက္ခာသွန်းခြင်းကို ပြုပါမည်။ ဘာတစ်ခုမျှ ရွှေစိတ်တော်ငြင်းငယ်တော်မမူပါနှင့် ဟု မိန့်တော်မူပါတယ်။

ဝေသာမိတ္တာ မိဖုရားကြီးသည် စိတ်ထားမရွှင် မချမ်းသာ နေထိသောပန်းကဲ့သို့ ညှိုးနွမ်းရှာသော မြေပြင်-

အရှင်မင်းမြတ်... အကျွန်ုပ်၏စကားကို ရွှေ



တော်မူပါ။ အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ချမ်းသာပေးတတ်သော အရှင်သခင်သည် ဘုရင်မင်းမြတ်၏ လက်နက်ဖြင့် အသက် ဆုံးရှုံးပါပြီ။ အကျွန်ုပ်အား အဂ္ဂမဟေသီ ဒေဝီထွတ်ထား မိဖုရားအရာထား၍ စံတော်မူပြီးလျှင် အသက်တမျှ ယုယ နှိပ်စွဲထွေး ကျွေးမွေးပြုစုတော်မူခဲ့သည့် ကျေးဇူးသခင် ဘုရင်ထွတ်ထား နတ်ရွာစံမင်းတရားကြီးကို လွမ်းဆွတ် ဆောက်မေ့သည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်၏ စိတ်နှလုံးသည် သောကတည်းဟူသော မီးကြီးဖြင့် ညီးညီးပြောင်ပြောင် ဆောက်လောင်နေပါသည်ဘုရား ဟု သနားစဖွယ် အား ထပ်စွာ လျှောက်တင်ပါတယ်။

ထို့နောက်တစ်ဖန် -

အို...အရှင်မင်းမြတ်၊ အကျွန်ုပ်၏ ကျေးဇူးသခင် နတ်ရွာစံ မင်းကြီးမှတစ်ပါး အခြားသော မင်းတရား၏ အဂ္ဂဒေဝီမဟေသီအရာထား မိဖုရားပင် ဖြစ်ရပါသော် လည်း အရှင်မင်းမြတ်၏ဘိသိက် တစ်ဆိတ်ကလေးမျှ မနှစ်သက်နိုင်ကြောင်းပါဘုရား ဟု ရှိခိုးသံတော်ဦးတင် တင်ပါတယ်။

ပြီးနောက်တစ်ခါ ထပ်မံ၍ -

အရှင်မင်းမြတ်...လင်နှင့်ကွဲ၍ သောကမီးကြီး ညီး ညီးပြောင်ပြောင် တောက်လောင်နေသော အကျွန်ုပ်သည် ဆက်ထပ် သောကတရား ပွားများအောင် အဘယ်မှာ ဖြစ်ပါမည်နည်း။ ပမာအားဖြင့် အလှူပြောင်ပြောင် တောက် လောင်နေသော မီးပုံကြီးထဲသို့ လောင်စာကောက်ရိုးကို ထည့်ဝံ့သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်မှာလည်း ချစ်လင်ဘုရင်နှင့် နတ်ရွာခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော သောကဒုက္ခမီးပုံကြီးထဲသို့ ဆက်ထပ်ဖြစ်သောသောက ဘယ်မှာထည့်ဝံ့ပါမည်လဲ ဟု လျှောက်ထားသံတော်ဦးတင်ပါတယ်။

တစ်ဆက်တည်းပင် ထပ်မံ၍ သံတော်ဦးတင်ပြန်

အရှင်မင်းမြတ်...အကျွန်ုပ်၏ ကျေးဇူးတော်အရှင် သခင်မင်းမြတ်ကြီးကိုသာ မျက်စိထဲမှာ တရေးရေးမြင် ပြီး အစဉ်မပြတ် အောက်မေ့လွမ်းနာကျသော အကျွန်ုပ် သည် တွေးမိတိုင်း ဝမ်းနည်း၍ ဆင်းရဲခြင်း ကြီးလှပါ သေးသည်။ သို့ကြောင့် အရှင်မင်းကြီး၏ တစ်ပင်လဲမူ နှိပ်စွဲထွေးထွေး မိဖုရားဘိသိက်ကို တစ်ဆိတ်စာမျှ အလို မရှိပါ။ အကျွန်ုပ်အား သနားပေးညှာ ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ

ဟု သနားစဖွယ် မျက်နှာငယ်နှင့် ငိုကြွေးကာ သံတော် ဦးတင်ပါတယ်။

ဝေသာမိတ္တာ မိဖုရား၏ သဘောမတူ မကြည်ဖြူနိုင် သော လျှောက်တင်ချက်ကိုကြားလျှင် ရန်သူပစ္စန္ဒရာဇ် မင်းသည် ဒေါသအမျက် ခြောင်းခြောင်းထွက်၍ -

မင်းချင်းယောက်ျား အာဏာသားမောင်မင်းတို့၊ ဤ ဝေသာမိတ္တာ မိဖုရားကို ငါ၏စကား မလိုက်နာဘဲ အခါ ခါ ငြင်းဆန်သော အာဏာဖိဆန်တဲ့ဖြစ်ဒဏ်ကြောင့် ကြီး စွာသောမီးပုံထဲ ပစ်ချလေကုန် ဟု တစ်ချက်လွှတ် အမိန့် ကို ပေးလိုက်ပါတယ်။

ဝေသာမိတ္တာ မိဖုရားသည် -

အို...အရှင်မင်းမြတ်၊ ရှေးမင်းကောင်းမင်းမြတ်တို့ သည် -

- (၁) မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များ၊
- (၂) မိဘနစ်ပါး၊
- (၃) ကလေးသူငယ် လူမမည်များ၊
- (၄) မကျန်းမာသူ၊
- (၅) မိန်းမများ

ဤငါးဦးအဖို့၌ သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို မပြုကြ ပါ။ ဘေးမဲ့သာ ပေးထားရပါသည်။ သို့အတွက်ကြောင့် အရှင်မင်းမြတ်သည် အရှင်သခင်နှင့် သေကွဲ၊ ကွဲ၍ ဆင်း ရဲခြင်းကြီးစွာ ဖြစ်နေရပါသော အကျွန်ုပ်အား မသတ်ဖြတ် ထိုက်ပါ။ သတ်တော်မမူပါလင့်။ အသက်ဘေးမှ ခွင့်ပေး တော်မူပါဘုရား ဟု ညွတ်တွားရိုကျိုး၍ ရှိခိုးသံတော်ဦး တင်ပါတယ်။

ရန်သူပစ္စန္ဒရာဇ်မင်းသည် ဝေသာမိတ္တာ မိဖုရား၏ တောင်းပန်ရေးကို အခွင့်မပေးဘဲ တစ်ချက်လွှတ်အမိန့်ကို အတည်ပြုသဖြင့် လက်မရွံ့အာဏာသားတို့သည်လည်း ဘုရင့်အမိန့်တော်အတိုင်း ထင်းများကိုစုဆောင်း၍ အလှူ ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်သော မီးပုံကြီးကို ဖိုကြပါ တော့တယ်။

ဝေသာမိတ္တာမိဖုရား ဘုရားဂုဏ်ပွား အားထားယုံကြည်ပုံ

ဝေသာမိတ္တာ မိဖုရားသည် အရှင်သခင် နတ်ရွာစံ ၍ အားကိုးရာမဲ့လျက် သောကပရိဒေဝတရား ပွားများ တောက်လောင်နေရသည့်အထဲမှာ ယခုလိုတစ်ဖန် အသက် ၏ရန် ပေါ်လာပြန်သဖြင့် အားကိုးအားထားရန် ရှာဖွေ

လိုက်သည်ရှိသော်-

ဪ...ယခုအခါ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာမှတစ်ပါး အားထားကိုးကွယ်ရာ မရှိတော့တကား။ ရတနာသုံးပါး သည်သာလျှင် ငါ၏အားထားကိုးကွယ်ရာပါတည်းဟူ၍ အာရုံပြုပြီးလျှင်-

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိဟု သရဏဂုံကို ထပ်မံဆောက်တည်ကာ ဗုဒ္ဓေါ..ဗုဒ္ဓေါ..ဗုဒ္ဓေါ စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အရဟံ.. အရဟံ..အရဟံ စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း ဘုရားဂုဏ် တော်များကို ပွားများအားထားနေပါတော့တယ်။

မီးပုံထံပစ်ချ တန်ခိုးပြ

မင်းချင်းယောက်ျား အာဏာသားတို့သည် သနားညှာ တာခြင်း ကင်းမဲ့စွာ ဝေသာမိတ္တာ မိဖုရားကြီး၏ လက်နှစ်ဖက်ကို အတင်းဆွဲကိုင်ကြကုန်လျက် အလှူပြောင်ပြောင် တောက်လောင်နေသော မီးပုံကြီးသို့ ရှေးရှုယူဆောင်၍ လာကြပါတယ်။

ထိုအခါ ဝေသာမိတ္တာ မိဖုရားကြီးက အောက်မေ့သည်မှာ-

'ယခုအခါ ငါ့မှာ ဤမင်းဘေး၊ မီးဘေးမှ ကင်းဝေးရန် အားထားစရာ မရှိပါပေ။ ဘုရားသည်သာ အားထားရာရှိတော့သည်'

ဟု ရှေးကထက် တိုး၍-
'အရဟံ..အရဟံ..အရဟံ'

စသည်ဖြင့် အားထားပွားများနေစဉ်၌ပင် မီးပုံကြီးအတွင်းသို့ ထည့်သွင်းပစ်ချရပါတော့တယ်။

ထိုသို့ အလှူပြောင်ပြောင် တောက်လောင်နေသော မီးပုံကြီးအတွင်းသို့ ထည့်သွင်းပစ်ချလိုက်သော်ငြားလည်း ဘုရားဂုဏ်ကို ယုံကြည်လေးစား ပွားများအပ်သော တန်ခိုးသတ္တိ စွမ်းပကားကြောင့် အလှူပြောင်ပြောင် တောက်လောင်နေသော မီးပုံကြီးသည် ပဒုမ္မာကြာတိုက်ခန်းကဲ့သို့ အေးချမ်းသာယာလျက် ကိုယ်မှာလည်း မွှေးညင်းတစ်ပင်မျှ မီးမလောင် မကျွမ်းဘဲ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ကို မြင်ရသောအခါ ပစ္စန္ဒရာဇ်မင်းကြီးနှင့်တကွ ကြည့်နေသူ လူအပေါင်းတို့သည် အလွန်အံ့အားသင့်လျက် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ကြသဖြင့် ဝေသာမိတ္တာမိဖုရားကြီးကို မီးဖိုအတွင်းမှ ထုတ်ဆောင်၍ မင်းကြီးက မေးမြန်းသည်မှာ-

'အို..မိဖုရားကြီး၊ အံ့ဖွယ်သူရဲ ရှိပေစွတကား။ သို့အား အလှူပြောင်ပြောင် တောက်လောင်နေသော မီးပုံကြီးအတွင်း ထည့်သွင်းပစ်ချပါလျက်ကယ်နှင့် မွှေးညင်းတစ်ပင်မျှ မီးမလောင်ကျွမ်းဘဲ အေးချမ်းစွာ နေထိုင်ခြင်းသည် အသက်မိဖုရားကြီး၌ မန္တန်ဆေးဝါးများ ရှိနေလေသလား သို့တည်းမဟုတ် တန်ခိုးကြီးသော နတ်များက သင့်အထင်ရှားမ၊ စလေရောသလား ငါ့အား မိန့်ကြားပါလေ မိန့်တော်မူပါတယ်။

'အို... အရှင်မင်းမြတ်၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့အကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ဖွယ် အသွယ်သွယ်သော မီးဘေးမင်းဘေး စသော ဘေးအတန်တန် ရန်အသွယ်သွယ်တို့ ကျွဲကြုံသောအခါ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာတည်းဟူသော ရတနာသုံးပါးမှတစ်ပါး ကိုးကွယ်ရာမရှိချေ။ မိဘမိဖုရားမ၊ ဆွေသားမျိုးဆွေ၊ အခြေအရံ၊ မန္တန်ဆေးဝါး၊ တန်ခိုးကြီးသောနတ်များသည် တကယ့်အရေး တကယ့်ဘေးတားမြစ်စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြပါကုန်။ ရတနာသုံးပါးသည်သာလျှင် စောင့်ရှောက်တားမြစ်နိုင်ကြပါတယ်။ အကျွန်ုပ်မှာ ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို မှီခိုထား မှီဝဲဆည်းကပ်ပါသောကြောင့် မီးဓာတ်မလောင်



ချမ်းသာခွင့်ကို ရရှိခဲ့ပါတယ်' ဟု လျှောက်တင်ကြားပါတယ်။

တရားကပ်သဖြင့် ပါးနပ်သော မိဖုရားကြီးသည် ဗုဒ္ဓရာဇမင်းတရားအား စဉ်းစားဆင်ခြင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်လာစေရန်အတွက်-

အရှင်မင်းကြီး...အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ ဘေးရန်ကင်းကွာသာကတွင်လည်း ချမ်းသာ၊ သံသရာတွင်လည်း ချမ်းသာအောင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာဖြင့် ဘုရားကိုးကွယ်ပါ။ ဘုရားကိုးကွယ်ပါ။ သံဃာကိုးကွယ်တော်မူပါ' ဟု နည်းနင်းအသွယ်သွယ် ဥပမာဥပမေယျအဖုံဖုံ ခြံငုံပြောကြားလျှောက်ထားတိုက်တွန်းပါတော့တယ်။

သုဘုရင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်သို့

ဝေသာမိတ္တာမိဖုရားကြီး နှိုးဆော်တိုက်တွန်းအပ်သော ဘုရားစကားကို ကြားရသော ပစ္စန္ဒရာဇမင်းသည် ထိတ်တုန်သံဝေဂဖြစ်၍ ရတနာသုံးပါးကို သက်ဝင်ယုံကြည်စွာထုတ်တင်၍ ဥပါသကာဖြစ်ပါတော့တယ်။

ထို့နောက် မိမိပြစ်မှားမိသော အပြစ်များကို ရှိခိုး

ကန်တော့ပြီးမှ-

အရှင်မိဖုရားကြီး...ယနေ့မှစ၍ ကျွန်ုပ်၏ မယ်တော်အရာ၌တည်၍ တရားသဖြင့် ဆုံးမတော်မူပါ' ဟု တောင်းယန်ပြီးလျှင် ချမ်းသာစွာဖြင့် ဘုရင်မယ်တော်အရာ၌ ထားရှိတော်မူပါတော့တယ်။

ဝေသာမိတ္တာမိဖုရားကြီးသည် မိမိကိုယ်တိုင် ဘုရားဂုဏ်တော်များကို နေ့စဉ်ပွားများလျှက် ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ စသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုတရားတို့ကို ပွားများအားထုတ်ခြင်း၊ မင်းနှင့်တကွ တိုင်းသူပြည်သား လူအများတို့အားလည်း တရားသဖြင့် ဆုံးမဩဝါဒပေး၍ ချမ်းသာစွာ နေတော်မူပါတော့တယ်။

ကိုမောင်သန်းဝင်း

ကျမ်းကိုး

- * မဏိရတနာပဏ္ဍိတ၏ ဝေသာမိတ္တာ မိဖုရားကြီး၊ သာသနာ့အလင်း စာစောင်(၁၂)၊ (၁၉၃၀)ပြည့်နှစ်ထုတ်။

မန္တလေး-နေပြည်တော် ဆရာလု၏ မြေးတပည့်

ဆရာမကြီး ဒေါ်စောဦးစိ (ရှမ်းပြည်)
B.A (History)

မေဒင် လက္ခဏာ ဝေဒပညာရှင်

စီးပွားရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး စသည့်ကိစ္စအဝဝကို ရှမ်းပညာစစ်စစ်၊ အံ့ဖွယ်နက်နဲဆန်းကြယ်သော အထူးယတြာများဖြင့် ထက်မြက်စွာ ဆောင်ရွက်ပေးသည်။

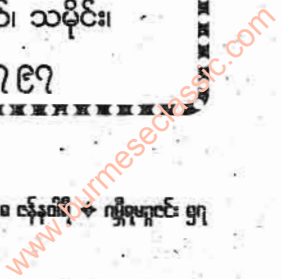
ပူပြင်းလှသည့် နှလုံးသားခံစားချက်ရှိသူများ အေးချမ်း၊ ပျော်ရွှင်၊ တည်ငြိမ်၊ သာယာသော ဘဝအလှ ရရှိစေရန် ဆရာမကြီးထံ လာရောက်ဆွေးနွေးနိုင်ပါသည်။

(တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ)နေ့များမှအပ နေ့စဉ် ဟောခန်းဖွင့်ပါသည်။

ဟောခန်း - အမှတ်(၁၆)၊ အနောက်ဘက်မုခ်၊ ကျိုက်ပိုင်းဘုရား၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဟောခန်း(အိမ်) - တိုက်-၇၉(၅-လွှာ)၊ အောင်မေတ္တာလမ်း၊ (၁)ရပ်ကွက်၊ သမိုင်း၊

မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။ ၀၉ ၇၃၂၄၀၇၉၆ ၊ ၀၉ ၃၂၂၂၇၇၉၇



ရွှေတိဂုံဘုရားတောင်ဘက်မုခ်တွင်
ရှိသော ခြင်္သေ့ကြီးများ၏နောက်ကွယ်
တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ထိုင်နေသော
ဘီလူးရုပ်ကြီးနှစ်ရုပ် ရှိလေသည်။
ယက္ခနောင်တော်၊ ယက္ခညီတော်တို့
ဖြစ်ကြသည်။

ကိုရွှေမြသန်း (သမိုင်း မြတ်စွာဘုရားရှင်နှင့် ဘီလူးတို့၏ ရာဇဝင်



ထိုဘီလူးရုပ်ကြီးများကို (၁၈၄၁)ခုနှစ်တွင် ရွှေဘို
ဒေသခေါ် သာယာဝတီမင်း ရန်ကုန်သို့ ကြွရောက်စဉ်က
မှန်ဝတွင် ထားရှိရန် လှူဒါန်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

မြောက်ဘက်စောင်းတန်းထိပ်ရှိ ရင်ပြင်တံတိုင်းဘေး
တွင် ယက္ခမယ်တော်ကြီးအမည်ရှိ ဘီလူးရုပ်ကြီး တစ်ရုပ်
လည်း ရှိသေးသည်။ ယက္ခမယ်တော်ကြီးအား ဘုရင်မ
ကြီး ရှင်စောပု တည်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ရှင်စောပု
ဆုတောင်းပြည့်စေတီကိုလည်း ဆရာတော် ဗားထီး၊ ဗားမဲ့၊
ဘားတမော့၊ ဗားမြိုက် စသော ဗားလေးဗားဆရာတော်များ
တို့ ရည်စူးပြီး တည်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခင်က စံကား
မိန်း၊ စံကားဝါ၊ စံကားပင်ကြီး လေးပင်နှင့် ခရေပင်ကြီး
များ ရှိခဲ့သည်။ စေတီတော် ခေါင်းလောင်းမှောက်ပတ်
ပတ်လည်တွင် နောင်တော်လတ်စေတီတော်ကဲ့သို့ ဘီလူး
ရုပ်များ အရပ်မျက်နှာအလိုက် ရှစ်ရုပ် လက်ရုံးနှစ်ဖက်
တွေးလျက် ရှိသည်။ ယက္ခစည်း၊ ကမ္ဘာဏ်စည်း ဖြစ်၍
အလွန်ပင် ဆုတောင်းပြည့်ပါသည်။

ဘုရားစေတီများ၌ ခေါင်းလောင်းပုံအထက်နားတွင်
ဘီလူးပါးစပ် တစ်ဖက်တစ်ချက်မှ ပုလဲလုံးများ အစီအရီ
ဆန်း၍ထွက်လာပုံ၊ ခြူးပန်းခြူးနွယ်များ တွဲရရွဲကျလာပုံ
ထုလုပ်ထုလုပ်ထားသော အမွမ်းအပြောက် အဆင်တန်ဆာ
ဘီလူးပန်းဆွဲများ ဖြစ်ကြသည်။ မြန်မာပြည်တွင်သာ
မက အင်ဒိုနီးရှား၊ ကမ္ဘောဒီးယား၊ ယိုးဒယား၊ အိန္ဒိယရှိ
အသန်ကအဆောက်အအုံများ၏ တံခါးမုခ်တွင် ဘီလူး
ပန်းဆွဲ အဆင်တန်ဆာကို ထုလုပ်ထားကြသည်။

ရှေးဗြဟ္မဏ ဟိန္ဒူပုရာဏ်ကျမ်းများတွင် ဘီလူးပန်း
ဆွဲ ကတ္တိမုခ၊ ကျော်စောခြင်းမျက်နှာ (သို့မဟုတ်) ကျော်
စောခြင်းနှုတ်ခမ်း ဖြစ်ပေါ်လာပုံမှာ-

ဇလန္တရခေါ် အသူရာနတ်သည် ယောဂအကျင့်ကို
ပြုလုပ်ထန်စွာအားထုတ်၍ တန်ခိုးသိဒ္ဓိများ ရရှိနေပေသည်။
ထို့ကြောင့် တန်ခိုးကြီးသော သီဝနတ်ကို ပမာမခန့်ပြုလာ
သည်။ သီဝနတ်လက်ထပ်မည့် ပါဗ္ဗတီနတ်သမီးကို လိုချင်
ထပ်မက်၍ ရာဟုနတ်အား စေလွှတ်အတောင်းခိုင်းလိုက်
သည်။

အကြောင်းစုံသိလိုက်ရသော သီဝနတ်မင်းကြီးသည်
ရာဟုနတ်၏ နဖူးအလယ်(အာဇောစကြ)မှ ဆင်ခေါင်းနှင့်
သီဝဘီလူးတစ်ကောင် ဖန်ဆင်းလိုက်သည်။ ထိုဘီလူး၏

ဟိန်းသံမှာ မိုးချွန်းသံကဲ့သို့ဖြစ်၏။ မီးကဲ့သို့ ရဲရဲတောင်
ပြောင်သောမျက်လုံး၊ လည်ဆံမွှေးတို့ကား စကြဝဠာတန်ခူး
လုံး ပြန့်ကား၏။ အသားစားရန် ရမ္မက်ပြင်းလှသူ ဖြစ်
သည်။

ရာဟုနတ်သည် တုန်လှုပ်လာသည်။ သီဝနတ်မင်း
ကြီးကို အသနားခံတောင်းပန်သည်။ သီဝနတ်မင်းကြီးမှာ
မဟာကရုဏာရှင်ဖြစ်သည်။ သူဖန်ဆင်းလိုက်သော ဘီ
လူးသည် သားကောင်မစားရတော့ပေ။ အစာက လိုအပ်
နေသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့လက်သူခြေတို့ကိုစားရန် သီဝ
နတ်မင်းကြီးက အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ ဘီလူးသည် အမိန့်
အတိုင်းစားခဲ့ရာမှ ကိုယ်ကိုပင်မချန်နိုင် စားသုံးပစ်လိုက်
သည်။ နောက်ဆုံး ခေါင်းသာကျန်တော့သည်။

သီဝနတ်မင်းကြီးကလည်း ယခုမှစ၍ ကိတ္တိမုခဟု
ခေါ်တွင်စေ၊ ငါ့တံခါး၌ အမြဲစာမ်း သင်စောင့်ရှောက်ရ
မည်ဟု အမိန့်ပေးလေသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ကိတ္တိမုခ
ဘီလူးပန်းဆွဲရုပ်သည် ဗြဟ္မဏဘာသာနတ်ဖြစ်ကာ သီဝ
နတ်ဘုရား၊ ဟိန္ဒူဘုရားတို့၏ အဆင်တန်ဆာ၊ ဘေး
အန္တရာယ်ကာကွယ်နိုင်သော အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ပါဝင်
လာသည်။ ထိုဗြဟ္မဏဟိန္ဒူအဆင်တန်ဆာကို ဗုဒ္ဓသာ
သနိကအဆောက်အအုံများတွင် သုံးစွဲလာသလို ဘုရား၊
စေတီ၊ ပုထိုးများ ခေါင်းလောင်းပုံအထက်နားတွင် ဘီ
လူးပန်းဆွဲရုပ်များ ပတ်ထားသည်ကို ထုလုပ်ထားကြ
သည်။

ယုတ်စွအဆုံး အာနန္ဒာဘုရားအတွင်းရှိ မယ်တော်
မာယာ၏ ခါးဝတ်တန်ဆာ၌ပင် ဘီလူးပန်းဆွဲ အတင့်
အတယ် ထည့်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ နေရာဒေသ
အသီးသီးရှိ ဘုရားစေတီပုထိုးတို့တွင် တွေ့ရတတ်သော
ဘီလူးရုပ်တုကြီးများမှာ သူဒေသဆိုင်ရာ ဘုရားနှင့်ပတ်
သက်၍ဆက်နွယ်ပြီး ထုလုပ်ထားခြင်းများ ဖြစ်ကြသည်။

ရခိုင်ပြည်နယ် မြောက်ဦးရှိ သျှစ်သောင်းဘုရားမှ
ယက္ခဘီလူးများ၊ သင်္ကန်းမာန်အောင်စေတီတွင် ဓားထမ်း၍
စောင့်နေသော တာနောယက္ခနှင့် ပိဋိယက္ခ ဘီလူးညီ
နောင်၊ စစ်တွေ မဟာသိမ်တော် အနောက်ဘက်လှေကား
ဦးရှိ အာဠာဝက၊ ပုဏ္ဏက စသဖြင့် ဘီလူးရုပ်ကြီးများကို
ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့ရှိရသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင် လက်ထက်တော်က အာဠာဝကမြို့

တော်အနီးတွင် လွန်စွာမှ ဆိုးသွမ်းသောင်းကျန်းသော အာဠာဝကအမည်ရှိ ဘီလူးကြီးတစ်ကောင်ရှိသည်။ ခွန်အားစွမ်းအားကြီးမားသလို လူသားကိုလည်း မြိန်ရေရှက်ရေစားသောက်တတ်သည်။ တစ်နေ့တွင် အာဠာဝတီတိုင်း၏ ဘုရင်ကြီးသည် တောအုပ်ထဲတွင် သမင်လိုက်ရင်း အာဠာဝကဘီလူးကြီး၏ ဖမ်းဆီးခြင်းကို ခံလိုက်ရသည်။

ဘုရင်ကြီးက သူ့အသက်အား ချမ်းသာပေးပါရန်နှင့် သူ့အစား လူသားတစ်ယောက်အား ထမင်းတစ်ပွဲနှင့် တောအုပ်ထဲသို့ ပို့ပေးမည့်အကြောင်း ပြောဆိုသည်။ အာဠာဝကဘီလူးကြီးကလည်း မင်းကြီးကတိပြုသည့်အတိုင်း သဘောတူ၍ အသက်မှ ချမ်းသာခွင့်ပေးလိုက်သည်။

ဘုရင်ကြီးကလည်း အကျဉ်းသားများကို တစ်နေ့တစ်ယောက်ကျ ထမင်းတစ်ပွဲနှင့် တောအုပ်ထဲသို့ စေလွှတ်ရာ ကြာမြင့်လာသောအခါ အကျဉ်းသားများ တစ်ယောက်မျှ မကျန်တော့ပေ။ မှူးမတ်များက လမ်းမတွင် ရွှေထုပ်များ ချထားပြီး ကောက်ယူသူများအား သူခိုးဟု စွပ်စွဲကာ ဖမ်းဆီးပြီး အာဠာဝကဘီလူးကြီးထံ စေလွှတ်ပြန်သည်။

အဆိုပါ သတင်းသည် ပျံ့နှံ့သွားရာ ရွှေထုပ်ကို ကောက်မယူရဲတော့ဘဲ အထိတ်တလန့်ဖြစ်ပြီး မြို့သူမြို့သားများသည် ထွက်ပြေးကုန်ကြသည်။ ဘုရင်ကြီးသည် နောက်တစ်နေ့တွင် ဘီလူးကြီးထံ စေလွှတ်ရန် သားတော်လေးတစ်ပါးသာ ရှိတော့သည်။ မတတ်နိုင်ပေ။ သားတော်လေးအား သူခိုးဟုစွပ်စွဲကာ ဖမ်းဆီးပြီး အာဠာဝကဘီလူးကြီးထံ ပို့ပေးရန် အမိန့်တော်ချမှတ်လိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် မြတ်စွာဘုရားသည် မြို့တော်အနီးသို့ ရောက်ရှိလာပြီး ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်ကြည့်ရှုရာ အကြောင်းစုံသိရှိတော်မူပြီး ဘီလူးကြီးနေထိုင်ရာသို့ ကြွမြန်းလာခဲ့သည်။ ဂူတွင် ဘီလူးကြီးမရှိပေ။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဂူတွင်းသို့ ဝင်၍ ဘီလူးကြီး ထိုင်နေကျနေရာတွင် ထိုင်တော်မူပြီး ဘီလူးကြီး၏ဇနီးနှင့် ပရိသတ်များကို တရားဟောကြားတော်မူသည်။

အာဠာဝကဘီလူးကြီး ပြန်ရောက်လာသောအခါ ကြီးမားသော စွမ်းအားများဖြင့် တောတောင်တစ်ခုလုံး တုန်လှုပ်ချောက်ချားစေမည့် မိုးကြိုးမုန်တိုင်းတစ်ခု ဖန်ဆင်းကာ ဘုရားရှင်အား တိုက်ခိုက်သည်။ လှံတံ၊ တင်း

ပုတ်များနှင့်လည်း ပစ်သည်။ ပစ်သမျှလက်နက်များသည် ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်ရင်း၌သာ ဝပ်စင်းရောက်ရှိကုန်သည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်အား ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်အေးမလုပ်နိုင်သည့် အဆုံးတွင် -

‘အသင့်ကို အကျွန်ုပ်က မေးခွန်းတချို့ မေးရပေလိမယ်။ မဖြေနိုင်ရင်တော့ သင့်ရဲ့ရင်ကိုခွဲ၊ နှလုံးသာ ဆွဲထုတ်သတ်ဖြတ်၊ မြစ်ရဲ့တစ်ဖက်ကမ်းရောက်တဲ့အထိ လွင့်ပစ်ရမယ်’ဟု ပြောလိုက်သည်။

‘ငါ့ကို အဲဒီလိုလုပ်နိုင်တဲ့သူဆိုလို့ လူ၊ နတ်၊ ရဟန်း၊ ဗြဟ္မာ၊ ပုဏ္ဏား ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် မလုပ်နိုင်ဘူး။ သင်လို့ရာရှိရင် မေးစမ်းပါ’

မြတ်စွာဘုရားက တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပဲ ပြန်ပြောလိုက်သည်။ အာဠာဝကဘီလူးကြီးသည် သူ၏ဆွေညီဆက် လက်ဆင့်ကမ်းသယ်ဆောင်လာသော မေးခွန်းကို ရွှေရွက်ပေါ်မှာ ရေးမှတ်ထားပြီး အဖြေတွေက မေ့လျော့လျက်ရှိသည်။

မေးခွန်းများမှာ-

- ❖ လူတစ်ယောက်အတွက် အကြီးကျယ်ဆုံး ချမ်းသာဟာ ဘယ်အရာဖြစ်ပါသနည်း။
- ❖ ကောင်စွာထိန်းသိမ်း ချိုးနှိမ်ထားတဲ့အခါ ဘယ်အရာက အမြတ်ဆုံး ဖြစ်ပါသနည်း။
- ❖ အရသာပေါင်းစုံတွင် ချိုသောအရာ ဘယ်အရာဖြစ်ပါသနည်း။
- ❖ ဘယ်အရာက ဘဝရဲ့ အကောင်းဆုံးအရာ ဖြစ်ပါသလဲ။
- မြတ်စွာဘုရားက ပြန်လည်ဖြေဆိုတော်မူပါ။
- ❖ လူတစ်ယောက်အတွက် အကြီးကျယ်ဆုံးချမ်းသာသည် ယုံကြည်မှုဆိုသော သဒ္ဓါတရားပင်ဖြစ်ပါသနည်း။
- ❖ ကောင်းစွာထိန်းသိမ်းချိုးနှိမ်ထားသောအခါ သောတရားမြတ်သာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ရနိုင်ပေသည်။
- ❖ အချိုမြိန်ဆုံး အရသာသည် သစ္စာတရားဖြစ်ပါသည်။
- ❖ ပညာဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းရခြင်းသည် သင့်လျော်ကောင်းမွန်သော နည်းလမ်းနှင့် ရှင်ခြင်း ဖြစ်သည်။



အာဠာဝကဘီလူးကြီးသည် မေးခွန်းများ များစွာမေးလို မြတ်စွာဘုရားရှင်ကလည်း မေးခွန်းအားလုံးကို သိကြားပေးခဲ့သည်။

နောက်ဆုံးမေးခွန်းဖြစ်သော-

ယခုမျက်မှောက်ဘဝမှ နောင်ဘဝသို့ လားရောက်ရမည့်ရှိသော် ဘယ်လိုတရားမျိုးက တစ်ဦးတစ်ယောက်ကို နှစ်ခြိုက် မပူဆွေးစေပါသလဲ

သစ္စာတရား၊ ကောင်းမွန်သော အကျင့်စာရိတ္တ၊ နှစ်ခြိုက်သတ္တိ၊ စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်း၊ ဒါနအကျင့်သီလတရားလေးပါး ပိုင်ဆိုင်သူသည် နောင်ဘဝ ကူးပြောင်းခဲ့မည့်လည်း ပူဆွေးသောက ဖြစ်စရာမလိုပေ ဟု မြတ်စွာဘုရားရှင်က ဖြေကြားမိန့်တော်မူခဲ့သည်။

အာဠာဝကဘီလူးကြီးသည်လည်း-

မြတ်စွာဘုရားရှင် အာဠာဝတီပြည်သို့ ကြွချီတော်မူခြင်းသည်ပင် ဘုရားတပည့်တော်ရဲ့ ကောင်းကျိုးအသွေးရရှိရေးအတွက်ပါပဲလားဘုရား ဟု လျှောက်ထားခဲ့သော ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်ရင်းတွင် ဝပ်စင်းကာ တပည့်အထက်တစ်ဦးအဖြစ် လက်ခံပေးဖို့ တောင်းပန်ခဲ့သည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် အာဠာဝတီပြည် မှူးကြီးမတ်ရာ၊ ဘုရားပတ်များနှင့် ဘုရင်ကြီးသည် မြတ်စွာဘုရား၏ နေတော်အား ရိုရိုသေသေ စူးစူးစိုက်စိုက် နာယူနေကြသော အာဠာဝကဘီလူးကြီးကို မြင်တွေ့ကြသောအခါ မြတ်စွာဘုရားမှ အံ့အားသင့်သွားကြသည်။ ဘုရင်သားတော်လေးပါးသည် အသက်ဘေးမှ လွတ်မြောက်သွားသလို၊ အသားအရောင်သော ဘီလူးကြီးအား မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ကြီးကြပ်မှုအောက်တွင် ဉာဏ်ပညာ၊ ကရုဏာအစွမ်းများနှင့် ယဉ်ကျေးမှုများ သာဝကတစ်ဦးအဖြစ် ပြောင်းလဲပေးနိုင်ခဲ့ပေမည်။



ကျေးမြို့မြောက်ဘက်အစွန် ရောဝတီအရှေ့ဘက်ရှိ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တွင် ရွှေရောင်တဝင်းဝင်းနှင့် ကြည်ညိုဖွယ်သော မြသလွန်စေတီတော်မြတ် တည်ရှိပေသည်။ ကဿပဘုရားရှင်၏ ရွှေသလွန်တော်၊ ဂေါတမဘုရားရှင်၏ မြသလွန်တော်တို့အား ဌာပနာထားသည်။ မြသလွန်တော်သည်ပင် ဘီလူးများနှင့် ပတ်သက်နေပေသည်။ ဘာသာကြွရာဇ်(၁၂၃)ခုနှစ်တွင် ဘုရားရှင်သည်

ဆားပွက်တောင်ညိုတို့ ခြံရံအပ်သော ကောလာသာစက္ကန်းတဲ တောင်ထိပ်တွင် ရှေးနောင်တော်ဘုရားများကဲ့သို့ သီတင်းသုံးတော်မူသည်။ သိကြားမင်းသည် မြသားအတီပြီးသော သလွန်တော်ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ရောဝတီမြစ်အရှေ့ဘက် တောအုပ်တွင် နေထိုင်ကြသော ဘောသော၊ ဘောကျော် ဘီလူးညီအစ်ကိုသည် နှစ်စဿိ ယက္ခသာဂီ၊ ယက္ခဒါလီတို့အား မပြောဘဲ ကြံစည်သီး၊ ဖန်ခါးသီးများဖြင့် ဘုရားရှင်အား လှူဒါန်းပူဇော်ကြသည်။

ဘုရားရှင်က ဘီလူးညီအစ်ကိုအား မြသားသလွန်တော်ကို ပေးအပ်ခဲ့သည်။ ဘီလူးညီအစ်ကိုသည် မိမိတို့နေထိုင်ရာ တောအုပ်တွင် သလွန်တော်ကိုဌာပနာ၍ မြစေတီတည်ထားကိုးကွယ်ရာ သိကြားမင်းက မြတ်စွာဘုရား မှတ်သားခတ်နှိပ်သော ဗျာဒိတ်တော်နှင့် မညီသဖြင့် စေတီတော်ကို ဖြိုဖျက်ကာ သလွန်တော်ကို ဆောင်ယူလာခဲ့သည်။ ဒိဗ္ဗစက္က၊ ဒိဗ္ဗသောတာ၊ ဒိဗ္ဗယာန ရသေ့ညီအစ်ကို သုံးဦးထံတွင် အပ်နှံထားခဲ့သည်။ ဘီလူးညီအစ်ကိုတို့ လူသားစစ်စစ်ဖြစ်မှသာ ဘုရားတည်သင့်ကြောင်း ရသေ့တို့အား လျှောက်ထားပြီး တာဝတိံသာသို့ ပြန်ကြွသွားသည်။

ဘောသော၊ ဘောကျော် ညီအစ်ကိုသည် လူ့ဘဝသို့ ရောက်ရှိပြီး ဘဟပတိကုန်သည်မျိုးဖြစ်၍ ကုန်သွယ်ရင်း မြသလွန်ပရိဘောဂစေတီတော်မြတ်ကို ဆည်းကပ်ပူဇော်ရန် လာခဲ့သည်။ မဟာဂါမရွာကြီးမှ သုဘောဂသူကြွယ်သမီး ပုဏ္ဏဝတီသစ္စာဆိုသော ပန်းခွေကို ဘောကျော်တွေ့ရှိပြီး ပုဏ္ဏဝတီနှင့် လက်ဆက်ခဲ့သည်။ သုဘောဂသူကြွယ်နှင့်အတူ နဂုတ္တမတောင်ထိပ်တွင် သလွန်တော်မြတ်အား စေတီတည်ထားလိုကြောင်း ရသေ့ကြီးသုံးပါးအား လျှောက်တင်ရာမှ သိကြားမင်း စီရင်အပ်သော ဌာပနာတိုက်အထက်မှ သံတောင်(၃၅)တောင် အမြင့်ဆောင်သော မြသလွန်စေတီတော်ကို အောင်မြင်စွာ တည်ထားနိုင်ခဲ့ပါသည်။

မြသလွန်စေတီတော် အရှေ့ဘက်ကားလမ်းအနီး တောင်ကုန်းပေါ်တွင် ဘီလူးမဆုတောင်းပြည့်စေတီ တည်ရှိသည်။ ဘောသော၊ ဘောကျော် ဘီလူးညီအစ်ကို၏ နှစ်စဿိအဖွဲ့ ယက္ခဒါလီ ဘီလူးမဘဝက ဆုတောင်းခဲ့

သော ဘုရားဖြစ်သည်။

မောင်တော်များက မြတ်စွာဘုရားထံ ဖူးမြော်ရန်သွားကြစဉ် မခေါ်ဘဲ ထားခဲ့သောကြောင့် စိတ်နာကြည်းစွာဖြင့် ယင်းချောင်းတောင်ဘက်တွင် နေထိုင်ခဲ့သည်။ သလွန်တော်ဌာပနာရာ နဂုတ္တမတောင်တွင် ပန်း၊ သစ်သီးများ လျှာဒါန်းပြီး ဤဘဝမှစတင်လျှင် မောင်တော်တို့ထက် သာလွန်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံရပါလိမ့်ဟု ဆုတောင်းခဲ့သည်။

ဘီလူးမဘဝမှစတင်၍ လူပြည်သို့ ရောက်သောအခါ ကြွယ်ဝချမ်းသာသော ဝေလာမပုဏ္ဏားကြီးသမီး ဖြစ်လာပြီး အရွယ်ရောက်သော တကောင်းပြည့်ရှင်ဘုရင်မင်းဖြစ်ကာ မိဖုရားမြှောက်တော်မူခဲ့သည်။ အဆိုပါ ယက္ခဒါလီဘီလူးမဘဝက ဆုတောင်းခဲ့သောနေရာတွင် ဘီလူးမဆုတောင်းပြည့်စေတီကို တည်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မြန်မာပြည်တွင် ဘုရား၊ တန်ဆောင်၊ ကျောင်း၊ ကန် စသည့် သာသနိကအဆောက်အအုံ အများဆုံးတည်ရှိရာဒေသမှာ စစ်ကိုင်းတောင်ဖြစ်သည်။ ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီတော်၊ ဥမင်သုံးဆယ်၊ ဥမင်ကိုးဆယ်၊ ရှင်ဖြူရှင်လှ၊ ပတ္တမြားစေတီ၊ လေးကျွန်းမာရ်အောင်၊ ရှင်ပင်နံကိုင်း စသည့် သမိုင်းဝင်စေတီများ များစွာတည်ထား ကိုးကွယ်ထားသည့်အနက် မြတ်စွာဘုရားရှင်လက်ထက် သက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်ကတည်းက တည်ထားခဲ့သော ဝါတော်အကြီးဆုံးစေတီမှာ ဇေတဝန်စေတီတော်ဖြစ်သည်။

ရှေးယခင်နှစ်ပေါင်းများစွာက စစ်ကိုင်းတောင်သည် တောကြီးတောင်ကြီး လျှိုမြောင်များ ပေါများလှသလို ဘီလူးအပေါင်း ပျော်ရွှေရာနေရာ ဖြစ်သည်။ ဝဏ္ဏဂီရိ (ခေါ်) တောင်ဘီလူးချောင်သည် ဆေးပင်ဝါးပင်များ ပေါက်ရောက်သလို ဇေတဘီလူးနှင့် ဘီလူးများ နေထိုင်ကြသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဝါတော်(၂၀)ကျော်၌ သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတွင်စံပယ်ရင်း သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ဖြင့် ကြည့်ရှုတော်မူရာ ဇေတအမှူးရှိသော ဘီလူးတို့ ကျွတ်တမ်းဝင်မည်ကို သိတော်မူလိုက်သည်။ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးသို့ ညီတော်အာနန္ဒာနှင့်အတူ ကောင်းကင်ခရီးမှ ကြွတော်မူလာခဲ့သည်။

ဇေတဘီလူး အမှူးရှိသော ဘီလူးအပေါင်းတို့က

လည်း ဦးခိုက်ကြိုဆိုပြီး သားပြွမ်းဆွမ်းကပ်လှူသည့် ဆွမ်းစားပြီးသော် အနုမောဒနာတရား ဟောကြားတော်ရာ ဘီလူးတို့သည် သောတာပန်အရိယာအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားကြသည်။ ယခုအခါ သောတာပန်ရွာဟုတွင်သည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ပြန်လည်ကြွချီရန် စီစဉ်သောအခါ ဇေတဘီလူးတို့သည် ဘုရားရှင်ကိုယ်စား ကိုးကွယ်ရာတစ်ခုခု ချီးမြှောက်ပါရန် လျှောက်ထားကြသည်။ တောင်းပန်မှုကြောင့် ဘုရားရှင်သည် တစ်ပဲသာ (ခေါ်) လေးကျွန်းချမ်းသာချောင် ရေဆိပ်သို့ဆင်း၍ ရေသပ္ပာယ်တော်မူသည်။ ရေသပ္ပာယ်သောအခါ နဂါးရုံ၊ ပုဗ္ဗအဝတ်တော်ရုံဟု ဆိုအပ်သော ရုံသုံးရုံတွင် တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်သည့် ဝတ်ရုံတော်မှာပင် သင်္ကန်းဝတ်ရုံတော်မူသည့် ထိုနေရာကို ဝတ်ရုံတော်တောင်ဟု အမည်တွင်ခဲ့သည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ဆံတော်နှင့်တကွ ရေသပ္ပာယ်တော်ကို ခေါင်းဆောင် ဇေတဘီလူးအား ပေးပြီး-

‘ဤပစ္စည်းကို ဌာပနာသွင်း၍ ငါဘုရားကိုယ်စေတီတည်ထားပြီး အလေးဂရုပြု ကိုးကွယ်ရစ်ကြစေဟု မိန့်တော်မူပြီး ပြန်လည်ကြွချီသွားသည်။

ဇေတအမှူးရှိသော ဘီလူးအပေါင်းတို့သည် အဝမ်းသာ ရွှင်မြူးစွာဖြင့် ချက်ချင်းပင် ရေသနပ်တော်ဌာပနာတည်၍ ဝတ်ရုံတော်ဘုရား တည်ထားကိုးကွယ်ကြသည်။ နောင်တွင် ဇေတဘီလူးကို အကြောင်းပြု၍ ဇေတဝန်စေတီတော်ဟု ခေါ်ဆိုခဲ့ကြသည်။ သာသနာနှစ်(၂၅၆၁)တွင် ဤဝါတော်(၂၅)နှစ်ကို ထည့်သွင်းတွက်သော် ဇေတဝန်စေတီတော်သက်တမ်းမှာ နှစ်(၂၅၆၆)နှစ်ရှိခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ တည်ထားကိုးကွယ်သော စေတီများထဲတွင် ဘီလူးများ တည်ထားခဲ့သလို ဘီလူးတုကြီးများသည်လည်း ဗုဒ္ဓဝင်သမိုင်းများနှင့် ဆက်စပ်ပတ်သက်လျက်ရှိပါသည်။ ဘီလူးတို့သည် သာသနာစည်ပင်တိုးတက်ရေးအတွက် ကူညီထောက်ပံ့စောင့်ရှောက်လျက်ရှိနေကြဆဲပင် ဖြစ်သည်။

ကိုရွှေမြသန်း(သက္ကရာဇ်)

ရိုငြိမ်း

- * မဟာသုတဒီပနီကျမ်း
- * နန်းကြော့သျှင်၏ စကားပြောသော ရုပ်တုများ



အဝါသီတိသာသာမထေ

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ နံနက်ခင်းရှုခင်းတို့သည် သာယာ
အပေါင်း ခညောင်းလျက်ရှိသည်။ နေမင်းရောင်ခြည်နှင့်
အတူ ထွန်းလင်းတောက်ပြောင်နေသော သာသနာ၏
အောင်ဝါရှိန်တို့သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင် ပျံ့နှံ့သည်။
နန်းသံဃာမြောက်မြားစွာတို့သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တစ်
ဝန်းတွင် သာသနာပြုလျက်ရှိသည်။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သည်
ဘာသာတရားအရ ရှုပ်ထွေးလှသော နေရာလည်း ဖြစ်
သည်။ ဝါဒအမျိုးမျိုးသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ အသက်ဝင်
ပျံ့နှံ့လျက်ရှိသည်။ အကျင့်အမျိုးမျိုး၏ မွေးဖွားရာမြေ
ဆိုလျှင်လည်း မှားလိမ့်မည်မထင်။ ဘာသာတရား ရှုပ်
ထွေးလှသော ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ သာသနာတော်သည် ထိပ်
ဆုံးမှ တောက်ပြောင်လျက်ရှိသည်။ သာသနာတော်တွင်
ထမဆုံးသောကျောင်းသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင်ရှိသည်။
ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ သာသနာ
တော်မြစ်ချခဲ့သူမှာ

ဘုရင်ဗိမ္ဗိသာရ ဖြစ်သည်။ ဘုရင်ဗိမ္ဗိသာရမှ အစပျိုးခဲ့
သော သာသနာတော်သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ အခိုင်မာဆုံး
ဖြစ်နေလေပြီ။

သာသနာတော်၌ မြတ်စွာဘုရားတွင် အဂ္ဂသာဝက
များရှိသည်။ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်နှင့် အရှင်မောဂ္ဂ
လာန်မထေရ်တို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ အဂ္ဂသာဝကများ
ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုမထေရ်နှစ်ပါးသည် သာသနာတော်၌
မြတ်စွာဘုရားပြီးလျှင် သာသနာတော်၏ မဏ္ဍိုင်များဖြစ်
သည်။ ထိုမထေရ်နှစ်ပါး၏ မွေးရပ်မြေသည် ရာဇဂြိုဟ်

ဓမ္မာဝရိယ
သန်းထွန်း
ထင်စူးကျော်ကြား
သာမဏေများ(၁၃)



ပြည် ဖြစ်သည်။ သာသနာတော်၌ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သား ရဟန်းများ မြောက်မြားစွာရှိသည်။ ရဟန်းမိန်းမတို့သည် လည်း များစွာရှိသည်။ အလှူဒါယကာတို့သည်လည်း များစွာရှိသည်။ အလှူဒါယကာမတို့သည်လည်း များစွာ ရှိသည်။ ပရိသတ်လေးပါးဖြင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ သာသနာတော်သည် အခိုင်အမာတည်လျက်ရှိသည်။ သာသနာတော်အား ယိုယွင်းပျက်စီးအောင် ကြိုးပမ်းအားထုတ် အတိုက်ခံလုပ်သော နေရာများတွင် ထင်ရှားသောနေရာကို ပြပါဆိုလျှင်လည်း ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကိုပင် ဆွဲထုတ်ရမည် ဖြစ်သည်။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ဗုဒ္ဓသာသနာထွန်းကားလာ သည်နှင့်အမျှ အခြားသောအယူဝါဒ ဘာသာတရားသည် မှေးမှိန်သွားကြသည်။ အခြားသော အယူဝါဒ၊ ဘာသာ တရားအား ကိုးကွယ်ဆည်းပူးသူ နည်းပါးလာခဲ့သည်။ ပူဇော်ပ၊ သဘူ နည်းပါးလာခဲ့သည်။

အယူဝါဒခေါင်းဆောင်၊ ဘာသာရေးခေါင်းဆောင် တို့၏ ဩဇာတိက္ကမတို့သည် အလွန်အလွန် ကျဆင်းလာ ခဲ့သည်။ ပစ္စည်းဥစ္စာ ပေါများခြင်း လာဘ်သည်လည်း ခေါင်းပါးလာခဲ့သည်။ ပူဇော်ပ၊ သခြင်း သက္ကာရသည် လည်း ခေါင်းပါးလာခဲ့သည်။ ထင်ပေါ်ကျော်စောခြင်း သိလောကသည်လည်း ခေါင်းပါးလာခဲ့သည်။ အယူဝါဒ ခေါင်းဆောင်၊ ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်တို့သည် လာဘ် သက္ကာရ၊ သိလောကတို့၏ ခေါင်းပါးလာခြင်းဒဏ်ကို မခံနိုင်ဖြစ်လာကြသည်။ လာဘ်၊ သက္ကာရ၊ သိလောက တို့၏ ခေါင်းပါးလာခြင်း အကြောင်းရင်းကို ရှာသည့်အခါ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်ကို တွေ့ကြသည်။ မြတ်စွာ ဘုရားသာသနာ ပေါ်ပေါက်တော်မလာခင်က အခြားသော အယူဝါဒ၊ ဘာသာတရားတို့သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်လူထု အား လွှမ်းမိုးခဲ့သည်။ အယူဝါဒခေါင်းဆောင်၊ ဘာသာ ရေးခေါင်းဆောင်တို့မှာ လာဘ်၊ သက္ကာရ၊ သိလောကတို့ ပွားများခဲ့သည်။ မြတ်စွာဘုရား သာသနာရောင်ရှိန် တက် လာသည်နှင့် အယူဝါဒခေါင်းဆောင်၊ ဘာသာရေးခေါင်း ဆောင်တို့၏ လာဘ်၊ သက္ကာရ၊ သိလောကတို့ ခေါင်းပါး လာခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အယူဝါဒခေါင်းဆောင်၊ ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်တို့သည် မြတ်စွာဘုရားနှင့်တကွ သာသနာတော်ကို အတတ်နိုင်ဆုံး ပျက်စီးအောင် တိုက် ခိုက်ကြသည်။ သူတို့ တိုက်ခိုက်လေ သာသနာရောင်ရှိန်

တက်လေ ဖြစ်နေသည်က သူတို့အတွက် အခက်တွေ့ ဖြစ်သည်။

မဟာသေနပုဏ္ဏားကြီး

‘ငါ့သားမထေရ်ကား ငါ့အိမ်တံခါးဆီ ဆွမ်းခံဖို့ ငြိ ဝင်လာတာ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ငါလည်း ဆင်းရဲခိုက် ဖြစ် နေတယ်။ ငါဆင်းရဲနေတာကို မသိထင်တယ်။ ငါ့မှာ နေ ကမ်းလှူဒါန်းစရာ တစ်စုံတစ်ခုမှ မရှိ’

သာယာမှုအပေါင်း ခညောင်းနေသော ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ၏ နံနက်ခင်း လမ်းအသီးသီးတွင် ဆွမ်းခံကြွတော်မူသော ရဟန်းများရှိသည်။ ရဟန်းများသည် အရက်တက်သည် မှ စ၍ ဆွမ်းခံကြွတော်မူကြသည်။ ရဟန်းတစ်ပါးနှင့်တစ်ပါး ဆွမ်းခံကြွချိန်သည် တူသည်လည်း ရှိသည်။ မတူသည် လည်းရှိသည်။ ထို့ကြောင့် အရက်တက်သည်မှစ၍ မနာ ခင်း တစ်ခုလုံးတွင် ဆွမ်းခံကြွတော်မူသော ရဟန်းများ ကို တွေ့ရှိနိုင်သည်။ ဆွမ်းခံကြွတော်မူသော ရဟန်းတို့ သည် သာမဏေသာရပွ ရှိသည်ဖြစ်၍ ကြည်ညိုစေ ချည်းဖြစ်သည်။ ကြည်ညိုစရာကောင်း၍ ကြည်ညို နေသည်။ ကြည်ညိုစိတ်၏ တွန်းအားဖြင့် လှူဒါန်းမှုအသီး သီးတို့ကို ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သူတို့ လှူဒါန်းကြသည်။ လှူ ဒါန်းသည်ထဲတွင် မပါဝင်သူများလည်း ရှိ၏။ မပါဝင်သူ များတွင် လှူဒါန်းဖွယ်ရာများမရှိ၍ မပါဝင်နိုင်သူရှိသည်။ လှူဒါန်းဖွယ် ပစ္စည်းဝတ္ထုများ ရှိသော်လည်း လှူဒါန်း မှတ် မရှိ၍ မပါဝင်သူများ ရှိသည်။ ဘာသာ၊ အယူဝါဒ ခြားနား၍ လှူဒါန်းမှုထဲ မပါဝင်သူများ ရှိသည်။

မဟာသေန ပုဏ္ဏားကြီးသည် ဘာသာအယူဝါဒခြား နားသူ မဟုတ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ သဒ္ဓါတရားနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာကို ခံယူထားသူ ဖြစ်သည်။ လှူဒါန်းလိုသောစိတ် မရှိသူလည်း မဟုတ်။ လှူဒါန်း မှတ် စိတ် အပြည့်ရှိသူ ဖြစ်သည်။ သို့သော် လှူဒါန်းမှုထဲ မဟာသေနပုဏ္ဏားကြီးသည် မပါဝင်။ မပါဝင်နိုင်သူ များမှာ လှူဒါန်းဖွယ်ပစ္စည်းဝတ္ထု မရှိ၍ဖြစ်သည်။

မဟာသေန ပုဏ္ဏားကြီးသည် အလွန်ပင် ဆင်းရဲ ပန်းနေသည်။ နပ်မမှန်သော ထမင်းများကို စားသော ရင်း ခါးသီးသော ဘဝလမ်းပေါ်၌ ရင်နာနေရသူ ဖြစ် သည်။ နဂိုနေ့များ၌လည်း မဟာသေန ပုဏ္ဏားကြီးအိမ် ရဟန်းများ ဆွမ်းခံကြွရောက်ဖူးသည်။ မဟာသေနပုဏ္ဏား



ပြီးသည် ကြွရောက်လာသော ရဟန်းများအား တွေ့ဆုံ၍
တန်တော့ဆွမ်းကို လောင်းဖူးသည်။ ယနေ့၌ ဆွမ်းခံကြွ
ဆက်တော်မူလာသော ရဟန်းကိုမူ မတွေ့ရဖြစ်နေသည်။
တန်တော့ဆွမ်း မလောင်းရဲ ဖြစ်နေသည်။ အဘယ်ကြောင့်
ဆိုလျှင် ဆွမ်းခံကြွရောက်တော်မူလာသော ရဟန်းသည်
အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ် ဖြစ်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

မဟာသေန ပုဏ္ဏားကြီးနှင့် အရှင်သာရိပုတ္တရာ
မထေရ်တို့သည် စိမ်းသူများ မဟုတ်ကြ။ မတွေ့ဖူး၊ မမြင်
သူများ မဟုတ်ကြ။ ရင်းနှီးခင်မင်သူများပင် ဖြစ်သည်။
မဟာသေနပုဏ္ဏားကြီးသည် အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်
၏ ခမည်းတော် ဝင်္ဂန္တပုဏ္ဏားကြီးနှင့် သူငယ်ချင်း၊ မိတ်
ဆွအရင်းကြီး ဖြစ်သည်။

အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ် ငယ်စဉ်ကပင် မဟာ
သေန ပုဏ္ဏားကြီး အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ် အိမ်သို့
သွားလာလေ့ရှိသည်။ ထိုစဉ်က ဝင်္ဂန္တပုဏ္ဏားသည် ဥပ
ဇာယုဂ္ဂ၏ အကြီးအကဲဖြစ်သည်။ သူဌေးကြီးဖြစ်သည်။
မဟာသေနပုဏ္ဏားကြီးသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တွင် နေထိုင်သူ
ဖြစ်သည်။ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၏ သူဌေးစာရင်းဝင်တစ်ယောက်
ဖြစ်သည်။ ရာဇဂြိုဟ်သူဌေးဖြစ်သည်။ သူဌေးအချင်းချင်း
သွားဆက်နွယ်မှု ရှိကြသည်။ ငယ်စဉ်ကပင် အရှင်
သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား မဟာသေနသူဌေးကြီးက သား
အရင်းကဲ့သို့ ချစ်သည်။ သားဟုပင် ခေါ်လေ့ရှိသည်။

ရေမျောကမ်းတင်

ဘဝ၌ ပိုင်ဆိုင်သမျှတို့သည် ရေမျောကမ်းတင်
သောသာရှိသည်။ ကျောက်ဆောင်ကဲ့သို့ ခိုင်မြဲသော
ပိုင်ဆိုင်မှုတို့သည် မရှိသလောက် ရှားပါးသည်။ မည်သို့
မည်ပုံလုပ်လုပ် မပျက်စီးနိုင်၊ မပျောက်ဆုံးနိုင်ဟု ထင်ခဲ့
သော ပိုင်ဆိုင်မှုတို့သည် မထင်မှတ်သော အကြောင်း
များကြောင့် ပျောက်ဆုံးသွားတတ်သည်။ ပျက်စီး
သွားတတ်သည်။ ရေမတက်လာသေးသမျှ ကမ်းတင်
ပစ္စည်းတို့သည် ပျောက်ဆုံးမသွား၊ မျောပါမသွား။ ဣန္ဒြေ
ဗျာပင် တည်ရှိသည်။ ရေတက်လာသည်နှင့်အမျှ ကမ်း
ဆင်ပစ္စည်းတို့သည် ဣန္ဒြေရစ္စာ မတည်နိုင်တော့။ ကမ်း
ဆင်က ပျောက်ဆုံးသွားရသည်။ ရေခေါ်ဆောင်ရာနောက်
သို့မျောပါသွားရသည်။ လူတို့သည် ကံတရားတိုင်း
ကဲ့သို့ ရေက သယ်ဆောင်လာ၍ လူ့ဘဝတိုင်းဟူ

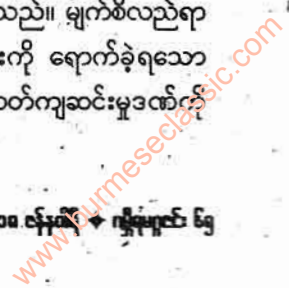
သော ကမ်းပေါ် ရောက်ရှိလာကြခြင်းဖြစ်သည်။ လူ့ဘဝ၌
ပိုင်ဆိုင်သမျှ အရာအားလုံးတို့သည်လည်း ကံတိုင်းဟူ
သော ရေက သယ်ဆောင်လာသော ပစ္စည်းများသာဖြစ်
သည်။

လူ့ဘဝ၌ ပစ္စည်းဥစ္စာ ချမ်းသာစွာဖြင့် မွေးဖွားလာ
သော လူတစ်ယောက်ကို မည်သည့်လောကဓိခံရုံးကမှ
တာဝရချမ်းသာစေဟု ပါမစ်မချပေးနိုင်ပေ။ ချမ်းသာသူ
များသည်လည်း ကံတရားတိုင်းဟူသော ရေတိုက်စားလာ
သည့်အခါ ဆင်းရဲသွားရတတ်သည်။ ဆင်းရဲသူများသည်
လည်း ကံတရားတိုင်းဟူသောရေက သယ်ဆောင်လာ
သည့်အခါ လူချမ်းသာ ဖြစ်ရတတ်သည်။

လူတွင် ကံတရားတန်ဖိုးရှိသည်။ မမြင်ရသော ကံ
တရားတန်ဖိုးကို အသိအမှတ်ပြုရသည်။ ကံတရားတန်ဖိုး
ကို အသိအမှတ်ပြုလျှင် လူကို လူဟု မြင်မည်ဖြစ်သည်။
ဆင်းရဲသား၊ လူချမ်းသာဟု မမြင်တော့ပေ။ လူချမ်းသာ
နှင့် လူဆင်းရဲကြားတွင်ရှိသော မာနလည်း မရှိတော့ပေ။
ခွဲခွဲခြားခြား ဆက်ဆံမှုတို့သည်လည်း မရှိတော့ပေ။ မာန
နှင့် ခွဲခွဲခြားခြား ဆက်ဆံနေခြင်းသည် ကံတရားတန်ဖိုးကို
အသိအမှတ်မပြုခြင်း ဖြစ်သည်။ လူအများစုသည် ကံ
တရားတန်ဖိုးကို အသိအမှတ်မပြုကြ။ တူဖြစ်တူနန်း ထု
တတ်ကြသည်။ ပေဖြစ်သည့်အခါ ခံရမည်ကို ထည့်
မတွက်သည်က များသည်။ ထို့ကြောင့် ချမ်းသာသော
သူများ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သည့်အခါ အထိနာတတ်
ကြသည်။

ကံတိုင်းဟူသော ရေခေါ်ဆောင်သွား၍ မဟာသေန
ပုဏ္ဏားကြီး၏ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုတို့သည် မထင်မှတ်ဘဲ
ပျောက်ဆုံးသွားရသည်။ ပျက်စီးသွားရသည်။ အေးချမ်း
တည်ငြိမ်စွာ ဖြတ်သန်းခဲ့ရသော ဘဝကနေ ပူလောင်မှု
များစွာနှင့် ဖြတ်သန်းရသော ဘဝအခြေသို့ ရောက်သွား
ရသည်။ ဆင်းရဲသားတစ်ယောက်အတွက် ဆင်းရဲခြင်း
သည် နေသားကျပြီးသားအရာ ဖြစ်သည်။ ကျင်လည်
ကျက်စားရာ ဖြစ်သည်။

ချမ်းသာလူတစ်ယောက်အတွက် ဆင်းရဲခြင်းသည်
ကြောက်စရာကောင်းသောအရာဖြစ်သည်။ မျက်စိလည်ရာ
ထိုင်းမှိုင်းရာဖြစ်သည်။ ဆင်းရဲခြင်းကို ရောက်ခဲ့ရသော
မဟာသေနပုဏ္ဏားကြီးသည် စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းမှုဒဏ်ကို



အဓိကခံနေရသည်။ သောကကို ရင်မှာလွယ်ထားရသည်။ သူဌေးဘဝတွင် တာရှည်စွာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံခဲ့သော မိတ်ဆွေများနှင့်လည်း မဟာသေနပုဏ္ဏားကြီး မတွေ့လိုပေ။ မိတ်ဆွေမဟုတ်သော မိတ်ဆွေတို့သည်လည်း မဟာသေနပုဏ္ဏားကြီးအား တွေ့လိုကြမည် မဟုတ်။ ပေါင်းဖော်သူတို့သည် အမျိုးမျိုးရှိကြသည်။ တချို့သော ပေါင်းဖော်သူတို့သည် လူကိုပေါင်းသည် မဟုတ်။ ငွေကို ပေါင်းဖော်ကြသည်။ ပိုင်ဆိုင်မှုတို့ကို ပေါင်းဖော်ကြသည်။ ငွေမရှိ ပိုင်ဆိုင်မှုများ မရှိသည့်အခါ ပေါင်းဖော်မှုကို ရပ်ပစ်တတ်ကြသည်။ ဆက်ဆံမှုကို ဖြတ်ပစ်တတ်ကြသည်။

စေညွှန်းခံရသောဘဝ

လောဘမကင်းသော လူ့ဘဝ၊ လူ့ပတ်ဝန်းကျင်၌ ကြောက်စရာကောင်းသော မာယာ၊ သာဓွေယျတို့သည် လှပစွာ ကျက်စားတတ်သည်။ မာယာသည် ရှိသည်ကို မရှိလုပ်သည်။ သာဓွေယျသည် မရှိသည်ကို အရှိလုပ်သည်။ ပစ္စည်းဥစ္စာကို ပေါင်းဖော်သောလူတို့သည် သူတို့၌ မရှိသော ကူညီထောက်မမှုနှင့် ချစ်ခင်သနားမှုတို့ကို အရှိလုပ်သည်။ သူတို့၌ ရှိနေသော သာပေါင်းညှာစားလုပ်မှု၊ မြှောက်ပင့်နှိုက်ယူမှုတို့ကို မရှိလုပ်သည်။ ပိုင်ဆိုင်ထားသော ပစ္စည်းဥစ္စာများရှိနေချိန်၌ ထိုသူတို့၏ မာယာ၊ သာဓွေယျကို မသိနိုင်သော်လည်း ပိုင်ဆိုင်မှုများ ကင်းမဲ့ချိန်၌ ထိုသူတို့၏ မာယာ၊ သာဓွေယျကို တွေးစရာမလိုဘဲ သိရသည်။ ကြည့်စရာမလိုဘဲ မြင်ရသည်။

မဟာသေနပုဏ္ဏားကြီးသည် မာယာ၊ သာဓွေယျနှင့် ဆက်ဆံမှုခရီးကို ရေစီးသန်ခဲ့သူများကို မတွေ့လိုပေ။ မဟာသေနပုဏ္ဏားကြီး ဆက်ဆံခဲ့သော ဝန်းကျင်၌ ထိုကဲ့သို့သောသူများ ရှိချင်မှလည်း ရှိလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။ ရှိတန်ကောင်းလည်း ရှိနေနိုင်သည်။ မဟာသေနပုဏ္ဏားကြီးကတော့ ရှိမရှိကိုမူ မသိ။

ပိုင်ဆိုင်မှုမဲ့ခြင်းသည် ယုံကြည်မှုကိုလည်း မဲ့စေသည်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှု ကင်းမဲ့နေတတ်သည်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုကင်းမဲ့သည်ဖြစ်၍ ကိုယ်ကျင်လည်ခဲ့သော ဝန်းကျင်ကိုလည်း ယုံကြည်မှု ကင်းမဲ့သွားသည်။ ပိုင်ဆိုင်မှုများ ရှိနေချိန်က သွားလာကျက်စား ကျင်လည်ခဲ့ဖူးသော ဝန်းကျင်သို့ မသွားလာရဲဖြစ်လာသည်။ သွားလာရမည်ကို စိုးထိတ်လာတတ်သည်။



မျက်လုံးစိမ်းများဖြင့် ကြည့်လာကြမည်ကို မရင်ဆိုင်အရင်းနှီးဆုံးသော မျက်လုံးများက အစိမ်းကားဆုံး ဖြစ်လာမည်ကို စိုးထိတ်သည်။ ပိုင်ဆိုင်မှု ကင်းမဲ့သွားသည်။ ပိုင်ဆိုင်မှုများ ရှိနေခဲ့စဉ်က အရင်းနှီးဆုံးဖြစ်ခဲ့သော ဝန်းကျင်တို့လည်း ကင်းမဲ့သွားတတ်သည်။ ဘဝသည် အထိကျန်ကမ္ဘာထဲ၌ ရှင်သန်နေရသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားရသည်။

မဟာသေနပုဏ္ဏားကြီး၏ ဘဝသည်လည်း အထိကျန်နေလေသည်။ သိမ်ငယ်စိတ်သည် အတွေးအခေါ်အာရုံ တစ်ခုလုံးအား လွှမ်းမိုးထားသည်။ လဲကျသွားသော ဘဝအား တစ်ဖန်ထူမတ်ဖို့ရန် မဟာသေနပုဏ္ဏားကြီးအားအင်စွမ်းရည်တို့သည် မရှိတော့ပါပေ။ မဟာသေနပုဏ္ဏားကြီးသည် လူငယ်တစ်ယောက် မဟုတ်တော့သေးခြင်း၏ နောက်ဆုံးမှတ်တိုင်တွင် ရပ်နေသော အထိကျန်ကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့လေပြီ။

ဘဝ၌ နောက်ဆုံးမှတ်တိုင်သည် အရေးကြီးဆုံးဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးမှတ်တိုင်၌ အေးချမ်းစွာ နေသွားခြင်းဖြစ်သည်။ ဘဝချမ်းသာ တစ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ ငယ်ရွယ်စဉ်က ဆင်းရဲခြင်းသည် အသက်ကြီးမှ ဆင်းရဲသည်နှင့် ကွာခြားမှုရှိသည်။ ငယ်ရွယ်စဉ်၌ လူတစ်ယောက်တွင် ရန်သူနိုင်သော အားအင်ရှိသည်။ ဆင်းရဲခြင်းကို တွန်းကန်နိုင်သော စွမ်းရည်ရှိသေးသည်။ လဲပြိုကျနေသော ဘဝတည်ဆောက်နိုင်စွမ်း ရှိသေးသည်။ ငယ်ရွယ်ချိန်က ချမ်းသာသာနေလာပြီး အသက်ကြီးမှ ဆင်းရဲခြင်းအကျနာခြင်းဖြစ်သည်။ ကင်းမဲ့သွားသော ပိုင်ဆိုင်မှုအား တွေးတော၍ မှိုင်တွေရုံသာရှိသည်။ မဟာသေနပုဏ္ဏားကြီးကတော့ မှိုင်တွေရုံသာရှိသည်။ မဟာသေနပုဏ္ဏားကြီးကတော့ မှိုင်တွေရုံသာရှိသည်။

ဤကြီးသည် တွေးတော၍ မှိုင်တွေနေရသည်။
အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို မဟာသေနပုဏ္ဏားကြီး
တွေ့ချင်သည်။ လှူဖွယ်ဝတ္ထုတစ်ခုခု လှူဒါန်း၍ တွေ့ချင်
သည်။ လှူဖွယ်ဝတ္ထု မရှိဘဲ မတွေ့ချင်ပေ။ ထို့ကြောင့်
မဟာသေနပုဏ္ဏားကြီးသည် အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်
မြင်အောင် ပုန်းနေခဲ့သည်။

'ငါ ဒီဆွမ်းကို မထေရ်မြတ်ကို ပေးလှူသင့်တယ်'
မဟာသေနပုဏ္ဏားကြီးသည် ပုဏ္ဏားတို့၏ စာပေ
ဟောပြောပွဲသို့ သွားခဲ့သည်။ စာပေဟောပြောပွဲသည်
ကြီးကျယ်ခမ်းနားသည်။ စာပေဟောပြောပွဲသို့ လာရောက်
ကြည့်သော လူတိုင်းအား နို့ဗနာထမင်းတစ်ခွက်နှင့် ပုဆိုး
ပိုင်းတစ်ပိုင်းကို လက်ဆောင်ပေးသည်။ ပုဆိုးပိုင်းသည်
အကောင်းစားမဟုတ်။ အညံ့စားဖြစ်သည်။ ထူထဲကြမ်း
ဆမ်းသည်။ မရှိသော ဆင်းရဲသားများအတွက်ဆိုလျှင်
မက်မောစရာဖြစ်သည်။ စာပေဟောပြောပွဲသို့ သွားခဲ့သော
မဟာသေနပုဏ္ဏားကြီးသည်လည်း ပုဆိုးပိုင်းနှင့် နို့ဗနာ
ထံ ရလာခဲ့သည်။

စာပေဟောပြောပွဲမှ အိမ်ရောက်လာသည်နှင့် အရှင်
သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို သတိရသည်။ မဟာသေနပုဏ္ဏား
ကြီးသည် အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို ရှောင်နေခဲ့သည်
မှာ ကြားပြီဖြစ်သည်။ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ် အိမ်ရှေ့
ဆွမ်းခံကြွလာသည်နှင့် ရှောင်ပုန်းရသည်ချည်းဖြစ်သည်။
ရှောင်ပုန်းရခြင်းသည်လည်း လှူဖွယ်ဝတ္ထု မရှိ၍ ဖြစ်
သည်။ ယနေ့မူ မဟာသေနပုဏ္ဏားကြီးတွင် လှူဖွယ်ဝတ္ထု
ရှိလာပြီဖြစ်သည်။ လှူဖွယ်ဝတ္ထု ရလာချိန်သည်လည်း
လှူဒါန်းဖို့ရာ အချိန်ကောင်းဖြစ်နေသည်။ ရဟန်းသံဃာ
များ ဆွမ်းခံကြွတော်မူချိန်တွင် ရလာသည်ဖြစ်၍ မဟာ
သေနပုဏ္ဏားကြီးသည် အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား
သတိရခြင်း ဖြစ်သည်။ မျှော်လင့်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(ဆက်ပါဦးမည်)

မွှောစရိယ သန်းထွန်း

ကျမ်းညွှန်း

- * ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၊ ဗာလဝဂ်၊
ဝနဝါသီတိဿသာမဏေ ဝတ္ထု။

နုလုံးတုန်၊ ရင်ခုန်၊ မူးမောသူများအတွက်

နုလုံးထိပ်တင်



နုလုံးအားတိုးသေး

နုလုံးခုန်နှုန်း မမှန်ခြင်း၊ နုလုံးသွေးကြော ကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မရခြင်း၊ အိပ်ရာမှ
နိုးစတွင် ရင်တဒိတ်ဒိတ်ခုန်ခြင်း၊ ဦးခေါင်းမကြည်မလင် မူးဝေခြင်း၊ စိတ်မကြည်မလင် ထိုင်းပိုင်း
ခြင်း၊ အသားအရေ မွဲခြောက်ပိန်လီခြင်း၊ မအီမသာဖြစ်ခြင်း၊ အသက်ရှူမမှန်ခြင်း၊ နုလုံးနှင့်ပတ်သက်
သော ရောဂါများအတွက် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဤဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သောက်သုံးပါက အသားအရေ
စိမ့်ပြေကြည်လင် လှပနုပျို ကျန်းမာသက်ရှည်ပါမည်။

ထုတ်လုပ်ခွင့်လိုင်စင်အမှတ် - ၉/၂၀၁၀ တဆထလ(၂၀၂၆)
ယာယီဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် - ၀၂၁၃ Y ၀၁၀၁၇၈
ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက် - ၂၃၁/၁၀၁၃ တဆထက(စာနယ်ဇင်း)

မင်ဂုဏ်း နုလုံးထိပ်တင်ဆေးထိုးဆီ - တိုက်(၅)၊ အခန်း(၁၀၀)၊ သီရိမင်္ဂလာအိမ်ရာ၊ ကမ်းနားလမ်း၊ အလုံမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။

● ၀၉၂၀၀၉၉၇၊ ၂၀(၀)၂၁၁၈၃

ရန်ကင်း မြို့ဦးစွန်းမားမားရိုးရိုးဆိုင် - ဆိုင်အမှတ်(B-50, 51) ရွှေပြည်စုံဖျေး (ခုတ်ယထပ်)၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။

● ၀၉၄၂၁၀၀၇၇၈၃၊ ၀၉၄၂၁၀၈၀၂၃၀

မန္တလေး၊ ဦးဆေးခြင် မြန်မာ့ဆေးရုံဆိုင် - ရောင်းဝယ်ရေး/E ရုံ (သင်ရုံ)၊ အမှတ်-၉၆(မြေညီထပ်)၊ ဖျေးချို၊ မန္တလေးမြို့။ ၂၀(၀)၂၁၀၈၀

ရောက်လာကြသော တပည့်သံဃာအပေါင်းတို့အား
ပေးအပ်တော်မူခြင်း၊ ဒကာ၊ ဒကာမ အပေါင်းအား တရား
တိုက်ကျွေးတော်မူခြင်း၊ ပါဠိ-မြန်မာ ကျမ်းဂန်တို့
ရေးသားပြုစုတော်မူခြင်း၊ အမေးပုစ္ဆာပြဿနာအရပ်
ရပ်တို့ကို ဖြေရှင်းတော်မူခြင်း စသော ဂုဏ်အပေါင်းတို့
ကြောင့် လယ်တီဆရာတော်ကြီးဟူ၍ အာရှ၊ ဥရောပအနှံ့
သွက်စွာကိတ္တိ ဂုဏ်ရှိန်ကြီးလှ၏။

ထို့ကြောင့် ဘုရင်မင်းတို့က အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဟူ
သော ဘွဲ့တံဆိပ်၊ ဒီလစ်ဟူသော အင်္ဂလိပ်ဂုဏ်ဟိတ်
ဘွဲ့တံဆိပ်တို့ကို လက်ခံရရှိတော်မူခဲ့လေသည်။ စီရင်
ပြုစုတော်မူခဲ့သော ကျမ်းများမှာ (၇၀)အုပ်အထိရှိခဲ့ပြီး
(၁၂၈၅)ခုနှစ်၊ ပထမဝါဆိုလပြည့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ပျဉ်း
မားမြို့၌ ပျံလွန်တော်မူရှာသည်။ ယခု (၁၃၇၉)ခုနှစ်
တွက်ကြည့်လျှင် လယ်တီဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်
တော်မူခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်း(၉၄)နှစ်ရှိပြီ ဖြစ်ပါသည်။

၎င်းဆရာတော်ကြီး ပြုစုတော်မူခဲ့သော ရောဂန္ထရ
ကျမ်းထဲတွင် လောကီလူတို့ မြို့ရွာများတွင် ကပ်
ဆရာဂါ အတိတ်နိမိတ်ထူးများအကြောင်းကို ယခုခေတ်
လူအများ သတိထားနိုင်စေရန်အတွက် တင်ပြပေးလိုပါ
သည်။

- ၁) ခွေးသတ္တဝါတို့ အထူးဆူအူခြင်း။
- ၂) နေ့အခါ၌ ကျီးသတ္တဝါတို့ အထူးဆူညံခြင်း။
- ၃) ညအခါ၌ ကျီးသတ္တဝါတို့ ထကြွလှုပ်ရှားခြင်း။
- ၄) ညအခါ၌ ကုပ်ကရူး ဟု ခေါ်သော ၎င်းဆိုးတို့
အော်မြည်ခြင်း။
- ၅) မိမိတို့မြို့ရွာ ဆိပ်ကမ်းသို့ တပ်လေ့၊ တပ်သင်္ဘော
ဆိုက်လာသည်ဟု အိပ်မက်မြင်မက်ခြင်း။
- ၆) ကုန်းမြို့ရွာတို့မှာ မိမိတို့ရွာသို့ တပ်ဆိုက်လာသည်
ဟု မက်ခြင်း။
- ၇) အချို့သော မြို့ရွာတို့၌ နေဝင်ရီတရောအခါမှာ မိမိ
တို့မြို့ရွာသို့ တပ်ချီ၍လာသည်ကို ကိုယ်တိုင်ဒိဋ္ဌ
တွေ့ မြင်ရခြင်း။
- ၈) မိမိတို့ မြို့တွင်း၊ ရွာတွင်းသို့ သရဲ ဟုခေါ်သော
လူနီကြီးများ ဝင်လာသည်။ ဝက်ကောင်ကြီးများ
ဝင်လာသည်။ နွားမတမ်းခန့်ရှိသော ခွေးကောင်
ကြီးများ ဝင်လာသည်။ တစ်ထွာတစ်မိုက်ခန့် အမွေး

- ရှိသော ရေသဘက်ကောင်ကြီး၊ ကုန်းသဘက်
ကောင်ကြီးများ ဝင်လာသည်ဟု မြင်မက်ခြင်း။
- (၉) မည်သည့်အိမ်ပေါ် တိုက်ပေါ်သို့လည်းကောင်း၊ မိမိ
အိမ်ပေါ် တိုက်ပေါ်သို့လည်းကောင်း ထိုအကောင်
ကြီးများ တက်လာသည်ဟု မြင်မက်ခြင်း။
- (၁၀) ညအခါ၌ မိမိတို့မြို့တွင်း၊ ရွာတွင်းမှာ ထိုအကောင်
ကြီးများ သွားလာနေကြသည်ကို ကိုယ်တိုင်ဒိဋ္ဌ
တွေ့မြင်ကြခြင်း၊ မိမိတို့ ဝင်းထဲ ခြံထဲမှာ တိုက်
နောက်ဖေး၊ အိမ်နောက်ဖေးများ၌ ကိုယ်တိုင်ဒိဋ္ဌ
တွေ့မြင်ကြခြင်း။
- (၁၁) နေဝင်စအခါ မြို့ရွာအနီးမှာ တွေ့မြင်ကြခြင်း။
- (၁၂) ညအခါ မြစ်ရေထဲ အင်းရေထဲမှ တက်လာ၍ မြို့
တွင်း ရွာတွင်းသို့ ဝင်ကြသည်ကိုလည်းကောင်း၊
အိမ်ပေါ်သို့ တက်ကြသည်ကိုလည်းကောင်း မြင်
မက်ခြင်း။
- (၁၃) မြစ်ဆိပ်များ လှေနှင့်နေကြရာ နေဝင်စအခါ မြစ်
ရေထဲမှ 'ဘွားခနဲ...ဘွားခနဲ' ပေါ်ကြ၍ မြို့တွင်း
ရွာတွင်းသို့ ဝင်ကြသည်ကို ဒိဋ္ဌတွေ့မြင်ကြခြင်း။
- (၁၄) ရေထဲမှ ပေါ်လာ၍ မိမိတို့လှေပေါ်သို့ တက်လာ
သည်ကိုလည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါးလှေပေါ်သို့ တက်
လာသည်ကိုလည်းကောင်း ကိုယ်တိုင်ဒိဋ္ဌ တွေ့မြင်
ကြခြင်း။
- (၁၅) မြို့တွင်း ရွာတွင်း၊ ဝင်းတွင်း ခြံတွင်းတို့၌ မိန်းမ
နက်ကြီးများကို တွေ့မြင်ကြခြင်း။
- (၁၆) လူနည်းပါးသော အိမ်ကြီး၊ တိုက်ကြီး၊ ကျောင်းကြီး
များ၌ အိမ်အောက် အိမ်ပေါ်၊ တိုက်အောက် တိုက်
ပေါ်၊ ကျောင်းအောက် ကျောင်းပေါ်တို့မှာပင် တွေ့
မြင်ကြခြင်း။
- (၁၇) မြို့တွင်း ရွာတွင်းသို့ ဆင်တွေဝင်သည်၊ ကျား
တွေဝင်သည်၊ နွားတွေဝင်သည်၊ ကျွဲတွေဝင်သည်
ဟု မြင်မက်ခြင်း။
- (၁၈) မြို့တွင်း၊ ရွာတွင်းမှာ မီးလောင်သည်ဟု မြင်မက်
ခြင်း၊ ဓားပြတိုက်သည်ဟု မြင်မက်ခြင်း။
- (၁၉) နေ့အခါ၌ မြို့တွင်း ရွာတွင်းသို့ ကျားဝင်ခြင်း၊ သစ်
ဝင်ခြင်း၊ တောယုန်ဝင်ခြင်း၊ သမင်၊ ဒရယ်စသော
တောတိရစ္ဆာန်တို့ ဝင်လာခြင်း။

- (၂၀) ရှေးကာလ ညောင်တုံးမြို့မှာကဲ့သို့ အိမ်ပေါ်၊ တိုက်ပေါ်မှ အနိုးတလူလူထသည်ကို မြင်ရခြင်း။
 - (၂၁) ရှေးကာလ ဟင်္သာတမြို့မှာကဲ့သို့ ညအခါ၌ မြို့တွင်း၊ ရွာတွင်းမှာ အပုပ်အနံ့လှိုင်ခြင်း။
 - (၂၂) မြို့ပေါ်၊ ရွာပေါ်မှာ ကျီး၊ လင်းတများစွာတို့ ဝဲနေတတ်ခြင်း။
 - (၂၃) မြို့ပေါ်၊ ရွာပေါ်မှာ မိုးတိမ်နီ၊ မိုးတိမ်ဝါတို့ တောက်ခြင်း။
 - (၂၄) မြို့ရွာအတွင်းမှာ ယင်ကောင်ကြီး၊ ယင်ကောင်ငယ်တို့ အထူးများပြားခြင်း။
 - (၂၅) အိမ်တွင်း၊ တိုက်တွင်းမှာ အိမ်မြှောင်၊ ယင်ကောင်၊ ကြွက်သတ္တဝါတို့ ရုတ်တရက် သေဆုံးသည်ကို တွေ့မြင်ကြခြင်း။
 - (၂၆) ကျွဲ၊ နွား သတ္တဝါတို့ ညဉ့်အခါ၊ နေ့အခါတို့၌ တရုန်းရုန်းလန်နေတက်ခြင်း။
 - (၂၇) မြင်း၊ သိုး၊ ဆိတ်တို့ ကပ်ဥပဒ်ကျရောက်ခြင်း၊ တစ်စုံတစ်ခုဖောက်ပြန်မှု ပေါ်ပေါက်လာတတ်ခြင်း စသော အတိတ်နိမိတ်ထူးများမှာ ကပ်ရောဂါဆိုးတို့ ကျရောက်တော့မည့် အခြေအနေတို့ပင် ဖြစ်သည်။ ဆက်လက်၍ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးက ရောဂန္တရဒီပနီကျမ်းထဲတွင် ဘီလူး၊ သဘက်၊ အစိမ်းသရဲတို့အကြောင်း တင်ပြထားပြန်သည်။ ၎င်းအကြောင်းအရာတို့မှာလည်း ယနေ့ခေတ် လူများအားလုံးအတွက် မှတ်သားဖွယ် ကောင်းလွန်းလှသောကြောင့် စာရေးသူ ကျွန်ုပ်က တင်ပြပေးလိုက်ရပါသည်။
- ဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ နိဒါန်းပျိုးထားသည်မှာ လောက၌ တစ္ဆေမှင်စာဟု ခေါ်ကြသော နတ်ယုတ်၊ နတ်ညဉ့်မျိုးတို့လည်း များစွာရှိကြကုန်သတဲ့။ ၎င်းတို့သည် အကြီးအကျယ် အန္တရာယ်မပြုနိုင်ကြကုန်ဟု မှတ်ချက်ပြုထားသည်။ ခြောက်ရုံ၊ လှန်ရုံ၊ ခေါင်းမူးရုံ၊ ခေါင်းလေးရုံ၊ သူငယ်ကလေးများကို အငိုတိတ်ရုံသာ ပြုကြကြောင်း အတိအလင်း ဖွင့်ဆိုထားလေသည်။
- ၎င်းတို့၏ အနေအထားအရွယ်ကိုလည်း အကောင်သဏ္ဍာန်ငယ်ကြောင်း သိရသည်။ သားစိမ်းစား၊ ငါးစိမ်းစားများ မဟုတ်ကြကုန်။ လူတို့၏ စားကြွင်းစားကျန်တို့ကို ရှာကြံကောက်ယူ၍ စားသောက်နေထိုင်ကြကြောင်း



လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

တင်ပြထားသည်။ သရဲ၊ သဘက်ဟု ခေါ်သော ဘီလူးတို့သည်သာလျှင် အကြီးအကျယ် အန္တရာယ်ကပ် ဥပဒ်ကို ပြုနိုင်ပေသည်။

ထိုဘီလူးတို့သည်ကား (၁) ကုန်းဘီလူး၊ (၂) ဘီလူး၊ (၃) ရေဘီလူးဟူ၍ (၃)မျိုးရှိကြောင်း သိရသည်။

(၁) ကုန်းဘီလူး

ကုန်းဘီလူးဆိုသည်ကား မြို့တွင်းမြို့ပြင်၊ ရွာတွင်းရွာပြင် သစ်ပင်ကြီး၊ ဝါးပင်ကြီး၊ ထန်းပင်ကြီး၊ ခေတုကြီးတို့၌လည်းကောင်း၊ ဝူဟောင်း၊ လိုဏ်ဟောင်း၊ ခေတုဟောင်း၊ ကျောင်းအို၊ ကျောင်းပျက်၊ ဘုရားပျက် စသောတို့၌လည်းကောင်း၊ တောကန္တာရ၊ တောင်ကန္တာရ၊ ကန္တာရတို့၌လည်းကောင်း၊ များသောအားဖြင့် သူ့သမင်္ဂိုဏ်းတို့၌ နေကြကုန်သော ဘီလူးတို့ကို ကုန်းဘီလူးဟု ဆိုသည်။

(၂) မြေဘီလူး

မြေဘီလူးဆိုသည်ကား မြေထဲ၌ နေကြကုန်သော မြေဖုတ်ဟူ၍ခေါ်သော ဘီလူးမျိုး၊ မြေထဲမှာ တွင်းဖွဲ့၍ ရှိရာ၌ မြို့ရွာတည်ထောင်၍ နေတတ်ကြသော ဘီလူးဟုခေါ်သော မြေဘီလူးတို့ကို ဆိုသည်။

(၃) ရေဘီလူး

ရေဘီလူးဆိုသည်ကား ပင်လယ်ထဲ၌လည်းကောင်း

ဖြစ်ထဲ၊ အင်းထဲ၊ အိုင်ထဲ၊ ရေတွင်းအို၊ ရေကန်အိုတို့၌ သည်းကောင်း၊ သမုဒ္ဒရာအလယ်ကျွန်းငယ်တို့၌ နေကြကုန်သော ဘီလူးတို့ကို ဆိုသည်။ ရံဖန်ရံခါ ပင်လယ်၌ သွားလာကြကုန်သော လှေသင်္ဘောတို့ကို နှောင့်ယှက် ဘတ်ကြကုန်၏။ အာဠာနာဠမြို့ အစရှိကုန်သော ကောင်းတင်မြို့တို့၌ နေကြကုန်သော ကောင်းကင်ဘီလူးတို့လည်း နေကြကုန်သေး၏။

ထိုတွင် ဘီလူးတို့ကို သုံးသပ်လေ့လာကြည့်သော အခါ-

- (၁) တန်ခိုးငယ်သော ဘီလူးတို့သည် ဝမ်းရောဂါမျှကိုသာ ပြုလုပ်နိုင်ကြကုန်၏။
 - (၂) တန်ခိုးကြီးသော ဘီလူးတို့ကား ပလိပ်ရောဂါ၊ ဝမ်းရောဂါ နှစ်ပါးတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်ကြကုန်၏။
- ရှေးက ဖြစ်ပွားခဲ့ဖူးသော ကပ်ရောဂါတို့အထဲတွင် ပလိပ်ရောဂါကို ဆေးကျမ်းဂန်တို့၌ အဟိဝါတရောဂါဟု ခေါ်ဆိုလေသည်။ မြေနဂါးတို့၏ လေအနိုးသင့်၍ဖြစ်သော ရောဂါဟု ဆိုလိုသည်။ 'ကာဠရောဂါ'ဟူသော စကား

၌ ကာဠ သဒ္ဒါကား မည်းနက်သောအနက်ကို ဟော၏။ မည်းနက်သော အဆင်းရှိသော ဘီလူးကောင်ကြီးတို့ ပြုလုပ်၍ ဖြစ်သော ရောဂါတစ်မျိုးဟု ဆိုလိုသည်။

၎င်းပလိပ်ဆေးနည်း ဖော်စပ်ပုံကိုလည်း တင်ပြရလျှင် စိန်(၁)ကျပ်၊ ဘင်ဟုခေါ်သော ဆေးကျောက် (၃) ကျပ်သားတို့ကို ညက်စွာကြိတ်ပါ။ ပြီးလျှင် ပလိပ်ရောဂါ ဖြစ်သူကို နှာခေါင်းနှစ်ဖက်၌ နှာနှုတ်ပေးရမည်။ အဖုအကျိတ်ပေါ်ခဲ့သော် လက်ဖက်ခြောက်ကို ကျက်ကျက် ကျို၍ ထိုအရည်နွေးနွေးနှင့် ကြပ်ကြပ်နယ်ပေးရမည်။ ထို့နောက် လူနာ၏ ခေါင်းရင်း၌နေ၍ စက်ကြီး(၁၃)ပါး မန္တရားကို အခေါက်များစွာ နှာနာရွတ်သော် အနာရောဂါ ကပ်မှ လွတ်မြောက်နိုင်ကြောင်း သိရသဖြင့် ရှေးဖြစ်ဟောင်းနှင့် ယနေ့ခေတ် ဖြစ်ပေါ်နေသော ကပ်ရောဂါတို့ နှိုင်းယှဉ်တွဲ၍ ဆင်ခြင်နိုင်ရန် ထပ်လောင်းတင်ပြလိုက်ရလေသည်။

အောင်ကျော်စွာ

Dictionary for All



THALUN Bookstore Yangon

သာလွန်စာအုပ်တိုက်

အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ အဘိဓာန်

၁၉၉၂ ခု ဇူလိုင်လအောင်ဆန်းလမ်းနှင့် ဝိဇယလမ်းထောင့်၊ ပန်းဆဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဇုန်း - ၂၄၂၄၀၈၊ ၂၄၉၂၀၈
 ၁၉၉၂ ခု ဇူလိုင်လအောင်ဆန်းလမ်း(အထက်)၊ ပန်းဆဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဇုန်း - ၂၄၀၁၅၁၊ ၂၄၂၀၃၈၊ ၃၀၂၂၀၀
 ၁၉၉၂ ခု ဇူလိုင်လအောင်ဆန်းလမ်းနှင့် ၄၅ လမ်းထောင့်၊ ဝိဇယလမ်းထောင့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဇုန်း - ၂၉၉၂၀၀

စကြာမင်းသား ကံကြမ္မာနှင့် ဘိုးဘိုးအောင်

ရွှေစာလေး(လွယ်လွယ်)

စကြာမင်းဟူသည်မှာ လက်နက်စကြာ ရရှိသော ဘုန်းတန်ခိုးမြင့်မားသည့် မင်းများကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည်။ စကြာလက်နက်ကြောင့် ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းကို ပင် ကူးသန်းနိုင်၍ စေလိုရာ ပြီးမြောက်သည်ဟု အဆိုရှိ၏။ မြန်မာ့သမိုင်းတွင် ထင်ရှားသော စကြာမင်းတစ်ပါး ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးလေသည်။ ဘိုးတော်မင်းတရားလက်ထက် (၁၁၇၄)ခုနှစ်တွင် အိမ်ရှေ့မင်းသား စစ်ကိုင်းမင်း၏မိဖုရား ဆင်ဖြူမယ်မှ သားတော်တစ်ပါး ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ ထိုသားတော်ကို ညောင်ရမ်းမြို့ကို အပိုင်စားပေးသဖြင့် ညောင်ရမ်းစားဟု မည်တွင်၏။ ထိုမင်းသားသည် စကြာမင်းပင် ဖြစ်လေတော့သည်။

အိပ်မက်နှင့် အတိတ်နိမိတ်များ

စကြာလောင်းလျှာ ညောင်ရမ်းမင်းသားကို ဖွားမြင်တော်မမူမီ အတိတ်နိမိတ်ကြီးများ ဖြစ်ပေါ်လေ၏။

တစ်ခုသောလပြည့်နေ့ ညအချိန်တွင် ဘိုးတော်မင်းတရားသည် ထူးဆန်းသောအိပ်မက် မြင်မက်တော်မူ၏။

အိပ်မက်ထဲတွင် ပြည်မင်းသားသည် ဆေးဝိဇ္ဇာ နှစ်ရပ်ကို ယူလာပြီး 'ထိုနှစ်ရပ်ကို နောင်တော် စစ်ကိုင်းမင်းမောင်နှံသို့ ပေးလိုပါသည်။ ဘိုးတော် ခွင့်ပြုပါ'ဟု ဆိုသည်။

ဘိုးတော်ဘုရားက 'ငါ ခွင့်ပြုသည်။ 'ပို့တော့'ဟု ဆိုသဖြင့် စစ်ကိုင်းမင်း အိမ်တော်သို့ အတီးအမှုတ်နှင့် ပို့လေသည်။

ဆင်ဖြူမယ်သည် ဆေးဝိဇ္ဇာတစ်ရပ်ကို လှမ်းယူလိုက်စဉ် တစ်နန်းတော်လုံး လျှပ်စစ်လျှပ်ပန်းနွယ်များ ပြီးပြီး ပြက်ပြက် တောက်လောင်ပြီး စစ်ကိုင်းမင်း အိမ်တော်တစ်ခုလုံး မီးလောင်ပြာကျသွားသည်ဟူ၏။ ထိုအချိန်ဝယ် ဘိုးဘိုးအောင်ပေါ်လာပြီး တခြားဆေးဝိဇ္ဇာရုပ်ကို လှမ်းယူစဉ် အလွန်ကြီးမားသော လပြည့်ဝန်းအတွင်း၌ မြင်းပျံတော်တစ်စီး ဖြစ်သွားသည်။

နံနက်လင်းသောအခါ မင်းတရားကြီးသည် မှူး

မတ်ပညာရှိဖြစ်သော အယူတော်မင်္ဂလာအား အိပ်မက်အကြောင်းကို အကြောင်းစုံ ပြောကြားပြီး မေးမြန်းတော်မူလေရာ အယူတော်မင်္ဂလာသည် လေးနက်စွာ စဉ်းစားပြီး-

'ရေမြေရှင်မင်းတရားကြီးဘုရား... အိပ်မက်တော်အလိုအရ မြေးတော်ဆင်ဖြူမယ်တွင် ကောင်းမြတ်သော နက္ခတ်နှင့်ယှဉ်၍ မြင့်မြတ်သောသန္ဓေ စရောက်ပြီ ဖြစ်ကြောင်းပါဘုရား'ဟု လျှောက်တင်လေ၏။

ယင်းနောက် ဆက်၍ လျှောက်တင်သည်မှာ-

'တူရိယာဗုံမောင်းတို့ဖြင့် ဆေးဝိဇ္ဇာရုပ်ကို ပို့သည်ဆိုရာ၌ ဖွားဖက်တော် ခုနစ်ဦးတို့လည်း အသီးသီး သဗ္ဗယူကြပြီးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

ဆေးဝိဇ္ဇာရုပ်ဟုဆိုခြင်းကြောင့် မြစ်တော်အား ဝိဇ္ဇာအပေါင်းက စောင့်ရှောက်တော်မူကြမည် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ သန္ဓေသားအား နောင်အခါ နတ်ဝိဇ္ဇာတို့ ကယ်မည်ဟု နားလည်ရပါသည်ဘုရား။

ဆေးဝိဇ္ဇာရုပ်တစ်ရပ်သည် မြင်းတော်ဖြစ်သွားသည်ဟူသော အိပ်မက်အရကတော့ ရွှေလမင်းအမည်တွင်သည့် မြင်းတော်လည်း ပေါ်ပေါက်လာပါလိမ့်မည်ဘုရား။ အိမ်တော်ကို မီးလောင်သည်ဟု မြင်မက်သည်မှာ မယ်တော်ဆင်ဖြူမယ်သည် မီးနေစဉ်ကာလ ခုနစ်ရက်အတွင်း တော်ကုန်ပါလိမ့်မည်ဘုရား'

စသဖြင့် ပြတ်သားစွာ လျှောက်တင်လိုက်လေသည်။ ထိုအခါ ဘိုးတော်မင်းတရားလည်း ဝမ်းမြောက်တော်မူ၍ အယူတော်မင်္ဂလာ ပညာရှိ အမတ်အား ပတ္တမြားလက်စွပ်နှင့်တကွ ဆုလာဘ်များ ပေးသနားတော်မူလိုက်၏။

စကြာမင်းကို ဖွားမြင်တော်မူ

သက္ကရာဇ်(၁၁၇၄)ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့အင်္ဂါနေ့နံနက် နေထွက်ချိန်တွင် ဘိုးတော်မင်းတရား မြေး ဆင်ဖြူမယ်သည် သားတော်တစ်ပါး ဖွားမြင်



အိမ်ရှေ့မိဖုရား ဆင်ဖြူမယ်သည် (၇)ရက်တိုင် ဖွားမြင်ရခြင်း ဖြစ်၏။
ရွှေထီးလေးလက်နှင့် ရွှေလင်ပန်းခံ၍ မွေးဖွားစေသော်လည်း
အောက်မမူသဖြင့် အယူတော်မဂီလာ၏ လျှောက်တင်ချက်အရ ထီးဖြူ
(၇)လက်နှင့် နဝရတ်(၉)ပါးခံပေးမှ ဖွားမြင်တော်မူနိုင်သည်။

- ဖွားမြင်တော်မူချိန်တွင် -
- စံအိမ်တော်မှ ဩဘာသံများ အလိုအလျောက် ထွက်ခြင်း၊
- ထီးဖြူတော် အလိုလိုပွင့်ခြင်း၊
- တစ်မြို့လုံး မိုးသည်းထန်စွာ ရွာခြင်း၊
- ဗဟိုစည် အလိုလိုမြည်ခြင်း စသော နိမိတ်ထူးများ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

ဖွားမြင်တော်မူသော မင်းသားကလေးသည် ကြံ့အင်
သက္ကဏာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်။ ဘယ်ဘက် လက်ဝါးနှင့်
ဘယ်ဘက် ပါးတွင် စံမယ်တင်မဲ့ရှင် တစ်လုံးစီ ပါရှိ၍ ပါးပေါ်
ပေါ်တွင် တည့်တည့်တွင် တစ်မိုက်ခန့် ရှည်၍ ဖြူဆွတ်သော မွေးရှင်
တစ်ပင် ပါရှိ၏။ ညာဘက် လက်ဝါးနှင့် ခြေဖဝါးနှစ်ဖက်တွင်
အကြာပုံတောင်းပုံ အမှတ်အသားပါရှိပြီး လက္ခဏာထီးရိုးမှာ
သက်ညှိုးဖျားအထိ ထင်ရှား၏။

မင်းသားကို ဖွားမြင်ချိန်တွင် မြင်းတော် တစ်စီးနှင့်
ဆင်မှတ်၊ မောင်မြတ်ရာ စသော ဖွားဖက်တော်(၇)ဦးတို့ကိုလည်း
အပ်ပြိုင်နက် ဖွားမြင်သည်။ မင်းသားကို ဖွားစဉ် ဘိုးတော်မင်းတရား
အနီးတွင်လည်းကောင်း၊ ဆင်ဖြူမယ်ခန်းမဆောင်တွင်လည်းကောင်း
အဘိုးအောင်နှင့် တစ်ထေရာတည်းတူသော လူသူတော်(၁၂)ဦးတို့က
အရံစောင့်ရှောက်နေသည်ကို တွေ့မြင်ကြရသည်ဟု အဆိုရှိကြသည်။

အိမ်တော်မယ်နု၏ ရန်ငြိုး

စစ်ကိုင်းမင်းသားတွင် ဆင်ဖြူမယ် အိမ်ရှေ့မိဖုရားအပြင် အခြား
ဆင်ရှားသော မိဖုရားတစ်ပါး ရှိသေးသည်။ ထိုမိဖုရားကား ပုဂံမင်းမျိုး
ဆက်ဟုဆိုသော မင်းသား သီဟကျော်စွာ၏သမီး ရေဦးအနောက်
တွင်အကွာရှိ ဖလံခုံ(ဖလံကုန်း)ရွာသူ မယ်နုဆိုသူ ဖြစ်လေ၏။
အဘ(၅)ခုနှစ်တွင် အိမ်ရှေ့မိဖုရား မြောက်ခြင်းခံရသူ ဖြစ်လေသည်။

အရပ်စကားများအရ မယ်နု၏ ထဘီကို စွန်တစ်ကောင်က သုတ်
ချ၍ နန်းပြာသာဒ်ဖျားတွင် ချထားခဲ့ရာမှ ဘုန်းရှိသော အမျိုးသမီးဟူ၍
အိမ်ရှေ့မင်းက ကောက်ယူသည်ဟု ဆိုကြသည်။ နောင်တော် စစ်ကိုင်း
မင်း နန်းတက်သည့်အခါကျမူ မိဖုရားခေါင်ကြီးဖြစ်လာ၍ နန်းမတော်
မယ်နုဟူသော အမည်ဖြင့် ထင်ရှားလာခြင်းဖြစ်၏။

အိမ်ရှေ့မိဖုရားမဖြစ်မီ အိမ်ရှေ့မင်း၏မောင်းမ၊ ကိုယ်လုပ်တော်
အဖြစ် ရှိစဉ်ကပင် ဩဇာကြီးသည်။ မင်းသား၏ မြတ်နိုးခြင်း ခံရသည်။



စကြာမင်းသား

အကြံဉာဏ်လည်း ကြီးသည်။ အိမ်ရှေ့မောင်းမမယ်နုသည် ဆင်ဖြူမယ်မရှိမှ မိမိသည် အိမ်ရှေ့မိဖုရားဖြစ်မည်။ သို့မှသာ နောင်အခါတွင် မိဖုရား ခေါင်ကြီးဖြစ်လာနိုင်မည်ဟူသော အသိရှိထားသဖြင့် ဆင်ဖြူမယ်ကို မလိုမုန်းထားဖြစ်ကာ ဖယ်ရှားရန် အကြံထုတ်လျက် ရှိနေခဲ့သည်။

ဆင်ဖြူမယ် ကံတော်ကုန်
မယ်နုသည် ဘိုးတော်မင်းတရား ချစ်မြတ်နိုးသော ဆင်ဖြူမယ်ကို မလိုမုန်းထားသော်လည်း ဟန်ဆောင်၍ ချစ်ခင်လေးမြတ်ဟန်ပြုခဲ့သည်။ မင်းသားလေးကို ဖွားမြင်ပြီးနောက် ဆင်ဖြူမယ်သည် နွမ်းနယ်နေသဖြင့် မယ်နုသည် ယုယပြုစုဟန်ဖြင့် ဆင်ဖြူမယ်အား အပေါ်မှအဝတ်များ၊ စောင်များဖြင့်ဖိကာ မွန်းနစ်၍ ကံကုန်အောင် သတ်ဖြတ်လုပ်ကြံလိုက်တော့သည်။ ဆင်ဖြူမယ် ကံကုန်ပြီးနောက် မယ်နု မျှော်လင့်ထားသည့်အတိုင်းပင် အိမ်ရှေ့မိဖုရား ဖြစ်လာခဲ့၏။

ဘိုးတော်မင်းတရားသည် မြစ်တော်မင်းသားကလေးအား သတိုးမင်းလှရွှေတောင်ဘွဲ့နှင့် ညောင်ရမ်းမြို့ကို အပိုင်စားပေးတော်မူသဖြင့် ညောင်ရမ်းမင်းသားဟု ခေါ်တွင်လာခဲ့ကြသည်။ သို့ရာတွင် ခြေဖဝါး၊ လက်ဖဝါးတို့တွင်ပါရှိသော စကြာပုံကို အစွဲပြု၍ စကြာမင်းဟူ၍လည်း ထင်ရှားလာသည်။ ဘိုးတော်သည် မြစ်တော်ကလေးကို ချစ်မြတ်နိုးသောကြောင့် တရားစီရင်ရာ ညီလာခံသဘင်၌ပင် စကြာမင်းသားကလေးကို ရင်ခွင်ပေါ်တွင် ထားလေ့ရှိလေသည်။

အတိတ်တဘောင် နိမိတ်ဆောင်

တစ်ခါသော် နေပြည်တော်တစ်ဝန်း၌ တဘောင်သီချင်းများ ပေါ်လာ၏။ တဘောင်ဆိုသည်မှာ လူအများက အမှတ်မထင် ပြောကြားသီဆိုကြသော စကားပင်ဖြစ်သည်။ မည်သူက စတင်၍ မည်သူက တီထွင်ကြောင်း သိလွန်စရာမရှိ။ သို့ရာတွင် သူရောငါပါ အဓိပ္ပာယ်မသိဘဲ ဆိုကောင်းသဖြင့် ဆိုကြရာမှ တစ်ရပ်လုံး၊ တစ်ရွာလုံး၊ တစ်နိုင်ငံလုံး ဖျံ့နှံ့သွားတတ်သည်။

ထိုအချိန်က ပေါ်လာသော တဘောင်မှာ-

- ပင်ကုက္ကိုညောင်တွဲလို့၊
- အောင်ပွဲရတို့သခင်၊
- ဘုန်းတောက်မည့်အင်၊

မြတ်ရာဝင်၊
အံ့ချီးဖွယ် ကမ္ဘာတွင်လိမ့်၊
စာစာင်သော် ဘယ်မညှိုးတယ်၊
ဘိုးတော်ချစ်သွေး။
ပင်ကုက္ကိုကြားက၊
ငါမင်းသားထိုင်လို့နေ၊
ရွတ်လိုက်တဲ့ဂါထာတွေ၊
သိန်းကုဋေခြောက်သန်း၊
အင်းလမ်းနှင့် စမစုံသည်။

ဥုံမပါ ထွက်ရပ်သို့မြန်း...ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ထိုအခါ ဘိုးတော်မင်းတရားသည် တဘောင်နိမိတ်ကို သိလိုသောကြောင့် အမတ်ပညာရှိ အယူတော်မင်္ဂလာအား မေးမြန်းလေရာ အယူတော်မင်္ဂလာက-

တဘောင်သီချင်းတွင် ကုက္ကိုဆိုသောကြောင့် တဘောင်သားကို ယူရသဖြင့် အရှင်မင်းမြတ်ကို ဆိုလိုပါသည်။ မြစ်တော် ညောင်ရမ်းမင်းသားသည် အင်္ဂါသားဖြစ်၍ ညောင်ဟူသော စကားဖြင့် ညွှန်းပါသည်။ ကုက္ကိုဟူသော အရှင်မင်းမြတ်၏ ရင်ခွင်တွင် ညောင်တည်းဟူသော စကားတော် ညောင်ရမ်းမင်းသားကလေး စံတော်မူသဖြင့် ထိုစကားသမိုင်းတွင် အံ့ချီးမကုန်သော တန်ခိုးများပြပါလိမ့်မည်။ ဥုံမပါ ထွက်ရပ်သို့မြန်းဟု ဆိုထားသဖြင့် ထွက်ရပ်သို့ကို ကိုယ်တိုင် အားမထုတ်ရာ ဝိဇ္ဇာတို့၏ အမအကြောင့် ထွက်ရပ်လမ်းပေါက်တော်မူပါလိမ့်မည်။ မကောင်းသော အနိဋ္ဌဘေးဆိုးတို့ တစ်စုံတစ်ရာ ကြံဖြယ်ရာမရှိကြောင်း စိတ်အေးချမ်းသာ စံတော်မူပါဘုရားဟု လျှောက်ထားသဖြင့် မင်းတရားကြီးက သဘောတော်ကျ၍ ဆုလေးများ ပေးသနားတော်မူလိုက်ပြန်သည်။

စကြာမင်းသား တန်ခိုးပြ

စကြာမင်းခေါ် ညောင်ရမ်းမင်းသားသည် သဘောကောင်း၍ အေးဆေးစွာ နေတတ်သည်။ စကားကို စွာမပြော၊ မင်းမှုစိုးခွင်ကို စိတ်မဝင်စား၊ အခြေအခံအကပ်မခံဘဲ အေးဆေးစွာ တစ်ပါးတည်း စံမြန်းစေပြီး အချိန်အားလျှင် ပုတီးစိပ်နေလေ့ရှိ၏။ နိုင်ငံတော်သူပုန်သူကန်အရေးကြောင့် မြေးတော်မင်းသားပီပီဝန်နှင့် စစ်ထွက်ရသည့်အခါ အလွယ်တကူ စစ်အောင်နိုင်ရုံမဟုတ်ဘဲ နာမည်ကောင်းရလေသည်။



ထိုသို့ရသည်ကိုပင် အခြားမင်းညီမင်းသား များမတ်
မတ် မနာလိုဖြစ်ကြသည်။ ကုန်းချောရန် အခါအခွင့်ကို
ဆင့်ကြသည်။ မင်းသားကမူ မည်သူ့ကိုမျှ အရေးမထား
ပုတီးစိပ်မြဲ စိတ်နေလေ့ရှိ၏။

ဘိုးဘိုးအောင်သည် ဆင်ဖြူမယ်၏ ကျေးဇူးရှိသည်
တစ်ကြောင်း၊ မင်းသားလေး၏ ဘုန်းသမ္ဘာကို သိမြင်
ထားသည်က တစ်ကြောင်းတို့ကြောင့် မကြာခဏ ကိုယ်
ဆင်ပြု၍ မင်းသားလေးကို သွန်သင်ဆုံးမ နည်းလမ်းပြ
ချုပ် ရှိတတ်၏။ ထိုအခါ အခြားနန်းတွင်းသူနန်းတွင်း
သားများက မင်းသားကလေး၏ စံအိမ်တော်တွင် လူသူ
ဆတ်တစ်ဦး မကြာခဏ ဝင်ထွက်သွားလာနေသည်ကို
ဆွဲမြင်ကြရသည် ဟူ၏။

တစ်နေ့သောအခါတွင် ဘိုးတော်မင်းတရား ညီလာခံ
သင်္ဘောတွင် ထွက်စံတော်မူစဉ် သောင်ရမ်းသား၏ စံအိမ်
ဆတ်ဆီမှ ကောင်းကင်သို့ တည့်တည့်ထိုးတက်သော
အလင်းအောက်တစ်ခုကို ထိန်ထိန်ဝင်းဝင်း တွေ့မြင်လိုက်
သဖြင့် မင်းချင်းတို့အား စေလွှတ်ကြည့်ရှုစေရာ စံအိမ်
အောက်သို့ ရောက်ရှိသွားသော် စံအိမ်တော်မှာ မီးလောင်ခြင်း
မရှိဘဲ ပက်တီအတိုင်း တည်ရှိနေသည်မို့ အံ့ဩစွာတွေ့
မြင်လိုက်ကြသည်။

ဘကြီးတော်မင်း နန်းတက်တော်မူ

(၁၈၈၁)ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း (၁၃)ရက်နေ့တွင် ဘိုး
တော်မင်းတရား နတ်ရွာစံသဖြင့် မြေးတော် စစ်ကိုင်းမင်း
သည် ထိုနယုန်လဆန်း (၁၅)ရက်နေ့တွင် မင်းအဖြစ်ကို
ထူထောင်တော်မူသည်။ နောင်အခါတွင် ဘကြီးတော်မင်းဟု
ခေါ်တွင်သည်။ ဘကြီးတော်ဟု ခေါ်တွင်ခြင်းမှာ ပုဂံ
မင်းတုန်းမင်းတို့၏ ဘကြီးတော်ဖြစ်သောကြောင့်
နောင်အခါမှ ခေါ်တွင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဘကြီးတော်မင်း
စစ်ကိုင်းမင်းသည် (၁၁၈၃)ခုနှစ်တွင် ရတနာပူရအင်းဝ
ပြည်တော်ကို အသစ်ပြုပြင်တည်ထောင်၍ အမရပူရမှ
အသိမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့စံနေတော်မူသည်။

(၁၈၈၅)ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် (၁)ရက်နေ့
တွင် ဗုဒ္ဓါဘိသိက်ခံတော်မူ၍ မိဖုရားခေါင်ကြီးမယ်နုအား
အိပ်ပေရတီလောက မဟာရာဇိန္ဒာ ရတနာဒေဝီ ဘွဲ့မည်
ခံစေသည်။ ထိုနေ့မှာပင် နန်းသိမ်းပွဲခံယူတော်မူသည်။
အချိန်တွင် သောင်ရမ်းမင်းသား စကြာမင်းကလေး

သည် အသက်(၁၁)နှစ်သာ ရှိသေး၏။

မယ်နုက ကုန်းချောကြံစည်

မိဖုရားခေါင်ကြီးမယ်နုသည် စကြာမင်းသားကလေး
၏မယ်တော် ဆင်ဖြူမယ်ကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်မိခဲ့သဖြင့်
စကြာမင်းသား အရွယ်ရောက်လတ်သော် မိမိအား လက်
စားချေမည်ကို ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့လျက် ရှိနေသည်။
စကြာမင်းသားကလေးမှာ ဘိုးတော်မင်းတရား ရှိစဉ်က
အရေးပေးခံခဲ့ရပြီး ခမည်းတော် လက်ထက်တွင်လည်း
မြှောက်စားခြင်း ခံရသည်။

နန်းမတော်ကြီးတွင် သားတော် တစ်ပါးနှင့် သမီး
တော် တစ်ပါး ဖွားမြင်သော်လည်း အရွယ်က ငယ်လွန်း
ကြသေးသည်။ ထို့ကြောင့် ဘကြီးတော်မင်းက သားတော်
စကြာမင်းသားလေးကို အိမ်ရှေ့အရာ ပေးခဲ့ပါလျှင် တစ်
နေ့တွင် ဘုရင်ဖြစ်လာမည်မှာ မုချဖြစ်၍ မိမိ၌ အန္တရာယ်
များမည်ကို မယ်နုက သိရှိထားသည်။ သည်တော့ကာ
ဘကြီးတော်က သားတော်စကြာမင်းသားအား ယုံကြည်မှု
နည်းအားဖြင့် အခွင့်ရတိုင်း ကုန်းချောလေ့ရှိနေလေသည်။

တစ်ခါသော် ပုပ္ဖားအရပ်တွင် သူပုန်သူကန်များ
ထကြွသောင်းကျန်းနေသည်ဟု အထောက်တော်များအား
ရွှေ့နန်းတော်သို့ အစီရင်ခံစေပြီး သောင်ရမ်းမင်းသား
(စကြာမင်းသားလေး)အား စစ်ထွက်သွားစေရန် ကြံစည်
သည်။ စစ်ထွက်လျှင် မယ်နု၏ အလိုတူအလိုပါ တပ်
မှူး၊ ဗိုလ်မှူးတို့က လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် စီစဉ်ထားပြီးဖြစ်
သည်။ သို့ရာတွင် မင်းသားသည် ပုတီးစိပ်နေသူဖြစ်၍
စစ်မထွက်လိုဟု ငြင်းပယ်လိုက်သည်။

ဤအချက်ကို မိဖုရားခေါင်ကြီးက အကွက်ကောင်း
ယူ၍ သားတော် သောင်ရမ်းမင်းသားသည် သူပုန်သူကန်
တို့နှင့် အလိုတူအလိုပါ ပူးပေါင်းကြံစည်၍ ရွှေ့နန်းတော်
ကို လုယူရန် ကြံစည်နေကြောင်း၊ လူသူတော်တစ်ဦးက
ဝင်ထွက် အကြံပေးလျက်ရှိကြောင်း စသဖြင့် ဘကြီးတော်
မင်းအား တင်လျှောက်ကာ ကုန်းချောလေတော့သည်။

မယ်နု၏ လျှို့ဝှက်အကြံ

ထိုအတောအတွင်း နန်းမတော်ကြီးမယ်နုသည် ၎င်း
နှင့် မောင်ဝမ်းကွဲတော်သည်ဟူသော စလင်းမင်းသား
သိရှိသူမဟာဓမ္မရာဇာဘွဲ့ခံ မောင်အိုနှင့် တိတ်တဆိတ်
အကြံထုတ်ပြန်၏။ နန်းတွင်းသူနန်းတွင်းသားများက

မောင်အိုသည် မယ်နမောင်မဟုတ်၊ ဘာမျှမတော်။ တိတ်တိတ်ပုန်း ရည်နေကြသူများ ဖြစ်သည်ဟူ၍လည်း ဆိုကြသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ မယ်နသည် မောင်အိုအား ထီးနန်းရစေချင်သည်။ မောင်အိုကို အိမ်ရှေ့အရာပေးရန် မင်းတရားကြီးအား အကြိမ်ကြိမ်တိုက်တွန်းသည်။ ဘကြီးတော်မင်းတရားကြီး၏သားတော် ညောင်ရမ်းမင်းသားနှင့် ညီတော် သာယာဝတီမင်းသားတို့အပေါ် အမျက်တော်ရှုအောင် အမျိုးမျိုးကုန်းချောလေ့ရှိသည်။

သက္ကရာဇ်(၁၁၉၆)ခုနှစ်တွင် မင်းတရားကြီးသည် ကျန်းမာရေးချို့တဲ့လာသည်။ ထိုအခါ သားတော် ညောင်ရမ်းမင်းသားမှာ အိမ်ရှေ့အရာ မရသဖြင့် ထီးနန်းအုပ်ချုပ်ခွင့် မရတော့ဘဲ စလင်းစား မောင်အိုကိုသာ အုပ်ချုပ်စေသည်။ ထိုအတောအတွင်း နိုင်ငံမှာ မငြိမ်သက်ဖြစ်လာသည့်အခါ စလင်းမင်းသား မောင်အိုက သားတော် ညောင်ရမ်းမင်းသားနှင့် ညီတော် သာယာဝတီမင်းတို့၏ ကြံစည်ချက်ဟု မင်းတရားကြီးအား ကုန်းချောလျှောက်ထားလိုက်သည်။

မောင်အို၏အကြံကို သိရှိသွားသော သာယာဝတီမင်းသားလည်း အကြောင်းမဲ့ အပြစ်ရှာလာသည့် နောင်တော်မင်းတရားကြီးအား စိတ်နှာကြည်းမှုဖြစ်ကာ (၁၁၉၈)ခုနှစ်တွင် ရွှေဘိုသို့ နောက်လိုက်နောက်ပါများ ခေါ်ဆောင်၍ ထွက်သွားပြီး ပုန်ကန်ခြားနားလေတော့သည်။

ဦးရီးတော် သာယာဝတီမင်းသား ထွက်သွားသောအခါ ညောင်ရမ်းစကြာမင်းသားကလေးမှာ အားကိုးရာမဲ့ပြီး မယ်န၏ အန္တရာယ်မှာ ပိုမိုကြီးမားလာသည်။ ထိုအတောအတွင်း တဘောင်နိမိတ်သီချင်းများ ပေါ်လာသော်လည်း နန်းမတော်ကြီးမယ်နက တဘောင်များ မသိဆိုရန် တားဆီးသည့်အပြင် မလိုသူများကို ကွပ်မျက်သည်။ မင်းညီမင်းသားများစွာလည်း အသတ်ခံကြရသည်။ ထိုအကြောင်းအရာများကို နာမကျန်းဖြစ်နေသော ဘကြီးတော်မင်းတရား ကြားသိတော်မူသည်။

သို့ရာတွင် ပရိယာယ်များလှသော နန်းမတော်ကြီးက မင်းတရားကြီးအား-

ညီတော် သာယာဝတီမင်းသား ပုန်ကန်ထွက်သွားသော်လည်း သားတော် ညောင်ရမ်းစကြာမင်းသားက

မသင့်သောအကြံကို ကြံလျက်ရှိကြောင်း၊ အချိန်မီ မတားဆီးချေသော် နိုင်ငံအန္တရာယ် ကြီးမားလာမည်ဖြစ်ကြောင်း အရှင်မင်းကြီး သတိ၊ ဝီရိယနှင့် စံတော်မူပြီး အန္တရာယ်ပိုမိုမကြီးထွားမီ ဟန့်တားတော်မူသင့်ကြောင်း၊ ဖမ်းဆီးသင့်သူများကို ဖမ်းဆီးနိုင်စေရန် ခွင့်ပြုအမိန့်ပေးသင့်ကြောင်း၊ စသဖြင့် ကုန်းချောလျှောက်တင်တောင်းဆိုကြောင်း ဆိုသည်။

မင်းတရားကြီးသည်လည်း ၎င်း၏ထီးနန်းကို လှည့်မည့်သူဟူ၍ ငယ်ထိပ်မြေပေါက်ဖြစ်တော့သည်။ မိဖုရားကြီး လိမ်လည်လုပ်ကြံသမျှ ယုံတော်မူပြီး မောင်အိုလည်း ယောက်ဖတော်အစပ်ဟု ထင်နေမိသည်။ စကြာမင်းကလေး၏ ဘုန်းတန်ခိုးကိုလည်း တွေးမိကာ ကြောက်ရွံ့တော်မူသည်။ အတိတ်၊ နိမိတ်ထူးများ၊ တဘောင်နိမိတ်ကိုလည်း သတိရသည်။ ထို့ကြောင့် မိဖုရားမယ်န လျှောက်တင်ချက်အရ စကြာမင်းသားကလေးအား ဖမ်းဆီးခွင့်ပေးလိုက်တော့သည်။

စကြာမင်းသားလေး ဖမ်းဆီးခံရ

မယ်နသည် ၎င်း၏အကြံ အောင်သဖြင့် ဝမ်းအားရနှင့် နန်းတော်ထဲမှ ထွက်ခွာလာပြီး လူယုံ၊ ကျွန်များကို စကြာမင်းသားအား ဖမ်းဆီးရန် အမိန့်ထုတ်လိုက်သည်။ မင်းမူထမ်းများလည်း စကြာမင်းသားလေး ဖမ်းဆီးကာ ကြေးတိုက်ထဲတွင် ချုပ်နှောင်ထားလိုက်သည်။ မယ်နအဖို့မှာကား ကြေးတိုက်တွင် ထားရန်အားမရ၊ အပြီးတိုင် ဆက်လက်ကြံစည်ပြန်သည်။

ယင်းနောက် မယ်နသည် ကြေးတိုက်တွင်း၌ သော စကြာမင်းသားလေးကို ဖျောက်ဖျက်ရန်အတွက် ထောင်မှူးနှင့် ပူးပေါင်းကာ အစာရေစာ မသွင်းဘဲထားသည်။ သို့ပေမဲ့ ရက်များစွာကြာသော်လည်း စကြာမင်းသားကလေးသည် ကျန်းမာလန်းဆန်းမြဲသာ ဖြစ်သည်။ ဝိဇ္ဇာများက လာရောက်၍ အစားအစာကျွေးမွေးနေကြောင်းကို မည်သူမျှ မသိကြချေ။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် လက်ပြန်ကြီးတုပ်နှောင်ထားသော စကြာမင်းသားလေးသည် အပြင်တွင် လွတ်လပ်စွာ လျှောက်နေသည်ကို ထောင်စောင့်တပ်သားများကိုယ်တော်တို့ တွေ့မြင်ကြရသဖြင့် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ကြသည်။ အာဇာနည်တို့လည်း စကြာမင်းသားလေး အသတ်



ထွက်ရှိလျှင် တစ်နည်းနည်းဖြင့် လွတ်သွားပါက မိမိတို့ မင်းသားသင့်မည်ကို စိုးရိမ်သဖြင့် မင်းသားလေးကို ငွေပျက်လိုကြသည်။ တစ်ကြိမ်တွင် အာဇာနည်တစ် ဦးက ကြေးတိုက်ထဲရှိ မင်းသားလေးကို တင်းပုတ်နှင့် ငွေပျက်ရန် ချိန်ရွယ်စဉ် မီးလုံးကြီးထတောက်သဖြင့် ကြောက်ရွံ့ထွက်ပြေးသွားရသည်။

ဘိုးဘိုးအောင်က လာရောက်သတိပေးလေပြီ

ဘကြီးတော်မင်းသည် အမှားကိုပြုလုပ်လျက်ရှိသဖြင့် မိမိပေါင်းကြာရှည် ပျောက်ကွယ်နေခဲ့သော ဘိုးဘိုးအောင် သည် မင်းတရားကြီးရှေ့တွင် ရုတ်တရက် ကိုယ်ရောင်ပြ မှုထွက်လာပြီး-

“သင်မင်းကြီးသည် ထီးနန်းစည်းစိမ် မက်မောစိတ် ဖြစ်သော သားတော် ညောင်ရမ်းမင်းသားအား အပြစ်ထား ထားသည်။ ဤစကြာမင်းသားလေးသည် သာသနာပြုမည့် သူဖြစ်၍ အန္တရာယ်မရှိနိုင်။ သင်မင်းကြီး အမှားကို သတိရလော့’ဟု ပြောဆိုသတိပေးပြီး ရုတ်တရက် ပျောက် ကွယ်သွားလေသည်။

ထိုအခါ မင်းတရားကြီးသည် ထိတ်လန့်၍ သား တော်အား ပြန်လွှတ်ရန် စိတ်အကြံပေါက်သော်လည်း မိမိနှင့် စလင်းမင်းသား မောင်အိုတို့က ဘုန်းကြီးလျက် နေလေရာ ခိုင်းစေရန် အစေအပါးမျှ အပါးတွင်မရှိ ဖြစ်ရသည်။ နာမကျန်းဖြစ်နေသည့်အတွက် အထူးလုံခြုံ ဖွဲ့ဖြင့် တစ်ပါးတည်း စံနေရသည်။

ဘိုးဘိုးအောင်သည် မင်းတရားကြီးထံမှ ပျောက် ကွယ်သွားပြီး စကြာမင်းသားလေးထံသို့ ရောက်သွား

“မြေးတော်စကြာမင်းကလေး၊ ယခုကာလတွင် စန္ဒာ မင်းကို အသူရိန်ဖမ်းသကဲ့သို့ သာသနာတော်ကြီး ညှိုး ကျစေလျှင် လူအများ တရားပျက်နေကြသည်။ သင်မင်းသား ကြီးက နောင်ကြာရှည်စွာ သာသနာကို ပြုစုရမည့်သူဖြစ် ဖြစ်ရန် ဆင်းရဲသားအပေါင်း၏ ဘေးဒုက္ခကိုလည်း ကယ် ကျင့်ရလိမ့်မည်။ သင်မင်းသားကို မည်သူမျှ အန္တရာယ် မရှိစေနိုင်။ မစိုးရိမ်နှင့်။

ဘိုးဘိုးပေးသော စမဂါထာတို့ကိုရွတ်လျက် ရတနာ ဝတ်ဆင်ဆည်းကပ်လေ။ သင်မင်းသား လွတ် ကျော်စို့ အချိန်နီးလာပြီ။ လောကီအနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်

မြောက်တော့မည်။ မပေါ့မဆ သတိရှိစေတော့’ဟူ၍ အား ပေးစကား ပြောကြားကာ မင်းသားလေး၏ကျောကို သုံး ချက်သပ်ပေးပြီး ချက်ချင်းပင် ပျောက်ကွယ်သွားလေ သည်။

တဘောင်သီချင်းများ ထွက်ပေါ်လာပြန်

မောင်အိုသည် ဘကြီးတော်မင်းတရား၏ကိုယ်စား တိုင်းရေးပြည်ရေး စီရင်ရန်နှင့် မကျေနပ်။ ဘုရင်ဖြစ်လို သည်။ ထို့ကြောင့် လုပ်ကြံရမည့်သူကို လျင်မြန်စွာလုပ် ကြံသည်။ စကြာမင်းသားလေးကိုလည်း အပြီးတိုင်ပျောက် ပျက်ပစ်ရန် မယ်နအား ဖိအားပေးတောင်းဆို၏။ မယ်န ကလည်း အချစ်တော် မောင်အို၏အလိုကို ဖြည့်ဆည်း ပေးရန် ဆုံးဖြတ်ထားပြီးဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် တစ် နိုင်ငံလုံး၌ တဘောင်များ ပေါ်ထွက်လာပြန်တော့သည်။

နန်းမတော်၊
မလျော်သည့်အတွေး၊



မောင်အိုကို မောင်တော်စပ်ကာ၊
နန်းအပ်မည့်ရေး။
နန်းစည်းစိမ်မယ်လှဖို့၊
စပယ်နုစကြာရှင်၊
သတ်မည့်ကြံအင်၊
မြတ်ရာဝင်၊
စာသင်လို့မဆုံး၊
မောင်အိုအမျိုးပျက်က၊
အရှက်ကိုဖုံး။

- * ဆင်ဖြူမသား၊ ရေသို့လား၊
နဂါး ဆောင်ယူသွားလတ္တံ့။
- * ဆင်ဖြူမသား၊ ကုန်းမှာလား၊
သိကြား ကယ်ယူသွားလတ္တံ့။

ဤတဘောင်သီချင်းမှာ နန်းမတော်မယ်နုအား ရွံမုန်း
၍ စကြာမင်းသားလေးကို လိုလားသူများ၏ ကျေးဇူး
ကြောင့် တစ်နန်းတော်လုံး ပျံ့နှံ့နေရာ နန်းမတော်ကြီးက
တဘောင်များ မရွတ်ဆိုရန် အပြင်းအထန် အမိန့်ထုတ်
၍ ကွပ်မျက်တော့သည်။

ကွပ်မျက်ရန် အမိန့်ထုတ်ပြန်

နန်းတော်ကြီးတွင် မယ်နုနှင့် မောင်အိုတို့ အုပ်စုက
လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခဲ့သူများလည်း များပြားလာသည်။ နန်း
တွင်းသူနန်းတွင်းသားများ ကိုးကွယ်ရာမှ ဖြစ်လာကြရ
သည်။ ထိုအတောအတွင်း မယ်နုသည် ဘကြီးတော်
ဘုရားထံဝင်ကာ-

- * မင်းကြီး၏ ဆွေတော်မျိုးတော်များသည် စကြာမင်း
သားလေးကို နန်းတင်ရန် ပုပ္ဖားအရပ်သို့ ထွက်ခွာ၍
နောက်လိုက်ဗိုလ်ပါများ စုဆောင်းနေပြီဖြစ်ကြောင်း၊
- * တိုင်းပြည်၏ အန္တရာယ်မှာ ကြီးမားလာပြီး စကြာ
မင်းသားမရှိမှ သူပုန်သူကန်တို့ စိတ်ပျက်လက်လျှော့ကြ
မည်ဖြစ်ကြောင်း၊
- * မင်းကြီး၏ ကျေးဇူးသစ္စာကို မထောက်ထားသော
အဆိပ်ပြင်းသည့် မြွေဆိုးအား အသက်ရှင်လျက် မထား
သင့်ဘဲ မင်းကြီး၏ အန္တရာယ်ကို ဖယ်ရှားခွင့်ပြု၍
ညောင်ရမ်းစကြာမင်းသားလေးအား ကွပ်မျက်စီရင်ရန်
အမိန့်ချမှတ်ပေးလိုကြောင်း စသဖြင့် စိုးရိမ်ဟန်ဖြင့် ထိတ်
ထိတ်ပျာပျာနှင့် လျှောက်တင်လိုက်သည်။

ထိုအခါ မင်းကြီးလည်း မယ်နု၏ လျှောက်တင်ချက်
ကို ယုံကြည်မှုဖြစ်ကာ စကြာမင်းသားလေးအား က
ပါအိတ်နှင့် ရေဆိပ်တွင်ချ၍ ပျောက်ပျက်ပစ်ရန် အမိန့်
ခွင့်ပြုလိုက်သည်။ နန်းမတော်ကြီးမယ်နုသည် မင်းကြီး
ထံမှ အမိန့်တော်ရခဲ့ပြီဖြစ်၍ ပျော်ရွှင်ဝမ်းမြောက်စွာ
ကြေးတိုက်သို့ အမိန့်တော်ကို ပေးပို့လိုက်သည်။

စကြာမင်းသားကို ရေချကွပ်မျက်

ကြေးတိုက်အမှုထမ်းများသည် အမိန့်ရလျှင်ရချက်
စကြာမင်းသားအား ရွှေကြိုးဖြင့် (၂၅)ပတ်မျှချည်နှောင်
ပြီး ကတ္တီပါအိတ်တွင်ထည့်ကာ စစ်လှေကြီး နှစ်စင်း
တွင် ငွေပြားကွပ် ကုန်းပေါင်ထိုး၍ ကုန်းပေါင်နှင်း
ပေါ်တွင် အိတ်ကို တင်လိုက်သည်။ လှေပေါ်မှာပင် ဆွေ
တော်များကိုပင့်၍ သရဏဂုံတင်၏။ ထို့နောက် လှေ
များကို ရေစီးသန်ရာ မြစ်လယ်သို့ မျှောထုတ်ပြီး
ချိန်နှင့်ကိုက်၍ လှေနှစ်စင်းကို တစ်ဖက်စီ ခွာလိုက်
အိတ်ကို ရေထဲသို့ တစ်ပြိုင်နက် ကျသွားစေတော့သည်။

ထိုအချိန်တွင် တစ်မိုးလုံး ချက်ချင်းအုံ့ဆိုင်းလာ
မိုးကြိုးထစ်ချွန်းလျက် လျှပ်စီးများလက်ကာ မိုးမုန်
ကြီးကနီလာသည်။ မြေကြီးသွက်သွက်ခါအောင် မြေထဲ
များလည်းလှုပ်၏။ တော်လဲသံများကိုလည်း ကြားရသည့်
မြို့တော်တစ်ခုလုံး ငိုကြွေးသံများ လွှမ်းမိုးသွားလေသည်။
ဘိုးဘိုးအောင် ကယ်လေပြီ

အာဏာသားတို့က မိမိတို့ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုး ကု
ပြီ။ စကြာမင်းသားလေး ရေအောက်သို့မြုပ်ကာ
ကံတော်ကုန်ပြီဟု ယူဆကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကောင်းကင်မှ အလင်းရောင်ထွက်
သည် ကတ္တီပါအိတ်ကျရာနေရာ၌ ထိန်လင်းပြီး ထိုအ
ရောင်သည် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်သွားသည်။ လှေ
များနှင့် အာဏာသားတို့ ကြည့်နေစဉ်မှာပင် အလင်းထွက်
ထဲမှ မင်းသားတစ်ပါးသည် မြင်းဖြူကြီးကိုစီး၍ လှေထဲ
သို့ ပျံသန်းကာ လပြည့်ဝန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်သွားသည့်
တွေ့မြင်လိုက်ကြရသည်။ စကြာမင်းသားလေးကို
အောင် ကယ်ဆယ်ဆောင်ယူသွားသည်ကို လူအချို့
လျှင် တွေးတောစဉ်းစားမိကြသည်။

ထို့နောက်ကွယ်တွင်မူ နေပြည်တော်၌ တ
ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။



ထိုတဘောင်သည်ကား-

ကတ္တီပါအိတ်နှင့်၊
ရေဆိပ်မှာ သေလေဟန်၊
တိုင်းလုံးမျက်မှန် မသေကျန်၊
ပြန်လာရင် ရွှေဖောင်စီး၊
စောတို့မောင်ကြီး။
ကြေးနီကို ဒန်သတ်လို့၊
ငမုတ်ကို စကြာထင်၊
ရိုင်းတဲ့မခင်...ဟူ၍ ဖြစ်၏။

ထိုတဘောင်၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ-

• စကြာမင်းသားလေးကို ကတ္တီပါအိတ်နှင့် ရေဆိပ်
• ပျောက်ဖျက်သော်ငြားလည်း တစ်တိုင်းပြည်လုံးက
• ခုခင်သော မင်းသားသည် မသေပျောက်ဘဲ ရွှေဖောင်
• ကိုစီး၍ ပြန်လာလိမ့်မည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊
• စကြာမင်းသားလေးအမှတ်ဖြင့် သတိလိုက်သူသည်
• စကြာမင်းသားအစစ်မဟုတ်၊ ဖွားဖက်တော် ငမုတ်သာဖြစ်
• စကြာမင်းသားကား မသေဟူ၍လည်းကောင်း ဆိုလို

ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

အချို့က စကြာမင်းသားလေးကို ဘိုးဘိုးအောင်က
ရေထဲမှ ဆယ်ယူကယ်တင်သွားသည်ကို မြင်လိုက်ရသည်
ဟု ဆိုကြသည်။ အချို့ မမြင်လိုက်ရသူများကလည်း
စကြာမင်းသားလေးကား ဘယ်နည်းနှင့် မသေနိုင်။ ရေ
ထဲ အချစ်ရသူမှာ စကြာမင်းသားမဟုတ်၊ ဘိုးဘိုးအောင်
က စကြာမင်းသားကိုယ်စား အသေခံပါမည်ဟု အသက်
ပေးသွားသော ငမုတ်နှင့် လဲလှယ်ပေးလိုက်ခြင်းသာဖြစ်
၍ ငမုတ်သာ ရေထဲနစ်၍ သေသူဖြစ်သည် စသည်ဖြင့်
အမျိုးမျိုးဝေဖန်ပြောဆိုကြသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ စကြာ
မင်းသားလေး မသေနိုင်ဟူသော ယူဆသူကသာ များ
လှပေတော့သတည်း။

သုခီအတ္တနံ ပရိဟရန္တု
ရွှေတလေး(လွယ်လင်)

ကျမ်းကိုး

* ဦးဖခင်၏ ဘိုးဘိုးအောင်နှင့် ကျင့်စဉ်စာအုပ်
(၁၉၄၉ ခုနှစ်ထုတ်)။

ဆရာဦးသိန်းဝင်း

B.A (Geog.), ဒ.ဘ.န.ဝ (တ.စ-၁၄၃၂)

ပြည်တော်စီ
တိုင်းရင်းဆေးကုသနည်း

နှလုံး၊ အသည်း၊ ကျိုးပေါင်း၊ အာရုံကြော
အားနည်း၊ လေငန်း/လေမြတ်၊
ကိုယ်ခံအားကျခြင်း၊
အကြောနှင့်ပတ်သက်သော ရောဂါများ
ကုသပေးပါသည်။
* ပေဖြတ်ရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ
ဒဏ္ဍားကုသပေးပါသည် *

**ပေဖြတ်ခြင်းကို
ကြိုတင်ကာကွယ်ပါ**

ပေဖြတ်မည့် လက္ခဏာများ
* ဦးခေါင်းနောက်စေ့တွင် ခေါင်းကိုက်ခြင်း
* မျက်ခွံနှင့် မျက်စိကြွက်သားတို့ ဆတ်ခနဲ လှုပ်ရှားခြင်း
* ပစ္စည်းများ ကိုင်လျှင် မကြာခဏ လွတ်ကျခြင်း
* မြေ၊ လတ်များ ထုံကျပ်ခြင်း
* လမ်းလျှောက်လျှင် မြေဆွဲနေခြင်း
* စထားပြော လေးခြင်း
စသည့် လက္ခဏာများ တွေ့ရှိခံစားရလျှင် ကြိုတင်၍
ဆေးစားခြင်း၊ အကြောဖွင့်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ပါက
ပေဖြတ်ခြင်းကို ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ပါသည်။

ဆေးခန်းဖွင့်ချိန် - နံနက်(၁၁:၀၀)နာရီမှ ညနေ(၄:၃၀)နာရီထိ (တနင်္လာနေ့ ပိတ်သည်)
အမှတ်(၁၉)၊ (၁၁၂)လမ်း၊ (မိုလ်မင်းရောင်လမ်းမ)၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ် (ရဲစခန်းရှေ့)။
☎ ၀၉ ၇၉၅၁၄၂၆၈၃ ၊ ၀၉ ၃၁၆၅၂၇၂၄

ကောင်းခြင်းရနံ့ သင်းပျံ့ကျော်ကြား

လက်ခံအေးအေး ကသာ
ငြိမ်ငြိမ်လှည့်လှည့် ငိုငိုငြိငြိ
ငြိငြိလက်ခံအေးအေး

ရာဇဝင်ထဲက အမတ်ကြီးတစ်ပါး

ဝိဝိဝိဝိ ဝိဝိဝိဝိဝိ

အာကာသ(သာစည်)

အင်းဝခေတ်တွင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော ပညာရှိအမတ်ကြီး ဝန်စင်းမင်းရာဇာသည် အစက သာမန်အညတရ ကောင်သူလုပ်သံမှလေးမျှသာ ဖြစ်ခဲ့သည်။ စာပေကို ချစ်မြတ်နိုး၍ ဗဟုသုတကြွယ်ဝခြင်းကြောင့် ပြည့်ရှင်မင်း၏ မြောက်စားချီးမြှင့်ခြင်းကိုခံရပြီး နန်းတွင်းခစား အမတ်ထွက်ပါး ဖြစ်လာခဲ့သည်။ အမတ်ကြီးကား ထွန်တုံးမှ ထိပ်ဆုံးသို့ ရောက်လာရသော်လည်း မိမိဘဝကိုမေ့မသွား၊ မာန်မာန မထောင်လွှားဘဲ ရိုးသားကြီးစားစွာ အမှုတော်ကို ထမ်းရွက်သဖြင့် မင်းသုံးဆက်တိုင်တိုင် ရာထူးမြင့်ခဲ့လေသည်။

။(လဝစံနုဇာ)

အမတ်ကြီး၏ ငယ်နာမည်အရင်းကား ငဥက္ကာခေါ် ငညိုဟူ၍ဖြစ်သည်။ သက္ကရာဇ်(၇၀၉)ခုနှစ်တွင် မိတ္ထီလာနယ်၊ ဝန်စင်းရွာ(ယခု သာစည်မြို့နယ်၊ ချောက်ခွဲရွာ)တွင် အဖ ဦးအံ၊ အမိ ဒေါ်ချိုတို့မှ ငညိုကို ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ ငညိုသည် ငယ်စဉ်ကတည်းက စာပေဝါသနာပါသဖြင့် ကြိုကြိုက်သည့် စာတိုပေစများကို မလွတ်တမ်းဖတ်ရှု၍ ကောင်းနိုးရာရာ မှန်သမျှတိုလည်း တာကုပ်ကုပ်ရေးမှတ်ထားလေ့ရှိသည်။ ငညိုအား အများတကာက စာရူးပေးရအဖြစ်မြင်၍ လောင်ပြောင်သရော်ခြင်းပြုကျင့်ရာမှ စာတိုငညိုဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်လာကြပါသည်။

ငညိုသည် မိဘတို့၏ ရိုးရာလက်ငုတ် စောင်သူလယ်ယာအလုပ်ကို လုံ့လိုက်စိုက်ထုတ်၍ ကြိုးကုတ်စွာ လုပ်ကိုင်သူဖြစ်သည်။ ဝန်စင်းရွာသူကြီးက ငညို၏အရည်အချင်းကို ရိပ်စားမိသဖြင့် သမီးဖြစ်သူ မယ်ချစ်နှင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြားပေးစားခဲ့သည်။ ငညိုနှင့် မယ်ချစ်တို့ ဇနီးမောင်နှံသည် ဝန်စင်းရွာတွင် တစ်ခြားတစ်အိမ်ခွဲနေ၍ မိဘတို့ပေးသော လထိလာခြေတွင် နွားတစ်ရိုက်နှင့် ထွန်ယက်စွဲလုပ်ကိုင် အားချမ်းစွာ နေထိုင်ကြလေသည်။

သက္ကရာဇ်(၇၂၉)ခုနှစ်တွင် အင်းဝထီးနန်းကို မင်းတို့အား တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးစေရာ ဟုတ်မှန်လျက်ရှိကြောင်း

ကြီးစွာစော်ကဲ သိမ်းမြန်းစိုးစံတော်မူလျက် ရှိသည်။ ထိုမင်းလက်ထက်၌ ကျိုးပေါက်သွားသော မိတ္ထီလာကန်တော်ကို လူသူအလုံးအရင်းနှင့် ဆည်ဖို့စေသည်။ မြေတူးရာတွင် ရွှေဖြင့် သွန်းလုပ်ထားသော အရုပ်တို့ကို ကမ္ဘည်းစာရင်းနှင့်တကွ တွေ့ရှိရာ မင်းကြီးအား လျှောက်ကြားဆက်သကြပါသည်။

မင်းကြီးလည်း ရွှေရုပ်တို့၏ ဖြစ်စဉ်ကို သိလိုသော ဆန္ဒပြင်းပြလျက်ရှိသဖြင့် ပညာရှိအမတ်တို့ကို မေးမြန်းစစ်စစ်စဉ်းမျှပင် သိရှိဖြေကြားနိုင်သူ မရှိကြပေ။ ထိုစဉ် ဒေသခံ တစ်ဦးမှ ဝန်စင်းရွာတွင် အကြားအမြင်နှင့်ပြည့်စုံသည့် သူကြီးသမက် ငဥက္ကာခေါ် ငညိုဆိုသူ ရှိပါသည်။ ထိုသူသည် ထွန်ဖြုတ်ချိန်တွင် ပေစာပုရိတ်ကိုကိုင်၍ ပညာတို့အား ချဉ်းကပ်နေလေ့ရှိသည်။ ထိုသူသာလျှင် သိမြင်နိုင်ပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ထား၏။

ထိုအခါ မင်းကြီးသည် ဝန်စင်းရွာသားကို အလှူအမြန်ဆင့်ခေါ်စေ၍ မေးတော်မူ၏။ ဝန်စင်းရွာသား ငညိုလည်း ကျွန်တော်မျိုး ဖတ်ဖူး ကြားဖူးပါသည်။ အလောင်းစည်သူမင်းကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်သောအခါက ထိုသူသော မင်းတို့ကို သစ္စာပေးပြီးလျှင် သားသမီးများအယူခံ၍ မင်းကြီး၏ ခြေတော်ရင်းတွင် ခစားစေပါသည်။ တစ်ရံတစ်ခါတွင် မင်းကြီး မိတ္ထီလာကန်တော်ကို ဆည်ခိုက်၌ နောက်တော်တွင် ခစားပါလာကြသော ထိုသား၊ မင်းသမီးတို့ ကြမ္မာကုန်လေသည်။ နောင်မင်းတို့ တွေ့မြင်သော် သိစေသတည်းဟူ၍ အရုပ်ကမ္ဘည်းနှင့်တကွ မြှုပ်ထားခဲ့ကြောင်းပါဘုရားဟု လျှောက်ကြားလေ၏။

မင်းကြီးလည်း ဝန်စင်းရွာသား လျှောက်ထားသည့်အတိုင်း ခြေရုပ်နှင့် ကမ္ဘည်းတို့ကို ကျွမ်းကျင်တတ်သူ

ဆရာတို့၏။ မင်းကြီးသည် ဝန်ဇင်းရွာသားကို လွန်စွာအားရ
တော်မူသဖြင့် အင်းဝရွှေနန်းတော်သို့ အပြန်တွင် တစ်ပါ
လည်း ခေါ်ဆောင်လာပြီး နန်းတွင်း၌ အမတ်ငယ်အဖြစ်
အားစေလေ၏။ စည်းတပစ်ဟူသောဘွဲ့နှင့် ဆုတော်
တော်များစွာကိုလည်း ချီးမြှင့်ခြင်း ပြုတော်မူခဲ့၏။

လူတစ်ယောက်သည် ပေးမှကမ်းမှ မေတ္တာရှိသော
သူ ပေးကမ်းလျက်နှင့် စော်ကားတတ်သောသူ၊ ပေးကမ်း
ခြင်းကိုပင် မိမိဘုန်းကံကြောင့် ရသည်ဟူ၍ ထင်မှတ်
သောသူ ထိုသူမျိုးကို လူယုတ်မာအဖြစ် သမုတ်ကြ
သည်။ စာတိုငဉ်ကား သာမညောင်ညဘဝမှ နန်းတွင်း
ညာရှိ အမတ်အဖြစ်သို့ တစ်မဟုတ်ချင်း ရောက်ရှိသွား
စေ မာန်မာနကြီးမြင့်နိုင်သည့် အခြေအနေဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း ရာထူးအရှိန်အစော်ကြောင့်
မိမိကြီးဝင်မသွားဘဲ ဆီလျော်အောင် ဆောင်
ရွက်နိုင်ခဲ့လေသည်။

စည်းတပစ်အမတ်သည် မင်း၏ အလို
အတိုက်၍ မင်းကြိုက်သက်သက်ချည်း ခစား
သည်တော့မဟုတ်။ ဘုရင်မင်းမြတ်အား
အတိဖြစ်စဉ်ကို မသွေဖည်ဘဲ ဥပမာ
အတိုင်းဖြင့် ရိုးသားစွာ တင်ပြလျှောက်
ထားလေ့ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် မင်း၊ မိဖုရား
နှင့် နန်းတွင်းသူ နန်းတွင်းသားတို့၏ လေး
စားချစ်ခင်ခြင်းကို ခံယူခဲ့ရပါသည်။

တစ်ရံတစ်ခါတွင် သတိုးမင်းဖျား၏
အပါးတွင် ခစားနေသော အတွင်းသင်းမှူး
ငနုငယ်ဆိုသူ ရှိ၏။ ထိုမင်း အန်စွရောက်
သည့်အခါ ငနုငယ်သည် စွယ်ကြိုအရပ်မှ
အင်းဝသို့ အလျင်အမြန် ပြန်လာ၍ မင်း၏
မိဖုရား စောဥမ္မာနှင့် တွေ့၏။ သူတို့နှစ်ဦး
တစ်ကိုယ်တည်း တစ်ညဏ်တည်း တိုင်ပင်
သက် အင်းဝမှ စစ်ကိုင်းဘက်သို့ကူး၍ မင်း
ပြုလေ၏။

အင်းဝရွှေနန်းတော်၌ မင်းကြီးစွာစော်
မင်းနန်းတက်တော်မူသောအခါ စစ်ကိုင်းတွင်
မိဖုရားကို ခေါ်သွားပြီး မင်းပြုနေသော ငနု
ငယ်ကို ရာဇသင်္ကြံမောက်အား ဖမ်းခိုင်း၏။

ငနုငယ်ကို ဖမ်းပြီး ဆက်သနိုင်လျှင် သင့်ကို ယင်းမိဖုရား
နှင့် လက်ဆက်၍ ဝါးရင်းတုတ်နှင့် တောင်ပြုံးကြီးတို့ကို
ပေးသနားမည်ဟု ပြော၏။ ရာဇသင်္ကြံမောက်လည်း
စစ်ကိုင်းတွင်ရှိသော ငနုကို ဥပါယ်တံမျဉ်ဖြင့် ဖမ်းဆီးပြီး
မိဖုရားစောဥမ္မာနှင့်တကွ ဆက်၏။ ငနုငယ်မှာ ချုပ်နှောင်
ထားရာမှ လွတ်မြောက်လျက် လားဟူးအရပ်သို့ ထွက်ပြေး
တိမ်းရှောင်သွား၏။ သို့သော်လည်း မင်းကြီးက ထားရှိ
သော ကတိအတိုင်း ငမောက်ကို မိဖုရား စောဥမ္မာနှင့်
လက်ဆက်ပေးလျက် တောင်ပြုံးကြီးနှင့် ဝါးရင်းတုတ်ကို
လည်း စားစေခဲ့၏။

ငနုငယ်သည် စစ်သည်ဗိုလ်ပါများစုဆောင်း၍ ကျေး
စွန့်ဖျားတို့ကို တိုက်ခိုက်ဖျက်ဆီးလာ၏။ မင်းကြီးလည်း



အပတ်ခြူးပင်းရာဇာစည်ရှိဆည့်ရွှေခန္ဓာရုံဝေဝံဝေစာပေဌာန

www.burmeseclassic.com



ကျောက်တော်ဘုရားရှိ အာသနာ-အင်္ဂါတော် အာသနာ-အင်္ဂါတော် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ

ထိုသတင်းကို ကြားသည့်အခါ ရာဇသင်္ကြံမောက်သည် ငနုဿကို လွှတ်ထားရသလော့ဟု အမျက်တော်ဖြစ်၏။ နှမတော်စောဥမ္မာနှင့် ကျေးစားကျေးလက်တို့ကိုလည်း ပြန်လည်သိမ်းယူရန် ဝန်ဇင်းစည်းတပစ်အမတ်ကို တိုင်ပင်တော်မူ၏။

အမတ်က ရေမြေသခင်ဖြစ်တော်မူသောမင်းတို့သည် ဆင်စွယ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အရှေ့မှထွက်သော နေမင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း ကျင့်တော်မူရာသည်။ လူ၏ အသက်ကား အနှစ်တစ်ရာမျှနှင့်ပျက်သည်။ ထိုခန္ဓာကို မှီ၍ဖြစ်သော ကျေးဇူးစကားကောင်းတို့သည် အဆက်ဆက်သော သားတော်အစဉ် မြေးတော်အဆက် မြစ်တော်အညွန့်တိုင်အောင် ပြောစရာ ဖြစ်ပါသည်။ ကမ္ဘာကျေသော်လည်း ဥဒါန်းစကားမကျေဟူ၍ ရွှေနလုံးတော် ထားတော်မူသင့်ပါသည်။ ခါးလှစွာသော တမာသည် ချိုသည်ဖြစ်နိုင်သော်လည်း ဧကရာဇ်မင်းတို့၏ အမိန့်တော်ကား ချွတ်လွှဲ၍ မဖြစ်တန်ရာသည်။ မြင့်ရာမှ နိမ့်ရာသို့စီးသော မြစ်သည် ဆန်၍စီးနိုင်ရာသာရှိသော်လည်း မင်းတို့၏ အမိန့်တော်ကား ဖောက်ပြန်သည် မဖြစ်တန်ရာဟူ၍ လျှောက်ထားလေ၏။

မင်းကြီးလည်း အမတ်ကြီးလျှောက်ထားသည့်စကား

သည် ငါ၏ ကိုယ်တော်ရေးသာမဟုတ်။ သားတော်အမြေးတော်အဆက် မြစ်တော်အညွန့်တိုင်အောင် အတော်များမည့်အကြောင်းသာ ဖြစ်ချေသည်။ အမြော်အကြီးပါပေသည်ဟု ချီးမွမ်းလျက် စည်းတပစ်ကြီးဆင်ပေါက်တစ်စီး ရွှေဖလားတစ်ဆယ်သား ခုတ်ပေးမူ၏။

သက္ကရာဇ်(၇၃၂)ခုနှစ်တွင် ကလေးနှင့် မိုးညှင်းအချင်းချင်း အဆင်မပြေသဖြင့် နှစ်ဖက်တိုက်ခိုက်ကြကလေးစား သို့ချည်ဘွားက ကျွန်ုပ်ကို ကူညီတော်မူရလျှင် မိုးညှင်းကို လက်ဆောင်ဆက်ပါမည်ဟူ၍ လျှောက်ထားလာ၏။ မိုးညှင်းစားခုံမိုင်းကလည်း ကျွန်ုပ်ကို ကူညီပါ။ ကလေးကိုရလျှင် မင်းကြီးကို ဆက်သပါမည်အလားတူ လျှောက်ထားလာ၏။

မင်းကြီးလည်း စည်းတပစ်အမတ်ကြီးကို တိုင်ပင်တော်မူ၏။ ပညာရှိ စည်းတပစ်အမတ်ကြီးသည် 'ဘုန်းတော်ကြီးလှစွာသော မင်းဘုရား...သည်အရေးတော်ပုံလူးတိုင်းလုသကဲ့သို့ဖြစ်၍ အဆောတလျင် မပြုပေ။ သည့်အရေးကား မြော်မြော်တင်းတင်းပြုအပ်အရေးဖြစ်သည်။ အလျင်အမြန်ပြုကောင်းသောအရေးအားတူသောကိစ္စ မဟုတ်လျှင်သာ ချက်ချင်းဆောင်ရွက်သင့်သည်။ ကလေးနှင့် မိုးညှင်းတို့သည် ရိုးတူရွက်တူ အင်အားတူသူများသာဖြစ်သည်။ တောစပ်တွင် ထွန်နေသော ယောက်ျားတစ်ယောက်သည် တောကြားကောင် ခွပ်သည်မြင်ရာ အလျင်အဖမ်းချေအံ့ဟု ခေါ်သည်။ တစ်ဖန် ကြက်နှစ်ကောင်လည်း မနှမ်းကြွေငါထွန်တာလည်း မညက်သေး။ ငါ၏အလုပ်လည်း ဤကြက်နှစ်ကောင် ခွပ်သည်လည်း နှမ်းနယ်စေဦးဟူ၍ နေလေသည်။ ထွန်ညက်မှ ကြက်နှစ်ကောင်ကို အသက်သကဲ့သို့ ကလေးနှင့် မိုးညှင်းလည်း ပင်ပန်းနှမ်းနယ်စေဦး။ နှစ်ပြည်ထောင်လုံး ညှိုးနှမ်းမှ ချီတော်မူနှစ်ပြည်ထောင်လုံးကို ရတော်မူပါမည်'ဟု သံတင်လေ၏။

မင်းကြီးသည် အမတ်ကြီး လျှောက်တင်အတိုင်း ဆောင်ရွက်တော်မူရာ နှစ်ပြည်ထောင်လုံးသိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့၏။ ရတော်မူသည်နှင့် မိုးညှင်းစားအား တကောင်းကိုပေး၍ မိုးညှင်းမြို့ကို ကျိန်း

ပေး၏။ မြင်မြောက်မှုရှိသော အမတ်ကြီးကိုမူ မိုးညှင်း
တွင် တစ်ကျေး၊ ကလေးတွင် တစ်ကျေး ပေးတော်မူပါ
သည်။

သက္ကရာဇ်(၇၃၃)ခုနှစ်တွင် မင်းကြီး၏ သစ္စာခံဖြစ်
သော မိုးညှင်းကိုန်းခန်းကြီးသည် ပုန်ကန်ခြားနားသောင်း
ဆွန်းလေ၏။ မင်းကြီးလည်း စည်းတပစ်အမတ်ကိုခေါ်၍
နိုင်ငံတော်နှင့် မိုးညှင်းမြေအပိုင်းအခြား အချက်အချာကို
မှတ်တိုင်စိုက်ချေဟု စေတော်မူ၏။ အမတ်ကြီးလည်း
အဆိုတော်အတိုင်း မှတ်တိုင်စိုက်ရန် သွား၏။ ပဒူးကြီး
သို့ရောက်လျှင် ပြည်ထဲရေးအထပ်ထပ်ကိုမြင်၍ ရှေ့ဆက်
သွားတော့ဘဲ လှည့်ပြန်လာ၏။ မင်းကြီးက အဘယ်
ကြောင့် အမူတော်ကို မဆောင်ရွက်ဘဲ ပြန်ခဲ့လေသနည်း
ဟု မေးတော်မူ၏။

အမတ်ကြီးက -

ဘုန်းတော်ကြီးမြင့်တော်မူသော ဘုရင်ထီးဘုရား...
ဆောင်တွင် ဆက်ခံမည့် သားတော်၊ မြေးတော်၊ မြစ်တော်
တို့သည် နေကဲ့သို့ ဘုန်းတော်ကြီးဘိမုက္ကား အလိုနည်း
ဆသည်ဟု ဘဝရှင်မင်းကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျွန်တော်
အမတ်ကိုလည်းကောင်း အပြစ်တင်ကြပါလိမ့်မည်။
အခြားခြင်း ပြုလေသည်ဟု ပြောမည်ကိုမြင်၍ ပြန်လှည့်
ခဲ့သည်ဘုရား ဟု လျှောက်ထားလေ၏။

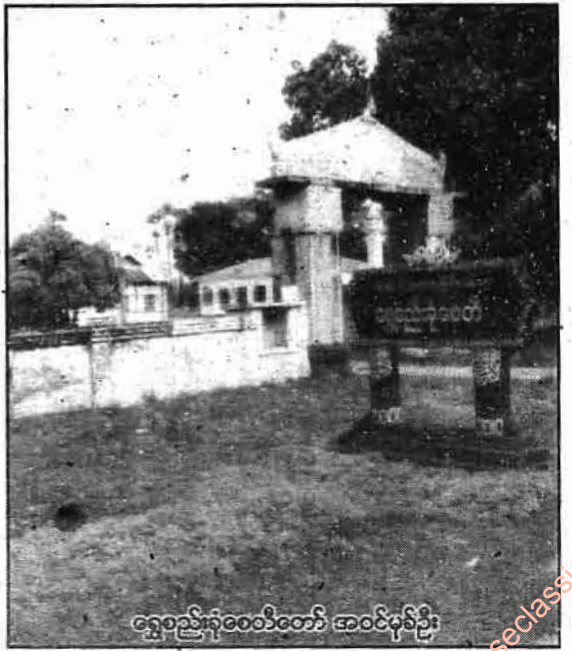
မင်းကြီးလည်း အမတ်ကြီးသည် အရှည်ကို မြင်ပါ
ဆသည်ဟု အားရတော်မူ၏။ အမတ်ကြီးအား လက်
ဆောက်တစ်ရန်၊ စလွယ်ငါးသွယ်နှင့် တိမ်ကွန်ဖြူးဟူသော
ကြေးကောင်တစ်စီး ဆုပေးတော်မူ၏။

မင်းကြီးစွာစော်ကဲ အနိစ္စရောက်သောအခါ သား
ဆင်ဖြူရှင် နန်းတက်၏။ ဆင်ဖြူရှင်မင်းကို
အကောင်းစား ငနောက်ဆံက လုပ်ကြံ၍ နန်းတက်၏။
မင်းကို မှူးကြီးမတ်ရာတို့ မကျေနပ်သဖြင့် ဝိုင်းဝန်း
ကြံ့ပြီ ပြင်စည်စားမင်းဆွေကို မင်းပြုပါရန် တောင်း
ကြ၏။ မင်းဆွေလည်း မင်းပြုရန် ဆန္ဒမရှိသဖြင့် ဦးရီး
ဆင်ဖြူရှင်ရမည်းသင်းစား မဟာပြောက်ကို နန်းတင်ရန်တိုက်
ကြ၏။ မင်းဆွေ၏ညီတော် စစ်ကိုင်းစားရှင်သိဒ္ဓတ် ကြား
လျှင် အင်းဝသို့ မင်းပြုရန်ချီလာသော ရမည်းသင်းစား
မဟာပြောက်ကို ဆီးကြိုတိုက်ခိုက်လုပ်ကြံပြီး မင်းဆွေကို
အတင်း နန်းတင်လေ၏။



အေးချမ်းဆိတ်ငြိမ်လျှောက်ရှိသော စေတီတော်ပရိဝုဂ်

သက္ကရာဇ်(၇၆၃)ခုနှစ်တွင် အင်းဝရွှေထီးနန်းကို မင်း
ဆွေခေါ် ပထမမင်းခေါင် နန်းတက်တော်မူ၏။ မင်းဆွေ
ကား မင်းကြီးစွာစော်ကဲနှင့် ကန်စွန်းနိမ့်အရပ်သူ စောတေ
ဇာတို့မှမွေးသော သားတော်ဖြစ်၏။ မင်းကြီးစွာစော်ကဲ
လက်ထက်တော်က မိုးညှင်းကိုန်းခန်းကြီးမှ နိုင်ငံတော်
ပိုင် မြေဒူးကို ထိပါးလာ၏။ ထိုစဉ် ဆင်လုံးမြင်းရင်းဖြင့်
သွားရောက်နှိမ်နင်းရာ ကန်စွန်းနိမ့်အရပ်သို့ရောက်လျှင်



ရွှေစည်းရဲစေတီတော် အဝင်မှင်ဦး

www.burmeseclassic.com



ရွှေစည်းခုံစေတီတော်ပရိဝုဏ်အတွင်းရှိ ဖောမိညောင်ပင်

အလွန်တရာလှပသော မိန်းမပွင့် စောတေဇာကိုမြင်၍ နှစ်သက်တော်မူသဖြင့် အပါးတော်တွင် လုပ်ကျွေးစေ၏။

မင်းကြီးစွာစော်ကဲသည် မြေဒူးကိုအောင်၍ အင်းဝ ရွှေနန်းတော်သို့အပြန်တွင် မိန်းမငယ်တွင်ရှိသော ပဋိသန္ဓေကို သားယောက်ျားဖွားလျှင် ဤလက်စွပ်ကိုယူ၍ လာခဲ့



သာစည်-သပြေဝ ကားလမ်းပေါ်မှ ကျဖြူသိပ်တော်သို့ သွားသောလမ်း

လေဟု မှာလျက် အဖိုးများစွာထိုက်သော လက်စွပ်ပေးတော်မူခဲ့၏။ စောတေဇာလည်း သားယောက်ျားတော်ကို ဖွားလျှင် မင်းကြီးမှာခဲ့သည့်အတိုင်း သားငယ်ရင်တွင်ပိုက်၍ အင်းဝနေပြည်တော်သို့ သွားလေ၏။ မင်းကြီးလည်း ထားခဲ့သော ကတိကဝတ်ကိုမဖျက်ဘဲ မိန်းမငယ်ကို အပါးတော်တွင် စေပါးတော်မူခဲ့၏။ မိန်းမငယ်စောတေဇာမှ နောက်ထပ် ညီတော်ရှင်သိဒ္ဓတ်နှင့် နှမတော်ရှင်မြတ်လှတို့ကို ဖွားမြင်ခဲ့လေ၏။

ပထမမင်းခေါင် မင်းဖြစ်သောအခါ ဝန်ဇင်းညောင်တပစ်အမတ်ကိုခေါ်၍ အဘယ်သို့ကျင့်သော် တိုင်းပြည်ရာ သာယာဝပြောနိုင်ပါသနည်းဟု မေးတော်မူ၏။

အမတ်ကြီးက-

ဘုန်းတော်ကြီးလှသော မင်းဘုရား မြတ်သောတရားကို ရှေ့ရှုတော်မူ၍ ပြည်သူတို့တွင်ဖြစ်သော အနစ်အနှစ် အခွန်အတုပ်၊ ပြည်ထုံးရွာစံ၊ အကောက်အအေးစသည်တို့ကို အဆက်ဆက်သော မင်းတို့ထက် သက်သာရာရသဖြင့် ဝပြောသာယာစည်ပင်သည် ဖြစ်ရာ၏။

မြတ်သောမင်းကြီး ပြည်တံခွန်ကို မလှဲရာ၊ ဦးကင်းကို မနှိမ်ရာ၊ ပြည့်စွယ်ပြည့်သွားကို မချိတ်ပြည့်မျက်လုံးကို မနှိမ်ရာ၊ ပြည့်မျက်နှာကို မဖျက်ပြည့်ခြေပြည့်လက်ကို မဖြတ်ရာ၊ ပြည့်ဝမ်းကို မတော့ရာ၊ ပြည့်ကျေးဇူးကို မထိမ်ရာဟူ၍ ရှစ်ပါးရှိပြီး သည် မုန်းသည်မရှိ ထုံးစံနှင့်အညီ ဒဏ်ပေးတော်မူခြင်းကို ယမမင်းကဲ့သို့ ကျင့်တော်မူရာသည် လျှောက်လှောက်၏။

ဘုရင်မင်းခေါင်လည်း စည်းတပစ်အမတ်ကြီး လျှောက်ထားသည်ကို များစွာအားရတော်မူသဖြင့် ဘုရင်ဟူသောဘွဲ့နှင့် ကြီးစွာသော အဆောင်အယောင်ကို ပေးတော်မူ၏။ မူလက စည်းတပစ်အမတ်ငယ် ဘွဲ့သာဖြစ်သောပထမမင်းခေါင်လက်ထက်ကျမှ ဝန်ဇင်းမင်းရာဇာဟူသောအမတ်ကြီးအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့လေ၏။

ဘုရင်မင်းခေါင်တွင် ဆင်ဖြူစောရွေးမိဖုရား၊ မိဖုရား၊ ရှင်မိနောက်မိဖုရားနှင့် ရှင်ဘိုမယ်မိဖုရား၊ မိဖုရားလေးပါးရှိ၏။ တောင်တွင်းမင်းသမီး ရှင်မိမြ၊ မိဖုရားမြောက်ပြီး ငါးလရှိမှ မိုးညှင်းသတိုးနှင့် လေ၏။ အတွင်းသင်းမှူး သမီးကိုမူ မိဖုရားလည်း

ဆင်းမလည်းမက လုပ်ကျွေးစေ၏။

ဘုရင်မင်းခေါင်သည် မိဖုရားများအနက် ရှင်မိနောက် နှင့် ရှင်ဘို့မယ်တို့ မိဖုရားနှစ်ပါးကိုသာ စုံမက်မြတ်နိုးလှ သဖြင့် အနီးအပါး၌ စံစားစေ၏။ မွန်ပြည်သို့ စစ်ချီရာတွင် မင်းနှင့်အတူ မိဖုရားနှစ်ပါး လိုက်ပါရ၏။ အရေး ဆော် မအောင်မြင်သဖြင့် ပြန်လည်ဆုတ်ခွာရာတွင် ရှင်မိ နောက်ကို ဆင်နှင့်တကွ မွန်မင်းရာဇာဓိရာဇ် ရ၏။ ရှင် ဘို့မယ်လည်း ဆင်က လျှောက်လျက် ကျန်ခဲ့ရာ ဆင်က ဆွဲ၍ ကာလကြာမှ လာရောက်ဆက်သနိုင်၏။

ဘုရင်မင်းခေါင်လည်း ရာဇာဓိရာဇ်သည် မိမိနှင့် သဘောထားမတိုက်ဆိုင်၍ မွန်တို့ထံ ခိုလှုံသွားသည့် ညီ ဆက်ရှင်သိဒ္ဓတ်ကို ကွပ်မျက်ပစ်သည် ကြား၏။ သက် ဆက်သုံးဆယ့်ငါးနှစ်အရွယ် အပြင်အလျှာကောင်းသော မိဖုရားရှင်မိနောက်ကိုလည်း ရာဇာဓိရာဇ်ရသည်ကြား၍ စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်လျက်ရှိ၏။

ထိုအခါ ပြည့်ရှင်မင်းအား ဝန်ဇင်းမင်းရာဇာက- 'ဘုန်းတော်ကြီးသောမင်းကြီး...မွန်ပြည်ကို ချီတော် နှည်ဆိုသော ကာလကပင် ကျွန်တော် ရှိခိုးနားတော် မျှောက်သည်ကို ယုံတော်မမူသောကြောင့် ဤသို့ဖြစ်ရ သည်။ နောက်နောင်တွင် ကျွန်တော်မျိုးလျှောက်သည်ကို ယုံတော်မူပါ။ စစ်တို့၏ သဘောသည် မိမိတွင် အင်အား မရှိသည်ဟူ၍ မလောက်မလား မလေးမစား မပြုရာ။ မတော်တရားတစ်ကောင်သည် နွားခြေခွာရာကို အမှီရသော ကြောင့် စွန်ကို အောင်မြင်ဖူးသည်။ ကြောင်တစ်ကောင် သည် ရသေ့ဖင်ထိုင်အောက်ကို အမှီပြုရသောကြောင့် အထွတ်ထွေရာဇာဓိရာဇ်မင်းကို အောင်မြင်ဖူးသည်။ ပုစွန်တစ် ကောင်သည် အိုင်ငယ်ကို အမှီရသောကြောင့် ဆင်ပြောင် ကြီးကို စားရဖူးသည်။ ကစွပမည်သော လိပ်တစ်ကောင် သည်လည်း ချောင်းငယ်တစ်ခုကို အမှီရလေသောကြောင့် ကျွန်တော်ကြီးကို အောင်မြင်ဖူးပါသည်' ဟု လျှောက်၏။

ဘုရင်မင်းခေါင်လည်း နှလုံးတော်ပြေ၍ မင်းရာဇာ နှင့် လက်ကောက်တစ်ရန် ဆင်မတစ်စီး ဆုတော်ပေး စေ၏။

သက္ကရာဇ်(၇၇၁)ခုနှစ်တွင် ဘုရင်မင်းခေါင်သည် ရှင်ဘို့မယ်ကို မယုံကြည်သဖြင့် နန်းမှချကာ ရွှေ တွင် ထားတော်မူ၏။ အမတ်ကြီးမင်းရာဇာကိုခေါ်၍



တပစ်ခြွေ ဝန်ဇင်းမင်းရာဇာရုပ်တု

အတွင်းသင်းမှူးသမီးကို တောင်နန်းတင်မည်ဟု မိန့်တော် မူ၏။ ထိုအခါ အမတ်ကြီးက စင်ကြယ်စွာ ပြာတီးလှန်း ထားသော မျိုးစပါးသော်မှ ပေါက်တုံမပေါက်တုံ ရှိသေး သည်။ ဈေးက စပါးမျိုးပြုသဖြင့် မပေါက်တန်ရာ။ လက် ကို မသန်မစင်ဖြစ်လျှင် ဆေးကြောသည့်အခါ စင်သကဲ့သို့ အဖိုးအနုထိုက်သော ပတ္တမြားသည် ရွံ့ညွန်တွင် ကျ သောအခါ ဆေးကြောသုတ်သင်၍ ဝတ်ဆင်တော်မူပြန် သည့်အလား အကြောင်းကြောင်းကို ထောက်ရှုတော်မူပါ ဘုရားဟု သံတော်ဦးတင်၏။

ဘုရင်မင်းခေါင်လည်း အမတ်ကြီးကို မိဖုရားရှင်ဘို့ မယ်အား အဘိုးမစ၍ နန်းတင်လေဟု မိန့်တော်မူ၏။ မင်းရာဇာလည်း မိဖုရားကို သွန်သင်ဆုံးမပြီး နန်းတင်၏။ မိဖုရားရှင်ဘို့မယ်သည် အဘိုးမစသောကြောင့် မယုတ် မကျရှိရချေသည်ဟူ၍ ရွှေတစ်ပိဿာခုတ်သော ကွမ်းအုပ် နှင့်တကွ ဝတ်တော်မူသော လက်စွပ်ငါးခြည်ကို မင်းရာ ဇာအား ချီးမြှင့်တော်မူ၏။

ပြည့်ရှင်မင်းထံ ဝန်ဇင်းမင်းရာဇာ၏ လျှောက်တင်



စေတီတော်ပရိဝုဏ်အတွင်းရှိ လျောင်းတော်ပုဂ္ဂိုလ်တော်မြတ်ကြီး

ချက်များကား မြောက်မြားလှသကဲ့သို့ မှတ်သားဖွယ် လည်း ကောင်းပါသည်။ အင်းဝရွှေထီးနန်းကို မင်းကြီး စွာစော်ကဲ စိုးစံစဉ်အခါက စာတိုငည့်ဘဝ သူကောင်း ပြုရာမှ စတင်ပြီး နန်းတွင်းရောက် အမတ်ငယ်တစ်ပါး ဖြစ်လာသည်။ သားတော်ဘုရင် ပထမမင်းခေါင် လက်

ထက်တွင် မင်းရာဇာဘွဲ့ဖြင့် အမတ်ကြီး ဖြစ်လာပြီး ဝန်ဇင်းမင်းရာဇာ ဟူ၍ ထင်ရှားလာခဲ့သည်။ မင်း မိဖုရား၊ နန်းတွင်းသူ နန်းတွင်း သားတို့ကား သစ်တစ်ပင်ကောင် ၍ ငှက်တစ်သောင်း ခိုရသကဲ့သို့ အမတ်ကြီးကို အမှီသဟဲပြုလျက် ချမ်းမြေ့ကြရလေသည်။

အင်းဝရွှေနန်းတော်သို့ အမတ်ကြီး ဝန်ဇင်းမင်းရာဇာ စည်းတမ်း အမတ်ငယ်အဖြစ်ဖြင့် အသက် (၂၀)အရွယ်ခန့်တွင် စံတင်တော်

ရှိလာသည်။ ဗောင်းတော်ညီတော် စိတ်တော်သိသော အမတ်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ မင်းလိုလိုက်က မင်းကြိုက်ဆောင် ဆုလာဘ်ရ ဆိုသော်လည်း မင်္ဂလာတရား လက်ကိုင်မရှိ ၍ နှိုင်းချင့်တွေးခေါ် ကျိုးကြောင်းဆီလျော်အောင် ချီးဆောင်နိုင်သော အမတ်တစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

ဝန်ဇင်းမင်းရာဇာ အမတ်ကြီးသည် ရာထူးအဆင့် အစောင့် ကြီးမြင့်သွားသော်လည်း မိမိ၏ဘဝကို မေ့မလျော့ သက္ကရာဇ်(၅၄၂)ခုနှစ်တွင် ဇာတိဌာနေ မွေးရပ်မြေ ဝန်ဇင်းရွာရှိ ယခင်နေလာခဲ့သော ဝိုင်းမြေ၌ ကိုးတောင်ပြည့်စုံ ပေါက်စေတီတစ်ဆူကို တည်သည်။ ပုဂံရွှေစည်းခုံဘုရား မှမြေကို စတိသဘောစွန့်ပူ၍ ရတနာပစ္စည်းများနှင့် တည်ဌာပနာထည့်သွင်းခဲ့သည်။ စေတီတော်ကိုလည်း ပုဂံစည်းခုံကဲ့သို့ပင် ရွှေစည်းခုံစေတီတော်ဟု ဘွဲ့တော်သက် ပါသည်။

သက္ကရာဇ်(၃၇၉)ခုနှစ်တွင် ပုဂံပြည်၌နန်းတက် အနော်ရထာမင်းမတိုင်မီက နတ်၊ နဂါးနှင့် အရည်တို့ကို ကိုးကွယ်သော အယူများ လွှမ်းမိုးလျက်ရှိ သထုံပြည်မှ ရှင်အရဟံ ကြွလာတော်မူပြီးနောက် ဝိဇ္ဇာ သုံးပုံရောက်ရှိလာကာ ထေရဝါဒသာသနာတော် နေလပမာ ထွန်းလင်းလာပါသည်။ သာသနာတော် ပင်ပြန့်ပွားစေရန်အတွက် သာသနာ့ဝန်ထမ်း ရဟန်း တော်များ မွေးထုတ်ပေးရန် သိမ်များသမုတ် တည်

သက္ကရာဇ်(၄၁၆)ခုနှစ်တွင် ရှင်အရဟံ ဦး



သောဝဠာ-သေခြံဝကျောင်းတော်တွင် တွေ့ရသော ရွှေဖင်းချော်စေတီတော် ဆိုင်းဘုတ်ကြီး

မိတ္တီလာနယ် သိမ်ကိုးသိမ်ကို သမုတ်တော်မူရာ ကူဖြူ
သိမ်သည် သိမ်ကိုးသိမ်တွင် အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ ရွှေ
စည်းခုံနောက်တောင် ခွေးတဟောင်း၊ သိမ်တော်ကဆင်း
ဆောင်ရင်း၊ ရွှေကိုးတင်း ငွေကိုးတင်းဟူသော စကားအရ
ရွှေစည်းခုံဘုရားနှင့် မနီးလွန်း မဝေးလွန်းတွင် ကူဖြူသိမ်
သည်ရှိသည်ကို ညွှန်းပြနေသည်။ ကူဖြူသိမ်ကို သမုတ်
တော်မူပြီးနောက် နှစ်ပေါင်း(၃၃၀)မျှကြာမှတည်သော
ဝန်ဇင်းရွှေစည်းခုံစေတီတော်မြတ်သည် ဝါတော်အားဖြင့်
(၆၄၀)ခန့်ရှိလာပြီဟု ဆိုရပါလိမ့်မည်။

ဝန်ဇင်းရွှေစည်းခုံစေတီတော် မူလဒါယကာ အမတ်
ကြီး မင်းရာဇာသည် အသက်(၇၄)နှစ်အရွယ် သက္ကရာဇ်
(၇၃၂)ခုနှစ်တွင် ဇရာ၏ သဘောကို မလွန်ဆန်နိုင်ဘဲ
တူကြီးရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ပညာရှိအမတ်ကြီး
အဖြစ်ဖြင့် မင်းမူထမ်းဘဝကို သက်တမ်းကုန်ဆုံးသည်
အထိ တာဝန်ကျေပွန်စွာ ရွက်ဆောင်ခဲ့သည်။ အမတ်ကြီး
၏ ခုနစ်ခင်လေးစားကြသဖြင့် အများတကာက ဘိုးရာဇာ
ထံ ခေါ်ဝေါ်ခဲ့လေသည်။

ဝန်ဇင်းရွာသည် မူလက မိတ္တီလာနယ်တွင် ပါဝင်၍
မိတ္တီလာကန်တော်အောက် ဆယ်မိုင်လောက်၌ တည်ရှိ
သည်။ ယခုဒေခါ ရွာကို အရှေ့မြောက်ခပ်ယွန်းယွန်း
အဖွဲ့မှမဝေးသည့်နေရာသို့ ရွှေ့ပြောင်းသွား၍ သာစည်မြို့
နယ်တွင် ချောက်ခွဲရွာဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်လျက် ရှိကြပါသည်။

သက္ကရာဇ်(၁၃၁၈)ခုနှစ်၊ နယုန်လပြည့်တွင် ရွှေစည်း
ခုံစေတီတော်ကို ကန်ကြီးကုန်းတောရဆရာတော် ဦး
ဘင်္ဂဘိနှင့် အမတ်ဦးငွေမှ ဦးဆောင်ပြီး ဝေနေယျ
အနုပညာကောင်းမှုဖြင့် တိုးချဲ့မွမ်းမံကြသည်။ စေတီတော်
အောက်အမြင့်မှာ (၄၉)တောင်ရှိ၍ ရွှေထီးတော်မှာ
အမြင့်(၂၅)ပေ၊ အချင်း(၄)ပေ ရှိပါသည်။

(၁၃၆၂)ခုနှစ် ပြာသိုလဆန်း (၈)ရက်နေ့တွင် လျှော်
တံဆွဲ မြခြူးအထည်စက် ဦးတိုင်းရင်း၊ ဇနီး ဒေါ်မြသိန်း
တို့မှ လုံးတော်ပြည့်ရွှေသင်္ကန်း ကပ်လှူသည်။
(၁၃၇၃)ခုနှစ်၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော် (၈)ရက်နေ့တွင်
ရွှေစည်းခုံရွာ ဘုရားဒါယကာကြီး ဦးလှကျော်အား ရည်စူး
တော် ခေါ်ငယ်မိသားစုတို့မှ စေတီတော်ပရိဝုဏ်အတွင်း
ပိဋကလျောင်းတော်မူတစ်ဆူကို တည်ထားပူဇော်ထားပါ
သည်။



ရွှေစည်းခုံစေတီတော် ဖူးမြော်ရင်း
ကူဖြူသိမ်တော်လေးဆရာတော်ထံ ရေးစာရှိစဉ်

စေတီတော်ပရိဝုဏ်ကို မဟာရတံတိုင်းကြီး ကာရံ
ထား၍ ဝန်ဇင်းမင်းရာဇာရုပ်တုကိုလည်း အမတ်ကြီး၏
အဆောင်အယောင်ဖြင့် ပုံစံတူထုဆစ်ထားပါသည်။ စေတီ
တော်အဝင်မုခ်ဦးကြီးကို သာစည်-သပြေဝ မော်တော်
ကားလမ်းမဘေးတွင် ထင်ရှားထည်ဝါစွာ တွေ့မြင်ရပါ
သည်။

အမွှေးနံ့သာတို့၏ ရနံ့သည် လေ၏ စုန်ရာတွင်သာ
ကြိုင်သင်းကြသော်လည်း ဝန်ဇင်းမင်းရာဇာ၏ ဂုဏ်
သတင်းပျံမွှေးခြင်းကား လေဆန်ရာတွင်သာမက ကောင်း
ကင်ဘဝဂံတိုင်အောင် ပျံသင်းလျက်ရှိနေပါသည်။ အမတ်
ကြီး ကွယ်လွန်ခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်း(၆၀၀)နီးပါးမျှ တိုင်ခဲ့
သော်လည်း ပညာရှိသူတော်ကောင်း ဝန်ဇင်းဘိုးရာဇာဟု
သောအမည်ကား သမိုင်းစာမျက်နှာတွင် မျက်နှာပွင့်ဆဲ
ရှိနေပါလေသည်။

အာကာသ(သာစည်)

ဝန်ခံချက်

* ကိုယ်တိုင်ရောက်ရှိလေ့လာ မှတ်တမ်းယူပါသည်။

(၁)

သူ၏ ခြေလှမ်းချော့သည် ဖွဖွကလေးဖြစ်၏။
နားနှစ်ဖက်ကို အဆင်သင့် စွင့်ထားလိုက်သေးသည်။
လက်ထဲ၌ကား သတ္တဝါတို့ကို သေစေနိုင်သည့် အဆိပ်
လူးသည့် လေးနှင့်မြား အဆင်သင့်။ ချွတ်ခနဲ အသံကြားသည်နှင့်
သူ့လက်က လွတ်လိမ့်မည်မဟုတ်။

ယနေ့နံနက်ပိုင်းတော့ အခြေအနေမကောင်း။
သားကောင်တစ်ကောင်တလေကိုမှ မတွေ့ရသေး။
သမင်ကတောက် ချေကဟောက် မျောက်ကကြီးခွေ
ဒေါင်းအိုးဝေ ဘယ်မှာလဲ အဲသည်အသံတွေ။
တိတ်ဆိတ်ခြောက် ကပ်လျက်ရှိ၏။
ယုန်ကလေးတစ်ကောင်၊ ရှဉ့်
ကလေးတစ်ကောင်ပင် မတွေ့ရ။
ထမင်းကြမ်းခဲထုပ်ကလေးကို ဖြေစား၊
ထူးရေကို လက်ခုပ်နှင့် ခပ်သောက်၍ အာဟာရ
ဖြည့်တင်းထားရသော်လည်း တင်းတိမ်ကျေနပ်ခြင်းကား
မဖြစ်။



မျိုးချစ်နွယ်(လင်း)
အတိတ်အကြောင်းမှန်
ပစ္စုပ္ပန်အကျိုးပေးသန်



အသားစားနေကျလျှောက် အသားတစ်မျိုးမျိုးကိုသာ
ဘာင့်တနေ၏။ သားစား၊ သံမီးစား၊ မယားစား၊ လျှာရေး
နန်းရေး သားငါးရမှ ဖြစ်မည်လေ။ နေပြောက်မထိုး
အောင် ထူထဲစွာပေါက်နေသည့် တောနက်ကြီးထဲမှာ တစ်
ညသာ ကျောက်ဂူတစ်ခုကို သူ့မြင်ရသည်။ ထိုနေရာသည်
အရောင်စွေစောင်းကျနေသည်နှင့် နွယ်ပင်၊ သဘာဝပန်း
ပင်တွေကြားမှာ ထိုဂူလေးက လှပင်လှသေးတော့။

သူ ပြုံးလိုက်မိသည်။ အတွေ့အကြုံအရ သည်လို
နွယ်ထဲမှာ သားကောင်ကြီးကြီး အောင်းနေနိုင်သည်။
ဘာဝက်၊ ကျားသစ်၊ ဟင်းမျိုးကြီးတွေ ခိုအောင်းလှ
ကြသည်။ ဂူနှင့် အနီးဆုံးနေရာသို့ရောက်အောင် ပြေး
ထပ်လိုက်သည်။ ခြေသံတော့လုံမှ၊ သို့မဟုတ်က သား
ဘောင်က ပြေးလေရောမည်။ ဂူအတွင်းသို့ ချောင်းကြည့်
လိုက်သည့်အခါ ဝါဝါအဆင်းတစ်ခု မြင်လိုက်သည်။
အူသမင်ဖြစ်ဖို့ သေချာနေပြီပေါ့။ သူသည် လေးကို
ဆင်းတင်းဆုပ်၊ မြားကို အသင့်ပြင်လျက် ဂူတွင်းကို
သတိဖြင့် ပြေးဝင်လိုက်သည်။ အဝါရောင်အဆင်းသည်
အုပ်ရှားမှုမရှိ၊ ပကတိငြိမ်သက်လျက်။

အလို...ဘုရား...ဘုရား၊ ငါမှားတော့မလို့ပါလား။
သူတော်စင်တစ်ပါးပေပဲ။ ရဟန်းတစ်ပါးပါလားဟရီ။
အင်း...မျက်လွှာကိုချလို တင်ပျဉ်ခွေထိုင်နေတာဆိုတော့
ဘုရားနလုံးသွင်းနေတာပဲ ဖြစ်ရမယ်။

ထိုရဟန်းတော်၏ရှေ့တွင် သပိတ်တစ်လုံးရှိ၏။ သူ
၏ လောဘစိတ်၊ ဒေါသစိတ်များသည် ရဟန်းတော်ကို
မြင်ရသည်နှင့် ပျော့ပျောင်းနူးညံ့၍နေလေပြီ။

လေးမြားကို အသာချ၍ ခူးပဆစ်တုပ်လျက် ထိုင်
လိုက်သည်။ ရဟန်းတော်ကို မြင်ရသည်မှာ အေးချမ်းလှ
ပေ၏။ သူ့မှာဖြင့် သားကောင်ရလိုသည့် လောဘစိတ်ဖြင့်
ဘာတောင်အနံ့ ခရီးဆန့်ခဲ့ရပြီး တစ်ကိုယ်လုံး ချွေး
ပြည်ပြိုက်ကျနေသည်။ သားကောင်ချောင်းရင်း ခြစ်မိ
သည့် ဆူးရာတွေက သွေးစိမ်းရှင်ရှင်ကျလျက်ရှိ၏။ နေ့စဉ်
အပူဒဏ်ခံရ၍ သူ၏ အသားအရေမှာ မည်းနက်ပြောင်
သက်နေမှာ သေချာလှသည်။ ထိုရဟန်းတော်မှာကား
အချမ်းလျက်ရှိပေ၏။ သပိတ်တစ်လုံး၊ ဝတ်ရုံထားသည့်
အင်္ကျီတစ်ခုမှတစ်ပါး မည်သည့်အသုံးအဆောင်မှ မရှိပါက
ရဟန်းတော်၏ မျက်နှာပေါ်ဝယ် လိုချင်လောဘ

စိတ်မရှိ။ ပူပန်ကြောင့်ကြမ္မမရှိ။ သူသည် သူနှင့်ယှဉ်လျက်
ရဟန်းတော်အပေါ် သဒ္ဓါစိတ် ယုံဖိတ်လျက်။ ရဟန်းတော်
မျက်လွှာပြန်အပင့်တွင် သူ လျှောက်ထားလိုက်သည်။

‘အရှင်ဘုရား...ယနေအဖို့ ဆွမ်းကိစ္စ ပြီးပါပြီလား
ဘုရား’

‘မပြီးသေးဘူး ဒကာတော်’

သူနှင့် ရဟန်းတော် ဆက်ဆံမှုသည် ထိုမျှသာ
တည်း။ သို့ဆိုလျှင် သူ ယနေအဖို့ ဆွမ်းကပ်ခွင့်ကြိုလေပြီ။

‘အရှင်ဘုရား... သပိတ်တော်ကို ကမ်းပါဘုရား။
ဘုရားတပည့်တော် ဆွမ်းလှူပါရစေ’

ရဟန်းတော်သည် ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းဖြင့် သဘော
တူမျှခြင်းကို ပြလေ၏။ သူသည် သပိတ်ကိုပိုက်လျက်
မှဆိုးတို့၏ ခြေလှမ်းဖြင့် အပြေးတစ်ပိုင်း ရွာသို့ ပြန်လေ
တော့၏။ ကျောက်ဂူနှင့် သူနေထိုင်ရာ ရွာကလေးသည်
ယူဇနာဝက်ခန့် ဝေးကွာလေသည်။ သူ၏ သဒ္ဓါအဟုန်
ကြောင့် အိမ်ပြန်ရောက်သည့်တိုင် မောပန်းခြင်း အလျှင်း
မရှိချေ။ အချိန်မတော် ပြန်ရောက်လာသည့် ခင်ပွန်းသည်
ကိုကြည့်၍ အိမ်ရှင်မသည် အံ့အားသင့်လျက်ရှိ၏။

‘အေး...ရှင်မရေ၊ ငါ တောထဲမှာ ရဟန်းတစ်ပါး
ဖူးတွေ့ခဲ့ရတယ်။ ဆွမ်းကပ်ချင်လို့ကွာ။ တို့မှာ ချက်ပြုတ်
ပြီး အသင့်ရှိရဲ့လား’

ထိုစကားကြားသည်တွင် အိမ်ရှင်မသည် ဝမ်းသာ
အားရဖြင့် တုံ့ပြန်၏။

‘အသင့်ပါတော်။ အရှင်ကြိုက်သလောက်သာ ခူးခပ်
သွားပေတော့’

သူသည် အိမ်သူ၏ ခွင့်ပြုချက်ရသည်နှင့် တောင်း
အသစ်တစ်လုံးတွင် သပိတ်ထည့်လျက် နှစ်ယောက်စာ
ထံမင်းကို အားလုံးခူးခပ်ထည့်၏။ အမဲဟင်းလျာကိုလည်း
အိုးလိုက်မောက်၍ သပိတ်ထဲ လောင်းထည့်လိုက်သည်။
အပေါ်မှ သန့်ပြန်သည့် ပဝါပိုင်းကို ဖုံးအုပ်လိုက်၏။

‘ကဲ...ရှင်မ၊ ဆွမ်းမီအောင် ပြေးလိုက်ဦးမကွယံ။
ပြန်သာချက်ပြုတ်ထားလိုက်ပေတော့ကွယ်’

သူ အိမ်ရှေ့ထွက်လာသည်နှင့် သံဃာတော်အချို့
ဆွမ်းခံရပ်သည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ထိုရဟန်းတော်တို့
ကိုလည်း လှူလိုက်ချင်သေးသည်။ ချက်ပြုတ်ပြီး အသင့်
မရှိ။ ဆန်၊ ဆီ၊ ငါးပိ၊ ဆား ပြည့်စုံပါသေးရဲ့လားဆို

သည့် စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် မီးဖိုသို့ ပြန်ဝင်ပြန်သည်။ ဆန်အိုး၊ ဆီအိုးတို့ကိုကြည့်၏။ ပြည့်စုံနေသည်။ သူ ကျေနပ်သွားသည်။ မျက်စိက ထမင်းအိုး၊ ဟင်းအိုးဆီ ရောက်ပြန်၏။ သူ မနေနိုင်။ မရှိတော့မှန်း သိလျက်နှင့် လှုပ်ကြည့်မိပြန်၏။

သူ လွန်စွာပင် အံ့အားသင့်သွားသည်။ ဝမ်းသာမှု ပီတိသည် အထွတ်အထိပ်။

ရှင်မရေ...လာစမ်းပါဦးကွယ်။ သည်မှာ လာကြည့်စမ်းပါဦး။ မကြုံစဖူး ထူးကဲလှပါပေ'

'အလို...ဟုတ်ပါရဲ့တော်။ ထူးဆန်းလိုက်တာ'

'အေး...ထူးဆန်းတာထား အိမ်ရှေ့က ကိုယ်တော်တွေကို လောင်းလှူလိုက်ဦး။ ငါ မစားရချင်နေပါစေ။ ငါတော့ ပြေးပြီဟေ့'

သူ၏ အပြန်ခရီးသည် ပေါ့ပါးသွက်လက်နေလေပြီ။ ဝမ်းသာကြည်နူးမှုသည် သူ၏ မောပန်းမှုကို ပြေပျောက်စေခဲ့ပြီ။ သူသည် လမ်း၌တွေ့သည့် ခင်ပုပ်ပန်း၊ မိကျောင်းပန်း၊ တောစံပယ်ပန်းကလေးများကို အခိုင်လိုက် ခူးလျက် တောင်းထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။ ပန်းတို့၏ မွှေးကြိုင်သော ရနံ့များသည် သူ၏စိတ်ကို လန်းဆန်းကြည်လင်စေ၏။

ကျောက်ဂူသို့ အချိန်မီ သူပြန်ရောက်လာသည်။ ချွေးနံ့စာဖြင့် ရှာဖွေထားရသည့် ဤဆွမ်း၊ ခဲဖွယ်တို့ကို လိုအပ်နေသည့် ရဟန်းတစ်ပါးအား လှူဒါန်းရသည်ဖြစ်၍ သူကျေနပ်လျက်ရှိ၏။

ရဟန်းတော်မြတ်၏ရှေ့ဝယ် ပုဆစ်တုပ်၍ ထိုင်လိုက်သည်။ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ရိုသေစွာ ကပ်လှူလိုက်သည်။

'ဘုရားတပည့်တော်၏ဆွမ်းကို အလှူခံတော်မူပါဘုရား'

'ဘုဦးပေးသုံးဆောင်တော်မူပါ အရှင်သူမြတ်ဘုရား' အရှင်မြတ်သည် အေးဆေးငြိမ်သက်စွာ အလှူခံတော်မူလျက် သူ့ရှေ့မှောက်မှာပင် ဘုဦးပေးတော်မူသည်။

'ဘုရားတပည့်တော် ဆင်းရဲသားမုဆိုးပါဘုရား။ ဤလုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မမွေးလိုတော့ပါ။ ဤဆွမ်း၊ ဤပန်း၊ ဤပဝါပိုင်းတို့ကို လှူဒါန်းရသော ကုသိုလ်ကံ အစွမ်းကြောင့် ဘုရားတပည့်တော် မွေးဖွားသန့်စင်သည့်အချိန် ပန်းမိုးရွာပါစေဘုရား။

မရှိ၊ မလှ၊ မဝ ဆိုသည့်စကား မကြားပါရစေဘုရား။ ပဝါပိုင်းကို လှူဒါန်းရသော ကုသိုလ်ကံကြောင့် တပည့်တော် ဝတ်ဆင်သမျှ သစ်လွင်တောက်ပ ထူးခြားစွာ ပြောင်လက်ပါရစေဘုရား။

နောက်ဆုံးဘဝ၌ အရှင်ဘုရားတို့ သိအပ်သောတပည့်ကို သိပါရစေဘုရား'

မုဆိုး၏ ဆုတောင်းကို ကြားရ၍ ရဟန်းတော်အနည်းငယ် ပြုံးလေ၏။ ခွန်းတုံ့ပြန်ခြင်းကား မပြုပေးမြဲသော ဆုကိုကား ပေး၏။

'အလိုရှိတိုင်း၊ တောင့်တတိုင်း ပြည့်စုံပါစေ ဒဏ်တော်'

ဆွမ်းစားပြီးသည်နှင့် ဆေးကြောသန့်စင်ပြီးသော သပိတ်ကိုလွယ်ကာ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွသွားလေ၏။ မုဆိုးသည် ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် ငေးမော၍ မသက်လက်အုပ်ချိ၍မဆုံး ပီတိသောမနဿပြည့်လျက် ရိုသေတော့သည်။



(၂)

မုဆိုး ကွယ်လွန်သည့်အခါ ထိုဒါနမှု၊ သူ့အသက်မသတ်တော့သော သီလမှုနှင့်ပင် နတ်ပြည်သို့လားရော့၍ နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားရ၏။ ကဿပဘုရားရှင်၏ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား မပွင့်မီ လူပြည်၊ နတ်ပြည် အလီ ခံစားလျက် ဒုဂတိသို့ မလားရောက်ရတော့ချေ။

ဂေါတမဗုဒ္ဓ ပွင့်ထွန်းပေါ်ပေါက်သည့် ကာလထဲ စိတ္တသူကြွယ်၏ ဇနီးသည်ဝမ်းတွင် ပဋိသန္ဓေနေသည်။ ထိုစိတ္တသူကြွယ်မကြီး မီးရှူးသန့်စင်သည့် နံနက်စောစောတွင်ကား ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ပန်းနိဗ္ဗာချလေပြီ။ ပုဆစ်ဒူးဝန်းမြုပ်မျှ ထူထပ်လေ၏။

တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်သည့် မင်းဧကရာဇ်သည် လေးပြတင်းကို ဖွင့်လှစ်သည်နှင့် မကြုံစဖူး ပန်းမိုးတို့ရွာသွင်းကို မြင်သည်။

'အလို...ထူးခြားလှပါလား။ မည်သည့်သူငယ်က မွေးဖွားသန့်စင်ပါလိမ့်'

'ဟဲ့...အထောက်တော်၊ သွားရောက်စုံစမ်းကြည့်နန်းတော်ထဲမှာ မည်သူများ မီးရှူးသန့်စင်လေသလဲ၊ ချက်ချင်းသိလိုသကွယ့်'

ကွမ်းတစ်ယာဉက်ပင်မကြာ အထောက်တော် ပြန်
ဆက်လာ၏။

‘နန်းတွင်းမှာ မီးဖွားသန်စင်သူ မရှိကြောင်းပါဘုရား’
ဘုရင်ဧကရာဇ်သည် အနည်းငယ်စဉ်းစားလျက် ထပ်
မိုစမ်းစေပြန်၏။

‘ဟဲ့..ငါ သူကောင်းပြုထားတဲ့ မြို့စား၊ နယ်စားများ
ဇနီးသည်များရော မဖြစ်နိုင်ဘူးလားကွယံ။ စုံစမ်းပါဦး’
အထောက်တော်သည် ကျေနပ်စွာဖြိုးလျက် လျှောက်
ဆင်လိုက်သည်။

‘မှန်လှပါ။ အရှင်မင်းကြီး၏ အလိုတော်ကို သိသဖြင့်
ဘုရားသားဆက်သား၊ ခြေမြန်တော်တို့ကို လွှတ်ထားပြီး
သူပြန်ရောက်ကြ၍ လျှောက်တင်ပါသည်ဘုရား။ မည်
သည့် မြို့စား၊ နယ်စားများ၏ ဇနီးသည်များမှ မွေးဖွား
သန်စင်ခြင်း မရှိကြောင်းပါဘုရား’

နန်းတော်နှင့် မဆိုင်ဘူးဆိုမှတော့ အရပ်ထဲမှာ မွေး
သေချာပြီပေါ့။ ဘယ်လိုသူဌေးသူကြွယ်၊ ကုန်သွယ်
သလုပ် ကျေးကျွန်များ မွေးဖွားလေသလိ။

‘ဟဲ့..မှူးမတ်များ၊ အထောက်တော်ကြီးရဲ့’
ဘုရား..နာခံလျက်ရှိကြောင်းပါဘုရား’

‘အေး..ရင်ပြင်အပြည့် ပန်းမိုးတွေ ထူးဆန်းစွာ ရွာ
တာ ငါ့ကိုယ်တော်ရှင်မြတ် တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ်
တွေကြုံဖူးဘူးကွယ်တို့’

‘မှန်ပါ။ ထူးခြားလှပါဘုရား’

‘အေး..ယနေ့လို ထူးခြားဆန်းကြယ်တဲ့နေ့မှာ မီး
သန်စင်သူကို တွေ့ခဲ့လျှင် အဆင့်အတန်း မခွဲခြားဘဲ
အဆင်တစ်သောင်း၊ ငွေကောင်းတစ်သိန်းပေး၍ သူကောင်း
အဆင် မင်းကြီးများ။ နေ့လယ် ပွဲတော်စာမတည်မီ
ကြောင်းစုံသိလိုတယ်များ’

‘မှန်လှပါ..အမိန့်တော်မြတ်အတိုင်းပါဘုရား’
ခြေမြန်တော်များ၊ မြင်းသည်တော်များ မကြာမီပင်
သိရှိရသည်ကား စိတ္တသူကြွယ်ကြီး၏ ဇနီးသည်တွင်
သောကျားလေး ဖွားမြင်ကြောင်းပင်။

ထိုနေ့သည်ကား စိတ္တသူကြွယ်ကြီးနှင့် ဇနီးသည်တို့
အဆုံးမော်မဆုံး ရှိသည်သာမက ရှာဖွေတွေ့ရှိသည့်
သည်တော်၊ ခြေမြန်တော်၊ အထောက်တော်များပါ
ဆုတော်လာဘ်တော်ရကြ၍ ကြည်နူးကျေနပ်

မဆုံး။

‘မောင်မင်းကြီးသား စိတ္တသူကြွယ်လောင်းလေး
သက်တော်ရာကျော်ရှည်ပါစေ။ ဘုန်းကံကြီးမားပါစေဖျား’
တစ်နိုင်ငံလုံး ဝမ်းသာလိုက်ကြတာ၊ ဆုတောင်း
မေတ္တာတွေ ပို့သလိုက်ကြတာ။ သူတော်ကောင်းဆိုတာ
တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုသာမက အများကိုပင် ကောင်းကျိုး
ပေးနိုင်ပေသည်တကား။

စိတ္တသူကြွယ် ကွယ်လွန်သော် ထိုသူငယ်သည်ပင်
စိတ္တသူကြွယ် အမည်ဖြင့်ပင် သူကြွယ်ကြီး ဖြစ်ပြန်လေ၏။
ပြုခဲ့ဖူးသော ပါရမီအဟုန်တို့ကြောင့်ပင် မြတ်စွာဗုဒ္ဓ၏
တပည့်သားတစ်ပါး ဟောကြားသည်ကို နာကြားရရှိဖြင့်
သောတာပန်မှသည် အနာဂါမ်တည်လျက်ရှိလေပြီ။ မြတ်
စွာဘုရားရှင်သည် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်
ဝယ် သီတင်းသုံးနေကြောင်း ကြားသိစဉ်ကပင် သွား
ရောက်ဖူးမြော်လိုစိတ် ပြင်းပြလျက်ရှိ၏။

ရက်ကောင်းရက်မြတ်တစ်ခုကို ရွေးချယ်လျက် အား
လုံးသိရှိကြစေရန် ကြေညာစေလိုက်သည်။ စိတ္တသူကြွယ်
၏ ကြေညာစာမှာ-

‘အို..သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့၊ အကျွန်ုပ်သည်
ယခုအခါ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးထံ သွား
ရောက်ဖူးမြော်မည်ဖြစ်သည်။ ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူ မည်သူ
မဆို စရိတ်ငြိမ်း လိုက်ပါဖူးမြော်နိုင်သည်။ ဘုရားရှင်နှင့်
တကွ သံဃာတော်များအတွက် ပစ္စည်းလေးပါး လှူဒါန်း
ပူဇော်လိုပါက လာရောက်ပို့ဆောင်နိုင်သည်။ လှည်းအစီး
ငါးရာ စီစဉ်ထားရှိပါသည်’

ကြီးမားသော ယှဉ်ချပ်ကြီးများပေါ်တွင် စာရေးသား
၍ ကြေညာထားသည်လည်း ရှိသေးသည်။

‘စရိတ်ငြိမ်းဆိုတော့ လမ်းတစ်လျှောက်လုံး သူ
ကြွယ်ကြီးက ကျွေးမှာပေါ့နော်’

‘တို့များတော့ သာဝတ္ထိဆိုတာ မိရောက်ဖူးပါဘူး။
စိတ်သွားရာ ကိုယ်မပါနိုင်တော့ ဘုရားဖူးမလိုက်ရတော့
ဘူးပေါ့’

‘အို..တို့ကတော့ ဘုရားဖူးလိုက်မယ်။ သီလစောင့်
ရင် အူမတောင်မှာပဲ။ ဘုရားဖူးလိုက်လို့ အိမ်ဘာတွေဖြစ်
နေနေ လိုက်မယ်’

သူကြွယ်ကြီး၏အိမ်ရှေ့နှင့် လမ်းဆုံလမ်းမတွင် ပြော

ဆိုနေကြသူတို့၏ အသံပေတည်း။

တစ်ခုသောနေ့ဝယ် လှည်းအစီးငါးရာကျော် စီစဉ် လျက် ရှေ့ဆုံးလှည်းကား အိုးစည်ပုံမောင်းတီးခတ်လျက်၊ သူ့နောက်မှ တင်လဲ၊ ပျားရည်၊ ထောပတ်၊ ဆီဦးတို့ကို စဉ်အိုးများဖြင့် အစီအရိတင်သောလှည်းများ၊ အလယ်တွင် သူကြွယ်ကြီးတို့ မိသားစု၊ သည်နောက်တွင်ကား ကျွေးမွေးပြုစုမည့် ချက်ပြုတ်ရေးအဖွဲ့ဝင်များ၊ နောက်လှည်းများတွင် ဘုရားဖူးလိုက်ပါမည့်သူများ၊ နောက်ဆုံးလှည်းတွင် သူကြွယ်ကြီး၏ ကိုယ်ရံတော်များ စုံလင်စွာပါရှိသည်။

အိုးစည်ပုံမောင်းတီးလျက် မြို့မှထွက်သည်နှင့် မြို့စောင့်နတ်တံခါးစောင့်နတ်တို့က လူယောင်ဖန်ဆင်းလျက် ပစ္စည်းလေးပါးနှင့် ရွှေ၊ ငွေ၊ ရတနာတို့ကို လှူဒါန်းကြသည်။

ယူဇနာဝက်တွင် တစ်ဖွဲ့စီ တစ်ခုစီ စောင့်ဆိုင်လျက် ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ တောတောင်စောင့်နတ်များက ပါလာသမျှလူများကို ကျွေးမွေးစည့်ခံခြင်း၊ ပစ္စည်းများ ပေးလှူခြင်းများ ပြုကြလေရာ လှည်းများ မဆုံသဖြင့် လူများစွာ လှည်းနောက်မှဆင်းလျက် လမ်းလျှောက်လိုက်ကြရသည်။

သာဝတ္ထိမြို့သို့ ဝင်တော့မည်ဆိုသည်နှင့် စိတ္တသူကြွယ်ကို ကြည့်လိုသော မြို့သူမြို့သားတို့မှာ ရွှေပန်းခိုင်၊ ငွေပန်းခိုင်၊ အဝတ်ပုဆိုး၊ ဆီဦးထောပတ်၊ တင်လဲ၊ ပျားရည်တို့ဖြင့် စောင့်ဆိုင်ကြိုဆိုကြရာ လမ်းဘေးဝဲယာတစ်လျှောက် ပြည့်နှက်လျက်ရှိ၏။

‘ပရိသတ်များခင်ဗျား...ပစ္စည်းများကို ပေးလှူရာမှာ ရိုရိုသေသေ စည်းကမ်းတကျ ပေးလှူကြပါရန် နှိုးဆော်အပ်ပါသည်ခင်ဗျား’

အဆောင်ကိုင်များ၊ ရာစုများ၊ ဆယ်အိမ်စုမှူးများက သတိပေးလျက်ရှိသည်။

စိတ္တသူကြွယ်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မုခ်ဦးကို ရေးရေးမျှမြင်သည်နှင့် မြေပြင်သို့ဆင်း၍ လျှောက်သည်။ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်သည် ရောင်ခြည်တော်ခြောက်သွယ်ကွန်မြူးလျက် စိတ္တသူကြွယ်ကို ကြိုလင့်၏။

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင်းရှိ ပန်းပင်၊ သီးပင်များ ညီညာလှပစွာ ဖြစ်ထွန်းနေပုံကို ငေးမောကြည့်ရှုကြသည်။ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကို မြေပြင်မှာပင် ထိခြင်းကြီး

ငါးပါးနှင့် ရိုသေစွာ ဦးခိုက်ကြလေရာ နတ်ဗြဟ္မာတို့သာခုခေါ်သံကို အားလုံးကြားကြရသည်။

စိတ္တသူကြွယ်သည် ဘုရားရှင်၏ တရားတော်နာကြားလျက် နေစဉ် ကုသိုလ်ပွားလျက်ရှိပေ၏။ ညခုအခါ၌ကား အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်အာနန္ဒာတို့နှင့် စကား နှီးနှောကြလေသေးသည်။ စိတ္တသူကြွယ်သည် အနာဂါမ်ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ ကာမဂုဏ်ကို ပယ်ခဲ့လေပြီ။

စိတ္တသူကြွယ် လချီလျက် မြတ်ဘုရားထံပါး တနာကြားနေသော် ပါလာသည့် စားသောက်ဖွယ်ရာတို့ ဖွင့်၍ သုံးစွဲရသည်မရှိ။ သာဝတ္ထိမြို့သူမြို့သားတို့ ရောက်ပံ့ပိုးမှုနှင့်ပင် ပြည့်စုံလေ၏။

သူကြွယ်ကြီးသည် ပြန်မည့်ရက်တွင် ပါလာသည့် ပျားရည်အိုး၊ တင်လဲအိုး၊ ထောပတ်ဦး၊ ဆီအိုး၊ ဆန်အိုးတို့နှင့်တကွ ပဲမျိုးစုံတို့ကို မည်သို့စီမံရပါမည်လဲဟု အာနန္ဒာအား လျှောက်ထားသည်တွင် သိုမှီးသိမ်းဆည်းစုပုံရာ အခန်းတစ်ခုကို အရှင်အာနန္ဒာမှ စီစဉ်ပေးသည်။

သူကြွယ်ကြီး ပြန်သွားသည်နှင့် အရှင်အာနန္ဒာမေတ္တာက မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားသည်။

‘အရှင်ဘုရား၏ ဘုန်းတော်၊ ကံတော်၊ ဉာဏ်တော်တန်ခိုးတော်ဟာဖြင့် ဆန်းကြယ်ထူးခြားလှပါတယ်ဘုရား၊ စိတ္တသူကြွယ် နေထိုင်စဉ်ကာလအတွင်း ပါလာသည့် ပစ္စည်းများကို ထုတ်ယူသုံးစွဲခြင်း အလျှင်းမရှိဘဲ ပြုသော စုပုံထားရှိခဲ့ခြင်းသည်ကား အံ့မခန်းရှိလှပါဘူး၊ အရှင်ဘုရား’

‘ထူးခြားဆန်းကြယ်မှုမရှိပါ ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ တရား၊ သီလတရား ပြည့်ဝနေသူများဟာ ကျော်အောင်သတင်းနဲ့ ပြည့်စုံတယ်။ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာ၊ နေထွေလည်း ပေါကြွယ်ဝတယ်။ ဘယ်အရပ်ဒေသရောက်ရောက် လူ၊ နတ်တို့ရဲ့ ပူဇော်မှု အထူးကို ကြရသည်ချည်းပဲကွယ်’

‘သာဓု...သာဓု...သာဓုပါ အရှင်ဘုရား၊ ညီတော်အာနန္ဒာသည် ဝမ်းမြောက်စွာ သတိကြိမ် ခေါ်လိုက်လေ၏။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့သည် ကံကို ယုံကြည်ကြပေသည်။ သဗ္ဗသတ္တက မဇ္ဈသကာဟုလည်းကောင်း၊ ကမ္မံ သတ္တေ ဝိသန္ဓေတိဟုလည်းကောင်း ဆိုလေ့ရှိကြပေသည်။ ကံသည် သတ္တဝါတို့ကို စီရင်၏ဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ကံသာလျှင်အမိ ကံသာလျှင်အဖဟူ၍လည်း ဆိုရိုးရှိကြပေသည်။ လူမတန် ကံချဟူသော စကား၊ ကံကိုယုံ၍ ဆူးပုံမနင်းရာဟူသော စကားတို့သည်လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မြန်မာလူမျိုးတို့၏ ယဉ်ကျေးမှုနယ်ပယ်တွင် ပြောဆိုလေ့ရှိကြသော စကားများပင် ဖြစ်သည်။

ကံကို အတိတ်ကံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကံဟူ၍လည်း ခွဲခြားပြောဆိုလေ့ရှိကြသည်။ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ နေောက်အားဖြင့် အတိတ်ကံ ပြုလုပ်သည်တို့ကို အတိတ်ကံဟု ဆိုလေ့ရှိကြပေသည်။ မျက်မှောက်ဘဝတွင် ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနေောက်အားဖြင့် ဆောင်ရွက်သမျှတွေသည် ပစ္စုပ္ပန်ကံဟု ဆိုလေ့ရှိကြပေသည်။ ပစ္စုပ္ပန်ကံကို ပြုပြင်ဖန်တီး၍ ရနိုင်သေးသော်လည်း အတိတ်ကံကိုမူ ပြုပြင်ဖန်တီး၍ မရနိုင်တော့ဟူ၍လည်း သောရင်များ ဟောပြောဆုံးမသည်ကို ကြားဖူးပေသည်။ သဒိသံ ပါကံ နေတိ ဟူသော စကားအတိုင်း အတိတ်ကံ ခံပုံဖြစ်ဖြစ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကံပုံဖြစ်ဖြစ် ခံသည် တူညီသောအကျိုးကို ပေးတတ်သည်ဟု ဆိုလိုပေသည်။

အတိတ်အကုသိုလ်ကံ အကျိုးပေးခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး ဘုရားရှင်လက်ထက်က အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို အင်ပြလိုပေသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည်

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေခိုက်တွင် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြော်ရန်အတွက် ရဟန်းတစ်စု ကြွရောက်လာလေသည်။ ရွာတစ်ရွာသို့ ရောက်သည့်အခါ ဆွမ်းစားဇရပ်မှာ ခေတ္တထိုင်နေခိုက်တွင် ချက်ပြုတ်ရာဌာနက အဆောက်အအုံတစ်ခုကို မီးစွဲလောင်လေသည်။ မီးလောင်နေသော သက်ငယ်ပျစ်တစ်ခုမှာ မီးလောင်ပြီး မီးအဟုန်နှင့် ကောင်းကင်သို့ လွင့်တက်သွားသည်။ ယင်းမီးလောင်နေသော သက်ငယ်ပျစ်သည် ကောင်းကင်တွင်ပျံဝဲနေသော



ကံ..ကံ..ကံ.. မောင်ဉာဏ်စိန်

ကျီးတစ်ကောင်နှင့် တိုက်မိပြီး ကျီး၏လည်ပင်းတွင် စွပ်
မိလျက် ကျီးသည် မီးလောင်ပြီး မြေပြင်သို့ကျကာ သေ
ဆုံးသွားလေတော့သည်။

မီးလောင်သေဆုံးခြင်းသည် ကျီးတွင် အတိတ်ကံရှိရ
မည်ဟု ရဟန်းတော်များသည် တွေးတောစိတ်မကောင်း
ဖြစ်ကြပြီး မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ရောက်သောအခါ လျှောက်
ထားမေးမြန်းကြသည်။

မြတ်စွာဘုရားက မီးလောင်ခံရသော ကျီးသည်
အတိတ်ဘဝက လယ်သမားဖြစ်ခဲ့ဖူးကြောင်း၊ နွားတစ်
ကောင်ကို ဝန်ရုန်းခိုင်းဖို့ ထမ်းပိုးကျင့်ကြောင်း၊ ထမ်းပိုး
ကျင့်သည့်အခါ နွားက နွားဆိုးဖြစ်ပြီး ပေကပ်ကပ်လုပ်
နေသည့်အတွက် ကောက်ရိုးခွေနှင့် ရစ်ပတ်ပြီး မီးရှို့
ကြောင်း၊ ဒီလောက်ဝပ်ချင် အိပ်ချင်တဲ့နွား တစ်ခါတည်း
ချမ်းသာစွာ အိပ်ပေတော့ဟုဆိုပြီး မီးနှင့်ရှို့ခြင်း ဖြစ်
ကြောင်း၊ ပေကပ်ကပ်နွားသည် မီးလောင်ပြီး သေဆုံး
သွားရှာကြောင်းကို ရှင်းလင်းဟောပြုလေသည်။

ယင်းလယ်သမားသည် ထိုအကုသိုလ်ထံကြောင့် ငရဲ
မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကျခံခဲ့ရလေသည်။ ငရဲက လွတ်
လာသောအခါတွင်လည်း ယင်းနွားအား မီးရှို့သော အကု
သိုလ်ကံကြောင့် ကျီးဖြစ်ရကြောင်း၊ ခုနစ်ဘဝတိုင်တိုင်
မီးလောင်ပြီး သေဆုံးရကြောင်းကို ရဟန်းတော်များအား
မြတ်စွာဘုရားသည် ရှင်းလင်းဟောပြုခဲ့လေသည်။

ထိုနည်းတူပင် အခြားရဟန်းတစ်စုသည်လည်း မြတ်
စွာဘုရားကိုဖူးမြော်ရန်အတွက် ဧတဝန်ကျောင်းတော်သို့
ရောက်ရှိလာကြပြန်သည်။ ၎င်းရဟန်းတို့သည် ပင်လယ်
ခရီးဖြင့် ကြွလာကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ တစ်နေရာတွင်
၎င်းတို့စီးလာသော ရွက်သင်္ဘောသည် မလှုပ်မယှက် ရပ်
တန့်လျက် ရှိခဲ့သည်။ တစ်စုံတစ်ခုနှင့် တိုက်မိခြင်း၊ ငြိ
တွယ်ခြင်းမရှိဘဲ မလှုပ်မယှက် ရပ်တန့်နေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
ခရီးသည်များက တို့သင်္ဘောအပေါ်မှာ သူယုတ်မာတစ်
ယောက်တော့ ဧကန်ပါနေပြီ။ မဲချကြစို့ဟုဆိုပြီး ကံဆိုးမဲ
ကိုချကြရာ သင်္ဘောသူကြီးကတော်ကိုသာ မဲကျနေတော့
သည်။ သုံးကြိမ်တိတိ မဲနှိုက်ရာ သုံးကြိမ်လုံးပင် သင်္ဘော
သူကြီးကတော်ချည်းသာ ကျနေတော့သည်။

သုံးကြိမ်လုံးလုံး သင်္ဘောသူကြီးကတော်သာ မဲကျ
နေသဖြင့် သင်္ဘောသူကြီးကလည်း မငြင်းဆန်နိုင်တော့

ချေ။ ၎င်း၏ဇနီးအတွက် သင်္ဘောပေါ်တွင် ပါသူအား
သေဆုံးကြရမည့် အဖြစ်ကို တွေးမိပြီး ၎င်း၏ ဇနီးအ
ရေထဲသို့ချရန် ခွင့်ပြုလိုက်ရတော့သည်။

သင်္ဘောသူကြီးကတော်သည် ပြင်းထန်စွာ ငိုကြွေး
လေတော့သည်။ သင်္ဘောသူကြီးကတော်၏ ငိုကြွေးသံ
ကြားရသောအခါ သင်္ဘောသူကြီးမှာ များစွာစိတ်မချမ်း
သာ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ရေထဲမှာ ယက်ကန်၊ ယက်ကန် သူ ပေါ်နေမှာ
ငါမကြည့်ရက်ဘူး။ ဒါကြောင့် သူလည်ပင်းမှာ သဲ
ဆွဲပြီး ပစ်ချကြပါ'ဟု ပြောဆိုလိုက်သည်။

သင်္ဘောသားတို့ကလည်း သင်္ဘောသူကြီး၏ အ
အတိုင်း သဲအိုးဆွဲပြီး ပင်လယ်ထဲသို့ ပစ်ချလိုက်တော့
သည်။ ပစ်ချပြီးသည်နှင့် သင်္ဘောသည်လည်း မြားကွဲ
တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးသွားတော့သည်။

ယင်းအကြောင်းကို ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ရဟန်း
တစ်စုသည် စိတ်မကောင်းကြသဖြင့် ဘုရားရှင်နှင့် နေ
သောအခါ လျှောက်ထားကြပြန်သည်။

ဘုရားရှင်က သင်္ဘောသူကြီးကတော်သည် အတိတ်
က အိမ်ရှင်မဖြစ်ခဲ့ဖူးကြောင်း၊ သူမတွင် အလွန်ခင်
သော ခွေးတစ်ကောင် ရှိခဲ့ကြောင်း၊ သူမသွားရာကို
သည် တကောက်ကောက်လိုက်နေကြောင်း၊ အရပ်ထဲက
လူများက သရော်ကြ လှောင်ပြောင်ကြကြောင်း၊ အ
သမီးက ခဲနှင့်ပစ် တုတ်နှင့် ရိုက်သော်လည်း မေ့
မပျက်ဘဲ လိုက်မြဲလိုက် နေကြောင်း၊ အိမ်ရှင်မ အ
သမီးသည် ရှက်ပြီး ခွေးကို ချောမော့ခေါ်ခဲ့ကာ လည်
ပင်းမှာ သဲအိုးဆွဲပြီး ရေထဲသို့ တွန်းချခဲ့ကြောင်း၊ ခ
မမှာ ရေထဲနစ်ပြီး သေရရှာကြောင်း၊ ယင်းကဲ့သို့
မကောင်းမှုအတိတ်ကံကြောင့် ယင်းအမျိုးသမီးသည်
မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကျခံခဲ့ရကြောင်း၊ ငရဲမှ လွတ်
နောက်လည်း ဘဝပေါင်းတစ်ရာတိုင်တိုင် ယခုကဲ့သို့
လည်ပင်းမှာ သဲအိုးဆွဲပြီး ရေထဲ ပစ်ချခံရကြောင်း
မြတ်စွာဘုရားက ဟောကြားခဲ့လေသည်။

သတ္တဝါတို့၏ဘဝမှာ ကံစီမံရာခံရသောဘဝပင်
ပေသည်။ ကံပြုသမျှ နုရမည့်ဘဝပင် ဖြစ်ချေ
ကံဟူသည် ပါဠိစကား ကမ္မမှလာသည်ဟု ဆရာ
များက ဟောပြောလေ့ရှိကြသည်။ ကမ္မဟူသော



သည် အလုပ်ကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၍ အလုပ်ကောင်းလျှင်
ကောင်းမည်။ အလုပ်မကောင်းလျှင် ကံမကောင်းဟု
သည်း ပညာရှင်များက ဟောပြောဆုံးမလေ့ရှိကြသည်။
ဆိုကြောင့် လူသားများအနေဖြင့် ကောင်းသောကုသိုလ်
အလုပ်ကိုသာ လုပ်ကြရန်၊ မကောင်းသော အကုသိုလ်
အလုပ်ကို မလုပ်မိကြရန် များစွာအရေးကြီးလှပေသည်။
ကုသိုလ်အလုပ်ကိုလုပ်လျှင် ကောင်းကျိုးကို ခံစားရမည်
ဖြစ်ပြီး အကုသိုလ်အလုပ်ကို လုပ်မိလျှင် မကောင်းသော
အကျိုးကို ခံစားကြရမည် ဖြစ်ပေသည်။

နေ့စဉ်ထုတ် သတင်းစာများ၊ အပတ်စဉ်ထုတ် ဂျာ
နယ်များကို ဖတ်ရှုမိသောအခါ လူသတ်မှုသတင်းများ၊
ဒုက္ခဒိမ်းမှုသတင်းများ၊ ခိုးမှုလုယက်မှု၊ စားပြမှုသတင်းများ
ကို စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ်ရာ ဖတ်ရှုနေရပေသည်။ မိဘနှင့်
သားသမီး၊ ညီနှင့် အစ်ကိုတို့ ရိုက်ကြနက်ကြ သတ်ဖြတ်
ကြသော သတင်းများကိုလည်း မကြာခဏ ကြားနေရ
သည်။ အမျိုးသမီးများအား ဖျက်ဆီးမှုများ၊ သက်ငယ်
ဒုက္ခဒိမ်းမှုများလည်း မမြင်ချင်အဆုံး မကြားချင်အဆုံး ရှက်

ဖွယ်လိလိ မြင်တွေ့ကြားသိနေရသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ၏
အရှေ့တောင်နိုင်ငံဖြစ်သော မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဤကဲ့သို့
သော ဒုစရိုက်မှုများ၊ ဟိရိုဩတ္တပ္ပကင်းမဲ့သော အမှုများ
ကို နေ့စဉ်လိုလို မြင်တွေ့ကြားသိနေရပေရာ ရှက်ဖွယ်
ကောင်းလှပေသည်။ ဤအကုသိုလ် အမှုကိစ္စများသည်
ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ ပြေးနိုင်က လွတ်ကောင်းလွတ်နိုင်သော်လည်း
သံသရာ ခရီးတွင်ကား ရှောင်ပြေး၍ မလွတ်နိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်တွင်လည်းကောင်း၊ သံသရာတွင်
လည်းကောင်း ကောင်းကျိုးများကို ခံစားနိုင်ကြရန်
အတွက် ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ သုံးပါးလုံးကို
ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သင့်ကြပြီဖြစ်ကြောင်း ဒုစရိုက်အမှု
များကို ရှောင်ရှားပြီး သုစရိုက်အမှုများကိုသာ ကျင့်ကြံ
သင့်ကြပြီဖြစ်ကြောင်း မေတ္တာရှေ့ထား၍ ရေးသားတင်ပြ
အပ်ပေသည်။

မောင်ညွှတ်စိန်

ရည်ညွှန်းစာအုပ်

* ပြည်ထောင်စုနိတိ (ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း ဦးနု)။

ဆေး

- ချောင်းဆိုးရင်ကျပ်ပျောက်သေး
- အကြောဖြေဒဏ်ကျေလိမ်းသေး
- အစာကြေလေနိုင်လျက်သား

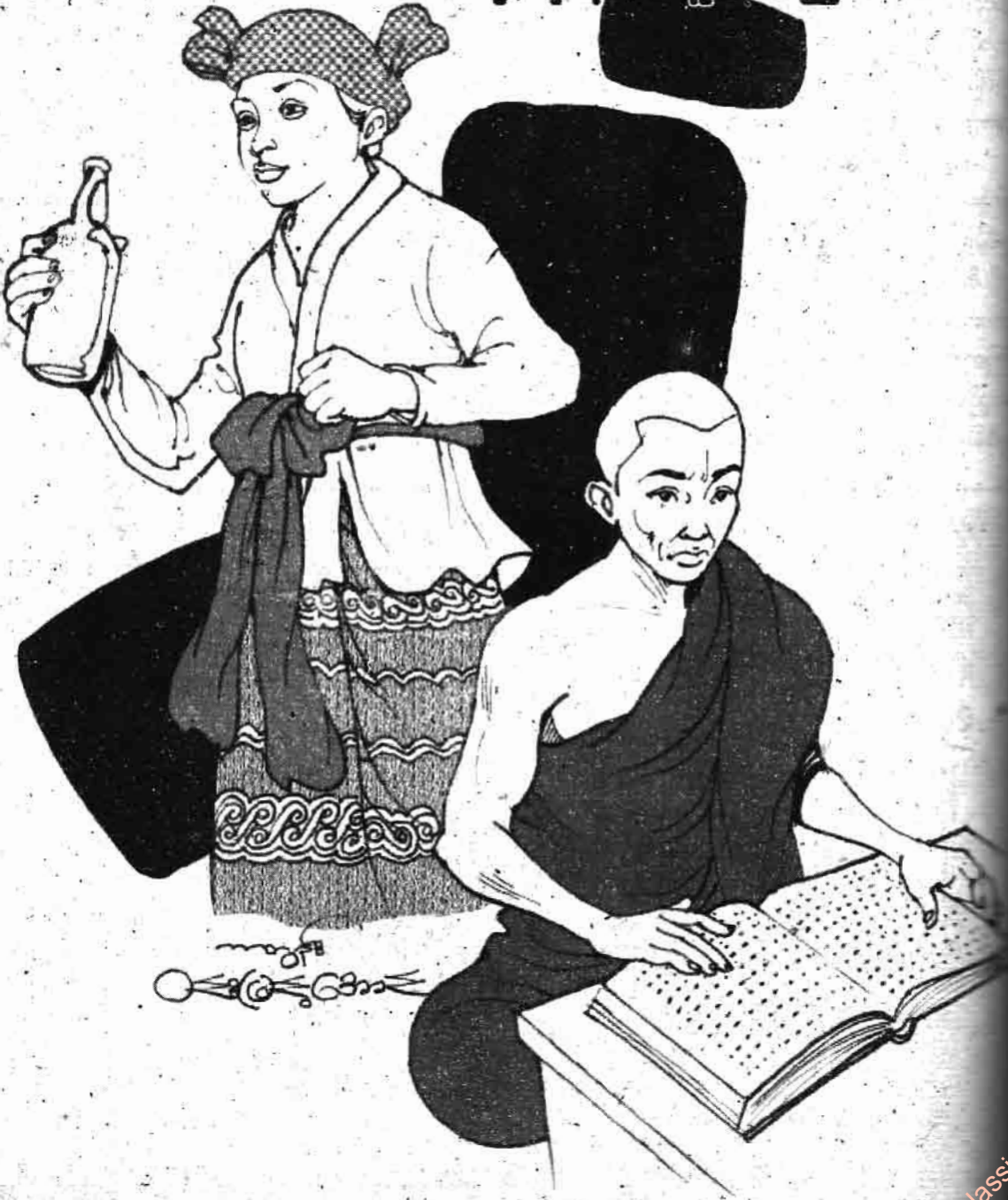
ITV MART များ SUPER MARKET များ ၃၆
ဆေးဆိုင်တိုင်းတွင်ရရှိပါ။

အမှတ် ၉၉၊ ဗဟုမြိုင် (၃)လမ်း၊ (၁၆) ရပ်ကွက်၊ လိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

☎ : 01-522356, ☎ : 09-73012063

မြန်မာနိုင်ငံသည် မိမိယုံကြည်ရာ ဘာသာကို ကိုးကွယ်ခွင့် ရှိသည့် ဘာသာပေါင်းစုံ ကိုးကွယ်သော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖြစ်၏။ မြန်မာနိုင်ငံသားအများစုသည် ဆေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာကို ယုံကြည် ကိုးကွယ်ကြပြီး မြန်မာနိုင်ငံရှိ လူဦးရေ၏ (၈၀)ရာခိုင်နှုန်းကျော် ကိုးကွယ်ကြောင်း မှတ်သားရဖူးပါသည်။

မျိုးကြီး (အမရဌာဓန) ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် ရိုးရာနတ် ပူဇော်ခြင်းစလေ့



ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ တရားဒေသနာတော်များနှင့် ပတ်သက်၍လည်း ဤသို့မှတ်သားရဖူးပါ၏။

ဂေါတမဘုရားရှင် သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ် (၄၅) ကာလပတ်လုံး ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်များကို ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသွားပြီးနောက် အရှင်မဟာဓဿပ အစရှိသော ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်တို့က ဝိနယ၊ ဗျတ္တန္တ၊ အဘိဓမ္မာ ဟူ၍ သုံးစုခွဲကာ အရှည်တည်တံ့ရေး စုပေါင်းရွတ်ဆို၍ ပထမသင်္ဂါယနာတင်ပွဲကို ဖြုတ်ပြည်တွင် ပြုလုပ်ခဲ့ကြလေသည်။

နောင်နှစ်ပေါင်းတစ်ရာအကြာ ဝေသာလီပြည်တွင် ဘိယသင်္ဂါယနာတင်ပွဲ ပြုလုပ်ခဲ့ရာ ထေရဝါဒနှင့် မဟာသနဟု သံဃာဂိုဏ်းကြီးနှစ်ခု ကွဲသွားခဲ့လေသည်။ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာသည် ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူသည့်အတိုင်း နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင် မဂ္ဂင်လမ်းစဉ်ဖြင့် နှစ်ကြိမ်အားထုတ်ရမည်ဟု ယုံကြည်ကြပြီး သီဟိုဠ်၊ မြန်မာ၊ ထိုင်း၊ ကမ္ဘောဒီးယား၊ လာအို စသည့်နိုင်ငံများတွင် ထွန်းကားခဲ့သဖြင့် တောင်ပိုင်းဗုဒ္ဓဘာသာဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။

မဟာယနဗုဒ္ဓဘာသာကား ပိဋကတ်တော်များထဲက နှစ်သင့်သည်ကိုဖြုတ်၊ ထည့်သင့်သည်ကိုထည့် ခေတ်မီအောင်ပြုပြင်ခဲ့ပြီး မိမိကိုယ်တိုင် လွတ်မြောက်ခြင်းကိုသာ အခြားသူများ လွတ်မြောက်ရေးအတွက်လည်း အပင်အဆင်းရဲခံကာ ကျင့်သည့်ကျင့်စဉ်ဖြစ်၍ မဟာမြတ်သောလမ်းစဉ်ဖြစ်သည်ဟု မဟာယနဂိုဏ်းဝင်များက အမည်ပေးခဲ့ကြကြောင်းနှင့် ဂျပန်၊ တရုတ်၊ ကိုရီးယား စသည့်နိုင်ငံများတွင် ထွန်းကားသဖြင့် မြောက်ပိုင်းဗုဒ္ဓဘာသာဟုလည်း ခေါ်ကြကြောင်း ဖတ်ရှုမှတ်သားရဖူးပါသည်။

ဘိယသင်္ဂါယနာတင်ပွဲကြီးကို ပါဠိလိုပုတ်ပြည်၌ သောကမင်းကြီး လက်ထက်တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ပြီးနောက် သက္ကရာဇ်(၂၃၅)ခုနှစ်တွင် ကိုးတိုင်းကိုးဌာနသို့ နာမပြု စေလွှတ်ပေးခဲ့သည့်အတွက် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ ကိုးကွယ်မှု ပိုမိုကျယ်ပြန့်လာခဲ့ရသည်။

အသောကမင်းကြီး သာသနာပြု စေလွှတ်ခဲ့သော သောကနှင့် ရှင်ဥတ္တရတို့ ဦးဆောင်သည့်အဖွဲ့ သုဝဏ္ဏ (ခေါ်) သထုံမြို့သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီး ထေရဝါဒဗုဒ္ဓ

ဘာသာ ပျံ့နှံ့ရောက်ရှိလာခဲ့လေသည်။ ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူပြီးနောက် နှစ်ပေါင်း (၄၅၀)အကြာ သီဟိုဠ်ကျွန်းတွင် စတုတ္ထသင်္ဂါယနာတင်ပွဲ ရာ ပိဋကတ်သုံးပုံကို ပေရွက်များပေါ်တွင် ရေးသားမှတ်တမ်းတင်နိုင်ခဲ့၍ သထုံရှိ ရဟန်းတော်များက ကူးယူလာခဲ့ပြီး မြန်မာနိုင်ငံတွင် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ ခိုင်မာစွာ ထွန်းကားလာခဲ့ရသည်။

ပုဂံမင်းဆက် အနော်ရထာမင်းစော လက်ထက်တွင် သထုံမှ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာကို မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံး ပြန့်ပွားရေး ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး ကြီးမားခိုင်ခံ့သည့် စေတီ၊ ပုထိုးကြီးများစွာ တည်ထားကာ ခိုင်ခိုင်မာမာ အုတ်မြစ်ချခဲ့လေသည်။

ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင်ပွဲကြီးကို ကုန်းဘောင်မင်းဆက် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး လက်ထက်တွင်လည်းကောင်း၊ ဆဋ္ဌမသင်္ဂါယနာတင်ပွဲကြီးကို လွတ်လပ်ရေးရပြီးနောက် နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီးချုပ် ဦးနုလက်ထက်တွင်လည်းကောင်း၊ မြန်မာနိုင်ငံတွင် သင်္ဂါယနာတင်ပွဲကြီး နှစ်ကြိမ်တိုင်ကျင်းပနိုင်ခဲ့ပြီး ယနေ့တိုင် သာသနာရောင်ဝါထွန်းလင်းတောက်ပဆဲပင် ဖြစ်ပါသည်။

ပုဂံအနော်ရထာမင်းစော လက်ထက်မတိုင်မီ ကာလများတွင် နတ်နဂါးကိုးကွယ်မှု၊ ဟိန္ဒူနတ်ဘုရားများနှင့် ဟိန္ဒူဗြဟ္မဏဝါဒ၊ တန္တရယာနခေါ် မဟာယနဂိုဏ်းခွဲတိဗက်ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် မဟာဗီရိ၊ မြင်းဖြူရှင် စသောနတ်ကိုးကွယ်မှုများ ရောပြွမ်းနေခဲ့ရာမှ အနော်ရထာမင်းစော လက်ထက်တွင် သန့်စင်သော ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်အောင် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ခဲ့သော်လည်း ရိုးရာနတ်ပူဇော်ခြင်းများနှင့် ဟိန္ဒူဗြဟ္မဏ အယူဝါဒများမှာ လုံးဝကွယ်ပျောက်သွားသည်ဟု မရှိဘဲ ဒွန်တွဲကာ တည်ရှိနေခဲ့လေသည်။

ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ ကိုးကွယ်သူ မြန်မာလူမျိုး အများစုသည် ဗုဒ္ဓ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ-ဘုရားရှင်ကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ-တရားတော်ကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပါ၏။ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ-သံဃာတော်ကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပါ၏ဟု သရဏဂုံ သုံးပါးကို မိမိတို့နှလုံးအိမ်တွင် ထည့်သွင်းကာ ကိုးကွယ်မှုကို ပြုကြလေသည်။

ထိုပွင့် ခိုခိုတိုတိုကိုင်ရာ နယ်မြေဒေသအလိုက် ဘိုး

စဉ်ဘောင်ဆက် လက်ဆင့်ကမ်းလာခဲ့ကြသော ရိုးရာနတ်များကိုလည်းကောင်း၊ ရိုးရာမဟုတ်သည့် အခြားသော ယုံကြည်ရာနတ်များကိုလည်းကောင်း၊ လောကီအကျိုးစီးပွား၊ မိမိတို့ဘဝ လုံခြုံမှုတို့အတွက် ရည်သန်၍ စားဖွယ် သောက်ဖွယ်များ တင်မြှောက်၍ ပူဇော်ပ၊သခြင်း၊ အလှူ၊ ဒါနကုသိုလ်ကောင်းမှုများ ပြုပြီးတိုင်း ဖော်ပြပါနတ်များကို အမျှအတန်း ပေးဝေခြင်းတို့ကို ပြုကြလေသည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်က နတ်ကိုးကွယ်မှုနှင့်ပတ်သက်၍ ဓမ္မပဒ၌ တော၊ တောင်၊ ဥယျာဉ်၊ သစ်ပင်ကြီးများ၊ နတ်ကွန်းများကို ကိုးကွယ်မှုသည် ဘေးကင်းသော မြတ်သောကိုးကွယ်မှု မဟုတ်ကြောင်း၊ ယင်းသို့ကိုးကွယ်မှုဖြင့် ဒုက္ခအပေါင်းမှ မလွတ်နိုင်ကြောင်း၊ ရတနာသုံးပါးကို ကိုးကွယ်ခြင်းသည်သာ ဒုက္ခခပ်သိမ်းမှ ကင်းငြိမ်းချမ်းသာရာ အမှန်ကိုရမည့် ကိုးကွယ်မှုဖြစ်ကြောင်း ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာတွင်လည်း အခါတစ်ပါး၌ ကုန်သည်များသည် လှည်းပေါင်းတစ်ထောင်ဖြင့် ကုန်ပစ္စည်းများ တင်ဆောင်၍ ကုန်ကူးကြရာ သဲကန္တာရတွင် မျက်စိလည် လမ်းမှားပြီး အတိဒုက္ခရောက်နေကြရာ ဝေသဝဏ်နတ်မင်းကြီး၏ စေခိုင်းချက်များအရ ပါယာသိရာဇည နတ်တစ်ပါးက ဒုက္ခရောက်နေသူများကို ကယ်တင်လိုက်၏။ ထိုသို့ ကယ်တင်ပေးခဲ့သည့် ကျေးဇူးတရားကို ဆပ်သည့်အနေဖြင့် ကုန်သည်များက ၎င်းနတ်ကို ရှိခိုးကန်တော့ပ၊သရန် ခွင့်တောင်းကြသည်တွင် နတ်က-

အမောင် ကုန်သည်တို့ အကျွန်ုပ်ကို ဂရုစိုက် ပူဇော်ဖို့ မလိုပါ။ သင်တို့ဟာ သူ့အသက်သတ်ခြင်း စတဲ့ မကောင်းမှုကို ရှောင်ကြဉ်ပြီး တရားတော်နဲ့လျော်စွာ အလှူပေးခြင်း၊ ဥပုသ်စောင့်ခြင်း စတဲ့ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို ပြုကြမယ်ဆိုရင် အကျွန်ုပ်ကို ပူဇော်ရာရောက်ပေတယ်။ အခု သင်တို့ကို ကယ်တင်တာဟာလည်း သင်တို့အထဲမှာ ရတနာသုံးပါးကို ရိုသေကိုင်းညွတ်တဲ့ ဥပါသကာတစ်ယောက် ပါလာတယ်။ အဲဒီသူတော်ကောင်းတစ်ယောက်အတွက် ကျန်တဲ့သူ အားလုံးဟာလည်း အသက်ချမ်းသာရာရကြတယ်။ ဒါကြောင့် အကျွန်ုပ်နတ်-

ကို ဂရုစိုက်ပြီး ကန်တော့နေစရာ မလိုဘူးလို့ ပြောပါတယ်'ဟု ပါရှိလေသည်။

ဝိနည်းမဟာဝါမှာလည်း ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဝိနည်းရဟန်းတော်ကို ဆွမ်းလုပ်ကျွေးရမယ်။ နတ်တွေကို ပ၊သ အမျှဝေရမယ်။ အပူဇော်ခံတဲ့နတ်တွေဟာ ပူဇော်တဲ့လူတွေကို ကျေးဇူးတုံ့ပြန် ပူဇော်ကြတယ်။ မြတ်နိုးတဲ့လူသားကို သားသမီးရင်းပမာ အမြဲတမ်းရှောက်လေ့ရှိတယ်။ နတ်တွေ အစောင့်အရှောက်ခံတာဟာ ကောင်းမြတ်တဲ့ အာရုံတွေကိုသာ တွေ့ကြုံရတာဟောကြားပါသည်။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်တွင် လူတို့သည် မိမိတို့ကြီးရှာဖွေထားသည့် ပစ္စည်းဥစ္စာဖြင့် ဒေဝတာဗလီ(နတ်ကို ပ၊သခြင်း)၊ အတိဝိဗလီ(ဧည့်သည်တွေကို ကျွေးခြင်း)၊ ဉာတိဗလီ(ဆွေမျိုးတွေကို ပေးကမ်းခြင်း)၊ တာဗလီ(ကွယ်လွန်သူ ဆွေမျိုးတွေအတွက် လှူဒါန်းဝေခြင်း)၊ ရာဇဗလီ(အစိုးရကို အခွန်ပေးဆောင်ခြင်း) သော ဗလီငါးပါးကို ပူဇော်ရမည်ဟု ဟောကြားသည်။

အမှန်တော့ နတ်များသည် စည်းစိမ်ဥစ္စာကို မပေးနိုင်ပါ။ နောင်တမလွန်သူခကိုလည်း မပေးနိုင်ပါ။ နတ်များကို တင်မြှောက်ပ၊သသည့်အတွက် တွေ့က မေတ္တာထားပြီး စောင့်ရှောက်ကြသဖြင့် သရဲ နတ်ဆိုးများ၏ ဘေးရန်က လွတ်ကင်းနိုင်ဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာ မပေါ်ပေါက်မီကက ရှိနှင့်ပြီးသော ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုများ အပါအဝင် မြန်မာ့ရိုးရာနတ်များကို ဒေဝတာဗလီအနေဖြင့် စာကျေးခြင်း၊ ပူဇော်ပ၊သခြင်း အမှုတို့သည် ဝေဗုဒ္ဓဘာသာ ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုနှင့်အတူ ဒွန်တွဲယနေတိုင် ဖြစ်ထွန်းပေါ်ပေါက်ဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာတို့ ပူဇော်ပ၊သလေ့ရှိကြသော (၃၇) နတ်များနှင့် နတ်ဖြစ်ခဲ့ကြသည့် အချိန်ကာလများကို မှတ်သားမိသမျှ ဗဟုသုတအလိုငှာ ဖော်ပြလိုက်ပါ။
အိမ်တွင်း နတ်(၇)ပါး (တကောင်းနေပြည်တော် ဘေကြောင်မင်းလက်ထက်)

၁။ အိမ်တွင်းမင်းမဟာဂီရိနတ်၊



- အမေရွှေနဘောနတ် (နဂါးမယ်တော်)၊
- မမြတ်လှ (မိဖုရားစောမယ်ယာ)၊
- မဒွေးဖြူ (ဥက္ကလာပမိဖုရား)၊
- ရွှေနဲမိ (မနဲလေး)၊
- မရှင်ဖြူ၊
- မရှင်ညို၊



အုပ်စုနတ်(၅)ပါး

- ပုဂံပြည် အနော်ရထာမင်းလက်ထက်)
- ပုပ္ဖားမယ်တော် (မယ်ဝဏ္ဏ)၊
- တောင်တော်သခင်မ(မမယ်ဥ)၊
- ကိုရင်မောင်နတ်၊
- တောင်ပြုံးမင်းကြီး (ရွှေဖျဉ်းကြီး)၊
- တောင်ပြုံးမင်းလေး(ရွှေဖျဉ်းလေး)၊

အုပ်စုဝင်(၄)ပါး (ပန်းတောင်းပြည်)

- ကိုးမြို့ရှင်၊
- ပုလဲယဉ် (အမေပုလဲ)၊
- ခွန်ချို၊
- ခွန်သာ၊

တော်(၅)ပါးအုပ်စု

- မိုင်းနောက်ခံ အတိအကျ မတွေ့ရသေးပါ)
- အရှေ့မယ်တော်၊
- အနောက်မယ်တော် (အမေရေယဉ်)၊
- တောင်မယ်တော်၊
- မြောက်မယ်တော်၊
- အမေဂျမ်း၊

သယ်ပြင်အုပ်စု(၂)ပါး

- မိုင်းနောက်ခံတိတိကျကျ မတွေ့ရသေးပါ)
- ပြေလင်ပြင်မောင်တော်၊
- ပြေလယ်ပြင်နမတော်၊

တော်အုပ်စု(၂)ပါး

- နံကရိုင်းမယ်တော် (ဟံသာဝတီဘုရင် ဝိဇယမင်း လက်ထက်)၊
- ထိုအောင်နိုင်(အောင်နိုင်နတ်)
- (သမိုင်းနောက်ခံ တိတိကျကျ မတွေ့ရသေးပါ)။

နိုင်အုပ်စု(၂)ပါး

- ညောင်တိုင်း မွန်လူမျိုးများ ကောင်းစားစဉ်က)

- ၃၀။ ရေခဲပိုင်ဦးရှင်ကြီး၊
- ၃၁။ ကွင်းပိုင်အဘိုး(ဘိုးထော်)၊
- ၃၂။ ပုန်းမကြည်နတ် (ဂေါတမဘုရားရှင်မပွင့်မီ နှစ်ပေါင်းများစွာက)၊
- ၃၃။ ပခန်းဦးမင်းကျော် (ပန်းတောင်းပြည်)၊
- ၃၄။ ကိုးသိန်းရှင် (ပုဂံပြည်၊ အနော်ရထာမင်းလက်ထက်)၊
- ၃၅။ ဗိဿနိုးနတ် (မဟာမြိုင်နတ်သမီး) သရေခေတ္တရာပြည်၊
- ၃၆။ ရှင်မအောင်ဖြူနတ် (ဖျာလိပ်နတ်) ပုဂံပြည် ကျစွာမင်းလက်ထက်)၊
- ၃၇။ မိုးခေါင်ကျော်စွာနတ် (ပုဂံပြည် နရသူမင်းလက်ထက်)။

မျိုးကြီး(အမရဋ္ဌာနေ)

[ဆရာသောင်းလွင်(ဘီအေ)၏ မိရိုးဖလာလွန် ဗုဒ္ဓသာသာနှင့် ဆရာမင်းရာမ(သတ္တဗေဒ)၏ (၃၇)မင်းနတ် ပူဇော်ပုသနည်း စာအုပ်များမှ မှီငြမ်းတင်ပြပါသည်။]

အောင်မော်စံဆရာတော်(ကချင်ပြည်နယ်)

နဂါးဖြစ်ရပ်မှန်များ

(၂၀၁၃)ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၃)ရက်နေ့က ဖြစ်ပါတယ်။
“ကျွန်ုပ်နှင့် မြွေနဂါးများ” စာအုပ်ကို ရေးပြီးနောက်ပိုင်း မှာ မြွေအကြောင်း၊ နဂါးအကြောင်း ထူးခြားတာတွေ ဆက်တိုက်ကြုံတွေ့လာရပါတယ်။ ကြောက်စိတ်လည်း ဝင်လာတယ်လို့ ခံစားလာရတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ မြွေ အကြောင်း၊ နဂါးအကြောင်း ခဏ၊ခဏ သတိရလာပါ တယ်။ ဒီကြားထဲက ကျောင်းကိုလာတဲ့ လူမျိုးပေါင်းစုံ ဘာသာပေါင်းစုံကလည်း မြွေအကြောင်း၊ နဂါးအကြောင်း ပြောကြားကြ၊ လျှောက်ကြ၊ လာလာမေးကြပါတယ်။

တချို့က မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့၊ တချို့က အိပ်မက် မက်တာ၊ တချို့က အာရုံပေါ်တာ ဘယ်လို ဘယ်ညာလို့ ဆိုကြတယ်။

အိပ်မက်နဂါး

တစ်နေ့ (၃-၇-၂၀၁၃)မှာ ဗမာအမျိုးသားနဲ့ အိမ် ထောင်ကျနေတဲ့ ကချင်အမျိုးသမီး ဒေါ်လဘန်ခါး ရောက် လာတယ်။ သူက မြစ်ကြီးနားခရိုင်၊ တနိုင်းမြို့မှာ နေ တယ်။ (တနိုင်းဟု ခေါ်သောအရပ်သည် ခုတော့ ပယင်း ကြောင့် ကမ္ဘာကျော်နေပြီ။)

ဒေါ်လဘန်ခါးဟာ ရှမ်းဘုန်းကြီးတစ်ပါးနဲ့ သုံးဆူတည်လို့ အောင်မြင်ပြီး ဘုန်းကြီးက ပျံလွန်သွားတယ် ဆိုတယ်။ သူကကြုံရင် ကြုံသလို မြစ်ကြီး ကို ရောက်တိုင်း ကျွန်ုပ်အောင်မော်စံထံ ရောက်လာတယ်။ သူ့ကို “ချမ်းသာချင်ရင် ပုတီးစိပ်ပါ” လို့ ကြားထားတယ်။ ဒီနေ့လည်း သူရောက်လာပြီး လေ့လာတယ်။

“တပည့်တော်မ အရှင်ဘုရား အမိန့်ရှိတဲ့အတိုင်း ပုတီးစိပ်ပါတယ်။ အိပ်မက်ထဲမှာ ဘိုးတော်တစ်ပါး လာပြီး တပည့်တော်မရဲ့ ရင်ဘတ်မှာ ဂဏန်းရေးပေးတယ်။ သွားထိုးလိုက်တော့ (ချုံ)တစ်ထောင်ဖိုး တယ်ဆိုပြီး ငွေငါးသောင်းလျှူတယ်။ အိပ်မက်ထဲက တော်က နဂါးသိုက်ချုပ်ကြီး ဖြစ်ပါတယ်”

နတ်နဂါး မလှည့်စားနဲ့

တနိုင်းမြို့အနီးမှာ ရှမ်းမြို့ပျက်တစ်ခုရှိတယ်။ စည်ကားတဲ့မြို့၊ ခုတော့ မြို့ပျက်။ နဂါးကို မခိုမြို့ပျက်သွားတယ်လို့ လူပြောများပါတယ်။ ဘုန်းကြီး ပါးတလေ ကြွလာပြီး စေတီပျက်တွေ ပြုပြင်ကြ



အောင်မော်စံဆရာတော် နဂါးသိုက်ချုပ်ကြီး ပေဘွားပုံအောင်မြင်

တချို့ အောင်မြင်... တချို့ မအောင်မြင်... အောင်မြင်ရင်လည်း... မရှည်ကြလို့ ဆိုပါ... ဒါကြောင့် ကျွန်ုပ်က... နဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်ုပ်... ထဲမှာ လေ့လာလို... နေတယ်။ မစုံလင်... မဖြစ်စလောက်... ကျွန်ုပ်လေ့လာထား... တင်ပြလိုပါတယ်။

‘ဣန္ဒိမန္တော’ နဂါး၊ ဝသန္တာ

တောပိ အမေ့ နုရကန္တန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ
တော့ ရပါတယ်။ ကျမ်းကြီးအနေနဲ့ အင်္ဂုတ္တိုကျမ်း
ပရိတ်အနေနဲ့ 'အာဠာနာဠိယသုတ်' အဆုံး
တော့ ရပါတယ်။ ပရိတ်ရွတ်သူတိုင်း သိကြပါတယ်။
တယ်ကလည်း မရွပ်ထွေး၊ ရှင်းလင်းပါတယ်။

ဤသာသနာဘောင်အတွင်းမှာ တန်ခိုးကြီးကြသော
ကျမ်းတို့ ရှိကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ကို ရောဂါကင်းအောင်
ညည်းကောင်း၊ ချမ်းသာအောင်လည်းကောင်း စောင့်
ရှောက်နိုင်ကြ၏။ လို့ ဆိုပါတယ်။

ရတနာသုတ်မှာလည်း ထိုအတိုင်း ပါပါတယ်။ သို့
အတွင် လောကမှာ ဘယ်အရာကိုမဆို အလကားမရနိုင်။
တန်တန်သော ပေးဆပ်မှု၊ တန်ပြန်အကျိုးသက်ရောက်မှု၊
တန်တန်စွာ ခံစားတတ်မှုကို သိရှိနားလည် သုံးစားဖို့
ကြောင်းကိုလည်း ဖော်ပြထားပါတယ်။

နဂါးတို့ကို မကိုးကွယ်ရ။ ပူဇော်ခြင်း၊ ပ၊ သခြင်း၊
ကျွေးခြင်း၊ မေတ္တာပို့ခြင်း၊ ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြုတိုင်း
ပေးဝေခြင်း၊ အုန်းပွဲ၊ ငှက်ပျောပွဲ တင်သံ၊ ပူဇော်
ငှင်းတို့အတွက် ရည်စူးပြီး ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုပေး
စသည်တို့ ဆောင်ရွက်ပါမှ စောင့်ရှောက်ကူညီကြ
လို့ ဆိုပါတယ်။

နဂါးအကြောင်းကို ဗုဒ္ဓဘာသာကျမ်း တော်တော်များ
မှာ တွေ့ရပါတယ်။ အထူးသဖြင့် 'မဟာသမယ
မှာလည်း တွေ့ရတယ်။ 'ခန္ဓသုတ်' မှာလည်း အထူး
ထားတာကို တွေ့ရပါတယ်။

ကျမ်း၏ ကလဲ့စား

ကျိန်ခရန်ခ (Chying Hkrang Hka) ဆိုတာ ကျိန်ခ
ခြင်းပါ။ မြစ်ကြီးနားနဲ့ မြစ်ဆုံရဲ့ အထက်မှာရှိတယ်။
လျှပ်စစ်စီမံကိန်း လုပ်ခဲ့တယ်။ ခုထိ လျှပ်စစ်စက်ရုံ
တိုင်း ရှိနေပါသေးတယ်။

ကျိန်ခရန်ခရေအားလျှပ်စစ် စီမံကိန်းတောင်မှ မည်သူ
ညီညွတ်စွာ မမှတ်မိပါသော လူတစ်စုက မြွေကြီးတစ်
ကောင်ကို ဖမ်း၍ ရိုက်သတ်ချက်ပြုတ် စားပစ်လိုက်ကြ
တယ်။ မကြာခင်ရက်အတွင်းမှာ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်
လည်း မြွေရေခွံရောင်းဖို့မျှား ရှိကြပါသလားဆို
အထဲမှာ လိုက်ဝယ်တယ်။ မြွေရေအခွံရောင်းတဲ့ အိမ်
သို့ သူမှတ်ထားတယ်။

'ငါ့ယောက်ျားကို သတ်ပြီး စားတဲ့လူတွေကို ကလဲ့
စားချေမယ်။ ထမင်းဝအောင် စားထား၊ ရေဝအောင်
သောက်ထား၊ ဆွေမျိုးတွေကိုလည်း သေတမ်းစကား ပြော
ထား၊ သေတမ်းစာ ရေးထား' ဆိုပြီး ပြောဆိုကြိမ်းမောင်း
သွားသည်။

မကြာပါဘူး၊ ကျိန်ခရန်ခမှာ ရေကြီးလာပြီး မြေပြို
တောင်ပြို ဖြစ်သွားသောကြောင့် ရေအားလျှပ်စစ်စီမံကိန်း
လည်း ပျက်သွားတယ်။ လူလည်း သုံးလေးယောက်သေ
တယ်။ အိမ်တချို့ ရေထဲ မျောပါကုန်တယ်။ သေတဲ့သူ
တွေဟာ မြွေကို သတ်စားတဲ့သူတွေချည်း ဖြစ်ပါတယ်။

တကယ်တော့ လူယောင်ဖန်ဆင်းနိုင်တဲ့ နဂါးမရဲ့
ကျိန်စာထိသွားတာပါ။ ဒီအဖြစ်အပျက်ဟာ ကချင်ပြည်
နယ်သာမက ကြားသမ္မု လူအားလုံး တအံ့တဩ ဖြစ်စေ
ပါတယ်။

နဂါးနှင့် အိမ်ထောင်ပြုသူ

ကချင်ပြည်နယ်၊ မြစ်ကြီးနားမြို့ရဲ့ လီဒိုလမ်းတစ်
လျှောက် လက်ဝဲ လက်ယာလမ်းမှာ ကချင်ရွာများ၊ ရှမ်း
ရွာများ အစီအရိရှိပါတယ်။ အိန္ဒိယပြည်၊ လီဒိုမြို့အထိ
ဆက်သွယ်သွားလာရတဲ့ မြစ်ကြီးနား-လီဒို လမ်းမကြီး
ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီဇာတ်လမ်းဟာ လီဒိုလမ်းနံဘေးက ရွာလေးတစ်
ရွာမှာ တကယ်ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ရွာနာမည်ကို ကထောင်ရွာ
လို့ မှတ်ပါ။ အဲဒီရွာမှာ ကျွန်ုပ်အောင်မော်စံရဲ့ အမျိုးတွေ
ရှိနေပါတယ်။

ကထောင်ရွာမှာ မုဆိုးမသားအမိ ရှိခဲ့တယ်။ မိခင်က
လည်း အရွယ်ကောင်း အသက် (၃၀)ကျော်ကျော်၊ မော်
မော်ကြွားကြွား၊ လတ်လျားလတ်လျားလုပ်၊ အခိုက်စကား
နဲ့ပြောရင် ကာလသမီး လုပ်လို့ရသေးတယ်။ သမီးက
လည်း အသက်က (၁၆)နှစ်သာ ရှိသေးတယ်။

သမီးရဲ့အဖေ မသေခင် အသက်ငင်တုန်းက မှာတမ်း
ခြွေခဲ့တဲ့စကား 'ငါ ဒီတောင်က မကျော်နိုင်တော့ဘူး။
ဒီတော့ကာ သမီးလေးအရွယ်ရောက် ကိုးနဝင်းကိုက်တဲ့
အရွယ် (၁၈)နှစ်ပြည့်မှပဲ သမက်ရအောင် စီစဉ်ကြရင်း
နေရစ်ခဲ့ကြပေတော့။ ရုပ်မချော၊ ငွေမပေါပေမယ့် အလည်
လိုက်နေသော ထိုကာလသားကိုတော့ ဝေရာမဏီ ရှောင်
ကြဉ်ကြ။ ဘိန်းစားအရက်သမား အလကားပဲ ဟုဆိုရင်း

ဖခင်က မျက်ဖြူတစ်ချက် လန်ကာ 'အင့်' ဆိုတဲ့ အသံ နဲ့ တခြားဘဝသစ်ကို ကူး ပြောင်းသွားပါတယ်။

အတိုချုပ် ရေးပြရမယ် ဆိုရင် အဖေဆုံးကာ ရက် လည်ပြီး ကိုးလအကြာ ည တစ်ညမှာ သမီးလေးရဲ့ အိပ် ခန်းထဲက အသံတွေ ကြား လိုက်ရတယ်။ ဒီအသံကို မိခင်က ချောင်းကြည့်ရမှာ လည်းခက်၊ မချောင်းလို့ လည်း သမီးက ဘယ်လို ဖြစ်နေမှန်းမသိ။



တစ်နေ့မြို့အနီးက ရှင်းမြို့ပုတ်

တစေ့တစောင်း ချောင်းကြည့်လိုက်တော့ 'ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရား' သမီးလေးက ပက်လက်၊ သူ့အထက်ပေါ် က မလျော်မကန် ပြုသူကတော့ ခေါင်းပိုင်းက နဂါး၊ အောက်ပိုင်းက လူ။ အသွင်မတူ တစ်မူထူး၊ အမေမျက် လုံးပြူးရပြီ။ ခဏကြာတော့ အပေါ်ကအကောင် အမှောင် ထဲဝင်သွား၊ အမြီးအရှည်ကြီးပါလားနော်၊ ပျော်စရာတော့ မဟုတ်။ ငေးငိုင်ကျန်နေတဲ့ သမီးကို သေသေချာချာ ရေရေရာရာ မေးကြည့်ဦးမှာပဲ။ အဝတ်အစားမဲ့ ခန္ဓာနဲ့ သမီးက မိခင်ကို ပြေးဖက်၊ သားအမိနှစ်ဦး နဖူးချင်း ရိုက်မိပြီး လဲပြိုသံ။

ညညဦးယံ (၁၀)နာရီရှိလေပြီ။ ပဟေဠိဆန်လိုက် တာများ မာတာမိခင်လည်း မသိ၊ သမီးပုတ္တိလည်း မသိ ဖြစ်နေပြီ။ သမီးလေးက ခြေရင်းမှာ ပုံနေတဲ့ အဝတ်အစား ကို ကောက်ဝတ်ပြီးနောက် မိခင်ကို မြေပြလိုက်တဲ့အထုပ်။

'အထုပ်ထဲမှာ ရွှေတွေ၊ ရတနာတွေ၊ လည်ဆွဲ ဘယက်၊ ဆွဲကြိုး၊ လက်ကောက်၊ လက်စွပ်၊ နားတောင်း စုံလို့ပါလား သမီးလေးရယ်' ဆိုပြီး ပြောတယ်။

'အမေရယ်၊ ဒီလိုဖြစ်တာ အဖေသေကတည်းကပါ။ သမီးမှာတော့-ပြောရခက်နေပါတယ်' ဆက်ပြောတယ်။

'အမေ ဒါနောက်ဆုံးပဲ။ ဒီညဟာ 'နောက်ဆုံးပဲ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သမီးရဲ့မိုက်က သုံးလတောင်ရှိနေ ပြီလေ အမေ၊ သူ့မိုက် · သူ့မိုက်' ဆိုပြီး ငိုပြီးပြောပြတယ်။

'သမီးလေးရယ် · ဖြစ်လာမှာတော့ ဘယ်တတ်နဲ့ တုန်း၊ ကံစီမံရာပေါ့' အမေက ဆိုတယ်။

ကိုယ်ဝန်ရင့်မာ ကိုးလလွယ်လို့ ဆယ်လဖွားသေ

'ဘုရား · · ဘုရား · · ယောက်ျားလေး ဖြူဖြူရွေး နုနုထွေးထွေး၊ ချစ်စရာကောင်းချက်ကာ ကမ်းကုန် မြေးလေးရယ်'

အဘွားက မြေးလေးကို တစ်မိမိမိနဲ့ ကြည့်စေ နေရင်း ကြည့်နေရင်းမှာပင် 'ဘုရား · · ဘုရား၊ ကယ် မူပါ' လန်ပြော ပြောလေတယ်။

မဖြစ်ချေဘူး၊ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်ချေဘူး။ ပေါင်ထဲ ပေါက်ပြားကို ယူခဲ့ပြီး ညတွင်းချင်း တောစပ်မှာ မတူတဲ့ မြေးလေးကို အရှင်လတ်လတ် မြေမြှုပ်ကာ ခဲ့လေပြီ။

နောက်နှစ်ရက်ကြာသော် အိပ်မက်ထဲမှာ လာပြီး-

'ငါ့သားကိုသတ်တဲ့ လူသတ်သမား သိခင် မယ်။ ငါ့မိန်းမကို ငါ ရေထဲခေါ်သွားမယ်။ လူ့ အဘွားကြီးကို မီးကင်စားမယ်' လို့ ဆိုပါတယ်။

နောက်နေ့ ညမှာ အိမ်မီးလောင်ပြီး အသား မီးထဲပါ၊ ပြာကျ၊ သေသွားရတယ်။ သမီးက မီး ထွက်ပြေးရင်း ရေနစ်သေဆုံးခဲ့ပါတယ်။

အောင်မော်စံဆရာတော်(ကချင်ပြည်နယ်) ("အဂ္ဂုများ" စာအုပ်)

အေးချမ်း ရုနပ်မှ စတင်ထုတ်လုပ်ခဲ့သော



မူလပထမ

ရုနပ်

日本の耳清液

နားသန့်ဆေးကြိုး



အလေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် - အစ ၁၂(၁၀၂၉၆)
အထူမှတ်ပုံတင်အမှတ် - ၄/၁၄၅၉



ရုနပ်ဆေး

အာဟာသ



ဟထေဆေးတိုက်
(ရုနပ်နားသန့်)

သာယာဝတီရင်းဆေး
မှတ်ပုံတင်အမှတ်
3213Y/010277



ထိခိုက်ရန်
ကောင်းကြံ
ရုနပ်လိမ်းရှုစေး

အတုအပ
အထူးသတိပြု

အမှတ် (၁၅၈)၊ ၃ လွှာ၊ ၃၃ လမ်း (အထက်)၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
အမှတ် (၉၅)၊ ၅ လွှာ၊ ၂၃ လမ်း၊ လသာမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
အမှတ် (၄၀၂)၊ ၁၅ လမ်း၊ ကမ်းနားလမ်းထိပ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ရန် - ၂၂၆၀၂

ထစ်ဦးတည်းတိုက်စားလှယ်
တိုင်းပြည် + မတော်တို့ မြန်မာ့ဆေးချိုးရုံတို့၏
အမှတ် (၄၀၂)၊ ၁၅ လမ်း၊ ကမ်းနားလမ်းထိပ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ရန် - ၂၂၆၀၂

ပုရောဟိတ် ဆရာဦးမြတ်စံ

ရှင်သီဝလိလာဘ်ခေါ်အစီအရင်

တစ်နေ့ ရှင်သီဝရကျောင်းတွင် ဇာတိခရမ်းမြို့မှ မြို့မိ မြို့ဖများ ဦးဆောင်၍ ကထိန်ခင်းပါသည်။ ထိုစဉ်က ယခုလို ခရီးလမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး မကောင်းပါ။ ထော်လာဂျီ မရှိပါ။ ဒိုင်နာကားများ၊ မှန်လုံကားများ မရှိပါ။ စပါးသယ်သော ချက်ပက်လက် (ကျေးရွာအခေါ်) ကားကို စင်ထိုးဘောင်ရိုက်၍ အပေါ်တစ်ထပ် အောက်တစ်ထပ်ဘေးတွင် ထွက်နေသော တန်းများကိုကိုင်၍ ခရီး

သည်များက စီးရပါသည်။ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ မတိုင်ခင်ကတည်း ဆရာတော်ကျောင်းတွင် ပဒေသာပင်များ လာ၍ဆင်ရပါသည်။ အကျွေးအမွေးအတွက် ကြိုတင်၍ ဆန်းဆေး ဟင်းချက်စရာများ စုဆောင်းသယ်ယူကြရပါသည်။ ကျောင်းတွင် ဧည့်သည်များ ပျားပန်းခပ်မျှ လှုပ်ရှားချိန်တွင် ဆရာတော်က စာရေးသူအား အသာလက်ကျောင်းကျက်သရေခန်းသို့ ခေါ်ဆောင်ကာ ပုရပိုက်တစ်ကို ထုတ်ပြပါသည်။ ပေပုရပိုက်ဖြစ်ပြီး အချို့သော ကြောင်းများမှာ ပိုးထိုးထားသောကြောင့် အပေါက်ဖြစ်ကာ ပျက်စီးနေပါသည်။ ဖတ်၍ရသော အကြောင်းအရာမှာ ရှင်သီဝလိလာဘ်ခေါ်အင်း စီရင်သောနည်းပါသည်။



ဆရာတော်က ရှင်းပြသည်မှာ ထိုအင်းကို သော (၃၀)နှစ်ခန့်က ခရမ်းမြို့မျက်နှာဖုံးကို စီရင်ကြောင်း၊ ဝါးခနိကုန်သည် တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း၊ နတ်ကိုတော့ မဖော်ပြတော့ပါ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို ဆရာမှ ရှင်သီဝလိလာဘ်ခေါ်အင်းကို ယခုလို တန်မုန်းလပြည့်နေ့တွင် စီရင်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဝါးခနိကုန်သည်ကြီးမှာ ငွေကြေးအရင်းအနှီး သဖြင့် ဝါးခနိကို ခေါက်ပြန်ပေးယူ၍ ရောင်းရခြင်းပါသည်။ ဝါးထရံ၊ ဝါးကပ် စသည်တို့ကို မိမိကိုယ်ရက်လုပ်လေ့ရှိပါသည်။ အလုပ်သမားမခေါ်နိုင်ပါ။ တိုင် ကမ်းနားရေစပ်မှ လှည်းပေါ်သို့ ထမ်းတင်ပါသည်။ ထိုစဉ်က ဆရာတော်ရှင်သံဝရမှာလည်း သားရဟန်း ဖြစ်ပါသည်။ ပဋ္ဌာန်းဆက်ဟု ဆိုရာ ဆရာတော်၏ ပရိယတ္တိလောကုတ္တရာ စာပေအစအစတာဝန်ယူခဲ့သည်မှာ ထိုဝါးခနိကုန်သည်ကြီးပါသည်။

ဆရာတော်လည်း ကျေးဇူးတုံ့ပြန်သောအားဖြင့် ပိုက်ထဲမှ ဖော်ပြပါရှိသည့်အတိုင်း ရှင်သီဝလိလာ

အင်းကို စီရင်ပေးခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။ ထိုဝါးခနီကုန်
သည်ကြီးမှာလည်း သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း ကြီးစား ဆရာ
တော်၏ အစီရင်ကြောင့် (အစွမ်းထက် ဂမ္ဘီရအဆောင်
ကြောင့်) နေ့ချင်းညချင်း အောင်မြင်ကြီးပွား တိုးတက်လာ
ပါတော့သည်။ ကိုယ်ပိုင်ပုံထောင် ဝယ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။
ဝါး၊ ခနီ သယ်ယူနိုင်သော လော်ရီကုန်တင်ကားတစ်စီးပါ
ဝယ်ယူနိုင်ပြီး အလုပ်သမား (သူရင်းငှား)များပါ ငှားရမ်း
နိုင်ပါသည်။

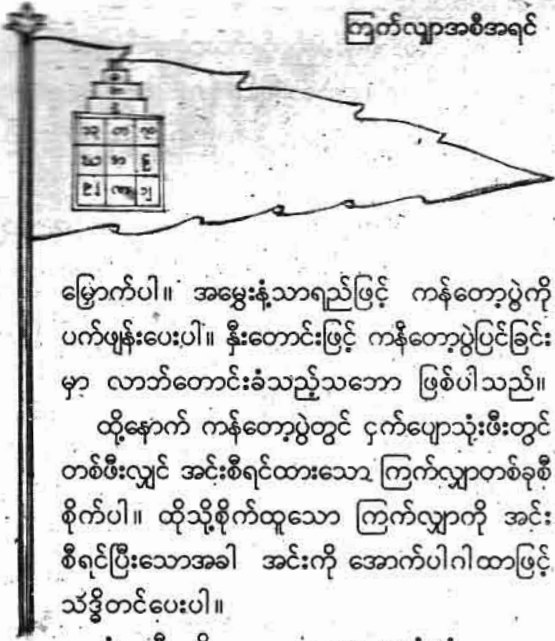
အလားတူ ကွန်စုံဆိုင်ဖြင့်ထားသော ဆရာတော်၏
အစ်မကြီး မုဆိုးမတစ်ဦး ရှိပါသည်။ အရင်းအနှီးအတွက်
အကြွေးဟိုကဆွဲ ဒီကဆွဲဖြင့် လှုပ်လီလှုပ်လဲဖြင့် ဘဝကို
ရပ်တည်လျက်ရှိပါသည်။ ဆရာတော်လည်း မုဆိုးမအစ်မ
ကြီးဖြစ်သူ၏ ဘဝရုန်းကန်မှုကို မကြည့်ရက်သဖြင့် ရှင်
ရှင်သီဝလီရဟန္တာလားခေါ်စမကို စီရင်ပေးခဲ့ကြောင်း သိရ
ပါသည်။ မုဆိုးမကြီးဖြစ်၍ မိမိကိုယ်တိုင် လယ်မလုပ်နိုင်
သော်လည်း လယ်သူရင်းငှားချထားခြင်း၊ လယ်သီးစား
ချထားခြင်းတို့ဖြင့် အကျိုးတူ ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။
ယခုအခါ နွားများပင် ဝယ်ယူမွေးမြူနိုင်ပြီး လယ်ယာ
အတွက် အထောက်အကူပြုနိုင်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ယခု ထူးခြားသည်မှာ ဆရာတော်၏ကျောင်းတွင်
ကထိန်ခင်းရာတွင် ပဒေသာပင်ကို မြို့မျက်နှာဖုံးများ တစ်
ခင်းစီ တစ်ဦးကျ တာဝန်ယူလှူဒါန်းကြပါသည်။ ခရမ်းမြို့
မြို့သူမြို့သားများ စုပေါင်းလှူဒါန်းသော ကထိန်ပစ္စည်း
များကို ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ကားဖြင့် သယ်ဆောင်လာပြီး
သော ကျောင်းတွင် ပဒေသာပင် ပြန်၍ခင်းကြပါသည်။

ပဒေသာပင်ကို တာဝန်ယူသည့်အလှူရှင် သူဌေးကြီး
များရှိသလို ကထိန်လှည့်ခြင်း၊ အကျွေးအမွေးဖြင့် ဧည့်ခံ
ခြင်း၊ ဆရာတော် သံဃာတော်များကို ဆွမ်းဖြင့် လှူဒါန်း
ခြင်းတို့ကို တာဝန်ခွဲဝေယူကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် နှစ်စဉ်
မိမိတို့ကထိန်ပွဲမတိုင်ခင်ကတည်းက ခရမ်းမှ ဆရာ
တော်၏ဆွေမျိုးများ အလှူတွင် ဝိုင်းလုပ်မည့် လှုပ်အား
များဖြင့် ပြည့်နေပါသည်။ တချို့ကလည်း သင်္ကန်း
ကျွန်း စာတိုက်အနီးတွင်ရှိသော ဆရာတော်၏ ဦးလေး
အတွင် မိန်းမရွယ်များက သွား၍အိပ်ကြပြီး မနက်ကျမှ
အထွက်စွအတွက် ဝိုင်းကူရန် ရောက်လာကြပါသည်။
ရှင်သီဝလီရဟန္တာ လားခေါ်စီရင်နည်းကို ပေပုရပိုက်

- တွင် ဖော်ပြပါရှိသည့်အတိုင်း ဖော်ပြပါသည်။
- ၁။ ပထမဦးစွာ စီရင်မည့်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်
ဝတ်၍ သက်သတ်လွတ်စားခြင်း၊ (၅)ပါးသီလ၊ (၉)ပါး
သီလကို (၅)ရက်၊ (၉)ရက် စသည်ဖြင့် ဆောက်တည်
ရပါသည်။
- ၂။ ကန်တော့ပွဲတစ်ပွဲ ပြင်ရပါသည်။ ရှင်သီဝလီရဟန္တာ
အတွက် ကန်တော့ပွဲဖြစ်ပါသည်။ ကန်တော့ပွဲအတွက်
လိုအပ်သော ပစ္စည်းများဝယ်လျှင် လုံးဝဈေးမဆစ်ရပါ။
- ၃။ ငှက်နင်းလွတ်သော အုန်းသီးတစ်လုံး (ကြွက်မြီး
ထောင်နေရပါမည်)။
- ၄။ ရခိုင်ငှက်ပျောဖီး(၃)ဖီး (ရတာတွေခိုင်အောင် ရခိုင်
ငှက်ပျောသီး သုံးပါး)။
- ၅။ ကွမ်းယာသုံးယာ (ကွမ်း၊ ကွမ်းသီး၊ ထုံး သုံးမျိုး
ထည့်ပါ)။
- ၆။ လက်ဖက်အသားကောင်းသန့် သုံးကျပ်သား (ငှက်
ပျောရွက်ဖြင့်ထုပ်၍ ကန်တော့ပွဲတွင်ထည့်ပါ)။
- ၇။ နံ့သာတိုင်သုံးတိုင်။
- ၈။ ကြေးမတ်စေ့အဝိုင်းသုံးစေ့ (ရှေးခေတ်သုံးငွေ မတ်
စေ့များရလျှင် ပိုကောင်းပါသည်)။
- ၉။ အောင်သပြေညွန့် သုံးညွန့်။
- ၁၀။ အလင်းတိုင် သုံးတိုင်။
- ၁၁။ ငွေကျပ်စေ့(၁၁)ကျပ် ကျပ်စေ့အဝိုင်း(၁၁)စေ့ ကန်
တော့ပွဲရှိ ငှက်ပျောသီး(၃)ဖီးတွင် စိုက်ထူပြီးသော
အခါ ရှင်သီဝလီရဟန္တာကိုယ်တော်ကြီးအား ကပ်
လှူပြီးပါက ကြက်လျှာ(၃)ခုကိုယူ၍ သန့်ရှင်းပြီး
လေဝင်လေထွက်ကောင်းသော ပြတင်းပေါက်၊ အိမ်
တံခါးဝ၊ ဆိုင်အဝင် အထွက်တံခါးဝတွင် စိုက်ထား
ရပါမည်။
- တစ်နေရာစီ စိုက်ပါ။ လေတိုက်သောအခါ ကြက်
လျှာလှုပ်ရှားတိုင်း တောင့်တသော လားခါးများ၊
ဈေးဝယ်သူဖောက်သည်များ ရောက်ရှိလာပါလိမ့်မည်။
ကုသိုလ်အဖို့ကို သမ္မာဒေဝနတ်များကို အမျှပေးဝေပါ
လေ။ မုချအကျိုးပေးပါသည်။
- အထက်ဖော်ပြပါ ကန်တော့ပွဲပစ္စည်း ကိုးမျိုးတို့ကို
ဝါးနှီးတောင်းတွင်ထည့်၍ ပွဲပြင်ရပါသည်။ ပွဲပြင်ပြီးလျှင်
ရှင်သီဝလီရဟန္တာကို ရည်စူး၍ ကန်တော့ပွဲကို တင်

ကြက်လျှာအစီအရင်



မြောက်ပါ။ အမွှေးနံ့သာရည်ဖြင့် ကန်တော့ပွဲကို ပက်ဖျန်းပေးပါ။ နီးတောင်းဖြင့် ကန်တော့ပွဲပြင်ခြင်း မှာ လာဘ်တောင်းခံသည့်သဘော ဖြစ်ပါသည်။ ထို့နောက် ကန်တော့ပွဲတွင် ငှက်ပျောသုံးဖီးတွင် တစ်ဖီးလျှင် အင်းစီရင်ထားသော ကြက်လျှာတစ်ခုစီ စိုက်ပါ။ ထိုသို့စိုက်ထူသော ကြက်လျှာကို အင်း စီရင်ပြီးသောအခါ အင်းကို အောက်ပါဂါထာဖြင့် သိဒ္ဓိတင်ပေးပါ။

ဥုံ...သီဝလိနာမ ထေရဿ ဣမံဓမ္မံ ပူဇေမိ ထေရဿ အာနဘာဝနေ သဗ္ဗလာဘံ ဘဝဿတိ။

အထက်ပါဂါထာကို ရှင်သီဝလိရဟန္တာကိုယ်တော် မြတ်ကြီးအား အသုံးပြု၍ (၇)ခေါက်ရွတ်၍ သိဒ္ဓိတင်ပေးပါ။

တစ်ဖန် စမရုပ်ပါသော ဖယောင်းတိုင်ကိုလည်း စီရင်ပါ။ မိုင်းကိုင်စက္ကူတွင် ရှင်သီဝလိစမရုပ်ကို ရေးဆွဲပြီး ဖယောင်းတိုင်တွင်ပတ်၍ ကန်တော့ပွဲရှေ့တွင် ထွန်းညှိနိုင်ပါသည်။ ရှင်သီဝလိစမရုပ်ပါသော ဖယောင်းတိုင်ကို အောက်ပါဂါထာဖြင့် (၇)ခေါက်သိဒ္ဓိတင်ပြီးမှ ထွန်းညှိပါ။

ဥုံ...လာဘိန မုတ္တမော ထေရော သီဝလိဣတိဝိ သုတ္တော သောရဟောပစ္စယာ မိနံ မဟာလာဘံ ကရောတု မေ မဟာဓနံ ကရောတု မေ မဟာသုခံ ကရောတုမေ။

ရှင်သီဝလိရဟန္တာ လာဘ်ခေါ်ဂါထာ

ဪ... နမော သိဒ္ဓိ သီဝလိရာဇာ၊ ဧဟိမိတ္ထံ ဧဟိ လာဘံ၊ ဧဟိနာနာလဿပွက်၊ ဧဟိနာနာ ဘောဇနာယံ၊ သကလသရိယံ၊ ဝဏ္ဏမတ္တံ ပီယံဟောန္တု။



ဘ သ

ရှင်သီဝလိရဟန္တာစပ

ယာဣတ္ထိယောဝါ ပုရိသောဝါ၊ ဒူရေဝါ အဝိဒူရေဝါ ဗုဒ္ဓံ နမာမိ တီသုလောကေသု၊ ပကတော၊ ဒေဝါပူဇိတော၊ ဣန္ဒာဒေဝါဗြဟ္မာလောကေ၊ သဗ္ဗဒေဝါ ဇနော၊ ပဿေဟံ ဟောန္တု ပီယံ မေ။

အထက်ဖော်ပြပါ ပီယလာဘ်ခေါ်ဂါထာကို ရှင်သီဝလိရဟန္တာကို အာရုံပြု၍ ရွတ်ဆိုပါ။ မရွတ်ဆိုမီ ဆီမီး၊ နံ့သာ၊ ရေချမ်းတို့ကို လှူဒါန်းပါ။ ဤကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုလည်း သမ္မာဒေဝနတ်ကောင်းနတ်မြတ်အား အမျှပေးစေပြီး နံ့သာရေကိုလည်း အလားတူ ပြု၍ ဖြင့် (၇)ခေါက်မန်းပြီး မိမိရောင်းမည့် ကုန်ပစ္စည်းပက်ဖြန်းပေးပါ။ မိမိကလည်း အမြန်ရောင်းထွက်ပေးဟု ဆုတောင်းပါလေ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မ အမြန်အကျိုးခံစားမည်။

မေတ္တာဉာဏ် ပုရောဟိတ် ဆရာဦးမြတ် ဖုန်း - ၀၉၅၁၇၀၀၀

ကျွန်ုပ်စာရေးသူသည် လောကီပညာ လေ့လာလိုက်
သည့်အချိန်မှစ၍ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင် ယတြာများ
အပြင် ဂါထာမန္တန် ကျင့်စဉ်များကိုလည်း စိတ်ဝင်တစား
ဆည်းပူးပြီး လက်တွေ့ကျင့်ကြံ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

အချို့ ဂုဏ်တော်၊ ဂါထာကို စွဲစွဲမြဲမြဲ ရွတ်ဆိုပြီး
အချို့ဂါထာကို ရံဖန်ရံခါ အဓိဋ္ဌာန်ပုံစံဖြင့် ရက်၊ လ
ပြီးခြားကာ ဆောင်ရွက်လေ့ရှိပါသည်။ စာရေးသူကိုယ်
တိုင် ရွတ်ဆိုတာရှိသလို ဓမ္မမိတ်ဆွေ၊ ဂမ္ဘီရမိတ်ဆွေများ
ပြောပြတာကိုလည်း လေ့လာမှတ်သားထားတာ ရှိပါ
သည်။

ကျွန်ုပ်ထံ ရောက်လာကြသော ဗေဒင်မေးပရိသတ်
အများစုမှာ ငွေဝင်လာဘ်ရွှင်လိုကြသည်။ ငွေအစုလိုက်
ဝင်ချင်သည်။ ထိပေါက်၊ အမွေရသကဲ့သို့ ငွေများဝင်လို
သည်။ သူတို့က ဘယ်ဂုဏ်တော်၊ ဂါထာမန္တန် ကျင့်ကြံ

အားထုတ်ရမလဲပါ မေးသည်။ အစပိုင်းတွင် ကျွန်ုပ်ကိုယ်
တိုင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေသော ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုးပါး အဓိ
ဋ္ဌာန်ကျင့်ရန် အကြံဉာဏ်ပေးလိုက်ပါသည်။

နောက် ဂျာနယ်တစ်စောင်တွင် သိန်း(၁၀၀၀)ဆုကြီး
ပေါက်သော ဆရာတော်တစ်ပါးကို အင်တာဗျူးထား
သည်။ ယခင်က မိုးယံရွှေလမင်းနှင့် မြတ်ဆုကုဋေ ထိ
ဆိုင်ကြီးမှာ ထိုဆရာတော်ပုံကို တွေ့မြင်ရသည်။ ဆရာ
တော်က ဆုသေးလေးတွေ ကိုးကြိမ်ပေါက်ပြီးမှ နောက်
ဆုံး ထိဆုကြီးပေါက်သည်ဟု မိန့်ဆိုပါသည်။ စုစုပေါင်း
(၁၀)ကြိမ်ပေါက်သည်။ အဓိကကတော့ ဒီဝါတပတိ
ဂါထာကို နေ့စဉ်မပျက် ပုတီးစိပ်တာပါပဲဟု မိန့်ဆိုသည်။
ရက်၊ လ၊ မဟုတ် နှစ်နဲ့ချီရွတ်ဆိုပြီးမှ ထိပေါက်လာတာ
ဟု မိန့်ဆိုထားပါသည်။

စာရေးသူလည်း စိတ်ဝင်စားပြီး (၉)ရက် ပုတီး(၉)
ပတ် စိပ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ဆက်၍မစိပ်ဖြစ်၊ ပျက်
သွားသည်။ နောက် သတိရပြီး ပြန်စိပ်သည်။ စိပ်လိုက်၊
မစိပ်လိုက် လုပ်နေသောကြောင့် အစွမ်းမထက် ဖြစ်နေရ
သည်။ ဒီကြားထဲ ထိကံစမ်းထိုး လိုက်သေးသည်။ တွတ်
(၅)သောင်းကျပ်သာ ရသည်။

လှိုင်သာယာမှ မိတ်ဆွေတစ်ယောက် ငွေချေးငှား
ခြင်းလုပ်ငန်း ပြုလုပ်သည်။ သူကလည်း ဒီဝါ
တပတိဂါထာကို နေ့စဉ် ပုတီးတစ်ပတ်
စိပ်ကာ ငွေကိစ္စ အမြဲအဆင်ပြေတယ်
ဟု ပြောသည်။

ဝေပုလ္လာရာမဆရာတော်၊ ဂျိုးဖြူ
ဆရာတော်၊ ဆင်ဖြူတောင်ဆရာတော်၊
ဟင်္သာတဆရာတော်၊ ဗန်းမော်ဆရာတော်၊



ငွေဝင်လာဘ်ရွှင် သပ္ပာယ်ပင်္ဂလ (ဒီဝါတပတိ)ကျင့်စဉ် အောင်ကောင်းမြ (သာကောတ)

ရသေ့ကြီးဦးခန္တိ လက်ထက်မှစ၍ ဆရာတော်ကြီးများ အစဉ်တစိုက် ရွတ်ဆိုလာခဲ့ကြသည်။ ကံစမ်းမဲ(ကား) ပေါက်သူ တစ်ဦးမှလည်း သဗ္ဗဇယမင်္ဂလာ အမြဲရွတ်ဆို တာဟု ပြောဆိုပါသည်။ လောကီပညာရှင်လည်း ထို ဂါထာကို လက်စွဲထားကြသည်။ မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်မှာ ဂါထာကို အနက်နှင့်လည်း ရေးသားဖော်ပြပေးကြသည်။ အဓိကဂါထာမှာ (၆)ကြောင်းဖြစ်သည်။ အောက်နှစ် ကြောင်းကတော့ ဆုတောင်းဖြစ်ပါသည်။ အဓိကမှာ စွဲစွဲ မြဲမြဲ ရွတ်ဆိုရန်သာဖြစ်ကြောင်း ဆရာတော်အချို့က မိန့် ဆိုပါသည်။ ဂါထာမန္တန် ထုံနေအောင် ရွတ်ဆိုထားမှ အကျိုးကျေးဇူးခံစားရမှာ သေချာပါသည်။

ဒီဝါတပတိဂါထာတော်အင်းကိုလည်း အင်းကျမ်း အသီးသီးတွင် ရေးသားဖော်ပြပေးထားပါသည်။ မိုင်းကိုင် စက္ကူတွင်ရေး၊ ဖယောင်းတိုင်ပတ်၊ မီးပူဇော်နိုင်သလို ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးပြားမှာလည်း အင်းချ၍ အဆောင်ပြုလုပ် ထားနိုင်ပါသည်။

ယခု စာရေးသူအနေဖြင့် ဘုရားရှိခိုးနှင့် ဂါထာမန္တန် ကျင့်စဉ်တော်များစာအုပ်မှ အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်ကို ဖော်ပြပေး လိုပါသည်။ ထိုစာအုပ်ကို မှော်ဘီ သင်တောရိုးဆရာတော် မှ ချီးမြှင့်ပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ခေါင်းစဉ်တွင် ရွှေပြည် နိဗ္ဗာန် စံမြန်းလိုသူတို့အတွက် ဂါထာကျင့်စဉ်များဟု ရေး ထားသည်။ ထိုစာအုပ်တွင် လာဘ်ရွှင်အလင်းတိုင် ပူဇော် ရန်သာ ဖော်ပြထားသည်။ စာရေးသူမှ အင်းပုံစံရှာ၍ ထည့်ပေးထားပါသည်။ သတ္တမမြောက် ကျော်အောင်စံ ထား ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အင်းကျမ်းမှ ဖြစ်ပါသည်။ သဗ္ဗဇယမင်္ဂလာ (ဒီဝါတပတိ) ဂါထာတော်ကျင့်စဉ်

သဗ္ဗဇယမင်္ဂလာ

ဘုန်းတော်အနန္တ၊ ကံတော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော် အနန္တ၊ စကြဝဠာ ကမ္ဘာမြေမိုး ဖြန်းဖြန်းကျိုးမျှ တန်ခိုး တော် အနန္တတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သုံးလောကထွတ် ထား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးနှင့် တကွ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့အား ဘုရားတပည့်တော် (...)နေသားသမီး (...)တို့မှ ဤ သဗ္ဗဇယမင်္ဂလာ အလင်းတိုင် (ခေါ်) လာဘ်ရွှင်ငွေဝင် အလင်းတိုင်ကို လှူဒါန်းပူဇော်၍ ဒီဝါတပတိ အစချီသော သဗ္ဗဇယမင်္ဂလာဂါထာ (ခေါ်) လာဘ်ရွှင်ငွေဝင် ဂါထာ

တော်မြတ်ကြီးကို (၁၀၈)ခေါက်ပြည့်အောင် ရွတ်ဆိုစေ များသွားပါမည် ဟူ၍ သဗ္ဗအဓိဋ္ဌာန်ပြုပါသည်။

မိမိဆန္ဒအရ (၉)ရက်၊ (၁၈)ရက်၊ (၂၇)ရက် ဆော် ရွတ်ပါ။ အဓိဋ္ဌာန်ပြီးသွားလည်း နေ့စဉ်မပျက် အိမ်မှာ ရင်း၊ သွားရင်းလာရင်း အမြဲမပြတ် ရွတ်ဆိုနေရပါမည်။ ဂါထာတော်မြတ်ကြီးကို (၁၀၈)ခေါက်ပြည့်မြောက်အောင် ရွတ်ဆိုပြီးမြောက်သည့်အခါတွင် ဆုတောင်းရန်

ဘုန်းတော်အနန္တ၊ ကံတော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော် အနန္တ၊ စကြဝဠာကမ္ဘာမြေမိုး ဖြန်းဖြန်းကျိုးမျှ တန်ခိုးတော် အနန္တတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သုံးလောကထွတ်ထား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးနှင့်တကွ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့အား ဘုရား

သဗ္ဗဇယမင်္ဂလာအင်းတော်ကြီးစီရင်နည်း

အ	တ	ယိ	တိ	ဇ္ဇော	နိ	ဝ
ဈာ	ဘာ	ဒိ	ပ	တ	နိ	ရ
ဝါ	တိ	တိ	မာ	စ	တိ	မာ
ဘာ	ပ	ဒိ	နိ	သ	တ္ထိ	ဗျေ
သာ	မ	တေ	တ	ဏော	ရ	ဗြ
တိ	ယော	သ	ဟော	ဗု	ခ	မ
ဗု	ဇ	ဒွေိ	တ္ထိ	ထ	ဟု	ဗျေ

အင်းဆံဂါထာ

ဒီဝါတပတိ အာဒိဇ္ဇော၊
 ရတ္တိမာဘာတိ စန္ဒိမာ၊
 သန္ဓုဒွေိ ခတ္ထိယော တပတိ၊
 ဈာယိတပတိ ဗြဟ္မဏော၊
 အထသဗ္ဗမဟောရတ္တိ။
 ဗုဒ္ဓေိတပတိ တေဇသာ။
 အလယ်ကွက်မှာ ပူဇော်သူမွေးနံ့ ထည့်ရမည်။
 နေ့(၁)၊ တနင်္လာ(၂)၊ အင်္ဂါ(၃)၊ ဗုဒ္ဓဟူး(၄)၊ ကြာ
 ပတေး(၅)၊ သောကြာ(၆)၊ စနေ(၇) ဖြစ်သည်။



မိမိကိုယ်တိုင် ရေးဆွဲမည်ဆိုပါက အဆင်ပြေစေရန် အထူးသတိပြု၍ ဖော်ပြပေးပါမည်။

၆	၃	၂၆	၁၃	၈	၁၅	၂၈
၂၅	၁၂	၇	၄	၂၇	၁၈	၉
၂	၅	၂၄	၁၁	၁၄	၂၉	၁၆
၂၃	၄၄	၁		၁၇	၁၀	၁၉
၄၈	၃၇	၄၆	၄၃	၃၂	၃၉	၃၀
၄၅	၂၂	၃၅	၃၈	၄၁	၂၀	၃၃
၃၆	၄၇	၄၂	၂၁	၃၄	၃၁	၄၀

(၇ × ၇ = ၄၉) ကွက်အင်း၊ အင်းဆံ(၄၈)လုံး။

သဗ္ဗဇယမင်္ဂလာဂါထာတော်
 ဒီဝါတပတိ အာဒိစ္စော၊
 ရတ္တိမာဘာတိ စန္ဒိမာ၊
 သန္တဒ္ဓေါ ခတ္တိယော တပတိ (ဘာတိ)၊
 ဈာယိတပတိ ဗြဟ္မဏော၊
 အထသဗ္ဗမဟောရတ္တိ၊
 ဗုဒ္ဓေါတပတိ တေဇသာ။
 တာဒိသံ တေဇသမ္ပန္နံ၊
 ဗုဒ္ဓံ ဝန္တာမိ အာဒရံ၊
 နမတ္တာရာ နဘာရေန၊ သဗ္ဗေ ပူရေန္တု သင်္ဂဟံ။
 တပတိ-ဘာတိ-တင့်တယ်ခြင်း အဓိပ္ပာယ်တူပါ
 သည်။ အချို့ဂါထာ ဘာတိဟုရေးပြီး အချို့ တပတိ
 ကြေသည်။

ညွှတ်တော် (...) နေ့သားသမီးတို့သည် သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်
 သားသည်နှင့်အညီ သဗ္ဗဇယမင်္ဂလာ အလင်းတိုင်
 (၁) လာဘ်ရွှင်ငွေဝင် အလင်းတိုင်ကို လျှင်ခြင်းပူဇော်၍
 သဗ္ဗဇယမင်္ဂလာဂါထာ (ခေါ်) လာဘ်ရွှင်ငွေဝင် ဂါထာ
 မြတ်ကြီးကို (၁၀၈) ခေါက်ပြည့်အောင် ရွတ်ဆိုပွား
 ပူဇော်၍ ပြီးမြောက်ခဲ့ပါပြီဘုရား။
 ဤသစ္စာစကား မှန်ကန်ပါက ဤမှန်ကန်သော

သစ္စာစကားကြောင့် ဤမှန်ကန်သော သစ္စာစကား၏ တန်
 ခိုးတော်အာနုဘော်တော်ကြောင့်လည်းကောင်း၊

- (၂) သဗ္ဗဇယမင်္ဂလာဂါထာတော်မြတ်ကြီး၏ တန်ခိုး
 တေဇော် အာနုဘော်တော်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
- (၃) သဗ္ဗဇယမင်္ဂလာဂါထာတော်မြတ်ကြီးကို ရွတ်ဖတ်
 ပူဇော်ရသော ကောင်းမှုကုသိုလ်ကံကြောင့်လည်းကောင်း၊
- (၄) သဗ္ဗဇယမင်္ဂလာ ဂါထာတော်မြတ်ကြီးကို စောင့်
 ရှောက်လျက်နေကြကုန်သော နတ်၊ ဗြဟ္မာများ၏ တန်ခိုး
 တေဇော် အာနုဘော်တော်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
- (၅) သဗ္ဗဇယမင်္ဂလာဂါထာတော်မြတ်ကြီးအား လာ
 ရောက်နာယူကြကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာများ၏ တန်ခိုးတေ
 ဇော် အာနုဘော်တော်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
- (၆) ယနေ့အချိန်အထိ ပြုခဲ့သမျှ ကုသိုလ်ကောင်းမှုအား
 လုံးတို့၏ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်တော်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊

(၇) ကုသိုလ်ကောင်းမှု အားလုံးတို့၏ ပန်းတိုင်ဖြစ်သော
 မင်္ဂ၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန် ဗောဓိဉာဏ်တော်တို့၏ တန်ခိုးတော်တို့
 ကြောင့်လည်းကောင်း တပည့်တော်သည် ပြောဆိုလုပ်ကိုင်
 သမျှအရာအားလုံး အောင်မြင်မှုများရရှိကာ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ
 လာဘ်ရွှင်ငွေဝင်သည့် အကျိုးကျေးဇူးများကို ရရှိခံစားနေ
 ရပါလို၏ အရှင်ဘုရား။

မိမိမွေးနေ့မှစ၍ အနည်းဆုံး (၉) ရက်ဆက်ပူဇော်ပါ။
 ဂါထာတစ်ပုဒ် ပုတီးတစ်လုံးချ (၁၀၈) လုံးပုတီးတစ်ပတ်
 စိပ်ပါ။ (၉၊ ၁၈၊ ၂၇) စသည်ဖြင့် နဝင်းကိုက် စိပ်နိုင်
 သည်။

နောက်ပိုင်းတွင် ဆီမီးအလင်းတိုင်ပူဇော်ပြီး မိမိနိုင်
 သလောက် အဆက်မပြတ် ဆက်လက်ရွတ်ဆိုပါ။ သိသိ
 သာသာ ထင်ထင်ရှားရှား အကျိုးပေးပါလိမ့်မည်။ အိမ်မှာ
 ဖြစ်စေ၊ ဘုရားစေတီဖြစ်စေ ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။
 ကြေးပြားတွင် အင်းချပြီး ထိုကြေးပြားပေါ် ဖယောင်း
 တိုင် တင်ထွန်း၍ရသည်။ ဈေးဆိုင်ဖွင့်၊ ဆိုင်စခင်းသည်နှင့်
 ထိုဂါထာ(၉) ခေါက် ရွတ်ဆိုပါ။ ဈေးရောင်းကောင်းလာ
 မည်။ ရွတ်လေထူးလေ လာဘ်ဝင်ငွေရွှင်ဂါထာတော်အဖြစ်
 လူသိများ ထင်ရှားပါသည်။

အောင်ကောင်းမြဲ(သာကေလ)

ဂုဏ်တော်ကွန်ချာ ကောင်းကျိုးအဖြာဖြာ

လွန်ခဲ့သောနှစ်က စာရေးသူကို ဓမ္မမိတ်ဆွေတစ်ယောက်က စာအုပ်တစ်အုပ် လက်ဆောင်ပေးသည်။ ထိုစာအုပ်မှာ သတ္တမမြောက် ကျော်အောင်စံထားဆရာတော်ဘုရားကြီး ချီးမြှင့်သော ဂါထာမန္တန်များကို ကွန်ပျူတာစီ၊ မိတ္တူကူးကာ ချုပ်ထားသောစာအုပ် ဖြစ်သည်။

ထိုစာအုပ်တွင် ဂုဏ်တော်ကွန်ချာအကြောင်း ပါသည်။ စာရေးသူလည်း ဖတ်ကြည့်ပြီး လက်တွေ့မလုပ်ဖြစ်ပါ။ တစ်ဖန် ပြည်မြို့ ဝေပုလ္လရာမဆရာတော်၏ ဂါထာမန္တန်ကျမ်းတွင်လည်း ဂုဏ်တော်ကွန်ချာအကြောင်း အကျိုးကျေးဇူးနှင့် ရေးသားဖော်ပြထားပါသည်။ သစ်တံခါးဆရာတော်၏ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ဂုဏ်ရှိန်တိုးမည့် လောကီအောင်မြင်ကြောင်း နည်းလမ်းကောင်းများတွင်လည်း ဂုဏ်တော်ကွန်ချာ တွေ့ရသည်။

လွန်ခဲ့သော ခြောက်လခန့်က မှော်ဘီသင်တောရိုးဆရာတော်ချီးမြှင့်သော လောကီရေးရာ စာအုပ်တွင်လည်း ဂုဏ်တော်ကွန်ချာ စီရင်ဆောင်ရွက်နည်း ပါရှိတာ တွေ့ရပြန်သည်။ ကျွန်ုပ်လည်း စာတွေ့သာရှိပြီး လက်တွေ့မဆောင်ရွက်ဖြစ်သေးပေ။

ဆရာကြီးတစ်ဦးက 'ဂုဏ်တော်ကွန်ချာဆိုတာ ဗားမဲ့ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ ဗားမဲ့လက်တွေ့ကျမ်းမှာ ပါရှိတာ။ ကြားထဲမှာ အဆက်ပြတ်နေတယ်။ အခု ပြန်လည်ရေးသားဖော်ထုတ် ဆောင်ရွက်လာကြတာ' ဟု ပြောဆိုပါသည်။

ကျွန်ုပ်စာရေးသူလည်း ဗားမဲ့လက်တွေ့ကျမ်းကို လိုက်ရှာသည်။ (၃)ကျမ်းပေါင်းစာအုပ် ဝယ်ယူလိုက်သည်။ မူရင်းတောင် မရပါ။ မိတ္တူကူးရောင်းတာပဲ ဝယ်ယူရရှိပါသည်။

ဗားမဲ့ဆရာတော်က လက်တွေ့ကျမ်း တတိယတွဲတွင် ဂုဏ်တော်ကွန်ချာဂါထာတော်ကို ဖော်ပြထားပြီး အကျိုးကျေးဇူးသုံးနည်းကို လင်္ကာဖြင့် ဖော်ပြထားသည်။

ဣတိပိသော၊ ရှင်နှင့်ပြော၊ သဘောအရ၊ သုံးကစင်

စစ်၊ နှစ်ဆယ့်တစ်တည်၊ ရှင်ချစ်အက္ခရာ၊ မှန်လှဝမ်းမှာပစ်လည်း၊ မခြစ်ရေမှာ၊ ပစ်လည်းမနှစ်၊ ရှင်ချစ်အက္ခရာ၊ မှန်လှပါ၏။ ပထမမှာ၊ ဣရစ္ဆာ၊ ဘတ္တာမှန်း၍ မုချမပြီးလား၊ ဟိအသုံးမှာ၊ ကွမ်းဆေးရာ၊ ရွတ်ခါတိုင်းစား စသည်ဖြင့် ရေးသားထားပါသည်။

တစ်ဖန် ပြည်ဝေပုလ္လရာမဆရာတော်က ရေးသားဖော်ပြထားရာတွင် -

ဂုဏ်တော်ကွန်ချာဂါထာတော်

- (က) ဣရစ္ဆာ ဂတ္တရသ
- (ခ) တိဟံစတောရေထိန်
- (ဂ) ပိသရလောပုသဗု
- (ဃ) သောမ္မာဏကရိတ္တာဒွေါ
- (င) ဘသသဝိသဒေဘ
- (စ) ဂမ္မုမ္မဒုဒဂ
- (ဆ) ဝါဒွေါနော အမ္မမဝါ
- (ဇ) အဝိသုနုသာနတိ

အညွှန်းလင်္ကာ

ဣတိပိသော သဘောအရ ဘအစ ဘအပိတ်၊ ဣဂပိတ်၊ ဝါအစ ဝါပိတ် နှစ်ကျိပ်နှင့် တစ်တစ်လုံးလုံး ဖြစ်၏။ ရှင်ချစ်မြတ်စွာ အက္ခရာကို ဆီကိုကြွက်ကိုသုတ် ကြောင်မခတ်၊ မီးမှာပစ် မီးမခြစ်၊ ပစ်လည်း ရေမည်။ မသိသူကျော်လေ သိသူပေးစသည်ဖြင့် ဗားမဲ့ကျမ်းလာ ပုံစံနိဒါန်းပျိုးထားပါသည်။

နေ့စဉ် နံနက်အရုဏ်တက်သောအခါ၌ (သ)ခေါက် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ပေးပါက ရေ၊ မီး၊ မင်းသူ၊ မချစ်မနှစ်သက်သောသူ စသော ရန်သူမျိုးအန္တရာယ်များမှ လွတ်ကင်းစေရ၏။ အမှောင့်ပများ၊ ရောဂါအနာအမျိုးမျိုးများ၊ ဘေးရန်အန္တရာယ်များ၊ မျိုးတို့မှ လွတ်ကင်းစေရ၏။ အရေးရှိလျှင် သောသန်တွင် ဂုဏ်တော်ကွန်ချာ ဂါထာကြီးဖြင့် (၃၇)ရွတ်ဖတ်၍ မျက်နှာသစ်စေခြင်း၊ မျက်စဉ်းခတ်



ကံပေး၊ သောက်ပေးခြင်းဖြင့် သူတစ်ပါး ပြုစားနှောင့်
 နှောင့်သော ရောဂါအနာများ၊ စုန်း၊ ကဝေတိုက်၊ တစ္ဆေ
 ခုတိုက်၊ ဘုတ်၊ ဘီလူးတိုက်မှန်သမျှ အနီးအနား မကပ်
 ဆက်နိုင်တော့ချေ။ အပင်းအမျိုးမျိုး၊ အစာမိတာအမျိုး
 မျိုးကို ကျဆင်းစေရ၏။ အမှုပြိုင်လျှင်၊ တံရားဆိုင်လျှင်
 ဆိုင်ရ၏။ သူတစ်ပါး မကောင်းကြံစည်လျှင် မကောင်း
 စည်မှုကို တန်ပြန်စေ၏။

**စိတ်ခါးဆရာတော်၏ လောကီအောင်မြင်ရေး
 ယင်းလမ်းကောင်းစာအုပ်ပါ ဖယောင်းတိုင်မီးထွန်းပူဇော်
 ဆောင်စီရင်နည်း**

- ၇၇ ရွာကတ္တရသော - ပြိုဟ်စီးရန်အောင်၊
- တိဟ် စတော ရောထိန် - ရောဂါပျောက်၊
- ပိသရလောပုသဗု - လာဘ်လာဘ၊
- သောမ္မာဏ ကာရိတ္တဒွေါ - အမှုနိုင်၊
- ဘသသဝိသဒေဘ - ပစ္စည်းပျောက်၊
- ဂမ္မုဒုဒဝဂ - လူချစ်နတ်ချစ်၊
- ဝါဒွေါနော အမ္မမဝါ - စီးပွားရေး၊
- အဝိသုနသာနုတိ - လူကြီးမိဘ ကြည်
 ဆောင် ဖယောင်းတိုင်တွင် မိမိနေ့အလိုက် ဂဏန်းရေးပါ။
- ၁) တနင်္ဂနွေသားသမီး - ၁၊ ၆၊ ၇၊ ၂၊ ၃၊ ၄၊
 ၅၊ ၈
- ၂) တနင်္လာသားသမီး - ၂၊ ၇၊ ၁၊ ၃၊ ၄၊ ၅၊
 ၆၊ ၈
- ၃) အင်္ဂါသားသမီး - ၃၊ ၁၊ ၂၊ ၄၊ ၅၊ ၆၊
 ၇၊ ၈
- ၄) ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး - ၄၊ ၂၊ ၃၊ ၅၊ ၆၊ ၇၊
 ၁၊ ၈
- ၅) ကြာသပတေးသားသမီး - ၅၊ ၃၊ ၄၊ ၆၊ ၇၊ ၁၊
 ၂၊ ၈
- ၆) သောကြာသားသမီး - ၆၊ ၄၊ ၅၊ ၇၊ ၁၊ ၂၊
 ၃၊ ၈
- ၇) စနေသားသမီး - ၇၊ ၅၊ ၆၊ ၁၊ ၂၊ ၃၊
 ၄၊ ၈

အောက်

မိမိကြုံတွေ့နေရသော အခက်အခဲ (သို့မဟုတ်) ဖြစ်
 သော ဆန္ဒအတိုင်း ကံမြင့်ချင်ပါက ပြိုဟ်စီးရန်အောင်

ရေး အိမ်ရှိဘုရားတွင်လည်းကောင်း၊ မိမိအိမ်ဌာန်ပြု ပုတီး
 စိပ် တရားတိုင်သော စေတီ (သို့မဟုတ်) နေရာတွင်လည်း
 ကောင်း ပူဇော်ပါ။ ဆုတောင်းပါ။ မိမိရေးထားသော
 ဖယောင်းတိုင်အား သိဒ္ဓိတင်ပုံပါဠိကား ဥုံ...သိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိ၊
 မဟာသိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိအပေါင်း ထောင်သောင်းတက်ဆရာတက်၊
 ထက်ဆရာထက်ဟု တင်ပါ။ နောက်တစ်ပိုဒ်က ဥုံ အက္ခ
 ရာ မေတ္တဉ္စ ဗုဒ္ဓရူပံ သမံသိယာ တိဋ္ဌတု တည်ပါစေ။
 နှစ်ခုစလုံး (၃၇)ခေါက်ရွတ်ပြီး သိဒ္ဓိတင်ကာပူဇော်၍ ဆု
 တောင်းပါ။ ထူးခြားစွာ အောင်မြင်၍ နှစ်သက်ရပါမည်။
 အမြဲမပြတ်ပူဇော်ပါက အထူးကောင်းမွန်လှပါ၏။ ဘုရား
 ရှိခိုး၊ ပုတီးစိပ်၊ အိမ်ဌာန်ပြုတိုင်း ပူဇော်ပါက သောက
 ကင်း၍ အေးချမ်းမှုရကာ အောင်မြင်ပါမည်။

တစ်နေ့ မြောက်ဥက္ကလာပမှ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖုန်း
 ဆက်လာသည်။

*ဆရာ...သမီးအမျိုးသား ရွှေတိဂုံဘုရားသွားရင်း
 ဖုန်းပျောက်သွားလို့ ကူညီပေးပါဆရာ။ အရေးကြီးတဲ့
 နံပါတ်တွေ ပါလို့ပါ* စသည်ဖြင့် ဖုန်းဆက်သည်။

ထိုနေ့ကား ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ဖြစ်၏။ စာရေးသူလည်း ရွှေ
 တိဂုံဘုရားသွားရန် ပြင်ဆင်နေသည်။ ဖယောင်းတိုင်
 အကြီးတစ်တိုင်တွင် အောက်ခြေမှစ၍ ဘသသဝိသဒေဘ
 ဟုရေးသည်။ မွေးနံဂဏန်းကို အပေါ်မှအောက်သို့ ချရေး
 သည်။ ထို့နောက် သိဒ္ဓိတင်ပြီး ၎င်းက သောကြာသား
 ဖြစ်၍ သောကြာထောင့်မှာ ဖယောင်းတိုင်ထွန်း (ဘုရား
 ပူဇော်ပြီး ထိုဂုဏ်တော်ကွန်ချာကို ပုတီး(၈)ပတ်စိပ်ပေး
 ပြီး ဆုတောင်းမှု

ပြုပေးလိုက်
 သည်။ နေ့ခင်း
 ဘက် ရောက်
 သောအခါ
 သတင်းကောင်း
 ကြားရသည်။



ဖယောင်းတိုင်
 တစ်တိုင်တည်းမှာ
 ရေးခြင်း
 ဖြစ်သည်။

ဇုန်းမေ့ကျန်ခဲ့၍ ကောက်ယူရထားသောသူက ပြန်ဆက် သွယ်ပြီး ပေးသည်ဟု သိရသည်။

ကျန်အကြောင်းအရာများလည်း ထိုကဲ့သို့ ပြုလုပ်ပူ ဇော် ပုတီးစိပ် ဆုတောင်းပါ။

သင်တောရိုးဆရာတော်နည်း

ဂုဏ်တော်အဆီ (ဂုဏ်ပြန်ကွန်ချာဂါထာ)

အထက်ဖော်ပြပါ ဂါထာပင်ဖြစ်သည်။ ဤဂါထာ အား ရွတ်ဆိုပါ။ ဖယောင်းတိုင်အောက်ခြေမှာ မွှေးနံ့ရေး ပါ။ တနင်္ဂနွေသားဆိုပါက (၁)ရေးပါ။ တနင်္လာသားသမီး ဆိုပါက (၂)ရေးပါ။ မွှေးနံ့မသိပါက နာမည်အရင်း တစ် လုံးရေးပါ။ ဥပမာ-အောင်မင်းဆိုပါက အောင်ရေးပါ။ ဖယောင်းတိုင်အား လက်ဖြင့်ဆုပ်၍ဖြစ်စေ လက်ဝါးဖြင့် ဆုပ်၍ဖြစ်စေ ဂါထာကို (၈)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။ ဘုရားမှာ မီးထွန်းပြီးလျှင် ဆုတစ်ခုတောင်းပါ။ မကျန်းမာခဲ့သော် ကျန်းမာရပါလို၏။ အခက်အခဲကြုံသော် အခက်အခဲမှ လွတ်ရပါလို၏။ ဘုရားပူဇော်ပြီး ဂါထာတစ်ကြောင်း ပုတီးတစ်ပတ်စိပ် ဆုတောင်းပါ။ ကြိုတင်စီရင်ထားပြီး ဖယောင်းတိုင်ကို ထိုဂုဏ်တော်ကွန်ချာ ရွတ်ဆိုထားပြီး အချိန်မရွေး ပူဇော်နိုင်ပါသည်။

နောက်ဆုံး သတ္တမမြောက် ကျော်အောင်စံထားဆရာ တော်နည်း ဖော်ပြပေးပါမည်။

ဂုဏ်တော်ကွန်ချာ

ဣ	ရ	ဇာ	ဂ	တ္တ	ရ	သာ	ပုဒ်အာ
တိ	ဟံ	စ	တော	ရော	ထိ	နံ	ပုဒ်အာ
ဝိ	သ	ရ	လော	ပု	သ	ဗု	ပုဒ်အာ
သော	မ္မာ	ဏ	က	ရိ	တ္တာ	ဒွါ	ပုဒ်အာ
ဘ	သ	သ	ဝိ	သ	ဒေ	ဘ	ပုဒ်အာ
ဂ	မ္မု	မ္မ	ဒူ	ဒ	ဝ	ဂ	ပုဒ်အာ
ဝါ	ဒွါ	နော	အ	မ္မ	မ	ဝါ	ပုဒ်အာ
အ	ဝိ	သု	န	သာ	န	တိ	ပုဒ်အာ

ဂုဏ်တော်ကွန်ချာကို အင်းပုံစံ စီရင်ထားပါသည်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီးက နောက်တွင် ပုဒ်အာ ဆိုခိုင်းသည်။ ဖယောင်းတိုင်တွင် ပတ်သောအခါ အ ကွက်ကိုပဲ ပတ်၍ရသည်။

အသံထွက်

- (၁) အိရစ်ဇာဂတ်တရတ်သာ ပုဒ်အာ
- (၂) တိဟံ စတော ရော ထိနံ ပုဒ်အာ
- (၃) ဝိသရလောပုသဗု ပုဒ်အာ
- (၄) သောမ်မာနကရိတ်ထဒ်ဇောပုဒ်အာ
- (၅) ဘသသဝိသဒေဘပုဒ်အာ
- (၆) ဂမ်ပုံပဒုဒဝဂ ပုဒ်အာ
- (၇) ဝဒ်ခေါန်နောအမ် မမဝါ ပုဒ်အာ
- (၈) အဝိသုနုသာနုတိ ပုဒ်အာ။

ဖယောင်းတိုင်တွင်ပတ်၊ ဘုရားဆီမီးအဖြစ် ပူဇော် ပြီး ဂုဏ်တော်တစ်ကြောင်း ပုတီးတစ်ပတ်၊ (၈)ပတ်စိပ် မည်။ တစ်နေ့တစ်တိုင် (၈)တိုင်ပူဇော်ရမည်။ မိမိထိုစဉ် ဆန္ဒ ဆုတောင်းမှုပြုရမည်။

အနန္တငါးပါးပွဲ (အုန်းသီးတစ်လုံး၊ ငှက်ပျောငါးစီး၊ ထိုးလျှာနိုင်လျှင် ပိုကောင်းသည်။ ဘုရားတွင် ရေသောက် အမွှေးတိုင် ကပ်လျှာပါ။ ထီး၊ တံခွန်၊ ကုက္ကား စုစုပေါင်း ရှစ်ခုလျှာပါ။ ကန်တော့ပွဲထဲ ထည့်လျှာ၍ ရသည်။

(မဟုတ်) ပွဲမထိုးနိုင်က သီးသန့်လျှာထားပါ။ ဘုရား ရှိခိုးပြီး အနိမ့်ဆုံး ငါးပါးသီလ ခံယူပါ။ ဘုရား စေတီ မွှေးနံ့ထောင့်မှာလည်း ပြုလုပ်နိုင်သည်။ အိမ်ဘုရားမှာလည်း ပူဇော်နိုင်သည်။ အချို့ ဂါထာ တစ်ကြောင်း ဖယောင်းတိုင်မှာရေး (အောင်) အထက်တက်ရေး၊ ဆုတောင်းကို အပေါ်မှ ဆေး ချရေးပြီးလည်း (၈)တိုင် (၈)ရက် ပူဇော်နိုင်သည်။ ဆုတောင်းမှာ တစ်မျိုးတည်း ဖြစ်ရမည်။

အဆိုပါ အင်းကွက်ကို ရွှေပြား၊ ငွေပြား၊ ခြောက် ပြား တစ်ခုခုမှာ ရေးဆွဲပြီး ဆောင်ထား၊ အင်း ပေါ်မှာ ဖယောင်းတိုင်ထွန်းပြီးလည်း ပြုလုပ် ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

ကောင်းကျိုးလိုရာဆန္ဒ လျင်မြန်စွာ ရရှိ စေရမည်။

ဂန္ထီရဆရာလှပျိုး





ဖုရောဟိတ် ဆရာခိုးဖြတ်မံ အယူတော်မင်္ဂလာဖြင့်

ဟောပြောခဲ့သောမှတ်တမ်း

စာရေးသူ ပြည်ပနိုင်ငံမှ ခွင့်ဖြင့်ပြန်လာစဉ် ဖခင်ကြီး မကွယ်လွန်ခင်က ထားခဲ့သော သံသေတ္တာတစ်လုံးကို ရရှိလိုက်ပါသည်။ ဖခင်ထားခဲ့သော အမွေဆိုလို့ အိန္ဒိယ နိုင်ငံ ဘုံဘော(ယခု မွန်ဘိုင်း)မှထုတ်သော သော့(၂)ဆင့် ခတ် သံသေတ္တာဖြစ်ပါသည်။ ဖခင်၏ တူ၊ တူမ၊ မြေး၊ မြစ်များက ထိုသံသေတ္တာအတွင်း အဘိုးအနဂ္ဂထိုက်တန် သော ရတနာများ ရှိလိမ့်မည်ဟု ထင်ကြေးပေးကြပါ သည်။ ငာကယ်တော့ ဖခင်ကြီးထားခဲ့သော အမွေမှာ စာရေးသူအတွက် တစ်သက်စားမကုန်သော ပညာအမွေ များသာ ဖြစ်ပါသည်။

ပထမဦးစွာ ပြောလိုသည်မှာ ဖခင်ကြီးက ဗေဒင်၊ အင်း၊ အိုင်၊ ဂမ္ဘီရပညာများကို စိတ်ဝင်စားပြီး စာပေ ဘက်တွင်လည်း နှံ့စပ်သူဖြစ်ပါသည်။ ယခု သံသေတ္တာ ထဲတွင်တွေ့ရသော စာအုပ်မှာ ယခု အသစ်ဖြန့်ပုံနှိပ်ထား သော အယူတော်မင်္ဂလာလျှောက်ထုံးဖြစ်သော ကဝိဿရ

မဉ္ဇူသာကျမ်း ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူ (၆)နှစ်သာ ဖခင်ကြီး ဝယ်၍ဖတ်ပြီး သိမ်းထားသောစာအုပ် ဖြစ် သည်။

ဖခင်ကြီးက ထိုစာအုပ်ပါ အကြောင်းအရာ ဖတ်ရှုပြီး (၁၀)နှစ်ခန့် သုတေသနပြုခဲ့ပါသည်။ အ လည်း ယခုလက်ရှိအဖြစ်အပျက်အချို့နှင့် ချိန်ထိ သနဟောပြောခဲ့ပါသည်။ စာတွေ့နှင့် လက်တွေ့ စပ်၍ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး အစရှိသည်တို့သာမက ပျောက်တို့ကိုပါ ဒက်ထိုမုန်အောင် ဟောပြော နိုင်ပါသည်။ ယခုဖော်ပြရေးသားသော စကားလုံးအသုံး များသည် ခေတ်နှင့်မဆီလျော်တော့သော်လည်း သူများ နားလည်လွယ်နိုင်ရန် ပြန်လည်ရေးသား ပါမည်။ အချို့သော အသုံးအနှုန်းများကို ချန်လှပ်၍ သုံးဝေါဟာရဖြင့် ဖော်ပြခြင်း၊ စာရှုသူများ နား လွတ်ကြပါရန် တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

ထိုစဉ်က ကျိက္ကဆံကွင်းသည် မြင်းပွဲအကြီးအကျယ် နှစ်ပတ်တစ်ခါ ကျင်းပလေ့ရှိပါသည်။ အဆိုတော် ကိုစိုး နှစ်ဖခင် ဦးဘရင်ကလေးမှာ နာမည်ကျော် မြင်းကျော် ကို ဦးဘစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူနေထိုင်သော တာမွေ ခြံ(ခ)ရပ်ကွက်တစ်ဝိုက်တွင် မြင်းစောင်းများရှိပါသည်။ သူ့ရစ်လမ်းတွင်ရှိသော စိန်လှုံစားသောက်ဆိုင်သည် ပြိုင် မြင်းစိန်ဝေလျှံကို ဂုဏ်ပြုထားသော မြင်းစောင်းတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုမြင်းပွဲမတိုင်မီ Tip (ကြိုတင်ဟောကိန်းတစ်)ပေး သည်ကို ဖခင်ကြီးထံ လာရောက်တောင်းခံကြပါသည်။ ဖခင်ကြီးကတော့မူ လောင်းကစားကို ဝါသနာမပါသဖြင့် ဆွေစိတ်ဖြေ ပညာရပ်သုတေသနအဖြစ်သာ လာရောက် တောင်းခံသူများကို တစ်(Tip) ပေးလေ့ရှိပါသည်။ သူ နယ်တိုင်ကတော့ ပွဲကြည့်ပရိသတ်အဖြစ်သာ ရပ်တည် ပါသည်။ ယခုခေတ်တွင် မြင်းပြိုင်ပွဲလောင်းကစားခြင်း မပြုစေကာမူ မြို့နယ်အလိုက် ကျင်းပသော ဘောလုံးပြိုင် ပွဲများ၊ ပြည်ထောင်စုဒိုင်းခေါ် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဒိုင်းကို ညွှန်နယ်နှင့်တိုင်း ဘောလုံးပြိုင်ပွဲများသည်လည်း ကြက် ချော့ စည်ကားပြီး ဘောလုံးရွှေခေတ်ဟု ဆိုရလောက် သော ဗဟာဒူး၊ အေးမောင်၊ ကိုကိုကြီး၊ လှဌေး အစရှိ သော လက်ရွေးစင်ဘောလုံးသမားကြီးများကို ဦးညွတ်မိ ပါသည်။ အားလုံးသော ဘောလုံးဆရာကြီးများ၏အမည် မှီ အသေးစိတ်မဖော်ပြမိခြင်းကို သက်ဆိုင်ရာ ကာယ ဝန်ထုပ်မိသားစုများ နားလည်ပေးကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံပါ သည်။

အယူတော်မင်္ဂလာလျှောက်ထုံးနှင့်အတူ စာမျက်နှာ (၁၀)ပါသော ကတ်ထူဖုံးစာအုပ်ကိုပါ တွေ့ရှိရပါသည်။ သူ့စာတစ်မျက်နှာတွင် ချစ်သားမောင်မြတ်စံသို့ဟူ၍ လိပ် စာရင်းစဉ်တပ်ထားပါသည်။ ရှေးဖြစ်ဖတ်ခြင်းအယူတော် မှီပညာသည် အဖေငယ်စဉ်ကတည်းက မှတ်တမ်းပြု ချက်အတိုက် သုတေသနလေ့လာခဲ့သောပညာ ဖြစ်ပါ သည်။ အနာမနာ မျက်ရမ်းမှန်းဆသောပညာရပ် မဟုတ် သည့် လက်ညှိုးတံတွေးဆွတ် နံထောက်သော ပညာ ဝန်ထုပ်ကြောင်း ကြိုတင်ပြောကြားထားပါသည်။

သိပ္ပံဆိုင်ရာ သင်္ချာယုတ္တိဗေဒ (Mathematical Logic) ဝိဇ္ဇာပညာ အတွေးအခေါ်တို့ဖြင့် ဆက်စပ်တွေး

ခေါ်ရသောပညာ ဖြစ်ပါသည်။ နတ်ဝင်သည်။ ခေါင်းစွဲ ပညာ မဟုတ်စေကာမူ အတိတ်၊ နိမိတ်၊ စနည်း၊ ဘဝေါ၊ တဘောင်တို့ကို အခြေခံ၍ အင်္ဂုဗ္ဗာဗေဒပညာရပ်ကို ပေါင်းစပ်၍ အဟောထုတ်ရသောပညာရပ် ဖြစ်ပါသည်။ အခု သားလူလေး လေ့လာအသုံးပြုနေသော ပညာရပ် ဖြစ်သည်။ အဖေတို့နဲ့ တစ်လမ်းတည်းနေခဲ့သော အဝေရာ ဆရာစော၏ သုံးတန်ပေါ်နိစ်ပညာ၊ ဆရာကြီးဦးဘိုးဆန်း ၏ ဆန်းဗေဒပညာတွေနဲ့ ဆက်စပ်၍ အထောက်အကူ ပြုပါလိမ့်မည်။ ထိုစဉ်က ဖခင်ကြီးမိသားစုမှာ ဘုန်းကြီး လမ်းနှင့် ကျုံးကြီးလမ်းထောင့် ယခု အနော်ရထာလမ်း တွင် စတိုးဆိုင်ဖွင့်ထားပါသည်။ ဦးအောင်သိန်း၊ ဒေါ်သန်း တင်၏ အဆွေတော်ဆံသသည် ထိုစဉ်က ခေတ်မီဆံသ ဆိုင်ကြီးလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးထွန်းမြတ်၏သား ဆရာကြီး ဦးလွမ်း မိုမ်း၊ သရက်တောကျောင်းတိုက်ဝင်းအတွင်း သံပန်း ကျောင်းမှ ဘကြီးဆန်း(ဆရာမကြီး ဒေါ်ပိုက်၏ အဘိုး တော်စပ်သူ)တို့သည် ဖခင်ကြီး၏ ပညာဆွေးနွေးဖက်များ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ဖခင်ကြီးက ဗေဒပညာခြင်းဖြင့် အသက်မွေးခြင်း မပြုခဲ့ပါ။ စက်ဆရာ(Mechanic) အဖြစ် သာ ရပ်တည်ခဲ့ပါသည်။ ဆရာကြီးများကတော့ ဖခင် ဖြစ်သူ၏ဆရာများ ဖြစ်သည်ဆိုလျှင် ဝန်ခံရပါလိမ့်မည်။

အယူတော်မင်္ဂလာကို လေ့လာလျှင် အောက်ပါ အတိုင်း ခွဲခြားသိမြင်ရပါမည်။

အတိတ်

သုံးပါးကာလ၊ အတိတ်ကို၊ ညီမျှဆင်ခြင်၊ ပမာတင် ၍၊ ယူငင်ခြင်းဟူသောအတိတ်။

နိမိတ်

အနာဂတ်တွင် ဖြစ်ပျက်မည့် ကိစ္စအကြောင်းအရာ ကို ပြုလာတုံရှောင်း အကြောင်းအစိ တွေ့မြင်ဘိသည်ကို နှိုင်းညှိဆင်ခြင်၍ သိရခြင်းတည်းဟူသောနိမိတ်။

သို့ဖြစ်ရာ ဇမ္ဗူဒီပ နိမိတ္တာ၊ ဇမ္ဗူဒီပါ လက်ယာတောင် ကျွန်း နိမိတ်ထွန်းဟု ဆိုရိုးရှိခဲ့ပါသည်။

တဘောင်

ရှေ့၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော ဟိတ် (ဟေတု-အကြောင်း လက္ခဏာ)ကို ဆောင်၍ ပေါ်လာသော သီချင်းမျိုးကို တဘောင်ဟု ခေါ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဖခင်ကြီး လက်စွဲအသုံးပြုသောပညာမှာ အမြင်နိမိတ်၊ အတိတ်လက်ဆောင်၊ ကြားလျှင်တဘောင် ဟု မကြာခဏ ရွတ်ပြလေ့ရှိပါသည်။ နိမိတ်ကောက်လျှင် တောင်အရပ်သို့သွား၍ တောင်အရပ်မှ နိမိတ်သည် မိမိအတွက် ဝိဂတိနိမိတ်ဟု မှတ်သားရပါမည်။ (ဝိဂတိ-ထူးခြားဖြစ်စဉ်)

တဘောင်ကိုမူ မြောက်အရပ်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။ မြောက်အရပ်တွင် သီချင်းဆိုသံ၊ အာလုတ်သံတို့သည် မိမိအတွက် မှတ်ယူရပါမည်။

ထို့ကြောင့် ရှေးဆရာကြီးများက လူတစ်ယောက်၏ ကံကြမ္မာကို ဗေဒင်ဟောရာတွင် ကံအရိပ်နိမိတ်ထင်သည် ဟု စွဲမှတ်ယူ၍ အချက်တစ်ချက်အဖြစ် မှတ်ယူသုံးစွဲရမည်ဟု အဆိုရှိပါသည်။

စနည်း

ကာလ၊ အကာလ နှစ်ဌာနတွင် မိမိကြိုက်ရာအခါ သမယတို့၌ လိုအင်ခပ်သိမ်းတို့ကို သိကျွမ်းရစေခြင်း အကျိုးငှာ ဦးစွာပြောဆိုသည်ကို ကြားရသော ဇန၊ ဝါစက၊ မာဂဘောသာတို့၏ မှတ်ယူနာခွဲခြင်းသည် စနည်းဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် စနည်းနာသည်ဟု ရှေးလူကြီးများ ဆိုရိုးရှိခဲ့ပါသည်။

ဘဝေါ

ဘုရားပုထိုး၊ တန်ခိုးရောင်ခြည်၊ မျက်ရည်ယိုထွက်၊ မျှေးတော်သက်၍၊ နတ်စက်လောင်မီး၊ ကျောင်းကြီးဇရပ်၊ နန်းပြာသာဒ်၌၊ ကျလက်ဆုံလေ၊ လနန်းငွေတွင်၊ ကြယ်ဝင်ကြယ်ခွပ်၊ ရောစပ်အမျိုး၊ အခိုးတံခွန်၊ လွှတ်ဆို့ဟန်သည်၊ ဖြစ်ရပန်ပျက်ကြောင်း၊ ဘဝေါတည်းဟု အဆိုရှိပါသည်။

သောကြာကြယ်ကြီး လနှင့်နီး ပြည်ကြီးပျက်လတ္တံ့၊ လကိုကြယ်ဖောက်၊ ဂျပန်ရောက်၊ ရောက်တဲ့ဂျပန် သုံးနှစ်ခံ စသည်ဖြင့် ရှေးဘဝေါများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးပါသည်။ (ဤကား စကားချပ်)

အထက်ဖော်ပြပါ အယူတော်မင်္ဂလာနိမိတ်ကောက်နည်း အကြောင်းအရာများကို အခြေခံ၍ အမေးပြဿနာ တစ်ခုကို ဖြေရှင်းခဲ့ပုံကို စာဖတ်သူများ အလွယ်တကူ ဖတ်ရှုနိုင်ရန် စကားပြေဖြင့် ရေးသားဖော်ပြပါသည်။

တစ်နေ့သ၌ အိမ်နီးချင်းမိတ်ဆွေတစ်ဦး၏သားမှာ

ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်းရှိ သင်္ဘောကုမ္ပဏီတစ်ခုတွင် မန်ဂျာရာထူးကို လျှောက်ထားရာ စာတွေ့ရေးဖြေ အောင်ပြီး လူတွေ့တွင် မအောင်မြင်ပါ။ အားမလျော့ဘဲ ကြာငါးပွင့်သင်္ဘောကုမ္ပဏီတွင် မန်နေဂျာရာထူး ထိလျှောက်ထားရာ အောင်မြင်ခြင်းကိုသိလိုကြောင်း ဖြစ်သူက သိလို၍ စာရေးသူ၏ဖခင်အား လာ၍မေးမြန်းဖြစ်ပါသည်။ မန်နေဂျာရာထူး လျှောက်ထားသူ ကိုနိုမှာ ဝိဇ္ဇာ(B.A) ဘွဲ့ရထားပါသည်။ ၎င်းနှင့်ပြိုင်ဘက် သိပ္ပံဘွဲ့(B.Sc) ရထားသူဖြစ်ပါသည်။ ယခုတစ်ဖန်လည်း သိပ္ပံဘွဲ့ဦးစားပေးသောခေတ်ဖြစ်ရာ ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ရထားသားအတွက် ရတက်မအေး ဖြစ်နေပါသည်။

ထိုအခါ ဖခင်ဖြစ်သူက ကျောက်တံဖြင့် ကျောက်သင်ပုန်းပေါ်တွင် ဂဏန်းတချို့ရေးခြစ်ကာ ၎င်း၏အမည်ကို မှတ်စုစာအုပ်တွင် ကူးရေးလိုက်ပါသည်။ ထို့နောက် သိရသည်မှာ အင်္ဂလိပ်စာတိုက်ထု၍ တွက်ချက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဖခင်ကြီးက ကိုစိုးပိုင်၏ဖခင် ဦးဘအေးအား 'ကိုဘအေး၊ ကျွန်တော်တို့ ဈေးဘက်ကို လက်ခံရည်သောက်ရင်း လမ်းလျှောက်ကြရအောင်' ဟု မေးဆိုပါသည်။

အမှန်မှာ စာရေးသူ၏ အိမ်မြောက်ဘက်တွင် ဈေးရုံပါသည်။ ဒေါ်အေးသွယ်လက်ဖက်ရည်ဆိုင် (၁၄၅)လမ်းထိပ်တွင် တရုတ်လက်ဖက်ရည်ဆိုင်နှင့် ဈေးထဲတွင် တောင်ငူကို ယမ်းတော်က၊ ကနေသော ဇော်ပျံလျက်ဆားရောင်းသူက ဝါးပြလျှင် လျက်ဆားရမည်ဟု နမူနာပေးလျက် ဖြစ်နေပါသည်။ နှုတ်ကလည်း 'မြန်ပြည်တဘောင်က သာချအတည် ဝိဇ္ဇာမ၊ မည်၊ ဘိုးဘိုးအောင်တဲ့ တဘော့ ပေါ်လာပြီ' နှုတ်ကလည်း သီချင်းဆိုနေပါသည်။

အဖေက-
'ဘယ်လိုလဲ ကိုဘအေး၊ စိတ်သာချအတည် မ၊ မည် ဆိုပါလား'
ပြောလိုက်ရာ-
'အခါ ကိုဘအေးရဲ့သား မောင်စိုးပိုင်အတွက် ပဲဗျ' ပြောလိုက်ပါသည်။
နိမိတ်ဖတ်ရင် ချိုမြိန်သော အစာကိုစားပြီး

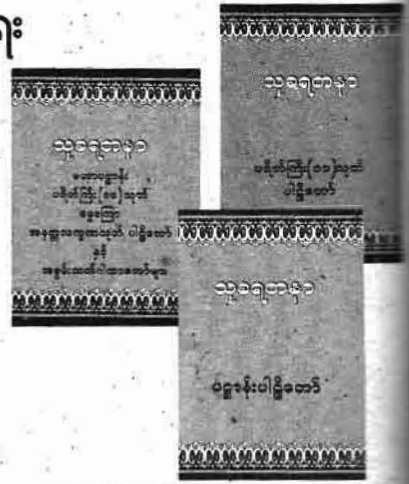




သုခရတနာ

ဓမ္မစာပေဖြန့်ချိရေး

- ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော်
- ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ်ပါဠိတော်
- ဓမ္မစကြာနှင့် အနတ္တလက္ခဏာသုတ် ပါဠိတော်
- ဓာရဏပရိတ် အဘိဓမ္မာသုတ် နှင့် ပရိမိတ္တဇာလသုတ် ပါဠိတော်



အိတ်ဆောင်လက်ကမ်း ဘုရားစာအုပ်များ ရရှိနိုင်ပါသည်။

အမှတ်-၃၅၂(ပထမထပ်)၊ ဘားလမ်း(မဟာဗန္ဓုလပန်းခြံလမ်း)၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့
ဖုန်း-၀၉-၇၃၁ ၉၉၄၂၅ ၊ ၀၉ ၇၃၀ ၇၆၄၉၄

နယ်လှည့်သာသနာပြု ဖိုးဓမ္မသိဒ္ဓိ၏တပည့်

ဆရာမပွင့်သစ္စာထင် (Eco.)

[မွေးရာပါ အကြားအမြင်]

သင့်ရဲ့ အဆိုး/အကောင်း၊ အလှည့်အပြောင်း သိလိုလျှင်
ဆရာမပွင့်သစ္စာထင် ရှိတယ်။

ထိပေါက်တိန်း၊ ရာထူးတိုးကိန်း၊ အိမ်ထောင်ရေးကံ၊ နိုင်ငံခြားခရီး၊
ကလေးအမည်ပေး၊ လုပ်ငန်းအမည်ပေး... စသည်တို့ကို မှန်ကန်တိကျစွာ
လမ်းညွှန်ပေးပါသည်။

ဇနီးအဖွဲ့အစည်းကို အခြေခံဆောင်ရွက်ပေးပါသည်။



အမှတ်(၃)ရပ်ကွက်၊ အရှေ့ဘိုကုန်း၊ ကလေးမြို့။ ၀၉၄၂၁ ၃၁၇၂၉၉

ပဉ္စဂုဏ် အဟံ ဝန္နာမိ

ဂန္ထီရ ဆရာလှပျိုဦး (B.Sc)

အောင်ကောင်းမြဲ (သာကောတ)

ဗေဒင် + လက္ခဏာ + နဝင်းစီးယတြာပညာရှင်

- * တစ်သက်တာ ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်များ။
- * အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ စီးပွားရေး၊ လုပ်ငန်းကိစ္စ အဆင်ပြေစေရန် ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်ယတြာ။
- * တစ်နှစ်တာ ဟောစာတမ်း ရေးပေးခြင်း၊ ကလေးအမည်ပေး၊ ဆိုင်၊ လုပ်ငန်း အမည်ပေးခြင်း။
- * ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးအတွက် နဝင်းချေပေးခြင်း၊ နဝင်းစီးယတြာ ပြုလုပ်ပေးခြင်း။

ဟောခန်းလိပ်စာ ကြိတိုင်းအောင် စာပေနှင့် ဟောခန်း
 အမှတ်(၁၇)၊ အောင်သပြေအနောက်(၁)လမ်း၊ (၇)အရှေ့ရပ်ကွက်၊ သာကောတမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
သမီးညွှန် ၄၊ ၅၊ ၉၊ ၂၂၊ ၂၃ ၂၄၊ ၇၀၊ ၇၆ ၈၀၊ ၈၅ စီး၍ (၈)ဂီတမှတ်တိုင် ဆင်းပါ။

ဟောပြောအချိန် နံနက်(၁၀:၀၀)နာရီမှ ညနေ(၄:၀၀)နာရီ။
 ရပ်ဝေးမှ လာမည့်သူများ ဖုန်း ၀၉ ၄၂၀ ၀၄၇ ၈၆၉ သို့ ကြိုတင်ဆက်သွယ်ပြီး လာရောက်ဆွေးနွေး ယတြာချေနိုင်ပါသည်။



နေရှင်နယ် (မိသားစု)



မိဒီယံ၊ ဓာတ်ပုံ ရိုက်ကူးရေး

- ☑ အလှူမြတ်လာဦးခဲ၊ မွေးနေ့မင်္ဂလာ၊ အစည်းအဝေးမှတ်တမ်း၊ ကန်ပီစုဦးကြော်ငြာနှင့် ဓာတ်လမ်းသံချင်းများ (MTV) လက်ခံရိုက်ကူးပေးခြင်း၊
- ☑ Video Tapeများအား VCD, DVD ပြုလုပ်ပေးခြင်း၊
- ☑ ဓာတ်ပုံများအား VCD, DVD Slide Show ပြုလုပ်ပေးခြင်းများကို မိတ်ဆွေတို့၏ခိတ်တိုင်းကျ လက်ခံဆောင်ရွက်ပေးပါသည်။

ချိနိုင်း (ကျေးဇူး) ဖုန်း- 09 51 27772 / 09 44 8539721
 09 55 06850 / 09 42 1022785

တစ်နေ့တွင် စာရေးသူထံ ဖုန်းတစ်လုံး ဝင်လာ၍ ရေးလက်စ ဆောင်းပါးကို ခဏရပ်ကာ ဖုန်းလက်ခံလိုက် ပါသည်။

‘ဟဲ့လို၊ အမိန့်ရှိပါခင်ဗျာ’

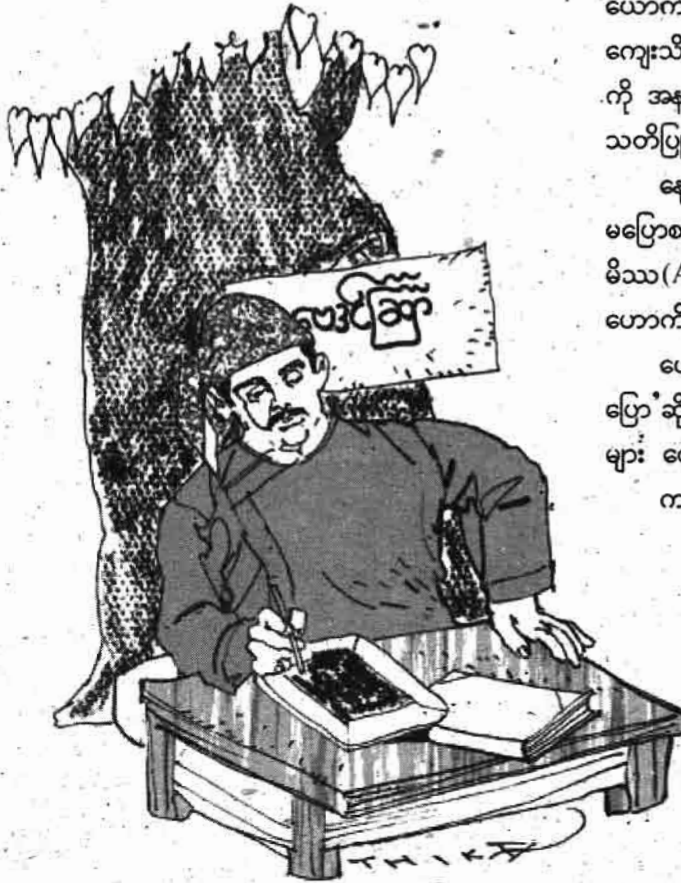
‘ဆရာကံထူးပါလားရှင့်’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ဆရာကံထူးပါ’

‘ဟုတ်ဆရာ၊ သမီး ဗေဒင်မေးချင်လို့ပါ ဆရာ။ ဆရာဟောခန်း ဘယ်နားမှာလဲ။ ဘယ်လိုလာရမှာလဲလို့ လှမ်းမေးတာပါ ဆရာ’

ထိုစဉ်က စာရေးသူရဲ့ ရွှေဖူးစာဗေဒင်ဟောခန်းက ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်၊ အိုးဘိုရပ်ကွက်၊ ရုံးကြီးလမ်း၊ ကျောင်းကြီးတိုက်၊ ပျော်ဘွယ်ကြီးကျောင်းမှာ ဖွင့်ထား သည်မို့-

‘သမီး..ကြည့်မြင်တိုင်ရဲစခန်းနားက ရုံးကြီးလမ်း ကိုသာ ရောက်အောင်လာခဲ့။ သမီး လမ်းထဲ ဝင်တာနဲ့ ဖုန်းဆက်လိုက်။ ဆရာ ထွက်ကြိုပေးမယ်၊ သိလား’



‘ဟုတ် ဆရာ၊ သမီး ရောက်တဲ့အခါ ဖုန်းဆက်လို့ ပါမယ် ဆရာ’

‘အေးပါ၊ အေးပါ၊ ဪ...နေဦး။ အောက်လမ်း လာရင် စာတိုက်မှတ်တိုင် ဆင်းရမှာနော် သမီး။ အ လမ်းဆိုရင်တော့ ဘူတာမှတ်တိုင် ဆင်းနော်၊ သိလား’

‘ဟုတ် ဆရာ၊ သမီးက သမီးသူငယ်ချင်းကား လာမှာ ဆရာ။ ရပါတယ်’

‘ဪ...အေး...အေး’

စာရေးသူ ဖုန်းချပြီး ကွန်ပျူတာပြန်ဖွင့်ကာ ဆက်ရေးမလို့ အားယူလိုက်ပါသည်။ ကွန်ပျူတာသန့်ရှင်း ရေး လုပ်နေတုန်း ရှိသေးစဉ် ဖုန်းဝင်လာ၍ ကောက်ကံ လိုက်ရာ ခုနက သမီးလေးပင် ဖြစ်နေ၍ စကားလေး ပြောရင်း အပြင်ထွက်ကြိုလိုက်ပါသည်။

‘လာ သမီး’ ဆိုပြီး ဗေဒင်ဆရာနှင့် ဗေဒင်ဝါသနာ ရှင် အတူယှဉ်လျှောက်လာကြ၏။

တစ်ယောက်က အရပ်ခပ်ရှည်ရှည်၊ နောက်တစ် ယောက်က ခပ်သွယ်သွယ်လေး။ နှစ်ယောက်လုံး ကျေးသိမ်မွေ့၏။ ခပ်ရှည်ရှည် မိန်းကလေးက ခန္ဓာကိုယ် ကို အနည်းငယ် လှိမ့်ကာ၊ လှိမ့်ကာ သွားတတ်သည်။ သတိပြုမိ၏။ ကရကဋ်(cancer) လက် ဖြစ်လိမ့်မည်။

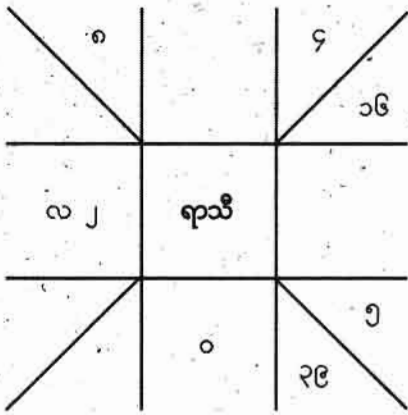
နောက်တစ်ယောက်က ပိန်ပါးသွယ်လျှပြီး ခါးမပြောစလောက်လေး ကုန်းနေ၏။ သွက်လက်မှုနည်း မိဿ(Aquaris) လက် ဖြစ်မှာပါလို့ လမ်းလျှောက် ဟောကိန်းထုတ်နေမိပါသည်။

ဟောခန်းရောက်တော့ ‘ကဲ..သမီး၊ မွေးသက္ကရာဇ် ပြော’ ဆိုပြီး ခပ်ရှည်ရှည် ကောင်မလေးရဲ့ အချက်အလက် များ တောင်းယူကာ စာတာဖွဲ့လိုက်ပါသည်။

ကရကဋ်လက်မှ ကရကဋ်လက်အစစ် ဖြစ်နေသည်။

ဆရာကံထူး (ဝေဒသုတေသီ) ဗေဒင်ပညာနှင့် ပိဿ:စုညိဉ္ဇတ်ရေး

တွေ့ရ၏။ ငါထင်တာ မှန်သားပဲလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ချီး
ကျွေးနေမိပါသည်။



ကရကဋ်လက်တင်မက စန်းပါ ကရကဋ်စန်း ဖြစ်နေ
ထို့ကြောင့် သမီးဇာတာအရ အမေဟာ သမီးဘဝပဲ
ကောင်မလေး အံ့ဩသွားအောင် အပိုင်တွက်ကာ
လာလိုက်ပါသည်။ နဂိုပြီးနေတဲ့မျက်နှာ မှမလိုလိုနှင့်
အရောင်ပြောင်းသွားပါသည်။ အံ့ဩသွားသည်ကား မှန်

သို့သော် အဟောမှန်၍ တော်လှချည်လားဆိုတဲ့
တွေးမျိုးဖြင့် အံ့ဩသွားသည်ကား မဟုတ်ပေ။ ဟာ...
ဟူပါပဲ။ ဘာတွေလာပြောနေလဲမသိ၊ တခြားစိပ်ဆိုတဲ့
တွေးမျိုးဖြင့် အံ့ဩသွားခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဗေဒင်ဆရာလည်း ဟယ် ဘယ်လိုဖြစ်ပါလိမ့်ဆိုပြီး
အံ့ဩနေမိပါသည်။ ငါဟောတာ မှားသွားပြီလား။

သမီးပြောတဲ့မွေးချိန် မှန်တယ်နော် လို့ သံသယ
ခွန်းပင် မေးမိ၏။

ကရကဋ်လက်၊ ကရကဋ်စန်း ဝဂ္ဂုတ္တမနဝင်းတောင်
သားတဲ့ ဇာတာရှင်။ ပြီးတော့ သမီးမိန်းကလေး တစ်
သက်အနေနှင့် သမီးဘဝဟာ အမေပဲဆိုတဲ့ အဟောကို
သက်နိုင်ဘဲ မှိုင်သွားခြင်းသည် စာရေးသူအတွက်
အံ့ဩရာ ဖြစ်နေသလို စိတ်ဝင်စားစရာလည်း ဖြစ်နေ
ပါသည်။

ဘာကြောင့်ပါလိမ့်လို့ တွေးရင်း၊ တွေးရင်း ဇာတာ
ပြန်စစ်ဆေးကာ အဖြေရှာနေမိပါသည်။

အခြား လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ ပညာရေးများ၊ အချစ်
အိမ်ထောင်ရေး အပါအဝင် မိမိတွေ့သမျှ ကောင်း

ကျိုးဆိုးဖြစ်ရော သူမေးသမျှ မေးခွန်းတွေပါ အားလုံး
ဟောပေးလိုက်ပါသည်။ (၇၅)ရာခိုင်နှုန်း မှန်ကြောင်း
ကျေနပ်စွာပင် ကျေးဇူးတင်စကားဆို၏။ ပြီးတော့ အဖော်
အား လှည့်ကြည့်ကာ ပြန်ဖို့ အချက်ပြလိုက်ပါသည်။
စာရေးသူလည်း အလိုက်သိစွာပင် ဟောစာတမ်းပေါ်မှာ
လက်မှတ်ထိုးပေးလိုက်ပါသည်။

မန္တလေးသွားမည့် လက်မှတ်၊ စင်ကာပူပြန်ဖို့ လက်
မှတ်အကြောင်း သူတို့ချင်း ပြောနေကြသည်ကို ကြားလိုက်
ရ၏။ ကမ္ဘာကျော် Apple ကုမ္ပဏီကြီးမှာ လုပ်နေ
ကြောင်းကိုလည်း တစ်စွန်းတစ်စ ကြားလိုက်ရပါသည်။
သို့သော် ထိုအကြောင်းကို စိတ်မဝင်စား။

မိခင်ကိုယ်စားပြု တနင်္လာဂြိုဟ်သည် ရာသီမှာရော
နဝင်းမှာပါ။ ကသစ်စံနေပါလျက် မိခင်အပေါ် စိတ်မကြည်
လင်၊ အမြင်မရှင်း၊ အားမလိုအားမရ ဖြစ်နေရတဲ့အကြောင်း
ကို ဗေဒင်ပညာဖြင့် အဖြေရှာလိုစိတ်သာ ပြင်းပြနေသည်။

မိခင်ဇာတာမှာများ သားသမီးနှင့် အကျိုးမပေးတာ၊
အဆင်မပြေနိုင်တာတွေ ပါနေလားလို့ တွေးမိ၏။ သို့သော်
မိခင်ဇာတာ စာရေးသူထံ ရှိမနေပါ၍ လေ့လာလိုတဲ့ဆန္ဒ
မပြည့်ဝပါ။ အောင့်သက်သက်နှင့်ပင် လက်လျှော့လိုက်
ရပါသည်။

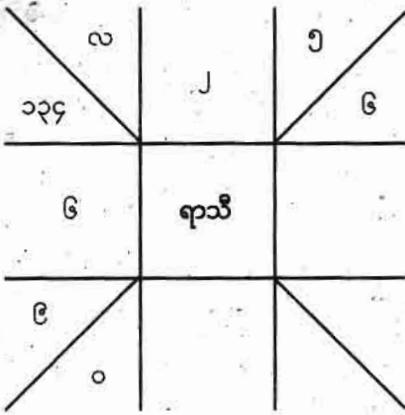
သမီးမေရီတို့ ဗေဒင်လာကြည့်ပြီး သုံးရက်လောက်
ကြာတော့ စင်ကာပူက ဖုန်းတစ်လုံး ဝင်လာပါသည်။
ထုံးစံတိုင်း နှုတ်ဆက်စကားဆိုကာ ဖုန်းလက်ခံလိုက်၏။
ဗေဒင်မေးမလိုပဲ။

ကဲ...ဒေါ်ကေသီ ပြော။ မွေးသက္ကရာဇ်၊ မွေးချိန်၊
မွေးဒေသ ဆိုတော့ သုံးယောက်စာ တွက်မှာဆရာ ဆို
ပြီး မွေးသက္ကရာဇ် သုံးခုကို လှမ်းပေးပါသည်။

ထိုအထဲတွင် ယခင်ဗေဒင်လာမေးသွားတဲ့ သမီး
လေး မေရီလည်း ပါနေပါသည်။ မွေးသက္ကရာဇ်၊ မွေးချိန်၊
မွေးဒေသ အားလုံးတူညီနေ၍ *ဧကန္တ ဒေါ်ကေသီသမီး
လေး နေမှာပါ* လို့ ထင်မှတ်ကာ ဒေါ်ကေသီဇာတာကို
အလျင်ဦးစွာ စိတ်ဝင်တစား ဖွဲ့လိုက်ပါသည်။

ပြီသလက်၊ မိဿစန်းပါ။ ပုတ္တရဘာဝဖြစ်တဲ့ ကန်
ရာသီမှာ စနေ ပါပဂြိုဟ် ရပ်တည်နေ၏။ ပုတ္တရဘာဝရပ်
စနေအား မေထုန်ရာသီ(ကဋုမ္ဘာဝ)ရပ် အင်္ဂါက (၄)
တန့် အထူးမြင်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ စနေကလည်း

အါအား (၁၀)တန်အထူးမြင်ထားပါသည်။ စန်းကတော့ ဗျာဒန်းပါ။



သားသမီး နည်းတတ်ပြီး သားသမီးနှင့်ပတ်သက် လျှင် စိတ်ပူပန်မှု များနေတတ်တဲ့ ဇာတာရှင်ပါ။ ပုတ္တရ ဘာဝသခင် ဗုဒ္ဓဟူးသည် မေထုန်ရာသီတွင် ကသစ်စံနေ သောကြောင့် သားသမီးကောင်း ရတတ်မည်။ သားသမီး နှင့်ပတ်သက်ပြီး မျက်နှာပွင့်မည်။ သို့သော် သားသမီးနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် အမြဲပင် တွေးပူနေတတ်တဲ့ ဇာတာ ရှင်ပါ။

ထိုသို့ဖြစ်နေတတ်သည့် စရိုက်လက္ခဏာသဘောကို ဗေဒင်ပညာအရ မစောကြောမိနိုင်လျှင် စနေ ပုတ္တရ ဘာဝ၌ ရပ်တည်နေသောကြောင့် သားသမီးကောင်း မရ နိုင်။ သားသမီးအကျိုး မခံစားရနိုင်ဟု ထင်မြင်ယူဆဖွယ် ရှိပါသည်။ တကယ်တော့ ကံဇာတာအရ မိမိက စိတ်မချ နိုင် ဖြစ်နေခြင်းသာ ဖြစ်၏။ သားသမီးက ကောင်းပါ သည်။

မိခင်ဖြစ်သူက မိမိအပေါ် စိုးရိမ်ပူပန်လျက် မျက်စိ အောက်က အပျောက်မခံနိုင်လောက်အောင် အရိပ်တကြည့် ကြည့် ဖြစ်နေသည်ကိုပင် သမီးဖြစ်သူ အားမရနိုင် မကျေ နပ်ချင် ဖြစ်နေစရာမလို။ အမြဲတစေ စောင့်ရှောက်ခြင်း သည် 'မာနေတီတိ မာတာ-မြတ်နိုးတတ်သောကြောင့် အမိ' ဆိုတဲ့ သတ်မှတ်ချက်အရ မိခင်၏ ကျွေးကျေးဇူး အလွန်မြင့်မား၏။ သမီးအနေနှင့်လည်း အလွန်ပဲ ကျေးဇူး တင်ချင်စရာ၊ ကျေနပ်ချင်စရာ ကောင်းပါသည်။

သို့ပါလျက်နှင့် အဘယ်ကြောင့် ကျေးဇူးမတင်ချင် ဘဲ အပြစ်မြင်နေရသနည်း။ ဇာတာခွင်မှာ စိတ်ကိုနှစ်ပြီး

အသေအချာ ပြန်လည်ဆန်းစစ်ကြည့်လိုက်တော့ ကံကြား လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုကို အံ့ဩဖွယ်ရာ တွေ့ရှိရပါသည်။ ဤမှတစ်ပါး အခြားသော အကြောင်းတစ်ခု မရှိနိုင်ဟု စာရေးသူ ယူဆမိပါ၏။ အကြောင်းတစ်ပါး ရှိခဲ့လျှင် ကောဇာဂြိုဟ် အပြောင်းအလဲပင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

သမီးဖြစ်သူ မေရီ၏ ဇာတာတွင် ပထမီဘာဝသခင် စနေသည် တူရာသီ၌ ဥစ်မူရပ်တည်နေပြီး လက်နှင့် ထာ သခင် တနင်္လာကို (၁၀)တန်အမြင်ဖြင့် မြင်ထားပါသည်။ စနေက အိမ်ထောင်ရေးဆိုင်ရာ ပထမီဘာဝသခင်၊ တည်နေသည်က အကြင်နာသံယောဇဉ်ဆိုင်ရာ (၄)တန် ပန္နာဘာဝ။

(၁၀)တန်အထူးမြင်ခံနေရသည်က လက်နှင့် ထာ သခင် ဖြစ်နေ၏။ လက်ဆိုသည်မှာ ဇာတာရှင်၏ ဘဝသ ဖြစ်ပါသည်။ လက်သခင်ဂြိုဟ်သည် ဘဝ၏ ဇာတ်ဆောင် ဖြစ်ပါသည်။ စန်းခေါ် တနင်္လာဂြိုဟ် ဖြစ်နေ၍ စိတ်ဆူ အလိုဆန္ဒကို ကိုယ်စားပြုနေပြန်၏။ မိသားစုတွင် အိမ် ဟော၏။ ခန္ဓာကိုယ်တွင် သွေးကို ဟောပါသည်။

သွေးသား အလိုဆန္ဒဆိုင်ရာကို ဖော်ညွှန်းနိုင်ပြီး မိခင်ကိုယ်စားပြုတဲ့ တနင်္လာဂြိုဟ် ကရကဋ်ရာသီတွင် ကသစ်စံလျက် အိမ်ထောင်ရေးဆိုင်ရာ ပထမီဘာဝသခင် (၇)တန် လှမ်းမြင်နေ၏။ ဘဝ၏ဇာတ်ဆောင်ဖြစ်ပြီး သားအလိုဆန္ဒနှင့်လည်း ပတ်သက်နေတဲ့ အဆိုပါ တနင်္လာ ဂြိုဟ်ကို (၁၀)တန် အထူးမြင်နေသည်က စနေဂြိုဟ် ဖြစ်ပါနေသည်။ စနေသည် ပထမီဘာဝသခင်လည်း ဖြစ်ပါ သည်။ မရဏဘာဝသခင်လည်း ဟုတ်ပါသည်။

အားလုံးကို ခြုံငုံသုံးသပ်လျှင် သမီးဖြစ်သူ မေရီ သွေးသားအလိုဆန္ဒဆိုင်ရာ အိမ်ထောင်ရေး၊ အိမ်ထောင် ဖက်ဆိုင်ရာဟူသမျှ မိခင်သဘောထား၊ မိခင်အယူအဆ ကြောင့် ပျက်စီးရသည်ဟု မေရီက တွေးထင်နေ၍ မိခင် အပေါ် အမြင်မကြည်နိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အိမ်ထောင်ဖက်၊ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စနှင့် ပတ်သက် လာလျှင် အမြဲလိုလို မိခင်ကြောင့်ပဲ ပျက်စီးရသည်ဟု မေရီစိတ်က ထင်မှတ်နေခြင်းကြောင့် စာရေးသူက 'အမေဟာ သမီးဘဝပဲ' ဆိုတဲ့ စကားကို ဘဝသခင်အဖြစ် နိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ထိုသဘောကို ပြောလုပ်ကာ နောက်တစ်မျိုး အဖြေထုတ်ပြီး 'အမေဟာ

ဘဝရဲ့ အနှောင့်အယှက်ကြီးပါလို့ စာရေးသူ မဟောနိုင်ပါ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူ့အကြိုက်ထက် ဗေဒင်အနှစ်ကို အလေးထားရသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ မှန်၏။ ဗေဒင်ဆရာသည် ဗေဒင်၏ သဘောအနှစ်သာရကို ကျော်လွန်ချန်ထားပြီး ဟောလျှင် သစ္စာဗေဒင်မဟုတ်။ မှသာဗေဒင်သာ ဖြစ်ပေမည်။ ထို့ကြောင့် သစ္စာဗေဒင် ဖြစ်စေဖို့ရာ အမှန်တိုင်းပင် မပြင်မဆင်ဘဲ ဟောလိုက်ပါသည်။

တစ်နှစ်နီးပါး ကြာသောအခါ မေရီ စာရေးသူထံ နောက်တစ်ခေါက် ပြန်ရောက်လာ၏။ ထိုအခါ စာရေးသူနှင့် အတော်အတန် ခင်မင်နေပြီမို့ အမေ့အကြောင်းကို အားမလိုအားမရ သံသယအနေဖြင့် ရင်ဖွင့်ပါသည်။ မေရီ နှုတ်နာကို ကြည့်ရှင်း စာရေးသူ စိတ်ထဲ 'ဪ...ငါ့အင်တုံအတိုင်းပါလား' လို့ မှတ်ချက်ချနေမိပါသည်။

မိခင်အား အမြင်မကြည်လင်တဲ့ စကားတွေ ရင်ဖွင့်ပြီး-

'ဒါပေမဲ့ ဆရာရယ်၊ အရင်တစ်ခေါက် ဆရာဆီကို သမီးရောက်လာတာ အမေက ဒီဆရာဆီကို မဖြစ်မနေ သွားလိုက်ပါဆိုပြီး လွှတ်လိုက်လို့ ရောက်လာတာပါ' ဆက်လက်ပြောဆိုပါသည်။

'ဪ...ဟုတ်လား' လို့ အာမေဇိုတ်မေးခွန်းထုတ်ရင်း-

'ဒါနဲ့များ သမီးရယ် အမေကို သံသယဝင်၊ အပြစ်မရှိနေရသေးလား' လို့ စာရေးသူရင်ထဲ အသံတိတ် မေးခွန်းထုတ်နေမိပါသည်။

မိခင်သည် တစ်ဦးတည်းသော ပညာတတ် သမီးအား တင့်တင့်တယ်တယ် အိမ်ထောင်ယရာဝါသနာလိုသောဆန္ဒ ပြင်းပြလျက်ရှိနေ၏။ ဘာသာခြားနှင့် အိမ်ထောင်ကျမည်ကို မလိုလားနိုင်သလို သမီးအား မြင်ရာမှာ ခင်မင်ရောက်နိုင်ဘဲ စည်းစိမ်မက်ပြီး ချိတ်ကပ်လာမည့် လူမျိုးနှင့် ညားမှာကိုလည်း စိုးရိမ်ပူပန်နေပါသည်။

လိုတိုရှင်းပြောပါက စစ်မှန်တဲ့ အကြင်နာသံယောဇဉ်နှင့် အမှန်တကယ် ချစ်မြတ်နိုးနိုင်သူ ဖြစ်စေချင်ပါသည်။ သမီးထက် မသာတောင် သမီးနှင့် တန်းတူရည်တူ နေချင်ပါသည်။ ရည်ရွယ်ထားသည့်အတိုင်း ဖြစ်မလာ

ဘဲ မျှော်လင့်ထားသည်နှင့် တခြားစီချည်း ဖြစ်နေသောကြောင့် စွန့်လွှတ်ရန် သို့မဟုတ် လက်လျှော့ရန် တိုက်တွန်းနားချခဲ့၏။ နည်းပရိယာယ် တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် ပျက်ပြယ်သွားအောင် ကြံဆောင်ခဲ့သည်လည်း ရှိပါသည်။

သမီးချစ်သူအကြောင်းကို သမီးထက် ပိုသိအောင်လည်း ပတ်ဝန်းကျင်အကူအညီဖြင့် ကြိုးစားခဲ့ပါသည်။ မှန်၏။

တစ်နေ့တွင် သမီးနှင့် ချစ်သူတို့သဘာဝ တွေ့ကြုံပြီး သမီးပြန်တဲ့အခါ အမြတ်တနိုး လိုက်မပို့တဲ့အပြင် လူတကာကြားအောင် 'မယူဘူးဟေ့၊ မယူဘူး။ လုံးဝမယူဘူး' လို့ အောင်ပွဲခံသလို အော်ဟစ်နေသည်ကို သမီးမသိခဲ့။ အမေသာ သိခဲ့ပါသည်။

မိခင်တစ်ယောက်အနေနှင့် သမီးအပေါ် ဤသို့ပြုမူပြောဆိုနေသူကို သမီးနှင့် မည်သို့သဘောတူနိုင်ပါမည်နည်း။ ဖြစ်နိုင်လျှင် အသေကို သတ်ပစ်ချင်ပေလိမ့်မည်။ သမီးက မသိတော့ စိတ်မနာနိုင်။ အမေက ခါးသီးလွန်းနေ၏။ သမီးအား ခရေစတုတွင်းကျ ပြောပြရန်လည်း မဖြစ်နိုင်ပါချေ။ နဂိုကမှ အမြင်မကြည်လင်တော့ လာပြန်ပြီ နောက်တစ်မျိုးလို့ တွေးထင်သွားမှာ စိုးရိမ်နေပါသည်။

ဇာတ်လမ်းပုံစံအရပြောလျှင် ပရိသတ်သာသိပြီး ဇာတ်လိုက်မသိနိုင်တဲ့အကွက် ဖြစ်ပါသည်။ ကံကြမ္မာက ထိုသို့ အကွက်ချထား၏။ မိခင်မေတ္တာ ပြည့်စုံပါလျက် သမီးအတွက် အကျိုးမထွက်၊ အဖျက်ဝင်နေသလို ဖြစ်နေခြင်းကား ကံဇာတ်ဆရာက ပီရီသေသပ်စွာ အကွက်ချ စီမံထားခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ဗေဒင်ဉာဏ်မကူလျှင် သိမြင်ဖို့ရာ မလွယ်ပါ။

မေတ္တာဟု မထင်၊ ဖျက်တာဟု မြင်နေခြင်းသည်လည်း ကံအကြောင်းတရားပင်ဖြစ်၏။ မိမိကံကိုက အိမ်ထောင်ရေးနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် မိခင်အပေါ် အမြင်မကြည်လင်၊ အားမရနိုင်တဲ့ ကံဇာတာပါလာသည်ကို သိမထားလျှင် တစ်သက်လုံး ပြုံးနိုင်လိမ့်မည် မထင်ပါ။ ဗေဒင်ဉာဏ်ကူကာ ကံဇာတာကို သိမြင်နိုင်ပါမှ မာတာမိခင်ရဲ့ ကျေးဇူးဂုဏ်အင်ကို မြင်သိနိုင်ပေမည်။

မိခင်သည် 'သဗ္ဗေ သတ္တာ ကမ္မသကာ-သတ္တဝါ တစ်ခု ကံတစ်ခု၊ ဘယ်သူမပြု မိမိမူပါပဲ' လို့ လျစ်လျူ မရှုနိုင်ရှာပေ။ သမီး အမှန်းစကား ဆိုလာသော်ငြားလည်း

သမီးပြုံးလှအောင် အလိုလိုက်ကာ အလိုက်သင့် မဆို
ပါဘဲ သမီးတစ်ဘဝလုံး မရှုံးစေရန် အမှန်းသာ ခံနေပါ
သည်။ ကုန်ရုံတော့ တစ်ခေါက်၊ လင်ကုန်ရုံတော့ တစ်
ဘဝလုံး ပျောက်တတ်သည် မဟုတ်ပေလော။

ထိုသို့ဖြစ်သွားမည်ကို ဒေါ်ကေသီ လုံးဝမလိုလား
ချေ။ သမီးတစ်ကောင် နှားတစ်ထောင်လို့ ဒေါ်ကေသီ
မည်းညှုလို။ သမီးတစ်ကောင်အတွက် ဗေဒင်ဆောင်
ပေးချင်၏။ သို့မှသာ ဗေဒင်ပညာနှင့် သမီး ရင်းနှီးလာ
မည်ဟု ယုံကြည်ထား၏။ ဗေဒင်နှင့် ရင်းနှီးလာလျှင်
သူဟာသူ ဆင်ခြင်တုံတရား ထားနိုင်လာလိမ့်မည်ဟု
လည်း ယုံကြည်ထား၏။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူထံ လွှတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။ အမှန်းတရားနှင့် ရင်းထားတဲ့ မေတ္တာတရား ပေါ်
လွင်လာစေရန်၊ အမှန်းပွားနေတဲ့သမီး ရှုံးမသွားစေရန်
စေတနာအမှန်ဖြင့် ဗေဒင်ဆရာအား သင်ညွှန်ခိုင်းသည်ဟု
ဆိုလျှင် မှားအံ့မထင်ပါ။ ဤသို့ စာရေးသူ နားလည်
ခံစားမိ၏။ ထိုတာဝန်ကို ကျေပွန်စေလို၍ ဤဆောင်းပါး

ရေးဖြစ်သွားပါသည်။
ဗေဒင်ပညာကို ဆင်ခြင်တုံတရားအတွက် အ
အသုံးချပညာအဖြစ် ယုံကြည်စွာ အသုံးချတတ်ပါ
ဗေဒင်ပညာက မိသားစု စည်းလုံး ညီညွတ်ရေးကို
ကူညီပေးနိုင်ကြောင်း သတင်းကောင်းပါးရင်း
ပညာဖြင့် မှန်ကန်စွာ အဖြေရှာလျှင် ကံကြမ္မာကို မြင်
သလို မိခင်မေတ္တာကို သံသယမဝင်နိုင်ကြောင်း စေတ
စကား ဆိုပါရစေ။

ချစ်စွာသော ဗေဒင်ဝါသနာရှင် စာဖတ်ပရိသတ်
အားလုံး မိမိတို့ကိုယ်တိုင် ဦးထိပ်ရွက်ကာ သယ်ဆောင်
လာခဲ့ကြ၍ မိမိတို့ပိုင် မိမိတို့နှင့်ဆိုင်တဲ့ ကံစာတမ်း
အသေအချာ စိစစ်လျက် အကြံဖြင့် ဖြစ်နိုင်သလို
ဆင်ခြင်ကာ မိသားစုချင်းချင်း သံသယကင်းကွာ
ထွေးနိုင်ကြပါစေဗျာ။

ခင်မင်လေးစားသူ
ဆရာကံထူး(ဝေဒသုတေသန)
ဖုန်း - ၀၉ ၄၀၁ ၅၃၄၄၅

ဆရာကြီးဦးအေးထွန်း

[အကြောပြင်ပညာရှင်]

အကြောပြင်ပညာဆိုတာ ဝေဒနာခံစားနေရတဲ့ အကြောကို အားသုံးဖိနှိပ်ပြီး နာကျင်တဲ့ဝေဒနာအတွက်
အာရုံပြောင်းတုသရတဲ့ပညာ မဟုတ်သလို မလိုအပ်ဘဲ ဆေးပူတွေလိမ်း၊ ပတ်တီးစည်းပြီး လူနာရဲ့စိတ်
လှည့်စားရတဲ့ ပညာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ဝေဒနာရှင်ရဲ့ ခံစားရတဲ့ အကြောလေးတွေကို မနာကျင်
အချိန်ဆိုရင်ပိုင်းအတွင်း သက်သာအောင် ပြုပြင်ပေးတဲ့ပညာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော် မိနစ်တွေကို အသုံးချပြီး-

- ◆ ခါးနာ၊ ခူးနာ၊ ကျီးပေါင်းတက်၊ လက်ကိုက်၊ လက်ကပ်နဲ့ ထုံနာကျင်နာတွေကို (၁၅)မိနစ်အတွင်း
- ◆ အခြားအကြောရောဂါတွေကို မိနစ်ပိုင်းအတွင်း၊
- ◆ လေဖြတ်စ (၂၄ နာရီအတွင်း) လူနာတွေကို တစ်ပတ်အတွင်းကောင်းအောင် ကူညီနေပါတယ်။
- ◆ လေဖြတ်ခံချိန် ပုံမှန်ခြေလက် မလှုပ်ရှားနိုင်သူများအား အမြန်ဆုံးကောင်းမွန်အောင် ပြုပြင်ပေး
- ◆ ဝေဒနာကို ပျောက်ကင်းနိုင်ခြင်းရှိ/မရှိ ပျောက်ကင်းမည့်အချိန်ကိုပါ တစ်ပါတည်း ခန့်မှန်းပေးပါ

တွေ့ချိန် - နေ့စဉ် နံနက်(၉)နာရီ မှ ညနေ(၅)နာရီအတွင်း

အမှတ်(၅၇)၊ (၄)လမ်း၊ မာလာမြိုင်ရပ်၊ အုတ်ကျင်း၊ (၁၆)ရပ်ကွက်၊ လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
(ပါရမီလမ်းမကြီးနှင့် ကျောချင်းကပ်လမ်း) ဖုန်း - ၀၉ ၇၃ ၂၄၂၄၄၂ ၊ ၀၉ ၂၅၀ ၁၅၄၇၈



ဆရာဘုန်းမြတ်မင်း

နက္ခတ္တဗေဒ (ကံကြမ္မာ) အကြံပေးပညာရှင်



ပုဂံနိုင်ငံမှ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ကြီးများအား ဇာတကနှင့် လက္ခဏာ စစ်ဆေး၍ ဘဝတွင် ဖျော်ပန်းထားသလောက် 'အထူး' အောင်မြင်မှုများ ရရှိပီပီမည်ဟု ကြိုတင်ဟောကိန်းထုတ်နေသော ဆရာဘုန်းမြတ်မင်း

တံပွင့်လိုသူတိုင်း ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရားကို ဖူးကြရတယ်။ အောင်မြင်လိုသူတိုင်း ဆရာဘုန်းမြတ်မင်းနှင့် ဆုံကြရပြန်ပါတယ်။ ဆရာဘုန်းမြတ်မင်းက ဆရာဘုန်းတွေရင် ဘာတွေထူးလာမလဲ။ တစ်ချိန်က လျှမ်းလျှမ်းတောက် စီးပွားအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ သင်ဟာ ယခုထာလအတွင်း ဘာတွေ ကျလာတယ်။ မှုခင်းပြဿနာတွေ ကြုံနေခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲ။ သင့်လက်ထဲမှာ နိုင်ငံတူးလက်မှတ် ပြန်ပေးမယ်။ ငွေလည်း ရှိနေတယ်။ ဒါပေမဲ့ နိုင်ငံခြား ထွက်လို့ မရသေးဘူး။ အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲ။ ငွေကြေး၊ စီးပွား အဆင်ပြေပြန်တော့ သူနဲ့ပေး။ အိမ်ထောင်ရေး ကမောက်ကမ ဖြစ်ရပြန်တယ်။ ဒါဟာလည်း ဘာကြောင့်လဲ။ လုပ်တိုင်း မဖြစ်၊ ဖြစ်တိုင်း မပြီဟာက ဘာကြောင့်လဲ။ တကယ်တော့ ဒါတွေဟာ ညီမျှခြင်းတစ်ခုမျှသာ ဖြစ်တယ်။ အတိတ်အကြောင်းတရားရှိမှ ပစ္စုပ္ပန်အကျိုးတရား ဖြစ်တယ်။ အနာသိမှ ဆေးရှိမယ်။ ဒီတော့ ဆရာက သင့်အကြောင်းတွေ သိနေပြီဆိုတော့ ဆရာမှာ ဆေးရှိနေပြီပေါ့။ ဂန္ထိရသောကလေး ဘာကြောင့်ကို လှည့်လိုက်ရုံနဲ့ သင့်အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်း ပွင့်သွားရုံသာရှိမယ်။ သင် ရောက်လာဖို့ကသာ အဓိကလိုပါတယ်။ ခြုံငုံဗတ်ရုံနဲ့တော့ လက်တွေ့ မသိ မမြင်နိုင်ပါ။ ကိုယ်တွေ့လာမှ ကိုယ်တွေ့ ခံစားခွင့် ရရှိလာမယ်။

ဆရာနှင့် ဆွေးနွေးလိုလျှင် ကြိုတင်၍ ပုန်းဆက်ပါ။

ဆရာဘုန်းမြတ်မင်း၊ အမှတ်(၁၅)၊ ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရားဈေးတန်း၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။

• ၀၉ ၅၁ ၈၄၉၀၅

www.burmeseclassic.com

[၂၀၁၈] ခုနှစ်၊ နက္ခတ်ဗေဒင်ဇယားစာတမ်း

နက္ခတ်တာရာများက ဖော်ပြနေတဲ့ သင့်ဘဝရဲ့ တစ်လတာကံကြမ္မာ

♥ ♥ ♥ ဆရာကံထူး(ဝေဒသုတေသီ) ★ ★ ★

နက္ခတ်တာရာများနှင့် ယှဉ်တွဲမွေးဖွားလာကြတဲ့ လူသားတို့ပင် ဦးထိပ်ရွက်တင်ကာ သယ်ဆောင်လာခဲ့ကြသဖြင့် လူ့ဘဝအား ခြယ်လှယ်ခွင့်ရနေကြတဲ့ ကောင်း၊ ဆိုးနှစ်တန် ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်လောကခံကို အနီးစပ်ဆုံးမှန်ကန်အောင် တွက်ထုတ်ပေးနိုင်သော ပညာ ကား ဗေဒင်ပညာပင်ဖြစ်ပါသည်။ အတိတ်ကံကောက်ကြောင်းပန်းချီကို ဤသို့ဤပုံဟု သိမြင် မထားဘဲ ပစ္စုပ္ပန်ကို အလှဆင်လျှင် ကြည်လင်လှပ၊ နုကြွရွတ်ဘဝပန်းချီ ဖြစ်မလာနိုင်သည့် အပြင် မလှစီးပွား၊ ရေနစ်ဆားသို့ ပျက်ပြားသွားရတတ်ပါသည်။ သင့်ကြီးစားမှုက နွားချိုကို နို့ညှစ်မိသကဲ့သို့ ခုတ်ရာတခြား ရှာရာတခြား အလွဲလွဲအမှားမှား ဖြစ်နေတတ်ပါသည်။ ဆရာ ချစ်တဲ့ ဂမ္ဘီရပရိသတ်များ ထိုသို့ဖြစ်မသွားစေလိုပါ။ ထို့ကြောင့် ဘဝနှင့်ဆန့် ထပ်တူကျနိုင် စေဖို့ရာ အတွေးသစ်များ လင်းလက်လာစေရေးအတွက် နက္ခတ်ဗေဒင်ဖြင့် ကူညီပေးမ လမ်း ပြပေးလိုက်ပါသည်။

မသိသူတွေ ကျော်သွားပြီး သိသူတွေ ဖော်စားကြမည့် ဤကဏ္ဍပါ ဇယားများကို ကမ္ဘာ့မဒီရီယံများဖြတ်တဲ့ ဘီလူးကျွန်း၊ ချောင်းဆုံမြို့နယ်၊ အရှေ့လောင်ဂျီတွဒ်(၉၇° ၃၂')၊ မြောက်လတ္တီတွဒ်(၁၆° ၂၁')ကို အခြေခံကာ လ၊ အလိုက် နေထွက်၊ နေဝင်ချိန်များဖြင့် တွက် ထုတ်ထားပါသည်။ မိမိ မွေးလ၊ မွေးရက် ပါရှိရာ ဇယားကွက်၌ မွေးချိန်ကို ရှာကြည့်ရုံဖြင့် ဘေးတွင်ယှဉ်တွဲပြထားသော ရာသီလက်ကို အလွယ်တကူသိနိုင်ပေသည်။ ဂမ္ဘီရချစ်သူများအနေ ဖြင့် မိမိရာသီလက်ကို အတိအကျသိထားလိုပါက ဖုန်း-၀၉၄၀၁၅၃၄၄၉၉ သို့ ဆက်သွယ်ပါ။ ကွန်ပျူတာဖြင့် ဇာတာဖွဲ့ပြီး မိနစ်(၂၀)အတွင်းမှာ ပြန်လည်ဖြေကြားပေးပါမည်။ ရာသီလက် သိရုံသက်သက်ဆိုပါက ဇာတာဖွဲ့ခ ဝိုက်ဆံလုံးဝပေးစရာမလိုပါ။ အသင့်ဖွဲ့ပြီးဇာတာ ရှိနေပါက ထိုဇာတာပါ လက်အတိုင်းပင် ဟောကွက်တွင် ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။

ဇန်နဝါရီလ (၁၄)ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၂)ရက်အတွင်း		မေဖော်ဝါရီလ (၁၃)ရက်မှ မတ်လ (၁၃)ရက်အတွင်း		မတ်လ (၁၄)ရက်မှ ဧပြီလ (၁၂)ရက်အတွင်း		ဧပြီလ (၁၃)ရက်မှ မေလ (၁၃)ရက်အတွင်း	
မွေးချိန်	လက်	မွေးချိန်	လက်	မွေးချိန်	လက်	မွေးချိန်	လက်
၆:၄၀ - ၈:၄၀	မကာရ	၆:၄၀ - ၈:၄၀	မကာရ	၆:၁၀ - ၈:၁၀	မိန်	၀၅:၄၅ - ၀၇:၄၅	မိန်
၈:၄၀ - ၁၀:၄၀	ကုမိ	၈:၄၀ - ၁၀:၄၀	ကုမိ	၈:၁၀ - ၁၀:၁၀	မိဿ	၀၇:၄၅ - ၀၉:၄၅	မိဿ
၁၀:၄၀ - ၁၂:၄၀	မိန်	၁၀:၄၀ - ၁၂:၄၀	မိန်	၁၀:၁၀ - ၁၂:၁၀	ပြိဿ	၀၉:၄၅ - ၁၁:၄၅	ပြိဿ
၁၂:၄၀ - ၁၄:၄၀	မိဿ	၁၂:၄၀ - ၁၄:၄၀	မိဿ	၁၂:၁၀ - ၁၄:၁၀	မေထုန်	၁၁:၄၅ - ၁၃:၄၅	မေထုန်
၁၄:၄၀ - ၁၆:၄၀	ပြိဿ	၁၄:၄၀ - ၁၆:၄၀	ပြိဿ	၁၄:၁၀ - ၁၆:၁၀	ကရကင်	၁၃:၄၅ - ၁၅:၄၅	ကရကင်
၁၆:၄၀ - ၁၈:၄၀	မေထုန်	၁၆:၄၀ - ၁၈:၄၀	မေထုန်	၁၆:၁၀ - ၁၈:၁၀	သိဟ်	၁၅:၄၅ - ၁၇:၄၅	သိဟ်
၁၈:၄၀ - ၂၀:၄၀	ကရကင်	၁၈:၄၀ - ၂၀:၄၀	ကရကင်	၁၈:၁၀ - ၂၀:၁၀	ကန်	၁၇:၄၅ - ၁၉:၄၅	ကန်
၂၀:၄၀ - ၂၂:၄၀	သိဟ်	၂၀:၄၀ - ၂၂:၄၀	သိဟ်	၂၀:၁၀ - ၂၂:၁၀	တူ	၁၉:၄၅ - ၂၁:၄၅	တူ
၂၂:၄၀ - ၂၄:၄၀	ကန်	၂၂:၄၀ - ၂၄:၄၀	ကန်	၂၂:၁၀ - ၂၄:၁၀	မြိစ္ဆာ	၂၁:၄၅ - ၂၃:၄၅	မြိစ္ဆာ
၂၄:၄၀ - ၂:၄၀	တူ	၂၄:၄၀ - ၂:၄၀	တူ	၂၄:၁၀ - ၂:၁၀	ဓန	၂၃:၄၅ - ၀၁:၄၅	ဓန
၂:၄၀ - ၄:၄၀	မြိစ္ဆာ	၂:၄၀ - ၄:၄၀	မြိစ္ဆာ	၂:၁၀ - ၄:၁၀	မကာရ	၀၁:၄၅ - ၀၃:၄၅	မကာရ
၄:၄၀ - ၆:၄၀	ဓန	၄:၄၀ - ၆:၄၀	ဓန	၄:၁၀ - ၆:၁၀	ကုမိ	၀၃:၄၅ - ၀၅:၄၅	ကုမိ

မေလ (၁၄)ရက်မှ
ဇွန်လ (၁၄)ရက်အတွင်း

မွေးချိန်	လက်
၁၅ - ၇:၅၅	ပြဿ
၁၅ - ၉:၅၅	မေထုန်
၁၅ - ၁၁:၅၅	ကရကင်္ဂ
၁၅ - ၁၃:၅၅	သိဟ်
၁၅ - ၁၅:၅၅	ကန်
၁၅ - ၁၇:၅၅	တူ
၁၅ - ၁၉:၅၅	ဗြိစ္ဆာ
၁၅ - ၂၁:၅၅	ဓန
၁၅ - ၂၃:၅၅	မကာရ
၁၅ - ၀:၅၅	ကုမ်
၁၅ - ၂:၅၅	မိန်
၁၅ - ၅:၅၅	မိဿ

ဇွန်လ (၁၅)ရက်မှ
ဇူလိုင်လ (၁၅)ရက်အတွင်း

မွေးချိန်	လက်
၅:၂၀ - ၇:၂၀	မေထုန်
၇:၂၀ - ၉:၂၀	ကရကင်္ဂ
၉:၂၀ - ၁၁:၂၀	သိဟ်
၁၁:၂၀ - ၁၃:၂၀	ကန်
၁၃:၂၀ - ၁၅:၂၀	တူ
၁၅:၂၀ - ၁၇:၂၀	ဗြိစ္ဆာ
၁၇:၂၀ - ၁၉:၂၀	ဓန
၁၉:၂၀ - ၂၁:၂၀	မကာရ
၂၁:၂၀ - ၂၃:၂၀	ကုမ်
၂၃:၂၀ - ၁:၂၀	မိန်
၁:၂၀ - ၃:၂၀	မိဿ
၃:၂၀ - ၅:၂၀	ပြဿ

ဇူလိုင် (၁၆)ရက်မှ
ဩဂုတ်လ (၁၆)ရက်အတွင်း

မွေးချိန်	လက်
၅:၃၀ - ၇:၃၀	ကရကင်္ဂ
၇:၃၀ - ၉:၃၀	သိဟ်
၉:၃၀ - ၁၁:၃၀	ကန်
၁၁:၃၀ - ၁၃:၃၀	တူ
၁၃:၃၀ - ၁၅:၃၀	ဗြိစ္ဆာ
၁၅:၃၀ - ၁၇:၃၀	ဓန
၁၇:၃၀ - ၁၉:၃၀	မကာရ
၁၉:၃၀ - ၂၁:၃၀	ကုမ်
၂၁:၃၀ - ၂၃:၃၀	မိန်
၂၃:၃၀ - ၁:၃၀	မိဿ
၁:၃၀ - ၃:၃၀	ပြဿ
၃:၃၀ - ၅:၃၀	မေထုန်

ဩဂုတ်လ (၁၇)ရက်မှ
စက်တင်ဘာလ (၁၆)ရက်အတွင်း

မွေးချိန်	လက်
၅:၄၀ - ၇:၄၀	သိဟ်
၇:၄၀ - ၉:၄၀	ကန်
၉:၄၀ - ၁၁:၄၀	တူ
၁၁:၄၀ - ၁၃:၄၀	ဗြိစ္ဆာ
၁၃:၄၀ - ၁၅:၄၀	ဓန
၁၅:၄၀ - ၁၇:၄၀	မကာရ
၁၇:၄၀ - ၁၉:၄၀	ကုမ်
၁၉:၄၀ - ၂၁:၄၀	မိန်
၂၁:၄၀ - ၂၃:၄၀	မိဿ
၂၃:၄၀ - ၁:၄၀	ပြဿ
၁:၄၀ - ၃:၄၀	မေထုန်
၃:၄၀ - ၅:၄၀	ကရကင်္ဂ

စက်တင်ဘာလ (၁၇)ရက်မှ
အောက်တိုဘာလ (၁၆)ရက်အတွင်း

မွေးချိန်	လက်
၅:၅၀ - ၇:၅၀	ကန်
၇:၅၀ - ၉:၅၀	တူ
၉:၅၀ - ၁၁:၅၀	ဗြိစ္ဆာ
၁၁:၅၀ - ၁၃:၅၀	ဓန
၁၃:၅၀ - ၁၅:၅၀	မကာရ
၁၅:၅၀ - ၁၇:၅၀	ကုမ်
၁၇:၅၀ - ၁၉:၅၀	မိန်
၁၉:၅၀ - ၂၁:၅၀	မိဿ
၂၁:၅၀ - ၂၃:၅၀	ပြဿ
၂၃:၅၀ - ၁:၅၀	မေထုန်
၁:၅၀ - ၃:၅၀	ကရကင်္ဂ
၃:၅၀ - ၅:၅၀	သိဟ်

အောက်တိုဘာလ (၁၇)ရက်မှ
နိုဝင်ဘာလ (၁၅)ရက်အတွင်း

မွေးချိန်	လက်
၅:၅၅ - ၇:၅၅	တူ
၇:၅၅ - ၉:၅၅	ဗြိစ္ဆာ
၉:၅၅ - ၁၁:၅၅	ဓန
၁၁:၅၅ - ၁၃:၅၅	မကာရ
၁၃:၅၅ - ၁၅:၅၅	ကုမ်
၁၅:၅၅ - ၁၇:၅၅	မိန်
၁၇:၅၅ - ၁၉:၅၅	မိဿ
၁၉:၅၅ - ၂၁:၅၅	ပြဿ
၂၁:၅၅ - ၂၃:၅၅	မေထုန်
၂၃:၅၅ - ၁:၅၅	ကရကင်္ဂ
၁:၅၅ - ၃:၅၅	သိဟ်
၃:၅၅ - ၅:၅၅	ကန်

နိုဝင်ဘာလ (၁၆)ရက်မှ
ဒီဇင်ဘာလ (၁၅)ရက်အတွင်း

မွေးချိန်	လက်
၆:၅၅ - ၈:၅၅	ဗြိစ္ဆာ
၈:၅၅ - ၁၀:၅၅	ဓန
၁၀:၅၅ - ၁၂:၅၅	မကာရ
၁၂:၅၅ - ၁၄:၅၅	ကုမ်
၁၄:၅၅ - ၁၆:၅၅	မိန်
၁၆:၅၅ - ၁၈:၅၅	မိဿ
၁၈:၅၅ - ၂၀:၅၅	ပြဿ
၂၀:၅၅ - ၂၂:၅၅	မေထုန်
၂၂:၅၅ - ၂၄:၅၅	ကရကင်္ဂ
၂၄:၅၅ - ၂:၅၅	သိဟ်
၂:၅၅ - ၄:၅၅	ကန်
၄:၅၅ - ၆:၅၅	တူ

ဒီဇင်ဘာလ (၁၆)ရက်မှ
ဇန်နဝါရီလ (၁၃)ရက်အတွင်း

မွေးချိန်	လက်
၆:၅၅ - ၈:၅၅	ဓန
၈:၅၅ - ၁၀:၅၅	မကာရ
၁၀:၅၅ - ၁၂:၅၅	ကုမ်
၁၂:၅၅ - ၁၄:၅၅	မိန်
၁၄:၅၅ - ၁၆:၅၅	မိဿ
၁၆:၅၅ - ၁၈:၅၅	ပြဿ
၁၈:၅၅ - ၂၀:၅၅	မေထုန်
၂၀:၅၅ - ၂၂:၅၅	ကရကင်္ဂ
၂၂:၅၅ - ၂၄:၅၅	သိဟ်
၂၄:၅၅ - ၂:၅၅	ကန်
၂:၅၅ - ၄:၅၅	တူ
၄:၅၅ - ၆:၅၅	ဗြိစ္ဆာ

(၂၀၁၈)ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက် နက္ခတ်မေဒင်ဟောစာတမ်း

သီဟိုဠ် (Aries)



အိမ်ထောင်ပြုချင်စိတ် ပြင်းပြနေတတ်၏။ ရည်ရွယ်ထားသူများ အိမ်ထောင်ပြုဖြစ်မည်။ အကျိုးတူ ပူးပေါင်းလုပ်ဆောင်ထားသည်မှ အကျိုးအမြတ်ကောင်းကောင်း ခံစားရမည်။ ပါတီ၊ နိုင်ငံရေး၊ ဘာသာစည်းရုံးခြင်းလုပ်ငန်းများ အထူးအောင်မြင်မည်။ အမြတ်လည်း ရှိမည်။ ထိပေါက်နိုင်ခြေ (၇၅%) ရှိသည်။ နည်းနည်းစီ ကံစမ်းပေးပါ။ နေအိမ်၊ နေရာ

ဒေသ အပြောင်းအလဲဖြစ်တတ်ပါသည်။ (ရ၊ ယ၊ လ၊ ဝ)အကွရာများဖြင့် စတင်တဲ့ လမ်း၊ ရပ်ကွက်၊ မြို့နယ်များသို့ ပြောင်းရလိမ့်မည်။ လုပ်ငန်းခွင်တွင် အမှားအယွင်း ကြုံတတ်၏။ သတိထားပေးပါ။ ဂုဏ်သိက္ခာဖြင့် ရင်းနှီးလုပ်ကိုင်ရသူများ ဂုဏ်သိက္ခာကျဆင်းပြီး အလုပ်အကိုင်ကို ထိခိုက်လာတတ်ပါသည်။ ဆင်ခြင်ပါလေ။ အချစ်ရေး၊ ပညာရေး၊ ငွေကြေး ကိစ္စများ အသင့်အတင့် အဆင်ပြေမည်။ မိမိရည်ရွယ်ချက်များ အောင်မြင်စွာ အကောင်အထည်ဖော်နိုင်မည်။ ကျန်းမာရေး ကောင်းမည်။ ပင်လုံ

ဉာဏ်ရော လုံ့လ၊ ဝီရိယပါ အထူးကောင်းမွန်နေမည်။
လိုရာသုံး အကျိုးပေး ဂဏန်းများကတော့ (၃၊ ၅၊ ၁၊
၄၊ ၆)ဖြစ်ပါတယ်။

ယတြာ

အင်္ဂါထောင့်တွင် နှင်းဆီပန်း(၃)ပွင့် ဘုရားကပ်လှူ
ပြီး လိုရာဆုတောင်းပါ။

ပြဿလင် (Taurus)



ရန်မကင်း၊ အနှောင့်အယှက် မကင်း
နိုင်တဲ့ ကာလပါ။ ခဏပါပဲ၊ (၁၄)
ရက်နေ့ကစပြီး အားလုံးကို ကျော်လွှား
နိုင်ပြီး ဂုဏ်သိက္ခာ တိုးတက်မြင့်မား
လာလိမ့်မည်။ ယခင် အဆင်မပြေတဲ့ အိမ်ထောင်ရေးက
ယခု အဆင်ပြေစပြုလာမည်။ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် ပတ်
သက်တဲ့ စိုးရိမ်သောကများလည်း တဖြည်းဖြည်း လျော့
နည်းသွားမည်။ စိတ်အေးအေးထားပါ။ ကုမ္ပဏီဖက်စပ်
လုပ်ငန်းများ ယခင်ပြဿနာတက်ခဲ့ပါက ရပ်တန့်သွား
လိမ့်မည်။ အလုပ်အကိုင် အဆင်ပြေလိုက်၊ မပြေလိုက်
ဖြစ်နေမည်။ အတိတ်ဖြစ်စဉ်ကို နမူနာယူပြီး ကြိုးစားပါ။
အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။ ပညာသင်လူငယ်များ၊ ပညာရေး
ဝန်ထမ်းများ ကြိုးစားနိုင်မှ တန်ကာကျမည်။ အခန့်မသင့်
က ရပ်တန့်ဆုံးရှုံးခြင်းနှင့် ရင်ဆိုင်ရမည်။ လဆန်း သုံး
လေးရက်၊ လကုန် သုံးလေးရက် မလုပ်ချင်မကိုင်ချင်
ဖြစ်နေမည်။ (၂၂၊ ၂၃၊ ၂၄)ရက်များတွင် လက်ဆောင်
ပစ္စည်း ရလိမ့်မည်။ (၁၇)ရက်အတွင်းမှာ ကလေးမွေးမည့်
မိခင်လောင်းများ လက်သည်း၊ ခြေသည်းများတွင် မသိ
မသာ ထုံးလိမ်းထားပါ။ လိုရာသုံး အကျိုးပေး ဂဏန်း
များကတော့ (၉၊ ၄၊ ၆၊ ၃၊ ၈)ဖြစ်ပါတယ်။

ယတြာ

ရွှေသင်္ကန်းကပ်ရန် အလှူခံပုံးတွင် တတ်နိုင်သမျှ
အလှူငွေ ထည့်ဝင်လိုက်ပါ။

မေထုန်လင် (Gemini)



တစ်ပတ်အတွင်း မခံချင်စရာတွေ များ
နေမည်။ သည်းခံပါ။ နောက်ပိုင်း အလို
လို အဆင်ပြေသွားမည်။ ပညာရေး
ဆိုင်ရာ ကုမ္ပဏီများ၊ ဝန်ထမ်းများ

အားလုံး စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်ပါ လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝမည်။
ကျောင်းသားလူငယ်များ ပညာရေး ကောင်းနေမည်။
အချစ်ရေး အဆင်ပြေနေမည်။ ချစ်သူစုံတွဲများ လက်ထပ်
ဖို့ရာ အဆင်မပြေနိုင်သေးပါ။ ငွေကြေးခက်ခဲနေသူများ
ငွေကြေးအဆင်ပြေသွားမည်။ သားရေး၊ သမီးရေး တွေ့
နေရသူများ ယခုလ အေးဆေးသွားမည်။ တပည့်တယ်
အလုပ်သမား၊ အောက်လက်ငယ်သားများကြောင့် စိတ်
ချမ်းသာမှု ရမည်။ မှတ်ဉာဏ်များ အားနည်းနေတတ်စေ
စုဆောင်းထားတဲ့ ရွှေ၊ ငွေများ ထုတ်သုံးနေရတတ်
ပါသည်။ (၁၅၊ ၁၆)ရက်လောက်မှာ သတင်းထူးတစ်
ကြားရလိမ့်မည်။ ကောင်းသော သတင်းပါ။ အိမ်ထောင်
ရှင်များအဖို့ကတော့ လွင့်ပစ်ရမှာကလည်း အဆီနှင့်ဝင်
ဝင်း၊ မျိုချရမှာကလည်း သဲနှင့်ရှုပ်ရှုပ် ဆိုသလို ဖြစ်
တတ်၏။ မိမိနှစ်သက်တဲ့ အလွမ်းသီချင်းတို့
ဆိုညည်းနေလိုက်ပါ။ ကျန်းမာရေးလည်း ညံ့နေတတ်
ပါသည်။ လိုရာသုံး အကျိုးပေး ဂဏန်းများကတော့ (၅၊
၁၊ ၄၊ ၅၊ ၉)ဖြစ်ပါတယ်။

ယတြာ - အဖြူရောင်အင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်ကာ မွေးနံ့ထည့်
ဘုရားမှာ ရေသပ္ပာယ်ပါ။

ကရကင်္ဂလင် (Cancer)



ကျန်းမာရေးအခြေအနေ မကောင်း
ပါ။ ခေါင်းအုံး၊ ခေါင်းကိုက်၊ ခဏ
ဖြစ်နေတတ်ပါသည်။ လူပျိုလူရွယ်
များ မှားယွင်းစွာ အိမ်ထောင်ကူး
၏။ မိမိအတွေးအခေါ်၊ အကြံအစည်များကို ပိတ်
ရတတ်ပါသည်။ အဆိပ်ရှိသတ္တဝါများ ကိုက်ခဲခြင်း
ခံရတတ်၏။ အစာမှား၊ ဆေးမှား ဖြစ်တတ်၏။
ထားပါ။ ဟောင်းနွမ်းအဝတ်များကို မဝတ်ပါနှင့်။ အ
ကြောင့် ခွန်းကြီးခွန်းငယ် စကားများရတတ်ပါ
ယခင်က ရပ်တန့်ထားတဲ့ အလုပ်ကို ယခု ဆက်လုပ်
မည်။ လျှို့ဝှက်လုပ်ငန်းမှ အကျိုးအမြတ်ခံစားရမည်။
ဈေးဆိုင်၊ အိမ်တွင်းစက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်းရှင်များ အ
ကံကောင်းနေမည်။ စတင်ရန် ကြံစည်သူများ လှူ
သွားမည်။ အခြေခံစားကုန်နှင့် ဆေးဝါးရောင်းဝယ်
အထူးအဆင်ပြေမည်။ ဈေးဆိုင်သစ်ဖွင့်သင့်တဲ့

ပါ။ လျှို့ဝှက်အိမ်ထောင်ရေးကို စိတ်ဝင်စားလာတတ်၏။ အိမ်ထောင်ရှင်များ မသိမသာ ပြဿနာတက်နေတတ်ပါသည်။ အိမ်ထောင်မရှိသူများ အိမ်ထောင်ရေးကိုစွဲ အဆင်ပြေနိုင်ပါ။ ပညာရေးဆိုင်ရာဝန်ထမ်း၊ ဆရာ၊ ဆရာမများ အဆင်ပြေမည်။ ဖက်စပ်လုပ်ငန်းရှင်များ နောက်ကျော ဆုံးမည့်စားကို ပိုသတိထားပါ။ လိုရာသုံး အကျိုးပေး ဝန်ထမ်းများကတော့ (၉၊ ၄၊ ၅၊ ၈၊ ၃)ဖြစ်ပါတယ်။

မကြာ
နွားနို့ တတ်နိုင်သလောက် အဆင်ပြေသလို လျှူဒါန်း လိုက်ပါ။ အဆင်ပြေလာလိမ့်မည်။

သီဟလင် (Leo)



ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေး အထူးကောင်းမွန်နေမည်။ ငွေကြေးလည်း အဆင်ပြေနေမည်။ ချစ်သူရှာနေသူများ အလွယ်တကူ ချစ်သူတွေ့မည်။ မထင်မှတ်ဘဲ သင်တန်းတစ်ခုတက်ရောက်သင်ယူရတတ်ပါသည်။ တက်ဖြစ်လျှင် အကျိုးရှိပါသည်။ ကွဲကွာနေကြတဲ့ အိမ်ထောင်များ ပြန်လည်တွေ့ဆုံဖြစ်မည်။ မကွဲကွာကွဲများ ကွဲသွားတတ်ပါသည်။ ဇွဲ၊ လုံ့လ၊ ဝီရိယ ပိုကောင်းနေတတ်၏။ ဆင်ရပ်ခြား ထွက်သွားလိုစိတ် ပြင်းထန်နေတတ်ပါသည်။ ငွေကြေးကိုစွဲ အဆင်ပြေမည် မထင်ပါ။ ပညာရေးကတော့ ဒူးလောက်တင်မှ ရင်လောက်ကျမည်။ သားသမီး၊ အပည့်တပန်း၊ အောက်လက်ငယ်သားများကြောင့် ပြဿနာဖြစ်လာတတ်၏။ ဆန်ရင်းကို နာနာဖွပ်ပေးမှ ပြဿနာပြီးအေးမည်။ တင့်တင့်တယ်တယ် အိမ်ထောင်ကျတတ်ပါသည်။ အိမ်ထောင်ရေးနှင့် စီးပွားရေးကို အညီအမျှ အမြန်ပေးနိုင်မှ စိတ်ချမ်းသာရမည်။ စီးပွားရေးချည်း လုံးဝမနေပါက မကြာခင် အိမ်ထောင်ရေးပြဿနာ တက်လာလိမ့်မည်။ ပိုက်ဆံစုဖို့ထက် အလုပ်အဆင်ပြေဖို့ အာရုံစိုက်ပါ။ နိုင်ငံတော်အဆင့် ဝန်ထမ်းဆိုပါက အောက်လူကို အထူးသတိပြုပါ။ လိုရာသုံး အကျိုးပေး ဝန်ထမ်းများကတော့ (၇၊ ၀၊ ၁၊ ၄၊ ၅)ဖြစ်ပါတယ်။

မကြာ
လူကြီးသူမ တစ်ဦးဦးအား စတုမဂ္ဂနှင့် ဆေးဝါး ပေးပါ။ အဆင်ပြေသွားလိမ့်မည်။

ကန်လင် (Virgo)



ငွေကြေးစုမိဆောင်းမိရှိပြီး ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျမ်းမာချမ်းသာနေမည်။ သို့သော် မိမိဘဝကို မကျေနပ်နိုင်၍ သင့်စိတ် အနည်းငယ် ဆင်းရဲနေရပေမည်။ နေအိမ်နှင့်ပတ်သက်ပြီး ပြဿနာများ ဖြစ်တတ်၏။ ဆိုင်ကယ်၊ ကား ဝယ်လျှင် စိတ်တိုင်းကျ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ဘဏ်ဝန်ထမ်းများ၊ ငွေတိုးငွေချေး လုပ်ငန်းရှင်များ အောင်မြင်မှုကြောင့် ပျော်ရွှင်ရမည်။ ဘာပဲလုပ်လုပ် ယခင်နှင့်မတူ တစ်မူထူးကာ စိတ်မြန်နေတတ်၏။ သတိမထားလျှင် အမှားကို ဖိတ်ခေါ်သကဲ့သို့ ဖြစ်တတ်၏။ ရင်တမမ စိုးရိမ်သောကြားက သင့်လုပ်ငန်းများ အထူးအောင်မြင်နေမည်။ ဆရာယောင်ဆောင်တဲ့ လူလိမ်နှင့် တွေ့ရတတ်၏။ ထို့ကြောင့် အတွင်းစည်းဖြစ်တဲ့ ကိုယ်ပိုင်စည်းကမ်းကို အခိုင်အမာ တည်ဆောက်ထားပါ။ ရွှေလုပ်ငန်းရှင်များ၊ ရွှေဆိုင်များ တစ်လလုံး အရောင်းအဝယ်၊ အလုပ်အကိုင် ကောင်းနေမည်။ ရေသန့်စက်ပစ္စည်း ရောင်းဝယ်သူများ အထူးအောင်မြင်မည်။ ရှေ့နေ၊ ပွဲစားများ အဆင်လည်းပြေ ဝင်ငွေလည်း ကောင်းမည်။ စစ်သည်တော်များ၊ တိုက်ခိုက်ရေးအားကစားသမားများ အောင်ပွဲခံမည်။ လိုရာသုံး အကျိုးပေး ဝန်ထမ်းများကတော့ (၃၊ ၅၊ ၄၊ ၆၊ ၉)ဖြစ်ပါတယ်။

မကြာ
နေထိုင်မကောင်းသူအား နွားနို့ဆန်ပြုတ် ကျွေးမွေးပါ။ သင့်ဆန္ဒပြည့်ဝလိမ့်မည်။

တူလင် (Libra)



ပတ်ဝန်းကျင်က မနာလိုဖြစ်လောက်အောင် သင့်အကြံအစည်၊ အလုပ်အကိုင်များ အောင်မြင်နေမည်။ ငွေကြေး မှန်းသည်ထက် ပိုအဆင်ပြေနေမည်။ သို့သော် စိုးရိမ်သောကတော့ မကင်းနိုင်ပါ။ ပညာရေးဝန်ထမ်းများ ထိတ်လန့်စရာ ဖြစ်ရပ်များနှင့် ရင်ဆိုင်ရတတ်၏။ ပညာသင်လူငယ်များ ပညာရေးကောင်းမွန်နေသော်လည်း လမ်းမှားတတ်၍ သတိပြုပါ။ အချစ်ရေး ဖန်တီးနေသူများ မုချအဆင်ပြေသွားမည်။ အချစ်ရေးဦး

စားပေးတဲ့ ကျောင်းသားများ မိဘမျက်ရည်ကျလောက် အောင် ပြဿနာတက်လာတတ်၏။ လက်ထပ်ချင်တဲ့ ချစ်သူစုံတွဲများကတော့ အေးဆေးအဆင်ပြေသွားမှာပါ။ အရေးတကြီး ပြောချင်တာက များများယုံကြည်ပြီး နည်းနည်းပဲ ထိထိုးလိုက်ပါ။ အကျိုးပေးအကွရာ (၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၁၆)ပါ။ ဘဏ်လုပ်ငန်း၊ ထိကုမ္ပဏီများနှင့် ဆက်စပ်လုပ်ဆောင်ရမည့် အခွင့်အလမ်း ပေါ်လာတတ်၏။ ပေါ်လာလျှင် ကြိုဆိုလက်ခံလိုက်ပါ။ ဘဝအောင်မြင်မှု ရလိမ့်မည်။ ဖခင်ထံမှ ထူးခြားတဲ့ စကားတစ်ခွန်း ကြားရတတ်၏။ ယင်းစကားကြောင့် အံ့မခန်းအောင် တက်ကြွတဲ့ ဝီရိယကို သင်ရလိမ့်မည်။ လိုရာသုံး အကျိုးပေး ဂဏန်းများကတော့ (၅၊ ၂၊ ၇၊ ၉၊ ၃)ဖြစ်ပါတယ်။

ယတြာ

ပေါင်မုန့်၊ ဘိန်းမုန့်ကို ကြွေပန်းကန်ပြားထဲ ရောထည့်ပြီး အိမ်ရှိဘုရားကို ကပ်လှူပါ။

ဗြိစ္ဆာလင် (Scorpio)



ပညာရေးအခြေအနေ သိပ်မကောင်းနိုင်ပါ။ အတိုက်အခံ ဆန့်ကျင်ဘက်များရဲ့ ဆင်ကွက်သို့ ဝင်သွားမိတတ်၏။ သတိအမြဲရှိပါစေ။ ငွေကြေးများ ရမလိုလိုနှင့် မရနိုင်ပါ။ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် သင့်ဖွဲ့၊ လုံ့လများ ကျဆင်းနေမည်။ စိတ်တိုင်းကျတဲ့ နေအိမ်နေရာဒေသသို့ ပြောင်းရွှေ့ရတတ်ပါသည်။ နယ်ဝေးခရီးသွားရလျှင် အကျိုးရှိမည်။ ဆိုင်ကယ်၊ ကား ရောင်းဝယ်သူများ အထူးမြတ်စွန်းမည်။ အိမ်၊ ခြံ၊ မြေ ရောင်းဝယ်သူများ အလုပ်မဖြစ်နိုင်။ ဈေးကွက်ပျက်သလို ခံစားနေရလိမ့်မည်။ အရေးကြီးတာက သင့်ဂုဏ်သိက္ခာနှင့် စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ဖွဲ့ချမည့်သူ သင့်အနားမှာ ရှိနေတတ်ပါသည်။ အထူးသတိထားပေးပါ။ သင်ကိုယ်တိုင်လည်း မိမိဘဝကို အမှောင်ချဖို့ စိတ်ကူးနေမိတတ်၏။ ဆိတ်ငြိမ်ရာမှာ စာဖတ်နေလိုက်ပါ။ အတွေးမှားကို ဖယ်ရှားပြီး ဖြစ်သွားလိမ့်မည်။ တစ်ခါတစ်ရံ သတိမေ့သလိုလိုမျိုး မိုက်ခနဲ မူးခနဲ ခံစားရတတ်၏။ မစိုးရိမ်ပါနှင့်။ တမာရွက်စတဲ့ စနေနံပါ အသီးအရွက်များကို ခဏရှောင်ထားလိုက်ပါ။ စားသောက်ကုန် ရောင်းဝယ်သူများ အရင်းအနှီး

နည်းနည်းလျှော့ထားပါ။ လိုရာသုံး အကျိုးပေး ဂဏန်းများကတော့ (၄၊ ၁၊ ၈၊ ၀၊ ၉)ဖြစ်ပါတယ်။

ယတြာ

စံပယ်ပန်း(၅)ကုံး ဘုရားကို ကပ်လှူပူဇော်ပြီး လိုရာသုကို တောင်းပါ။

မနုလင် (Sagittarius)



ပထမပတ်တွင် အလုပ်အကိုင် အမှုမပြေ ဖြစ်နေမည်။ နောက်ပိုင်း ဆက်တိုက်အဆင်ပြေသွားမည်။ ဝင်လာဘက်လာဘလည်း ပိုကောင်းနေမည်။

သားသမီးပညာရေးကိစ္စကြောင့် ထွက်ငွေလည်း မတတ်၏။ သားရေး၊ သမီးရေး စိတ်အေးရမည်။ ငယ်သူများ အချစ်ရေး စနိုးထနေမည်။ ငွေတိုးငွေချေး ရှယ်ယာ၊ ဘဏ်လုပ်ငန်းရှင်များ အထူးမြတ်စွန်းကျန်းမာရေးတော့ ရရစိုက်ပါ။ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ ပူးပေါင်းလုပ်ဆောင်ရမည့် အလုပ်များ လက်ရှောင်စိတ်ဓာတ်ကျပြီး မလုပ်ချင်မကိုင်ချင် ဖြစ်နေတတ်တတ်ခါတစ်ရံ အရမ်းတက်ကြွနေတတ်၏။ အောင်မြင်သည်ဖြစ်စေ၊ ကျဆုံးသည်ဖြစ်စေ လက်ရှိအလုပ်ပေါ် ကုန်နေတတ်ပါသည်။ စနေဂြိုဟ် လက်စွမ်းပြု၍ နှစ်နေခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ အားမလျှော့ပါနှင့်။ အတိုင်း လုပ်ဆောင်ရန် အကြံပြုပါရစေ။ ဥပမာမကင်းတဲ့ လျှို့ဝှက်လုပ်ငန်း လုပ်ဆောင်သူများက အကြွေးတင်ခြင်း၊ ဆုံးရှုံးနစ်နာခြင်း၊ လုံးဝရပ်တန့်ခြင်းများ ကြုံတွေ့ရမည်။ စာပေ၊ အနုပညာ၊ အလှဆင်လုပ်ငန်းရှင်များနှင့် ယင်းနှင့်ဆက်စပ်ရောင်းဝယ်သူများအားလုံး အဆင်ပြေမည်။ လိုရာအကျိုးပေး ဂဏန်းများကတော့ (၀၊ ၇၊ ၄၊ ၃) ဖြစ်ပါတယ်။

ယတြာ - စာကလေးကို စံပါးကျွေးလိုက်ပါ။ ခြားခြား အောင်မြင်လိမ့်မည်။

မကာရလင် (Capricorn)

ကျန်းမာရေး ညံ့နေမည်။ မိမိနေအိမ်၌ ဝေးရာသို့ ထွက်ခွာသွားလိုစိတ် ဖြစ်နေတတ်တတ်ထိန်းနိုင်ပါစေ။ ထွက်ခွာသွားလျှင် ဘေးဒုက္ခ



ပါသည်။ ကိုယ့်ဘဝနှင့် လိုက်ဖက်မည့် အလုပ်တစ်ခု စတင်ရန် စီမံကိန်းချနေ လိမ့်မည်။ လုပ်ဖြစ်အောင် လုပ်လိုက် ပါ။ (၁၄)ရက်နောက်ပိုင်း အကျိုး

မြတ် ထူးထူးခြားခြား ခံစားရလိမ့်မည်။ စုငွေ၊ အမွေ နှစ် တစ်ခုခုရတတ်ပါသည်။ အတိုက်အခံတွေ့လည်း ခံမပျက်ပါနှင့်။ ဆက်သားကြီးစားပါ။ ကျော်လွှားနိုင်မှာ သာဓကပါသည်။ စစ်မှန်တဲ့ အကြင်နာသံယောဇဉ်နှင့် တွေ့ ဆက်၏။ ယာဉ်ရထားကား ဝယ်လိုသူများ ဝယ်ဖြစ်သွား မည်။ နေရေးတွေးပူနေရသူများ စိတ်အေးသွားလိမ့်မည်။ သင်ကျောင်း၊ သင်တန်းကျောင်းများနှင့် ပတ်သက်ပြီး အမှုအညီပေးရလိမ့်မည်။ စေတနာက သင့်အား ပြန် သည်စောင့်ရှောက်မည်။ ကူညီလိုက်ပါ။ ဘာသာရေးကျင့် လာတစ်ခု နေရင်းထိုင်ရင်း ကျင့်ဖြစ်သွားတတ်၏။ နာ သောက် သာရေးကို ဦးစားပေး လုပ်ဆောင်ပါ။ သိသိ သာ အောင်မြင်မည်။ လိုရာသုံး အကျိုးပေး ဂဏန်း ရတာတော့ (၉၊ ၈၊ ၃၊ ၅၊ ၄)ဖြစ်ပါတယ်။

ယတြာ နာနတ်ဖျော်ရည် မိမိတတ်နိုင်သလောက် ကျွေးမွေး ချမ်းပါ။

မိန်လက် (Aquarius)



ကျန်းမာရေး ကောင်းနေမည်။ အကြံ အစည် အောင်မြင်မည်။ ရည်မှန်းချက် မြင့်မြင့်ထားပြီး ကြိုးစားပါ။ အဓိက ရည်ရွယ်ချက်ကို မဖြစ်မနေ အကောင် နှည်ဖော်ဆောင်ပါ။ သင့်အား ကံကြမ္မာက အခွင့် အလမ်းကောင်း ပေးနေပါသည်။ ပညာသင်ကျောင်းသား များ တစ်လတာကာလက တစ်နှစ်တာအတွက် သိသွားမည်ကို သတိပြုပါ။ ပညာရေး ကောင်းမွန် မှုကို ငွေကြေးကလည်း အဆင်ပြေနေမည်။ အချစ်ရေး ပြေတပြေ ဖြစ်နေတတ်၏။ စည်းရုံးလှုံ့ဆော်ခြင်း ပြုပါနှင့်။ မယုံလျှင် ထောင်ထဲဝင်ရတတ်ပါသည်။ ကောင်း ခေါင်းဘယ်မှမရွေးဆိုတဲ့ စကားပုံကို ဤ အခါ မယုံပါနှင့်။ သတိမလုံလျှင် ကိုယ်ကောင်းသော် လည်း ခေါင်းရွေးသွားနိုင်ပါသည်။ အကြောင်းရှာမရတဲ့

ပြဿနာများ သင့်အနားမှာ ရှိနေမည်။ လောဘကို ဆင် ခြေပေးပြီး ဂုဏ်သိက္ခာဖြင့် ဘဝကို မြှင့်တင်ယူပါ။ အနု ပညာရှင်ဆိုပါက သင်နှင့် မသင့်တော်တဲ့ အလုပ်တစ်ခု ကမ်းလှမ်းလာလိမ့်မည်။ ရဲရဲသာ ငြင်းလိုက်ပါ။ လိုရာသုံး အကျိုးပေး ဂဏန်းများကတော့ (၃၊ ၄၊ ၅၊ ၆)ဖြစ်ပါ တယ်။

ယတြာ

စပျစ်သီးဆွမ်းနှင့် စံပယ်ပန်းကို အိမ်ရှိဘုရားကို ဆက်ကပ်ပါ။

မိန်လက် (Pisces)



အကြိမ်ကြိမ် ကြံစည်သော်လည်း မအောင်မြင်နိုင်သေးတဲ့ အလုပ်ကို အောင်မြင်စွာ လုပ်ဆောင်နိုင်၍ အတိုင်း မသိ ပျော်ရွှင်နေမည်။ အကျိုးထူးများ လည်း ခံစားနေရမည်။ ဖျားနာတတ်၍ ကျန်းမာရေး ဂရု စိုက်ပေးပါ။ သတိတစ်ချက်လွတ်လို့ အတွေးတစ်ကွက် မှားရုံနှင့် အကြွေးများသွားတတ်ပါသည်။ ပါးစပ်အရင်း အနီးဖြင့် လုပ်ကိုင်သူများ အဆင်ပြေမည်။ ဆရာ၊ ဆရာမ အချို့ ရပ်နားသွားရတတ်၏။ ခေါင်းလျှော်ရည်ထုတ်လုပ် သူများ အထူးအောင်မြင်နေမည်။ ရေထွက်ပစ္စည်း ရောင်း ဝယ်သူများ မြတ်စွန်းမည်။ ရေမွှေး၊ နံ့သာစတဲ့ အမွှေး အကြိုင်ပစ္စည်းများ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိ ရောင်းဝယ်သူများ အထူးအောင်မြင်နေမည်။ ယပ်တောင်၊ ပန်ကာ၊ လေအေး စက် ရောင်းဝယ်သူများ ရောင်းရေးဝယ်တာ ကောင်းမည်။ သားရေး၊ သမီးရေး တွေးပူနေရတတ်၏။ ငွေကြေးလည်း ခက်ခဲနေတတ်ပါသည်။ ပညာသင်လူငယ်များ အမှား မကင်းတဲ့ ကာလမို့ အထူးသတိထားသင့်၏။ သတိမထား လျှင် အောင်ပွဲနှင့်လွဲမည်။ လိုရာသုံး အကျိုးပေး ဂဏန်း များကတော့ (၇၊ ၈၊ ၃၊ ၄၊ ၆)ဖြစ်ပါတယ်။

ယတြာ

ဆပ်ပြာသုံးခဲဝယ်ပြီး စာသင်သား ရှင်ရဟန်း တစ် ပါးကို လှူလိုက်ပါ။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေရာ ဆရာကံထူး(ဝေဒသုတေသီ)

၀၉ ၄၀ ၁၅၃ ၄၄ ၉၉ | ၀၉ ၇၇၂ ၁၅၀ ၅၇၃



ဆရာရန်အောင်ဟိန်း(B.Sc)

(၂၀၁၈)ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွင်း

နေသိဒ္ဓိနက္ခတ်နယ်ပယ်ပေါ် လက်နှင့်ဖွန်းတည့်ဖျဉ်းဖြတ်ကပား

(၂၀၁၈)ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွင်း နေသိဒ္ဓိနက္ခတ်၏ နယ်ပယ်ပေါ်သို့ လက်နှင့် မွန်းတည့်ဖျဉ်းဖြတ်ကျော်မည့် အချိန်ဇယားများကို အထူးတွက်ချက် ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။ ယင်းကာလများအတွင်း မဟာဝေဒဗ္ဗမန္တန်၊ စူဠဝေဒဗ္ဗမန္တန်၊ ရှင်သီဝလီ(၁၀)ဂါထာ စသော လာဘာ၊ ဓနဆိုင်ရာ ဂါထာမန္တန်များ ရွတ်ပွားပူဇော်ခြင်းအားဖြင့် အကျိုးကျေးဇူးများ စကန်ခံစားရပါလိမ့်မည်။

အထူးမှာ (၁၉-၁-၂၀၁၈) နံနက်(၁:၄၇:၅၈)နာရီမှ (၂၀-၁-၂၀၁၈) နံနက်(၄:၁၃:၀၆)နာရီအတွင်းတွင် စန်း (ခေါ်) တနင်္လာဂြိုဟ်သည် နေသိဒ္ဓိနက္ခတ်၏ နယ်ပယ်ပေါ်သို့ ကောဇာသွားခြင်းဖြင့် ဖြတ်ကျော်စီးနင်းနေပါလိမ့်မည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ လက်ဖြတ်ကျော်ခြင်းအတွက် (၁၉-၁-၂၀၁၈) နံနက်(၇:၅၀:၁၀)နာရီမှ (၈:၃၆:၁၁)နာရီအတွင်းနှင့် မွန်းတည့်ဖျဉ်းဖြတ်ကျော်ခြင်းအတွက် (၁၉-၁-၂၀၁၈) မွန်းလွဲ(၁:၂၉:၅၁)နာရီမှ (၂:၂၁:၂၉)နာရီ အတွင်းတို့တွင် လာဘာ၊ ဓနဆိုင်ရာ ဂါထာ၊ မန္တန်များ ရွတ်ပွားခြင်း၊ ယတြာအစီအစဉ်များ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် အကျိုးထူးများစွာ ခံစားရပါလိမ့်မည်။

ဆရာရန်အောင်ဟိန်း(B.Sc)

(၂၀၁၈)ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွင်း

ခေတ်မီနက္ခတ်နယ်ပယ်ပေါ် လက်ခြေတင်ထား

ရက်	စတင်ချိန်	ထွက်ခွာချိန်
၁	၉:၀၀:၅၆	၉:၄၆:၅၇
၂	၈:၅၇:၀၀	၉:၄၃:၀၁
၃	၈:၅၃:၀၄	၉:၃၉:၀၅
၄	၈:၄၉:၀၈	၉:၃၅:၀၉
၅	၈:၄၅:၁၃	၉:၃၁:၁၄
၆	၈:၄၁:၁၇	၉:၂၇:၁၈
၇	၈:၃၇:၂၁	၉:၂၃:၂၂
၈	၈:၃၃:၂၅	၉:၁၉:၂၆
၉	၈:၂၉:၂၉	၉:၁၅:၃၀
၁၀	၈:၂၅:၃၃	၉:၁၁:၃၄
၁၁	၈:၂၁:၃၇	၉:၀၇:၃၈
၁၂	၈:၁၇:၄၁	၉:၀၃:၄၂
၁၃	၈:၁၃:၄၅	၈:၅၉:၄၆
၁၄	၈:၀၉:၄၉	၈:၅၅:၅၀
၁၅	၈:၀၅:၅၄	၈:၅၁:၅၅
၁၆	၈:၀၁:၅၈	၈:၄၇:၅၉
၁၇	၇:၅၈:၀၂	၈:၄၄:၀၃
၁၈	၇:၅၄:၀၆	၈:၄၀:၀၇
၁၉	၇:၅၀:၁၀	၈:၃၆:၁၁
၂၀	၇:၄၆:၁၄	၈:၃၂:၁၅
၂၁	၇:၄၂:၁၈	၈:၂၈:၁၉
၂၂	၇:၃၈:၂၂	၈:၂၄:၂၃
၂၃	၇:၃၄:၂၆	၈:၂၀:၂၇
၂၄	၇:၃၀:၃၀	၈:၁၆:၃၁
၂၅	၇:၂၆:၃၅	၈:၁၂:၃၆
၂၆	၇:၂၂:၃၉	၈:၀၈:၄၀
၂၇	၇:၁၈:၄၃	၈:၀၄:၄၄
၂၈	၇:၁၄:၄၇	၈:၀၀:၄၈
၂၉	၇:၁၀:၅၁	၇:၅၆:၅၂
၃၀	၇:၀၆:၅၅	၇:၅၂:၅၆
၃၁	၇:၀၂:၅၉	၇:၄၉:၀၀

(၂၀၁၈)ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွင်း

ခေတ်မီနက္ခတ်နယ်ပယ်ပေါ် မွန်းတည့်မျဉ်းဖြတ်ထား

ရက်	စတင်ချိန်	ထွက်ခွာချိန်
၁	၁၄:၄၀:၃၇	၁၅:၃၂:၁၆
၂	၁၄:၃၆:၄၂	၁၅:၂၈:၂၀
၃	၁၄:၃၂:၄၆	၁၅:၂၄:၂၄
၄	၁၄:၂၈:၅၀	၁၅:၂၀:၂၈
၅	၁၄:၂၄:၅၄	၁၅:၁၆:၃၂
၆	၁၄:၂၀:၅၈	၁၅:၁၂:၃၆
၇	၁၄:၁၇:၀၂	၁၅:၀၈:၄၀
၈	၁၄:၁၃:၀၆	၁၅:၀၄:၄၄
၉	၁၄:၀၉:၁၀	၁၅:၀၀:၄၈
၁၀	၁၄:၀၅:၁၄	၁၄:၅၆:၅၃
၁၁	၁၄:၀၁:၁၈	၁၄:၅၂:၅၇
၁၂	၁၃:၅၇:၂၃	၁၄:၄၉:၀၁
၁၃	၁၃:၅၃:၂၇	၁၄:၄၅:၀၅
၁၄	၁၃:၄၉:၃၁	၁၄:၄၁:၀၉
၁၅	၁၃:၄၅:၃၅	၁၄:၃၇:၁၃
၁၆	၁၃:၄၁:၃၉	၁၄:၃၃:၁၇
၁၇	၁၃:၃၇:၄၃	၁၄:၂၉:၂၁
၁၈	၁၃:၃၃:၄၇	၁၄:၂၅:၂၅
၁၉	၁၃:၂၉:၅၁	၁၄:၂၁:၂၉
၂၀	၁၃:၂၅:၅၅	၁၄:၁၇:၃၄
၂၁	၁၃:၂၁:၅၉	၁၄:၁၃:၃၈
၂၂	၁၃:၁၈:၀၄	၁၄:၀၉:၄၂
၂၃	၁၃:၁၄:၀၈	၁၄:၀၅:၄၆
၂၄	၁၃:၁၀:၁၂	၁၄:၀၁:၅၀
၂၅	၁၃:၀၆:၁၆	၁၃:၅၇:၅၄
၂၆	၁၃:၀၂:၂၀	၁၃:၅၃:၅၈
၂၇	၁၂:၅၈:၂၄	၁၃:၅၀:၀၂
၂၈	၁၂:၅၄:၂၈	၁၃:၄၆:၀၆
၂၉	၁၂:၅၀:၃၂	၁၃:၄၂:၁၀
၃၀	၁၂:၄၆:၃၆	၁၃:၃၈:၁၅
၃၁	၁၂:၄၂:၄၀	၁၃:၃၄:၁၉



ဂန္ထီရပရိသတ် မေး၍
ဆရာရန်အောင်ဟိန်း ဖြေသည်

ဂန္ထီရမဂ္ဂဇင်း၏ ဗေဒင် အမေး-အဖြေ ကဏ္ဍတွင် မေးမြန်းလိုပါက မေးလိုသော အချက်အလက် အတိအကျ (လိုတိုရှင်း) ရေးသား၍ အောက်ဖော်ပြပါ လိပ်စာအတိုင်း လိပ်မူ၍ ပေးပို့နိုင်ပါသည်။



အမှတ်-၁၈၂(က)(မြေညီထပ်)၊ ၃၃-လမ်း(အထက်)၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

- * မေးသူ၏ အမည် _____
- * မွေးနေ့ (နှစ်၊ လ၊ ရက်) _____
- * မွေးဖွားရာ မြို့/ရွာ _____
- * အချိန်ကာရီ (နေ့/ည) _____

မေးခွန်းများ

- (၁) _____
- (၂) _____
- (၃) _____

ဓမ္မိဂပရိသတ်မေး၍

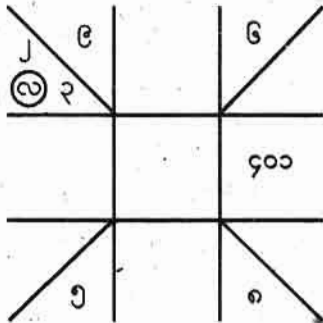
သဏ္ဍာန်သောင်ဟန်နိုး



ပြေညှိ

လေ့ယူနိုင်

(၃-၂-၁၉၉၃၊ ၁၅:၂၀ နာရီ၊ ပုသိမ်မြို့)



၁။ မည်သည့်စီးပွားရေး လုပ်ငန်းမျိုးဖြင့် အကျိုးပေးမလဲ။

(၁၀)တန်တွင် မိကြာဂြိုဟ် ရပ်တည်နေပြီး (၁၀)တန်သခင်ဂြိုဟ် ၅တေး (၄)တန်ဘာဝတွင် ရပ်တည်နေသည်။ (၄)တန်သခင်ဂြိုဟ် (၈)တန်ရပ် ၄ဟူးဂြိုဟ်အား (၅)တန်အထူးမြင် ကြိုထားသည်။ အကျိုးဆောင်လုပ်ငန်း အရောင်းကိုယ်စားလှယ်၊ ပညာရေးဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်း၊ စာရင်းကိုင်၊ စကားပြန်(ဘာသာပြန်) လုပ်ငန်းများ ဆို လုပ်ကိုင်ရတတ်သည်။ (၂၆-၈-၂၀၂၀)ထိ လုပ်ငန်းအခြေမကျ၊ မတည်မငြိမ် ကြုံရတတ်သည်။ ရသည့်အလုပ်ကို စိတ်ရှည်စွာ မေးလုပ်နေပါ။ (၂၆-၈-၂၀၂၀) ထက်လျှင် တည်ငြိမ်သော အလုပ်အကိုင် ဖြစ်ထွန်းလာမည်။

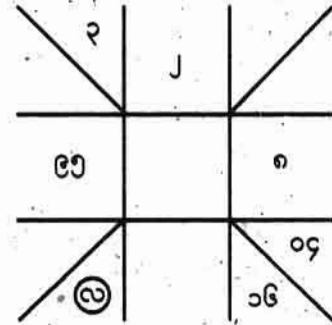
ဘဝအဆင့်အတန်း မြင့်မားမည်လား။
 လက်သခင်ဂြိုဟ် ၄ဟူး (၈)တန်ဘာဝတွင် (၃)တန်သခင်ဂြိုဟ် ၁နေ့ (၈၊ ၉)သခင်ဂြိုဟ် ၈နေ့နှင့် ပူးယှဉ်ရပ်တည်သည်။ (၂)တန်သခင် ၂လာလက်တွင် ပူးသော်လည်း (၁၂)တန်ဘာဝသို့ ကူးပြောင်းရပ်တည်သည်။ (၁၀)တန်သခင်ဂြိုဟ် ၅တေး (၄)တန်ဘာဝမှ (၁၀)တန်

ဘာဝနှင့် (၁၀)တန်ဘာဝရှိ (၅၊ ၁၂)သခင် မိကြာဂြိုဟ်အား ပြန်မြင်ထားသည်။ ဘဝကံ အလတ်စားမျှသာရှိ၍ လူလတ်တန်းစား ဘဝမျိုးတွင် နေသွားရမည်။

၃။ အိမ်ထောင်ကံ၊ အိမ်ထောင်ဖက်၏ ပုံသဏ္ဍာန်။
 (၇)တန်သခင်ဂြိုဟ် ၅တေး (၄)တန်ဘာဝတွင် ရပ်တည်၍ (၁၀)တန်သခင်ဂြိုဟ်လည်း ဖြစ်နေသည်။ အိမ်ထောင်ကံ ကောင်းသည့်အထဲ မပါပါ။ အိမ်ထောင်ကျ နောက်ကျလျှင် ပို၍သင့်လျော်မည်။ အိမ်ထောင်ဖက်သည် မျက်နှာဝိုင်း၍ ခန္ဓာကိုယ် ပြည့်ဖြိုးမည်။ အသားလတ်မည်။ အရပ်အမောင်း အလတ်စားခန့်သာ ရှိမည်။

Ma N.W.C

(၁-၁၂-၁၉၉၀၊ ၂:၀၀ နာရီ၊ ပြင်ဦးလွင်မြို့)



၁။ သာသနာပြုနိုင်/မပြုနိုင်။
 (၉)တန်သခင်ဂြိုဟ် မိကြာ (၃)တန်ဘာဝတွင် (၁၂)တန်သခင် ၁နေ့နှင့် ပူးယှဉ်နေသည်ကို (၁၁)တန်တွင် ကိတ်ဂြိုဟ်နှင့် ပူးယှဉ်ရပ်တည်သော ဥစ်ဂြိုဟ် ၅တေးက (၅)တန်အထူးမြင်ထားပါသည်။ (၁၀)တန်သခင် ၄ဟူး (၄)တန်ရာသီ (၃ တန်ဘာဝ)တွင် (၅၊ ၆)သခင် ၈နေ့ဂြိုဟ်နှင့် ပူးယှဉ်ရပ်တည်သည်။ ၅တေးသည် (၇)တန်သခင်ဖြစ်ရကား (၁၁)တန်တွင် ရပ်တည်ကာ (၇)တန်ဘာဝအား (၉)တန်အထူးမြင် ပြန်ကြည့်နေခြင်းက အိမ်

ထောင်ရေးကို ဖြစ်ပေါ်စေတတ်သည်။ သာသနာပြုလို စိတ် ရှိသော်လည်း အိမ်ထောင်ကျ စောတတ်သည်။ အသက်(၆၃)နှစ်ကျော်ပြီးမှသာ သာသနာပြုသော လမ်း ချောင်းဘက် ရောက်နိုင်၏။ အလှူဒါနဖြင့် သာသနာ ပြုရလိမ့်မည်။

၂။ အိုးပိုင်အိမ်ပိုင်နှင့် နေရမည်လား။

(၄)တန်ဘာဝသခင်ဂြိုဟ် ၅တေး (၁၁)တန်ဘာဝ တွင် ဥစ်မူရပ်တည်ကာ (၃)တန်ရပ် ၁နွေ၊ ဖြောဂြိုဟ် များအား အမြင်ကြိုထားသည်။ အိမ်ထောင်ဖက်၏ကံဖြင့် အိမ်၊ ယာဉ် ပိုင်ဆိုင်ရ၊ အသုံးပြုရတတ်သည်။

၃။ အိမ်ထောင်ကံ။ တွေ့ပြီးသူလား။

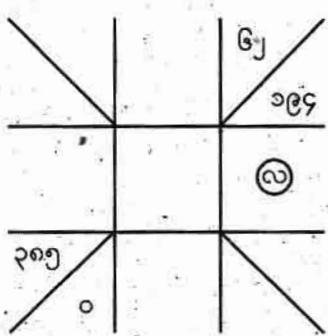
(၇)တန်သခင်ဂြိုဟ် ၅တေး (၁၁)တန်တွင် ဥစ်မူ ရပ်တည်ကာ (၇)တန်ဘာဝ(မိန်)ကို (၉)တန်အထူးမြင် ကြိုထားသည်။ အိမ်ထောင်ကံ ကောင်းပါသည်။ (၂၀၁၉) ခုနှစ်နောက်ပိုင်းတွင် မိမိကြိုဆုံရဖူးသူ (ချစ်သူ ဟုတ် ချင်မှ ဟုတ်မည်)၊ သိက္ခမ်းဖူးသူ၊ မိမိထက် အသက် (၅)နှစ်မှ (၁၀)နှစ်ထိအတွင်း ကြီးသူနှင့် ဧပေါင်းဖက်ရ တတ်သည်။

မသန်းသန်းဝင်း

(၁၉-၂-၁၉၈၀၊ ၅:၀၀ နာရီ၊ လပွတ္တာမြို့)

၁။ ဘဝတစ်သက်တာတွင် မည်သည့်လုပ်ငန်းမျိုးဖြင့် အကျိုးပေးမည်နည်း။

(၁၀)တန်ဘာဝသခင်ဂြိုဟ် ဖြော (၃)တန်ဘာဝ တွင် ဥစ်မူကာ ၂လံာဂြိုဟ် (၂ တန်ရပ်)နှင့် ပူးယှဉ်နေ သည်။ ရေကြောင်းခရီးနှင့် ဆက်စပ်သောလုပ်ငန်း၊ ရေ၊ အရည်နှင့် ပတ်သက်သောလုပ်ငန်း (အအေး၊ ဖျော်ရည်၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် စသည်)၊ အထည်၊ လျှပ်စစ်ပစ္စည်း၊



အလှူကုန်ပစ္စည်း လုပ်ငန်းများထဲမှ လုပ်ရတတ်သည် (၃၊ ၂)တန် အကျိုးဆောင်နေသည်။ (၅၊ ၁၀)သခင် ဖြောဂြိုဟ်၏ ထူလဒသာသည် (၁၅-၁၀-၂၀၃၀) စားဝင်ပါမည်။ ကောဇာ ၅တေးဂြိုဟ် တူရာသီသို့ ပြော ဖြစ်ရာ (၂)နှစ်အတွင်း စီးပွားတိုးတက်လာရန် နိုင် သည်။

၂။ အသက်ဘယ်လောက်မှာ ဘဝအမြင့်ဆုံး ရောက်မည် လဲ။

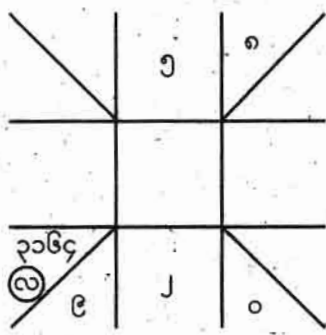
(၂၀၂၁)ခုနှစ်မှ (၂၀၂၆)ခုနှစ်အတွင်း ဘဝကံ အတော် ဆုံးကာလ ဖြစ်ပါမည်။ ဖြောထူလတွင် ၅တေးနှင့် ဘုတ္တိဒသာကာလများ ဖြစ်ပါသည်။

၃။ သားသမီးအကျိုးပေး/မပေး။

(၅)တန်သခင်ဂြိုဟ် ဖြော (၃)တန်တွင် ရပ်တည် ၍ (၂)တန်ရပ် (၇)တန်သခင် ၂လံာဂြိုဟ်နှင့် ပူး နေပေရာ သားသမီးအကျိုးပေးပါမည်။

M.L.M.H

(၂၉-၈-၁၉၈၇၊ ၇:၀၅ နာရီ၊ သဲကုန်းမြို့)



၁။ (၂၀၁၈)ခုနှစ်တွင် ရာထူးတိုးသင်တန်း တက် လား။

(၂၇-၁-၂၀၁၈)မှ (၁၅-၁၁-၂၀၁၈)အတွင်း ထူလ၊ ဖြောဘုတ္တိဒသာ စားဝင်နေပါသည်။ ထူလ သခင်ဂြိုဟ် ၅တေးသည် (၅၊ ၈)သခင်ဖြစ်၍ မိသား ဇာ(၈)တန်ဘာဝတွင် ရပ်တည်နေပါသည်။ ဘုတ္တိဒသာ ဂြိုဟ် ဖြောသည် (၃၊ ၁၀)သခင်ဖြစ်၍ သိဟ် (၁၂)တန်ဘာဝတွင် (၂၊ ၁၁)သခင် ၄ဟူး၊ လင် ၁နွေ၊ (၄၊ ၉)သခင်ဂြိုဟ် အင်္ဂါတို့နှင့် ပူးယှဉ်ရန် နေပါသည်။ ရာထူးတိုးသင်တန်း ပါနိုင်သော်

ရာထူးတက်ရန် နောက်ကျတတ်ပါသည်။

၂။ သားသမီး အကျိုးပေး၊ အရေအတွက်။

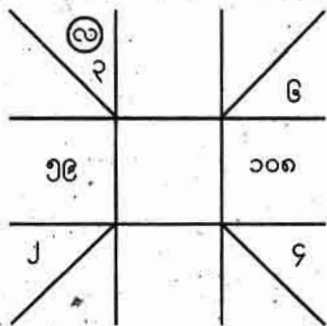
(၅)တန်သခင်ဂြိုဟ်၊ ၅တေးဖြစ်၍ (၉)တန်(မိဿ နာသီ)တွင် ရပ်တည်ရကား သားသမီးအရေအတွက် နည်း တတ်သည်။ သားသမီး အဖတ်မတင် ဖြစ်ရတတ်သည်။ ငြိမ်းစားက (၂)ဦးထိ ရနိုင်ပါသည်။ သားသမီးအကျိုး ပေးကံ သင့်ရုံသာရှိသည်။

၃။ အိုဇာတာ၊ သက်တမ်း။

အသက်(၅၅)နှစ်မှ (၆၂)နှစ်ထိ (၂၊ ၁၁)သခင် ငှဟူး ထူလဒသာ စားဝင်သည်။ (၆၂)နှစ်မှ (၆၉)နှစ်အထိ (၂)တန်ရပ် ငှဟူး (၂၊ ၁၁)သခင်ကို ကိုယ်စားပြုသော ထိတ်ထူလဒသာ စားဝင်သည်။ အိုဇာတာ ကောင်းပါ သည်။ လက်သခင်ဂြိုဟ် ခန္ဓေ (၁၂)တန်ဘာဝသို့ ကူး ခြောင်းရပ်တည်၍ (၂၊ ၁၁)တန် မာရကသခင်နှင့်ပူးကာ (၉)တန်ဘာဝကသခင် အင်္ဂါပါ သိဟ်ရာသီတွင် ပူးယှဉ် ရပ်တည်၍ သက်လတ်တမ်းဖြစ်သည်။ (၆၆)နှစ်ဝန်းကျင် ထိ အမြင့်ဆုံး နေရတတ်သည်။

M.C.M.H

၁၁-၁-၁၉၉၁၊ ၁၂:၄၀ နာရီ၊ သဲကုန်းမြို့



(၂၀၁၈)ခုနှစ်တွင် မိမိဇာတိ တိုင်း၊ မြို့နယ်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရမည်လား။

(၁၀-၁-၂၀၁၈)မှ (၁၀-၇-၂၀၁၈)ထိ ခန္ဓေထူလ၊ ဘုတ္တိဒသာ စားဝင်သည်။ (၂၀-၇-၂၀၁၈)မှ (၁၆-၁-၂၀၁၈)ထိ ခန္ဓေ ထူလ၊ အင်္ဂါ ဘုတ္တိဒသာ စားဝင် သည်။ ခန္ဓေဂြိုဟ်သည် (၉)တန်ဘာဝတွင် ရပ်တည်၍ (၁၀)သခင် စနေနှင့် ပူးယှဉ်သည်။ (၈၊ ၁၁)သခင် စနေနှင့် အပြန်အလှန် အမြင်ကြုံထားသည်။ ခန္ဓေ ထူလ၊ ခန္ဓေ ဘုတ္တိဒသာကာလ ဇာတိတွင် တာဝန်ထမ်း

ရန် မဖြစ်နိုင်သေးပါ။ တစ်ဖန် ၂လံာ် ဘုတ္တိဒသာကာလ မှာ (၃)တန်သခင်ဂြိုဟ်အဖြစ် သိဟ်ရာသီတွင် ရပ်တည် ၍ အခြားအရပ်တွင်ပင် တာဝန်ထမ်းနေရပေဦးမည်။ သို့ ဖြစ်၍ (၂၀၁၈)ခုနှစ်တွင် မွေးဇာတိအရပ်သို့ ပြန်ရောက် ဦးမည် မဟုတ်ပါ။

၂။ အိမ်ထောင်ကံ ကာလ။

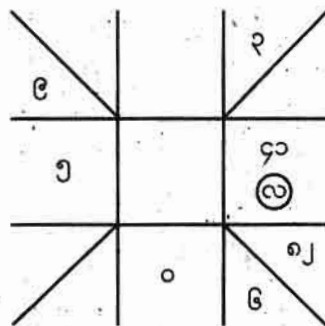
(၇)တန်သခင်ဂြိုဟ် အင်္ဂါ လက်တွင်ပူး၍ (၇)တန် ဘာဝကို ပြန်မြင်ခြင်းကြောင့် ဘာဝတွင် အိမ်ထောင်ကျ မည်။ အိမ်ထောင်ကံ အလတ်စားကောင်းသည်။ ခန္ဓေ ထူလ၊ စနေ ဘုတ္တိဒသာကာလ (၂၈-၇-၂၀၂၀)မှ (၁၀-၇-၂၀၂၁)တွင်း အိမ်ထောင်ကျဖို့ ရှိသည်။

၃။ ရနိုင်မည့် သားသမီးအရေအတွက်။

(၅)တန်သခင် ငှဟူးဂြိုဟ် ဓနရာသီတွင် ရပ်တည် သည်။ သားသမီးနည်းတတ်သည်။ (၂)ဦးမှ (၃)ဦးထိ ရနိုင်သည်။

ဦးသီဟ

(၂၁-၁-၁၉၅၅၊ ၇:၅၅ နာရီ၊ ရန်ကုန်မြို့)



၁။ စီးပွားရေး။

(၁-၇-၂၀၀၃)မှ (၁-၇-၂၀၂၁)ထိ ရာဟုထူလ ဒသာ စားဝင်၍ (၁၉-၁-၂၀၁၈)မှ (၁၃-၁၂-၂၀၁၈)ထိ ခန္ဓေ ဘုတ္တိဒသာ စားဝင်ပါမည်။ ရာဟု ဓနရာသီ (၁၁) တန်ဘာဝတွင် ရပ်တည်၍ (၇)တန်သခင် ၂လံာ်ဂြိုဟ်နှင့် ပူးယှဉ်၏။ ခန္ဓေ (၁၂)ဘာဝ (မကာရရာသီ)တွင် (၆၊ ၉)သခင် ငှဟူးနှင့် ပူးယှဉ်၍ ရပ်တည်သောကြောင့် စီး ပွားရေးသင့်ရုံသာဖြစ်၍ မပြေလည်မှုများ ကြုံနေရတတ် ၏။ (၂၀၁၅)ခုနှစ်နောက်ပိုင်းမှစကာ တဖြည်းဖြည်း လျော့ ကျလာသည်ဟု ယူဆရသည်။ (၁၃-၁၂-၂၀၁၈)မှ (၁၃-

၆-၂၀၂၀)အတွင်း ၂၀၁၈ ဘုတ္တိဒဿာတွင် စီးပွားပြန်ဖြစ် ထွန်းလာပါမည်။

၂။ အိမ်ထောင်ရေး။

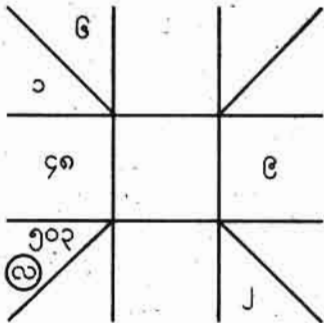
(၇)တန်သခင်ဂြိုဟ် ၂၀၁၈ ဇန်နဝါရီ (၁၁)တန်ဘာဝတွင် ကူးပြောင်းရပ်တည်၍ ရာဟုဂြိုဟ်နှင့်ပူးကာ ကရကဋ်ရာသီ (၆)တန်ဘာဝသို့ ကူးပြောင်းရပ်တည်သော (၃၊ ၁၂)သခင် ၅တေး ဥစ်ဂြိုဟ်၏ အမြင်ခံရ၍ ဘဝအိမ်ထောင်ရေးကံ ကောင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ပါ။ အိမ်ထောင်တစ်ဆက်မက ကြုံရတတ်ခြင်း၊ အိမ်ထောင်ရေးစိတ်သဘော မကိုက်ညီခြင်းများ ကြုံရတတ်သည်။ ယခုဇာန်ရှိ အိမ်ထောင်ရေးအခြေအနေကား (၂၀၁၈)ခုနှစ်အတွင်း မသာယာသော်လည်း မပြိုကွဲနိုင်ဟု ယူဆပါသည်။

၃။ ထိကံ။

(၃)တန်သခင် ၅တေး ဥစ်မူကာ ကရကဋ် (၆)တန်ဘာဝတွင် ရပ်၍ မိမိပိုင် ဇန်နဝါရီ (၃)တန်ဘာဝကို ပြန်မြင်ထား၍ ဘဝတွင် ထိပေါက်နိုင်သောကံ ရှိပါသည်။ (၂၀၁၉)ခုနှစ်အတွင်း၌ ထိပေါက်ကံ ရှိနေပါသည်။

T.S

(၂၇-၆-၁၉၈၀၊ ၁၀:၀၀ နာရီ၊ ရန်ကုန်မြို့)



၁။ အိမ်ထောင်ကံရှိ/မရှိ၊ ကောင်း/မကောင်း။

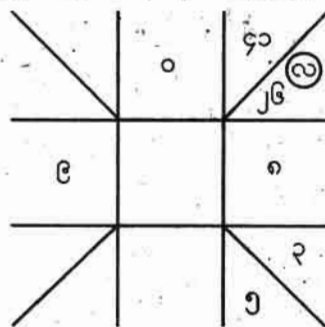
(၇)တန်သခင်ဂြိုဟ် ၈နေ လက်တွင်ပူး၍ (၇)တန်အား ပြန်မြင်၍ အိမ်ထောင်ကျမည့်ကံ ရှိသော်လည်း အိမ်ထောင်ကျ နောက်ကျတတ်မည်။ (၂၀၂၁)ခုနှစ်မကျော်မီ (၂၀၁၉-၂၀၂၀)ခုနှစ်တစ်ပိုက်တွင် အိမ်ထောင်ရေးပေါ်ပေါက်တတ်သည်။ အိမ်ထောင်ရေး စိတ်ချမ်းသာမှု နည်းတတ်၍ မပြုသည်က ပိုကောင်းမည်ဟု ယူဆမိပါသည်။

၂။ ကျန်းမာရေး။

(၂၅-၃-၂၀၁၇)မှ (၂၅-၃-၂၀၂၇)အထိ ၂၀၁၇ ဒဿာ စားဝင်ပါသည်။ (၁၂)တန်သခင်အဖြစ် (၄)တန်တွင် ရပ်တည်နေသည်။ လက်တွင် (၆၊ ၇)သခင် ပူး၍ ပင်ကိုကျန်းမာရေးအခံ ညံ့တတ်သော်လည်း အထူးပါ ကာလတွင် သင့်တင့်စွာ ကောင်းမွန်နေတတ်ပါသည်။ ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်း ပြသရသော မတ်တတ်နာသဘောထား မကင်းတတ်ပါ။

ဒေါ်မြသက်

(၂၅-၃-၁၉၇၁၊ ၅:၀၀ နာရီ၊ ပခုက္ကူမြို့)



၁။ ရာထူးတိုးကိန်း၊ အရာရှိဖြစ်/မဖြစ်။

(၁၀)တန်သခင်ဂြိုဟ် ၁နေဂြိုဟ် ဇန်နဝါရီ (၁)တန်ဘာဝတွင် (၅၊ ၈)သခင် (၂)တန်ရပ် ၄ဟူးဂြိုဟ်နှင့် ယှဉ်ရပ်တည်၍ (၃၊ ၁၀)သခင် (၁၀)တန်ရပ် (၁)သန္နိနှင့်ပူး)သော အင်္ဂါဂြိုဟ်က (၄)တန်အထူးမြင်သည်။ ဘဝတွင် အရာရှိအဆင့် ရောက်နိုင်သော်လည်း (၂၀၁၈)ခုနှစ်အတွင်း မမြင်သေးပါ။

၂။ ထိဆုကြီးပေါက်ကံ၊ ပါ/မပါ။

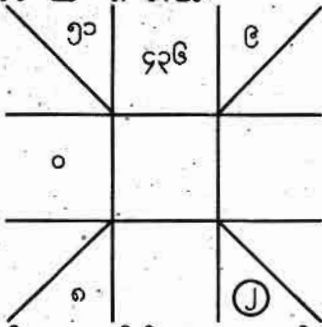
(၃)တန်သခင် အင်္ဂါ (၁၁)တန်သန္နိနှင့် ပူးယှဉ်တည်၍ (၁၀)တန်တွင် တည်နေ၏။ (၂)တန်ရပ် (၄)သခင် ၄ဟူးဂြိုဟ်အား ယင်းအင်္ဂါဂြိုဟ်က (၄)တန်အထူးမြင်ထားသည်။ ထိစပ်တူပေါက်ကံ ရှိသည်။ (၂၀၁၉-၂၀၂၀)ခုနှစ်တွင် ထိကံစမ်းကြည့်ပါလေ။

၃။ ကျန်းမာရေးသတိပြုရမည့် ကာလ။

(၂၀၁၈-၂၀၁၉)ခုနှစ်အတွင်း ထူးခြားသော မရှိပါ။ သာမန်အညံ့ကြုံခြင်းမျိုးသာ ရှိတတ်၍ ခိုးနစ်မရှိပါ။

ခြေမာလာ

၆-၁၉၇၇၊ ည၊ ရန်ကုန်မြို့



ချိန်အတိအကျ မပါ၍ မေးထားသည်များကို ခြုံငုံ ဖြေပေးလိုက်ပါသည်။ တိကျမှု အားနည်းပေမည်။)

ကျန်းမာရေး။

စန်းမှ (၆)တန်တွင် (၆)တန်သခင် အင်္ဂါရပ်၍ စန္ဒြေသခင်လည်း ဖြစ်သောကြောင့် ကျန်းမာရေးတွင် ပြုစုရာများ ရှိမည်။ နှလုံး၊ အသည်း၊ အစာအိမ် ဝါများထဲမှ သတိပြုပါ။ (၂၀၁၈)ခုနှစ်အတွင်း ကျန်းမာရေး အညံ့များ ရှိနေသည်။

အိဇာတာ။

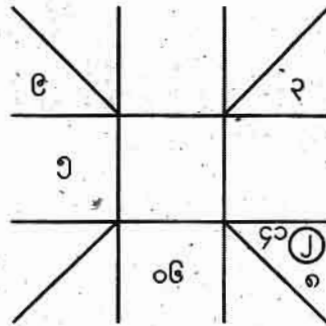
စန္ဒြေလဂ္ဂနမှ (၂၊ ၅)သခင် ၅တေးဂြိုဟ် စန်းကို တန်မှ အမြင်ကြုံနေသည်။ ဘဝတွင် မဆင်းရဲတတ် စေကေသရီယုဂ်ကောင်း ရ၍ဖြစ်သည်။ (၇-၅-၂၀၂၀)မှ (၇-၅-၂၀၃၀)အတွင်း ၂လာထူလဒသာစား၍ (၄-၂၀၂၅)ခုနှစ်တစ်စိုက်တွင် ၅တေးဘုတ္တိဒသာ စားသည်ဖြစ်ပေရာ ယင်းကာလ ဘဝကံ အကောင်းဆုံး ဖြစ်သည်။ (၂၀၃၇)ခုနှစ်မှ (၂၀၅၅)ခုနှစ်အထိ စန်းမှ တန်ရပ် ရာဟုထူလဒသာ စားဝင်မည်ဖြစ်ရာ အိဇာတာကောင်းပါသည်။

သားသမီးကံ။

စန္ဒြေလဂ္ဂနမှ (၅)တန်တွင် ကိတ်ရပ်၍ သားသမီး၏ ထောက်ပံ့ခြင်းမျိုး အသင့်အတင့် ခံစားရမည်။

၂၂-၁၉၅၄၊ နံနက်၊ ထားဝယ်မြို့

တိကျပါ၍ စန်းမှ လက်ပြု ဟောပေးလိုက်သည်။ အားနည်းပါမည်။ မေးထားရေးအခြေအနေ။



စန္ဒြေလဂ္ဂန (ခနုရာသီ)မှ (၁၁)တန် တူရာသီသို့ ကောဇာ ၅တေး ဝင်ရောက်လာပြီဖြစ်၍ (၂၀၁၈)ခုနှစ် အတွင်း စီးပွားရေးအခြေအနေ သင့်ပါမည်။ ကောဇာ စနေကား စန်းပေါ် တက်နေပြီဖြစ်၍ အဆင်မပြေမှုနှင့် စိတ်ပျက်စရာများကို ကာလရှည်ကြာ (၅)နှစ်ခန့် ကြိုရ ပေးဦးမည်။ လွန်ခဲ့သော (၂)နှစ်ကျော်ခန့်ကတည်းက စိတ် ပျက်စရာ၊ စိတ်ဓာတ်ကျစရာများ မကြာခဏ ကြုံနေခဲ့ တတ်သည်။

၂။ ထိပေါက်ကံ။

စန်းမှ (၃)တန်သခင် စနေဂြိုဟ်သည် ယင်းမှ (၁၁) တန် တူရာသီတွင် ယင်းရာသီသခင်ဂြိုဟ် ၆ကြာနှင့် ပူး၍ ထိပေါက်တတ်သော်လည်း မှန်းသော ထိဆုကြီး မျိုး မဝင်တတ်ပါ။ (၂၀၁၈)ခုနှစ်အတွင်း ထိဆုသေးလေး မျိုးတော့ ပေါက်တတ်သည်။

၃။ အိဇာတာ ကောင်း/မကောင်း။

စန္ဒြေလဂ္ဂန (ခနု)မှ (၂)တန်ဘာဝ (မကာရ)ကို ယင်း စန္ဒြေလဂ္ဂနသခင် ၅တေးဂြိုဟ် ဥစ်မူကာ ပြန်မြင်ရကား ငွေကြေးကံ မညံ့လှပါ။ အသက်(၆၅)နှစ်မှ (၈၁)နှစ်ထိ ၅တေးထူလဒသာ စားဝင်မည်ဖြစ်ရာ စိတ်ချမ်းသာစွာ ဘဝအဆုံးသတ်ရပေမည်။ အိုကံ ကောင်းပါသည်။

ဆရာရန်ဒေဘင်ဟိန်း(B.Sc)

(ခရစ်ရှားမူတီးပဒ္ဒတိ ရှေ့ဆောင်နက္ခတ်ဗေဒပညာရှင်)

အမှတ်-၂၁၃(ပ-ထပ်)၊ ၃၂-လမ်း(အထက်)၊ (CLOVER ဟိုတယ်အနီး)၊ ယန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၀၉ ၇၃၁ ၁၉၈ ၂၆၊ ၀၉ ၂၆၁ ၄၄ ၇၇ ၆၆၊ ၀၉ ၇၉၅ ၄၂၀ ၆၄၄

ဘာဝမဇ္ဈနဝင်း၏ လျှို့ဝှက်နည်းစနစ်များ

ဆရာရန်အောင်ဟိန်း(B.Sc)

နက္ခတ်ဗေဒပညာသည်နည်းစနစ်ကြွယ်ဝလှသည်။ နဝင်းစနစ်ကို အသုံးပြုသည့် နည်းစနစ်အမျိုးမျိုး ရှိရာတွင် ဘာဝကို နဝင်းအဖြစ် ယူဆသည့် ဘာဝမဇ္ဈနဝင်း (Bhava Madhya Navamsa) အယူအဆကား မြန်မာပညာရှင်များ အသိနည်းဦးမည်ဟု ယူဆမိပါသည်။ (၂၀၁၇)ခုနှစ်၊ မေလထုတ် နက္ခတ်ဗေဒပညာ၊ အီးမဂ္ဂဇင်း (The Astrological e.Magazine) တွင် ဆောင်းပါးရှင် ဒေါက်တာတီအက်စ်ဝါသန် (Dr. T.S Vasan) က "Secret Techniques of Bhava Madhya Navamsa" ဟူ၍ ဆောင်းပါးရေးသားထားသည်ကို ဖတ်ရှုရ၍ လေ့လာကြည့်ရာ မှန်ကန်မှုများ တွေ့ရသောကြောင့် မြန်မာနက္ခတ်ဗေဒ ဝါသနာရှင်များအတွက် ဖော်ပြပေးအပ်ပါသည်။

ဘာဝမဇ္ဈနဝင်းကို ယူဆရာတွင် အညီအမျှ ဘာဝခွဲနည်းစနစ်ကို အသုံးပြုမှသာ အဆင်ပြေပါမည်။ အထူးသဖြင့် လင်အံသာကို (၃၀)အံသာစီ ပေါင်း၍ ယူသွားသော စနစ်က အသင့်တော်ဆုံး ဖြစ်ပါမည်။ ဥပမာ-မိဿလင် (၂၀)ရလျှင် ကျန်ဘာဝများ အောက်ပါအတိုင်း ယူရပါမည်။

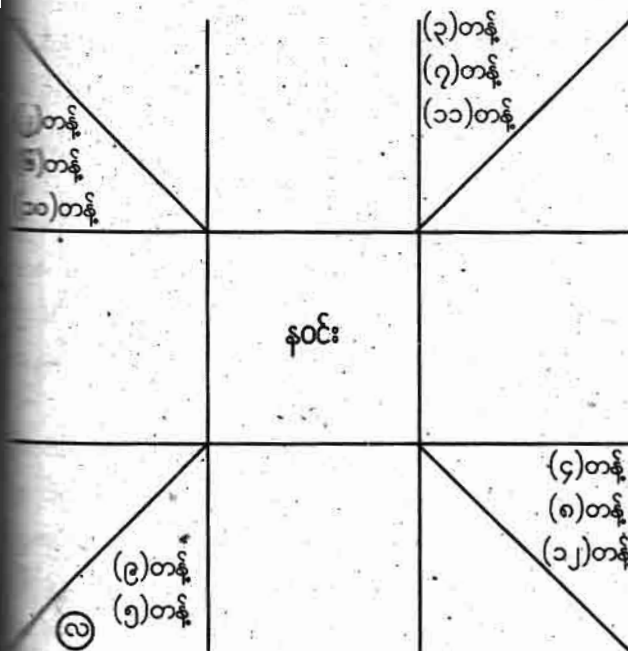
နဝင်းစက်တွင် ဘာဝမဇ္ဈနဝင်း (၀၁) ဘာဝများက စီးသောနဝင်းတည်ရာ ရာသီတွင် ရပ်တည်လာသော ဂြိုဟ်များ၊ ယင်းဘာဝများ၏ နဝင်းစီးရာ ရာသီအိမ်ကို အမြင်ကြုံနေသော ဂြိုဟ်များကို ယင်းဘာဝမဇ္ဈနဝင်းစီးသည့် ဘာဝ၏ အကျိုးတရားများကို ပေးဆောင်မည်ဟု ယူဆရမည်။^၁

အထက်တွင် ဖော်ပြထားသော ရာသီစက်၏ ဘာဝများ၏ (၂၀)အံသာ တန်ဖိုးများအရ နဝင်းစက်တွင် သက်ဆိုင်ရာ ဘာဝများ နဝင်းစီး၍ ရပ်တည်ပုံကို အောက်ဖော်ပြပါ နဝင်းစက်ဇာတာအရ မှတ်ယူရမည်။

နဝင်းစက် ဇာတာတွင် ဘာဝတစ်ခု၏ ဘာဝနဝင်းသည် ရာသီအိမ်တစ်ခုတွင် ရပ်တည်နေသော နဝင်းစက်၌ ယင်းရာသီတွင် ရပ်တည်နေသော ဂြိုဟ်များ ယင်းရာသီကို မြင်သောဂြိုဟ်အား ရှာယူထားသော ယင်းဂြိုဟ်နှစ်မျိုးသည် ယင်းနဝင်းစက်ကျရာ ဘာဝအိမ်ပေါ် လွှမ်းမိုးလွန်းရကား ယင်းဘာဝမဇ္ဈနဝင်းကျရာရက် ရာသီသခင်ဂြိုဟ်အား လျစ်လျူရှု၍ မဇ္ဈနဝင်းတွင် ရပ်တည်နေသောဂြိုဟ်၊ ယင်းဘာဝနဝင်းကို အမြင်ကြုံနေသောဂြိုဟ်အား အဓိကယူ၍ ပြောရမည်။

(၇)တန့်ဘာဝ၏ ဘာဝမဇ္ဈနဝင်း ကျရာရက်နေ့သည် ရာသီနှင့် ယင်းရာသီတွင် ရပ်တည်သော

II ဂုံ ပြဿ	III ဂုံ မေထုန်	IV ဂုံ ကရကဋ်	V ဂုံ သိဟ်
XII ဂုံ မိန်	☉ ဂုံ မိဿ	VI ဂုံ ကန်	VII ဂုံ တူ
XI ဂုံ	ရာသီ	VIII ဂုံ မြို့စွာ	IX ဂုံ
X ဂုံ မကား			



ယူဆရာတွင် ဥပမာ-သောကြာဂြိုဟ် (ကာလတ္တရ က) ဖြစ်ပါက အိမ်ထောင်ကျပြီးနောက် အောင်မြင် များ ရရှိမည်ဖြစ်ပြီး အိမ်ထောင်ဖက်သည် ဇာတာရှင် ဘဝပေါ် ကြီးမားစွာ လွှမ်းမိုးသက်ရောက်မှုရှိမည် ဖြစ်ပေသည်။ အလားတူပင် (၁၀)တန့် (ကမ္ဘာဘဝ)၏ ဘဝမချနဝင်းတည်ရာ ရာသီအိမ်ကို ကြာသပတေးဂြိုဟ် ဖြစ်ကြုံနေပါက ဇာတာရှင်သည် ကျောင်းဆရာကောင်း ဖြစ်ပြီး တရားသူကြီးကောင်းတစ်ဦး စသည်ဖြင့် ကြာသ ပတေးဂြိုဟ်၏ ကာရကပြုမှုအရ ဘဝ၏ အသက်မွေးဝမ်း မောင်း လုပ်ငန်းပေါ် ဖော်ညွှန်းပြမည်ဖြစ်ပြီး ယင်းလုပ် နေမျိုးဖြင့် အောင်မြင်မည်ဟု ယူဆရပါမည်။ အလား တူပင် ကျန်ဘဝများ၏ ဘဝမချနဝင်းများကို စဉ်းစား ယူဆရပေမည်။

ဘဝမချနဝင်းကို ဖတ်ကြားဖော်ထုတ်ရန် နည်းစနစ် များမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

ဘဝတစ်ခု၏ ဘဝမချနဝင်းစီးရာ ရာသီတွင် ရပ် တည်သောဂြိုဟ် ရှိမရှိ ကြည့်ပါ။ ရပ်တည်သောဂြိုဟ် များတွင် ယင်းဂြိုဟ်သည် ယင်း၏ ကာရကသဘောနှင့် ပိုဆိုင်မှု သဘောများအရ ထိုဘဝပေါ် လွှမ်းမိုးမည်။ ဘဝမချနဝင်းကို အမြင်ကြုံနေသောဂြိုဟ် ရှိလျှင် ယင်း ထိုဂြိုဟ်၏ ကာရကပြုမှု (karakatwas) နှင့်

ပိုင်ဆိုင်မှု (adipathyas) အရ ယင်းဘဝပေါ် လွှမ်းမိုးပါမည်။

၃။ ဘဝမချနဝင်း သခင်ဂြိုဟ်သည် ဒုဋ္ဌာနဘဝ များမှ တစ်ခုခုတွင် ရပ်တည်နေပါက (၀၁) ဒုဋ္ဌာန သခင်ဂြိုဟ်များ၏ အမြင်ကို ခံထားရပါက ဘဝ မချနဝင်းအတွက် အဖျက်သဘောဆောင်ခြင်း (၀၁) ဘဝ၏ လွှမ်းမိုးဖော်ဆောင်နိုင်မှု နှောင့်နှေးကြန့် ကြာသွားခြင်း ကြုံရစေပါသည်။

၄။ ဘဝမချနဝင်း သခင်ဂြိုဟ်သည် ယင်း၏ ရပ်တည်မှု၊ အမြင်ခံရမှု၊ ပူးယှဉ်ရပ်တည်ခံရမှု စသည့် အချက်များပေါ် မူတည်၍ အရေးပါပေ သည်။ ဟောပြောရာတွင် အရေးကြီးသော အတွေး အကြံကို ပေးပေးသည်။

၅။ ရာသီနှင့် နဝင်း ဇာတာများမှာ ဂြိုဟ်တို့၏ ပူးယှဉ်မှု၊ အမြင်ကြုံမှု၊ ကတ္တရိယောဂ စသည်တို့ သည် အပြန်အလှန် ဆက်စပ်ပြဋ္ဌာန်းမှု ရှိသည်။

၆။ ဘဝမချနဝင်းတည်ရာ ရာသီပေါ်တွင် ရပ်တည် လာသော ဂြိုဟ်များသည် ထူလ (၀၁) အန္တရဒသာ သခင် ဂြိုဟ်များနှင့် အမြင်ကြုံခြင်း (၀၁) ပူးယှဉ်ရပ်တည်ခြင်း က ယင်းဒသာသခင်ဂြိုဟ်များပေါ် လွှမ်းမိုးမှုပြုပေသည်။

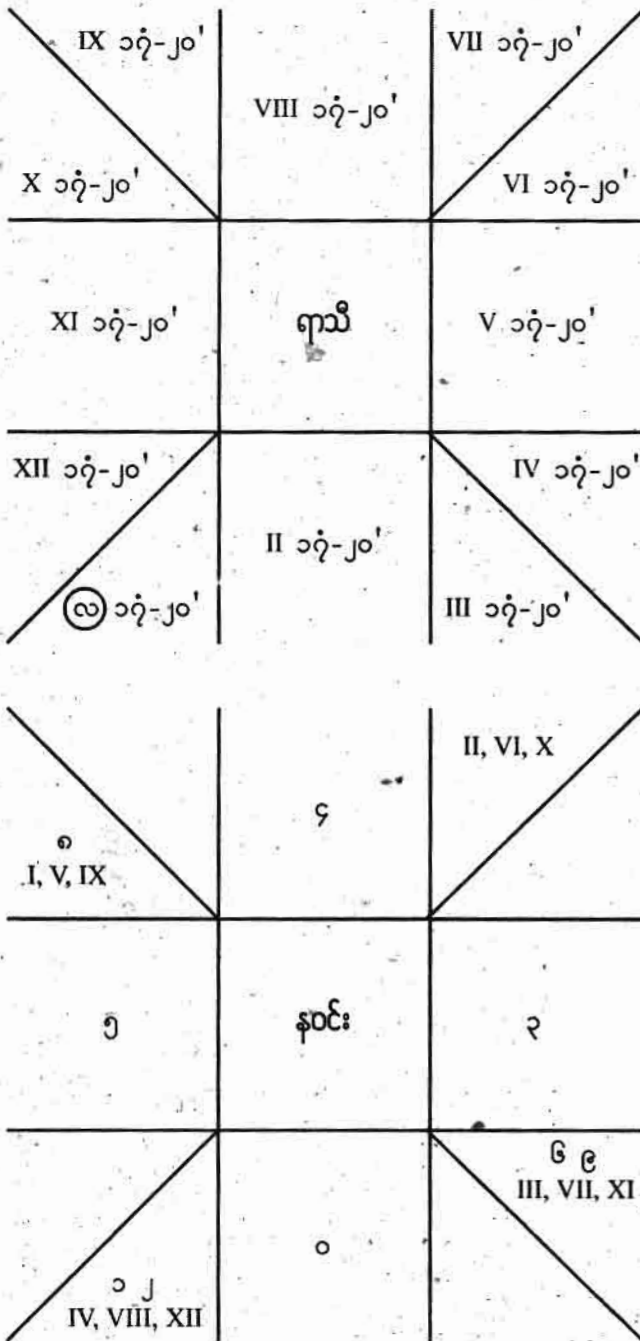
၇။ ဘဝမချကို အညီအမျှ ခွဲခြားသော ဘဝခွဲနည်း စနစ်ဖြင့် အသုံးပြု ဝေဖန်ရန် အကြံပြုလိုပါသည်။ သုတေ သနပြုသူများအနေဖြင့် မတူကွဲပြားသော ဘာဝခွဲနည်း စနစ်မျိုးဖြင့် လေ့လာလိုက လေ့လာသူတေသနပြုနိုင်ပါ သည်။

၈။ ဘဝမချနဝင်းကို လက်အဖြစ် အသုံးပြုပါက အခြား ဂြိုဟ်များ၏ ရာသီများအတွင်း ရပ်တည်မှုအရ သက်ဆိုင် ရာ ဘဝများအတွက် လွှမ်းမိုးသက်ရောက်ပါလိမ့်မည်။ အောက်ပါ ဇာတာများကို သုံးသပ်ပြပါမည်။

ဥပမာဇာတာအရ

ဘဝမချနဝင်းအတွက် သုံးသပ်ချက်များ

၁။ (၁၀)တန့်ဘဝ၏ ဘဝမချနဝင်းသည် မိန်ရာသီ တွင် ကျရောက်၍ ယင်း၏ (၂)တန့် (မိဿ)တွင် ၄ဟူး ဂြိုဟ် ရှိပါသည်။ ၄ဟူးဂြိုဟ်သည် စကားပြောခြင်းကို ကာရကပြု ဖော်ပြသည်။ မိန်မှ (၃)တန့်မြောက်တွင် ၆ကြာဂြိုဟ်ပိုင်သော ပြိဿရာသီ ရှိသည်။ မိန်ရာသီမှ



(၁၀)တန်မြောက်တွင် ယင်း မြေကြာဂြိုဟ် ရပ်တည်နေသည်။ ယင်းအချက်က ဇာတာရှင်၏ အလုပ်အကိုင်တွင် စကားပြောရသောအလုပ် ပါဝင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ဖော်ပြနေသည်။ (၁၀)တန်ဘာဝ မဇ္ဈနဝင်း သခင်ဂြိုဟ် ၅တေးဖြစ်ပြီး ဥစ်မူကာ (၁၀)တန်ဘာဝကို ပြန်၍အမြင်ကြုံနေခြင်းက ကျောင်းဆရာကောင်းတစ်ဦး

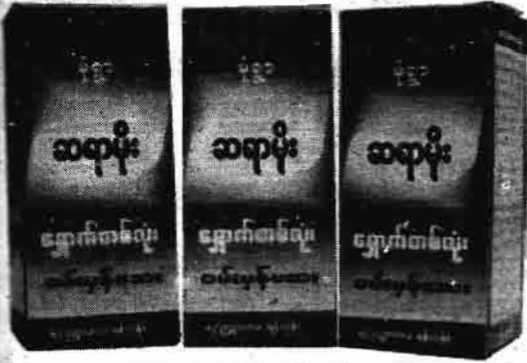
ဖြစ်စေပါတော့သည်။
 ၂။ (၉)တန်ဘာဝမဇ္ဈနဝင်းသည် မေထုန်ရာသီ ကျရောက်နေသည်။ ယင်းရာသီက ဇာတာရှင် ဖခင်အကြောင်း ဖော်ပြမည်ဖြစ်ပြီး ယင်းမှ (၇)တန် (ခနုရာသီ)တွင် ရပ်တည်သော မြေကြာဂြိုဟ်က တန်ဘာဝ မဇ္ဈနဝင်းအား အမြင်ကြုံနေပါသည်။ ယင်းအချက်က ဇာတာရှင်၏ ဖခင်သည် ဂီတကို ဝါသနာပါမည်ဖြစ်ပြီး တရားဓမ္မနှင့်လည်း စိတ်ဝင်စားမည်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြသည်။
 ၃။ (၇)တန်ဘာဝမဇ္ဈနဝင်းသည် မိသားစုအဖွဲ့ ဖော်ညွှန်းပြသည်။ ယင်းသည် ခနုရာသီတွင် ရောက်ကာ ခနုရာသီတွင် ကိတ်ဂြိုဟ်ရပ်တည်ခြင်းက အိမ်ထောင်ရေးကို နောက်ကျစေတတ်ပြီး မြေကြာဂြိုဟ် ရပ်တည်ခြင်းက ကောင်းမွန်သော မိသားစုဘဝ ကြိုရခြင်းကို ဖော်ပြပါသည်။ တန်ဘာဝမဇ္ဈနဝင်း (ခနုရာသီ)မှ (၇)တန်မြောက်သို့ ငှဟူးဂြိုဟ်ပိုင်သော မေထုန်ရာသီ ဖြစ်သည်။ ငှဟူးဂြိုဟ်သည် ရာသီစက်တွင်လည်း မိမိပိုင်သော မေထုန်ရာသီတွင် ရပ်တည်နေ၍ (၅)တန်ဘာဝမဇ္ဈနဝင်းတွင် ရပ်တည်နေပေသည်။ ငှဟူးဂြိုဟ်ကို စနေဂြိုဟ် အမြင်ကြုံနေခြင်းက အိမ်ထောင်ရေးကို နှောင့်နှေးကြန့်ကြာစေကာမူ ဇာတာရှင်သည် အသက်(၃၄)နှစ်ရောက်မှ အိမ်ထောင်ကျခဲ့သည်။
 မူရင်းဆောင်းပါးရှင် ဒေါက်တာတင်အောင်ဝင်း ဝါသနာက နမူနာဇာတာတွင် ရာသီစက်တွင် ငှဟူးဂြိုဟ်များ ပြည့်စုံအောင် မပြထားပါချေ။ ယခု ငှဟူးဂြိုဟ်ရှင်းပြချက်များမှာ ဘာဝမဇ္ဈနဝင်းနှင့် တစ်ဆင့် ငှဟူးဂြိုဟ် နည်းမှီး၍ ရလောက်ပြီဟု ယူဆပါသည်။

ဘာဝမဇ္ဈနဝင်းသည် အသစ်အဆန်းမဟုတ်ဘဲ ကွယ်လွန်သူ ကျမ်းပြုပညာရှင် ရှုရီ စီ.အက်ဆင် (C.S Patel) ကလည်း အညွှန်းပြု ဖော်ပြခဲ့ဖူးပါသည်။ သိရပါသည်။

ဆရာရန်အောင်ဟိန်

ကြေးမြှာဆောင်းပါး

တိုင်းရင်းဆောင်းပါးမှတ်တမ်း 0412 YR 004687
ရိုင်းစင် ၇/၂၀၀၈၊ တာဆာလ (တိုး)-၁၃၁၂



အသိကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့ မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရွှေကံတစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြေးမြှာမြှာပြန်အမှတ်တံဆိပ် (စာနယ်စင်း) ၀၃၀/၀၀၀၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေး ဝါဦး”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရွှေကံတစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့် တကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဒီတာနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာ လား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရွှေကံတစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်း လေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်ဖျား ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဝိုက်နာ၊ ဖိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ ချပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမှန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်း ခြင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနဲ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနုမကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကဲ့ခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအီမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက် ဖယ်ပေးပါတယ်။

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလွန်နေသောအဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံ တော ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်း တာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရွှေကံတစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်း တစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေး ဆ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်း ချီ အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ဝေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ”

ရန်ကင်းမြို့၊ ဗန္ဓုလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ ဖော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးမှူးပုံနှိပ်ရေးထိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုသနန်း
မှတ်-၇/၂၄၆၊ ပေတပ်လမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပပြိုင်နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။ မှန်း-၀၁-၆၉၀၅၀၇၊ ၀၉-၅၁-၈၀၆၃၂
မုံရွာဆရာမိုး - မှန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)



ပါတော်မူစင်တမ်း

တေအောင်

သူတို့အကြောင်း ပြောမည်ဆိုတော့ ရာဇဝင်ကို နည်းနည်းရှင်းပြဖို့ လိုပါတယ်။

ရတနာပုံမြို့တည်နန်းတည် မင်းတုန်းမင်းကြီးဟာ (၁၂၁၄)ခုနှစ်မှာ နန်းတက်ပြီး (၁၂၁၅)ခုနှစ်မှာ အားအကိုးရဆုံးဖြစ်တဲ့ ညီတော် ကနောင်မင်းသားကြီးကို အိမ်ရှေ့အရာ ပေးပါတယ်။ အမှန်ကတော့ မင်းတုန်းမင်းက ဘာမှမလုပ်ရပါဘူး။ ကနောင်မင်းသားကြီးက ဦးဆောင်ပြီး နောင်တော် ပုဂံမင်းကို နန်းချသွားတာပါ။ ဒါကြောင့် ကနောင်မင်းသားကြီးဟာ အိမ်ရှေ့စံ ဖြစ်သင့်ပါတယ်။

သို့ပေမယ့် မင်းတုန်းမင်းကြီးမှာ သားသမီးတစ်ရာ ကျော်ရှိလေတော့ မင်းသားကြီးတွေအဖို့ မျှော်လင့်ချက်မရှိတော့ဘူး။ မင်းတုန်းမင်းကြီး နတ်ရွာစံရင် ကနောင်မင်းသားကြီး ရှင်ဘုရင်ဖြစ်ရမယ်။ အိမ်ရှေ့စံကို သူပေးချင်တဲ့သူ ပေးမယ်။ ဒီမှာ ပြဿနာတက်လာပါတယ်။

မင်းတုန်းမင်းကြီးကတော့ သားတော်တွေထဲက ဘယ်သူ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်မလဲ၊ အစ်မတော် စကြာဒေဝီနဲ့ ဇာတာတော်တွေကို စစ်နေတာပေါ့။ စကြာဒေဝီအကြောင်း ပြောဖို့ နည်းနည်းလိုလာပါတယ်။ စကြာဒေဝီဟာ ရွှေဘိုမင်းရဲသမီး၊ ပုဂံမင်းရဲနမတော် စုဖုရားဖြစ်ပါတယ်။ ငယ်ငယ်ကတည်းက ပိဋကတ်ဗေဒင်ကို အထူးတတ်မြောက်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ဆရာကတော့ တတိယ မောင်းထောင်ဆရာတော် အရှင်ပညာသာမိ ဖြစ်ပါတယ်။

ရွှေဘိုက သမီးတော်စုဖုရားကို အလွန်ချစ်လို့ ပင်တိုင်နန်းနဲ့ ထားပါတယ်။ ဇီဝိတဒါနဆုကို ပေးထားပါတယ်။ ရွှေဘိုမင်းလက်ထက် ယင်းတောဝန်ကြီးဦးတုတ် ရာဇဝတ်သင့်တော့ ဦးတုတ်ရဲ့သား မောင်ဖိုးလှိုင်ကို စုဖုရားက ခေါ်ယူမွေးစားလိုက်ပါတယ်။

ပြည်မင်းသား ရာဇဝတ်သင့်တော့ ပြည်ထိပ်ခေါင်တင်နဲ့ သမီးတော်တွေ။ အနောက်နန်းမိဖုရား မမြကလေး ရာဇဝတ်သင့်တော့ သမီးတော်လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်တို့ကို

စုဖုရားကပဲ ခေါ်ယူမွေးစားပြန်တော့ စုဖုရားရဲ့အိမ်ဟာ ပရဟိတဂေဟာ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

ခမည်းတော် ရွှေဘိုမင်းရဲ့ ဇာတာတော်ကိုစစ်ဆေးဘယ်အချိန်မှာ လုပ်ကြံရမယ်လို့ အခါပေးတာက စုဖုရားပဲ။ ပုဂံမင်းနန်းတက်လာတော့ မြို့တော်ဝန် ကုလားဆပ်နဲ့ မြို့စာရေး ငပိန်တို့ ရမ်းကားကြတာနဲ့ ပုဂံမင်းပြည်သူလူထုက အကြည်ညိုပျက်လာတယ်။ ဒီအခါ မင်းတုန်းမင်းသားနဲ့ ညီတော် ကနောင်မင်းသားတို့က အစ်မတော်စုဖုရားကြီးနဲ့ တိုင်ပင်ကြတယ်။ စုဖုရားကြီးက မင်းနန်းသက်ကုန်နေပြီ။ မောင်တော်တို့ လုပ်ကြံကြံ အချိန်ရောက်ပြီဆိုပြီး အခါပေးပါတယ်။ မင်းတုန်းမင်းသားနဲ့ ကနောင်မင်းသားတို့ ရွှေဘိုထွက်ပြီး လုပ်ကြံတယ်။

ရွှေဘိုက ဆင်းလာတော့ မကွေးဝန်ကြီး ဦးကြာက နန်းတော်တံခါးကို ဖွင့်ပေးလို့ လွယ်လွယ်နဲ့ အောင်မြင်သွားပါတယ်။ ပုဂံမင်းကို နန်းချပြီး မင်းတုန်းမင်းတက်ပါတယ်။ စုဖုရားကြီးကို တောင်နန်းမတော် နေရာမှာ နေပါစေလို့ဆိုတော့ စုဖုရားကြီးက အသက်ကြီးမနေလို့ ဆိုပြီး ငြင်းပါတယ်။ မင်းတုန်းမင်းက အစ်မတော်အမိအရာထား ကိုးကွယ်ပါမယ်။ တောင်နန်းမပေးပါ တောင်းပန်တော့မှ လက်ခံတယ်။

စကြာဒေဝီက သားတော်တွေရဲ့ဇာတာကို စစ်ကြောတော့ ရှင်ဘုရင် ဖြစ်နိုင်မယ့်သူ မတွေ့ဘူး။ မင်းတုန်းမင်းကြီးမှာလည်း ခက်နေတာပေါ့။ ဒီမှာ ကံအကြောင်း ချင်ပါတယ်။ နတ်ရှင်နောင်ဟာ လက်ရုံးရည်၊ နှလုံးရည် ပြည့်စုံတာမို့ ဘုရင့်နောင်နန်းတော်ကြီးကို ပြန်လည်ထောင်ဖို့ ကြိုးစားပေမယ့် ကံမပါတော့ ကြိုသမျှ တွေ့တယ်။

ခုလည်း တောင်ရွှေရေးဆောင် မိဖုရားရဲ့သား မြင်ကွန်းမင်းသားနဲ့ မြင်းခုံတိုင်မင်းသားတို့ဟာ



တော်နဲ့ ဘထွေးတော်တို့ကို လုပ်ကြံပြီး နန်းတက်ဖို့ ကြံ
တယ်။ စလေဦးပုညဆီမှာ အခါတောင်းတော့ (၁၂၂၈)
ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆုတ် (၇)ရက်နေ့မှာ လုပ်ကြံရင် အောင်
မြင်မယ်လို့ ဆိုတယ်။

ဒီကိန်းကို စကြာဒေဝီကလည်း နားလည်ပါတယ်။
ဒါကြောင့် ဒီနေ့မှာ မင်းတုန်းမင်းကို ဥပုသ်တော်ဆောင်
ဝင်ဖို့ ပြောတယ်။ မင်းတုန်းမင်းက ရိုးရိုးဝတ်ဖြူစင်ကြယ်
ဝတ်ပြီး နန်းစွန့်လှေကားက ဆင်းလာတယ်။ ညီတော်
ကနောင်မင်းသားက ဆီးကြိုနေတယ်။ နန်းမြေဘုံသာမှာ
ထွင်းပနေတဲ့ လွှတ်တော်အစည်းအဝေးကို ညီတော် ထိုင်
ထိုင်ပါလို့ လွှဲအပ်ခဲ့တယ်။ ကနောင်မင်းသားက နောင်
တော်ကို ကျိုးအထိ လိုက်ပို့တယ်။ မင်းတုန်းမင်းဟာ
တူသိုလ်တော်ဘုရားအနီးရှိ ဥပုသ်ဆောင်ကို ကြွသွားပါပြီ။

ဒီအခါ လွှတ်တော်ရဲ့ သဘာပတိက မင်းတုန်း
ဗဟုတ်တော့ဘူး။ ကနောင်ဖြစ်နေပြီ။ မြင်ကွန်းမင်းသားနဲ့
မြင်းခုံတိုင်မင်းသားတို့ ထပြီး လုပ်ကြံတော့ အိမ်ရှေ့စံ
ကနောင်မင်းသားကြီး ကျဆုံးရတယ်။ မင်းတုန်းမင်း လွှတ်
သွားတယ်။ ဒီမှာ စလေဦးပုညရဲ့ ဟောကိန်းလည်း မှန်
တယ်။ စကြာဒေဝီရဲ့ ယတြာကလည်း ကောင်းတယ်လို့
ဆိုရမယ်။

တစ်ခုရှိတာက စလေဦးပုညဟာ မင်းတုန်းမင်းရဲ့
ဇတာကို သတိပြုမိဟန် မတူဘူး။ မင်းတုန်းမင်းရဲ့ဇတာ
မှာ အင်္ဂါဂြိုဟ်နိစ်အိမ်မှာ နေတယ်။ ကမ္မအိမ်မှာ တနင်္ဂနွေ၊
သာဘအိမ်မှာ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ကြီးတို့ အနှောင့်
အယှက်မရှိ ရပ်တည်နေပါတယ်။
ဒါကြောင့် မင်းတုန်းမင်းကို လုပ်
ကြံ၍မရ။ ဥပစ္စေဒကကံနှင့် မသေ
နိုင်ဆိုတာ သတိမူရမယ်။

ဒီမှာ သင်ခန်းစာတစ်ခုယူ
နဲ့ မြင်ကွန်းနဲ့ မြင်းခုံတိုင်မင်း
သားတို့ဟာ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်နိုင်တဲ့ကံ
ပေါ်ဘဲနဲ့ အတင်းအဓမ္မ ဖြစ်ရော
သဘယ်ဆိုပြီး ထလုပ်တော့ ဒုက္ခ
ဆက်ရတာပေါ့။ နိုင်ငံခြား ထွက်
ပြေးလို့ လွတ်သွားတာပဲ တော်လှ

မင်းတုန်းမင်းကြီးကို ထမ်းပြေးပြီး အသက်ကယ်
လိုက်တဲ့ မက္ခရာမင်းသားကြီးလည်း ရှင်ဘုရင်မဖြစ်ဘူး။
မင်းတုန်းမင်းကြီးကိုယ်တိုင် မမာနေတုန်းမှာ အိမ်ရှေ့စံခန့်ဖို့
အမိန့်တော်ခံတော့ ညောင်ရမ်း၊ ညောင်ရမ်းလို့ ပြောခဲ့တဲ့
ညောင်ရမ်းမင်းသားလည်း ဘုရင် မဖြစ်ဘူး။ အိန္ဒိယပြည်
ထွက်သွားပြီး ဘာရပ်ပူမြို့မှာ ကွယ်လွန်သွားခဲ့တယ်။

စကြာဒေဝီမိဖုရားခေါင်ကြီးက မင်းသားတွေရဲ့ ဇာ
တာကို စစ်တဲ့အခါ ဘယ်သူမှ ရှင်ဘုရင် မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့
မြင်တယ်။ သီပေါမင်းကျမှ သူ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့
ဟောခဲ့တယ်လို့ဆိုတယ်။ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ လောင်းရှည်မိဖု
ရားက ဖွားမြင်တဲ့ သီပေါမင်းသားဟာ မင်းသားကြီးတွေ
ကို ကျော်မတက်နိုင်ဘူး။ လောင်းရှည်မိဖုရားကိုလည်း
မင်းတုန်းမင်းကြီးက ရာထူးက ချထားလို့ ပြင်အိမ်တော်
မှာ ထွက်နေရတယ်။ သီလရှင် ဝတ်နေရတယ်။ ဘယ်လို
နည်းနဲ့ သီပေါမင်းဟာ တက်လာနိုင်မလဲ။

ဒီမှာ သီပေါမင်းရဲ့ ဇာတာကို ကြည့်ပါ။ အိန္ဒိယ
ပျားရားဗေဒင် မူရင်းကျမ်းရဲ့ အဆိုအရ (၁၂)ရာသီ၊ လက်
(၁၂)ပါးရှိတာမှာ သီဟ်လင်ဟာ အထက်ဆုံးဖြစ်ပါတယ်။
သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားကို သီဟ်လင်နဲ့ ဖွားတာမို့ ဘုရားဖြစ်ရ
တယ်။ တခြားလက်နဲ့ဖွားရင် ဘုရားမဖြစ်နိုင်ဘူး။ သီဟ်
ရာသီဟာ တေဇောဓာတ်ရာသီအိမ် ဖြစ်တယ်။ အိမ်ရှင်
ဟာ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ကြီး ဖြစ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် သီဟ်
လင်ဟာ တခြားလက်အားလုံးကို နိုင်ပါတယ်။

ဒုတိယအထက်ဆုံးလက်က မနုရာသီလင် ဖြစ်ပါ



သီပေါဘုရင်၊ ဝိပရာမခေါင်ကြီး၊ ဝုဇ္ဇရာမလတ် (အလယ်) နှင့် ဝိပရာမ၊ ဝုဇ္ဇရာမလတ်တို့
ရတနာပုံနှိပ်တွင်၌ စံပြုနည်းစဉ် အမှတ်တရ ရှားပါးစာတမ်း

တယ်။ ဓနုရာသီဟာ စစ်တပ်၊ စစ်မြေပြင်၊ စစ်လက်
နက်ပစ္စည်းကို အစိုးရတယ်။ စစ်တပ်မှာ အကြီးအကဲဖြစ်
မယ့်သူဟာ ဓနုလက်ဖြစ်ဖို့ လိုတယ်။ ဓနုလက်ဟာ ကျန်တဲ့
လက်(၁၀)လက်ကို နိုင်ပေမယ့် သိဟ်လက်ကိုတော့ အရှုံးပေး
ရတယ်။

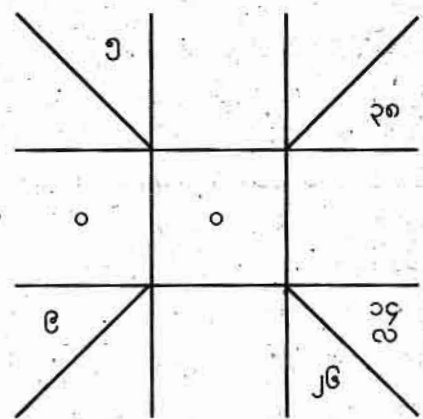
ကိုင်း...သီပေါမင်းသားရဲ့ ဇာတာဟာ ဓနုလက်ဖြစ်နေ
ပါတယ်။ ဓနုလက်မှာ တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး ပူးယှဉ်နေပြန်
တော့ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ဟာ အားရှိသွားပါတယ်။ ခေါင်း
ဆောင်ဖြစ်မယ့်သူဟာ တနင်္ဂနွေ ကောင်းရပါတယ်။ ဒီ
အချက်နဲ့ပဲ သီပေါမင်းသား ဘုရင်ဖြစ်ဖို့ လုံလောက်နေ
ပါပြီ။

သဟဇအိမ်မှာ အင်္ဂါ၊ ရာဟု ပူးနေတာကိုလည်း
ကြည့်ပါ။ အင်္ဂါရာဟု၊ တစ်စုမကွာ၊ နေသောခါမူ၊ ရာဇာ
မင်းစော၊ ဖြစ်မည်ဟော၏လို့ ဆိုထားပြန်ပါတယ်။ ကြာ
သပတေးဂြိုဟ်ကြီးက ပြဿရာသီကနေပြီး ကတုမ္မအိမ်
(စီးပွားရေး)ကို (၉)တန်အမြင်နဲ့ မြင်ထားတာကလည်း
အားရှိနေပါတယ်။ သို့ပေမယ့် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ဟာ
ဖောက်ပြန်သွားနေတဲ့အတွက် ခိုင်မာတဲ့ အကျိုးပေးတော့
မဟုတ်ပါဘူး။

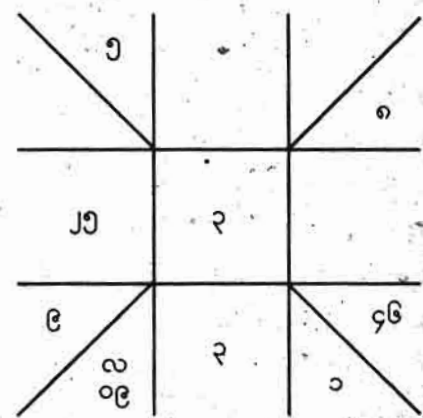
အရေးကြီးတဲ့ အချက်ကတော့ သီပေါမင်းသားရဲ့
ဇာတာမှာ (၃)တန်သဟဇအိမ်မှာ အင်္ဂါဂြိုဟ်ရှိနေတဲ့ ကိစ္စ
ပါပဲ။ သဟဇအိမ်ဟာ မွေးချင်းပေါက်ဖော် ညီအစ်ကို
မောင်နှမကို ဟောပါတယ်။ အဲဒီမှာ အင်္ဂါဂြိုဟ် ရှိနေလေ
တော့ ဒီဇာတာရှင်ဟာ မွေးချင်းပေါက်ဖော်တွေကို သတ်
တော့မှာပါ။ အင်္ဂါဟာ ရမ်းကားတဲ့ဂြိုဟ်ပါ။ ရာဟုဟာ
အမှောင်ဖုံးတဲ့ ဂြိုဟ်ပါ။ အင်္ဂါ-ရာဟု ပူးလိုက်တာဟာ
မင်းတော့ဖြစ်ပါရဲ့၊ ကောင်းသောဖြစ်ခြင်းမဟုတ်။ ညီ
အစ်ကိုတွေကို သတ်ပြီးမှ ဖြစ်ရမယ့် မင်းပေါ့။

မင်းတုန်းမင်းကြီးဟာ ဘာသာရေးသမား၊ ပဉ္စမသင်္ဂါ
ယနာတင်ခဲ့တဲ့ဘုရင်။ ဒီမှာ ပိဋကတ်စာပြန်ပွဲတွေ လုပ်
လိုက်တော့ သီပေါမင်းသားဟာ သုံးကြိမ်တိုင် ပထမ
ရပါတယ်။ မင်းတုန်းမင်းကြီးရဲ့ အချစ်တော် ဖြစ်သွားရ
တယ်။ နောက်တစ်ခါ အလယ်နန်းမိဖုရားကြီး ဆင်ဖြူမ
ရှင်ရဲ့ ဒုတိယသမီး စုဖုရားလတ်နဲ့ မေတ္တာရှိနေရတာက
လည်း သူ့အတွက် ငြိမ်းထိုးပေးသလို ဖြစ်ရပါတယ်။

နောက်တစ်ကြောင်းကလည်း လွှတ်တော်မှာ အာ



(၁၂၂၀)ပြည့်နှစ်၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော် (၁၂)ရက်
စနေနေ့၊ နံနက်(၄)ချက်တီးကျော် စက်မှာရီ
(၇း၁၅)မှာရီဖွား၊ စိတြနက္ခတ်မွန်းတည့်ချိန်
(သီပေါမင်း)



(၁၂၂၁)ခုနှစ်၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော် (၄)ရက်
အင်္ဂါနေ့၊ ည(၁၁)မှာရီဖွား (စုဖုရားလတ်)

ဏာအရှိဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ကင်းဝန်မင်းကြီးဦးကောင်း ဖြစ်
တယ်။ ဦးကောင်းဟာ မြင်ကွန်းမင်းသားအရေးအခင်း ဖြစ်
ပြီးကတည်းက မင်းသားကြီးတွေကို စိတ်ပျက်နေခဲ့တာ
ဦးကောင်းဟာ အင်္ဂါလန်နိုင်ငံ၊ ပြင်သစ်နိုင်ငံကို သံကြီး
တမန်ကြီးအဖြစ် သွားခဲ့ရတော့ အင်္ဂလိပ်အစိုးရအကြောင်း
သိတယ်။ အင်္ဂလိပ်အစိုးရကို အကြည်အသာ ဆက်ဆံ
ဖြစ်မယ်။ အချုပ်အချာအာဏာ မဆုံးရအောင် လုပ်ရမယ်
စစ်တိုက်လို့ ရှုံးခဲ့ရတာ နှစ်ကြိမ်ရှိပြီ။ မင်းသားတွေ တာ
လာလျှင် ပြောမနိုင် ဆိုမနိုင်နဲ့ ဒုက္ခရောက်နိုင်တာ
သီပေါမင်းသား တက်လာရင်တော့ နူးညံ့ပျော့ပျောင်း
ပြောရဆိုရ လွယ်ကူမယ်လို့ သဘောရနေပါတယ်။

အတင်းသိမ်းတယ်။ တချို့လူကြီးလူကောင်း သမီးတွေဟာ တောရွာကျေးလက်မှာ သွားနေရတယ်။ သူမုန်းတဲ့လူတွေကို အပြစ်ရှာပြီးဖမ်း၊ ပစ္စည်းတွေ သိမ်းတယ်။

ရနောင်မောင်မောင်တုတ်နဲ့ တောင်သမန်လယ်စား မောင်ဖေငယ်တို့ဟာ စုဖုရားလတ် မီးဖွားနေတုန်း အပျိုတော် ဒိုင်ခင်ခင်ကြီးကို သီပေါမင်းထံ တိတ်တဆိတ် ဆက်ကြတယ်။ စုဖုရားလတ်သိတော့ ယမ်းပုံမီးကျ ဒေါသထွက်ပြီး အစီအစဉ်တစ်ခုလုပ်တယ်။ မြို့တော်ရဲ့ လမ်းဆုံလမ်းမမှာ စာတိုက်ပုံး ထားပေးပြီး မကျေနပ်ချက်ရှိသူတွေဟာ တိုင်စာကို ဒီပုံးထဲ လာထည့်ကြပါလို့ ကြေညာတယ်။ တိုင်စာတွေရတော့ ရနောင်မောင်မောင်တုတ် မကောင်းကြောင်း၊ ရှင်ဘုရင်အာဏာကို လုယူဖို့ ကြံစည်နေကြောင်း ပါတယ်။ ဒီမှာ ရနောင်ကို ဖမ်းပြီး ထောင်ထဲ ပို့ထားလိုက်တယ်။ ရနောင်ကို ဖမ်းဖို့ မလွယ်ပါဘူး။ စုဖုရားလတ်ဟာ ရနောင်ထက်တော်လို့ ဖမ်းနိုင်တာပေါ့။ နောက်တစ်ခုတော်တဲ့ အချက်ကို ပြောပါဦးမယ်။

ရနောင်နဲ့ မယားလှဘက် မြို့ဝန်ဇချစ်ကို ထောင်ထဲ လွှတ်ပြီး ကြည့်ခိုင်းတယ်။ မြို့ဝန် ဇချစ်က ရနောင်ကို မခန့်လေးစား ပြောတယ်။

ရနောင်က ဒေါသထွက်ပြီး 'ဟေ့ကောင်၊ မင်းနဲ့ငါ ဓားချင်းယှဉ်ခုတ်မလား' လို့ မေးတယ်။

မြို့ဝန် ဇချစ်က 'မင်းလိုတရားခံနဲ့ ဓားချင်းယှဉ်ခုတ်ဖို့ အဖက်မတန်ဘူး။ မင်းဟာ နိုင်ငံတော်ကို ပုန်ကန်တဲ့ ကောင်။ မင်း သတ္တိရှိရင် မင်းကိုယ်မင်း သတ်သေတာ ကောင်းတယ်' ဆိုပြီး ဓားမြှောင်ကို ပစ်ပေးသွားတယ်။

ရနောင်ဟာ ဒီဓားမြှောင်နဲ့ပဲ သူ့ကိုယ်သူ လုပ်ကြံပြီး သေသွားတယ်။

စုဖုရားလတ်ဟာ နန်းမတော်မယ်နုရဲ့ မြေးပီပီ တစ်လင် တစ်မယားစနစ်ကို ထူထောင်မယ်။ ရှင်ဘုရင်တွေ မယားအများကြီး ယူတာကို ဖျက်သိမ်းရမယ်လို့ ဆိုတာဟာ ကောင်းတဲ့အချက်၊ ထောက်ခံရမယ့်အချက်ပါ။ ရှင်ဘုရင်တွေဟာ သားသမီးတွေများလို့ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် ဖြစ်ခဲ့ရတာတွေက ရာဇဝင်မှာ အများကြီးပါ။

မင်းသားလေးဆယ်ကျော်ကိစ္စပြီးတဲ့နောက် ဗြိတိသျှ အစိုးရက စစ္စတာရှော ခေါင်းဆောင်တဲ့ အင်္ဂလိပ်သံရုံးကို ပြန်ခေါ်ပြီး ရုပ်သိမ်းသွားတယ်။ ဒါကိုကြည့်ရင် အင်္ဂလိပ်

ရဲ့ သဘောထားကို သိနိုင်ပါတယ်။ စုဖုရားလတ် သိပါတယ်။ မသိတာက ကင်းဝန်မင်းကြီးပဲ။ အင်္ဂလိပ် အကြည်အသာ ဆက်ဆံရမယ်။ စစ်မတိုက်ရဘူး။ မိတ်စာချုပ် ချုပ်ပြီးရင် အင်္ဂလိပ်ပြန်မှာပါလို့ ကင်းဝန်ကြီးက ယုံနေတယ်။ အင်္ဂလိပ်သဘောကြီးတွေ ရောက်လာတဲ့အထိ ကင်းဝန်ဟာ အင်္ဂလိပ်ကို ယုံနေပဲ။ ကင်းဝန်ဟာ ရိုးလွန်းပါတယ်။ အင်္ဂလိပ်ကို မခန့်လျှင် သူပုန်ဆိုတဲ့ အမိန့်တောင် ကင်းဝန်က ထုတ်တယ်။ သိပ်မှားပါတယ်။ အင်္ဂလိပ်ဟာ ကင်းဝန်မင်းကြီးကို တစ်ပတ်ရိုက်ပြီး လွယ်လွယ်လေးနဲ့ တက်သိမ်းတယ်။

စုဖုရားလတ်ကတော့ တိုက်မယ်။ မျိုးချစ်စိတ် ပြရမယ်။ အင်္ဂလိပ်စစ်တပ် ရွှေနန်းတော်နား မကပ်ပါဘူး။ ဒီလိုလုပ်မှ အင်္ဂလိပ်ဟာ သီပေါမင်းနှင့် အကြည်အသာ ဆွေးနွေးပါရစေလို့ ပြောလာတယ်။ ဒီမှာ ရှင်ဘုရင်ကိုထားပြီး စည်းမျဉ်းခံဘုရင်အဖြစ် ထားရှိဖို့ ဆိုရမယ်။ ဒီမှာလည်း စုဖုရားလတ် မှန်ပါတယ်။ ကင်းဝန်မှားပါတယ်။

နောက်တစ်ခုက သီပေါမင်းကို အင်္ဂလန်ကျွန်းသို့ ကင်းဝန်တိုက်တွန်းတာလည်း မှားပါတယ်။ စုဖုရားလတ်က ဖျက်လိုက်တယ်။ သီပေါမင်း သွားဖြစ်ရင် ဘယ်ပြန်လာရတော့မှာလဲ။ အင်္ဂလိပ်သံရုံး ရုပ်သိမ်းသွားတည်းက သဘောပေါက်ဖို့ ကောင်းပါတယ်။ ဒီမှာ စုဖုရားလတ်ကို အပြစ်မမြင်ပါဘူး။ လူရိုးလူအကြီး ကောင်းလိမ်ထုတ် သီပေါ ပြုတ်ရတာပါ။

စုဖုရားလတ် တော်တယ်လို့ သူ့ဇာတာကိုကြည့်ပြောခဲ့ပါတယ်။ သို့သော်လည်း သူ့ဇာတာမှာ ငြိမ်သက်ဟာ စင်စင်ကြယ်ကြယ်ကောင်းခြင်းမဟုတ်။ မတော်တော့ပြီဖြစ်တဲ့ ပဒေသရာဇ်အာဏာရှင် စနစ်ကြီး သဘောကြီးနစ်ရာမှာ ဆုန်ဆေးတောင်းနဲ့ဆယ်ဖို့ ခြေခံခဲ့တဲ့ စုဖုရားလတ်ဟာ ရောက်သမျှဘေးဒဏ် ထွန်းဆိုသလို ခံသွားရခြင်းဖြစ်ကြောင်း မြင်ပါတယ်။

တော

ကိုးကား

- (၁) မှန်နန်းရာဇဝင်။
- (၂) ဦးကုလားရာဇဝင်။



ရှမ်းပြည်နယ် ပင်းတယကတဲ့၊ ဖုန်းဆက်တယ်လို့ ကျွန်တော်ဇနီးသည်ကပြောတော့ နည်းနည်းတော့ အံ့ဩ သွားပါတယ်။ အမှန်ပြောရရင် အဲဒီပင်းတယမှာ ဖုန်း ဆက်လောက်တဲ့ အသိမိတ်ဆွေ ကျွန်တော့်မှာ မရှိဘူး ဆော။ အဲဒီနေ့က ကျွန်တော် အရင်တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ ဆတဲ့ မစိုးရိမ်ရွာ ဘုရားပွဲကို ဘုန်းတော်ကြီးနဲ့ ရပ်သူ ဥသား တပည့်များကဖိတ်လို့ သွားနေတာ။ ရွာဘုရား မှာအပြန် ဇနီးသည်က ဆီးကြိုပြောလို့ ဖုန်းနံပါတ်ရှာပြီး ခင်လို လုပ်ရတော့တာပေါ့။

ကျွန်မက ဆရာစာဖတ်ပရိသတ်ပါ။ အကူအညီ အခံခံတောင်းချင်လို့ပါ။ ဆရာကူညီနိုင်လိမ့်မယ်လို့လည်း မျှော်လင့်ပါတယ်။ ကျွန်မ အိမ်ရောင်းချင်တယ် ဆရာ။ အိမ်ရောင်းထွက်အောင် ဆရာအကူအညီပေးပေးပါ။ အိမ်

ရောင်းလို့ရသွားရင် လှူမယ်တန်းမယ်။ သားတွေ သမီး တွေကို အမွေသဘော ခွဲပေးပြီး ကျွန်မ တရားရိပ်သာကို အပြီးဝင်သွားချင်လို့ပါ ဆရာ။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ တွေ ဖုံးလွှမ်းနေကြတဲ့ လူတွေကြားမှာ နေနေရတာ စိတ် ကုန်နေပါပြီ ဆရာ။ ကူညီပါနော် ဆိုလာတာနဲ့ ကျွန် တော် ကူညီပါ့မယ်လို့ ကတိပေးလိုက်ပါတယ်။

ဟုတ်တယ်လေ။ သူက ကျွန်တော့်စာဖတ်ပရိသတ် တစ်ဦး ဖြစ်နေတာရော အိမ်ရောင်းပြီး တရားဓမ္မရဲ့အရိပ် ကို အပြီးတိုင်ခိုလှုံတော့မယ် ဆိုတာရောတွေဟာ ကူညီ သင့် ကူညီထိုက်တဲ့ အကြောင်းအရာ အချက်အလက် တွေပဲ မဟုတ်လား။

ဒါနဲ့ပဲ သူ့မွေးဖွားသက္ကရာဇ် အစုံအလင်ကို တောင်း ယူလိုက်ပါတယ်။ သူက တနင်္လာသားသမီးတစ်ယောက် ပါ။ အသက်(၆၇)နှစ် ရှိပြီလေ။

သူ့ဖုန်းဆက်တဲ့ နေ့ရက်၊ အချိန်နာရီတို့အရလည်း အင်္ဂုရီဇာဗေဒင်အခါတိုင် အိမ်က ထွက်နိုင်ကိန်း ရှိနေ တယ်။ သူ့ရဲ့ ယခုရောက်သက်နှစ်အရလည်း အိမ်က ထွက်နိုင်ကိန်း ရှိနေတယ်ဆိုတော့ ကူညီရမှာပေါ့။

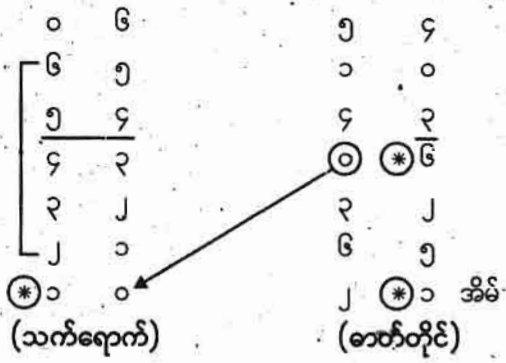
ဒီနေရာမှာ ရှင်းပြဖို့လိုပြီလို့ ထင်ပါတယ်။ အိမ်ရောင်းချင်လို့ ကျွန်တော့်ဆီ အကူအညီ တောင်းချိန်ဟာ အင်္ဂုရီဇာအခါတိုင်အရ သော ကြာတိုင်၊ အရပ်အခေါ်အရ ဆိုရင်တော့ သော ကြာအခါ သောကြာအချိန်ပေါ့။ အဲဒီအချိန်အခါ အရ အိမ်နံ့ဖြစ်တဲ့ တနင်္ဂနွေဟာ တိုင်ခြေကြိရုန်း မှာ ရောက်နေတဲ့အတွက် မငြိမ်လှုပ်ရှားလို့ သတ် မှတ်လို့ ရနေပါတယ်။ အိမ်ရောင်းမယ်ဆို ထွက် နိုင်ကိန်း ရှိတယ်လို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။



အိမ်ရောင်းလို့လျှင် အောင်ဓာတ်ဆင် မင်းနေထွန်း (ကန့်ဘလူ)

၃	* ၁ အိမ်
၀	၅
၄	၂
<u>၆</u>	<u>၄</u>
၂	၀
၅	၃
* ၁ အိမ်	၆

(မေးချိန်) (အသက်တိုင်)



နောက်တစ်ခုက သူ့အသက်တိုင်။ သူ့အသက်က (၆၇)နှစ်ရှိပြီဆိုတော့ အသက်တိုင်အရ ဗုဒ္ဓတိုင်(ဗုဒ္ဓဟူးတိုင်)ပေါ့။ အဲဒီဗုဒ္ဓဟူးတိုင်မှာလည်း အိမ်နံ့ဖြစ်တဲ့ တနင်္ဂနွေက တိုင်ထိပ် ပဉ္စပွတ်မှာ ရောက်နေတာကို တွေ့ရပါတယ်။ အင်္ဂါဝိဇ္ဇာပညာရှင်ကြီးများက နံတစ်ခုကို ရောင်းလိုတဲ့အခါ ထွက်စေလိုတဲ့အခါ ရောင်းလိုသူရဲ့ ရောက်ဆဲအသက်ကို တည်ကိန်းပြု၍ (၇)နံ့စားပါ။ ရရှိလာတဲ့အကြွင်းအရ တိုင်ထူပါ။ ရောင်းလိုတဲ့ကုန်(နံ)၊ ထွက်စေလိုတဲ့ကုန်(နံ)ဟာ ပဉ္စပွတ်တိုင်ထိပ်မှာ ရောက်ရှိနေရင် ထွက်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ပဉ္စပွတ်နံဓာတ်သားပေါ်မှာ အထွက်အကွရာ (မ)ရေးပြီး ရောင်းလိုတဲ့နံပစ္စည်းမှာ ချိတ်ဆွဲထားခြင်း၊ တင်ထားခြင်း ပြုလုပ်ရပါတယ်လို့ အဆိုအမိန့် ရှိထားတာကိုး။ ဒီတော့ အသက်တိုင်အရလည်း ရောင်းလိုတဲ့ တနင်္ဂနွေနံ အိမ်ဟာ တိုင်ထိပ် ပဉ္စပွတ်မှာ ရှိနေလေတာဆိုတော့ အခြေအနေကောင်းပေါ့။

နောက် သက်ရောက်ဆန်းတိုင်ကို ကြည့်လိုက်တော့လည်း ဗုဒ္ဓဟူးသက်ရောက်ဖြစ်နေတယ်။ တနင်္လာသားသမီးတစ်ဦးအဖို့ ဗုဒ္ဓဟူးသက်ရောက်ဟာ အတွင်းမိတ်။

အပြင်မိတ် (ကု+လား) (ကို+ရှာ) မိတ်နှစ်ထပ်သက်ရောက်ဖြစ်နေတယ်။ အားကောင်းနေတယ်။ အဓိကတော့ တနင်္ဂနွေနံ(အိမ်)ပါပဲ။ သက်ရောက်ဆန်းတိုင်တိုင်ခြေမြေလူး ရောက်နေတဲ့အပြင် ကောဇာ ဒွါယဉ်စနေက လာရောက်ပူးယှဉ်ပေးနေတယ်။ သူတို့ချင်အင်္ဂါ (တနင်္ဂနွေ+စနေ) (အ+နွေ)ဓာတ်မိတ်တွေ တော်တော်ကြပြန်တယ်။ ဒီတော့ ရောင်းလိုတဲ့အိမ်ဟာ ရောင်းသူဖို့ကိန်း ရှိနေတယ်ပေါ့။

နောက်တစ်ခုက အရောင်းအဝယ်ဓာတ်တိုင်ပေါ့။ ဒီဓာတ်တိုင်ဟာ ပစ္စည်းတစ်ခု ရောင်းချလိုတယ်။ ထွက်စေလိုတယ်ဆိုရင် ဓာတ်ဆင်ဓာတ်ရိုက်လုပ်တဲ့ ဘိုးဘီဘင်တို့ရဲ့ အမွေအနှစ်နည်းပျူဟာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘိုးဘေးဘီဘင် ပညာရှင်ကြီးတွေက ရောင်းချဖို့နံ့၊ ထွက်စေလိုတဲ့နံ့ကို တိုင်ခြေမှာထားပါ။ ဖြစ်စေမယ့်အထဲမှာ ဝေယျတိုင်အရ တန်းကပ်နေရက် တန်းကပ်အင်္ဂါမှာ နာရီအခါမှာ တန်းကပ်နေနံ့သား အမည်က တန်းကပ်ဓာတ်သားပစ္စည်းနံ့ တန်းကပ်နံ့ ဂြိုဟ်သက်အရ ရိုက်လို့ ဝိဂြိုဟ်ပြုထားပါတယ်။

ဒီတော့ ဖော်ပြပါ အရောင်းဓာတ်တိုင် ဝေယျတိုင်အရ တန်းကပ်ဖြစ်တဲ့ သောကြာနေ့၊ သောကြာအနံ့၊ သောကြာသားက သောကြာဂြိုဟ်သက် (၂၁)ချက်ထိ အိမ်ကို သောကြာနံဓာတ်သား သီးကိုင်း(၂၁)တိုင်နံ့ ထုတ်ရပါမယ်။ အဲဒီလို ရိုက်ထုတ်တဲ့အခါမှာ အမြောက်အရပ်(သောကြာအရပ်)မှနေပြီး တောင်ဘက်အရပ်ကို မျက်နှာမူ ရိုက်ရပါမယ်။ ရိုက်ထုတ်ရမယ့် အခါမှာတော့ သောကြာချိန်ဖြစ်တဲ့ နံနက်(၆)နာရီက (၇း၃၀)အတွင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အကောင်းဆုံးအခါမှာတော့ သောကြာနေ့ နံနက်(၆း၄၅)နာရီဟာ အကောင်းပါပဲ။

ကောင်းပါပြီ။ အိမ်ရောင်းတယ်၊ မြေရောင်းဆိုတာ ဒီလိုနဲ့ လွယ်လွယ်စဉ်းစား လွယ်လွယ်လွယ်လွယ် ဆောင်ရွက်ရုံနဲ့ မပြီးပါဘူး။ အချို့အိမ်တွေ၊ အချို့မြေတွေဟာ ကျွန်တော်တို့ မမြင်နိုင်၊ မသိနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထုတွေ မြတ်တွေ အစောင့်တွေနဲ့ ပတ်သက်နီးနီးနွယ်နေတာတယ်။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေ အလိုမကျရင် မနှစ်သက်ရင် ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လောက်ကြိုးစားကြိုးစား



မရောက် မပေါက်မြောက်တတ်ကြပါဘူး။ ဒီတော့ ရှိသည် ဖြစ်စေ၊ မရှိသည်ဖြစ်စေ သူတို့ကိုလည်း အလေးအနက် ထားရမှာဖြစ်ပါတယ်။ မရှိနေသော် အကြောင်းမဟုတ် သော်လည်း ရှိနေသော် အကြောင်းမဟုတ်နေတဲ့အတွက် အလေးအနက်ထားတဲ့အနေနဲ့ စနေနေ့ညမှာ အမွှေးတိုင် (၆)တိုင်နှင့် ပူဇော်ပသ မေတ္တာရပ်ခံ အကူအညီယူကြ ရပါမယ်။

အမွှေးတိုင်(၆)တိုင် ဆိုတာကတော့ ဘုရားအတွက် (၁)တိုင်၊ တရားအတွက်(၁)တိုင်၊ သံဃာအတွက်(၁)တိုင် ရတနာသုံးပါးအတွက် (၃)တိုင်နဲ့ အိမ်စောင့်နတ်(၁)တိုင်၊ မြေစောင့်နတ်(၁)တိုင်၊ ဝင်းစောင့်နတ်(၁)တိုင်တို့ပဲ ဖြစ် ပါတယ်။ စနေနေ့ညမှာ ဘုရားကို ရည်မှန်းပြီး နေအိမ်ရှိ ရုပ်ပွားတော်ရှေ့မှာ သောက်တော်ရေး၊ ပန်း၊ ဆီမီးတွေ ကပ်လှူပူဇော် မေတ္တာပို့ အမျှဝေခြင်းတွေ ပြုရပါမယ်။ စောစောက တင်ပြခဲ့တဲ့ အိမ်စောင့်နတ်၊ မြေစောင့်နတ်နဲ့ ဝင်းစောင့်နတ်တွေကို အမွှေးတိုင်ထွန်းညှိပူဇော် အကူအညီ တောင်းရပါမယ်။

‘ဤအိမ်နှင့် ထိုက်တန်သူများကိုလည်း လက်ခံပေး တော်မူကြပါ။ ၎င်းထိုက်တန်သူများကိုလည်း အမြန်ခေါ် ဆွဲပေးတော်မူကြပါ’ စသဖြင့် မိမိတို့ ပြောဆိုတတ်သလို ပြောဆိုတိုင်တည် အကူအညီတောင်းရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

တနင်္ဂနွေနေ့နံနက်(၆)နာရီမှ (၇း၃၀)နာရီ အကောင်း သုံး (၆း၄၅)နာရီမှာ လူက အနောက်တောင်ထောင့်မှနေ ပြီး မျက်နှာကို အရှေ့မြောက်ထောင့်မူလျက် အိမ်တိုင် (သို့မဟုတ်) အိမ်နံရံကို (ည)အကွရာ စမရေးရပါမယ်။ မြေဖြူ (သို့မဟုတ်) ဆော့ပင် အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။

(ည)အကွရာ စမရေးပြီး အဲဒီစမရေးထားတဲ့ တိုင် (သို့မဟုတ်) နံရံကို ဇွန်ကိုင်၊ ဆီးကိုင်၊ ညောင်ကိုင်၊ ခဲသံကိုင်၊ စွယ်တော်ကိုင် အဆင်ပြေရာ တစ်မျိုးမျိုး ပြုလုပ်ကိုင်ကို စက္ကူပတ်ထုပ်ပြီး (၆)ချက်ရိုက်ရပါမယ်။ နေစဉ်အတွင်းမှာ ဤအိမ်နှင့် ထိုက်တန်သူများ အမြန် အရောက်ဝယ်ယူပါစေ။ နတ်မြတ်နတ်ကောင်းနှင့် ပုဂ္ဂိုလ် တို့ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့က ကူညီကြပါ စသည်ဖြင့် မိမိတို့ တိုင်တည်ပြောဆိုတတ်သလို ပြောဆိုရပါမယ်။

တစ်ခါ အဲဒီတနင်္ဂနွေညနေ(၃)နာရီမှ (၄း၃၀)နာရီ အတွင်း အကောင်းဆုံး (၃း၄၅)နာရီမှာလည်း အိမ်အဝင်

တံခါးမှာ (၉)စမအကွရာ ရေးရပါဦးမယ်။ ပြီးလျှင် သရက်ကိုင်(၆)ကိုင်နှင့် အရှေ့တောင်အရပ်ကို မျက်နှာ မူပြီး အိမ်တံခါးဝ စမအကွရာပေါ်ကို (၆)ချက်ရိုက်ရပါ ဦးမယ်။ အဲဒီလိုရိုက်နေစဉ်အတွင်းမှာလည်း အထက်က ဖော်ပြထားတဲ့အတိုင်း နတ်မြတ်နတ်ကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်ထူး အပေါင်းကို တိုင်တည်ပြောဆိုရပါမယ်။

အသက်တိုင် ဗုဒ္ဓဟူးတိုင်အရ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက်(၆) နာရီမှ (၇း၃၀)နာရီအတွင်း (၆း၄၅)နာရီ အကောင်းဆုံး မှာ ပေါက်ရွက်၊ ပိန်းရွက်၊ ပဲရွက်၊ ပျဉ်းမရွက် အလွယ် ရနိုင်တဲ့ တစ်မျိုးမျိုးအပေါ်မှာ (မ)စမအကွရာကို ဆော့ပင် နှင့် ရေးပါ။ ပြီးလျှင် အပ်ချည်အပြာရောင်နှင့်ဖြစ်စေ၊ အစိမ်းရောင်နှင့်ဖြစ်စေ ချည်နှောင်ပြီး အိမ်ရဲ့ အမြင့်တစ် နေရာမှာ ချိတ်ဆွဲထားရပါမယ်။ လေတိုက်လျှင် ထိုဓာတ် သစ်ရွက် လှုပ်ရှားရန် လိုပါတယ်။ ချည်နှောင်ချိတ်ဆွဲနေ စဉ်အတွင်းမှာလည်း အထက်ပါ တိုင်တည်အကူအညီ တောင်းသည့် စကားများကို ပြောဆိုတိုင်တည် အကူအညီ တောင်းရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

နောက်ဆုံးအဆင့် အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်တဲ့ သောကြာ နေ့ဓာတ်တိုင်မှာ နံနက်(၆)နာရီမှ (၇း၃၀)နာရီ အကောင်း ဆုံး (၆း၄၅)နာရီတွင် အိမ်ရဲ့မြောက်အရပ်မှနေ၍ တောင် ဘက်ကို မျက်နှာမူပြီး သောကြာသားသမီးက သီးကိုင် (၂၁)ကိုင်နှင့် အိမ်နံရံကို (၂၁)ချက်ရိုက်ရပါမယ်။ ရိုက် နေစဉ်အတွင်းမှာ ဤအိမ်နှင့် ထိုက်တန်သူများ အမြန်ဝယ် ယူလာကြပါစေ။ ဤအိမ်နှင့် ထိုက်တန်သူများကိုလည်း နတ်မြတ်နတ်ကောင်းနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတို့က ခေါ်ယူပေးကြ ပါ စသဖြင့် ပြောဆိုရပါမယ်။

ဖော်ပြခဲ့တဲ့နေ့ရက်(၃)ရက် တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူးနှင့် သောကြာတို့တွင် အသုံးပြုခဲ့တဲ့ ဓာတ်သားသစ်ရွက်၊ သစ် ကိုင်တို့ကို အိမ်ရဲ့အမြင့်တစ်နေရာ လူမနင်း၊ လူမကျော် နေရာ၌ ထားပေးရန် လိုပါတယ်။ ဖော်ပြခဲ့တဲ့ အစီအရင် အားလုံး တိတိကျကျ လိုက်နာဆောင်ရွက်ပါက မကြာမီ မှာပင် အိမ်ရောင်းထွက်သွားမှာဖြစ်ကြောင်း ပင်းတယက စာပေမိတ်ဆွေကို ညွှန်းလိုက်ရပါတယ်။ အခြားအသုံးပြု လိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း တုမှီးဆောင်ရွက်နိုင်ပါစေခင်ဗျား။

ပညာရှင်အပေါင်းကို မဲညောင်းသောဂါရဝဖြင့် မင်းနေထွန်း(ကန်ဘလူ)

ကျွန်တော်တို့အားလုံး အိပ်မက်၊မက်ဖူးကြသည်။ သို့သော် မိမိတို့ အိပ်မက်သည် အတိတ်ကောင်း နိမိတ်ကောင်းလား၊ ကောင်းကျိုးတွေ ပေးဖို့လား၊ မကောင်းကျိုးတွေရဲ့ နိမိတ်ပုံရိပ်လေးလား ဆိုတာကို ကျွန်ုပ်တို့ သတိမထားမိဘဲ အမှတ်တမဲ့ ကျော်သွားမိခဲ့ကြပေသည်။ အိပ်မက်ကောင်းကျိုးကို ကြိုတင်၍ သတိမထားမိသည့်အတွက် အကျိုးခံစားသင့်သော အခွင့်အရေးနှင့် လွဲချော်ခဲ့ရသည်မှာ အကြိမ်ကြိမ်။ အိပ်မက်မကောင်းကျိုးကို ကြိုတင်သတိမမူမိ၍ အိပ်မက်၏ အဓိပ္ပာယ်ကို နားမလည်၍ အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ နေမိခဲ့သည့်အတွက် ဒုက္ခဒုက္ခနှင့် တွေ့ကြုံခဲ့ရသည်က မရေတွက်နိုင်ခဲ့။

အကယ်၍ ပုဗ္ဗနိမိတ်အဖြစ် မြင်မက်သည်ဟု ယူဆမိလျှင် မိမိမြင်မက်သော အိပ်မက်၏ ကောင်းကျိုးဆိုးပြစ်ကို ဝေဖန်တတ်သူအား ရှာ၍ ပြောပြရပေမည်။ သို့မဟုတ် အိပ်မက်ဆိုင်ရာ ကျမ်းစာအုပ်တို့ကို ဖတ်ရှု၍ ဝေဖန်သုံးသပ်ပြီးလျှင် ကောင်းကျိုးပေးမည့် အိပ်မက်ဖြစ်ပါက အကျိုးကျေးဇူးရရန် အချိန်ကာလကို စောင့်ဆိုင်းလျက် အထူးသတိရှိစွာဖြင့် နေရပေမည်။

ဆိုးကျိုးပေးမည့် အိပ်မက်ဖြစ်ပါက ထိုပေးလာမည့် မကောင်းကျိုးကို အဟောသိကံဖြစ်သွားအောင် ရတနာသုံးပါး၊ မိဘဘိုးဘွား၊ ဆရာသမားတို့ကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်၍ ယတြာများ လုပ်ဆောင်ခြင်းဖြင့် မကောင်းကျိုးများကို သက်သာလွန်မြောက်နိုင်ပေလိမ့်မည်။

ယတြာကောင်းက မင်းလောင်းပျောက် ဆိုသကဲ့သို့ ဆေးရှစ်ပါးဖြင့် ခေါင်းဆေးခြင်း၊ ဘုရားပုထိုးတို့အား ရှိခိုးခြင်း၊ နံ့သာပန်းတို့ဖြင့် ပူဇော်ခြင်း၊ ကြိရန် စတုရန်း နံ့သင့်သစ်သားတို့အား အောက်ခံပြု၍ ခေါင်းဆေးခြင်း စသော လောကဓမ္မယတြာများကို ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် မကောင်းသော ဆိုးပြစ်တို့ကို လွန်မြောက်နိုင်ပေသည်။

အိပ်မက်၊ အတိတ်၊ နိမိတ်၊ တဘောင်၊ စနည်း၊ ပြိုဟ်စား၊ သက်ရောက် အစရှိသည်တို့ကို မယုံကြည်လျှင် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဖြစ်တတ်၏။ ထို့ကြောင့် -

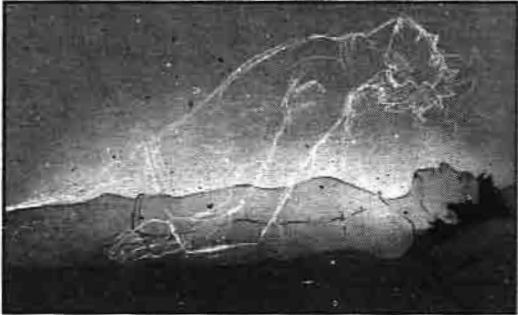
‘ငါ့အား အကုသိုလ်ကံ အကျိုးပေးလို၍ မကောင်းသောအိပ်မက် စသည်တို့ကို မြင်လာကုန်သည်။ ကုသိုလ်ကံ အကျိုးပေးလို၍ ကောင်းသောအိပ်မက် စသည်တို့ကို မြင်လာကုန်သည်။ ဤသို့ ပုဗ္ဗနိမိတ်အဖြစ်ဖြင့် ကံကို အရင်းထား၍ ယုံကြည်ရမည်’ ဟု ပညာရှိတို့ မိန့်တော်မူကြ၏။



ကောင်းသောအိပ်မက်တို့ အကျိုးပေးပေစွာ

အိပ်မက်နှင့် နိမိတ်

- ၁။ အရူးလှည့်ပတ်ခံရသည်ဟု မြင်မက်သော သွားလေရာ အရပ်တိုင်း၌ လာဘ်ရအံ့။
- ၂။ အနှိပ်စက်ခံရသည်ဟု မြင်မက်သော် ဘေးတွေ့အံ့။
- ၃။ အစွယ်ရှိသော သတ္တဝါ၊ ဦးချိုရှိသော သတ္တဝါတို့၏ အနှိပ်စက်ခံရသည်ဟု မြင်မက်မှု ရာဇဝတ် သင့်အံ့။
- ၄။ အထက်ရှေ့သွား ကျိုးသည်ဟု မြင်မက်သော် သား၌ ဥပဒ်ဖြစ်အံ့။
အောက်ရှေ့သွား ကျိုးသည်ဟု မြင်မက်မှု သမီး၌ ဥပဒ်ဖြစ်အံ့။
- ၅။ အသီးရှိသော သရက်ပင်၊ ဥသျှစ်ပင် စသည်တို့ကို မြင်မက်မှု ဥစ္စာတိုးပွားအံ့။
- ၆။ အလိုမရှိသော အနံ့ကို နမ်းရှူရသည်ဟု မြင်မက်မှု အနာရောဂါ နှိပ်စက်အံ့။ ဂုဏ်သတင်း ဆုတ်ယုတ်အံ့။
- ၇။ အပုပ်အသိုးကို စားရသည်ဟု မြင်မက်မှု လာဘ်ကြီးရအံ့။
- ၈။ အရပ်လေးမျက်နှာမှ လူသူလေးပါး လာသည်ဟု မြင်မက်မှု လာဘ်ရအံ့။
- ၉။ အိုးမည်းလိမ်းကျံရသည်ဟု မြင်မက်မှု မကောင်း။
- ၁၀။ ဦးထုပ်ဆောင်းရသည်ဟု မြင်မက်မှု ချမ်းသာအံ့။
- ၁၁။ ဦးခေါင်းပွန်းပဲ့သည်ဟု မြင်မက်မှု မိဘ၊ ဆရာသမားတို့ နာဖျားအံ့။
- ၁၂။ ဥအမျိုးမျိုး စားရသည်ဟု မြင်မက်မှု ကြွယ်ဝအံ့။
- ၁၃။ အိမ်စောင်းသွားသည်၊ အိမ်ပြို၍သွားသည်ဟု မြင်မက်မှု ဖရိုဖရဲ အရှက်ကွဲအံ့။
- ၁၄။ အိမ်ရှိသည့်အရပ်၌ လဟာပြင်ကွင်းအတိ မြင်မက်မှု ၎င်းအရပ်၌ မီးလောင်အံ့။
- ၁၅။ အိမ်ပြို၊ ဘုရားပြို၊ သစ်ပင်ကျိုးကျသည်ကို မြင်မက်မှု ဘေးရောက်အံ့။
- ၁၆။ အိမ်ဝင်းထဲ၌ ဆင်၊ မြင်း၊ ကျွဲ၊ နွား သွားလာသည်ကို မြင်မက်မှု ကောင်းကျိုးရအံ့။
- ၁၇။ အိမ်ခေါင်မိုးသို့တက်၍ ရေသောက်ရသည်ဟု မြင်မက်မှု အကြီးအကဲဖြစ်အံ့။
- ၁၈။ အုန်းသီး၊ ထန်းသီးကို မြင်မက်မှု လာဘ်ရအံ့။ ချီးမြှင့်ခြင်းကို ခံရအံ့။
- ၁၉။ အသီးရှိသော သစ်ပင်သို့ တက်ရသည်ဟု မြင်မက်မှု ချမ်းသာအံ့။
- ၂၀။ ဥဒေါင်းဝန်းရံသည်ကို မြင်မက်မှု သူတစ်ပါး အပူဇော်ခံရအံ့။
- ၂၁။ အိမ်ရာထူထောင်သည်ဟု မြင်မက်မှု လာဘ်ရအံ့။
- ၂၂။ ကြာမျိုးငါးပါး အနံ့ကို ရှူရသည်ဟု မြင်မက်မှု တည်ကြည်စွာ ဂုဏ်သတင်း ကျော်စောအံ့။
- ၂၃။ ကျွဲစီးရသည်ဟု မြင်မက်မှု ကျေးကျွန်ရအံ့။
- ၂၄။ ကြာညိုပန်းကို ပန်ရသည်ဟု မြင်မက်မှု မယားကောင်း ရအံ့။
- ၂၅။ ကျင်ကြီးစွန့်ရသည်ဟု မြင်မက်မှု ဥစ္စာပစ္စည်း လျော့အံ့။ ကျင်ငယ်စွန့်ရသည်ဟု မြင်မက်မှု ဂုဏ်သတင်း လျော့အံ့။
- ၂၆။ ကောင်းကင်၌ တည်ရှိသော ပြဿဒ်သို့တက်၍ ကာမဂုဏ် ခံစားရသည်ဟု မြင်မက်မှု အကြီးအမှူး ဖြစ်အံ့။
- ၂၇။ ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၍ တံခွန်လွှားသည်ဟု မြင်မက်မှု ထင်ရှားအံ့။
- ၂၈။ ကျောက်ဖျာထက် နေရသည်ဟု မြင်မက်မှု



အလွန်ကောင်းအံ့။

၉။ ကြက်ချင်းခွပ်သည်ဟု မြင်မက်မှု တရားတဘောင် တွေ့ရအံ့။

၁၀။ ကြက်၊ ငှက်တို့၏ အတောင်များကို စားရသည်ဟု မြင်မက်မှု ကျေးဇူးသတင်း ပျံ့နှံ့ခြင်း ဖြစ်အံ့။

၁၁။ လူ၏ လက်ရုံးသားကို စားရသည်ဟု မြင်မက်မှု ထိုဆုကြီး ပေါက်အံ့။

၁၂။ ကိုယ်ပေါ်သို့ လောက်တက်သည်ဟု မြင်မက်မှု ဥစ္စာရအံ့။

၁၃။ ကိုယ်ခန္ဓာ ပုပ်သည်ဟု မြင်မက်မှု တန်ခိုးကြီးအံ့။

၁၄။ ခရသင်းမှုတ်ရသည်ဟု မြင်မက်မှု စည်းစိမ်တိုးအံ့။

၁၅။ ခြင်္သေ့ကို စီးရသည်ဟု မြင်မက်မှု ကြီးပွားချမ်းသာအံ့။

၁၆။ ခရီးသွားရသည်ဟု မြင်မက်မှု အကြံမြောက်အံ့။

၁၇။ ခြေသည်း၊ လက်သည်း လှီးရသည်ဟု မြင်မက်မှု အကြီးအကဲဖြစ်အံ့။

ခြေသည်း၊ လက်သည်းတို့ကို ရေတွက်ရသည်ဟု မြင်မက်မှု အသက်ရှည်အံ့။

၁၉။ ချွေးထွက်သည်၊ သွေးထွက်သည်ဟု မြင်မက်မှု ဘုန်းကြီးအံ့။

၂၀။ ခြူးဆည်းလည်း လှုပ်ရသည်ဟု မြင်မက်မှု မကောင်း။

၂၁။ ဝှု၊ လိုဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတိုင်းကိုလည်းကောင်း ပြုလုပ်ရသည်ဟု မြင်မက်မှု ချမ်းသာ သုခတို့ ဘေးရန်မရှိ တည်မြဲအံ့။

၂၂။ ငှက်ပျောပင် စိုက်ရသည်ဟု မြင်မက်မှု ရာထူးကြီး ရအံ့။

၂၃။ စစ်သည်အများ လာသည်ဟု မြင်မက်မှု အနာရောဂါဖြစ်အံ့။

စစ်သည်ဗိုလ်ပါကို မြင်မက်မှု ချမ်းသာသုခတိုးအံ့။

၂၄။ စင်ကြယ်သော ကလေးငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ မီးရဲရဲကိုလည်းကောင်း၊ ခြင်္သေ့ကိုလည်း ကောင်း၊ နန်းပြာသာဒ်ကိုလည်းကောင်း၊ နတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏားကိုလည်းကောင်း မြင်မက်မှု ချမ်းသာသုခကြီးအံ့။

၂၅။ စင်ကြယ်သောနွားကို ဖွားမြင်သည်ဟု မြင်မက်မှု ကောင်းကျိုးဖြစ်အံ့။

၂၆။ စောင်းမှတစ်ပါး အခြားတူရိယာတို့ကို တီးရသည်၊ သီချင်းဆိုရသည်ဟု မြင်မက်မှု မကောင်း။

၂၇။ အစားကြူးသည်ကို မြင်မက်မှု ဥစ္စာ၊ ရွှေငွေ လျော့အံ့၊ ဖျားနာအံ့။

၂၈။ ဆံပင်ဖြူသည်ကို မြင်မက်မှု အကျင့်ကောင်း၍ အကြီးအကဲဖြစ်အံ့။

၂၉။ ဆင်းတု၊ ရုပ်ပွားတော် တရားဟောသည်ကို မြင်မက်မှု ကျော်စောအံ့။

၃၀။ ဆင်ဖြူစီးရသည်ဟု မြင်မက်မှု သူတစ်ပါး အပူဇော်ခံရအံ့။

၃၁။ ဆူးစူးသည်ဟု မြင်မက်မှု ရန်တွေ့အံ့။

၃၂။ ဆားကို လျက်ရသည်ဟု မြင်မက်မှု သူတစ်ပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်အံ့။

၃၃။ တောင်ထိပ်၌ နေရသည်ဟု မြင်မက်မှု ပြည်သူ့ ဝန်ထမ်း အကြီးအကဲဖြစ်အံ့။

၃၄။ တောင်ကလပ်သို့ တက်နေသည်ဟု မြင်မက်မှု လက်ရှိရာထူးထက်မြင့်သော အဆင့်ကိုရအံ့။

၃၅။ တံတားပေါ် လျှောက်ရသည်ဟု မြင်မက်မှု သောကရီလျက် အလိုပြည့်အံ့။

၃၆။ ထောပတ်၊ ပျားရည်တို့ကို မြင်မက်မှု ချမ်းသာတိုးအံ့။

၃၇။ ဓား၊ လှံ အရောင်တောက်သည်ကို မြင်မက်မှု ဘုန်းတန်ခိုးကြီးအံ့။

၃၈။ ထမ်းစင်ထက် ကျီးနားသည်ဟု မြင်မက်မှု နာဖျားပျက်စီးအံ့။

www.burmeseclassic.com

- ထမ်းစင်၊ သန်လျင်း စီးရသည်ဟု မြင်မက်မှု လာဘ်ရအံ့။
- ၅၈။ နို့အမျိုးမျိုး သောက်ရသည်ဟု မြင်မက်မှု အကြီးအကဲ ဖြစ်အံ့။
နို့စို့ရသည်ဟု မြင်မက်မှု သူတစ်ပါး ပညာပေးအံ့။
- ၅၉။ နေ့၊လကြတ်သည်ဟု မြင်မက်မှု ဘုန်းကျက်သရေ တိုးအံ့။
- ၆၀။ နေ့၊လတို့ မွန်းတည့်သည်ကို မြင်မက်မှု ကြီးစွာသော ချမ်းသာသုခကို ရအံ့။
- ၆၁။ နေ့၊လတို့ကို ရင်ခွင်ပိုက်ရသည်ဟု မြင်မက်မှု ဘုန်းကြီးသော သားကို ရအံ့။
- ၆၂။ နှလုံးသား အပြင်ထွက်သည်ဟု မြင်မက်မှု သားသမီး အရပ်တစ်ပါးသို့ ပြောင်းသွားရအံ့။
- ၆၃။ နန္ဒင်းလိမ်းကျံရသည်ဟု မြင်မက်မှု ဖျားနာအံ့။
- ၆၄။ နားပင်းသည်ဟု မြင်မက်မှု သူတစ်ပါးတို့ အတင်းပြောအံ့။
- ၆၅။ နားတွင်းသို့ ဆီသန့်ဝင်သည်ဟု မြင်မက်မှု နှစ်သက်ဖွယ်ရာ စကားကို ကြားရအံ့။
- ၆၆။ ပခြပ်တွင်း၌ မီးတောက်သည်ဟု မြင်မက်မှု လက်အောက်ငယ်သားတို့ တော်လှန်အံ့။
- ၆၇။ ပွဲခံရသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ပွဲလမ်းသဘင်ကိုလည်းကောင်း မြင်မက်မှု မကောင်း။ သေ
ပျောက်တတ်အံ့။
- ၆၈။ ပန်းစည်းကို မြင်မက်မှု ရာထူးရအံ့။
- ၆၉။ ပုဆိုးသစ်၊ လုံချည်သစ်ကို မြင်မက်မှု ဘုန်းကျက်သရေတိုးအံ့။
- ၇၀။ ပြာသာဒ်ထက်၌နေ၍ အစားအစာကို စားရသည်ဟု မြင်မက်မှု အထူးကောင်းမွန်အံ့။
- ၇၁။ ပုဆိုးအဖြူ ဝတ်ရသည်ဟု မြင်မက်မှု အကြီးအကဲဖြစ်အံ့။
- ၇၂။ ပိတုန်းတုပ် ခံရသည်ဟု မြင်မက်မှု ရန်တွေ့အံ့။
- ၇၃။ ဖိနပ်စီးရသည်ဟု မြင်မက်မှု အသရေတိုးအံ့။
- ၇၄။ ဘုရားရုပ်တုတော် မိမိဦးခေါင်းထက်၌ တည်ရှိသည်ဟု မြင်မက်မှု အကြီးအကဲတို့ ချီး
မြှောက်အံ့။
- ၇၅။ ဘုရားရုပ်တုတော် မိမိ၏ လက်ဝဲ၊လက်ယာ ပခုံးတို့၌ တည်ရှိနေသည်ဟု မြင်မက်မှု
ကြီးမြင့်သော အခြွေအရံ ပရိသတ်ရအံ့။
- ၇၆။ ဘုရားရုပ်တုတော်ကို ဖူးတွေ့ရသည်ဟု မြင်မက်မှု တစ်နေ့တခြား ကျော်စောအံ့။
- ၇၇။ ဘုရားရုပ်တုတော် ကြွလာတော်မူသည်ကို မြင်မက်မှု ဘုန်းကျက်သရေ တိုးအံ့။
- ၇၈။ မိမိရူးသည်ဟု မြင်မက်မှု လာဘ်ရအံ့။
- ၇၉။ မိန်းမနှင့်အတူ အိပ်ရသည်ဟု မြင်မက်မှု လာဘ်ရအံ့။
- ၈၀။ မိုးရေထဲ၌ ပျော်ပါးရသည်ဟု မြင်မက်မှု ဥစ္စာစီးပွား များပြားစွာ ရအံ့။
- ၈၁။ မျက်စိကွယ်သည်ဟု မြင်မက်မှု သားသမီးတို့ ထွက်ပြေးအံ့။
- ၈၂။ မီးတန်ဆောင် ထွန်းညှိရသည်ဟု မြင်မက်မှု ပညာတိုးပွားရရှိအံ့။
- ၈၃။ မိမိအူကို ထုတ်၍ ပတ်ရသည်ဟု မြင်မက်မှု ဩဇာအာဏာ အရှိန်အဝါ ကြီးမားအံ့။
- ၈၄။ မြေတူးရသည်ဟု မြင်မက်မှု မကောင်း။
- ၈၅။ မစင်လိမ်းကျံသည်ဟု မြင်မက်မှု ပစ္စည်းဥစ္စာရအံ့။
- ၈၆။ မြွေကိုက်ခံရသည်ဟု မြင်မက်မှု လူလိမ်ခံရအံ့။
- ၈၇။ မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ် ရှည်သည်ကို မြင်မက်မှု တန်ခိုးကြီးအံ့။
- ၈၈။ မြေခဲစားရသည်ဟု မြင်မက်မှု လာဘ်ရအံ့။

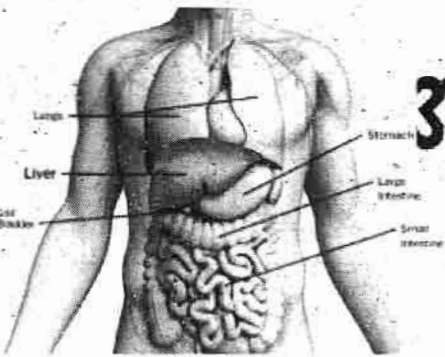
- ၈၉။ မြစ်ရေကို သောက်ရသည်ဟု မြင်မက်မှု သူတစ်ပါးတို့ ထက် ကျော်စောထင်ရှားအံ့။
- ၉၀။ ရေထဲ၌ မြွေ၊ ကင်းတို့ကို မြင်မက်မှု ချမ်းသာအံ့။
- ၉၁။ ရွှေ၊ ငွေ၊ ရတနာ ပတ္တမြားစသော ရတနာတို့ကို မြင်မက်မှု ကောင်းကျိုးရောက်အံ့။
- ၉၂။ ရွှေဟင်္သာ တရားဟောသည်ကို ကြားနာရသည်ဟု မြင်မက်မှု ဘုန်းကျက်သရေတိုးအံ့။ စိတ်ချမ်းသာအံ့။
- ၉၃။ ရွှေခွက်နှင့်ထည့်၍ ထမင်းစားရသည်ဟု မြင်မက်မှု ထိဆုကြီးပေါက်အံ့။ ကြီးကျယ်သော လာဘ်ရအံ့။
- ၉၄။ ရထားစီးရသည်ဟု မြင်မက်မှု မယားကောင်းရအံ့။
- ၉၅။ လှေစီးရသည်ဟု မြင်မက်မှု ချမ်းသာတိုးအံ့။ လှေစီးစဉ် ရေနစ်သည်ဟု မြင်မက်မှု ဥစ္စာပျက်စီးအံ့။
- ၉၆။ လူသေကို မြင်မက်မှု စကားဟောင်းပေါ်၍ ကြံသမျှ အပြီးသို့ ရောက်အံ့။
- ၉၇။ လှည်းဘီးကို မြင်မက်မှု အကြီးအကဲဖြစ်အံ့။
- ၉၈။ လက်ကောက်၊ လက်စွပ်၊ ခြေချင်း ဝတ်ရသည်ဟု မြင်မက်မှု သားကောင်းရအံ့။
- ၉၉။ လက်ကိုလည်းကောင်း၊ ပေါင်ကိုလည်းကောင်း၊ ရင်ကိုလည်းကောင်း ကျော့ကွင်းဖွဲ့သည်ဟု မြင်မက်မှု သားကောင်း၊ သမီးကောင်း ရအံ့။
- ၁၀၀။ လိပ်၊ ငါးကို စားရသည်ဟု မြင်မက်မှု စပါးဆန်ရေ အစားအစာ ပေါကြွယ်ဝအံ့။
- ၁၀၁။ လက်ယာလက်သည်း ပွင့်သည်ဟု မြင်မက်မှု သား၌ လာဘ်ရအံ့။ လက်ဝဲလက်သည်း ပွင့်သည်ဟု မြင်မက်မှု သမီး၌ လာဘ်ရအံ့။
- ၁၀၂။ ခြေသည်းပုပ်သည်ဟု မြင်မက်မှု ဖျားနာအံ့။
- ၁၀၃။ လဲကျသည်ဟု မြင်မက်မှု တရားရှုံးအံ့။
- ၁၀၄။ လှည်း၊ ဖျံ၊ ထင်းစည်း၊ ဆုံ၊ ချား၊ ရဟတ်တို့ကို မြင်မက်မှု သူတစ်ပါး မကောင်းကြံတတ်အံ့။
- ၁၀၅။ သွေးကို ရေချိုးရသည်ဟု မြင်မက်မှု ချမ်းသာသုခ ပွားအံ့။
- ၁၀၆။ သမုဒ္ဒရာကို ကူးရသည်ဟု မြင်မက်မှု အကြီးအကဲခေါင်းဆောင် ဖြစ်အံ့။
- ၁၀၇။ သာယာသော အသံကို ကြားရသည်ဟု မြင်မက်မှု စိတ်ချမ်းသာ၍ သတင်းကောင်း ကြားရအံ့။
- ၁၀၈။ သပိတ်၊ ပရိကွရာတို့ကို မြင်မက်မှု လာဘ်ရအံ့။
- ၁၀၉။ သမုဒ္ဒရာရေကို သောက်ရသည်ဟု မြင်မက်မှု အလွန်ကျော်စော၍ ထင်ရှားကောင်းမွန်အံ့။
- ၁၁၀။ သေရည်သေရက် သောက်ရသည်ဟု မြင်မက်မှု ကြောင့်ကြများအံ့။
- ၁၁၁။ သူငယ်ကို ချီရသည်ဟု မြင်မက်မှု ချမ်းသာအံ့။
- ၁၁၂။ သွားနာသည်၊ သွားနဲ့သည်၊ သွားယိုင်သည်ဟု မြင်မက်မှု ဥစ္စာပစ္စည်း လျော့အံ့။ ဖျားနာအံ့။ လူအများ မြင်မက်လေ့ရှိသော အိပ်မက်များနှင့် နိမိတ်များကို ဖော်ပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။



မောင်ဝဏ္ဏ(IC)

အသံကူး * လောကီပဒေသာ ညွှန်ပေါင်းကျမ်း။ * ရှေးထုံးစဉ်လာ လောကီရတနာ။

www.burmeseclassic.com



အသည်းရောင် အသားဝါရောဂါ နှင့် သဘာဝကုထုံးများ

ဟိန်း(ဘူဒီ)

အသည်းရောင် အသားဝါရောဂါသည် အသည်းရောဂါများတွင် အဖြစ်များသော ရောဂါတစ်မျိုး ဖြစ်ပေသည်။ ယင်းရောဂါတွင် အသားအရေ အဝါရောင်သန်းလာခြင်း၊ မျက်စိများ ဝါခြင်း၊ လက္ခဏာမျိုး ပြတတ်ပြီး ယင်းမှာ သည်းခြေရည်၏ ရောင်ခြယ်ပစ်ဂမန်များ ဖြစ်သည့် ဘီလီရူဘင်(bilirubin) များ သွေးတွင်း ရောက်ရှိပျံ့နှံ့သွား၍ ဖြစ်ပါသည်။

သည်းခြေရည်ကို အသည်းမှ ထုတ်လုပ်ပေးပြီး သင့်လျော်သော အဟာရဓာတ် ရရှိစေရန် အစာများကို ချေဖျက်ပေးမည့် အရေးပါသော အစာချေရည် ဖြစ်ပေသည်။ လေ့ကျင့်ခန်းများ လုပ်ဆောင်ခြင်းက အစာချေဖျက်မှု ဖြစ်စဉ်ကို အကောင်းဘက်မှ လွှမ်းမိုးသက်ရောက်ပေသည်။ ယင်းက အစားအစာများတွင် ပျက်စီးယိုယွင်း ပြောင်းလဲခြင်းကိုလည်း ကာကွယ်ပေးသည်။ အစာချေရည်သည် အူသိမ်အူမတွင်းမှ ဓာတ်ငွေ့များ(gases) နှင့် အခြားအရာများ ဝင်ရောက်ခြင်းမှလည်း ကာကွယ်တား

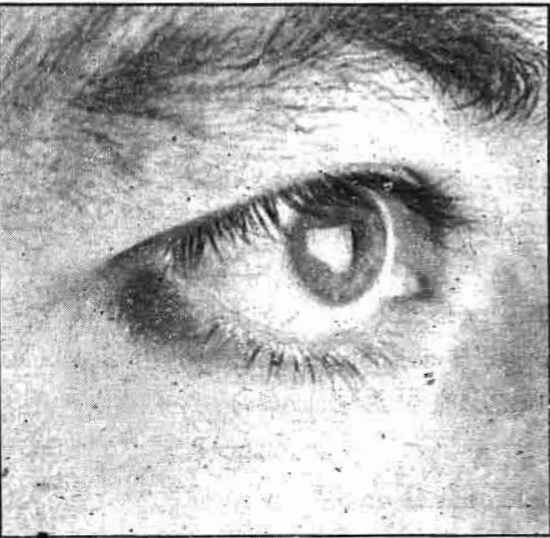
ဆီးပေးသည်။ ပုံမှန်အားဖြင့် အစာချေရည်ကို ပုံသေထုတ်လုပ် စီးလှည့်ပေးပါသည်။

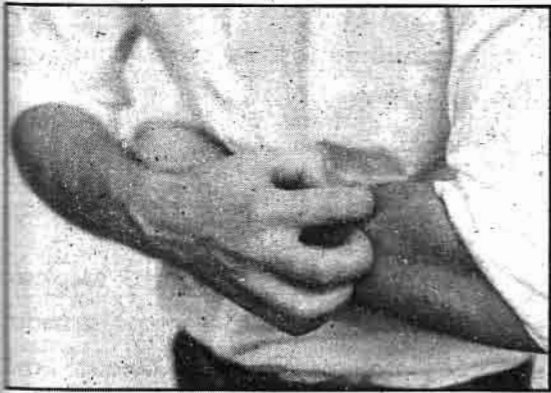
အသည်းရောင် အသားဝါရောဂါ (၃)မျိုးရှိသည့် ဟေမိုလိုက်ပတစ် အသည်းရောင် အသားဝါရောဂါသည် သွေးနီဆဲလ်များကို အလွန်အကျွံ ဖျက်ဆီးပစ်ကာ ဘီလီရူဘင်များကို တိုးပွားဖြစ်ပေါ်စေ၍ သွေးအားနည်းစေကာမိပါသည်။ အော့ဘတ်စထရပ်တစ် အသည်းရောင် အသားဝါရောဂါသည် ဂျူရီဒီနမ်(duodenum) တွင်းသို့ သွေးသည် ခြေရည် ဝင်ရောက်ခြင်းနှင့် အသည်းဆဲလ်များတွင်း ဘီလီရူဘင်များ အသွင်ပြောင်းမှုတို့ကြားတွင် လမ်းကြောင်းတားဆီးမှု ပြုပေးပါသည်။ ဟေပါတိုဆယ်လူလာ အသည်းရောင် အသားဝါရောဂါသည် ပိုးဝင်ခြင်း (သို့မဟုတ်) အဆိပ်သင့် ဆေးဝါးများကြောင့် အသည်းဆဲလ်များ အပြိုအကျယ် ပျက်စီးခြင်း၏ အကျိုးရလဒ် ဖြစ်ပါသည်။

ယင်းအသည်းရောင် အသားဝါရောဂါ (၃)မျိုးတွင် မျက်စိအဖြူသားနေရာများ အဝါရောင်သန်းခြင်း၊ အသားအရေများ အဝါရောင်သန်းခြင်းကို တွေ့ရပေသည်။ သက်ကြီးပိုင်းတွင် အသည်းရောင် အသားဝါရောဂါ ဖြစ်ပွားပါက ပို၍ဆိုးဝါးစွာ ခံစားရစေတတ်သည်။ အသက်ကြီးပိုင်းများတွင် ဟက်ပါတိုဘီလိုင်မာရီ နှင့် ဆက်စပ်၍ အသည်းရောင် အသားဝါရောဂါ ပေါ်ခံစားရလေ့ရှိတတ်သည်။

ရောဂါလက္ခဏာ

အသည်းရောင် အသားဝါရောဂါ၏ လက္ခဏာမှာ အလွန်အားနည်း နွမ်းလျခြင်း၊ ခေါင်းကိုးခြင်း၊ ဖျားခြင်း၊ ခံတွင်းပျက်ခြင်း၊ မောပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်တတ်ခြင်း၊ အော်ဂလီဆန်ခြင်း (ဝါ) ဖွံ့ဖွံ့မျက်လုံးများ ဝါခြင်း၊ ကိုယ်သားကိုယ်ရေ ဝါခြင်း၊ ဝါခြင်း၊ ဆီးဝါလွန်းခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။





ရသူသည် အသည်းနေရာတစ်ဝိုက်နားတွင် နာကျင်ကိုက်ခဲမှုကို ခံစားရတတ်သည်။ အောက်စထရပ်တစ် အသည်းရောင် အသားဝါရောဂါတွင် အပြင်းအထန် ယားယံခြင်းမျိုးပါ ခံစားရတတ်သည်။

အကြောင်းရင်း

အသည်းရောင် အသားဝါရောဂါသည် အသည်း၏ သုပ်ဆောင်မှု ချွတ်ယွင်းဖောက်ပြန်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းက သည်းခြေရည်များ ဟန့်တားခံရပြီး နှုတ်အူမအတွင်းသို့ သည်းခြေဆားနှင့် ရောင်ခြယ်ပစ် နေလေးများ ထုတ်လွှတ်ရောက်ရှိစေခြင်း ဖြစ်ပုံရလေ သည်။ သည်းခြေရည်များသည် သွေးများနှင့် ရောနှော သွားရကာ ကိုယ်ရေကိုယ်သား(အရေပြား)ကို အဝါရောင် သန်းစေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သည်းခြေရည် စီးလှည့်မှု ဝန်တားခံရသောအခါ သည်းခြေကျောက်တည်ခြင်း (သို့ နေတတ်) အသည်းရောင်ခြင်းများ ဖြစ်စေပါတော့သည်။ ယင်းကို ဟက်ပါတိုက်တစ်(hepatitis) ဟု ခေါ်သည့် ခိုင်းရပ်စ်ပိုးများကြောင့် အကြောင်းခံ၍ ဖြစ်ရတတ်သော ရောဂါမျိုးလည်း ရှိသည်။ ဗိုင်းရပ်စ်ပိုးကြောင့် ဖြစ်ရသော အသည်းရောင် အသားဝါရောဂါသည် ဗိုင်းရပ်စ်ပျံ့နှံ့မှု ကြောင့် ကူးစက်ရောဂါ ဖြစ်ပွားသည်ထိ ဦးတည်သွား တတ်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ညစ်ညမ်းခြင်း၊ မသန့်ပြန်သော အခြေအနေ၊ အစားအစာနှင့်ရေ မသန့်ပြန်ခြင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်တတ်သည်။ အသည်းရောင် အသားဝါရောဂါ ဖြစ် တတ်သော အခြားအကြောင်းရင်းများတွင် သွေးအား ခြင်းစသော ရောဂါမျိုးနှင့် အူရောင်ငန်းဖျား၊ ငှက်ဖျား၊ နှစ်ကဲ့သို့ အသည်းကို ထိခိုက်စေတတ်သော ရောဂါ များ ပါဝင်ပါသည်။

ကုသပေးခြင်း

အသည်းရောင် အသားဝါရောဂါကို ရိုးရှင်းစွာ ကုသ နည်းမှာ စားသောက်ပုံစနစ် ပြောင်းလဲခြင်း (ဝါ) ဓာတ်စာ ကုထုံး(diet therapy) နှင့် လေ့ကျင့်ခန်း လုပ်ဆောင်စေ ခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။ သို့သော် ရောဂါပြင်းထန်ပါက ပြန် လည်သက်သာမှု နှေးကွေးတတ်ပေသည်။ ဝေဒနာခံစား ရသူသည် ရောဂါ၏ ပြင်းထန်သော လက္ခဏာများ လျော့ ပါးသွားသည်အထိ အနားယူသင့်သည်။

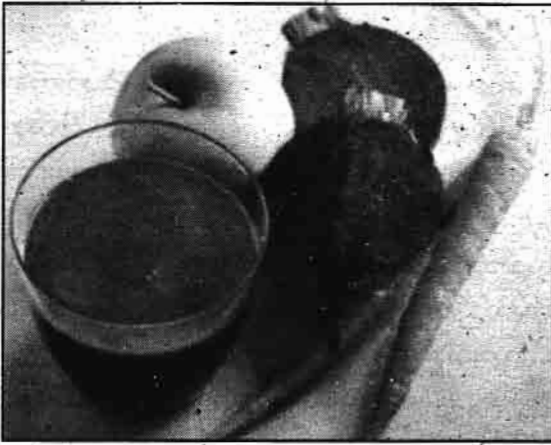
ရောဂါခံစားရသူအား ငါးရက်ခန့် သစ်သီးရည်ကဲ့သို့ အရည်များ ပေးသင့်သည်။ လိမ္မော်ရည်၊ သံပရာရည်၊ စပျစ်ရည်၊ မုန်လာဥနီရည်၊ မုန်လာဥတစ်မျိုး (beet) ရည်၊ ကြံရည် စသည်ဖြင့် ဖြစ်သည်။ ယင်းကာလများအတွင်း ရေနွေးနွေးဖြင့် စအိုမှ ဝမ်းချုပ်ပေးသင့်သည်။ သို့မှသာ ကိုယ်တွင်းမှ အဆိပ်သင့်နေသော အရာများကို ကိုယ် ပြင်ပသို့ ထွက်သွားစေကာ သွေးများနှင့် ရောနှောမသွား စေရန် တားဆီးပေးနိုင်ပေမည်။ သစ်သီးရည်သာ သောက် သုံးစေခြင်းကို ပြင်းထန်သော ရောဂါလက္ခဏာများ လျော့ ကျသွားသည်ထိ ဆောင်ရွက်ပေးရမည်။

သစ်သီးရည်ဖြင့် သက်သာရာရစေပြီးနောက် (၃) ရက်မှ (၅)ရက်ထိ သစ်သီးဝလံများသာ စားသုံးစေရမည်။ ပန်းသီး၊ သစ်တော်သီး၊ စပျစ်သီး၊ လိမ္မော်သီး၊ နာနတ် သီးကဲ့သို့ အရည်ရွှမ်းသော အသီးများ ဖြစ်စေသင့်ပါ သည်။ ထို့နောက်တွင် ရိုးရှင်းသော စားစရာများကို အောက်တွင် အကြံပြုထားသည့်အတိုင်း ဆက်လက်စား သုံးစေရမည်။

အိပ်ရာထထချင်း

ရေနွေးနွေး တစ်ဖန်ခွက်အတွင်း သံပရာသီးတစ်ခြမ်း





အရည်ညှစ်ထည့်ပေး၍ သောက်သုံးစေရမည်။

နံနက်စာ(Breakfast)

ပန်းသီး၊ သစ်တော်သီး၊ သဘောသီး၊ စပျစ်သီး၊ သရက်သီး တစ်လုံးကို ဂျုံကြမ်းသက်သက်ဖြင့် လုပ်ထားသော ပေါင်မုန့်တစ်ချပ်ဖြင့် စားပေးစေရမည်။

နံနက်အလယ်စာ(Mid-morning)

လိမ္မော်သီး (သို့မဟုတ်) သစ်တော်သီးရှည် သောက်စေရမည်။

နေ့လယ်စာ(Lunch)

ဟင်းရွက်သုပ်နှင့် ဂျုံမှုန့်သက်သက်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ချပါတီအသေးစား(၂)ချပ်၊ ရေနွေးဖျောထားသော ဒေါက်ခွရွက်(spinach) (သို့မဟုတ်) မုန့်လာဥနီနှင့် နို့တစ်ခွက်။

နေ့လွဲလယ်စာ(Mid-afternoon)

အုန်းရည် (သို့မဟုတ်) ပန်းသီးရည်။

ညစာ(Dinner)

ဟင်းရွက်ပြုတ်ရည် (ဝါ) ဟင်းရွက်စွတ်ပြုတ် တစ်



ခွက်၊ ဂျုံဖြင့်သာ ပြုလုပ်ထားသော ချပါတီအသေးစား(၂)ချပ်၊ အာလူးမီးဖုတ်(၁)လုံးနှင့် အခြားဒေါက်ခွရွက်ကဲ့သို့ ဟင်းရွက်မျိုး။

ညအိပ်ရာမဝင်မီ

အဆီထုတ်ထားသော နို့ပူ တစ်ခွက်ကို ပျားရည်အနည်းငယ်စွက်၍ သောက်စေရမည်။

ထောပတ်၊ မလိုင်၊ ဆီ စသည်တို့ကို အနည်းဆုံးနှစ်ပတ်မျှ ရှောင်ပေးရမည်။ ထို့နောက်တွင် ထောပတ်နှင့် သံလွင်ဆီတို့ကို အနည်းငယ်မျှသာ ပေးရမည်။ ကာဗိုဓာတ်(carbohydrate) နည်းသော စားစရာတွင် ဆီပေးစေဘဲ ဟင်းသီးဟင်းရွက်၊ သစ်သီးဝလံများဖြင့် စားသုံးစေရမည်။

ရောဂါခံစားနေရသူသည် သစ်သီးဝလံများ၊ သစ်သီးရည်များ များစွာစားသုံးနိုင်ပါသည်။ ဒုဒလီရွက်(Dandelion Leaves)၊ မုန့်လာဥနီ(အရွက်နှင့်တကွ) စသည်တို့ကို ဟင်းရွက်သုပ်အဖြစ် စားသုံးပေးနိုင်သည်။ ပန်းသီး၊ သစ်တော်သီးများကို သူ့အတိုင်း စားသုံးပေးခြင်းက များစွာအကျိုးရှိစေနိုင်ပါသည်။ ဘာလီရည်ကို နေအောက်တွင် ကြိမ်ဖန်များစွာ သောက်ပေးနိုင်ပါသည်။ ဘာလီတစ်ခွက်စာကို ရေ(၃)လီတာထည့်၍ (၃)နာရီကြာ အေးအေးဖြင့် တည်ပေးကာ အရည်ချည်းသက်သတ်သောက်စေခြင်းသည် အသည်းရောင် အသားဝါရောဂါအတွက် အလွန်ကောင်းကျိုးရစေပါသည်။

အစာကြောခဲသော၊ အစာချေချက်မှုကို အဟန့်အတားဖြစ်စေသော ပဲသီးတောင့်၊ ပဲအခြောက် စသည်များကို သုံးခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ရမည်။ ရေသန့်သန့်အတွင်းသို့ သွားပရာရည် ညှစ်ထည့်ပေးထားကာ မကြာခဏ သောက်သုံးပေးခြင်းက အသည်းဆဲလ်များ ပျက်စီးမည့်အထိ ကာကွယ်တားဆီးပေးရာ ရောက်စေပါသည်။

အသည်းရောင် အသားဝါရောဂါအတွက် အဆီထုတ်ထားသော သဘာဝဆေးနည်းမှာ မုန့်လာဥနီ၏ အစိမ်းအရွက်များ ဖြစ်သည်။ ယင်းအရွက်များကို ထောပတ်ဖြင့် ချက်၍ အဝတ်ပါးသန့်သန့်တွင်ထည့်ကာ အရည်ရအောင် ညှစ်၍ ယူရမည်။ ယင်းအရည် လီတာတစ်ဝက်စာ(၅၀၀)ကို စိစိ)ကို အရွယ်ရောက်ပြီး လူနာအတွက် နေ့စဉ် သောက်သုံးစေရမည်။ ယင်းက ခံတွင်းပျက်သည်ကို

သက်သာစေနိုင်ပြီး ဝမ်းမှန်စေကာ ရောဂါလက္ခဏာများ
ကို တဖြည်းဖြည်း လျော့ကျသွားစေနိုင်ပါသည်။ များ
သောအားဖြင့် ဝေဒနာခံစားနေရသူများမှာ (၈)ရက်မှ
(၁၀)ရက်အတွင်း လုံးဝသက်သာရာ ရသည်အထိ အကျိုး
ထူးစေကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

ခရမ်းချဉ်သီးသည်လည်း အသည်းရောင် အသားဝါ
ရောဂါအတွက် ကောင်းကျိုးရှိစေသည်။ လတ်ဆတ်သော
ခရမ်းချဉ်သီးရည် တစ်ဖန်ခွက်ကို ဆားနှင့် ငရုတ်ကောင်း
နန့် လက်တစ်တို့စာစီမျှ ရောထည့်ပေးကာ နံနက်စော
စောတွင် သောက်သုံးစေရမည်။ အသည်းရောင် အသားဝါ
ရောဂါအတွက် အတော်ထိရောက်စွာ သက်သာစေပါမည်။

အသည်းရောင် အသားဝါရောဂါ ခံစားနေရသူသည်
အသည်းလုပ်ဆောင်မှု ပုံမှန်ပြန်ဖြစ်သည်အထိ အနားယူ
သင့်သည်။ အသည်းကျန်းမာရေးကား နေ့စဉ် လှုပ်ရှားမှု
ပိုစံနှင့် စားသောက်မှုပုံစံများပေါ်တွင် မူတည်သည်။ သို့
ဖြစ်၍ လေ့ကျင့်ခန်း အသင့်အတင့်(အလတ်စား) လုပ်
ပေးကာ မကြာခဏ နေရောင်ခံပေးခြင်း၊ ဇီဝကောင်း

လေသန့် ရှူရှိုက်ပေးခြင်း၊ လုံလောက်သော အနားယူမှု
ပြုပေးခြင်းတို့ လုပ်ဆောင်ပေးရပါမည်။

သုတေသနပြုချက်များအရ အသည်းသည် လိုအပ်
သော အာဟာရဓာတ်များကို ယင်းကိုယ်တိုင် ပြန်လည်
ထောက်ပံ့ပေးနိုင်အောင် ပြုပေးနိုင်သော အံ့ဖွယ်စွမ်းအား
ရှိကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့ကြရပါသည်။ ပရိုတိန်းဓာတ် ပြည့်စုံ
သော စားစရာများ၊ ဗီတာမင်(စီ)၊ ဗီတာမင်(ဘီ) အုပ်စု
များ၊ အထူးသဖြင့် ချိုလိုင်း(choline) နှင့် ဗီတာမင်(အီး)
တို့ အားဖြည့်ပေးရပါမည်။ ရောဂါမှ ပြန်လည်သက်သာ
ရာရပြီးနောက် စားသုံးမှုပုံစံကို ဖော်ပြပါအတိုင်း ကာလ
အတန်ကြာ ဆက်လက်စားသုံးစေသင့်ပါသည်။ သို့မှသာ
နောင်တွင် ရောဂါပြန်လည်မဖြစ်ပွားစေရန် အထောက်
အကူပြုပေးပါလိမ့်မည်။

ဟိန်း(ဘူမိ)

ကျမ်းကိုး

* Naturopathy for LONGEVITY
by Dr. H.K. Bakhru.

ဝိတ်မနောဒာရုံ အကြားအမြင် လက္ခဏာ

ဆရာမကြီး ဒေါ်အေးမိုးမိုး၏သမီး

ဆရာမထက်ဦးခြင် သိပ္ပံလက္ခဏာပေးဒဿနာ



(၇)ရက်သားသမီးအပေါင်းတို့မှာ ဖြစ်ပေါ်တတ်သည့် ပညာရေး၊ စီးပွားရေး၊ အချစ်ရေးနှင့်
အိမ်ထောင်ရေး၊ အမည်ပေးခြင်း၊ ကလေးအမည်ပေးခြင်း၊ ဆိုင်အမည်ပေးခြင်း၊ အိမ်၊ မြေ၊ ကား၊
တိုက်ခန်း၊ မြေကွက်၊ ရောင်းရန်၊ ဝယ်ရန်နှင့် ကုထုံးတုံးရန်အတွက် ပြောင်းရွှေ့မင်္ဂလာရက်
ရွေးခြင်းနှင့် အခြားသောကိစ္စအား အားလုံးတို့ကိုပါ ဆရာမက မေတ္တာ၊ စေတနာ ရွှေ့ထားပြီး
“အထူး” စီစဉ် ဆောင်ရွက်ကူညီပေးနေပါသည်။

အားလုံးသောသူအပေါင်း ကိုယ်ရော စိတ်ပါ ကျန်းမာပြီး ချမ်းသာကြပါစေ...

မဟာဝိဇယဘုရား အနောက်ဘက်မုခ်၊ လိပ်ကန်အနီး၊ ဆိုင်ခန်းအမှတ်(၂)၊ ရွှေတိဂုံဘုရားလမ်း၊
ရန်ကုန်မြို့။ Ph : 09 253 361 368



လေဖြတ်ရောဂါ

ကြိုတင်ကာကွယ်ပါ

ဆရာဦးဒိဗ္ဗာ(တိုင်းရင်းဆေး)

လေဖြတ်ရောဂါသည် ကျား၊မ မရွေး ဖြစ်တတ်သော ရောဂါဖြစ်သည်။ အသက်ကြီးပြီး ဝမ်းဗျားသောသူများ လေဖြတ်တတ်သကဲ့သို့ အသက်ငယ်ပြီး သွေးတိုးရောဂါ၊ သွေးချို၊ ဆီးချိုရောဂါ အခံရှိကာ အစားအသောက်၊ အနေအထိုင် မဆင်ခြင်သည့် ပိန်သောသူများသည် လေဖြတ်တတ်ပါသည်။ လေဖြတ်ရောဂါကို တိုင်းရင်းဆေးပညာအရ ပက္ခာဃာတဟု ခေါ်သည်။ ပက္ခာ=ကိုယ်အစိတ်အပိုင်း၊ ဃာတ= သေခြင်း၊ သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ သိပ္ပံဆေးပညာရှင် ဆရာဝန်များက (Stroke) လေဖြတ်ရောဂါဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သည်။

လေဖြတ်ရောဂါမှာ ပထဝီဓာတ်နှင့် အာပေါဓာတ် လွန်ကဲပြီး တေဇောဓာတ်နှင့် ဝါယောဓာတ်ယုတ်လျော့၍ လေဖြတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ လေဖြတ်ရောဂါမှာ အခြေခံအားဖြင့် ဦးနှောက်သွေးကြောပိတ်ခြင်း (Ischemic Stroke) နှင့် ဦးနှောက်သွေးကြောပေါက်ခြင်း (Hemorrhagic Stroke) ဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိသည်။ လေဖြတ်ရောဂါရှင် (၈၀)ရာခိုင်နှုန်းမှာ ဦးနှောက်သွေးကြောပိတ်၍ လေဖြတ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

လေဖြတ်ရောဂါဖြစ်စေမည့် အကြောင်းရင်းများမှာ သွေးတိုးရောဂါ၊ ဆီးချိုရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါ အခံရှိသူများနှင့် ခါးကြောရိုးနာမ်ကြော ထိခိုက်ဒဏ်ရာရခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ လေဖြတ်သူ (၈၀)ရာခိုင်နှုန်းမှာ သွေးတိုးရောဂါ အခံရှိသူများဖြစ်သည်။ သွေးတိုးရောဂါ အခံရှိပြီး အဆီနှင့်အင်ဆီ လွန်ကဲစွာ စားသောက်ခြင်းကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးတွင်ရှိသော သွေးကြောများ ကျဉ်းမြောင်းလာကာ သွေးတစ်ဟုန်ထိုး တက်စေပါသည်။ သွေးတိုး၊ သွေးတက်ချိန်တွင် ရေချိုးခြင်း၊ ပန်ကာလေခံခြင်း၊ လေအေးစက်ခံခြင်းကြောင့် လေဖြတ်တတ်ပါသည်။ ဆီးချိုသွေးချို တက်နေလျှင်လည်း လေဖြတ်တတ်ပါသည်။ လေဖြတ်သည့်လူမှာ (၃၀)ရာခိုင်နှုန်းမှ (၄၀)ရာခိုင်နှုန်းမှာ သွေးတိုးရောဂါအပြင် ဆီးချိုရောဂါပါ ရှိ

နေတတ်သည်။

သွေးတိုးရောဂါ အခံရှိလျှင် လေဖြတ်ရန် သာမန်ထက် (၅)ဆပိုရှိသည်။ ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါ အခံရှိသူ သာမန်လူထက် (၂)ဆမှ (၃)ဆအထိရှိသည်။ လေဖြတ်ရောဂါဖြစ်စေသည့် အကြောင်းရင်းများကို သေချာစေလေ့လာလျှင် သွေးတိုးရောဂါ၊ သွေးချိုဆီးချိုရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါ အခံရှိပြီး အချို၊ အဆီမဲ့၊ အငန် အရသာမလွန်ကဲစွာ စားသောက်ခြင်း၊ အရက်၊ ဆေးလိပ်၊ မူးယစ်ဆေးများ လွန်ကျူးစွာ သုံးစွဲခြင်း၊ အထိုင်၊ အအိပ်များကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနည်းခြင်း၊ အချိန်အခါမဲ့ ရေချိုးလျှော့ခြင်း၊ အအေးခံမှုများခြင်း (ပန်ကာလေ၊ လေအေးစက်နှင့် နေထိုင်မှုများခြင်း) စသည့် အကြောင်းအချက်များကြောင့် လေဖြတ်ရောဂါ ဖြစ်စေနိုင်ပါသည်။

လေဖြတ်ရောဂါ၏ ရှေ့ပြေးပုဗ္ဗရုပ်လက္ခဏာများ ခေါင်းမကြာခဏကိုက်ခဲခြင်း၊ သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်မူးဝေခြင်း၊ စကားပြော မပီမသဖြစ်ခြင်း၊ နှုတ်ခမ်းမှ သွားရည်များကျခြင်း၊ ရေချိုးပြီးလျှင် မျက်စိများ ကြာမြင့်စွာ နီရဲခြင်း၊ မျက်စိတစ်ဖက် ရုတ်တရက် အမြင်အာရုံဝေပါးခြင်း၊ မျက်ခွံနှင့် မျက်နှာကြက်သားဆတ်ခနဲ လှုပ်တတ်ခြင်း၊ အသားကွက်ပြီး တဆတ်ဆတ်လှုပ်ခြင်း၊ မကြာခဏသမ်းဝေခြင်း၊ အကိုင်အတွယ်ခြင်း၊ လက်ဆုပ်အားနည်းလာခြင်း၊ ခြေလှမ်းသည့်အခါ ဟန်ချက်မညီခြင်း၊ မကြာခဏ ခလုတ်တိုက်မိခြင်း၊ တစ်တစ်ခြမ်းရှိ ခြေလက်များ ထုံကျဉ်ခြင်း၊ အိပ်ပျော်ခြင်း၊ ခြေထောက်များ တုံ့ခနဲ ရုန်းဆွဲတတ်ခြင်း၊ ဆီးချိုခြင်း၊ ဝမ်း၊ လေ ချုပ်ခြင်း၊ သွေးပေါင်ချိန် အပေါ် (၁၄၀)mmHg နှင့် အောက်သွေး (၉၀)mmHg အောက်ရှိနေခြင်း၊ ဆီးချိုသွေးချို မြင့်တက်နေခြင်း စသည့် လက္ခဏာများမှာ လေဖြတ်ရောဂါ၏ ရှေ့ပြေးလက္ခဏာများ ဖြစ်သည်။

လေဖြတ်ရောဂါ ဖြစ်ဆဲလက္ခဏာများမှာ သွေး



ချိန် မြင့်တက်နေခြင်း၊ စကားမပြောနိုင် စကားမပီမသ ဖြစ်ခြင်း၊ လျှာတိုဝင်ခြင်း၊ ပါးတစ်ဖက်ရွဲ၊ မျက်စိတစ်ဖက် ဖိတ်မရခြင်း၊ ခေါင်းအုံခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ သတိလစ်မေ့ ခြောခြင်း၊ သမ်းဝေခြင်း၊ နားအူခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ် လေးလံ ဆိုင်းမိုင်းခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှု မမှန်ခြင်း၊ ကိုယ် သားကိုယ်ရေ ပူလိုက်၊ အေးလိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ လျှာဖြူ၍ ပြုတ်ထနေခြင်း၊ ပါးစပ်မှ သွားရည်များ ကျဆင်းခြင်း၊ နှူးထွက် ဓညီခြင်း၊ ချွေးမထွက်ခြင်း၊ အကြောများတက် ခြင်း၊ ခြေလက်များ တဆတ်ဆတ်တုန်ခြင်း၊ ခြေလက်သေ ခြင်း၊ နှလုံးခုန်နှေး၍ အသက်ရှူမြန်ခြင်း၊ စိတ်အားငယ် ခြင်း စသည့်လက္ခဏာများမှာ လေဖြတ်ရောဂါ ဖြစ်ဆဲ သက္ခဏာများ ဖြစ်ပါသည်။

အမျိုးသမီးများမှာ အမျိုးသားများထက် လေဖြတ် ချိန် အလားအလာနည်းပါသည်။ သွေးဆုံးပြီးမှ လေဖြတ် ခြင်းပါသည်။ ဒါပေမဲ့ အမျိုးသမီးများ သွေးမဆုံးမီ သွေး ခြင်းရောဂါ၊ ဆီးချိုရောဂါရှိလျှင် လေဖြတ်နိုင်ပါသည်။ အသက်(၆၀)ကျော် အသက်(၇၀)ကျော် အမျိုးသမီးကြီး များမှာ သွေးတိုးရောဂါ၊ ဆီးချိုရောဂါ အခံမရှိဘဲ လေ ဖြတ်နိုင်ပါသည်။ အကြောင်းမှာ သွေးဆုံးပြီး သက်ကြီး အမျိုးသမီးများ သွေးကြောထူပြီး မာကျစ်မှု ရှိနေခြင်း ကြောင့်ဖြစ်သည်။

လေဖြတ်ရောဂါ ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ရန် အောက် အချက်အလက်များကို လိုက်နာကျင့်ကြံရပါမည်။

အချို၊ အဆိမ့်၊ အဆီ၊ အငန် ရသာများ လွန်ကဲ စားသောက်ခြင်း ရှောင်ကြဉ်ရမည်။ ရသာ(၆)ပါး စားစွာ စားသောက်ရပါမည်။ ဆေးလိပ်၊ အရက်၊ မူးယစ် သုံးစွဲခြင်းမှ လုံးဝ(လုံးဝ)ရှောင်ကြဉ်ရမည်။ သွေး ခြင်းရောဂါ အခံရှိလျှင် သွေးပေါင်ချိန် အပေါ်သွေး (၁၄၀) mmHgနှင့် အောက်သွေး (၉၀)mmHg ထက် မပိုစေရန် စားစား၊ အစားအစာများနှင့် ထိန်းရပါမည်။ ဆီးချိုဆီးချို ရောဂါရှိလျှင် သကြားဓာတ် ပုံမှန်ရှိစေရန် စားရမည်။ ဆီးကို ပုံမှန်စစ်ဆေးရပေမည်။

နှေးစဉ် နံနက်တိုင်း (၃)မိုင်ခန့် မနှေးမမြန် လမ်း လှည့်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှေ့ခန်းပြုလုပ်ခြင်း စသည့် လက်လှုပ်ရှားမှုများ ပုံမှန်ပြုလုပ်ရပါမည်။ နွေရာသီ ကိုယ်လက်လှေ့ခန်းပြုလုပ်ခြင်း၊ ရေခဲရေသောက်ခြင်း၊ အပူ

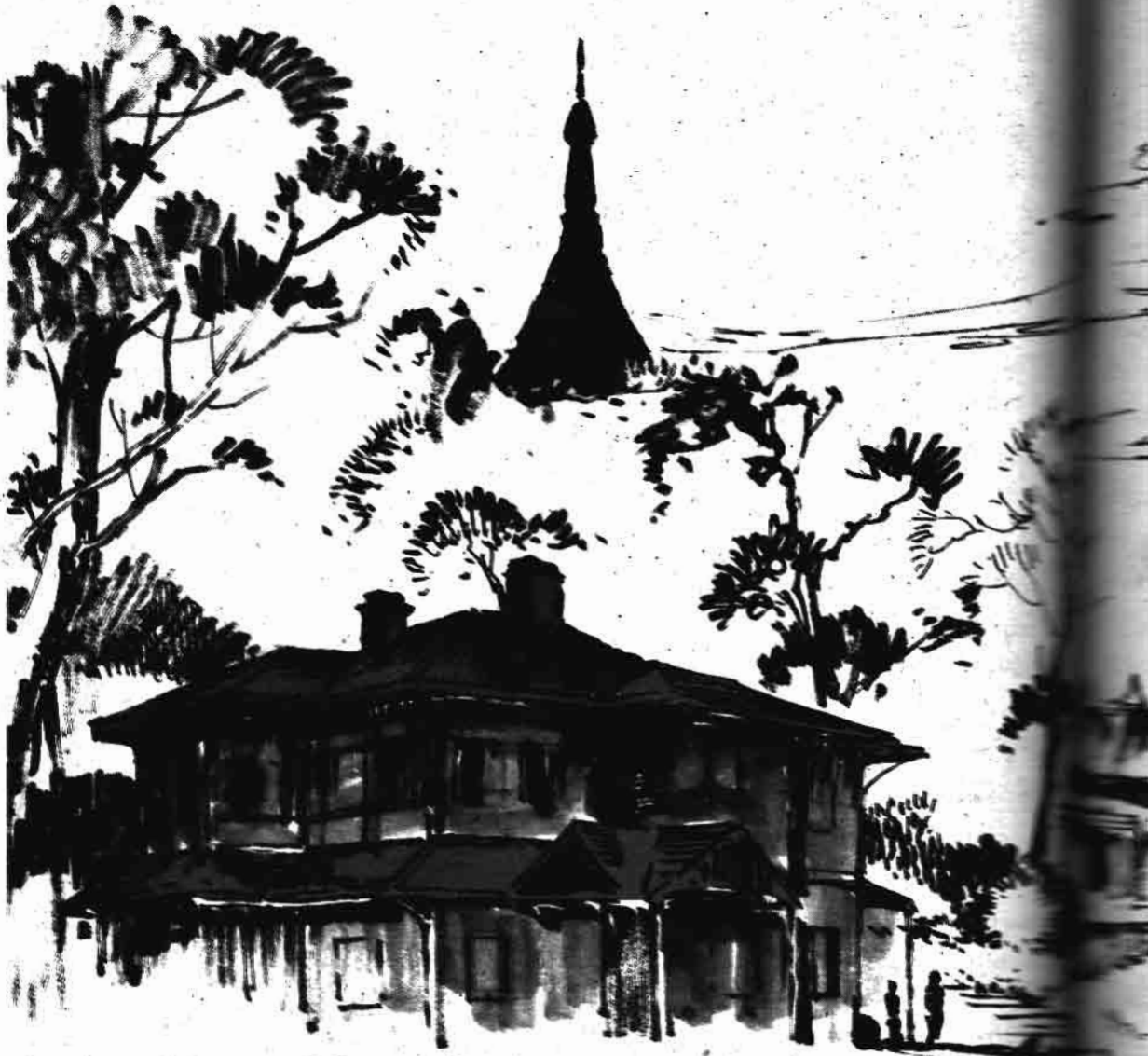
ထဲမှလာပြီး ရေချိုးခြင်း၊ လေအေးစက်၊ ပန်ကာလေခံခြင်း တို့ကို လုံးဝရှောင်ကြဉ်ရပေမည်။ အချိန်အခါမဲ့ ရေချိုး ခြင်း၊ ခေါင်းလျှော်ခြင်းတို့ကို လုံးဝရှောင်ကြဉ်ရပေမည်။

အဝမလွန်စေရန် ကိုယ်အလေးချိန်ကို ထိန်းသိမ်းပါ။ မုန့်လာဥနီ၊ ပန်းဂေါ်ဖီစိမ်း၊ ဟင်းနုနယ် စသည့်အသီး အရွက်များစားစားသောက်ပါ။ ကြက်သွန်နီ၊ ကြက်သွန် ဖြူအစိမ်း စားပါ။ ကြက်သွန်ဖြူတစ်လုံးကို ဓားပြား ရိုက်ပြီး (၁၅)မိနစ်ကြာမှ အစိမ်းစားပါ။ အလုံးကြီးလျှင် နံနက်တစ်လုံး ညနေတစ်လုံး ထမင်းနှင့်စားပါ။ ကြက်သွန် ဖြူတစ်လုံးကို အပေါက်ကလေးများဖောက်၍ ပျားရည် စစ်စစ်နှင့် ရက်(၂၀) သို့မဟုတ် တစ်လ စိမ်ပြီးစားလျှင် သွေးတိုးရောဂါထိန်းပြီး သက်ရှည်ကျန်းမာစေနိုင်ပါသည်။ ကြက်သွန်နီကို ပါးပါးလှီး၍ အစိမ်းအတိုင်းဖြစ်စေ၊ သံ ပရာရည်နှင့် ညှစ်၍ဖြစ်စေ စားပါ။ အချိုမှုန့်၊ ဟင်းခတ် မှုန့် သုံးစွဲခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါ။ (ဆင်ခြင်ပါ)

အရက်သောက်တတ်သူများ အရက်သောက်ပြီး ရေ အေးချိုးခြင်း၊ ပန်ကာလေ၊ လေအေးစက်ခံခြင်း၊ သမံ တလင်းပေါ်အိပ်ခြင်း လုံးဝ(လုံးဝ)ရှောင်ကြဉ်ပါ။ လေ ဖြတ်ရောဂါ ကာကွယ်ရန် နိုင်ငံတကာမှ တင်သွင်းသော အက်စ်ပရင် (Aspirin) (100) မီလီဂရမ် နေ့စဉ်တစ်လုံး သောက်သုံးသင့်ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံမှ ထုတ်လုပ်သော အက်စ်ပရင် (Aspirin) မှာ (300) မီလီဂရမ် ရှိနေတတ် ၍ သိပ္ပံဆေးပညာရှင် ဆရာဝန်များနှင့် တိုင်ပင်ပြီးမှ သောက်သုံးသင့်ပါသည်။ တိုင်းရင်းဆေးသုံးစွဲလျှင် ဆေး အမှတ်(၂၇)၊ ပြည်လုံးချမ်းသာဆေးကို တစ်နေ့(၅)လုံး ရေနှေးနှင့် သောက်သုံးသင့်ပါသည်။

စိတ်ဖိစီးမှု မဖြစ်စေရန် စိတ်ကိုအေးချမ်းစွာထား ပါ။ (Meditation) တရားထိုင်ပါ။ အချုပ်ဆိုရလျှင် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုသည့် သမုဋ္ဌာန်တရားလေးပါး ညီညွတ်မျှတစွာ နေထိုင်စားသောက်သွားလျှင် လေဖြတ် ရောဂါ ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ပြီး သက်တမ်းစေ့ နေထိုင် နိုင်မှာဖြစ်ကြောင်း သိပ္ပံဆေးပညာရှင် ဆရာဝန်တို့၏ အမြင်နှင့် တိုင်းရင်းဆေးပညာရှင်တို့၏ အမြင်တို့အား ပေါင်းစပ်ကာ ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပေသည်။

ဆရာဦးသီဟ(တိုင်းရင်းဆေး) (ကျန်းမာပါစေ တိုင်းရင်းဆေးကုန်း)



ရာဟုထောင့်၏ အရှေ့အောင်မြေနေရာမှနေ၍ ရွှေတိ
 ဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီးကို ကြည့်ညိုရင်း စေတီတော်မြတ်
 ကြီးကို တည်ထားခဲ့သော၊ ပြုပြင်ခဲ့သော၊ စောင့်ရှောက်
 ခဲ့သော၊ စောင့်ရှောက်လျက်ရှိသော လူပုဂ္ဂိုလ်၊ ရဟန်း
 ပုဂ္ဂိုလ်၊ သူတော်စင် သူတော်မြတ်များ၊ သိကြား၊ ဗြဟ္မာ၊
 နတ်ဒေဝါတို့နှင့်တကွ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံသား အားလုံးကို
 မေတ္တာပို့သည်။ စကြဝဠာအတွင်းမှ ဆင်းလာသော အေး
 မြသော မေတ္တာဓာတ်ကို ခံယူသည်။ မှန်ကန်သောသစ္စာ
 ကို ဆိုသည်။ လိုရာဆုကို တောင်းသည်။ ဦးငါးကြိမ်ချ
 ပြီးနောက် အမျှအတန်းဝေသည်။

ပြုဖွယ်ကိစ္စပြီးပြီဖြစ်၍ စေတီတော်ကြီးအား
 ယာရစ်ပူဇော်ရန် မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။ ခေါင်း
 နေကရောက်လုနေပြီ။ မွန်းမတည့်မီ နေ့ဆွမ်းစားနေ
 တော်ကြီးကို ခပ်သွက်သွက်ပတ်မှ ဖြစ်တော့မည်။
 တောင်ဘက်စောင်းတန်းဆီမှ ပြန်ဆင်းရမည် ဖြစ်
 ကျယ်ပြန့်သော ကုန်းတော်ပေါ်တွင် အင်္ဂုလိပ်
 များ စခန်းချထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ စစ်သား
 ဘုရားပေါ်တွင် ဖိနပ်များစီး၍ သွားလာနေကြသည့်
 သာခြား၊ လူမျိုးခြားများသည် မိမိတို့ အလေးအ

ဓမ္မာကောင်းစံ ရွှေတိဂုံမှာ ဆုံခဲ့သည်



နေရာကို မရိုမသေ မလေး
ပြုမှုနေခြင်းအတွက် စိတ်ထဲမှာ
ဘက်လေး ကသိကအောက်
ရသည်။ ခရစ်နှစ်(၁၈၅၂)
ကတည်းက မိစ္ဆာတွေ ဘုရားကုန်းတော်ပေါ် ရောက်
သည်မို့ ခုဆိုရင် (၃၅)နှစ်ထဲသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီ ဖြစ်
ပြီးခဲ့သည့်လက ကုန်းဘောင်ဆက်၏ နောက်ဆုံး

ဘုရင်သီပေါနှင့် မိဖုရားတို့ အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်များ ခေါ်
ဆောင်ရာသို့ လိုက်ပါရင်း ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်းသို့ သင်္ဘော
ဆိုက်ခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။ သီပေါမင်းသည် ရွှေတိဂုံစေတီ
တော်ကို ဖူးမြော်ခွင့် တောင်းသည်။ မရ။ မြစ်လယ်က

သဘောပေါ်မှသာ ဖူးမြော်ခွင့်ရခဲ့သည်ဟု သတင်းများ ကြားရသည်။ ခုဆိုလျှင် တစ်နိုင်ငံလုံး နယ်ချဲ့လက်အောက် သို့ ကျရောက်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

ရင်ပြင်တော်အနံ့တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ အမှိုက် ကောက်၊ တံမြက်လှည်း၊ ရေဆေးကာ ကုသိုလ်ယူနေကြ သည်။ ပြိုဟ်တိုင်များ၌ ဆီမီးလှူသူ၊ အမွှေးတိုင်ထွန်းသူ၊ ပန်းကပ်သူများကိုလည်း မြင်တွေ့ရသည်။ လူမျိုးခြား အုပ်ချုပ်မှုအောက်မှာ မိမိတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ဘာသာ သာသနာအတွက် ဆက်လက်စောင့်ရှောက်နေကြသည်ကို မြင်ရတော့ ရင်ထဲမှာ ကြည်နူးဝမ်းသာရပြန်သည်။

တောင်ဘက်စောင်းတန်းထိပ်ကိုအရောက် မိန်း ကလေးသုံးဦး မတ်တတ်ရပ်လျက် တစ်စုံတစ်ယောက်ကို စောင့်နေသည်ကို တွေ့သည်။ မိန်းကလေးသုံးဦးအနက် အရှေ့မှ တစ်ဦးသည် ခေါင်းတွင် ပန်းတွေဝေအောင် ပန်ထားကာ ဆံထုံးနောက်မှာ ဆံပင်ရှည်ကို ဖားလျားချ ထားသည်။ ထိုင်မသိမ်းအင်္ကျီရှည် အဖြူရောင်၊ အနီနှင့် ရွှေရောင်ဖောက်ထားသော ကြိုးကြိုးချိတ်လုံချည်၊ ပြီးတော့ တစ်ကိုယ်လုံး ရွှေအပြည့် ဝတ်ဆင်ထားသည်။ သူကြွယ် သမီးပဲ ဖြစ်မည်။

ဒီလိုခေတ်ပျက်ကာလကြီးမှာ ရွှေ၊ ငွေ ရတနာ ဒါ လောက်ဝတ်ပြီး အပြင်မသွားသင့်ဘူးဟု စိတ်မှာတွေးပြီး မှ အို...ငါနှင့်ဘာဆိုင်လဲဟု စိတ်ကို ပြန်ထိန်းလိုက်သည်။

မိန်းကလေးသုံးဦး ရပ်နေသောနေရာ ရှေ့ကအဖြတ် ပန်းတွေဝေအောင်ပန်ကာ ရွှေတွေ အပြည့်ဝတ်ထားသော မိန်းကလေးက လက်အုပ်ကလေးချီကာ-

‘ရပ်တော်မူပါဦးဘုရား၊ အဓိဋ္ဌာန်ကိစ္စပြီးလို့ နေ့ဆွမ်း ကိစ္စအတွက် ပင့်လျှောက်ထားသူ မရှိရင် တပည့်တော်မ တို့ ဆွမ်းစားပင့်တာ လက်ခံပေးပါဘုရား’

နေ့ဆွမ်းစားကြဖို့ ပင့်လျှောက်ထားသူ မရှိသေးပါ။ စိတ်ကူးက တောင်ဘက်စောင်းတန်းမှဆင်းအပြီး အလံပြ ဘုရားအနီး တပ်ကုန်းမြေတစ်လျှောက်မှာရှိနေသော ဈေး ဆိုင်တစ်ဆိုင်ဆိုင်မှာ ကြိုသလိုမှာ၍ နေ့ဆွမ်းကိစ္စ ပြီးစေ မည်ဟု ရည်ရွယ်ထားခဲ့သည်။ (ယင်းတပ်ကုန်းသည် ယခု မဟာဝိဇယစေတီ တည်ထားသောကုန်းဖြစ်ပြီး ထိုအချိန် က နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်နှင့် ကုလားစစ်တပ်တို့ တပ်စွဲထား ရာနေရာဖြစ်၍ အများတ တပ်ကုန်းဟု ခေါ်သည်။)

‘ဆွမ်းစားပင့်လျှောက်သူ မရှိသေးပါဘူး ဒကာ လေး’

လှည့်မကြည့်ဘဲ စကားပြန်မိသည်။

‘ဒါဆို အတော်ပါပဲ၊ တပည့်တော်မတို့ အဆင်သ ပြင်ဆင်ထားပြီးပါပြီ။ ဆွမ်းစားဖို့ ဒီလမ်းက ကြွပါဘူး’

ပြောလည်းပြော ရှေ့က ခပ်သွက်သွက်လျှောက် စောင်းတန်းမှဆင်းသည်။ စောင်းတန်းအလယ်သို့ ရောက် သောအခါ ဘယ်ဘက်သို့ ကွေ့ရသည်။ ကြီးမားသော ပင်ကြီးများအကြား လူသွားလမ်းကလေး ရှိနေသည်။

ခြေလှမ်းအနည်းငယ် လျှောက်မိလျှင် လမ်းနှစ်ဖက် အဆောက်အအုံများကို တွေ့ရပြီး ယင်းအဆောက်အ ဖွဲ့များထဲမှ အဆောက်အအုံတစ်လုံးသည် အစိမ်းရောင် သုတ်ကာ အမိုးနှစ်ထပ် အဆောက်အအုံကြီး ဖြစ်သည်။

‘ဒီလမ်းကိုရော ဒီအဆောက်အအုံတွေကိုရော အရင်တုန်းက မတွေ့ မမြင်ဖူးပါကလား’ဟု စိတ်ထဲ တွေးလိုက်သည်။

‘ရှေးကတည်းက ရှိပါတယ်ဘုရား။ မမြင်သလို မမြင်ရလို့ပါ။ မြင်ခွင့်ရှိမှ မြင်ကြရတယ်။ ဒီအဆောက် အအုံတွေဟာ နှစ်ပေါင်း(၄၂၀)ကျော်ပါပြီ။ ရှေ့က နှစ်ထပ်နဲ့ အဆောက်အအုံကြီးက အမေကြီးရှင်တော် အိမ်တော်လေ’

စိတ်ထဲမှာ စဉ်းစားတာကို သူက သိပြီးပြောသည်။

‘ဘယ်လို ဒကာမကြီး၊ ရှင်စောပုက ဒီမှာ နေ သလား’

‘ရှိတာပေါ့ဘုရား၊ အမေကြီးက ဘုရားကြီးတော် ၀စွအတွက် အမြဲရှိနေတာ။ အမေကြီးနဲ့အတူ မင်းညီမင်း သား(၄၇)ပါး၊ ဗိုလ်ချုပ်ဗိုလ်မှူး(၁၀၄)ယောက်၊ မင်းသား (၂၁)ပါးနဲ့ အခြွေအရံပေါင်း(၁၄၀၀၀) ရှိနေပါတယ်။ တပည့်တော်မတို့က မင်းသမီးတွေပါ။ အရှင်ဘုရား ဌာန်ဝင်ပြီးလို့ လိုတာရှိရင် မင်းညီမင်းသားတွေ တောင်းလိုရပါတယ်။ ခိုင်းလိုလျှင်တော့ အခြွေအရံ မတို့ ခိုင်းပါဘုရား’

‘ဒကာမလေးကသာပြောတာ ကျွန်ုပ် အရင်က မှ မတွေ့ဘူး။ ဒီနေ့မှ သူတို့ကို တွေ့တာ’

အခြွေအရံဟုထင်ရသော ယောက်ျား၊ မိန်းမတို့ စေတီတော်ကြီး ပရိဂုဏ်အတွင်းရှိ စေတီငယ်များ



များကို ပြုပြင်မွမ်းမံလျက်ရှိသည်။ စေတီများ၏ ပတ်လည်တွင် နတ်ရုပ်၊ လူရုပ်၊ မျောက်ရုပ်၊ မြင်းရုပ်၊ ဆင်ရုပ်၊ ငှက်ရုပ်နှင့် အမျိုးအမည်မသိသော အရုပ်မျိုးစုံကို တွေ့ရသည်။ ဇရပ်များတွင် အနုစိတ်ပန်းပုလက်ရာများရှိသည်။

‘အရှင်ဘုရား အဓိဋ္ဌာန်ပြုအလုပ်လုပ်တာ မကြာလှသေးလို့ပါ။ နောင်ဆို မတွေ့ချင်လည်း တွေ့ရမယ်၊ မမြင်ချင်လည်း မြင်ရမယ်၊ မကြားချင်လည်း ကြားရမယ်။ အဓိဋ္ဌာန်ရင့်သန်လေ သူတို့နဲ့ ရင်းနှီးလေ။ ကူညီစောင့်ရှောက်မှုကို ရလေပဲဘုရား’

နောက်ကို လှည့်မကြည့်ဘဲ ရှေ့က သွက်သွက် လျှောက်နေသော ပန်းတွေဝေအောင် ပန်ထားသူ မိန်းကလေးက ပြန်လည်လျှောက်ထားသည်။



ခြေလှမ်း(၅၀)ခန့် လျှောက်လှမ်းပြီးသည့်အခါ ရှေ့က သမ်းပြသုက ရပ်လိုက်သည်။ အဆောက်အအုံကြီးတစ်ခု ချစ်မြစ်သည်။ တံခါးကြီးများ ပိတ်ထားသည်။ သူမက (ပန်းဝေက) လက်နှစ်ဖက်ကို ရှေ့တန်းကလေး လက်ခုပ်ကြိမ် တီးလိုက်လျှင် တံခါးကြီးနှစ်ဖက် ပွင့်သွားသည်။

အနည်းငယ်လင်းသော အလင်းရောင်ထဲတွင် ကြီးမားသော အနန်းကျယ်ကြီး တစ်ခန်းကို လှမ်းမြင်ရသည်။ အခန်းအတွင်း ကတ္တီပါကော်စော အစိမ်းရောင် အညိုခင်းထားကာ ရွှေရောင်ဝင်းအိနေသော သလွန်များ၊ ချွန်ရွှေခြေခင်းများ၊ ကတ္တီပါပုံတော်ဖိနပ်များ၊ ရွှေပိန်းကျောက်စီသေတ္တာများ မြင်ကွင်းမှာ မယုံနိုင်ဆန်းပြားပေ။ အတွင်းသို့ဝင်ရန်ပင် မဝံ့မရဲဖြစ်ရသည်။

‘အရှင်ဘုရား... တပည့်တော်မက မြနန်းနွယ်ပါဘုရား။ တပည့်တော်မရဲ့နန်းကို ဆွမ်းစားကြွတဲ့အတွက် အစဉ်းမသိ ဝမ်းမြောက်ရပါတယ်။ အရှင်ဘုရားရဲ့ ဘွဲ့အမည်ကိုလည်း အမိန့်ရှိပါဘုရား’

ရှေ့က ဦးဆောင်ပြီး အခန်းတွင်းဝင်သွားသည့် ပန်းပုဆရာက ရွှေတွေ အပြည့်ဆင်ထားသည့် မိန်းကလေးက နွယ်သု မြနန်းနွယ်ဟု ဆိုလာသည်။ မြနန်းနွယ်ဟာ နွယ်သိုက်နန်းရှင်ပဲ။ ရန်ကုန်တစ်ခုလုံးက သိုက်တွေလည်းရဲ့အချုပ်ပဲ။ အံ့ဩလွန်း၍ ကတ္တီပါကော်စောပေါ် ဆူတ်တိုက်မိမလို ဖြစ်ရသည်။

ဦးပဉ္စင်းဘွဲ့က အရှင်ဉာဏပါ။ လူလိုပြောရရင်

မောင်ဉာဏ်ပေါ့။ ခုတော့ ပိဇ္ဇာဉာဏ်ရအောင် ကျင့်ကြံနေရတုန်းပါ ဒကာမလေး’

‘ကြိုးစားပါ အရှင်ဘုရား၊ အောင်မြင်မှာပါ’

အခန်းကျယ်ကြီး နောက်တစ်ခန်းကို ဖြတ်ရပြန်သည်။ မရေမတွက်နိုင်သော ရွှေပိန်းချထားသည့် သတ္တကြီးငယ်များ၊ ရွှေပိန်းချ ဝီရိကြီးများ၊ အဖုံးနှင့် တံခါးများ ပိတ်ထားခြင်း မရှိသဖြင့် အရောင်မျိုးစုံ တဖိတ်ဖိတ် တောက်ကာ ကြည့်၍မရအောင်ပင် မျက်စိမှာ ကျိန်းစပ်သွားသည်။ အသေအချာ မကြည့်ပါဘဲလျက် ကျောက်မျက်ရတနာမျိုးစုံ အပြည့်အသိပ်ရှိနေကြောင်း သိသာသည်။ မြပုတီး၊ မြဘယက်၊ မြခါးစည်း၊ မြဆံထိုး၊ မြလက်ကောက်၊ မြနားကပ်၊ စိန်ဆံထိုး၊ စိန်လက်ကောက်၊ စိန်လက်စွပ်၊ စိန်လည်ဆွဲ၊ ပတ္တမြားလက်စွပ်၊ ပတ္တမြားလက်ကောက်၊ ပတ္တမြားနားကပ်၊ ပုလဲပုတီး၊ ပုလဲလက်ကောက်၊ ပုလဲလည်ဆွဲ၊ ရွှေဆိုလျှင်လည်း ရွှေလက်စွပ်၊ ရွှေလက်ကောက်၊ ရွှေဆွဲကြိုး၊ ရွှေခြေချင်း၊ ရွှေခါးပတ်တို့ အပြင် ရွှေတုံးရွှေခဲ ရွှေချောင်းများကိုလည်း တွေ့ရသည်။

‘ဒီပစ္စည်းတွေဟာ ဘာသာ သာသနာအတွက် လိုအပ်ရင်သုံးဖို့ တပည့်တော်မ ထိန်းသိမ်းထားတဲ့ ပစ္စည်းတွေပါဘုရား’

တတိယအခန်းကိုရောက်တော့မှ ဆယ်တောင်ခန့်ကြီး မားသော ရွှေပိန်းချစားပွဲကြီး တစ်ဝိုင်းပေါ်မှာ အမျိုး(၂၀) ထက် မလျော့သော ဟင်းလျာများနှင့် အငွေ့တထောင်းထောင်းထနေသော ဆွမ်းပွဲကို ပြင်ဆင်ထားကြောင်း တွေ့ရသည်။





ဦးပဉ္စင်းက သက်သတ်လွတ်ဆွမ်းဟင်းကိုသာ သုံးပါတယ် ဒကာမလေး။

ရွှေနားရစ်နှင့် မဇ္ဈိမတိုင်းဖြစ် ကြွေပန်းကန်ကြီးများထဲမှ ဟင်းလျာများကိုကြည့်ကာ အရှင်ဉာဏက အမိန့်ရှိသည်။

တပည့်တော်မ သိပြီးသားပါဘုရား။ အားလုံးသော ဟင်းလျာများဟာ သဘာဝဟင်းသီးဟင်းရွက်များနဲ့ ချက်ပြုတ်စီမံထားသော သက်သတ်လွတ်ဟင်းလျာများသာ ဖြစ်ကြောင်းပါဘုရား ဟု မြနန်းနွယ်က ပြန်လည်လျှောက်ထားသည်။

စားပွဲဝိုင်းထိပ်ရှိ အခင်းပေါ် နေရာယူပြီးသည့်အခါ ဆွမ်းကပ်ရန် မိန်းကလေးခြောက်ဦး ရောက်လာသည်။ မြနန်းနွယ်နှင့်အတူ ဆွမ်းစားပွဲကိုကိုင်ကာ အရှင်ဉာဏကို ဆွမ်းကပ်လှူကြသည်။ အရှင်ဉာဏ ဆွမ်းစားပွဲပေးနေစဉ် မြနန်းနွယ်က စားပွဲအနီး ကျုံ့ကျုံ့လေးထိုင်နေသလို အမျိုးသမီးနှစ်ဦးက ရွှေနားကွပ်ကတ္တီပါ ယပ်တောင်ကိုယ်စီနှင့် ယပ်ခတ်ပေးလျက်ရှိသည်။

ဦးပဉ္စင်းသည် ဆွမ်းကိုသာ ခေါင်းငုံ့စားနေသည်။ မြနန်းနွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ အမျိုးသမီးများကိုလည်းကောင်း စေ့စေ့မကြည့်ရဲ။ သူတို့သည် တကယ်ပဲ ချောမောလှပနေကြသည်။ သေချာတာတစ်ခုက သူတို့အားလုံး မျက်တောင်မခတ်ကြခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဆွမ်းဘုဉ်းအပြီး လက်ဆေးရန်နှင့် အာလုတ်ကျင်းရန် မိန်းကလေး သုံးယောက်သည် ရွှေရေတကောင်း၊ ရွှေဖလား၊ ရွှေကလပ်နှင့် ရွှေခွက်များ ယူဆောင်ကာ ရောက်

လာသည်။ လက်ဆေးနေစဉ် စားပွဲပေါ်မှ ဆွမ်းနှင့် ဟင်းများကိုယူကာ သစ်သီးမျိုးစုံကို တင်သည်။ အရှင်ဉာဏက တစ်မြှာစီ ထည့်ထားသော လိမ္မော်သီးအသား ရောင်အိလျက် အမြောင်းလိုက်စီထားသော ဒူးရင်းတစ်လုံးစီ ထပ်၍ထားသည်မှာ ပတ္တမြားလုံးလေးခု ဖြစ်နေသော စပျစ်သီး၊ ရွှေငှက်ပျောသီး၊ သရက်သစ်တော်သီး၊ မာလကာသီး၊ ကျွဲကောသီး၊ ပိန္နဲသီး လုံးကို စိပ်နွာလျက် ကိုးမျိုးဖြစ်ပါသည်။

အရှင်ဘုရားကို တစ်ခုမေးလျှောက်ခွင့်ပြုပါ မြနန်းနွယ်၏ အမေးကို အရှင်ဉာဏက ဖြေသည်။ မေးလို့ ရပါတယ်။ မေးပါ ဒကာမလေး။

အရှင်ဘုရား...တိဂုံဆံတော်ရှင်မှာ ဘယ်လိုအိပ်နဲ့ ကျင့်ကြံအားထုတ်တယ်ဆိုတာ သိပါရစေ။ တော်မတို့လည်း အကျိုးရှိမယ်ဆိုရင် နည်းနာနာ ခံယူလိုလို့ပါ။

ရပါတယ် ဒကာမလေး။ ဦးပဉ္စင်းရဲ့နည်းက ဆရာတော်ကြီးတွေ လက်ဆင့်ကမ်းခဲ့တဲ့နည်းပါ။ လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာအောင်မြင်အောင် စေတီတော်ကြီးကို ဖူးမြော်တဲ့နည်းပေါ့။ ဦးပဉ္စင်းက လောကုတ္တရာ ပြောရင် ဝိဇ္ဇာဖြစ်ချင်တယ်။ လောကုတ္တရာအရ လောကုတ္တရာ မဟာဂန္ဓာရိဝိဇ္ဇာ ဖြစ်ချင်တယ်။

မှန်လှပါဘုရား။ စေတီတော်ကြီးကို တက်မယ်ဆိုရင် အရှေ့ဘက်ကနေ ရင်ပြင်တော်ပေါ် တက်ရပါမယ်။ အရှေ့ဘက်က စောင်းတန်းထိပ်က တန်ဆောင်းအတွင်းမှာ ကကုသုတ္တရာ ပွားတော်ရှိတယ်။ ထူးခြားချက်က လက်တော်ထိ လက်ထားပုံပဲ။ ကကုသုဘုရားရဲ့ ရှေ့နားမှာ အနန္တငါးပါးကို ရည်မှန်းပြီး ထိခြင်းကြီးငါးပါးနဲ့ ငါးဦးချပါ။ ကန်တော့ပါ။ ပြီးတော့ နမောတဿ ဘဂဝတေ အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿဆိုပြီး ကိုးခေါက် ပူဇော်ပါ။ ပြီးရင် တောင်ဘက်ကိုသွားပြီး တောင်တန်ဆောင်းအတွင်းက ကောဏာဂုံဘုရား ရုပ်ပွားရတနာသုံးပါး ရည်မှန်းပြီး သုံးကြိမ် ဦးချပါ။ ထိုနည်းပေါ့။ ပြီးရင် ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိဆိုတဲ့ သရဏဂုံကို ပွားအနောက်ဘက်တန်ဆောင်းကို သွားပါ။ တန်ဆောင်း

ကသာပဘုရား ရုပ်ပွားတော်ရှေ့မှာ ငါးကြိမ် ဦးချပြီး
တော်ကိုးပါးကို သက်စေ့ထက် တစ်ခေါက်ပိုပြီးရွတ်
ပြီးရင် မြောက်ဘက်တန်ဆောင်းကိုသွားပြီး တန်
ဆောင်းအတွင်းက ဂေါတမဘုရား ရုပ်ပွားတော်ကို ငါး
ကြိမ် ဦးချပါ။ ပြီးတော့ သီလဆောက်တည်ပါ။

ဘယ်နှစ်ပါး ဆောက်တည်ရမလဲဘုရား

*ကိုယ်နိုင်သလောက်ပေါ့။ ငါးပါးနိုင်ရင် ငါးပါး
သီလ၊ ရှစ်ပါးနိုင်ရင် ရှစ်ပါးသီလ စောင့်ရပါမယ်။ အဲဒီ
လေးနေရာပြီးရင် မိမိရဲ့ မိခင်၊ ဖခင်များရဲ့ မွေးနံ့ပြုဟ်
အိမ်များမှာ ဦးသုံးကြိမ်စီချကာ ရေချမ်းပူဇော်ပါ။ ပူဇော်
နေရာမှာ ရေတစ်ခွက်၊ နှစ်ခွက်လို့ ရွတ်ဆိုမယ့်အစား
အနုဇော အနုဇော၊ ဓမ္မဂုဏော အနုဇော၊ သံဃာဂုဏော
အနုဇောဆိုပြီး ပူဇော်ပါ။ အနုဇောအနုဇော ငါးပါးအတွက်
တစ်ကြိမ်ဆို ရေငါးခွက်လျှင် ဆယ်ကြိမ်ရွတ်ပြီးပါက
ခွက်(၅၀)ပူဇော်ပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးရင် ရာဟုထောင့်
အောင်မြေနေရာမှာ မေတ္တာပို့၊ သစ္စာဆို၊ ကန်တော့ပြီး
အမှုအတန်းဝေပါ။ အားလုံးဆောင်ရွက်ပြီးစီးပြီဆိုရင်တော့
သတိတော်ကြီးကို လက်ယာရစ်ပူဇော်ပြီး တောင်ဘက်
အောင်းတန်းက ပြန်ဆင်းပါ ဒကာမလေး။

သာဓု...သာဓု...သာဓုပါအရှင်ဘုရား



တိဂုံဆံတော်ရှင်၏ ကုန်းတော်ရင်ပြင်သည် အုန်းပင်၊
အုန်းပင်တို့ဖြင့် အရိပ်အာဝါသ ကောင်းလှသည်။ ကုန်း
တော်ပေါ်မှ အရပ်လေးမျက်နှာကို လှမ်းမျှော်ကြည့်လျှင်
လောင်းမင်းတရား တည်ခဲ့သော ရန်ကုန်မြို့နှင့်တကွ
အနီးနားဝန်းကျင်ကို အပေါ်စီးကာ လှမ်းမြင်နိုင်သည်။
ရှေ့မြောက်ဘက်ကိုကြည့်လျှင် မြေလိမ်မြေကောက်
သဖွယ် စီးဆင်းနေသော ငမိုးရိပ်ချောင်း၊ တောင်ဘက်
သို့ သီဟဒီပကျွန်းခေါ် သန်လျင်ရှိ ကျိုက်ခေါက်စေတီ
နှင့်တကွ ပဲခူးမြစ်၊ ရန်ကုန်မြစ် (လှိုင်မြစ်)တို့ဆုံရာမှ
သည် ပင်လယ်ဝအထိ မြင်ရသည်။ တောအုပ်များ ဟိုတစ်
သည်တစ်စုကြားမှ စေတီပုထိုးများ၊ ကျောင်းဧရိပ်တို့၏
အနီးများ၊ သာယာဝတီမင်းတည်ခဲ့သော အောင်မြေရန်နှင့်
မြစ်တစ်ဖက်ကိုကြည့်တော့ ဒလနှင့် ကွမ်းဒေးသို့ပါ
အနီးမြင်ရသည်။

*ဟိုအရှေ့တောင်ဘက်မြစ်ကြောင်းကို နောက်ခံထား

ပြီး မြင်ရတဲ့ စေတီကြီးက ကျိုက်ဒေးအပ်စေတီထင်တယ်
သခင်မ*

*ဟုတ်တယ်၊ မြစ်ထဲမှာလည်း အင်္ဂလိပ်တပ်တွေရဲ့
ရေကြောင်းသုံး လှေသင်္ဘောတွေချည်းပဲ*

*ကျိုက်ဒေးအပ်စေတီကြီးမှာ ဆံတော်ဘယ်နှစ်ဆူ
ရှိသလဲ သခင်မ*

သူတို့၏သခင်မ မြန်းနွယ် မိစ္ဆာနယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်များ
ကိုကြည့်ကာ စိတ်လက်မသာမယာဖြစ်မှာစိုး၍ အံ့တူရှိ
နေသော ရံရွှေတော်မိန်းကလေးက စကားလမ်းကြောင်း
ပြောင်းပေးသည်။

*သုံးဆူရှိတယ်။ ပထမဆံတော်က ဥက္ကလာပမင်း
ကြီးလက်ထက် ကုန်သည်ညီနောင် တဖုဿ ဌာပနာတဲ့
ဆံတော်၊ ဒုတိယဆံတော်က သုဝဏ္ဏဘုမ္မိ သထုံနန်းစံ
သီရိမာသောကတိဿ ဓမ္မသီဟရာဇာမင်းကြီးရဲ့ကိုယ်စား
သူရသေနအမတ်ကြီး ဌာပနာတဲ့ဆံတော်၊ တတိယဆံတော်
က သန်လျင် သီဟဒီပနန်းစံ ဘောဂသေနမင်းကြီး ဌာပနာ
တဲ့ဆံတော်၊ အားလုံး ဆံတော်သုံးဆူ ရှိတယ်။

သူတို့ စကားပြောနေခိုက် ရဟန်းသုံးပါး အရှေ့ဘက်
စောင်းတန်းဆီမှ ကြွလှမ်းလာသည်ကို မြင်ရသည်။ ရဟန်း
တော်များကိုတွေ့မှ တစ်ခါက နေ့ဆွမ်း ဆက်ကပ်ခွင့်ရခဲ့
သော ရဟန်းအရှင်ဉာဏကို သတိရလိုက်သည်။

*တို့ဦးပဉ္စင်းလေးကို ရွှေတိဂုံမှာ မတွေ့တာကြာပြီ
နော် ကေသီ*

မြန်းနွယ်အမေးကို ကေသီဟုခေါ်သော မိန်းကလေး
စာ လျင်လျင်မြန်မြန်ပဲ အဖြေပေးပါသည်။

*ဟုတ်တယ်၊ ကြာပြီ သခင်မ။ ကေသီ စုံစမ်းလို့ရ
တာက ဦးပဉ္စင်းလေးက အောက်ပြည်က မဟုတ်ဘူး။
ပုဂံကလို့ ကြားတယ်။ ဦးပဉ္စင်းလေး တည်းခိုတဲ့ ပုဇွန်
တောင်ရပ်၊ ဘုရားဖြူကျောင်းက ပြောတာက မဟာမြိုင်
ဘက်ကို တောရတော်တည်ဖို့ သွားတယ်တဲ့ သခင်မ*

မြန်းနွယ်၏ အာရုံမှာလည်း အရှင်ဉာဏကို တော
တောင်ထဲမှာ ကျင့်ကြံနေတာ မြင်သည်။

*ကောင်းပါတယ်။ မဟာမြိုင်မှာ အလုပ်လုပ်ရင်
ဦးပဉ္စင်းလေး ပိုပြီးအောင်မြင်မှာ။ ပါရမီရှိသူမို့ ပံ့ပိုးကူ
ညီဖို့ သတိရတာပါ။ ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူး၊ ကြုံတော့
လည်း ဆုံဖို့ရှိပါတယ်*



စကားသံ တိတ်သွားသည်။ ထိုစဉ် မြန်နန်းနွယ်တို့ စကားပြောနေသည့်နေရာသို့ မိန်းကလေးနှစ်ဦး လျှောက်လာပြီး အနားကို ရောက်သည့်အခါ မြန်နန်းနွယ်ကို အရိုအသေပေးကြသည်။

“ဘယ်အရပ်က ဘုရားဖူး တက်လာတာလဲ”

“စကြာဝန်ကြီးဘုရားက လာတာပါ အစ်မတော်။

စကြာဝန်ကြီးဘုရားမှာ တာဝန်ကျပါတယ်”

(စကြာဝန်ကြီးဘုရားကို စိန်ရောင်ခြည်ဘုရားဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။)

“နာမည်ဘယ်လိုခေါ်ကြသလဲကွယ့်”

“ဝဏ္ဏနဲ့ သီဂီပါ အစ်မတော်”

“အင်း...ပါပတို့ စိုးမိုးနေတာမို့ အခါက ကောင်းတာမဟုတ်ဘူး ညီမတော်တို့ရေ။ ဒီသီဂီထွာရကုန်းပေါ်မှာ တောင် အတွင်းဌာပနာဖောက်၊ ဘုရားခိုး၊ ပစ္စည်းလုနဲ့ အမျိုးမျိုးဆိုးယုတ်နေကြတာ။ ဒီက ညီမတော်တို့လည်း ကိုယ့်နေရာ ကိုယ့်တာဝန် မလစ်ဟင်းကြစေနဲ့”

“စိတ်ချပါ အစ်မတော်။ ညီမတို့ကို ခွင့်ပြုပါဦး။ ဘုရားကြီးကို တစ်ပတ်ပတ်၊ အင်္ဂါထောင့်မှာ ပန်းကပ်ပြီး ရင် ညီမတို့ ပြန်မှာပါ”

“ကောင်းလှပါပြီ”

မယ်ဝဏ္ဏနှင့် မသီဂီဆိုသော သိုက်နန်းရှင်နှစ်ဦး ရှေ့ကနေ ပျောက်သွားတော့မှ ဒီနေ့ တပေါင်းလပြည့်နေ့ဖြစ်မှန်းသိသည်။ တပေါင်းလပြည့်နေ့မို့ စေတီတော်ကြီးသည် ပိုမိုစည်ကားကာ ခါတိုင်းထက် များများနေသည်။ ဘုရားဖူးပရိသတ်များ၊ စတုဒိသာကျွေးမွေးကြသော အလှူရှင်များ များပြားလှသည်။ အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့ အုပ်စိုးသောကာလဖြစ်၍သာ ဘုရားပွဲမကျင်းပရခြင်းဖြစ်သည်။ ရွှေတိဂုံစေတီထီးတော်တင်လှူသောနှစ်က ထီးတင်ပွဲနှင့် ဘုရားပွဲကြိုကြိုက်သဖြင့် ရင်ပြင်တော်ပေါ်တွင် ခြေချစရာမရှိအောင် စည်ကားလှသည်ဟု ဆိုသည်။

“ဘုရားပေါ်ကို ရောက်နေတာ ကြာပြီလား အစ်မတော်”

ခေတ်ဆန်ဆန်ဝတ်စားပြီး ပြုံးချိုသောမျက်နှာနှင့် မိန်းကလေးနှစ်ဦး လာနှုတ်ဆက်ပြန်သည်။

“ဟော...မမင်းစိန်နဲ့ မမင်းသိမ်တို့ ထင်တယ်”

“ဟုတ်ပါတယ် အစ်မတော်။ ကန်တော်မင်္ဂလာမှာ

တာဝန်ကျတဲ့ မင်းစိန်နဲ့ မင်းသိမ်ပါ”

“ဒါဆို အတော်ပဲ၊ ကြိုတုန်း မှာချင်တယ် ညီမတို့ရယ်။ ကန်တော်မင်္ဂလာမှာ အင်္ဂလိပ်မျက်နှာဖြူ တပ်စွဲထားတယ်မဟုတ်လား။ နေ့နေညညအတွက် တာဝန် လာတာ ဆင်ခြင်ပါ။ အစ်မတော် စိတ်ပူလို့ တာနော်။ ဆရာလုပ်တာ မဟုတ်ဘူး”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အစ်မတော်။ ညီမလေးတို့နှစ်ယောက် အမေကြီးရှင်စောပု တာဝန်ပေးသလို နေကြပါတယ်။ ခုလည်း အမေကြီးကို နှုတ်ဆက်ကန်တော့ဖို့ လာကြတာပါ။ ပြီးရင် ပြန်ပါ့မယ်”

“သာဓုကွယ်...သာဓု...သာဓု”

စေတီတော်ကြီး၏ ရင်ပြင်ထက် အုန်းပင်၊ ထန်းညောင်ပင် စသည့် အပင်ကြီးများ၏ အရိပ်အောက်တွင် ကြောင့် တပေါင်းနေမှာ ပူသည်ဟု မထင်ရ။ ဘုရားဖူးများ တစ်နေကုန် ရှိနေခဲ့သည်။



မဟာမြိုင်တောကြီးထဲတွင် ငါးနှစ်တိုင်တိုင် နေထိုင်သည့်မကျိန်းစက်ဘဲ အရိုးကြေကြေ အရေခန်းခန်း နေထိုင်ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့သည့် အရှင်ဉာဏသည် တောတွင်းထွက်ရန် ရွှေဘတောင်နှင့် ဖိုလ်ဝင်တောင်ဘက်ဆီသို့ တည်လျှောက်လာခဲ့သည်။ တောတောင်တွင်းမှာ တစ်တည်း သေလျှင်မြေကြီး ရှင်လျှင် ရွှေထီးဆောင်းလှေဆိုသည့် ဆောင်ပုဒ်နှင့်အညီ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သမ္မုဒ္ဒေါဂါထာတော်ကြီးကို တစ်ရက်၊ တစ်ရက် (၅၀၀၀)ရအောင် အတိတ်က ဥဂ္ဂါအကျင့်မြတ်ကို ကြိုးတောင်ကြီးထဲတွင် ဆင်မကြောက်၊ ကျားမကြောက် မြွေကြီးများ၏ အန္တရာယ်ကို လုံးဝမကြောက်ဘဲ အားထုတ်တော်မူခဲ့ပါသည်။

ငါးနှစ်တာကာလ မဟာမြိုင်တောကြီးအတွင်း ကြံအားထုတ်စဉ် သစ်ရွက်သစ်သီးက ဆွမ်းဖြစ်သည့် တောစောင့်နတ် တောင်စောင့်နတ်တို့ ကူညီမှုကြောင့် သစ်သီးဆွမ်းကမပြတ်။

မဟာမြိုင်တောထဲ ကျင့်ကြံအားထုတ်ဆဲမှာပင် စိတ္တ ဝိဇာနည်ဇာဏ်ကို ပေါက်မြောက်နေကြောင်း သိသည်။ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ကိုလည်း ရပြီ။ မနော

ည်း ပြီးပြီ။ ကာယသိဒ္ဓိ ပြီးစီးကြောင်းကိုတော့ ကိုယ်
ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ရသည်။ ခုံရွာဘက်မှ မဟာမြိုင်တောကိုဖြတ်
ဘ အိန္ဒိယဘက် ချီတက်ခဲ့သည့် အင်္ဂလိပ်တပ်တစ်တပ်
နှင့် ရင်ဆိုင်အတိုး အင်္ဂလိပ်တပ်နှင့် ပါလာသော ပေါ်တာ
နည်းသယ် တောတွင်းသားများက အရှင်ဉာဏကို တော
နန်း အန္တရာယ်ရှိသည်ဟုဆိုကာ ဝိုင်းရိုက်ကြသည်။

နှစ်ကာလရှည်ကြာစွာ မရိတ်မသင်ခဲ့ရသော ဆံပင်
များ မုတ်ဆိတ်ကျယ်စွယ်များနှင့် စုတ်ပြတ်နေသော
သင်္ကန်းများကြောင့် တောပုန်းဟုလည်း ထင်စရာဖြစ်မည်။
အရှင်ဉာဏကို ဝိုင်းဝန်း၍ တုတ်၊ ဓားအစုံဖြင့် ရိုက်နှက်
၍ ထုထောင်းကြသည်။ အရှင်ဉာဏ လဲကျမေ့မြောသွား
သောအခါ သေပြီအထင်နှင့် တောတွင်းမှာ ထားရစ်ခဲ့ကြ
သည်။

နောက်တစ်နေ့မနက် အရှင်ဉာဏမှာ ဘာဒဏ်ရာမှ
ည်းမရှိ၊ ဘာမှလည်းမဖြစ်ဘဲ သမ္ဗုဒ္ဓေါဂါထာတော်ကြီး
ကို (၅၀၀၀)ဖြည့်အောင် ရွတ်ဖတ်နေနိုင်သေးသည်။ အရှင်
ဉာဏကို နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခဲ့သော ပေါ်တာများကတော့
နင်းတောင်အဆင်းတွင် ချောက်တွင်းကျ၍ သေဆုံးသွား
ကြပါသည်။

ဒိဗ္ဗစက္ခုနှင့် မနောမယသိဒ္ဓိ ပြီးစီးမှုကို စမ်းသပ်သည့်
အဖြင့် အရှင်ဉာဏသည် တစ်ခါက ရွှေတိဂုံဘုရားမှာ
ခံကာ နေဆွမ်းဆက်ကပ်ခဲ့သော ဒကာမ မြန်နန်းနွယ်ဆီ
တံကာ ညွတ်လိုက်သည်။ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးကို စမြင်
သည်။ ရွှေတိဂုံစေတီ စတည်ထားစဉ်က ရန်ကုန်မရှိသေး
ပါ။ ဥက္ကလာဟု ခေါ်ကြသည်။ ဥက္ကလာဟူသောအမည်
သည် စေတီတော်ကြီးဒါယကာ ဥက္ကလာပမင်းကြီးကို
အစွဲပြု၍ ခေါ်သည်ဟုဆိုကြသလို ဥက္ကလ(အိန္ဒိယပြည်
ဘက်ပိုင်း ဩရိဿပြည်နယ်)ဒေသမှ လာသောသူများ
အဆိုကြ၍ ဥက္ကလာဟု ခေါ်သည်လည်း ဆိုကြသည်။

ပုဂံခေတ်တွင် ဥက္ကလာပသည် ဒဂုံအမည်သို့ ပြောင်း
သွားသည်။ ဒဂုံကို ရှေးက တြိဂုံ-တိကုံဟု ရေးကြ
သည်။ တြိသည် သုံး၊ ကုံ(ကုမ်)သည် မြစ်ချောင်းဖြစ်
သော မြစ်ချောင်းသုံးခုဆုံရာ ဒေသဖြစ်၍ တိကုံဟု ခေါ်ဆို
ကြသည်။ ဒဂုံ ဖြစ်လာကြောင်း သိရသည်။ ဒဂုံသည်
အမြစ်၊ လှိုင်မြစ်(ရန်ကုန်မြစ်)နှင့် ငမိုးရိပ်ချောင်းကြီးတို့
ဆုံရာတွင် တည်ရှိပါသည်။ အလောင်းမင်းကြားကြီးက ဒဂုံ



ကို ရန်ကုန်ဟု အမည်တွင်စေခဲ့သည်။

ဒကာမလေး မြန်နန်းနွယ်သည် မကြာခဏ ဘဝများ
စွာမှာ ရန်ကုန်မှာ လူလာဖြစ်ခဲ့၍လားမသိ မြန်နန်းနွယ်က
ရန်ကုန်ကိုချစ်သည်။ အထက်မြန်မာနိုင်ငံကို နယ်ချဲ့တွေ
သိမ်းပိုက်ခါနီးမှာ လူ့ဘဝမှ သိုက်နန်းရှင်သို့ ကူးပြောင်းခဲ့
သော မြန်နန်းနွယ်သည် နယ်ချဲ့တွေ ဆုတ်ခွာအပြီး လူ့ပြည်
သို့ ပြန်ဝင်ဦးမည်ဆိုသည်ကို အရှင်ဉာဏ သိလိုက်သည်။

(၁၉၄၈)ခုနှစ် ရန်ကုန်မှာ သူမ လူလာဖြစ်မည်။
သူမစောင့်ရှောက်ဖို့ တာဝန်ကျသည့် ကျွန်ုပ်ဒေအပ်ဆံ
တော်ရှင် ဗိုလ်တထောင်ဘုရားနှင့် မနီးမဝေးမှာ လူ့ဘဝ
ကို ရောက်ရှိမည်။ သည်တစ်ကြိမ် လူလာဖြစ်ခြင်းသည်
မြန်နန်းနွယ်အတွက် အရေးကြီးသည်။ သူမသည် တရား
အားထုတ်၍ ကျင့်ကြံကျိုးကုတ် အားထုတ်လျှင် တရားရ
လွယ်မည့် အတိတ်ဘဝများစွာက ပါလာခဲ့သော ပါရမီ
အဟုန် လူ့ဘဝတွင် ဖခင်ကဲ့သို့ စောင့်ရှောက်မည့် ဝိဇ္ဇာ
မိုရ်ကြီးများ၏ ပံ့ပိုးကူညီမှုတို့ကြောင့် သိုက်နန်းရှင် သိုက်
ချုပ်အဖြစ်မှ ဝိဇ္ဇာဘဝသို့ ကူးပြောင်းမည်။

တစ်ကြိမ်တစ်ခါက ဆွမ်းကပ်လှူခဲ့ဖူးသော ကျေး
ဇူးကို ဆပ်သောအားဖြင့် ဒကာမ မြန်နန်းနွယ်ကို နောက်
ဘဝတွင် ပြန်လည်တွေ့ဆုံ ကူညီချင်ပါသေးသည်။ သူ
ကိုယ်တိုင် သမ္ဗုဒ္ဓေါဂါထာတော်ကြီးနှင့် ကိစ္စပြီးခဲ့သည်
ဖြစ်ရာ မြန်နန်းနွယ်ဒကာမသည်လည်း သမ္ဗုဒ္ဓေါဂါထာတော်
ကြီးဖြင့် ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ပေါက်ကြောင်း ပြောပြကူညီသွားမည်
ဖြစ်ပါသည်။

စကြာကောင်းစ

၇၆၆၆ ဖြိုဖြောင့်သော အိပ်မက်များ



Wund-rainig Ala

နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်စက်ရသည်ဟူ၍မရှိ။ တစ်
တာကာလအတွင်း ပင်ပန်းခဲ့လေသမျှ ညရေးညတာ အိပ်
စက်ရသည်မှာ အပန်းဖြေမှု ဖြစ်မလာခဲ့။ နေ့စဉ် ညတိုင်း
အိပ်မက်များနှင့် လုံးထွေးနေသည်။ နေ့စဉ်ကြုံတွေ့သမျှ
အတွေ့အကြုံက တစ်မျိုး၊ ညစဉ် အိပ်မက်များမှ အဖြစ်
အပျက်က တစ်ဖုံ။ နားချိန်၊ အပန်းဖြေချိန် မရလိုက်သည်
မှာ ကြာခဲ့ပြီ။

အသက်အရွယ်ကလည်းတစ်ဖက်၊ ရောဂါခံစားနေရ
မှုကလည်းတစ်ဖက်။ ယခင်ရောဂါ ခံစားခဲ့ရစဉ်က အိပ်
နားချိန်က နည်းနည်း။ အချိန်တိုင်းလိုလို ရောဂါဖြင့် ဖိ
စီးခဲ့သည်။ ထိုကာလတွင် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓနည်းဖြင့် ဝင်လေ
ထွက်လေ ရှုမှတ်ခြင်းဖြင့် တရားရှာဖွေရသည်။ ဘာသာ
အရ အကျိုးများသည်ဟု ဆိုရသော်လည်း လူ၏ အိပ်
စက်ချိန် နည်းပါးသဖြင့် အင်အားလျော့နည်းလာသည်က

အခက်အခဲ။ ရင်ကလှုပ်ရှား၍ လူက တုန်လှုပ်လာသ
ကာလ။ ရင်၏ ကိုယ်ခံအားက သိသိသာသာ တ
ကယင် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား။

အိပ်မက်ရာတွင် မိမိစိတ်ဆန္ဒထဲမှ တမ်းတမ်း
သတိရမိစေသော အဖြစ်အပျက်များ လူပုဂ္ဂိုလ်များ
အောက်မေ့မိခြင်းကြောင့်မဟုတ်သာ။ အချိန်များစွာ
မြင့်ခဲ့သော ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပ်များကို မေ့သလောက်ရှိခဲ့
လည်း ယခုတစ်ဖန် ပြန်လည်နှိုးဆော်လာသည်။
သည် လွမ်းဆွတ်သတိရဖွယ်၊ အချို့မူကား ပျော်ရွှင်

ထူးဖွယ်၊ အချို့မူ ကြောက်လန့်ထိတ်လန့်ဖွယ်၊ မည်သို့ ဖြစ်စေကာမူ တစ်ရေးနီးလာသောအခါ စိတ်က လှုပ်ရှား ရဆဲ။ အိပ်ရေးမဝတဝတွင် စိတ်အစဉ်က မရွှင်မလန်း။

ငယ်စဉ် ရူးရူးမိုက်မိုက် မသိသားဆိုးရွားသည့်အရွယ် အိပ်မက်တိတ္တံ့ကျမ်းကိုလည်း ပြန်ကြည့်လိုလာသည်။ အဘယ်ကြောင်းကြောင့် ဤအိပ်မက် မြင်မက်သည်ကို သိလိုလာသည်။ သို့သော် စာဖတ်ရုံသာ ကြာခဲ့သည်။ အကျိုးအကြောင်းဆက်စပ်မှုကမရှိ။ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ယနေ့လူလောကတွင် မရှိတော့။ ကိုယ်ကသာ စိတ်စွဲ သတိရကျန်ခဲ့သည်။ အိပ်မက်အဟောကျမ်းက ရယ်စရာ လိုလို၊ ပျော်စရာလိုလို။

အဘိဓာန်စာအုပ်ကိုလည်း ဖွင့်လှန်ဖြစ်သည်။ အိပ်မက်အကြောင်း သိလိုခြင်းထက် အိပ်မက်အမျိုးအစားကို သိလိုခြင်းက အဓိက။ 'အိပ်ခြင်း' နှင့်ပတ်သက်သည့် ဝေါဟာရကမျိုးစုံ။ အိပ်ခန်း၊ အိပ်ချင်မှုးတူး၊ အိပ်ချိန်၊ အိပ်ဦးကံ၊ အိပ်ငွေ့ချ (အိပ်မွေ့ချ)၊ အိပ်စက်၊ အိပ်စင်၊ အိပ်ဆေး၊ အိပ်ဆောင်၊ အိပ်တန်းတက်၊ အိပ်ပျော်၊ အိပ်ပျက်၊ အိပ်မောကျ၊ အိပ်မက်၊ အိပ်မက်ပေး၊ အိပ်မက်မက်၊ အိပ်မက်ရ၊ အိပ်မှုန့်စုံမွှား၊ အိပ်ရာ၊ အိပ်ရာထ၊ အိပ်ရာဝင်၊ အိပ်ရာလိပ်၊ အိပ်ရေးဝ၊ နည်းမှမနည်းသော ဝေါဟာရများ။ အိပ်မက်တိတ္တံ့ထက် အကျိုးရှိနေသလိုလို။

အဘိဓာန်အရ ထူးခြားသည်မှာ 'အိပ်ရာလိပ်' ဖြစ်သည်။ ယနေ့ခေတ်လူငယ်များ သိနိုင်ခွင့်မသာ။ ယခင်ကာလက ကျွန်တော်တို့ ငယ်ရွယ်စဉ်က ခရီးသွားရာတွင် နီးစောင်အိတ်တစ်ခု လွယ်အိတ်တစ်လုံးနှင့် အိပ်ရာလိပ်တစ်လိပ် ပါဝင်ဆောင်သယ်သွားတတ်သည်။ ထိုခေတ်က ကျားပိုးအိတ် မပေါ်သေး။ ခရီးဆောင်အိတ်နှင့် လွယ်အိတ်က ခရီးစဉ်အတွက် ဝတ်ဆင်ရန် အဝတ်အထည်များ ဖြစ်ရန်၊ အိပ်ရာလိပ်ကမူ အမည်အတိုင်း အလိပ်တစ်လိပ်၏ပုံစံမျိုး။ ခေါင်းအုံးပါသည်။ မွေ့ရာနှင့် စောင်များပါသည်။ ခေါင်းရင်းဘက်အိတ်ထဲတွင် ခေါင်းအုံးနှင့် အိပ်ရာလိပ်ကိုထည့်ကာ၊ ခြေရင်းဘက်တွင် စောင်ထားသည်။ မွေ့ရာကို အိပ်ရာလိပ် အပြည့်ခင်းထားသည်။ အိပ်ရာလိပ်တွင် သရေပြား၊ ပတ္တမြားများ ခင်းထားသည်။ ခရီးသွားစဉ် ထိုအခင်းအလိပ်ကို လိပ်၍ သားရေကြီးဖြင့် ဝတ်ပုံစံ ပတ်ထားသည်။ ထိုအရာကို အိပ်ရာလိပ်ဟု

ခေါ်သည်။ ခရီးသွားရာတွင် အိပ်စရာ အိပ်ရာကို ဆောင်ယူသွားသည့်သဘော။ အိမ်ရှင်က တာဝန်မကြီးစေလို။

ယခုကာလ တည်းခိုဆောင်၊ ဟိုတယ်၊ မိုတယ် ပေါများလာသည့်အလျောက် အိပ်ရာလိပ်ကို သယ်ဆောင်မှု ထုံးစံက ပျက်ယွင်းသွားတော့သည်။ တစ်ချိန်က ခရီးသွားရာတွင် တည်းခိုရန်မိတ်ဆွေ အဆက်အသွယ်လိုသည်။ အိပ်ရာလိပ် ဆောင်ယူသွားကြသည်။ ယခုကာလတွင် အိမ်ရှင်မိတ်ဆွေအား ဒုက္ခမပေးလို။ တည်းခိုဆောင်၊ ဟိုတယ်များ၏ လုပ်ငန်းတာဝန်များက ခေတ်စားလာသည်။ ထို့ကြောင့် ခေတ်လူငယ်များ 'အိပ်ရာလိပ်ကို' မသိကြ၊ နားမလည်ကြ။ အဘိဓာန်အဆိုအရသာ မှတ်သားကြရသည်။

အိပ်ရာလိပ်နှင့် ဆက်စပ်၍ 'လွယ်အိတ်' ဟူသော ဝေါဟာရအသုံးအနှုန်းကို စဉ်းစားမိသည်။ 'လွယ်ရသော အိတ်' ခေါ်ဝေါ်သည်။ အမှန်က ပိတ်စဖြင့် ပြုလုပ်သဖြင့် အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် clothe sling bag ဟု ခေါ်နိုင်သည်။ ကြိုးဖြင့်လွယ်ရသော အိတ်ဟူ၍လည်း မှတ်ယူနိုင်သည်။ 'လွယ်' ၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ 'ပခုံး' ၌ အသုံးပြုရသဖြင့် နိုင်ငံခြားသားတို့က မြန်မာတို့၏ လွယ်အိတ်ကို shoulder bag ဟု ပြန်ဆိုကြသည်။ ဤလွယ်အိတ်မှာ မြန်မာနိုင်ငံတစ်ခုတည်းတွင်သာ ထူးထူးခြားခြား သုံးစွဲကြသည်။

ယခင်ကဆိုလျှင် သူသူငါငါ လွယ်အိတ်ကို အလေးအနက်ထားကြသည်။ စာရွက်စာတမ်း ထည့်စရာအစုံပါဝင်သောအိတ်။ အချို့က 'လွယ်အိတ်ရုံး ဖွင့်သည်' ဟု တင်စားကြသည်။ ရုံးကို အဆောက်အအုံတွင် မဖွင့်လှစ်ဘဲ လမ်းလျှောက် အကျိုးဆောင်သည့် ဝန်ထမ်းတို့၏ သဘောထား။ လွယ်အိတ်အား ပခုံးတွင် ထမ်းပိုးစေလျက် လက်ကို အခြားတာဝန်ဖြင့် အသုံးချသည်။ လွယ်အိတ်ဆိုသည်က ခရီးစဉ်တွင် အရာရောက်သား၊ အကျိုးရှိသား။ ယခုအခါတွင် လွယ်အိတ်ကို အသုံးနည်းလာသည်။

သို့သော် မြန်မာနိုင်ငံရှိ တိုင်းရင်းသားများ၏ ယဉ်ကျေးမှုတွင် လွယ်အိတ်အစဉ်အလာက ယခုထက်တိုင် ထင်ရှားဆဲ။ လွယ်အိတ်၏ သဘောထားမှာ လူ၏ဘေးတွင် တည်ရှိနေခြင်းကြောင့် လူမှုပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေး နယ်ပယ်တွင် 'လွယ်အိတ်လို ဘေးတိုက်မနေနှင့်၊ ရှေ့မှ

သွားပါ။ သို့မဟုတ် နောက်မှလိုက်ပါ ဟူ၍ ပြောစမှတ် ရှိသည်။ လွယ်အိတ်၏ အနေအထားကို သရိုးသရီ ပြုမှု စေသည့်စကား။



အမေ၏မောင်၊ ကျွန်တော်၏ဦးလေး ရောက်လာ သည်။ သူက သင်္ဘောဆိပ်မှ တက်လာသည့်ပုံစံ။ ဆိုက် ကားတစ်စီး မြင်ကွင်းထဲသို့ ဝင်လာသည်။ ရှေ့ခုံတွင် ဦးလေးက ထိုင်၍ပါလာသည်။ လွယ်အိတ်ကို ဘယ်ဘက် ပန်း၌ ချိတ်ဆွဲလာသည်။ ခရီးဆောင် အခြားအိတ်ကို ဆိုက်ကားဆရာ၏ အနောက်ဘက်ရှိ ကယ်ရီယာတွင် တင်ထားသည်။ အိပ်ရာလိပ်ကို နောက်ခုံတွင် အကျအန နေရာချထားသည်။ ဤသို့ပုံစံဖြင့် ရောက်လာတတ်သော ဦးလေး၏ လည်ပတ်ခြင်းကို ကျွန်တော် ပျော်ရွှင်မြူးထူး တတ်သည်။ ဦးလေးရောက်လာလျှင် အမေက ဟင်း ကောင်းချက်ကျွေးမည်မှာ အသေအချာ။ ဦးလေးအနီးတွင် ကပ်၍ထိုင်ရသည်ကိုက လုံခြုံပျော်ရွှင်စရာ။

‘သားအတွက် မင်းဒေါ်လေး ထည့်ပေးတဲ့ လက် ဆောင်ပါလာတယ်’

‘သားပြောပြမယ်၊ နောက်မှ အမှန်ကိုပြောပါ’

‘ကဲ...ဘာမှတ်သလဲ ပြောပြပါ’

‘ထမင်းခြောက်နဲ့ ဟာလဝါ တစ်ခုခုပဲ’

‘မှန်တယ်၊ ထမင်းခြောက်နဲ့ ဟာလဝါ’

ပုသိမ်ထွက်ကုန် ဟာလဝါမှာ ကုလားမှန်တစ်မျိုး။ မယ်စကတ်ဟုလည်း ပြောကြသည်။ ဟိန္ဒူအချို့မှန်ဖြစ် သည်။ ဂျုံမှန်၊ ထောပတ်၊ သကြား စသည်ပါဝင်သည်။ ဆီများများဖြင့် ကျိုချက်ထားသော ဟာလဝါမှာ ပူတုန်း ပို၍စားကောင်းသည်။ ဟာလဝါ အခြောက်ခံထားသော ပုံခဲကလည်း စားကောင်းသည်။ ထို့ထက်ပို၍ ကောင်း သည့် ဒေါ်လေး၏လက်ဖြစ် ‘ထမင်းခြောက်’ စား၍ကျန် သောထမင်းကို နေတွင်လှန်း၍ အခြောက်ခံထားသည်။ ပို၍ခြောက်လေ ကောင်းလေ။ မြန်မာစစ်ပညာ၌ ‘မသိုး ထမင်း မသိုးဟင်း’တွင် ‘ထမင်းခြောက်’လည်း အပါ အဝင်။ ကျွန်တော် အလွန်ကြိုက်သည်။

‘ထမင်းခြောက်’အား ဆီပူထိုး၍ စားရသည်။ စိမ့် သည်။ ဝမ်းဝသည်။ သွားဖြင့် တကျွတ်ကျွတ် စိစိညက် ညက်ကြေအောင် ဝါးစားလှေ အရသာရှိလေ။ ထမင်း

ခြောက်ကြော်နှင့် ဟာလဝါကို ဇွန်းဖြင့် တစ်လှည့်စီ ယူလျက် အားရပါးရ စားသောက်နေသော ကျွန်တော် ထိုစဉ် အိပ်ရာမှနိုးသည်။ ဝမ်းသာလိုက်သည့် ခြင်း။ ဦးလေးကို တွေ့ဆုံရသည်။ ကွာဝေးသော ကာလ တွင် မစားကြာခဲ့သော ထမင်းခြောက်နှင့် ဟာလဝါ အားရပါးရ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်။ ယခုတိုင်ခံတွင်းတွင် သာရှိနေဆဲ။ သို့သော် ကျွန်တော်နှင့် လုံးဝမတည့်။ တွေ့ တော် ရှောင်ရှားနေရသော အရသာမှာ အချိုဓာတ်၊ ချော အခံက ဆီးချို။ ထို့ကြောင့် အချိုရသာကို ရှောင်ကြဉ် သည်မှာ နှစ်ချီ၍ကြာပြီ။ ယခုအိပ်မက်တွင် ဟာလဝါ အရသာက အလွန်ကောင်းမွန်လှကြောင်း နောက်တစ် မှာ မိမိ၏ သွားအံတုများ တပ်ထားခဲ့ရသည်မှာလည်း ငါးနှစ်ကျော်သည်။ ထိုသွားဖြင့် ထမင်းခြောက်ကြော် စဉ်းစားခဲ့ရသည်မှာ ကြောက်ခမန်းလိလိ။ ပဲကြော်နှင့် အ ထမင်းခြောက်ကြော်သည် မိမိနှင့်အစပ်မတည့်။ အိပ် ထဲမှာလည်း စားနိုင်သောအစားအစာ၊ ထို့နောက် အ ဆုံး ဦးလေးသည်ပင် လူလောကမှ စွန့်ခွာခဲ့သည်မှာ ပေါင်း(၅၀)ကျော်ပြီ။

အဘယ်ကြောင့် ဦးလေးတော်အား ပြန်လည်တစ် နှစ် မိပါလိမ့်။ စိတ်စွဲလမ်းမှုကြောင့် အိပ်မက်၊မက်သည့် ဆိုရခက်သည်။ ဦးလေးအား သတိမေ့သည်မှာ နှစ်ကြာ ချေပြီ။



လေဖြတ်ခြင်း သို့မဟုတ် ဦးနှောက်သွေးကြော သည့်ရောဂါ ဖြစ်သွားပြီးနောက်မှ စတင်၍ ဆရာဝန် ဆေးတစ်မျိုးကို စွဲစွဲမြဲမြဲ သောက်ခိုင်းသည်။ ဆေးဝါး ဖတ်ကြည့်မိရာ Xarelto 15 mg ဟုသိရသည်။ ဆေး သေသေချာချာ မှာသည်။

‘နေ့စဉ် တစ်လုံးမှန်မှန်သောက်ရမယ်၊ ပျက်စီး မရှိစေရဘူး အဘ’

သည်ဆေးက နယ်နယ်ရရမဟုတ်။ အလွန် အ ပုံရသည်။ မည်ရွှေမည်မျှ လူနာကို စောင့်ရှောက် နည်း။

အထူးကုဆရာဝန်အား သားသမီးများက မျက်ရိပ်မျက်ခြည်ပြသည်မသိ။ ချော့မော့စကား ပြောပြစံဖြစ်။ အာရုံထွေပြားအောင် အပြင်စကားပြော



ဆွေးသည်။ ဆေးစာကို ရေးပေးနေသည်။ အိပ်ပျော်စေ
ဆေးဝါးတစ်မျိုး ပြန်တိုးလာသည်။

သည်ဆေးဝါးက ရောဂါအတွက် မည်သို့အကျိုးရှိ
သည် မသိနိုင်။ သို့သော် ညဘက်၌ အိပ်ချိန်ပိုမိုရရှိလာ
သည်။ သို့အတွက် အိပ်မက်များက မျက်ခြည်မပြတ်။
အိပ်သည်က ညစဉ်ညတိုင်း အိပ်မက်များ မြင်မက်သည်။
မိတ်မှတ်မထားသော မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းကို အိပ်
မက်တွင် ကြုံဆုံရသည်။ အထူးသဖြင့် သေလွန်ပြီးသူတွေ
များလာသဖြင့် မသိစိတ်က ရိုးတိုးရိပ်တိပ်။

အောင်ကြည်တစ်ယောက် ပေါက်ချလာသည်။ သူ
ဘဝစုံသည်။ တက္ကသိုလ်ပြီးနောက် ရဲကျောင်းဆက်
တက်သည်။ ဒုရဲအုပ်သင်တန်းဆင်းသည်။ ရဲဝတ်စုံဝတ်
ပြီး သူငယ်ချင်းနှင့် တွေ့ဆုံသည်။ သူ ရဲစခန်းမှူးအဖြစ်
ထူးတက်သည်။ မကြာခင် ရဲမှ ထွက်ရသည်။ ဖြစ်ရ
က ရဲစင်စစ်ဖြစ်ပါလျက် ဖဲရိုက်မှုကျူးလွန်သည်။ သူ
လောင်းကစား ဝါသနာမပါ။ မည်သည့်အခါကမှ ဖဲ
ကစားခဲ့။ သို့သော် ရပ်ကွက်ထဲရှိ အသိမိတ်ဆွေအိမ်တွင်
စိုင်းထောင်သည်။ ထိုအိမ်၏ ထမင်းစားခန်းထဲတွင် သူ
ရောက် နေလယ်စားသည်။ သက်ဆိုင်ရာရဲက ဝင်ဖမ်း
သူက ရှောင်မထွက်ခဲ့။ အမှုထဲ သူပါသည်။ သူ
ရရှိမှ ထွက်ရသည်။

ထို့နောက် ထမင်းကြော်ဆိုင် ဖွင့်သည်။ အမည်က
ခန်းမှူးထမင်းကြော် အမည် ကို ခံယူသည်။ သူက
ဝါသနာရင်။ အတွက်အချက် ကောင်းမွန်သည်။
သူကလည်း ပါသည်။ ညတိုင်း အိပ်ပျော်သည်မရှိ။
စာတမ်း၊ ဘောပင်တစ်ချောင်းနှင့် အလုပ်ရှုပ်နေ
နေကလင်းသော် သူထံမှ ကိန်းဂဏန်းတောင်းမည့်
ထမင်းကြော်စားရင်း ဝင်လာမစဲ တသဲသဲ။ ဤကိစ္စ
တတ်သက်၍ လူဆိုးထိန်းရဲက သတိပေးသည်။ သူက
ချင်းချင်းမို့ ဂရုမစိုက်။ နှစ်လုံး၊ သုံးလုံး ထိကိစ္စ
အောင်ကြည်က ဆရာတစ်ဆူ။ လောင်းကစား ဝါ
ထုံပါသည်။

ယနေခေတ် လူငယ်များ Lucky Draw နှင့်ပတ်
ကျွမ်းကျင်သည်။ နှစ်လုံး၊ သုံးလုံး ထိကိစ္စများ
ကြသည်။ အလွန်စိတ်ဝင်စား၍ စွဲစွဲလမ်းလမ်းကြီး
နည်းစနစ်ဖြစ်သည်။ အရက်ကလေးတမြေ၊ ချဲထီ

က တသသ။ အိပ်ရေးပျက်၊ အားအင်ကုန်ခန်း၊ ရောဂါ
စုပြုံလျက် သူသေဆုံးရသည်က နောက်ဆုံးရလဒ်။ ယခု
သူရောက်လာသည်ကို ကျွန်တော်က ကြိုဆိုမိသည်။

‘ငါးရှည်ခြောက်စပ်နဲ့ ထမင်းကြော်ပူပူလေး စားစမ်း
ပါ။ အားရပါးရ’
သူထုံးစံအတိုင်း။
‘အမဲသားနှပ်နဲ့ စားချင်ပုံရတယ်’
သူဘာသာပြောင်းလဲသည်။ ဝယ်သူက ခေါင်းညိတ်
ရုံသာ။

‘ဘဲဥနှစ်လုံး တွဲစားမယ်။ သုံးလုံးက ပိုပိုင်တယ်’
သူစကားက သူဝါသနာအလျောက်။
ကျွန်တော်က အောင်ကြည် ဈေးရောင်းပုံကို ကြည့်
ကောင်းသလိုလို။ သူ ဈေးရောင်းပြီးလျှင် သွားစရာသွား
မည်ကို စိတ်က အတပ်သိနေသည်။ ယခင်ကဲ့သို့ ကိုယ်
ဦးဆောင်ရာသို့ အောင်ကြည်က လိုက်ပါနေကျ။ နောက်
လိုက်သက်သက်။ ယခုမူ သူက လမ်းရိုးမည့်သဘော။
ကိုယ်ကလည်း သဘောတူသည်။

သူလမ်းလျှောက်မှု မြန်ဆန်သည်။ ကျွန်တော်လည်း
ထိုနည်းအတူ။ နှစ်ဦးသား လမ်းလျှောက်ပြိုင်ပွဲဝင်နေသည့်
နှယ်။ လမ်းခွဲနှစ်ခုဆုံရာသို့ရောက်သည်။ အောင်ကြည်က
ဘယ်ဘက်လမ်းသို့ ဦးတည်နေချိန် ကျွန်တော်က တွေဝေ
နေဆဲ။ အခြားလမ်းဘက်သို့ စူးစမ်းနေသည့်သဘော။

‘ကျုပ်နောက် လိုက်ခဲ့လေဗျာ’
သူက လှမ်းခေါ်သည်။ သူသွားရာလမ်း၏ တစ်နေ





ရာတွင် လူသေအလောင်းပေါင်းများစွာ စုပုံထားခြင်း။ သူက သိနေသည်လား၊ သူ မသိနိုင်လေသလားမသိ။ ကျွန်တော် စဉ်းစားနေသည့်လမ်း၌ ဘာဆိုဘာမျှ မတွေ့ရသေး။

“ကျုပ်သေရမယ့် အခြေအနေကို ကြိုမြင်တွေ့နေရတာ မကောင်းဘူးလား”

သူ့စကားက နားစွန်နားဖျားမို့ မသံကွဲ။ ထပ်ပြန်မေးမှ သဘောပေါက်သည်။ လူက တစ်နေ့မှာ သေရမယ့် အမျိုးပဲ။ မည်သည်ကို စိုးရိမ်နေသနည်း။ ထို့ကြောင့် သူနှင့်ကျွန်တော် လမ်းဆုံတွင် လမ်းခွဲလိုက်သည်။ ယခုမူ မိမိလည်း တစ်ကိုယ်တည်း။ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်သွား။ လူ့ဘဝ ရောက်ကတည်းက တစ်ကိုယ်တည်း။ သေရွာသို့ လည်း တစ်ဦးတည်း ဖော်မပါ။ မွေးဖွားစဉ်က မိမိနှင့် အတူ မိခင်၏အကူအညီ ပါဝင်သည်။ ယခုအခါ မိခင်ကလည်း လူ့ဘဝမှ ကြိုတင်ထွက်ခွာသွားနှင့်သည်။ ယခုအခါ မိခင်၏ ကူညီပံ့ပိုးမှုကို မျှော်မှန်းမရ။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် အားတင်းမှ တော်ကာကျမည်။ ယခုအချိန်မှ မိခင်ကို တမ်းတ၍မရ။

လမ်းအဆုံးတွင် အဆောက်အအုံတစ်ခု။ အဝင်ဝတွင် ခရီးကြိုသူကတစ်ဦး။ လူပုံက ခုံခုံညားညား။ စတစ်ကော်လံပုံစံက လူကြီးလူကောင်းဟန်။ မျက်နှာထားက ခပ်တည်တည်။ သူ့စားပွဲပေါ်မှ သားရေဖုံး စာရင်းစာအုပ်ကြီးကိုသာ ဂရုထား၍ စူးစိုက်ကြည့်နေသည်။ စာအုပ်ကိုတစ်

လှည့်၊ ကျွန်တော့်အားတစ်လှည့် အပြန်အလှန် စိမ်းဆေးနေသည့်ပုံ။ မည်သူ့ကိုမျှ မျက်နှာချိုမသွေး။ မျက်လှုပ်မည့်သူ မဟုတ်တန်။ သူ့ထံ လာဘ်ပေးလာဘ်လုပ်မည့်သူ မရှိ။ အခန်းထဲ ဝင်လိုက်သည်နှင့် အင်္ကျီအစားအားလုံး ချွတ်ရသည်။ ဆေးရုံတွင် ခွဲစိတ်ခံမည့် လူနာကဲ့သို့ ကိုယ်လုံးတီး။ သူက အင်္ကျီတစ်ထုတ်ပေးသည်။ နှုတ်မှလည်း တတွတ်တွတ်။

“ဒီအင်္ကျီက ရောဂါကို စမ်းသပ်မှာ။ သွေးချိန်ကိရိယာလိုပုံစံမျိုး။ တဖြည်းဖြည်း လေအားဖိအားကိုယ်လုံး တင်းလာလိမ့်မယ်။ ရင်ထဲမှာရှိတဲ့ အစိတ်အစားလုံးကို ထိုးဆွစမ်းသပ်မှာ။ နှလုံးအသည်းက စွာ တင်းခံနိုင်ရင် အင်္ကျီဘက်က လျှော့ပေးမယ်။ ရင် ပိုပြီးဖိနှိပ်ပေးမယ်။ သည်နည်းနဲ့ လူဟာ နှလုံးကြောင့် သေရမယ်။ ဒါမှမဟုတ် အာခံပြန်တင်း မြင်လျှင် လူဘက်က သာမယ်။ ရောဂါပြန်သက်သာအခြားရင်ထဲရောဂါ တစ်ခုချင်းစီကို ပြောင်းလွှဲရှာမယ်။ တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုခုကြောင့် သေရသလိုလည်အသက်ရှင်ခွင့် အခွင့်အလမ်းလည်းရှိတယ်။ ကာလ နည်းနည်းတော့ ခံစားရမယ်”

သူက နည်းနည်းသာ ခံစားရမယ်ဆိုသည့်အခါ ‘ခပ်တင်းတင်း ခပ်မာမာ။ အတော်ကလေး ခံစားရသည့် သေချာသည့်ပုံ။ ရှောင်လွှဲ၍မရသည့်အဆုံး အင်္ကျီလိုက်ရသည်။ ကျွန်တော် မည်သို့မျှ မခံစားရ။ အိပ်မက်မှ တစ်ရေးနိုးလာသည့်ပုံ။ သို့သော် နဖူးပြားချွေးက တစိုစိုဖြင့်။ အောင်ကြည်ကိုလည်း သတိမရှိသည်။ ထိုထက်ပို၍ ဆိုးရွားသည်က ခရီးဦးကြိုမျက်နှာထား။ သူပုံကိုက ကြောက်စရာ။ သူက များလားမသိ။ ဦးချိုဦးထုပ်ဆောင်းမထား။

သူ၏ နောက်ကျောဘက် အခန်း၏ အပြင်ထိတ်လန့်စရာ။ ဝိညာဉ်နားနေရန်နေရာဟူ၍ စားသည်။ လူသေလျှင် ဝိညာဉ်က အခြားနေစရာမရှိချင်းမသွားရသေးပါက ဤနေရာတွင် ယာယီနေရာဟု ဆိုလိုခြင်း။ ကျွန်တော် ဤနေရာသို့ အိပ်ရာမှ နိုးလာခြင်းဖြစ်၍ ထိုအခန်း၏ အပြင်ပြောမရနိုင်ပါ။

နောက်ပိုင်း ဆက်၍မပျော်။ အိပ်၍မရသည်။

ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ကောင်းတဲ့ ပညာရပ်တွေထဲမှာ
ဗေဒင်လက္ခဏာပညာရပ် ပါတယ်လို့ ယူဆမိတယ်။ ခပ်
ငယ်ငယ် မတောက်တခေါက် လူပျိုပေါက်အရွယ်လောက်
ကတော့ ဗေဒင်လက္ခဏာပညာကို စိတ်ဝင်စားမှု မရှိခဲ့ပါ
ဘူး။ လူလတ်ပိုင်းအရွယ်လောက်ရောက်မှ ဗေဒင်လက္ခဏာ
ပညာရပ်ကို သတိထားလာမိတယ်။ ဗေဒင်လက္ခဏာ
ပညာရပ်ဟာ အင်မတန် ခက်ခဲနက်နဲပြီး ကျယ်ဝန်းလှ
တယ်။ အံ့ဩဖို့လည်း ကောင်းတယ်။ ဆန်းလည်း ဆန်း
ကြယ်တယ်။ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မမြင်ဖူး မတွေ့ဖူးသူရဲ့

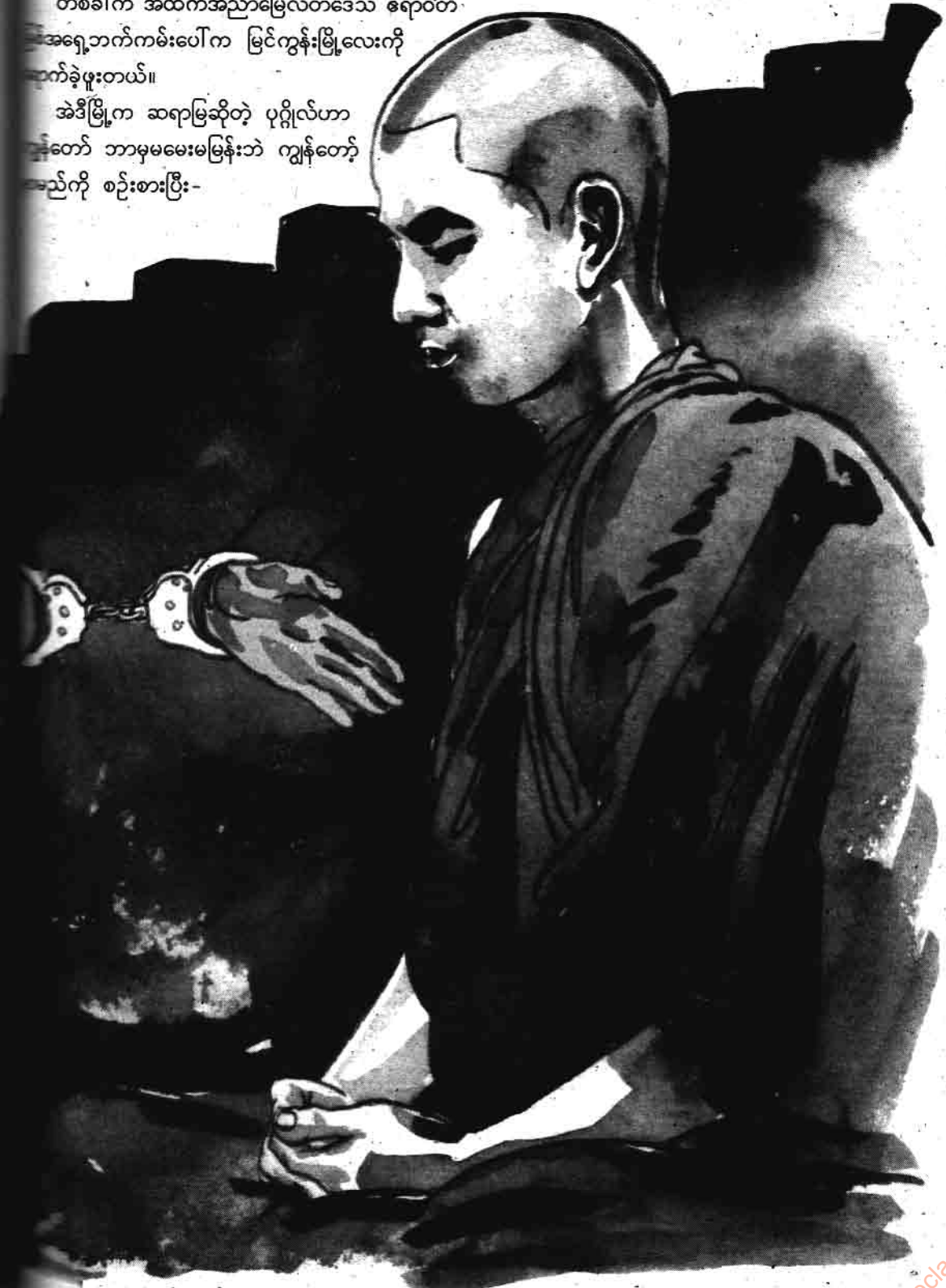
မွေးနေ့၊ မွေးရက်ကို တွက်ချက်ပြီး လက်ဝါးပြင်က အ
အကြောင်းတွေကြည့်ပြီး ရှေးဖြစ်နောက်ကြောင်းတွေ
နိုင် ပြောနိုင်တယ်ဆိုတာ အံ့ဩစရာပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ နှစ်
လမ်းလမ်းကြီး ခိုင်ခိုင်မာမာ ယုံကြည်နေဖို့တော့ မဟုတ်
ပါဘူး။ အံ့ဩဆန်းကြယ်တာကို ဆိုလိုတာပါ။

ရုပ်ပုံ ကြေးချမ်းကြေး ဘဝသံသရာမှ ဘဝကံကြမ္မာပုံရိပ်များ



တစ်ခါက အထက်အညာမြေလတ်ဒေသ ဧရာဝတီ
အရှေ့ဘက်ကမ်းပေါ်က မြင်ကွန်းမြို့လေးကို
ဆက်ခဲ့ဖူးတယ်။

အဲဒီမြို့က ဆရာမြဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ
ကျွန်တော် ဘာမှမမေးမမြန်းဘဲ ကျွန်တော်
အည်ကို စဉ်းစားပြီး-



မင်းနာမည်မှာ နောက်ဆုံးက ဇော်တစ်လုံး ပါနေတာ မကောင်းဘူးကွ။ အောင်မြင်သင့်သလောက် မအောင်မြင်ဘဲ အဟန့်အတား ဖြစ်နေတယ်

ဒီတော့ ကျွန်တော်က-

အခုအရွယ်ရောက်မှတော့ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲဗျာ။ မှတ်ပုံတင်ထဲမှာလည်း ဒီနာမည်၊ သန်းခေါင်စာရင်းထဲလည်း ဒီနာမည်၊ ဆယ်တန်းဖြေထားတာလည်း ဒီနာမည်ပဲ

အေး...ဒါတော့ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲကွာ။ ဒါပေမဲ့ တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန် ဇော်တစ်လုံး ပြုတ်သွားတဲ့အခါ မင်း အောင်မြင်မှုတွေ ရလိမ့်မယ်ကွ။ မင်း ဘယ်နှစ်ခုဖွား၊ ဘာနေ့သားလဲ

ဆရာမြက မေးလာတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့မွေးသက္ကရာဇ်၊ ခုနှစ်၊ လ၊ ရက်၊ အချိန်တွေ မှတ်သားထားတာတွေ ပြောပြလိုက်တယ်။ ဆရာမြဟာ မျက်စိမှိတ်ပြီး စိတ်တွက်တွက်ပါတယ်။

ပါးစပ်က တတွတ်တွတ် ရွတ်ဆိုပြီးတော့-

မင်းက ပညာတတ်တစ်ယောက်တော့ ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူးကွ။ ဒါပေမဲ့ ဇွဲတို့၊ ဝီရိယတို့ကြောင့် မန်မိကျပါဘူး။ အကြီးအကဲဖြစ်မယ့် ဇာတာပါ။ ဖွားဇာတာကလည်းကောင်းတယ်။ အထွန်းဖွားဆိုတော့ ကုန်ကုန်ပြောမယ်ကွာ၊ ကုန်ထမ်းတဲ့အလုပ်သမား ကူလီဖြစ်တောင်မှ မင်းက ကူလီခေါင်းဖြစ်မယ့် ဇာတာပဲ။ အင်္ဂါနဲ့ အကျိုးပေးမယ်ကွ။ ဖခင်အမွေအနှစ် ရတတ်တယ်

ကျွန်တော် စိတ်မဝင်စားမှန်းသိလို့ ဆရာမြက ဒီလောက်ပဲ ဟောခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်က ဆရာမြရဲ့ ဟောပြောချက်ကို ကျွန်တော် ပြုံးမိရယ်မိပါသည်။ သဘောကျလို့၊ နှစ်ခြိုက်လို့ ပြုံးတာ ရယ်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ မဖြစ်နိုင်ဘူး ထင်တာရယ်၊ လွဲချော်နေတာတွေကြောင့်ရယ်၊ လှောင်ပြုံး၊ ပြုံးမိတာပါ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ငယ်စဉ်ကတည်းက နေ့စဉ်မှတ်တမ်းဒိုင်ယာရီ ရေးလေ့ရှိလို့ မှတ်သားတော့ ထားလိုက်ပါတယ်။ တကယ်တော့ သူဟောသလို ဖခင်အမွေအနှစ်ရဖို့ နေနေသာသာ အဖေက ကျွန်တော့်ကို ကြည့်မရလို့ အိမ်ပေါ်က ဆင်းနေရတဲ့ဘဝပါ။ မြင်ကွန်းမြို့က စာတိုက်ထဲ ခိုကပ်နေရတဲ့ဘဝပါ။ အဖေက နိုင်ငံရေး

သမား၊ လွတ်လပ်ရေး မော်ကွန်းဝင်ဖြစ်ခဲ့ပြီး ကျန်းမာမှူးဘဝ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသူပါ။ အင်မတန်ကြမ်းကြမ်းကြီးပြီး အတိမ်းအဆောင်းမခံ ခပ်ကြမ်းကြမ်းချုပ်တဲ့သူပါ။ လက်ကလည်း မြန်တယ်။ အရိုက်ကလည်း ကြမ်းတယ်။ ကျွန်တော်က လူပျိုပေါက် စိတ်ကလေးအရွယ်။ စိတ်လေးလေးနဲ့ စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ ခပ်ပေါ့ပေါ့တတ်သူ။ ဒီတော့လည်း အဖေက ကျွန်တော့်ကို မရတော့ဘူး။ အမေအစီအစဉ်နဲ့ အဖေအရိပ်က ခပ်ရှောင်လေး နေရတဲ့ဘဝ။

ဗေဒင်ဟောသလို အဖေအမွေရနိုင်တယ်ဆိုတာ တော့အတွက် ပြုံးစရာ ရယ်စရာ ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော် စိတ်လေးလေးနဲ့ အိမ်ကနေ အဝေးကို ထွက်သွားခဲ့တာ ရန်ကုန်ရောက်တော့ ဌာနကြီးတစ်ခုမှာ ဝင်အလုပ်လုပ်ခဲ့တယ်။ ဌာနက လူကြီးတွေက ကျွန်တော့်နာမည်ခေါ်ရုံရှည်လို့ထင်ပါရဲ့၊ ဒါမှမဟုတ် သံယောဇဉ်နဲ့ ရင်းနှီးသဘောလားမသိ။ ဇော်တစ်လုံးဖြုတ်ပြီး လွယ်လွယ်အောင်ချမ်းလို့ပဲ ခေါ်ကြတယ်။ လူကြီးတွေ ခေါ်တာ သံယောင်လိုက်ပြီး သက်တူရွယ်တူတွေကလည်း ခေါ်ချမ်းလို့ပဲခေါ်သလို ကျွန်တော့်ထက် အသက်ကြီးသူထမ်းတွေကလည်း အောင်ချမ်းလို့ပဲ ခေါ်ကြတယ်။ တော်ထက် ရာထူးငယ်သူ၊ တာဝန်အဆင့်နိမ့်သူတွေလည်း ကိုအောင်ချမ်း၊ ဦးအောင်ချမ်းလို့ပဲ ခေါ်ကြတယ်။

အလိုလိုနေရင်း သတင်းစာထဲထည့် မကြော်ငြာနာမည်မပြောင်းလိုက်ရဘဲ ဇော်တစ်လုံး အလိုလိုပြုတ်တယ်။ ရန်ကုန်မှာနေရတာ ဘယ်မှလည်း အဆင်မပြေပဲပန်း၊ ရုံးမှာ နေရ အိပ်ရတာက ရေမီးအပြည့်အအိမ်သာ၊ ရေချိုးခန်းကလည်းကောင်း၊ တယ်လီဖုန်းတော့ ရုံးကို အိမ်လုပ်နေလိုက်တယ်။ မြို့ထဲ ရုပ်ရှင်ကြည့်လို့လည်း အဆင်ပြေ၊ ဘတ်(စ်)ကားခလည်းမကုန်လမ်းက ထမင်းဆိုင် ည၊မနက်စား တစ်လလုံးမှ ကျပ်ပဲ ပေးရတာ။ (၁၂၆)ကျပ် လခရတာ တော်ပိုသေးတယ်။ လူကြီးတွေက ရုံးပိတ်ရက်တွေ၊ ရုံးနိမ့်ညတွေ အကြောင်းရှိလို့ ဖုန်းဆက်လိုက်တိုင်း ကျွန်နဲ့သာ ထိတွေ့ပါများတော့ ဒီကလေး အလုပ်တော်လုပ်တယ်ထင်ပြီး ရာထူးအဆင့်ဆင့်တက်ခဲ့တယ်။



အရည်အချင်းအရသာဆိုရင် ရာထူးတက်စရာ အကြောင်း မမြင်ဘူး။ ဘာပဲပြောပြော တစ်ချိန်က ဗေဒင်ဟောတဲ့ အတိုင်း ဇော်တစ်လုံး ပြုတ်တဲ့အချိန် အောင်မြင်မှုတွေရ ခဲ့တယ်။ ဒါလည်း အံ့ဩကုန်နိုင်ဖွယ်။ ကဲ..မယုံချင်နေ ဆိုသလိုပေါ့။

တစ်ခါကတော့ ကံအကြောင်းမလှလို့ တိုင်းတစ်ပါး သူများနိုင်ငံသွားပြီး ကျွန်လုပ်ခဲ့ရဖူးတယ်။ နိုင်ငံရပ်ခြား တိုင်းတစ်ပါးမှာ ဆောက်လုပ်ရေး အလုပ်ကြမ်းသမား အဖြစ် သွားလုပ်တော့လည်း သူတို့နိုင်ငံသား အုပ်ချုပ်သူ ဗီမင် မန်နေဂျာအင်ဂျင်နီယာတွေက ကျွန်တော့်နာမည် အပြည့်အစုံ မခေါ်တတ်ကြဘူး။ အထူးသဖြင့် ဇော်ဆိုတာ တို့ သူတို့ အသံမထွက်တတ်ကြဘူး။ ချမ်းဆိုတဲ့ အသံ ထွက်တော့ သူတို့က ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်တယ်။ ဂျက်ကီချမ်း၊ ဒေးဗစ်ချမ်း စသဖြင့် ခေါ်တတ်သလို ကျွန်တော့်ကို အောင်ချမ်းလို့ခေါ်ကြတယ်။ အဲဒီမှာလည်း အလိုလိုနေ ရင်း ပတ်(စ်)ပို့၊ ဝပ်(စ်)ပါမစ်ထဲပါတဲ့ နာမည်ရင်းကနေ ဇော်တစ်လုံး အလိုလိုပြုတ်သွားပြန်တယ်။ အောင်ချမ်းဖြစ် သွားတယ်။

နိုင်ငံပေါင်းစုံက အလုပ်ကြမ်းသမား (၁၀၀၀) လောက်ရှိတာထဲ ကျွန်တော်လည်း အလုပ်သမားတစ် ယောက်ဖြစ်တာမို့ သေလုအောင် ပင်ပန်းဆင်းရဲရပါတယ်။ အလုပ်ဖူးတဲ့ အလုပ်တွေလုပ်ရ၊ မတက်ဖူးတဲ့ အမြင့်တွေ ကြောက်ကြောက်နဲ့ တက်ခဲ့ရတယ်။ ချွေးတွေဆိုတာ နဖူး၊ ဘချွေးခြေမကို စမ်းချောင်းရေလို စီးကျခဲ့ရတယ်။ ရောက် ထာမှတော့ မထူးဘူး။ ဝက်ဖြစ်မှ မစင်ကြောက်နေလို့ မဖြစ် အတော်ရုန်းကန်ခဲ့ရတယ်။ သူတို့နိုင်ငံမှာက နွေ၊ နို၊ ဆောင်းရယ်လို့ ရာသီဥတုမရှိဘူး။ နွေစဉ် မိုးသည်း သည်းရွာ၊ နွေစဉ် နေချစ်ချစ်တောက်ပူတာမို့ မိုးနဲ့နွေ နေ့တိုင်း ဆိုပါတော့။ တံတေးသိန်းတန်ရဲ့ ဆောင်းရယ် စမ်းရယ် ဆိုတဲ့ အေးချမ်းတဲ့ဆောင်းတွင်း မရှိဘူး။ အမြဲ ပူအိုက်တဲ့နိုင်ငံ။

တစ်နေ့မှာတော့ နေ့လယ်ဘက် ကျွန်တော်အိပ်တဲ့ အဆောင်နား ဘီလပ်မြေ(၂)တန်လောက်ကို ကရိန်းကား ခြီးနဲ့ ပိုက်ကွန်ထုပ်ကြီး(၂)ထုပ် လာချသွားတယ်။ ညဦး မှီး မိုးတွေရွာလာတယ်။ ဘီလပ်မြေတွေ မိုးမိရေစိုပြီး ပျက်ကုန်တော့မယ်။ အမှန်ကတော့ ကျွန်တော်နဲ့ ဘာမှ

မဆိုင်ပါဘူး။ ကျွန်တော့်တာဝန်လည်း မဟုတ်ဘူး။ ကျွန် တော်က သာမန်အလုပ်ကြမ်းသမား တစ်ဦးပါ။ အလုပ် သမားတွေ ရာနဲ့ ထောင်နဲ့ချီ ရှိတယ်။ ဒီကိစ္စ ဘယ်သူမှ လှည့်မကြည့်ဘူး။ ဘာမှလည်း မဆိုင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန် တော် မနေနိုင်ဘူး၊ နေလို့မရဘူး။ ဘီလပ်မြေ(၁)တန် အိတ်(၂၀)ပါတဲ့ အထုပ်ကြီးကြီး(၂)ထုပ် မိုးရေတွေရွဲ ပျက်စီးတော့မယ်။ ကျွန်တော် စိတ်ပူလာတယ်။

အလုပ်ထဲ ဆိုင်ထဲမှာက ကားမျိုးစုံ၊ ယန္တရားမျိုးစုံ ရှိတယ်။ အလုပ်သိမ်းချိန်မို့ မောင်းသူ မရှိဘူး။ သော့တွေ တန်းလန်းနဲ့ ဒါက သူတို့နိုင်ငံထုံးစံ။ သူတို့ဆီမှာ သူခိုး၊ ဓားပြ၊ ခါးပိုက်နှိုက် လုံးဝမရှိဘူး။ ဘာပစ္စည်းမဆို ပစ် ထားလေ့ရှိတယ်။ ဘာမှမပျောက်ဘူး။ ကျွန်တော် အပြင် ထွက်ကြည့်တော့ မိုးသည်းသည်းရွာတော့မယ်။ ဂိုဒေါင် ရှေ့မှာက ကားတွေ ပိတ်ရပ်ထားတယ်။ ကျွန်တော် ကား တွေ တစ်စီးပြီးတစ်စီး တက်မောင်းပြီး နေရာရွေ့လိုက် တယ်။ ပြီးတော့ ကရိန်းပါတဲ့ကားကြီး တက်မောင်းပြီး ဘီလပ်မြေအိတ်တွေ ကရိန်းနဲ့မ,တင်ပြီး ဂိုဒေါင်ရှေ့ထား လိုက်တယ်။ ဂိုဒေါင်ထဲထိ ကရိန်းကားကြီး ဝင်မရဘူး။ ဒီတော့ ဖော့လစ်(စ်)ယန္တရားလေး တက်မောင်းပြီး ဘီလပ် မြေအိတ်တွေကို ဂိုဒေါင်ထဲ ထားလိုက်တယ်။ မိုးသည်း သည်းရွာနေတယ်။ ကျွန်တော်လည်း တစ်ကိုယ်လုံး ရွဲရွဲ စိုသွားတယ်။ ဘီလပ်မြေအိတ်တွေကတော့ မပျက်စီးတော့ ဘူး။ မိုးလွတ်သွားတယ်။ ဒါကို ဘယ်သူမှ သိကြမှာ မဟုတ်ဘူး။



နောက်နေ့ သူဌေးနဲ့ မန်နေဂျာတွေ၊ အင်ဂျင်နီယာတွေ အစည်းအဝေးလုပ်နေချိန် ကျွန်တော့်ကို ခေါ်တယ်ဆိုလို့ ဘာမှန်းမသိ အစည်းအဝေးခန်းထဲ ဝင်သွားတယ်။

သူဌေးက ကျွန်တော့်ကို လက်ညှိုးထိုးပြီး-

‘မနေ့က ဘီလပ်မြေအိတ်တွေ ဘာလို့ရွေတာလဲ’ လို့ မေးပါတယ်။

ကျွန်တော်လည်း ပြဿနာတော့တက်ပြီ ဒုက္ခပဲဆို ပြီး အမှန်အတိုင်း ‘ကျွန်တော်ရွေတာပါ။ မိုးတွေ စိုမှာ စိုးလို့ပါ’ လို့ ဖြေလိုက်တယ်။

ဒီတော့ သူဌေးက ‘မင်းကို ဘယ်သူခိုင်းလို့လဲ’ မေးပြန်ပါတယ်။

ကျွန်တော်က ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် ‘ကိုယ့်သဘောနဲ့ ကိုယ် ရွေ့တာ၊ ဘယ်သူမှ မခိုင်းပါဘူး’ လို့ ဖြေလိုက်တယ်။

ဒီတော့ သူဌေးက ဆက်ပြီးမေးပြန်ပါတယ်။

‘ဘယ်သူမှ မခိုင်းဘဲ ဘာလို့လုပ်ရတာလဲ’

‘မလုပ်ရင် မိုးတွေစိုပြီး ပျက်စီးကုန်တော့မယ်။

ဘီလပ်မြေ(၂)တန်အိတ်(၄၀)ဆိုတာ အများကြီး တန်ဖိုး ကြီးတယ်။ ကုမ္ပဏီပစ္စည်း ဆုံးရှုံးမှာစိုးလို့ ရွေ့လိုက် တာပါ။ မနေနိုင်လို့ လုပ်လိုက်တာပါ’

ဒီတော့ သူဌေးက သူ့ရဲ့ မန်နေဂျာတွေ၊ အင်ဂျင်နီယာ တွေကို သူတို့ဘာသာစကား ကွဲကွဲကွဲနဲ့ အများကြီး ပြောတယ်။ ကျွန်တော် သူတို့ချင်းပြောတာတော့ နား မလည်ဘူး။ အားလုံးက ထိုင်နေကြတာ ကျွန်တော်တစ် ယောက်တည်း မတ်တတ်ရပ်နေရတာ။ သူတို့ ပြောကြ ဆိုကြပြီးတဲ့နောက် အားလုံး မတ်တတ်ရပ်ကြပြီး တစ် ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ကျွန်တော့်ကိုလာပြီး လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်ကြတယ်။ ခါးကုန်းပြီးတော့လည်း အရိုအသေ ပေးကြတယ်။ သူဌေးကိုယ်တိုင်လည်း ဒီလိုပဲ လာပြီး လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်တယ်။ ခါးကုန်းပြီး အရိုအသေပေး တယ်။ လက်ခုပ်တွေ တီးကြတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ကြောင်တောင်တောင်နဲ့ ဘာမှန်းမသိ အံ့ဩနေတယ်။ နောက်မှ အကြောင်းစုံ သိရပါတယ်။

ညဦးပိုင်း မိုးဖွဲဖွဲရွာစ သူဌေးက ကိစ္စတစ်ခုနဲ့ ကား မောင်းလာရင်း သူ့အလုပ်ထဲ အမှတ်မထင် လှမ်းကြည့် မိသတဲ့။ ဘီလပ်မြေအိတ်တွေ မိုးမိတော့မှာကိုမြင်တော့ သူ စိတ်ပူနေချိန် ကျွန်တော်က ဂိုဒေါင်အပေါက်ဝပိတ်နေ

တဲ့ ကားလေးတွေ တစ်စီးပြီးတစ်စီး မောင်းရွှေ၊ ကင်္ဂါ တဲ့ကားကြီး မောင်းလာပြီး ဘီလပ်မြေအိတ်တွေ ကင်္ဂါ မ,တင်၊ ဂိုဒေါင်ထဲ ဖော့လစ်(စ်)နဲ့ မောင်းသွင်းတာ သူ ကြည့်နေလို့ အားလုံးမြင်ခဲ့တဲ့အကြောင်း၊ ဘယ်သူမှ မသိဘဲ ကိုယ့်အသိစိတ်နဲ့ကိုယ် ကုမ္ပဏီပစ္စည်း မဆုံးရှုံးအောင် တစ်ယောက်တည်း လုပ်နေတာဟာ ဂုဏ်ယူစရာကောင်း တဲ့အကြောင်း၊ နိုင်ငံပေါင်းစုံက အလုပ်သမားတွေ အကြီးထဲမှာ မြန်မာလုပ်သားဟာ သိပ်သိတတ် ထူးခြား တယ်ဆိုပြီး ကျွန်တော်တို့ မြန်မာလုပ်သားအဖွဲ့ကို ထပ်တိုက်လေး တစ်လုံးမှာ သီးခြားထားပေးပြီး အထူး အထည်တွေ၊ စားသောက်စရာတွေ ပေးတယ်။ ကျွန်တော် ကိုလည်း ကားပေါင်းစုံ၊ ယန္တရားပေါင်းစုံ မောင်းတာတွေ သူတို့နိုင်ငံ ယာဉ်မောင်းလိုင်စင် ရအောင်လုပ်ပေး အလုပ်ကြမ်းတွေ မလုပ်ရတော့ဘဲ လစာလည်းပိုရ ကိစ္စတွေ၊ အလုပ်သမား ကြိုပို့ရတဲ့ ကားမောင်းအလုပ် လုပ်ရတော့တယ်။ ဇော်ဆိုတဲ့ အမည်တစ်လုံး ပြုတ်ပြန် လို့ အဆင်ပြေအောင်မြင်ရပြန်တယ်။ ဗေဒင်ဟောတာ မှန်လိုက်တာလို့ သတိထားမိလာတယ်။

နိုင်ငံရပ်ခြား တိုင်းတစ်ပါး သွားရလိမ့်မယ်လို့လည်း ဘယ်တုန်းကမှ အိပ်မက်တောင် မမက်ခဲ့၊ စိတ်မကူး ပါဘူး။ ကိုယ့်ပညာအရည်အချင်းနဲ့ ကိုယ့်ရာထူးအဆင့် လည်း နိုင်ငံခြားဆိုတာ ဘာမှမဆိုင်ဘူး။ ရုံးဝန်ထမ်း အသမီးအချို့ ဗေဒင်လက္ခဏာမေးသွားကြတာ အဖော်တို့ ဖူးတယ်။ မေးကြ ပြောကြ ဟောကြတာတွေ ထိုင် ထောင်တာပါ။

အံ့ဩစရာကောင်းတဲ့ အံ့ဩအံ့ဩအံ့ဩအံ့ဩအံ့ဩ အမေးတဲ့ ရုံးဝန်ထမ်းအမျိုးသမီးကို ဗေဒင်ဆရာက မကြာ မီ အမူအခင်း ရုံးပြင်ကနား ရောက်ဖို့မြင်တယ်။ အနောင် ထောင်တွေဘာတွေ မြင်တယ်လို့ ဟောတာ

အဲဒီအမျိုးသမီးက စိတ်ဆိုးတယ်။ ဟုတ်တယ်။ အဲဒီဝန်ထမ်းအမျိုးသမီးဟာ ပညာတတ် ဆွေကြီးချစ် ကြီးထဲက အဆင့်မြင့် ရာထူးနဲ့သူ။ ဘာမှဖြစ်စရာ အကြောင်း မရှိဘူး။ ဒါပေမဲ့ဗျာ အဲဒီအမျိုးသမီးဟာ ငွေစာရင်း မှားယွင်းမှု၊ ငွေကြေးကွာဟမှုတွေကြောင့် သူ့မှာ ရှိတယ်ဆိုပြီး ရုံးတွင်း ပီအီး၊ ဒီအီးအဖွဲ့ ဖွဲ့ ဖြစ်အောင် ငွေကြေးကလည်း နိုင်ငံခြားသုံးငွေဒေါ်လာ ဖြစ်



ကြောင်း၊ ဘီအက်(စ်)အိုင်ကျေ(စ်) စစစ ဌာနကိုင်တဲ့
အဖြစ်တာကြောင့်မို့ ဘယ်သူမှ မတတ်နိုင်တော့ဘဲ အင်း
ထောင်ကျသွားတယ်။ အံ့ဩလို့မဆုံးဘူး။

ဒါကြောင့် ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားပြီး အဲဒီဗေဒင်
ဆရာဆီ ဘဝမှာ ပထမဆုံး ဗေဒင်မေးဖြစ်တယ်။ အဲဒီ
အခါက အခုလို ထောင်နဲ့ သောင်းနဲ့ ဈေးမကြီးသေးဘူး။
အည်ကျော်အောင်မြင်နေတဲ့ ဗေဒင်ဆရာကြီးဆီ ဗေဒင်
တော (၃၀)ပေးရတဲ့ခေတ်ပါ။ အခုတော့ တစ်ခါဟော
တည်း(၃၀၀၀၀)တဲ့။ ကျွန်တော့်ကို ဟောလိုက်တာလည်း
တောပဲ။ ကျွန်တော် ဒိုင်ယာရီထဲတော့ အသေအချာ
တတ်ထားတယ်။

တစ်နေ့တော့ မထင်မှတ် မမျှော်လင့်ဘဲ ကျွန်တော်တို့
အများ ဆူးလေဘုရားတစ်ဝိုက်မှာ ဆူပူအုံကြွတဲ့ အရေး
အင်းဖြစ်ပါလေရော။ ကျောင်းသားတွေ လူတွေ အများ
ပြီးပဲ။ နောက်တော့ ဌာနရှေ့ရပ်ထားတဲ့ မော်တော်ယာဉ်
မီး မီးရှို့ကြတယ်။ မီးသတ်ကားတွေ လုံထိန်းကားတွေ
ဆက်လာပြီး ပစ်ခတ်တာ သေနတ်သံ တဒိုင်းဒိုင်း ဆူ
ပြီး မီးခိုးတွေတလူလူနဲ့ လူတွေလည်း အဖမ်းခံရတာ
လည်းဘူး။ ညမှောင်ရီပျိုးမှ လူအုပ်ကွဲသွားတယ်။ ဒါက
အရေးအခင်းကြီး မဟုတ်သေးဘူး။ (၅)လလောက်
ဆို အကြံဆူပူအုံကြွမှု အရေးအခင်းပေါ့။

အဲဒီနောက်...။
မကြာခင်ရက်အတွင်း ကျွန်တော်လည်း ငပလီဟို
သယ် ပြောင်းရွှေ့တာဝန်ချထားခံရလို့ ငပလီရောက်သွား
တယ်။ ပျော်လိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်း။ ကိုယ့်စရိတ်နဲ့ကိုယ်ရောက်
မလွယ်တဲ့နေရာ။ စားတာတော့ ငပလီဟိုတယ်မှာ၊
အဲဒီအိပ်ရနေရတာက ပညာရေးဌာနက လွှဲပြောင်း
ထားတဲ့ ရွှေဝါချိုင်စခန်းထဲ နေရတယ်။ ငပလီရွှေဝါ
စခန်း အိပ်ဆောင်အပေါ်ထပ်ကနေ အုန်းတောကြီးနဲ့
သယ်ကြီးကြည့်ပြီး ကြည့်နူးလွန်းလို့၊ ပျော်လွန်းလို့
အရပါး ရအော်လိုက်မိသေးတယ်။

ဟေ့...အသက်ကြီးမှ ငါ လူရည်ချွန်ဖြစ်ပြီကွ'လို့။
(၂)လလောက်ကြာတော့ ငပလီဟိုတယ် မန်နေဂျာ
ဆီ ရုံးချုပ်က အမိန့်စာရောက်လာတယ်။ အရေး
အင်းဖြစ်တုန်းက မော်တော်ယာဉ်တွေ ဖျက်ဆီးခံရတာ
ကျွန်တော့်မှာ တာဝန်ရှိတယ်ဆိုပြီး အလုပ်ဖြုတ်လိုက်ပြီ

တဲ့။ ငပလီသောင်ယံမှာ အလုပ်ဖြုတ်ပါလေရော။
ရန်ကုန်ပြန်ရောက်တော့ စိတ်ထဲမှာ မကျေနပ်လို့
ဒိုင်ယာရီစာအုပ်ကိုင်ပြီး ဗေဒင်ဆရာဆီ သွားလိုက်တယ်။
ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူဟောတဲ့အထဲမှာ အလုပ်ဖြုတ်
တာ မပါဘူး။ တနင်္ဂနွေနဲ့ အိုးအိမ်၊ အလုပ်အကိုင် သိပ်
ကောင်းတယ်။ တိုင်ထိပ်ရောက်နေသတဲ့။ ဒီမှာတော့
အလုပ်က ပြုတ်နေပြီ။ ဗေဒင်ဆရာနဲ့ အချေအတင်စကား
တွေ ပြောရတော့တာပေါ့။ သူကလည်း လျှော့မပေးဘူး။
ပေါ့သေးသေးဆရာမှ မဟုတ်တာ။ နာမည်ကြီး ခေတ်
ပညာတတ်။ သူ့ဖခင်ဆိုတာ တစ်ချိန်က မြန်မာပြည်မှာ
နာမည်အကြီးဆုံး၊ အတိအကျ အဟောနိုင်ဆုံး၊ အအောင်
မြင်ဆုံး ပုရောဟိတ်ဗေဒင်လက္ခဏာပညာရှိဆရာကြီး။

ဒီတော့ သူက ပြန်ပြီးစစ်ဆေးတွက်ချက်တယ်။ သူ
ဟောထားတာ မလွဲဘူး။ ဒီအတိုင်းပဲတဲ့။ စောင့်ကြည့်
ပါဦးတဲ့။ ကျွန်တော်ကလည်း ရုံးအမိန့်ဆိုတော့ ရှုံးချည်
နှုပ်ချည် လုပ်လို့ရတာ မဟုတ်ဘူးဆိုပြီး အလုပ်ဖြုတ်တဲ့
ရုံးအမိန့်စာ ထုတ်ပြတယ်။ သူက လက်မခံဘူး။ မပြုတ်
ပါဘူး။ (၁၀)ရက်စောင့်ကြည့်ပါတဲ့။

ဒါနဲ့ သူနဲ့ကျွန်တော် ရှုံးတဲ့သူက တိုင်းသိပြည်သိ
ဝန်ခံပြီး ကြော်ငြာကြေး သဘောတူကတိဝန်ခံချက် လုပ်ခဲ့
တယ်။ အံ့ဩဖို့ကောင်းလိုက်တာဗျာ။ သူဟောတဲ့ (၁၀)
ရက်ပြည့်တဲ့နေ့ပဲ ရုံးက စာရောက်လာတယ်။ ယခင်စာ
ကို ကျော်လွန်ပယ်ဖျက်ကြောင်း၊ မှားယွင်းစွာ အလုပ်ဖြုတ်



မိတာဖြစ်ကြောင်း၊ နစ်နာမှုတွေ ပြန်လည်ခံစားခွင့်ပြု
ကြောင်း ရုံးအမိန့်အသစ် ထွက်လာတော့ ကျွန်တော် ရုံး
ပြီပေါ့ဗျာ။ ဒါကြောင့် ကတိအတိုင်း ဆရာဟောသမျှ
အတိအကျမှန်ကန်ကြောင်း ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် မြဝတီ
မဂ္ဂဇင်းမှာ (၃)လ၊ ပေဖူးလွှာမဂ္ဂဇင်းမှာ (၃)လ ဝန်ခံပြီး
ကြော်ငြာထည့်လိုက်ရတယ်။

ဗေဒင်လက္ခဏာပညာနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကျွန်တော်
အထင်မသေးရဲတော့ဘူး။ ဥပေက္ခာလည်း မထားရဲတော့
ဘူး။

ဗေဒင်လက္ခဏာဆရာနဲ့လည်း အတော်ခင်မင်ရင်းနှီး
သွားတယ်။ သူက မေတ္တာနဲ့ အလကား ဟောပေးလိုက်
သေးတယ်။ နောင်ဖြစ်မယ့် အကြောင်းတွေ တစ်ခုမှ
မကောင်းဘူး။ ကြောက်စရာ လန့်စရာတွေ။ ပြီးတော့
ယတြာလည်း လုံးဝမပေးဘူး။ ဝဋ်ရှိသရွေ့ ခံရမှာပဲတဲ့။
ဘယ်လောက်အားရှိဖို့ကောင်းလဲ။

ဒါနဲ့ ဒီတိုင်းနေလိုတော့ မဖြစ်ဘူးဆိုပြီး တခြား
နာမည်ကြီး ဗေဒင်လက္ခဏာဆရာတွေ လျှောက်မေး
တယ်။ ဟောချက်တွေက တစ်သံတည်း အတူတူထွက်
တယ်။ တစ်ခုမှ မကောင်းဘူး။ ကြောက်စရာ လန့်စရာ
စိတ်ဆင်းရဲစရာ။ အံ့ဩပါရဲ့။ ဖြစ်တော့ မဖြစ်နိုင်တဲ့ကိစ္စ
တွေပါ။ မယုံရခက် ယုံရခက် ယုံရခက်ကြီး ပါဆိုသလို
စိတ်ကတော့ အတော်ဆင်းရဲနေပြီ။

ဗေဒင်လက္ခဏာဆရာတွေ တစ်သံတည်း ဟောချက်
တူတာက မကြာတော့တဲ့ကာလမှာ မိသားစုနဲ့ ခွဲရမယ်။
အိမ်ပေါ်က ဆင်းရဲမယ်။ ရေခြားမြေခြား သွားရမယ်။
ရဲစခန်း၊ အကျဉ်းထောင်၊ ဆေးရုံပေါ် ရောက်ဖို့ရှိတယ်။
အချုပ်အနှောင်ကြီး၊ လက်ထိတ်မြင်တယ်တဲ့။ ကဲ...တစ်
ခုမှမကောင်းဘူး။ စိတ်ဆင်းရဲရတာ လွန်ပါရော။ တချို့
ဗေဒင်လက္ခဏာဆရာတွေက ယတြာတွေပေးတယ်။ တချို့
ဆရာတွေက ယတြာမပေးဘူး။ ဒါပေမဲ့ အဆိုးတွေက
သက်သာအောင် ဘာသာရေးပြင်းပြင်းထန်ထန်လုပ်ဖို့၊
သီလလုံခြုံအောင် စောင့်ထိန်းဖို့၊ ပရိတ်တရားတော်တွေ၊
ဂါထာတော်တွေ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ဖို့ ဘုရားကု၊ ကုဖို့ အကြံ
ဉာဏ်ပေးကြတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ကြောက်ကြောက်နဲ့
နေစဉ် သီလမြဲအောင် ဆောက်တည်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးတွေ
စိပ်တဲ့အပြင် ရန်ကုန်မှာ လူအတော်များများ လုပ်နေကြ

တဲ့ ကြီးလေးကြီး အဓိဋ္ဌာန်ဆိုတာ လုပ်တယ်။

(၉)ထပ်ကြီးဘုရား၊ (၆)ထပ်ကြီးဘုရား၊ (၅)
ကြီးဘုရားနဲ့ ကြေးသွန်းဘုရားကြီးတွေမှာ အဓိဋ္ဌာန်
စိပ်တယ်။ ခွေးစာ၊ ခိုစာ၊ ငှက်စာတွေ ကျွေးရတာ
လူတွေဟာ အကြောက်တရားရှိမှ၊ စိုးရိမ်သောက ပူဇော်
တွေရှိလာမှ ဘာသာတရားကို ပြေးဖက်လိုက်စားကြ
တယ်။ ကျွန်တော်လည်း ဗေဒင်လက္ခဏာပညာကို
ကြီး ယုံကြည်စွာလမ်းနေတာ မဟုတ်ပေမယ့် မယုံဘူး
တော့ ဥပေက္ခာမပြုရဲဘူး။ မယုံတစ်ဝက် ယုံတစ်
ရင်တထိတ်ထိတ်တော့ ဖြစ်နေမိတယ်။

မကြာခင်ကာလမှာပဲ အံ့ဩစရာ အကြောင်း
တစ်ခုက ပေါ်ပေါက်လာတယ်။ ဆွေထံမျိုးထဲက
ယောက်သောသူက ကျွန်တော့်ကို စင်ကာပူနိုင်ငံ
လုပ်ရေးကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုမှာ အလုပ်လုပ်ခွင့် ဝပ်(ခံ)
စာချုပ်နဲ့ သွားလုပ်ဖို့ စီစဉ်ပေးတယ်။ ကျွန်တော်ကြီး
စိတ်ကူး စီစဉ်ထားတာ မဟုတ်ဘဲ ပေါ်ပေါက်လာ
အခွင့်အရေးကြောင့် လုပ်ဖြစ်ခဲ့တယ်။

ဒီလိုနဲ့-မမျှော်လင့်ဘဲ စင်ကာပူနိုင်ငံ Build
Construction Co Pte Ltd ဆိုတာ ရောက်သွား
အလုပ် လုပ်ဖြစ်ပါတယ်။ ရောက်ရောက်ချင်း S
Courseဆိုတဲ့ သင်တန်းတက်ရပြီး မကြာခင်ပဲ လုပ်
ခွင့်လက်တွေ့ စဝင်ရပါတော့တယ်။ အလုပ်လုပ်ရတဲ့
က မလေးရှားကို လှမ်းမြင်နေရတဲ့ ရေလက်ကြား
သာခြားတဲ့ စင်ကာပူနယ်စပ် လင်(မ်)ချူကောင်
ရဲစခန်းလေးထဲမှာပါ။ (၂)ပတ်လောက်ကြာတယ်။
အဆောက်အအုံ ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းပြင်ဆင်ရတာ
လိုင်းဟောင်းတွေ ပြန်ပြင်ရတာတွေ လုပ်ရတယ်။
ဆုံးရက်မှ သတိထားမိတော့တယ်။ ဪ...ငါ
အပြစ်မှမရှိဘဲ ရဲစခန်းထဲ ရောက်နေရတာပါလား။
ရယ် မှန်လိုက်တာလို့။

လောကကြီးမှာ တိုက်ဆိုင်တာလေးတွေဆို
တတ်ပါတယ်လို့လည်း ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် ဖြေခဲ့
မြန်မာပြည်က ဗေဒင်လက္ခဏာဆရာတွေ တည်
တစ်သံတည်း ဟောထားတဲ့အထဲက တစ်ချက်
ပြန်ပြီ။ မိသားစုနဲ့ ခွဲခွာရတယ်။ အိမ်ပေါ်က ဆင်း
ရေခြားမြေခြား သွားရတယ်။ ဒါတွေက ဗေဒင်လ



ဆရာတွေ ဟောချက်အတိုင်း မှန်ခဲ့သလို ရဲစခန်းထဲလည်း ဆက်ခံခဲ့ရလို့ နောက်ထပ်ဟောချက်တွေ မှန်နေမှာကို ခိုင်စိတ်တော့ဝင်မိတယ်။ ရဲစခန်းပြုပြင်ဆောက်လုပ်ရတဲ့ အလုပ်တွေပြီးလို့ မကြာခင်ဘဲ ကုမ္ပဏီတာဝန်ပေးချက် အရ ဆင်ဘန်ဝဲ(လ်)အကျဉ်းထောင်ကြီးထဲ ရောက်ရပါ သာတယ်။ ထောင်ဘူးဝက ငုံ့ဝင်ခဲ့ပြီး စစ်ဆေးမှုတွေခံ၊ ဆောင်ကြီးထဲမှာ ထောင်ကျအကျဉ်းသားတွေနဲ့ အတူနေ အတူစား ထောင်ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းရေး လုပ်ငန်းတွေကို ဝဝ)ရက်ကြာလုပ်ခဲ့ရတယ်။ အလုပ်တွေ ပြီးပြတ်တော့ ကျွန်တော် ထောင်ထွက်ဘဝ ရောက်ခဲ့တော့တာပေါ့။

ဒီတော့လည်း တွေးပြီး ကြက်သီးဖြန်းဖြန်းထလို့ ဆက်ထပ်ဗေဒင်ဟောချက်တွေကို တွေးပူနေမိတယ်။ ရဲ စခန်းထဲလည်း တကယ်ရောက်ရတယ်။ အကျဉ်းထောင် ကြီးထဲလည်း တကယ်ရောက်ရတယ်။ တော်ပါသေးရဲ့၊ အခြေခံကျူးလွန်လို့ ရောက်ရတာမဟုတ်ဘဲ တာဝန်အရ ကုမ္ပဏီစေခိုင်းချက်နဲ့ ရောက်ရလို့ တော်ပါသေးရဲ့လို့ တွေးမိပါတယ်။ တစ်လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီက တာဝန်ပေးလာပြန်ပါတယ်။ စင်ကာပူနိုင်ငံမှာ ဆရာဟောင်းအဆောက်အအုံလေးအဖြစ် ကျန်နေသေးတဲ့ အိမ်တန်လှပသာယာတဲ့ ခြံဝင်းကျယ်ကြီးနဲ့ ဆေးရုံကြီး တစ်ခုပေါ် ရောက်ရပြန်ပါတယ်။ ဆေးရုံနာမည်က View Road Hospital တဲ့။ ကျွန်တော်ကတော့ ရှုခင်းသာလမ်း ကို ဆေးရုံလို့ နာမည်ပေး မှတ်ထားလိုက်တယ်။

ဆေးရုံတော့ ဆေးရုံပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ထူးဆန်းတာက- ဝေဒနာခံစားညည်းညူပြီး ခုတ်တွေပေါ်မှာ အောက် ခုတ်တွေ၊ ဆေးပိုက်တန်းလန်းတွေနဲ့ လူနာဆိုလို့ တစ် ဆက်မှမရှိဘူး။ သီချင်းသံတွေနဲ့ ပန်းတွေပန်ပြီး ပြုံးနေ ကြတဲ့ လူနာတွေချည်းပဲ။ အလုပ်လုပ်ရတာ သတိ ထားရတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဒီဆေးရုံဟာ အင်္ဂလိပ်အောက်ခံစားနေကြတဲ့ စိတ္တဝေဒနာသည်တွေ တက် ကြတဲ့ ဆေးရုံဖြစ်လို့ပါ။ ဒါပေမဲ့ စိတ်ဝေဒနာ သည် လူနာတွေဟာ အဆိုးကြီးမဟုတ်ဘူး။ လူကောင်း တွေလို သွားသွားလာလာ ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်ပါပဲ။ ဒီဆေးရုံ မှာလန်ထစိတ်ရောဂါအထူးကု စိတ္တဝေဒနာရုံ။ ဆေးရုံ ဆရာဟောင်းပျက်စီးနေတဲ့နေရာတွေ၊ ရေပိုက်လိုင်းတွေ ပြုပြင်ရတာ (၁၅)ရက်လောက်ကြာတယ်။ ဘာပဲ

ဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော် ဆေးရုံပေါ် ရောက်ခဲ့ရတာ အမှန်ပါပဲ။ ဗေဒင်လက္ခဏာဆရာတွေရဲ့ ဟောချက်တွေက ဆက် တိုက်မှန်နေပါပြီ။ နောက်ဆုံးတစ်ချက်ဖြစ်တဲ့ အချုပ် အနှောင်ကြီး၊ လက်ထိတ်မြင်တယ်ဆိုတာကြီးကို တွေး ပြီး ရင်လေးနေမိတယ်။ ဘယ်လိုများ ကြုံရမှာပါလိမ့်လို့။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် စိတ်ဖြေအားတင်းတယ်။ ငါ အကုသိုလ် ဒုစရိုက် ဘာမှမလုပ်ဘူး။ စင်ကာပူကိုလာပြီး အလုပ်လုပ် တယ် ဆိုတာကလည်း တရားဝင်နိုင်ငံကူးလက်မှတ် ပြတ်(စ်)ပို့၊ ဝပ်(ခဲ)ပါမစ်(အလုပ်လုပ်ခွင့်ပါမစ်)နဲ့ တရား ဝင် လာတာပဲ။ အချုပ်အနှောင် လက်ထိတ်ကြီးဆိုတာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ဘူး။

ဒါပေမဲ့လည်း တစ်နေ့ မှတ်မှတ်ရရ မြန်မာလို တပေါင်းလပြည့်နေကြီးပေါ့။ ဘင်ဒါလမ်းထဲက (၂)ထပ် တိုက် အချောသပ်ပြင်ဆင်ရေးအတွက် မြန်မာလုပ်သား (၅)ဦး၊ ဘင်္ဂလားလုပ်သား(၅)ဦး၊ အိန္ဒိယနဲ့ မလေးရှား လုပ်သား(၅)ဦးစီနဲ့ အလုပ်လုပ်နေကြတယ်။ မွန်းလွဲ(၂) နာရီလောက် အရပ်ဝတ်တွေနဲ့ စင်ကာပူရဲ့ လ.ဝ.က၊ အလုပ်သမားဌာနတွေက လူ(၆)ယောက် ရောက်လာ တယ်။ အလုပ်တွေ ရပ်ခိုင်းပြီး တန်းစီခိုင်းတယ်။ ဒီ(၂) ထပ်တိုက်လေး ပြုပြင်ရေးအလုပ်မှာ ဖိုမင်၊ မန်နေဂျာ၊ အင်ဂျင်နီယာတွေ မရှိပါဘူး။ ကျွန်တော်ခေါင်းဆောင်ပြီး လုပ်နေတာပါ။

စစ်ဆေးရေးအဖွဲ့က သူတို့ဟာ ဘယ်သူဘယ်ဝါတွေ ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပြီး တစ်ဦးချင်း ဘယ်နိုင်ငံသားလဲ မေးပါတယ်။ ဘင်္ဂလား၊ အိန္ဒိယ၊ မလေးရှားတွေ ထိုင် ခိုင်းတယ်။ ကျွန်တော်ကစပြီး မြန်မာလို့ ဖြေလိုက်တာနဲ့ မြန်မာ(၅)ဦးလုံးကို မပြောမဆို လက်ထိတ်ခတ်လိုက်ပါ တော့တယ်။

ကျွန်တော်လည်း တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ် ဒီတစ်ခါပဲ လက်ထိတ်ဆိုတာကို အသေအချာ မြင်ဖူးတော့တယ်။ ဘာကြောင့်လက်ထိတ်ခတ်တယ်ဆိုတာလည်း မသိရဘူး။ မြန်မာ(၅)ဦး လက်ထိတ်အတွဲလိုက်ခတ်ခံရပြီး တကယ့် တရားခံတွေပမာ ထိုင်နေကြရတယ်။ အတော်ကြာတယ်။ စစ်ဆေးရေးအဖွဲ့ သူတို့အချင်းချင်း ကွဲကွဲကွဲကွဲတွေပြော၊ စာရွက်စာတမ်းတွေ ရေးမှတ်နေကြတယ်။ ကျွန်တော် မနေသာတော့ဘူး။ ကုမ္ပဏီကို ဖုန်းဆက်လိုက်တယ်။



ရုံးက မန်နေဂျာလာရင် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ပတ်(စ်)ပို့တွေ၊
ဝပ်(စ်)ပါမစ်တွေ တစ်ပါတည်းယူလာဖို့ ပြောလိုက်ရ
တယ်။ မကြာခင် သူဌေးနဲ့ မန်နေဂျာတို့ ပတ်(စ်)ပို့တွေ၊
ဝပ်(စ်)ပါမစ်တွေနဲ့ ရောက်လာပြီး စစ်ဆေးရေးအဖွဲ့ဝင်
တွေနဲ့ ကွဲကွဲကွဲကွဲတွေ ပြောကြတယ်။ ဒီတော့မှ ဆော်
ရီး ဆောရီးဆိုပြီး ကျွန်တော်တို့ကို ခတ်ထားတဲ့ လက်
ထိတ်တွေ ပြန်ဖြုတ်ပေးတယ်။

ဖြစ်ရပုံက စစ်ဆေးရေးအဖွဲ့ စစ်ဆေးခဲ့သမျှ အလုပ်
ခွင်တိုင်းမှာ မြန်မာလုပ်သားတွေဟာ တရားမဝင် အလုပ်
သမားတွေချည်းဖြစ်နေလို့ ကျွန်တော်တို့ဆီ ရောက်လာ
တော့လည်း ဘာမှ ထွေထွေထူးထူး ပြောမနေတော့ဘူး။
မြန်မာဆိုတာနဲ့ တစ်ခါတည်း လက်ထိတ်တန်းခယ်လိုက်
တော့တာပါပဲ။ သေချာတယ်ပေါ့လေ။ မြန်မာဆိုရင်
တရားမဝင်ကောင်တွေပဲဆိုပြီး လက်ထိတ်တန်းခတ်တာ။
ဪ... မှားတဲ့အခါလည်း မှားပေမပေါ့။

သူတို့က ရယ်ရယ်ပြုံးပြုံး တောင်းပန်ပေမယ့် ကျွန်
တော်တို့မှာတော့ တစ်နာရီလောက် လက်ထိတ်ခတ်ခံထား
ရတယ်။ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ လပြည့်ညကြီး မော့ကြည့်
ပြီး ဪ... မြန်မာပြည်က ဗေဒင်လက္ခဏာဆရာတွေ
ဟောချက်က မှန်လိုက်တာနော်လို့။ တကယ်တော့ ကျွန်
တော်မှာ ဒီအသက်အရွယ်၊ ဒီအချိန်အခါ၊ ဒီကာလမှာ
မိသားစုနဲ့ ခွဲခွာရက်နိုး၊ အိမ်ပေါ်က ဆင်းကိန်း၊ ရဲစခန်း၊
အကျဉ်းထောင်၊ ဆေးရုံပေါ် ရောက်ကိန်း၊ အချုပ်အနှောင်
လက်ထိတ်ခတ်ခံရကိန်း အမှန်တကယ်ရှိတယ် ဖြစ်ပါလိမ့်
မယ်။

ဒါကြောင့်လည်း ဗေဒင်လက္ခဏာဆရာတွေက
မိသားစုနဲ့ ခွဲခွာရက်နိုးရှိတယ်။ အိမ်ပေါ်က ဆင်းရမယ်။
ရေခြားမြေခြား သွားရမယ်။ ရဲစခန်း၊ ထောင်၊ ဆေးရုံ
လက်ထိတ်မြင်တယ်လို့ ဟောလိုက်တာ ဖြစ်မှာပါ။ ဘာ
ကြောင့်ဖြစ်မယ်လို့ မဟောဘူး။ ကျွန်တော်ကလည်း
ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နဲ့ စိတ်ရောကိုယ်ပါ အာရုံစိုက်
ပြီး သီလကိုဆောက်တည်တယ်။ သတိထားတယ်။ ဂုဏ်
တော်တွေ၊ ပရိတ်တော်တွေ၊ ဂါထာတွေ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်
တယ်။ အဓိဋ္ဌာန်တွေ ဝင်ခဲ့တယ်။ ဒီတော့ ကံကြမ္မာရှိပေ
မယ့် ကံကြမ္မာကို လက်တစ်လုံးခြား လှည့်စားလွယ်
မြောက်နိုင်ခဲ့တာ ဖြစ်မှာပါ။ ဒါက အတိတ်တုန်းက ကြုံ

ခဲ့ရတဲ့အဖြစ်အပျက်လေးတစ်ခုပါ။
ကျွန်တော်ဘဝမှာ ကိုယ်တွေ့ကြုံရတဲ့ ဖြစ်ရပ်
လေးတွေ ရှိပါတယ်။ အသက်အရွယ်လေး ရလာတာ
အမျှ အတွေ့အကြုံလေးတွေလည်း စုံခဲ့ပါတယ်။ တာ
တော့ ကျွန်တော်ဝါသနာပါတာ ဖြစ်ချင်တာကတစ်
တကယ်ဖြစ်လာတာတွေကတလဲ့။ ဖြစ်ချင်တာလည်း
ရပါ မဖြစ်ချင်တာတွေလည်း ဖြစ်ရတာဆိုတဲ့ ဘာ
သရာ သီချင်းထဲကလိုပါပဲ။

တစ်ချိန် ငယ်ရွယ်စဉ်ကတော့ ဆရာဝန်ကြီးတွေ
ရင် ဆရာဝန်ဖြစ်ချင်၊ အင်ဂျင်နီယာကြီးတွေတွေ့ရင်
ဂျင်နီယာဖြစ်ချင်၊ စစ်ဗိုလ်တွေ့ရင် စစ်ဗိုလ်ဖြစ်ချင်
တယ်။ ဆရာဝန်ဖြစ်ဖို့က ကျွန်တော့်ပညာအရည်အ
မဖြစ်နိုင်မှန်း သိလာတယ်။ စက်မှုတက္ကသိုလ် အောင်
တက်ပြီး အင်ဂျင်နီယာကြီးတော့ တကယ်ဖြစ်ချင်
ဒါကလည်း ကျွန်တော့်ပညာအရည်အချင်းနဲ့က
ဝေးလွန်းလို့ လက်လျှော့ခဲ့တယ်။ စစ်ဗိုလ်ဖြစ်ဖို့က
နီးစပ်တယ်လို့ ထင်ခဲ့တယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့
ချိန်က (၉)တန်းကို တန်းမြင့်ကျောင်းထွက်တန်း
လို့ခေါ်ပြီး (၁၀)တန်းကို တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းလို့ခေါ်
(၉)တန်းအောင်လို့ (၁၀)တန်းတက်နေတဲ့နှစ်မှာ
သိုလ် မေမြို့ DSA က (၉)တန်းအောင် HSF
ဗိုလ်သင်တန်းတက်ဖို့ခေါ်တယ်။ ကျွန်တော်ဝါသနာ
အပတ်စဉ်(၁၂) ဝင်ဖြေတယ်။ မအောင်ဘူး။ အာ
သေးဘူး။ ရဲဘော်ဘဝနဲ့ စစ်ထဲဝင်မယ်ဆိုပြီး
အမှတ်(၃)လေ့ကျင့်ရေးတပ်ထဲသွားတယ်။ ကျွန်
စစ်ဗိုလ်နဲ့ တပ်ကြပ်ကြီးက ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး
ပြီးကြတယ်။

စစ်ဗိုလ်နဲ့ တပ်ကြပ်ကြီးက စစ်ထဲဝင်ချင်ရင်
စုဆောင်းရေး သွားရတယ်။ ဒီလေ့ကျင့်ရေးတပ်ထဲ
ရှိက်လာလို့မရဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ကို စု
တပ်လည်း မသွားပါနဲ့တဲ့။ နတ်ကနွားပွဲရှိတဲ့ နတ်
တွေဆီသာ သွားပါလို့ ချစ်စနိုးနောက်ပြောင်လှ
ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အဲဒီအရွယ် အ
တုန်းက ကျွန်တော်ဟာ လူကောင်ကညက်ညက်
ပါးပါး၊ ဖြူဖြူနဲ့နဲ့ ကနဲ့ကလျ ကလေးသာ
ဖြစ်နေလို့ပါပဲ။ ဒီတော့လည်း ဆရာဝန်၊ စက်မှု



စစ်တပ်ဆိုတဲ့ အင်္ဂါနံ ငါနဲ့အကျိုးမပေးဘူး ထင်ပါရဲ့လို့
တွေးခဲ့မိတယ်။ ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် တကယ်တမ်း
ဘာဖြစ်ချင်တာလဲဆိုတာ အသေအချာ တိတိကျကျ မသိ
သေးတဲ့ အရွယ်ပါ။ ဒီလိုနဲ့ ဟိုရောက်ဒီရောက် ကံဇာတ်
ဆရာ စီမံရာပဲလို့ ဆိုရမှာပဲ။ ဒေသအတော်များများ
ချောက်ပြီး ရှရာအလုပ်လုပ် ဘဝလေးတွေ စုံခဲ့တယ် ဆို
ပါတော့။ အသက်အရွယ်လေးလည်း ရလာခဲ့တယ်။ အို
လာပြီ။

တစ်နေ့တော့ အသက်(၉၀)နားနီးအရွယ်ရောက်နေတဲ့
အထက်အညာမှာနေတဲ့ ဖခင်ကြီးက ငါ့အနား သားသမီး
တစ်ယောက် လာနေစမ်း။ ငါက အိုနေ နာနေပြီ။ ငါ့မှာ
ရှိတဲ့ တိုက်ခန်းလေးတွေ အမွေပေးခဲ့ချင်လို့ဆိုပြီး ခေါ်
တယ်။ မောင်နှမတွေထဲ ကျွန်တော်က သားအကြီးဆုံး။
ညီမလေးတွေကလည်း အိမ်ထောင်တွေကျ၊ သားသမီးတွေ
ပျိုး တိုင်းတစ်ပါး ရောက်နေကြတယ်။ ဒီတော့ ကျွန်
တော် အဖေဆီ ရောက်သွားတယ်။ အဖေလည်း အရွယ်
ကျ၊ စိတ်တွေလည်း ကျနေပြီမို့ အဆင်ပြေတယ်။ သား
အဖေချင်း ကွဲနေကြတာလည်း နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာ
တယ်။ ကျွန်တော် အဖေဆီရောက်ပြီး သိပ်မကြာဘူး
အဖေသေတယ်။ အမေဆုံးခဲ့တာတော့ နှစ်ပေါင်းကြာပြီ။
ဒီတော့ သားသမီးထဲက မြန်မာပြည်မှာရှိတဲ့ ကျွန်တော်
တစ်ယောက်တည်း မောင်နှမအားလုံးဆိုင် အမွေတိုက်
ခန်းတွေ ကျွန်တော်နေခွင့်ရတယ်။ စဉ်းစားမိပြန်တယ်။
တစ်ချိန်က မြင်ကွန်းမြို့ ဆရာမြ ဗေဒင်ဟောလိုက်တဲ့
အထဲ ဖခင်အမွေ ခံစားရမယ်ဆိုတာ မှန်နေပြန်ပါလား
လို့။ ဒီလိုနဲ့ အထက်အညာ မြေလတ်ဒေသမြို့မှာ အခြေချ
နေဖြစ်ဖို့ ကြံလာရတယ်။

အဲဒီမှာ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ယောင်ချာချာဖြစ်နေရာ
ထဲ ငါ့ဘဝမှာ ဖြတ်သန်းခဲ့ရတဲ့အချိန်တွေ ဘဝလေးတွေ၊
အတွေ့အကြုံလေးတွေကို စာရေးရင်ကောင်းမယ်လို့ တွေး
နောက် စာလေးတွေရေးတယ်။ မဂ္ဂဇင်းတိုက်တွေပို့တယ်။
ကံကောင်းချင်တော့ ရေးသမျှလေးတွေ ရွေးချယ်ခံရ၊ ပုံနှိပ်
ဆောင်ရွက်ရတယ်။ ကိုယ်ရေးတာလေးတွေ စာမျက်နှာတွေ
ပေါ်မှာ တွေ့ရတော့ ပီတိတွေဖြစ်လိုက်တာ ပျော်လိုက်
တာ သာလိုက်တာ မပြောပါနဲ့တော့။

အဖေ တစ်ခါတုန်းက ပြောဖူးတယ်။ ကျွန်တော့်ကို



ဆုံးမတာ။ လူဆိုတာ အတတ်ပညာတစ်ခုလောက်ဖြစ်စေ
ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် တတ်ရတယ်။ ထီး
ပြင်တာ၊ ဖိနပ်ချုပ်တာ၊ ဆံပင်ညှပ်တာကအစ လူရှိတဲ့
နေရာတိုင်း လုပ်စားလို့ရတဲ့ အတတ်ပညာ စိုက်ပျိုးရေး၊
ဆေးပညာ၊ စက်မှုလက်မှု၊ ပန်းရန် စသဖြင့် တတ်ရင်
မငတ်ဘူး။ ဆိုက်ကားနင်းတတ်ရင်တောင် ဆိုက်ကား
ဆရာ၊ ပန်းရန်ဆရာ၊ လက်သမားဆရာ ဆရာအခေါ်ခံရ
မယ်။ ဘာမှမတတ်ရင် ဆရာခေါ်ခံရဖို့ နေနေသာသာ
ငတ်ပြီသာမှတ်တဲ့။ ကျွန်တော် အဖေပြောတာတွေ ဘာမှ
မတတ်ဘူး။ အခြေအနေကလည်း ပေးတာရယ်၊ ဝါသနာ
အရင်းခံကြောင့် ထင်ပါရဲ့ အသက်ကြီးမှ စာတွေ ရေး
ဖြစ်တယ်။ စာရေးဆရာ။

မြင်ကွန်းမြို့က ဆရာမြ ဗေဒင်ဟောတဲ့အထဲမှာ တစ်
ချက်ပါသေးတယ်။ ကျွန်တော်မေ့နေလို့။ အင်္ဂါနံအကျိုး
ပေးတယ်။ ဆရာအခေါ်ခံရမယ့် ဇာတာတဲ့။ အခုတော့
စာလေးတွေ ရေးနေရာက အင်္ဂါနံ(၂)ထပ်ပူးမှ အကျိုးပေး
တယ် ထင်ပါရဲ့။ စာရေးဆရာဆိုတာ ဖြစ်လာခဲ့တယ်။
ဆရာလည်း အခေါ်ခံရပါပြီ။ ဩော်...မှန်လိုက်တာ လက္ခ
ဏာဆရာ၊ ဗေဒင်ဆရာတို့ရယ်။ ဘဝသံသရာကြီးထဲက
ဘဝကံကြမ္မာ ပုံရိပ်တွေဆို သူတို့ကမှ သူတို့ပညာနဲ့ ကြို
တင်သိကြတာပါလားလို့ တရေးရေး တွေးနေမိပါရဲ့။

ရေခဲသာ အောင်ချမ်းဇော်

www.burmeseclassic.com

သတိုးချာလ်ခွေ သီလ၊ သစ္စာ မိုးမရွာအောင်



ရာသီဥတုက ထင်ထားသည်ထက် အံ့ကာမိုင်းဖြ၍
နေသည်။ ဇာတ်စင်ပေါ်၌ ကျွန်တော်တို့ တစ်ဖွဲ့လုံး
သည် စင်ပေါ်အခင်းအကျင်းအားလုံး တက်ညီ
လက်ညီ တပ်ဆင်နေကြသော်လည်း ပြိုမယောင်
ညိုမှောင်ကာသန်းနေသည့် ထိုမိုးရိပ်မိုးဆင်ကြောင့်
စိုးတထိတ်ထိတ်ဖြစ်၍ နေကြသည်။

သည်ည ဖျော်ဖြေရမည့် ကျွန်တော်တို့ ရောက်ရှိနေ
သည့် မြို့ကလေးသည် မန္တလေး-မြစ်ကြီးနားလမ်းပေါ်ရှိ
မြို့ကလေးပင်ဖြစ်သည်။ ဆားမှော်အမည်ရှိသည့် ထိုမြို့
ကလေးသည် အေးချမ်းသာယာသော မြို့ကလေးဖြစ်ကာ
အခြားသော လူသိများ ထင်ရှားသည့် ကျောက်စိမ်းနယ်
ဖားကန်နှင့် ဆက်သွယ်ထားသော မိုးကောင်း၊ မိုးညှင်း



သည်မြို့ကြီးများလောက် များစွာမစည်ကားသော်လည်း
သေခံလူများနှင့်ပင် အထိုက်အလျောက်တော့ စည်ကား
ပါ၏။

မိုးကောင်ကင်က မည်းကာညိုနေသော်လည်း ပွဲမျှော်
သူ ပွဲပျော်သူ ပရိသတ်ကတော့ သည်ညအတွက် လွန်ခဲ့
သော လပေါင်းများစွာကပင် ကြိုတင်အားခဲထားရသည်
ဖြစ်လေရာ ဇာတ်စင်နှင့် နီးသည်ထက်နီးကပ်စွာ ကြည့်ရှု
နိုင်ရေးအတွက် အလှအယက် ဖျာခင်းသူကခင်း၊ ငုတ်ရိုက်
တာ မိမိနေရာ သတ်မှတ်သူကသတ်မှတ်၊ တစ်ဦးနှင့်တစ်
ဦး ဖာစ်အော်ငြင်းခုံကြရင်း ပွဲခင်းတို့၏ထုံးစံဖြင့် ဆူညံနေ
ကြကာ မှောင်မည်းကာနေသောမိုးကို ဂရုမစိုက်နိုင်ကြ။

နာရီများစွာ အချိန်ပေး၍ တပ်ဆင်ရသည့် မြန်မာ့
ဆိုင်းဝိုင်းကြီးမှ ဝိုင်းတော်သားများသည်လည်း ရှေ့တိုးရ
အခက် နောက်ဆုတ်ရအခက်နှင့် ဗျာများနေကြလေ၏။
တူနီတော်ထို့ နယ်လှည့်ကဇာတ် အဖွဲ့ကြီးအနေဖြင့် နိုင်ငံ
ဆော်၏ စီစဉ်ညွှန်ကြားမှုဖြင့် ပြည်နယ်နှင့်တိုင်း အသီး
သီးသို့ နှစ်စဉ်ပွဲချီ တစ်ရာနှစ်ဆယ်ကျော်မျှ လှည့်လည်
ဆောင်ဖြေနေရသည်ဖြစ်လေရာ ခေတ်ပေါ်တေးဂီတအဖွဲ့
သည် တူရိယာအစုံအလင်နှင့် မြန်မာ့ဆိုင်းဝိုင်းကြီးသည်
သည် ရွှေရောင်ရွှေဝါ တောက်ပြောင်ကာနေသည့် ရောင်
ကျောက်စီ မြန်မာ့ဆိုင်းဝိုင်းကြီးကို ကြွရွလှပနေသည့်
အနုပညာပျံ့ကြီး ဆင်ယင်ကာ လှပဝင့်ကြွားလျက် မျက်စိ
သားအမြင်တင့်စဖွယ် ဆင်ယင်ထားရသည်ဖြစ်၍ မိုး
နုရွာခဲ့လျှင်ဟူသော စိုးရိမ်စိတ်ကြောင့် ကြိုတင်စီစဉ်နေ
ကြသူများမှာ ရှေ့မတိုးသာ နောက်မဆုတ်သာ။

တစ်ခုရှိသေးသည်မှာ တာဝန်ကျရာ ပြည်နယ်နှင့်
ဆိုင်းများမှ တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်ကနေ၍ ဖျော်ဖြေပေးရန်
အတွက် ဘယ်မြို့တွင် ဘယ်နေ့၊ နောက်တစ်နေ့ ဟိုမြို့
သို့တူး၊ ဟိုမြို့တွင် နောက်တစ်နေ့ဖျော်ဖြေ စသည်ဖြင့်
သတ္တိနှင့်သူရက် ကြိုတင်ကာ အစီအစဉ်ချထားပြီး ဖြစ်
သော ရောက်သောမြို့ကလည်း သူ့မြို့သို့ရောက်ခိုက်
ဆုတ်မခံနိုင်ကြချေ။ ပျက်သွားမည်ကိုသာ စိုးရိမ်၍နေ
ကြသည်။

ကဇာတ်အဖွဲ့ကြီးအနေနှင့်လည်း ဤမြို့တွင် ပျက်
သွားသော ဖျော်ဖြေမှုအတွက် တစ်ညအစားထိုးကာ မိမိ
သဘာဝအလျောက် ထပ်မံဖျော်ဖြေတင်ဆက်ပေးခြင်း

ငှာ မတတ်နိုင်ကြ။ နောက်မြို့လည်း နောက်ညအတွက်
စောင့်ဆိုင်းနေကြပြီဖြစ်သဖြင့် စိတ်မကောင်းစွာဘဲ နောက်
တစ်မြို့သို့ ကူးကြရမည် ဖြစ်သည်။

ခက်သည်ကလည်း တူရိယာဝိုင်းဝေတ်သားများ၏
နေရာချထားမှုမှာ ဇာတ်စင်၏ ရှေ့ဘက်တွင်ဖြစ်၍ အမိုး
အကာဟူ၍မရှိဘဲ ဟင်းလင်းဖြစ်နေသဖြင့် ရုတ်တရက်
မိုးရွာချလျှင် ဒုက္ခများဖို့သာ ရှိလေသည်။ မိုးရေစိုသည့်
ဒဏ်ခံရသည်နှင့် သားရေဖြင့် ကြက်ကာပြုလုပ်ထားရ
သော ဆိုင်းဝိုင်းအတွင်းရှိ ပတ်လုံးများ၊ ပတ်မကြီးနှင့်
ဖန်မီးလုံးများ ကွဲအက်ပျက်စီး၍ ဆုံးရှုံးမှုများပြားနိုင်လေ
သည်။

ဇာတ်စင်ပေါ်ရှိ မီးခွင်၌ တပ်ဆင်ထားသော လျှပ်
စစ်မီးလုံးကြီးများသည်လည်း ထွန်းလင်းထားစဉ်တွင် မိုး
ရေအနည်းငယ် ထိမိသည်နှင့်ပင် ကွဲအက်ပျက်စီးလွယ်
လွန်းသည်ဖြစ်ကာ လျှပ်စစ်ဝိုင်ယာကြိုးများလည်း လျှပ်
ကူးပတ်လမ်းတစ်လျှောက် ရှောင်ဖြစ်ကာ အန္တရာယ်ကြီး
မားနိုင်လေသည်။

နောက်တစ်ချက်မှာလည်း ဇာတ်စင်ပေါ်ရှိ စင်တင်
ပိတ်ကားချပ်များသည် ဆေးရေးပန်းချီများဖြင့် အလှဆင်
ထားရသည်ဖြစ်သောကြောင့် ရေစိုဒဏ်မခံနိုင်ခြင်းကို
အထူးတင်ပြရန်ပင် လိုမည်မထင်ချေ။ အဖွဲ့သူအဖွဲ့သား
များ ဖြစ်ကြသော မင်းသား၊ မင်းသမီး၊ လူရွှင်တော်များ
နှင့် အခြားသရုပ်ဆောင်များ၏ နေရာဖြစ်သည့် ဇာတ်ခုံ
ဘေးဘယ်ညာနှင့် အနောက်ဘက်တို့တွင် အမိုးပြုလုပ်ပေး
ထားသည်ဆိုသော်လည်း ကျူထရ် သို့တည်းမဟုတ် ဝါး
ထရ်တို့ဖြင့်သာ မိုးထားကာထားသည် ဖြစ်လေရကား
အကယ်စင်စစ် မိုးရွာချလျှင် ထိရောက်သော လုံခြုံမှုကို
မပေးစွမ်းနိုင်ပါချေ။

မြန်မာ့ဆိုင်းဝိုင်းကြီး၏ ဦးဆောင်တာဝန်ခံ ရွာစား
ဆိုင်းဆရာသည် ဆိုင်းဝိုင်း၏ ပန်းပြားအစိတ်အပိုင်းအချို့
ကို တပ်ဆင်နေလျက်က မိုးကိုမော့ကြည့်၍ သက်ပြင်း
တချချ။ သူတို့နည်းတူ စင်ပေါ်မှ ဆက်တင်တာဝန်ထမ်း
ဆောင်နေကြသောသူများနှင့် လျှပ်စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ တာဝန်
ခံများလည်း လုပ်သာလုပ်နေရသည် စိတ်ကား တထင့်
ထင့်။

သို့ရာတွင် သူတို့အားလုံး၏ တူညီသော စိတ်ဆန္ဒမှာ

ရွှေပွဲလာဧည့်ပရိသတ်များအား မိုးလေကင်းလွတ်စွာဖြင့် အားပါးတရ ဖျော်ဖြေမှုပေးလိုက်လိုသောဆန္ဒသာ ပြင်းပြ သောသဘောဖြင့် ထပ်တူကျ၍နေလေ၏။

အခြေအနေကို အက်ခတ်ရန် ရောက်ရှိလာသော ဖျော်ဖြေရေးအဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်သည် ဇာတ်စင်ရှေ့သို့ ရောက်လာသဖြင့် ဆိုင်းဆရာ ရွာစားက ဆီး၍-

‘ဘယ်လိုဆက်လုပ်ရမလဲ ဗိုလ်ကြီး’

‘ဆိုင်းဆရာရေ...လုပ်စရာရှိတာသာ ဆက်လုပ်ထား ဗျာ။ ခများမှာလည်း ဆိုင်းဆရာမြင်တဲ့အတိုင်းပဲ ပွဲ ငတ်နေကြရာတာမို့ သူတို့ရဲ့ မျှော်လင့်ချက်ကလေးတွေ မပျက်စီးစေချင်ဘူး’

အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်၏ စကားပင် မဆုံးသေးချေ မိုး သေးမိုးဖွဲကလေးများပင် ကျစပြုလာ၏။ မိုးသည်းထန်စွာ မရွာသေးသည်ကိုပင် ကျေးဇူးတင်နေရသည်။ အဖွဲ့ခေါင်း ဆောင်သည် စိတ်ကူးတစ်ခု ရသွားသည်ဟု ထင်၏။ စကားပြောနေရာမှ ရုတ်တရက် ချာခနဲလှည့်ကာ ထွက် သွားလေ၏။ သူဘယ်သွားလိုက်ဦးမည်ဟု မပြောခဲ့သဖြင့် အဖွဲ့သားများမှာ လိပ်ခဲတည်းလည်းဖြစ်ကာ ကျန်ရစ်၏။

ပွဲထွက်ရမည့်အချိန်က ည(၈)နာရီဖြစ်လေရာ ယခုမှ ခြောက်နာရီခွဲသာရှိသေးသည်။ တစ်နာရီခွဲခန့်မျှ အချိန်လို သေးသော်လည်း ပွဲခင်းအတွင်းတွင် ပရိသတ်က နေရာ ယူထားနှင့်ကြသည်မှာ အတန်အသင့်ရှိနေကြပြီ။ ပွဲထွက် လျှင် ကွင်းပြင်ပင် ပြည့်သွားနိုင်၏ ထိုသို့သောပရိသတ်ကို မျှော်လင့်ချက်မကုန်ဆုံးစေချင်ကြပါ။ ပြီးနောက် မိမိတို့ မရောက်မီ လေးငါးရက် အချိန်ယူ တည်ဆောက်ထားရ သော ပေ(၆၀) ပေ(၄၀)အကျယ်၊ အမြင့်(၁၃)ပေရှိသော ကခွင်ဇာတ်ခုံကြီးနှင့် မင်းသား မင်းသမီးအခန်းများ ပါပါ လျှင် အားလုံးပေ(၈၀)ပတ်လည်ခန့်ရှိသော ဇာတ်ရုံကြီး တစ်ခုအတွက် မည်မျှထိ ပင်ပင်ပန်းပန်း ဝါယမစိုက် ထုတ်လုပ်ကိုင်ခဲကြရမည်ကို တွေးမကြည့်ဘဲနှင့်ပင် လွယ် ကူစွာ သိမြင်နိုင်၏။ မိုးဖျက်၍ ဖျော်ဖြေမှုအစီအစဉ် ပျက်စီးရမည်ဆိုပါက ထိုလုပ်အားရှင်များလည်း ခြေကုန် လက်ပန်းကျကာ ပင်ပန်းရကျိုးမနပ်ဘဲ လုပ်အားများ အလဟဿဆုံးရှုံးရ၍ မည်မျှအထိ မချီတင်ကဲဖြစ်ကြလေ မည်နည်း။

မိုးဖွဲကလေးများကား ရပ်မသွားသေးသည့်အပြင် ည

ဦးအရောင်အမှောင်သန်းချိန်နှင့် ရောယှက်ကာ ကောင် ကင်တစ်ခုလုံး မှိုင်းညှို့ကာ မည်းမှောင်၍ နေလေသည်။

ထိုစဉ်တွင် အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဗိုလ်ကြီးသည် မာဇာ ဂျစ်တစ်စီးဖြင့် ပြန်လည်ရောက်ရှိလာ၏။ ကားရပ်လိုက် သည်နှင့် ကားပေါ်မှ ဗိုလ်ကြီးနှင့်အတူ ရှမ်းဘောင်း ဝတ်ထားသော ရှမ်းအဘိုးအိုတစ်ဦးနှင့် လူငယ်နှစ်ယောက် ပါ ဆင်း၍လာကြ၏။ လူငယ်နှစ်ယောက်သည် ကားပေါ် တွင် အသင့်ပါလာသော သက်ငယ်ပျစ်များကို သယ်ဆောင် ကြကာ ဇာတ်စင်၏ လက်ယာဘက်ထောင့်တွင် အခြေစိုက် ပင် စင်ငယ်တစ်ခုကို တည်ဆောက်လိုက်ကြ၏။ ဇာတ် ကလေးမှာ ခါးစောင်းခန့်အမြင့်ရှိပြီး အမိုးအထိဆိုလျှင် လူတစ်ရပ်ကျော်ကျော်ခန့် ရှိလေသည်။

စင်ကလေးကို တစ်ဖက်ဖွင့်အနေအထား စီမံထားကာ သုံးဖက်သုံးတန် ကာရံ၍ထား၏။ စင်ကလေး တည်ဆောက်ပြီးသည်နှင့် ရှမ်းအဘိုးအိုသည် စင်ပေါ်၌ နေထိုင် တုံကြီး တစ်လုံးကို ရေတစ်ဝက်ခန့် ထည့်လိုက်၏။ ညိုလျှင် အသင့်ပါလာသော ရှင်ဥပဂုတ္တမထေရ်ရုပ်ပွားတော်ကို စဉ့်အင်တုံအတွင်း ရေအလယ်တွင် ပင့်ဆောင်ထား ထားလိုက်၏။ မိုးကလည်း ဖွဲဖွဲကလေးပင် ပိုကာကျလေသဖြင့် ပရိသတ်မှာ ထီးကလေးများပင်ဖွင့်၍ ထားကြလေပြီ။

အဘိုးအိုသည် ဆိုင်းဆရာထံသွားကာ ပတ်မည် စားပေးလျက် တီးလုံးတစ်မျိုးကို အဆက်မပြတ် တီးလိုက်၏။ ဆိုင်းဆရာအနီးမှ ပြန်လာပြီးသည်နှင့် ဖယောင်းတိုင်ကြီးသုံးတိုင်ကို ထွန်းညှိကာ ရှင်ဥပဂုတ္တမထေရ်ထံ ကပ်လျှူစေလိုက်ပြီး မြေပြင်တွင် ကြောင့်ထိုင်ချလိုက်ကာ ဘုရားစတင်ရှိခိုးလေသော သူ ဘုရားရှိခိုးနေစဉ်တွင် မြန်မာဆိုင်းဝိုင်းကြီးက အဆက်မပြတ်တီးကာ ရှမ်းအဘိုးအို အချက်မပြတ် မရပ်တမ်း တီးမှုတ်နေကြ၏။

သူသည် ဘုရားရှိခိုးပြီးသည့်နောက် မတ်တတ်တက်ကာ ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်လျက် တစ်စုံတစ်ခုမျှ ရွတ်ဆိုတိုင်တည် ဆုတောင်းရင်း လက်နှင့် သုံးခြေစေ့ ဝှေ့ယမ်းလိုက်သည်နှင့် ဖွဲဖွဲကလေးကျနေသော ရုပ်တစ်ခု၍သွားလေတော့၏။ တစ်မျှန်ကလေးမျှန်တော့ချေ။ ထူးဆန်းလေစွ။ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်



ကံခတ်ရင်း လိုအပ်သည်ကို ကူညီပေးနိုင်ရန် အနီးတွင်
သင့်စောင့်ဆိုင်နေသော ကျွန်တော်တို့၏ အဖွဲ့ခေါင်း
ဆောင် ဗိုလ်ကြီးသည် မိုးရေစက်များ ထပ်မံကျမလာတော့
မည့်အားကို အံ့သြဝမ်းသာဖြစ်နေရာမှ -

အဘရေ..အခြေအနေကတော့ အိုကေမှာ ပြနေပြီ
ဘဲချရမယ့်အနေအထား ဖြစ်သေးပါ့မလား

စိတ်ချလက်ချသာ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ဖျော်ဖြေကြ
တော့ ဗိုလ်ကြီးရေ။ ကျွန်တော် နောက်တစ်နေ့မနက်
ဆယ် ခွင့်ပြုပေးပါလို့ မေတ္တာရပ်ခံ တောင်းပန်ထားပါ
သေးဟု ပြောရင်း ဆိုင်းဆရာဘက်သို့လှည့်ကာ ယခု
အမှုတ်နေခြင်းကို ရပ်တန့်၍ပြောဖြစ်ကြောင်း လက်ကာ၍
ချက်ပြလိုက်၏။

ပွဲခင်းတစ်ခင်းလုံး ကွင်းလုံးပြည့်မျှ လာရောက်ကာ
ပေးနေကြသည့် ပရိသတ်ကား အားရစဖွယ် များပြား
သည်။ တစ်မြို့လုံးနီးပါး အိမ်စောင့်ပင် မကျန်လောက်
အောင် လာရောက်အားပေးကြလေသလောဟုပင် မှတ်
နိုင်မိ၏။ ကျွန်တော်တို့ အဖွဲ့သားများလည်း အံ့သြကာ
သာလွန်းလှသည်ကြောင့် ထိုအတိုးအိုနှင့် ရှင်ဥပဂုတ္တ
တို့ရာသို့သွား၍ ဦးချကန်တော့ကြလေသည်။ ရှမ်း
အတိုးအိုကလည်း ဆုများပေး၏။

အချိန်ကလည်း ညရစ်နာရီထိုးရန် မိနစ်နှစ်ဆယ်မျှ
အလိုတော့၏။ အဖွဲ့သားများသည်လည်း ဖျော်ဖြေမှု
တင်နိုင်ရန် အားတက်သရော ပြင်ဆင်နေကြလေပြီ။
ကျွန်တော်လည်း အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဗိုလ်ကြီးထံ
အံ့သြ -

ဗိုလ်ကြီးရေ..အစကတော့ မိုးလေဝသအခြေအနေ
ကြောင့် ဒီညအစီအစဉ်ကို ခွင့်ပြုည့်မဟုတ်ဘဲ အတိုး
အဖွဲ့မှ လုပ်ရမလားလို့ စဉ်းစားနေတာ
မလုပ်ပါနဲ့ဗျာ။ ထုံးစံအတိုင်း ခွင့်ပြုည့်သာ ဖျော်
ပေးကြပါ

ဗိုလ်ကြီး၏ စကားမဆုံးမီပင် မြို့နယ်၏ တာဝန်ရှိ
ပိုင် (ထိုစဉ်က မဝတဂုတ္တဌ)သည် ဇာတ်စင်ပေါ်သို့
တက်ရှိလာပြီး -

အခြေအနေကတော့ အိုကေမှာ စိုပြည်သွားပြီ ဗိုလ်
ရေ။ အဲဒီတော့ ဗိုလ်ကြီးတို့ အဖွဲ့တော်သားတွေကို
ခွင့်ဆိုင်ဆိုင် အားရပါးရ ဖျော်ဖြေပေးခဲ့ကြပါလို့ လာ

ပြောတာပါခင်ဗျာ။ လိုအပ်တာရှိသေးရင်လည်း ကျွန်တော်
တို့ကိုပြောပါ။ တတ်စွမ်းသရွေ့ ဖြည့်ဆည်းဆောင်ရွက်
ပေးပါ့မယ်နော်

ရပါပြီ ဥက္ကဋ္ဌရေ၊ ဘာမှမလိုပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့
လည်း အဲဒီကိစ္စပဲ ပြောနေကြတာပါ။ စိတ်သာချပါ။
ကျွန်တော်တို့တစ်ဖွဲ့လုံး မခိုတမ်းမကပ်တမ်း အင်ပြည့်
အားပြည့် ဖျော်ဖြေပေးပါ့မယ်။ ဒါနဲ့ ဥက္ကဋ္ဌတို့မိသားစု
ရော ပွဲကြည့်မလာကြဘူးလား

ဘယ်နေလိမ့်မလဲ ဗိုလ်ကြီးရာ၊ ညနေစောင်းချိန်က
တည်းက ရွစီထိုးနေကြတာ။ အိမ်မှာ အိမ်စောင့်တောင်
မထားခဲ့ဘူး။ ဒီကို ခုနစ်နာရီထိုးကတည်းက ရောက်နေ
ကြတာ။ ရှေ့ဆုံးတန်းက ထိုင်ခဲ့တွေမှာ ထီးဆောင်းပြီး
တော့ကို နေရာယူထားကြတာဗျ။ ကျွန်တော့်ဇနီးကဆို
ပြီးခဲ့တဲ့နှစ်က ကပြသွားတဲ့ သံလွင်ရေပြာ မခန်းပါလေ
ပြဇာတ် ကောင်းလွန်းလို့တဲ့ ပြောလို့ကိုမဆုံးဘူး

ဪ..ဟုတ်လား၊ ဒီနှစ်ပြဇာတ်လည်း စောင့်သာ
ကြည့်တော့။ ကောင်း၊မကောင်းကို ကပြလို့ ပြီးတဲ့အခါ
ကျ အဖြေပေါ်ပါလိမ့်မယ်။ ပြီးတော့ ကလေးတွေ ယဉ်
ကျေးလိမ္မာရေး ဦးတည်ချက်ကို အဓိကထားပြီး မိတ်
ကောင်းဆွေသာ မင်္ဂလာဆိုတဲ့ ကျေးညီနောင် အော်ပရာကို
လည်း ထပ်တိုးထားပါသေးတယ်

ကျွန်တော့်သားတွေ အကြိုက်နေမှာပဲဗျ
အနုပညာမြောက် တင်ဆက်ထားတာမို့ ကလေး
လည်းကြိုက်၊ လူကြီးတွေလည်း သဘောကျကြမှာပါ

ကဲ..ဗိုလ်ကြီးရေ၊ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပါဦး။ ရှစ်
နာရီလည်း ထိုးတော့မှာမို့ ကျွန်တော့်မိသားစုနဲ့ သွားထိုင်
နေတော့မယ်။ လိုတာရှိလည်း ပြောကြပါဗျာ ဘာမှအား
မနာကြပါနဲ့။ ဗိုလ်ကြီးတို့အဖွဲ့ နေထိုင်စားသောက်ရေးနဲ့
ပတ်သက်လို့လည်း လိုအပ်တာ ချို့ယွင်းတာများရှိခဲ့ရင်
နားလည်ခွင့်လွှတ်ကြပါဗျာ

ဟာဗျာ..အားလုံးပြည့်စုံလွန်းလို့ ကျွန်တော်တို့က
တောင် အားနာနေရတာပါ။ ဘာမှမလိုအပ်ပါဘူး ဥက္ကဋ္ဌ
ရယ်

ကဲ..ကဲ..ဒါဆို ကျွန်တော်လည်း သွားတော့မယ်။
ခွင့်ပြုကြပါဦး

ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် မဝတဂုတ္တဌသည် စင်ပေါ်မှဆင်း

ကာသွား၏။ မြန်မာ့ဆိုင်ခိုင်းကြီးနှင့် ခေတ်ပေါ်တေးဂီတ အဖွဲ့မှလည်း ပဏာမမည်ခံဂီတသံဖြင့် စတင်ကာတီးမှုတ်၍ ဧည့်ခံဖျော်ဖြေနေကြပြီဖြစ်သည်။ မိုးရိပ်မိုးသားအခြေအနေကို မော့ကာကြည့်လေရာ ပြိုဆင်း၍ကျတော့မည့် နှယ် မည်းမှောင်နေလျက်ပင်။ လေကလည်း တစ်ချက်တစ်ချက် တိုက်လိုက်သေး၏။ စင်ပေါ်ရှိ ကတ္တီပါပြည်ပုံးကားကြားမှ ချောင်းကာကြည့်လိုက်တော့ ရှမ်းအဘိုးအိုမှာ ပက်လက်ကုလားထိုင် တစ်လုံးနှင့်ထိုင်လျက် ဆေးတံအသောက်မပျက်။ အေးအေးဆေးဆေး တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် မိုးအတွက် စိုးရိမ်ဖွယ်ရာ လုံးဝမရှိသလို ကူခြေပင်မပျက်။

ပူဇော်ထားသော ရှင်ဥပဂုတ္တကျောင်းဆောင်မှာလည်း ဖယောင်းတိုင်မီးတလက်လက်ဖြင့် ရှိနေ၏။ ရှမ်းအဘိုးအိုကလည်း ထွန်းညှိပူဇော်ထားသောမီး မငြိမ်းစေရန် အထူးသတိဝီရိယ ထားနေသည်ကို သတိပြုမိသည်။ လေပြင်းပြင်းတိုက်လိုက်သောအခါများတွင် ထိုင်ခုံနေရာမှထကာ မီးမငြိမ်းစေရန် အကွယ်အကာတစ်ခုခုဖြင့် လေကာခြင်းကို ဂရုတစိုက်ဆောင်ရွက်နေသည်ကို တွေ့မြင်နေရ၏။ မိုးကား မည်းမှောင်နေသော်လည်း ရေတစ်ပေါက်မျှပင် မကျသေးပါချေ။

ထိုတစ်ညလုံးပင် အဖွဲ့သူအဖွဲ့သားများမှာ ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်လိုက်ကြ။ ကရင်းခန့်ရင်း ဖျော်ဖြေရင်းဖြင့် အစီအစဉ်များအားလုံးကို ထုံးစံအတိုင်း ဖျော်ဖြေပေးခဲ့ကြပြီး နံနက်လေးနာရီခွဲခန့်တွင် အစီအစဉ်အားလုံးပြီးဆုံးသွားခဲ့ကြ၏။ လူအနည်းငယ်မျှသာ လျော့ပါးခဲ့သော်လည်း ပွဲပြီးသည့်အချိန်အထိ ပွဲစခန်းကအတိုင်း ကွင်းလုံးပြည့် ငြိမ်သက်စွာ အားပေးကြသဖြင့် မိုလ်ကြီးကပင် အတော်ပွဲကြိုက်တဲ့ မြို့ဗျာဟုပင် မှတ်ချက်ပေးခဲ့ရသည်အထိ။

ပွဲပြီးသွားသောအခါ စင်ပေါ်ရှိ ပစ္စည်းများအားလုံးကို အဖွဲ့သားများက သိမ်းဆည်းနေစဉ်တွင် ကျွန်တော်လည်း စင်ပေါ်မှဆင်းသွားကာ ရှမ်းအဘိုးအိုအား သွားရောက်နှုတ်ဆက်လိုက်ရင် ကျေးဇူးတင်စကားဆိုကာ သိလိုသမျှကို မေးမြန်း၍ စပ်စုလိုက်၏။

ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ် အဘိုးရယ်၊ အဘိုးသာ တာဝန်မယူရင် ဒီည ပွဲပျက်ပြီ။

ကိစ္စမရှိပါဘူး ဆရာရယ်၊ ကိုယ့်မြို့ကိုယ့်ရွာကို

ဟိုးရန်ကုန်လို အဝေးကြီးကနေလာပြီး ကပြကြတာ တစ်ယောက်အနေနဲ့ ဒီလောက်ကလေးကူညီရတာ မလေးလှပါဘူး။ ခု ကျွန်တော် ဆရာတို့ သိမ်းပြီးဆည်းလို ကားထွက်သွားကြတဲ့အခါ ဆရာတို့ ယာယီအခြေစိုက်ဖို့ အဆောင်ကို ရောက်ချိန်လောက်ကျမှ မိသားစုထားတာကို ငြိမ်းသတ်မှာပါ။ အဲဒီအခါကျတော့ မိသားစု သဘောအတိုင်းပေါ့ဗျာ။

မှန်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့တစ်ဖွဲ့လုံး တက်ညီညီဖြင့် သိမ်းဆည်းပြီး ကားပေါ်သို့ ပစ္စည်းများတင်ကြသည်။ တင်၍ပြီးသည်နှင့် ကားသုံးစီးလုံး တည်ဆဲအဆောင်ရှိရာသို့ အဖွဲ့သားများကိုတင်ဆောင်ကာ နှင်လာခဲ့ကြပါ၏။ ကျွန်တော်တို့ရောက်၍ အနားယူရာ၌ အဝတ်အစားများ လဲနေစဉ်တွင် တပျောင်းပျောင်းရွာချလိုက်သည့်မိုးမှာ သဲကြီးမဲကြီးဖြင့် သွန်ချလိုက်ကဲ့သို့ သည်းထန်လွန်းလှလေ၏။ ရှမ်းအဘိုးအို လိုက်ပြီဟု ထင်ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ အားပါးတရ သည်းသည်းထန်ထန် မိုးကို ယခုလောက် တစ်ခါမျှ မကြုံခဲ့ဖူးပါချေ။ စဖူး ထူးကဲစွာဖြင့် မိုးကိုတားဆီး၍ ရပ်တန့်ထားတောင်းပန်ထားခြင်းမျိုးကိုလည်း ယခုတစ်ခါသာ ဖူးပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ကားပေါ်မတင်မီ အား ကန်တော့ကာ သိလိုသော အကြောင်းအရာတစ်ခု မေးမြန်းခဲ့ပြီး ထိုအဘိုးအို၏ အဖြေစကားမှာ မှတ်လိုက်နာဖွယ်ကောင်းလှသည်ဖြစ်သဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း မခြင်းမချန် ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါတော့သည်။

အဘိုး-မိုးကိုတောင်းပန်ပြီး မရွာသေးအောင် လိုဂါထားတွေ၊ မန္တရားတွေ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာန်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိချင်လို့ အပန်းမကြီးရင် ပြောပြနိုင်ခင်ဗျာ။

ဘယ်လိုဂါထားမန္တရား မဟုတ်ပါဘူး။ တော့ အဘိုးတစ်သက်လုံးကျင့်ဆောင်ခဲ့တဲ့ သရဇ္ဈာန်နဲ့ အဘိုးရာသက်ပန် မပျက်မယွင်း ဆောက်တင်ထားတဲ့ ငါးပါးဒီလကို သစ္စာပြု တိုင်တည်လိုက်တာကလေးရယ်။

သတိုး





10. *Law Nyan De* 07

ကျွန်တော် ဆယ်နှစ်သားအရွယ် (၁၉၅၀)
ပြည့်နှစ်က အဖြစ်အပျက်တွေမို့ ကြာတော့ အတော်
ကြာခဲ့ပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်
မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့မို့ ကြည့်ဖူးတဲ့ ရုပ်ရှင်ကား
ကောင်းတစ်ကားကို ဘယ်လောက်ကြာကြာ
မမေ့သလိုမျိုး ဖတ်ဖူးတဲ့ ဝတ္ထုကောင်း
တစ်ပုဒ်ကို အမြဲအမှတ်ရနေသလိုမျိုး
ကျွန်တော့်မျက်စိထဲမှာ မြင်ယောင်နေဆဲ၊
အမှတ်ရနေဆဲ ဖြစ်ရပ်တွေပါ။
အဲဒီအချိန်က ကျွန်တော်တွေ့မြင်ခဲ့တဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေကို

ဝမ်းလောင် (ပြန်လမ်း) ကမ္ဘာ့ရုပ်ရှင်ခန့်မှန်းနှင့် အိမ်မက်တွေကြားက ပျောက်သွားတဲ့ ရွာလေး

ထူးဆန်းလိုက်တာလို့ ကလေးအတွေး ဆယ်ကျော်
အမြင်နဲ့ တွေ့မြင်ခံစားမိခဲ့ပေမယ့် ကျွန်တော်မျက်စိ



ခဲ့တာတွေဟာ တွေ့ရခဲတဲ့ ကြံ့ရခဲတဲ့ ဂန္ထီရဖြစ်စဉ်တွေပဲလို့ တော့ မတွေ့မိဘူး။ သိလည်း မသိဘူး။ ဘယ်သိမှာလဲ။ အရွယ်က မူလတန်းကျောင်းသားအရွယ်မို့ ကျောင်းစာ ကလွဲ အပြင်စာမှ မဖတ်ခဲ့ဖူးဘဲကိုး။

ကျွန်တော်ကိုယ်တွေ့မျက်မြင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ ဂန္ထီရ ဖြစ်စဉ်အချို့ကို ပြောပြချင်ပါတယ်။ အဲဒီလို ပြောပြရမယ် ဆိုရင် ကျွန်တော်နဲ့ ကျွန်တော့်ပတ်ဝန်းကျင် ကျွန်တော့်ရဲ့ ကျောင်းနေဖော်သူငယ်ချင်းများအကြောင်း၊ ကျွန်တော့်မွေး ရပ်ဇာတိမြေနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်က ကျေးရွာများအကြောင်း ထဲထဲဝင်ဝင် ပြောပြမှ အဆင်ပြေမှာမို့ ကျွန်တော့်ကို ပြောပြခွင့်ပြုပါ။

ကျွန်တော့်မွေးဇာတိဟာ ကျီတော်ကုန်းရပ်၊ ရမည်း သင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဇာတိမြေက အရှေ့စူးစူးကို လှမ်းမျှော် ကြည့်မယ်ဆိုရင် နေ့တစ်မျိုး ညတစ်ဖုံ အမြင်ဆန်းဆန်း မိုးပြာရောင်ညိုညိုသန်းနေတဲ့ ရှမ်းရိုးမတောင်တန်းကြီးကို အနီးကပ်တွေ့မြင်နိုင်ပါတယ်။ တစ်ချိန်တည်း ဆက်စပ် ကြည့်လိုက်မယ်ဆိုရင်တော့ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၇၀၀) ကျော်က ရှေးမင်းမြို့စား နယ်စားများ တူးဖော်ခဲ့တဲ့ ဇရာမ ကန်ကြီး ကျေးနီကန်လို့ အမည်ရပါတယ်။ အဲဒီကန်ကြီး ကို တွေ့ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ကန်ကြီးရဲ့အမျိုးအစား အကျယ် အဝန်းကတော့ တောင်-မြောက်နှစ်ဖက်ပိတ်ကန် အမျိုး အစားဖြစ်ပြီး ရေမျက်နှာပြင်အကျယ်ကတော့ (၁၅၂၅) ဧကရှိပါတယ်။ ရေလှောင်နိုင်တဲ့ ပမာဏကတော့ (၈၀၆၀) ဧက ကျယ်ဝန်းပါတယ်။

ကျီးနီကန်ကြီးရဲ့ တောင်ဘက်မှာဆိုရင် ကန်ဆွယ်ရွာ၊ ကန်မြင့်ရွာ၊ မှန်စီရွာ၊ ဝါးတောရွာ၊ ထိန်ကန်ရွာ၊ ရုံးပင် တွင်းရွာတွေရှိပြီး မြောက်ဘက်မှာတော့ မာလီကုန်းရွာနဲ့ ရွှေကူကုန်းရွာ(ယခု ရွှေကူရပ်ကွက်ဟု မြို့ပေါ်ရပ်ကွက် အဖြစ် အဆင့်မြှင့်ထားကြောင်း သိရသည်)၊ ကန်ကြီးရဲ့ အနောက်တောင်ဘက်ယွန်းယွန်းမှာတော့ ကန်ထဲရွာ၊ ဆင် ကျုံးတောရကျောင်းတိုက်ကြီး၊ ကျောင်းတိုက်ကြီးရဲ့မြောက် ဘက် ကျီးနီကန်ကြီးရဲ့ အနောက်ဘက်တည့်တည့်မှာတော့ သိမ်ကုန်းလေးရွာဆိုတာ ရှိပါတယ်။

အဲဒီသိမ်ကုန်းလေးရွာဆိုတော့ ကျွန်တော် ဆယ်နှစ် သားအရွယ်က ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ကောင်းတဲ့ ဝတ္ထီရဖြစ် စဉ်တွေကြောင့် လူအများ ရွာတွင် မနေဝံ့လောက်အောင်

ကြုံရပြီး ရွာကိုစွန့်ပစ် အလှူ၊ အလှူ ထွက်ခွာသွားကြ ပျက်သွားရတဲ့ရွာပါပဲ။ ရမည်းသင်းနဲ့ကပ်လျက် အနီး ရွာများထဲတွင် သိမ်ကုန်းရွာဟူ၍ အမည်တူရွာနှစ်ရွာ ရှိ တယ်။ ဒေသခံတွေက မြို့အရှေ့ဘက်က သိမ်ကုန်းရွာ၊ သိမ်ကုန်းကြီးမြို့ အနောက်တောင်ဘက်တွင် ကပ်လျက် သော သိမ်ကုန်းရွာကို သိမ်ကုန်းလေးရွာဟု ခေါ်ကြ တယ်။ အရှေ့ဘက်မှာရှိတဲ့ သိမ်ကုန်းကြီးရွာဟာ ရွာငယ် ရွာငယ်မဟုတ်။ တချို့သော မြို့များထက်ပင် အဆင့်မြင့် သော စံပြရွာကြီးဖြစ်ပါတယ်။ အခု ကျွန်တော်ပြောပြ ခဲ့တဲ့ ဂန္ထီရဖြစ်စဉ်တွေဟာ အဲဒီစံပြသိမ်ကုန်းရွာကြီးမှာ ဖြစ် စေ့မဟုတ်ဘဲ သိမ်ကုန်းလေးရွာမှာ ဖြစ်ခဲ့တာပါ။

ကျီးနီကန်(ကြေးနီ)ကန်ကြီးကို ပထမအင်းဝ နေပြည်တော်မှာ ထီးနန်းစိုးစံခဲ့တဲ့ မင်းမှူးမတ်အပေါင်း ရမည်းသင်းဒေသခံ မြို့စားနယ်စားမင်းတွေ လက်ထက် ကတည်းက မြို့ကိုလည်းတည်၊ ကန်ကြီးကိုလည်း အတူ တည်တူးဖော်ခဲ့ကြဟန် ရှိပါတယ်။

ကျီးနီကန်ကြီးတူးဖော်ခဲ့တာ နှစ်ပေါင်း(၇၀၀) ကြီး ပြီဆိုတော့ ကန်ကြီးထဲ တောင်ကျရေများ ဝင်တဲ့ အခါ သဲနန်းများလည်း ကျန်ခဲ့ပြီး ကန်အတွင်း ဟိုတစ် ဝက်စ သဲသောင်ခုံတွေပေါ်တဲ့အထိ ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ ကန်ကြီးတစ်ကန်လုံး ရေခန်းသွားတဲ့အဖြစ်မျိုး မရှိခဲ့တော့ နှစ်တွေကြာခဲ့တော့ ကန်ကြီးရဲ့တာပေါင်ရိုးတွေ ကြမ်း အားနည်းလာတာမျိုးတော့ ရှိပါတယ်။ ဘယ်လိုအခါ အနေမှာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်တို့ ဒေသခံတွေအသက် သောက်သုံးရေ၊ စိုက်ပျိုးရေအတွက် ဒီကန်ကြီးကို ထားနေရဆဲပါ။ နောင်နှစ်ပေါင်း ထောင်သောင်းမတူ တဲ့တိုင်အောင်လည်း အားထားရဦးမယ့်ကန်ကြီး ဖြစ် တယ်။ ဒေသခံ ရမည်းသင်းသူ ရမည်းသင်းသား အနေနဲ့ကတော့ ရမည်းသင်းမြို့ အရှေ့ဘက်မှာရှိတဲ့ မြင်တင်တောင်တော်နဲ့ ရွှေမြင်တင်ဘုရားရယ်၊ သင်းဒေသသား သာသနာ့အာဇာနည်ရသေ့ကြီး ရယ်၊ ကျီးနီကန်ကြီးတို့ဟာ ဂုဏ်ယူဝံ့ကြွားစရာ တွေပါပဲ။

(၂၀၁၅)ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလတုန်းက ရန်ကင်း ရမည်းသင်းအသင်းသားများနဲ့အတူ အသင်းနာယက ဦးမြတ်သင်းအောင် ဇာတိမြေ ရမည်းသင်းမှာ



ဆောက်လှူဒါန်းတဲ့ လူမှုထူးချွန်စာကြည့်တိုက် (E-LIBRARY) ဖွင့်ပွဲအခမ်းအနားကို တက်ဖြစ်ပါတယ်။ ရမည်းသင်းရောက်ရောက်ချင်း ကျွန်တော် ဆယ်ကျော် သက်အရွယ် ကလေးဘဝက တစ်ရပ်ကွက်တည်းသား ငယ်ဖော်သူငယ်ချင်းများနဲ့ ဆော့ကစားခဲ့ကြတဲ့ ကျီးနီကန် ကြီးကို တွေ့ချင်မြင်ချင်စောနဲ့ သွားကြည့်ဖြစ်ပါတယ်။

တာပေါင်ထိပ်ရောက်ရောက်ချင်း နယ်ရှင်ပယ်ရှင် မြို့တော်သခင်နဲ့ ကန်တော်ရှင်နတ်နန်းကို တွေ့မြင်ရပြီး ကျီးနီကန်ကြီးကို မျက်စိတစ်ဆုံး မျှော်ကြည့်လိုက်တော့ ကျွန်တော်ရင်ထဲ ဖော်ပြလို့မစွမ်းအောင် ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်မိပါတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ကြီးမားလှတဲ့ ဧရာမကန် ကြီး တစ်ကန်လုံး ဖွေးဖွေးလှုပ်နေတဲ့ ရေတွေဟာ သောင် ခဲ့သဲခဲဆိုတာမျိုး ဘာမှမရှိတော့ဘဲ တာပေါင်ကိုများ ကျော်တော့မလား ထင်ရမလောက် မြင်တွေ့ခဲ့ရတဲ့အပြင် ကန်တော်ရှင်နတ်နန်းနဲ့ မလှမ်းမကမ်းရှိ ကျောက်တလား လို့ ခေါ်တဲ့ ရေလွှတ်ရေလွှဲပေါက်က လယ်သမားတွေ အတွက် စိုက်ရေ အောင်ရေတွေ လွှတ်ပေးနေတဲ့ တပေါ ခေါ် စီးဆင်းနေတဲ့ ရေစီးသံတွေကလည်း သောသောညံ နေတာပဲ။ တစ်ဆက်တည်း ကန်ကြီးရဲ့အနောက်ဘက် တာပေါင်ရေလွှဲပေါက်ကလည်း ရေစစ်ကန်ထဲ ရေအဆက် ပြတ် သွင်းပေးနေတာ မြင်ရပြန်တယ်။ အဲဒီရေကတော့ ထန်သစ်လို့ခေါ်တဲ့ ကန်ထဲ မြို့သူမြို့သားအားလုံး သောက် သုံးရေအတွက် ဖြည့်တင်းပေးတဲ့ရေ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ သတ်မှတ်ထားတဲ့ စာကြည့်တိုက်ဖွင့်ပွဲအခမ်း အနားရောက်တော့ သူငယ်ချင်းတစ်ဦးနဲ့တွေ့ပြီး ကျီးနီကန် ကြီးအကြောင်း ပြောဖြစ်ကြပြန်ပါတယ်။

'ကန်ကြီးကို တာရိုးတာပေါင်မြင့် သဲနန်းတူးဖော် ခြင်းလုပ်ငန်းတွေ လုပ်ရတာ မလွယ်ဘူးဗျ။ ကန်ကြီးက အလွန်သက်တမ်းရှည်ပြီး အကြီးစားပြင်ဆင်မှုရယ်လို့ မရှိ ခဲ့ဖူးတော့ သဲနန်းတွေပိုပြီး သောင်ထွန်းတဲ့နေရာ သောင် ထွန်းနေတယ်။ အဲဒီသောင်တွေပေါ်မှာ ညံပင်တွေ တော ထအောင် ပေါက်နေတဲ့အပြင် အခြားအပင်မျိုးစုံတွေပါ ခေါက်နေကြတယ်။ အဲဒီတော့ အဲဒါတွေပါ ရှင်းလင်းပြီး အသစ်တူးဖော်ရမယ့် လုပ်ငန်းတွေကို လူ့လုပ်အားသက် သက်နဲ့ လုပ်မယ်ဆို နှစ်ပေါက်အောင်ကြာမယ်။ အဲသလို ကြာလို့မဖြစ်ဘူး။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ လုပ်ငန်းမပြီးခင်

ရှေ့မိုးနောက်မိုးဆက် တောင်ကျရေကြောင့် လုပ်ငန်းပျက် မှာလေ။ ကျွန်တော်တို့ ဒေသကလူတွေ ကံကောင်းတယ် လို့ ပြောရမယ်။ ဒီလုပ်ငန်းကြီးဟာ မြို့နယ်အဆင့်နဲ့ မစွမ်း သာဘူး။ အထက်အဆင့်ဆင့်တင်ပြ၊ အင်နှင့်အားနှင့် ဆောင်ရွက်မှ အချိန်မီပြီးမြောက်မယ်ဆိုတာ သဘော ပေါက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ပေါ်ပေါက်လာတယ်။ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ် ကတော့ အမျိုးသားလွတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ(ဟောင်း) ဦးခင် အောင်မြင့်ပဲ။ ဦးခင်အောင်မြင့်ဟာ ကျီးနီကန်ကြီးရဲ့ အခြေ အနေကို ဘက်စုံက လေ့လာပြီး မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးနဲ့ ရမည်းသင်းခရိုင် မြို့နယ်အဆင့်က တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်တွေ အပြင် လယ်/ဆည်ဝန်ကြီးဌာနနဲ့ အခြားဌာနအသီးသီးက ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ ညှိနှိုင်းကာ စက်ယန္တရားကြီးတွေနဲ့ သဲနန်း ဖော်ခြင်း၊ တာပေါင်(ကန်ပေါင်)မြှင့်ခြင်း၊ သောင်တူးဖယ် ရှားခြင်းလုပ်ငန်းတွေ သူကိုယ်တိုင် အနီးကပ်ကြီးကြပ် ဆောင်ရွက်ပေးလို့ အချိန်တိုအတွင်း ပြီးမြောက်ခဲ့ပါတယ်။ ဆက်လက်ပြီးတော့ တာပေါင်တစ်လျှောက် အုတ်စီခြင်း လုပ်ငန်းများ လုပ်မယ့်အပြင် တာပေါင်ပေါ်ကနေ ကန် ပတ်ကားလမ်းဖောက်မယ့် အစီအစဉ်လည်း ရှိပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ရမည်းသင်းသားတွေအားလုံးက ဦး ခင်အောင်မြင့်နဲ့ ကျီးနီကန်ကြီး ပြန်လည်ပြုပြင်မွမ်းမံရာမှာ ပါဝင်ကြတဲ့ စွမ်းအားရှင်၊ လုပ်အားရှင်များ အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်မဆုံးအောင်ပါပဲ။ သက်ရှည်ကျန်းမာ စိတ်ချမ်း သာကြပါစေလို့ ဆုတောင်းနေကြတယ်လို့ ကျွန်တော်မိတ် ဆွေက အဲဒီလိုပြောပြ သိရှိခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကလည်း ကျွန်တော်တို့ ရန်ကုန်ရောက် ရမည်းသင်းအသင်းသားတွေ ကလည်း ဒေသခံများနဲ့ ထပ်တူထပ်မျှ ဝမ်းသာရပါ ကြောင်း ပြောပြတော့ ကျွန်တော်ကို သူက အလျဉ်းသင့် တဲ့အခါ ရမည်းသင်းအကြောင်း ရွှေမြင်တင်နဲ့ (ကြေးနီ ကန်) ကျီးနီကန်ကြီးအကြောင်းတွေ ရေးပါဦး လို့ တောင်း ဆိုလာပါတယ်။

ဒါကြောင့် ကျွန်တော် ဆယ်နှစ်သားအရွယ်က မျက် မြင်ကိုယ်တွေ့ ကြုံခဲ့ဖူးတဲ့ သိမ်ကုန်းလေးရွာမှာ ဂမ္ဘီရဖြစ် စဉ်တွေ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပြီး နောက်ဆုံး ရွာပျက်သွားတဲ့ အကြောင်း ဖြစ်ရပ်မှန်အတိုင်း ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါ တယ်။



ကျွန်တော်တို့မြန်မာတွေ သူ့ကျွန်ဘဝက လွတ်ပြီးစကလ နှစ်နှစ်သား မြန်မာအစိုးရလက်ထက်၊ တိတိကျကျ ပြောရရင် (၁၉၅၀)ပြည့်နှစ် ဖဆပလအစိုးရလက်ထက်က ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ဖြစ်စဉ်အကြောင်းအရာတွေမို့ ကြာတော့ အတော်ကြာခဲ့ပါပြီ။

* သိမ်ကုန်းလေးရွာ ပျက်တော့မယ်တဲ့ *

* ဟဲ့... ငလုံး၊ မနက်စောစောစီးစီး မဦးမချွတ် ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ။ နဂိုကမှ လူတွေ သူတစ်လူ ငါတစ်မင်း ဖြစ်နေကြတဲ့အထဲ မင်းတို့ ကလေးတွေကလည်း တစ်မှောင့် *

* တကယ်ပြောတာ၊ သိမ်ကုန်းလေးက ကုန်စိမ်းရောင်းတဲ့ မိန်းမတွေနဲ့ ဆန်သည်တွေလည်း ဈေးမထွက်ကြဘူးတဲ့ *

* သိမ်ကုန်းလေးရွာ ကပ်ဆိုက်တော့မယ်တဲ့ *

* လာပြန်ပြီ တစ်ယောက်။ စောစောစီးစီး မပြောကောင်း ပြောကောင်း *

* ကပ်ဆိုက်မယ်လည်း ပြောတယ် *

* ဘီလူးဝင်မယ်လို့လည်း ပြောတယ် *

* ပြေးနိုင်မှ သေဘေးက လွတ်မယ်တဲ့ *



ရုတ်တရက်ဖြစ်ပေါ်လာသော သတင်းထူး သတင်းဆန်းတွေကြောင့် ကျွန်တော်တို့ အိမ်ပိုင်းအတွင်း ဆယ်ကျော်သက်အရွယ် ကျွန်တော့်ကစားဖော် ကျောင်းနေတိုက်ညီအစ်ကိုများအပါအဝင် သူငယ်ချင်းများ စုဝေးရော့လာကြတယ်။ သူတို့ကတော့ တင်လှ၊ ငလုံး (ခေါ်) တင်ဝင်း၊ ဘိုဘို (ခေါ်) မောင်သန်း၊ ဖိုးပြူး (ခေါ်) မြင့်သိန်း တင်ဦး၊ ပြားကြီး (ခေါ်) တင်မောင်၊ ကျွန်တော်ပါဆို (၇)ယောက်ပါ။ ကျွန်တော့်ထက် အသက်ကြီးတဲ့ တင်မောင်တင်မောင်တို့ ပါပေမယ့် အဖွဲ့ကို ကျွန်တော် ဦးဆောင်တယ်။ သူတို့နှစ်ယောက်က တစ်ဆယ့်သုံးနှစ်၊ တစ်ဆယ့်လေးနှစ်အရွယ်တွေဖြစ်ပေမယ့် ကျန်လူအားလုံးက ဆယ်နှစ်၊ ဆယ်တစ်နှစ်သား အရွယ်များသာ ဖြစ်ကြပါတယ်။

* ဟဲ့... ဟဲ့... ကောင်လေးတွေ ဘယ်ကိုသွားကြလဲလဲ *

* ကျွန်တော်တို့ ပြောတဲ့စကားကို မမစန်း မယုံဘူး မဟုတ်လား။ ကျွန်တော်တို့ကလည်း တခြားလူတွေ ပြောတာကြားခဲ့ပြီး ပြန်ပြောပြတာဆိုတော့ ဟုတ်ပါတယ်။ တပ်အပ်သေချာ မပြောနိုင်ဘူးလေ။ ဒါကြောင့် သိမ်ကုန်းလေးရွာကို သွားကြည့်ကြမလို့ *

* ဟဲ့... ဟဲ့... ကောင်လေး၊ ဘာမှန်းညာမှန်းသိအတော်ခြေရှည်တယ်။ မသွားရဘူး *

* အဖေနဲ့ အမေတွေ ရှိသေးတာမို့ အစ်မအစ်မ မနာခံနိုင်တာ ဝမ်းနည်းပါတယ်။ သူငယ်ချင်းတို့ ခြောက်လား။ လစ်စို့ *

ကျွန်တော်သည် ငယ်စဉ်ကပင် မလိုအပ်သော သူ့ချယ်တာမြစ်ခြင်းများကို လက်မခံတတ်ပါ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်အစ်မလတ် မခင်စန်း တားနေတဲ့ကြား အပေါင်းအသင်းများနဲ့ ကောလာဟလ သတင်းသတင်းဆန်းတွေဖြစ်နေတဲ့ သိမ်ကုန်းလေးရွာသို့ များနှင့် ထွက်လာခဲ့ကြပါတယ်။

သိမ်ကုန်းလေးရွာဆိုတာက ရမည်းသင်းက နင်းသွားရင် မိနစ်(၂၀)လောက်ပဲနင်းရင် ရောက်တော့ ရွာနဲ့ မြို့ဟာ ရေအိုးနဲ့ ရေမှုတ်လို့ ပြောရမယ့် အဲဒီလောက် နီးပါတယ်။

စကားတပြောပြောနဲ့ စက်ဘီးနင်းလာလိုက်တဲ့ မနက်(၈)နာရီလောက်မှာ သိမ်ကုန်းလေးရွာ

ရောက်ပါတယ်။ မြင်ကွင်းကတော့ ရွာအဝင်အထွက် လူ
တွေ၊ လှည်းတွေ အရင်နဲ့မတူ များနေတာတွေ့ရလို့ ထူး
ဆန်းနေပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ တွေ့တဲ့လူတွေကို ဘာမှ
မေးတော့ဘဲ ရွာထဲ ဆက်ဝင်ခဲ့ပါတယ်။ အကယ်၍
ကျွန်တော်တို့မေးလည်း သူတို့ ပြောချင်ပုံမရဘူး။ သူတို့
မှာ အလောတကြီးလုပ်ရမယ့် အလုပ်တွေကြောင့် အလွန်
သွားကရောက်နေကြဟန်တူပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့လို
လေးတွေက မေးလာစမ်းလားလုပ်ရင် အော်ငေါက်တာ
ဆောင် ခံရနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ ဘဒ္ဒေး
သူကြီး ဦးစောအိမ်ရှိရာ ရွာအရှေ့ပိုင်းသို့ ဆက်သွားခဲ့
ကြပါတယ်။ သူကြီးဦးစောရဲ့ဇနီး အရီးလေး ဒေါ်ရွှေတင်နဲ့
ကျွန်တော့်အမေ ဒေါ်အေးခင်တို့ဟာ ညီအစ်မဝမ်းကွဲ တော်
စပ်ပါတယ်။

မရှေးမနှောင်းဘဲ ကျွန်တော်အစ်မများဖြစ်တဲ့ မခင်
နန်းနဲ့ မသန်းညွန့်တို့ ရွာကိုရောက်လာလို့ အရီးလေး
ဒေါ်ရွှေတင်နဲ့တွေ့ပြီး လက်ရှိဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ ရွာရဲ့အခြေ
အနေကို ပြောဖြစ်ကြပါတယ်။

‘အရီးလေးတို့ရွာရဲ့ သတင်းစကားတွေကြားပြီး အမေ
အစ်အားစိတ်ပူနေတယ်။ အဲဒါ ညည်းတို့ညီအစ်မ သွား
ကြည့်စမ်းဆိုလို့ ကျွန်မတို့လာတာ’

‘ပြောမပြောချင်တော့ဘူး။ ငါသေချင်တယ် လုံ
လေး’

‘အို...အရီးလေးရယ်၊ ဘာမှမပြောရသေးဘဲ သေ
ချင်တာက အရင်ပဲ။ နေ့စမ်းပါဦး။ ရွာပျက်မယ်၊ ကပ်
မိတ်မယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း ကောင်လေးပြောပြလို့ ဂျွန်နီမ
သိပြီးပြီ။ အဲဒီစကား ဘယ်သူက ပြောတာတုန်း
လေး’

ကျွန်တော့်အစ်မ မခင်စန်းက သတင်းစာစံမြစ် ဘယ်
အထိ သိချင်သောကြောင့် အရီးလေး ဒေါ်ရွှေတင်ကို
လိုက်သည်။

‘ဟော...လုံမလေးတို့လည်း ရောက်နေကြသကိုး’
မခင်စန်းရဲ့အမေးကို အရီးလေး ဒေါ်ရွှေတင် မဖြေမီ
ဒွေးဦးစော ရွာဦးကျောင်းမှ ပြန်ရောက်လာသဖြင့်
ဒွေးဦးစောကပဲ ပြောပြဖြစ်ပါတယ်။

‘ဒီလိုကွယ့် လုံမလေး။ ပြီးခဲ့တဲ့သီတင်းပတ်က ရွာ
ကျောင်းက ကပ္ပိယဦးမော်က ဘဒ္ဒေးနဲ့အတူ ဗိန္ဒောဆရာ

ကြီး အဘဦးဉာဏ်၊ ရွာအရှေ့ပိုင်းက အဘဦးသက်ပြင်း၊
ရွာအလယ်ပိုင်းက ဦးစံတို့ကို ပြောပြတာပါ။ ရွာပျက်မယ်၊
ကပ်ဆိုက်မယ်ဆိုတာက ကပ္ပိယကြီး အရင်ဦးဆုံး အိပ်
မက်ရတာပါ။ အိပ်မက်အကြောင်း တိတိကျကျ ပြောပြ
ရရင် ဆရာတော်နဲ့ ကျောင်းနေရဟန်းသံဃာတော်များ
ကျောင်းမှ အမြန်ခွာပါ။ ရွာသူရွာသားအားလုံးကိုလည်း
ရွာက အမြန်ပြောင်းရွှေ့ကြဖို့ ဆရာတော်က တိုက်တွန်း
ပေးဖို့ လျှောက်ထားပါ။ ဤရွာတွင် မကြာမီ ဘေးဆိုး
ရန်ဆိုး ကပ်ဆိုးကြီးဆိုက်ပြီး ဘီလူးဝင်စီးလိမ့်မယ်လို့
အိပ်မက်ရသတဲ့။

အိပ်မက်က ဒီလောက်ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ညဉ့်စဉ် အိပ်
တဲ့အခါတိုင်း ကပ္ပိယကြီးဦးမော်ကို အိပ်မက်ပေးနေတာ
မို့ ကပ္ပိယကြီးက ဒီအတိုင်းနေလို့တော့ မဖြစ်တော့ဘူးဆို
ပြီး ဘဒ္ဒေးနဲ့ ကျေးရွာက လူကြီးတွေကို ပြောပြတိုင်ပင်
တာကွယ့်’

‘ဘဒ္ဒေးပြောပြတော့လည်း အတော်ထူးခြားတဲ့ အိပ်
မက်ပုံဆိုတာ သဘောပေါက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မက
တော့ မယုံဘူး။ အိပ်မက်ဆိုတာ သွေးလေချောက်ချားတဲ့
အခါတွေ အတွေးလွန် အိပ်မောကျတဲ့အခါတွေမှာ မက်
တတ်တယ်လို့ ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်မှာ ကျွန်မဖတ်ဖူးတယ်
ဘဒ္ဒေး’

‘ဘဒ္ဒေးလည်း ကပ္ပိယကြီးဦးမော် ပြောခါစက အဘိုး
ကြီး သွေးလေချောက်ချားပြီး ကယောက်ကယက်တွေ
မက်သလား ထင်ခဲ့မိတယ်ကွယ့်။ ဒါပေမဲ့ ရွာကလူတွေ
တော်တော်များများ ဒီအကြောင်းအရာတူတွေပဲ အိပ်မက်
မက်လာကြပြီး နောက်ဆုံး ကပ္ပိယကြီးကို ဝတ်ဖြူစင်
ကြယ်ဝတ် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကိုယ်တိုင် ကိုယ်ထင်ပြုပြီး ကျောင်း
ပေါ် တက်လာပြောတဲ့အကြောင်း ကပ္ပိယကြီးက ပြောပြ
တော့မှ အံ့ဩယုံကြည်မိတော့တာပဲ။ ကပ္ပိယကြီးဟာ
အလွန်တည်ကြည် တော်တည့်မှန်ကန်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၊ ကျောင်း
ထိုင် ဆရာတော်ကြီးရဲ့တပည့်ရင်း စာတတ်ပေတတ်
ပုဂ္ဂိုလ်မို့ ယုံကြည်ထိုက်သူပါကွယ့်’

‘ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ဝတ် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးက ကပ္ပိယ
ကြီးကို ဘာတွေပြောပြခဲ့တယ်လို့ ပြောပြလဲဟင် ဘဒ္ဒေး’
‘သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီး ပထမ ကျောင်းပေါ်ကို
ရောက်လာတယ်။ ရောက်ရောက်ချင်း ကျောင်းပေါ်က

ဘုရားကျောင်းဆောင်မှာ ကိန်းဝပ်စံပယ်နေတဲ့ မြတ်စွာ
ဘုရားကို ရှိခိုးကန်တော့ပါတယ်။ နောက် ဆရာတော်
ကြီး ကျန်းစက်နေတာကို ဦးတိုက်ဝတ်ဖြည့်ပြီး ဆရာတော်
ရဲ့ခြေရင်းဘက် မလှမ်းမကမ်းမှာ အိပ်စက်နေတဲ့ သူ့ဆီ
ရောက်လာသတဲ့။ ပြီးတော့ အချိန်မရှိတော့ဘူး ကပ္ပိယ
ကြီး။ ဤရွာ ဤကျောင်းသင်္ခမ်းမှ ထွက်ခွာပြီး အခြား
အရပ်က ကျောင်းသင်္ခမ်းတစ်ခုခုကို ပြောင်းရွှေ့သီတင်း
သုံးဖို့ ဆရာတော်ကြီးကို လျှောက်ထားပါ။ ရွာသူရွာသား
တွေကို အခြားအရပ်ဒေသ တစ်ခုခုကို ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်
ကြဖို့ တိုက်တွန်းပေးပါလို့ပြောပြီး သူ့ရှေ့က ပျောက်
သွားသတဲ့။ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီး ကျောင်းပေါ် ရောက်လာ
ကတည်းက အလင်းရောင်ဟာ တစ်ကျောင်းလုံး လင်း
ထိန်နေတာ တွေ့ရပြီး ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီး ရုတ်တရက်ပျောက်
သွားမှပဲ အလင်းရောင်ပါ ပျောက်သွားသတဲ့။

နေပါဦး ဘဒ္ဒေးရယ်။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီး ဆိုတာက
ဘာလို့များ ဆရာတော်ကြီးနဲ့ ရဟန်းတော်တွေကို တခြား
ပြောင်းဖို့ ရွာသူရွာသားတွေကို တစ်နယ်တစ်ကျေး ပြောင်း
ရွှေ့နေကြဖို့ ပြောနေရတာလဲ ဘဒ္ဒေး။

ဟဲ့ကောင်လေး၊ မသိဘဲနဲ့ တောပြောတောင်ပြော
မပြောနဲ့။ ကလေးဟာ ကလေးပီပီနေစမ်း။

အစ်မ မခင်စန်းသည် ကျွန်တော် ပေါက်တတ်ကရ
ပြောလိုက်မှာစိုး၍ ဟန့်တားလိုက်သည်။ ပြီးတော့ အရိုး
ဈေးဒေါ်ရွှေတင်၊ ဘဒ္ဒေးဦးစောတို့ကို နှုတ်ဆက်၍ အစ်မ
တို့က မြင်းလှည်းနဲ့ ပြန်ခဲ့ကြသလို ကျွန်တော်တို့က စက်
ဘီးနဲ့ ပြန်ခဲ့ကြတယ်။ ပထမရက် အတွေ့အကြုံက ပုံပြင်
လိုလို ဘာလိုလိုမို့ သိပ်စိတ်ဝင်စားဖို့ မကောင်းသေး။
နောက်နှစ်ရက်ခန့်အကြာ အရိုးလေးဒေါ်ရွှေတင် ကျွန်တော်
တို့အိမ်သို့ အူယားဖားယားရောက်လာပြီး ပြောလို့ ထူး
ထူးခြားခြား အဖြစ်အပျက် ထူးခြားဖြစ်စဉ်တွေ သိရတော့
မှ အားလုံး ခြေမကိုင်းမိ လက်မကိုင်းမိ ဖြစ်ကြတော့တယ်။
အရိုးလေး ဒေါ်တင်ရွှေက ကောလာဟလဖြစ်နေတဲ့ သိမ်
ကုန်းလေးရွာက လာတာလေ။

အမေရေ...အရိုးလေး ဒေါ်ရွှေတင် လာတယ်။

လာ...လာ...မရွှေတင်၊ ငါ နင့်ကို သတိရပြီး
အရမ်းတွေ့ချင်နေတာ။

ငါလည်း ညည်းကို သတိရပါ့တော်။ ရွာကလူတွေ

ပြောနေတဲ့ သတင်းဆိုးတွေကြောင့် ဘယ်ကစ ဘာ
ရမယ်တောင် မသိတော့ဘူး။

ဒါနဲ့ မရွှေတင်၊ ရွာမှာ ဘာသတင်းတွေ ထူးသေး
ဟင်။

အဲဒီကိစ္စပြောဖို့ ငါလာတာ မအေးခင်၊ ရွာမှာ
လုံးနီးပါး အိပ်မက်တွေ မက်ကြတဲ့အပြင် နေရာအနှံ့
အကွရာစာလုံးတွေလည်း ပေါ်နေတယ်။ ဘုရားကြီး
နဲ့ ရွာထဲက မန်ကျည်းပင်၊ ထနောင်းပင်၊ ကုတ္တီ
တမာပင်၊ ထန်းပင်နဲ့ မြို့ဦးကျောင်းထိပ်က အုန်းပင်
ရဲ့ ပင်စည်တွေမှာ ပေါ်နေတယ်။ တချို့ အိမ်ခါးပန်း
မြင့်မိုရိပိတ်တွေမှာလည်း ပေါ်နေတယ်။ တို့အိမ်
ညောင်ပင်ကြီးနဲ့ တို့အိမ်နောက်က စပါးကျို ပတ်
မှာလည်း စာတွေ အထင်းသား ပေါ်နေတယ်တော့။

ဒါနဲ့ အရိုးလေး စာတွေကို ဘာနဲ့ရေးထားတာ
ဟင်။

အရိုးလေးအထင် ထုံး ဒါမှမဟုတ် မြေဖြူလို့
တာပဲ လုံမလေး။

အရိုးလေး ဒေါ်ရွှေတင်သည် ကျွန်တော်အစ်မ
စန်းရဲ့အမေးကို သူ၏နဖူးပေါ်ကချွေးကို သူခေါင်း
လာတဲ့ အညှာတဘက်ကြမ်းကလေးနဲ့သုတ်ရင်း
သောကဖြစ်နေသဖြင့် ဖြေလိုက်သည်။

နေဦး အရိုးလေး၊ ရွာမှာ မထိတ်သာမလှ
ကောလာဟလသတင်းတွေ ဖြစ်နေတုန်း ရွာက ထူး
ကာလသားတွေ နောက်တာများလား အရိုးလေး။

အိုကွယ်၊ လုံမလေးကလည်း တစ်ချိန်တည်း
ရွာလုံး နေရာအနှံ့မှာ တစ်ပြိုင်တည်းပေါ်လာတဲ့
တွေ၊ စာတွေကို ဘယ်သူတွေ ရေးနိုင်မှာလဲကွယ်။
လူတွေလည်း ကြောက်လန့်ပြီး ပြောင်းသွားကြတာ
မှာ သုံးပုံတစ်ပုံတောင် မကျန်တော့ဘူးကွယ်။

ဒါနဲ့ မရွှေတင်၊ စာနဲ့ ဘယ်လိုရေးထားတာ

အကွရာ ကကြီး၊ ခကွေးကနေ အအထိ
တစ်လုံးချင်းတွေလည်း ရေးထားပြီး ရွာက အခြား
သွား။ ဘီလူးဝင်တော့မယ်။ ဘီလူးစားခံချင်သလား
ဘာလားညာလားနဲ့ ခြောက်လှန့်တဲ့ စကားတွေ
ညဉ့်ညဉ့် ခွေးတွေ အူတာကလည်း သွေးပျက်
တချို့ရွာကလူတွေ ပြောင်းသွားကြပြီဆိုတော့



ကျွန်ုပ်တို့ ခွေးတွေလည်း သခင်တွေပြောင်းရာ ပါသွား
သို့ ရွာမှာ ခွေးမရှိသလောက် နည်းသွားပါပြီ။ ရွာဦး
ကျောင်းက ခွေးကြီးသုံးကောင်၊ တို့အိမ်မှာတစ်ကောင်
အခြားအိမ် အားလုံးပေါင်းမှ တစ်ကောင် နှစ်ယောက်
လောက်ရှိတာ။ ညဉ့်ဆို ခွေးတွေအူတဲ့ အသံတွေဟာ
ကြောက်ခမန်းလိလိပဲ။ အဲဒီခွေးအူသံတွေ ကြားပလားဆို
ဥကခွေးတွေ မအူရတဲ့အပြင် ကြောက်ပြီး အမြီးကုပ်
အဲဒီအိမ်ဖြစ်နေတော့တာပဲ

‘အဲဒါတော့ ဆန်းတယ် မရွေ့တင်။ ညည်းတို့ အဲဒီ
ဥက ခုချိန်အထိ ဘာကြောင့်မပြောင်းကြသေးတာလဲ’
‘ငါတို့အိမ်က လူကြီးက သူကြီးလေ။ နောက်ဆုံး
ချိန်ထိ ရွာကို စောင့်ရှောက်ရမယ်။ ဆရာတော်ကြီးနဲ့
ကျောင်းရှိ သံဃာတော်များကို သင့်လျော်ရာ တောင်း၊
ခံမ်းတွေ ပြောင်းပေးရဦးမယ် မဟုတ်လား။ ကျောင်းမှာ
တို့ ကိုရင်နှစ်ပါးနဲ့ အမောင်ကျောင်းသားများကတော့
ဆက်ဆံမှာ မိဘတွေဆီ အပ်ပေးခဲ့ဖို့ စီစဉ်ထားပြီးပါပြီ’
‘ဒါနဲ့ မရွေ့တင်ရေ၊ နင်တို့က ဘယ်ပြောင်းနေကြ
စိတ်ကူးထားလဲဟင်’

‘အဲဒီကိစ္စပြောဖို့ ငါလာခဲ့တာ မအေးခင်။ နောက်ဆုံး
တို့ မဖြစ်မနေပြောင်းဖို့ဆိုရင် နင်တို့တောင်ဝိုင်းက မြေ
တစ်တစ်နေရာရာမှာ အိမ်ဆောက်ပြီး ခဏနေချင်တယ်’
‘ဟယ်..အဲဒါ ပြောစရာလား မရွေ့တင်ရယ်။ လာ၊
ချက်ချင်း အမေ့ကို ငါပြောပေးမယ်’

ကျွန်တော်တို့တွင် အဘွားလေးယောက် ရှိပါတယ်။
ညိုညိုလို့ ပြောပြမယ်ဆို အဘွားဒေါ်ရွှေတုတ်၊
အဘွားဒေါ်ငွေသောင်း၊ အဘွားဒေါ်ငွေအောင်၊ အဘွား
အွှေဖောင်လို့ အမည်ရတဲ့ အဘွားလေးယောက်ပါ။
အဘွားလေးယောက်အနက် အဘွားဒေါ်ငွေသောင်
ယောက်ပဲ သူမိသားစုနဲ့အတူ ကျွန်တော်တို့ ဆွေစဉ်
ဆက်တွေ သတ်မှတ်အမည်ပေးထားတဲ့ အရှေ့ဝိုင်း
တောင်ရပ်မှာနေပြီး ကျန်အဘွားများနဲ့ ပွားစီးလာတဲ့
ညိုမျိုးဆက်တွေကတော့ ဒီနေ့အထိ တောင်ဝိုင်း ကျို
တန်းရပ်ကွက်မှာ နေထိုင်ကြပါတယ်။ (အဘွားများ
တိုင်ရာ အရပ်မျက်နှာကို အစွဲပြု၍ ဆွေစဉ်မျိုးဆက်
အမီး၊ မြေး၊ မြစ်တို့က အရှေ့ဝိုင်း၊ တောင်ဝိုင်းရယ်
သတ်မှတ်ခေါ်ဆိုကြခြင်းသာဖြစ်ပြီး ဘယ်အစိုးရအာ

ဏာပိုင်များကမှ အရှေ့ဝိုင်း၊ တောင်ဝိုင်းဟု သတ်မှတ်
အမည်ပေးထားခြင်း မရှိပါ။)

အဘွားဒေါ်ရွှေတုတ်သည် တောင်ဝိုင်းအတွင်းရှိ
အငယ်ဆုံးသမီး ဒေါ်သန်းတင်မိသားစုနှင့် အတူနေသည်မို့
ကျွန်တော်အမေ ဒေါ်အေးခင်နှင့် အရီးလေးဒေါ်ရွှေတင်တို့
ကျွန်တော်တို့ တောင်ဝိုင်းအတွင်း ယာယီအိမ်ဆောက်နေ
ထိုင်ခွင့်ပေးပြုဖို့တောင်းရန် အမေက စိတ်မြန်လက်မြန်
ဆွဲခေါ်သွားခဲ့သည်။

‘မရွေ့တင် ဘယ်စုန်းက ရောက်သတုံး။ မောင်ဖိုး
စောနဲ့ ကလေးတွေရော နေကောင်းကြလားကွယ့်။ ညည်း
တို့ရွာ သတင်းတွေကြားလို့ ငါ စိတ်ပူမိတယ်’

‘ကျွန်မ..ကျွန်မ စောစောကပဲ မအေးခင်တို့အိမ်
ရောက်ပါတယ်။ ရွာမှာတော့ လူတွေ သွေးပျက်ပြီး ဟိုဟို
ဒီဒီ ပြောင်းရွှေ့ကုန်ကြပြီ။ ရွာမှာ အိမ်ထောင်စုသုံးပုံတစ်
ပုံလောက်ပဲ ကျန်တော့တယ်’

‘အိုကွယ်..ညည်းတို့ရွာသားတွေ သတ္တိအတော်
နည်းသကဲ့။ အိပ်မက်ဆိုတာ သွေးလေချောက်ချားရင်
လည်း မက်တတ်တာပဲကွယ့်’

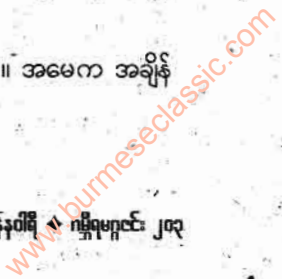
‘အိပ်မက်က တစ်ယောက်တည်းမက်တာ မဟုတ်
ဘူး။ ရွာရှိ လူကုန်လောက်နီးပါး မက်ကြတာပဲအမေ။
ဒီကြားထဲ ကမှ အ..အထိ အကွရာစာလုံးတွေ သစ်ပင်
တွေ၊ ဇရပ်တွေ၊ အိမ်တွေ နေရာအနံ့မှာ ပေါ်လာတယ်တဲ့။
နောက်ပြီး ရွာကနေ အမြန်ထွက်သွား၊ ဘီလူးဝင်တော့
မယ်။ ဘီလူးစားခံချင်သလား၊ ဘာလားညာလား စုံနေ
တာပဲတဲ့။ အမေက မြို့ပေါ်မှာနေတာ ဘယ်ကြောက်မလဲ’

‘အိုကွယ်..ငါက နားစွန်နားဖျားကြားတာ။ ဒီ
လောက်မှမသိဘဲ။ ကဲ..ကဲ..မောင်ဖိုးစောနဲ့ မရွေ့တင်
မိသားစုတွေရော အဲဒီရွာက မပြောင်းကြသေးဘူးလား
ဟင်’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ မရွေ့တင်က ကျွန်မတို့ တောင်ဝိုင်းထဲမှာ
ရှိတဲ့ မြေလွတ်တစ်ခုမှာ အိမ်ဆောက်ပြီး ခဏနေချင်လို့
လာပြောတာ အမေ’

‘ဟုတ်လား မရွေ့တင်၊ ငါတို့တောင်ဝိုင်းကို အချိန်
မရွေး ပြောင်းလာခဲ့ကွယ့်’

‘ကဲ..မရွေ့တင်၊ ညည်းအကြားပဲ။ အမေက အချိန်
မရွေး ပြောင်းလာတဲ့’



ထိုနေ့က ဒေါ်ရွှေတင်တစ်ယောက် ရွာမှပြောင်းရန် ကြိုတင်ပြင်ဆင်သည့်အနေဖြင့် အဘွားဒေါ်ရွှေတုတ်ထံ လာပြောသောကိစ္စ အဆင်ပြေသွားသည်။

သိမ်ကုန်းလေးရွာ ကစဉ်ကလျားဖြစ်နေချိန် အဲဒီနှစ် က မိုးခေါင်တော့ စပါးမရ၊ ငရုတ်လည်း ပိုးကျအထွက် နည်းတာမို့ လယ်သမား၊ ယာသမား၊ ကိုင်းသမားတွေ လည်း ထွက်ကုန်သီးနှံတွေ ရောင်းစားဖို့ နေနေသာသာ ကိုယ့်ဝမ်းကိုယ်စားဖို့ပင် မလောက်ငဖြစ်ကြလို့ အတော် အတိဒုက္ခရောက်ကြရတယ်။ သိမ်ကုန်းလေးရွာသူရွာသား များကတော့ အတိဒုက္ခရောက်ကြဆုံးပါပဲ။

အဲဒီလိုအတိဒုက္ခများနေတဲ့ သိမ်ကုန်းလေးရွာသား တွေအနက် မမျှော်လင့်ဘဲ ဝင်ငွေကောင်းကောင်းရ စီးပွား ဖြစ်နေတဲ့ မိသားတစ်စုကတော့ ဦးကျွဲကြီးမိသားစုပဲ။ သူ့မိသားစုက အားလုံး(၉)ယောက်ရှိပါတယ်။ အဲဒီ(၉) ယောက်အနက် ဦးကျွဲကြီးမိန်းမနဲ့ သမီးပဲ အမျိုးသမီး တွေဖြစ်ပြီး ကျန်(၇)ယောက်က ကျားကျားလျားလျား ယောက်ျားသားတွေချည်းပဲ ဖြစ်တဲ့အပြင် အားကောင်း မောင်းသန်တွေချည်းပဲ။ ကိုယ်စီ၊ ကိုယ်စီ အလုပ်ကြမ်း လည်း လုပ်နိုင်ကြသူတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘယ်သူတွေ ဘယ်ပြောင်းပြောင်း သူတို့တွေကတော့ ဘယ်မှမပြောင်း ဘူးဆိုတဲ့ မိသားစုတွေပေါ့။

ဦးကျွဲကြီးရေ... ကျုပ်တို့အိမ်လေးဖျက်ပြီး သဖန်း ကုန်းရွာ ပြောင်းကြမယ်ဗျာ။ လူရော လှည်းပါ ကူပါဦး' 'ဟုတ်ကဲ့၊ ကူပါမယ်'

'မောင်ကျွဲရေ... အစ်မတို့ အင်းဇင်းပြောင်းမယ်။ အဲ ဒါ အစ်မတို့ စပါးကျီလေးဖျက်ပြီး လှည်းနဲ့ ပို့ပေးပါဦး'

'ဟုတ်ကဲ့ မကြီး၊ စောရင် ချက်ချင်းဆောင်ရွက်ပေး မယ်'

'ကိုရင်ငကျွဲ၊ ကျုပ်အိမ်ဖျက်ပြီး ပုံထားတယ်။ လှည်း (၂)စီးတိုက်လောက် ရှိမယ်ထင်တယ်။ ဒီနေ့ လက်ဆယ် ကန်ရွာ အရောက်ပို့ပေးဗျာ။ ဒီသစ်ဝါးတွေနဲ့ပဲ အိမ်ပြန် ဆောက်ရမှာမို့ ဒီနေ့ရောက်မှဖြစ်မယ်'

'အေးပါ... အေးပါ။ တို့သားအဖ လှည်း(၂)စီးနဲ့ တစ် ပြိုင်တည်း၊ တစ်ချိန်တည်း ပို့ပေးပါမယ်'

နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ဦးကျွဲကြီးတို့သားအဖများ မအားရ။ အိမ်အငှား ဖျက်သူကဖျက်၊ လိုရာအရပ် လှည်းနဲ့သယ်ပို့

ပေးသူက ပို့ပေးဆိုတော့ ဝန်ဆောင်ခတွေက တစ် တစ်နေ့ မနည်းရတာကလား။ ဒါ့အပြင် တစ်နေ့တာ သောက်ဖို့လည်း ကာယကံအိမ်ရှင်တွေက ကျွေးကြော် ကြတာဆိုတော့ ဦးကျွဲကြီးတို့ သားအဖတွေ ကြက် ဆန်အိုးတိုးဆိုသလို ဟန်ကျနေကြတယ်။

အိမ်ခြေ(၇၀)လောက်ရှိတဲ့ သိမ်ကုန်းလေးရွာ လတ်တလောဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေ နေ့ ဖြစ်မြင်မက်နေတဲ့ အိမ်မက်ဆိုးတွေ ရွာထဲမှာ ခွေးတွေ သလောက် အခြေအနေဖြစ်နေပေမယ့် ညဉ့်တိုင်း ချစ် ငင်ငင်အူနေတဲ့ ကြောက်ခမန်းလိလိ ခွေးအူသံတွေ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ရွာသူရွာသားများကို သွေးပျက် အားငယ်စေပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ တစ်နေ့တစ်နေ့ ရွာက ရွာသူရွာသား ပြောင်းရွှေ့သွားကြတာ အိမ်ခြေနှစ်ဆယ် အစိတ်လောက် ပဲ ကျန်တော့တယ်။ ဒီအခြေအနေက ရွာဦးကျောင်း တော်ကြီးနဲ့ ကျောင်းရှိ ရဟန်းသံဃာတော်များအတွက် ဆွမ်းကွမ်းအခက်အခဲဖြစ်လာတယ်။ ဒီကိစ္စဟာ တစ် တစ်ရက်ကိစ္စ မဟုတ်ဘူးလေ။ ဒါကြောင့် ရွာသား ဦးစော၊ ဗိန္ဒောဆရာကြီး အာဦးဖိုးဉာဏ်၊ ဦးစံနဲ့ ဦး ပြင်းတို့ ဆရာတော်နဲ့ တွေ့ဆုံသြဝါဒခံဖို့ ရွာဦးလျှောက် ကို ရောက်လာကြတယ်။

'ဒကာကြီးတို့ရွာမှာ တစ်နေ့တခြား အိမ်ခြေ နည်းလာပြီး ဘယ်လိုအစီအမံများ ရှိကြလဲ' ဆရာတော်ကြီးသည် ကျေးရွာလူကြီးများ ပေါ် ရောက်ရှိလာပြီး ဝတ်ဖြည့်ထိုင်ပြီးပြီးချင်း လိုက်သည်။

'မှန်ပါဘုရား၊ တပည့်တော်တို့ ရှေ့ဆက်ဘဝ မလဲဆိုတာ ဝေခွဲဖို့ခက်နေကြပါတယ်ဘုရား။ ဆရာ ကဲ့ရဲ့ သြဝါဒနာခံပြီး လိုက်နာဆောင်ရွက်ကြပါမယ်ဘုရား'

'အိမ်း... အိမ်း... ဘုန်းကြီးသဘောကတော့ ဒီရွာ၊ ဒီရွာ အိမ်ထောင်စုတစ်စု ကျန်သေးရင်တောင် ဒီရွာ၊ ဒီရွာ သင်္ခမ်းက ဘယ်ကိုမှ ကြမသွားပါဘူး။ ကပွဲယကြီး ဟာလည်း ငါးပါးသီလကို ခါးဝတ်ပုဆိုးလို ခြုံတင် ယောက်ပါ။ ဘုန်းကြီးနဲ့ အတူနေလာတာကြောင့် ဘုန်း ကြီး သိပါတယ်။ မဟုတ်မှန်တာ မပြောတတ်ဘူး။ အဖြစ်မှန်တွေ ပြောတယ်ဆိုတာ ဘုန်းကြီး



သို့ပါတယ်

‘မှန်ပါဘုရား’

‘သို့ပေမယ့် အိပ်မက်တိုင်းဖြစ်မယ်လို့ ဘုရားဟောခဲ့တာမှ မဟုတ်ဘဲ’

‘မှန်ပါ။ ဆရာတော်ကြီးနဲ့ ကျောင်းရှိ ရဟန်းသံဃာတော်များအတွက် ဆွမ်းကွမ်းမပြည့်စုံမှာ စိုးတဲ့အတွက် တပည့်တော်တို့ စွမ်းနိုင်သမျှ ဆောင်ရွက်ပေးမယ်ဆိုတာ ဆရာတော်ထံလာပြီး လျှောက်ထားကြတာပါဘုရား’

‘ဆွမ်းကွမ်းပေးပျာစုအတွက် ဒကာကြီးတို့ မပူကြပါနဲ့။ ဆင်ကျုံးတောရကျောင်းတိုက်ကြီးက ကိုယ်တော်တွေတောင် ရမည်းသင်းမြို့ပေါ်တက်၊ တန်းဆွမ်းကြွ ဆွမ်းခံကြတာပဲ။ ဘုန်းကြီးတို့လည်း မြို့ပေါ်တက် ဆွမ်းခံကြပါမယ်။ ဝိနည်းတော်နဲ့လည်း ညီပါတယ်’

‘ဆရာတော်ကြီးရဲ့ မိန့်ကြားချက် ကြားရတာ တပည့်တော်တို့ အားရဝမ်းသာလှပါတယ်ဘုရား။ လောလောဆယ်တော့ တန်းဆွမ်းကြွတာ မပြုပါနဲ့ဦးဘုရား။ အခုလာတဲ့ မိသားစုတွေကပဲ ဆွမ်းကွမ်းပေးပျာစုကို တာဝန်ယူပါမယ်ဘုရား’

ထိုနေ့က သူကြီးဦးစော၊ ဗိန္ဒောဆရာကြီး အဘဦးဖိုးဉာဏ်၊ ဦးစံနှင့် ဦးသက်ပြင်းတို့ ရွာလူကြီးများ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ သောကများ သက်သာကာ ကျောင်းမှ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ မိန့်ကြားချက်များကိုလည်း လက်ရှိရွာတွင် ရှိနေသေးသည့် အိမ်ထောင်စုများကို လက်ဆင့်ကမ်း ပြောပြလိုက်ကြသည်။

‘ပြောင်းချင်သူပြောင်း တို့မပြောင်း’

‘ခြောက်ချင်တိုင်းခြောက် တို့မကြောက်’

‘ဟဲ့...ဟဲ့...ဘာတွေလဲ၊ စာတွေ ပေါ်လာပြန်ပြီလား’

‘စာတွေ ထပ်ပေါ်လာတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဦးကျွဲကြီးတို့ သားအဖတွေ အိမ်ဟောင်းတွေဖျက် လက်ဆယ်ကန်မှာ သွားပို့ပြီးအပြန် သောက်စားမူးယစ်ပြီး အော်ချင်တာ အော်လာကြတာပါ’

‘အမယ်လေးတော်၊ နဂိုကမှ လူတွေ သွေးလေချာတ်ချားနေတဲ့ကြားထဲ ဒင်းတို့က တစ်မှောင့်’

‘အဘွားကြွယ် သေလို့တဲ့’

‘အဲတော့၊ သွားသွားလာလာ စားစားသောက်သောက် အကောင်းတိုင်းကြီးက ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး သေ

တာလဲ’

‘မနေ့က ကိုရင်ပေတလူ ဆွမ်းချိုင့်လာယူတုန်းက တောင် ခေတ်ကြီးက ကောင်းတာမဟုတ်ဘူး၊ ရတနာသုံးပါးမမေ့ကြနဲ့ ကိုရင်။ နေပူထဲလည်း သိပ်မထွက်နဲ့။ ကျောက်ကြီးပေါက်တတ်တယ်လို့ပြောပြီး ကိုရင်ပေတလူအတွက် ထန်းလျက်လျှိုလိုက်သေးသတဲ့’ (ကိုရင်ပေတလူသည် ဗိန္ဒောဆရာကြီး အဘဦးဖိုးဉာဏ်၊ အဘွားဒေါ်ကြွယ်တို့၏ မြေးဖြစ်သည်။ ကိုရင်တွင် ရှင်ဘွဲ့ရှိပါသည်။ သို့သော် ရွာကလူတွေက လူအမည် ပေတလူကို အစွဲပြု၍ ကိုရင်ပေတလူဟု ခေါ်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။)

‘ဟိုအိပ်မက် စတာလား မသိဘူးနော်’

‘ဟယ်...မဦးမချွတ်။ အဘွားကြွယ်အသက်က (၇၀) ရှိပြီဟဲ့။ တောသူတောင်သားမို့ ထင်းခွေရေခပ် လုပ်နေနိုင်သေးတာ။ အရွယ်က အချိန်တန်နေပြီပဲ’

နေရာတကာ အကြောင်းကြီးငယ်ကိစ္စဖြစ်တိုင်း ရွာမှာ ဖြစ်တဲ့အိပ်မက်ကို ဆွဲစပ်ပြီး ပြောတတ်တဲ့ မကြာစီဆိုသူကို သူငယ်ချင်း မဖြူအေးက ပြောလိုက်သည်။

ခက်တာက ရွာမှာ အိမ်ခြေအစိတ်၊ နှစ်ဆယ်လောက် ကျန်သေးတယ်ဆိုပေမယ့် အိမ်ရှိလူကုန် ရှိကြတာမဟုတ်ဘူး။ ယောက်ျားသားတစ်ယောက်စ နှစ်ယောက်စ အိမ်စောင့်ထားပြီး ကျန်အိမ်သားတွေက မြို့တက်နေသူနေ၊ နီးစပ်တဲ့ ဆွေမျိုးရှိတဲ့ ရွာတွေမှာ သွားနေသူနေကြတာကြောင့် ညဉ့်ညဉ့်ဆို ငှက်ဆိုးထိုးသံနဲ့ ခွေးအူသံတွေက လွဲလို့ ဘာသံမှမကြားရဘူး။ ခွေးအူသံကလည်း ရွာကလက်ကျန်ခွေးတွေ အူတာမဟုတ်ဘူး။ ရွာမှာလည်း ခွေးသိပ်မရှိတော့ဘူး။

‘တို့အဖေပြောတာ ငါသတိရတယ်။ အိမ်မွေးသတ္တဝါ ကျွဲ၊ နွား၊ မြင်း၊ ခွေး စတဲ့သတ္တဝါတွေဟာ လူတွေထက် ဝိညာဉ်တစ္ဆေ၊ သရဲ၊ မကောင်းဆိုးဝါးတွေကို ပိုပြီး မြင်တွေ့နိုင်သလို အန္တရာယ်ကျရောက်တော့မယ် ဆိုတာကိုလည်း ကြိုသိသတဲ့’

‘အေး...အဲဒါ ငါလည်းကြားဖူးတယ်’

‘ဒါ...ဒါဆို ဟိုအိပ်မက်က မက်သလို ကပ်ဆိုက်မယ်။ အန္တရာယ်တွေ ကျရောက်တော့မှာ ခွေးတွေက ကြိုသိပြီး ခွေးတွေ ရွဲက ပျောက်ကုန်သလားပဲနော်’

‘လာပြီ တိုးမောင်၊ မင်းကို ကြာစိနဲ့ ပေးစားဖို့ပဲ’

ကောင်းတယ်။ တစ်ခါလာ အိပ်မက်နဲ့ ဆွဲစပ်ပြီး တွေး
တော့ ပြောတော့တာပဲ။ အလကားနေရင်း ရွာကလူတွေ
သွေးပျက် ကယောင်ချောက်ချားတွေ ဖြစ်နေရတဲ့ကြားထဲ
မင်းက တစ်မှောင့်

“ငါလည်း ထင်တာပြောမိတာပါ ဘကြည်ရာ။ ကဲ
ကွာ၊ ဒါဆို ရွာထဲက ခွေးတွေ ဘယ်ပျောက်ကုန်လဲ”

“အေး..အေး..သိချင်ရင် ငါပြောပြမယ်။ ခွေးဆိုတဲ့
သတ္တဝါဟာ အိမ်မွေးသတ္တဝါတွေထဲမှာ သစ္စာအရှိဆုံး
သတ္တဝါပဲ။ ဘယ်လောက်တောင် သစ္စာရှိသလဲဆိုရင်
တချို့တချို့သော လူ့အမည်ခံလူတွေထက် သစ္စာရှိတယ်။
သခင်သာတဲ့အခါမှာလည်း သခင်အနီးမှာ အတူနေပြီး
သခင်ကို စောင့်ရှောက်သလို သခင်နဲ့ချာတဲ့အခါမှာလည်း
ပစ်ခွာမသွားဘဲ အနီးမှာ အနာခံနေ အသက်အသေခံပြီး
သခင်ကို စောင့်ရှောက်တဲ့ သတ္တဝါမျိုးဆိုတာ မင်းသိ
ထား။ သစ္စာမရှိ၊ ကျေးဇူးမသိတဲ့ လူတွေထက် တန်ဖိုးရှိ
တယ်”

“အေး..အဲဒါ ဘာဖြစ်လဲ”

“ဘာဖြစ်ရမလဲ။ ရွာကလူတွေ ပြောင်းရွှေ့နေကြတာ
မင်းမမြင်ဘူးလား။ ခွေးတွေ သူတို့သခင်ပြောင်းရာ သူတို့
လိုက်ပါသွားကြတာပေါ့။ သခင်မရှိတဲ့ ခွေးလေခွေးလွင့်
များကျတော့လည်း အိမ်ခြေနည်းသွားတဲ့ရွာမှာ အစာရေ
စာ ခက်ခဲတော့ ရေကြည်ရာ မြက်နုရာဆိုတာလို အစား
အစာရနိုင်မယ့် နေရာဒေသတွေ ထွက်သွားကြလို့ မြင်နေ၊
တွေ့နေကျ ခွေးတွေတို့ မြင်ကွင်းက ပျောက်သွားကြတာ
ပါ တိုးမောင်ရာ။ တောင်တွေးမြောက်တွေး လျှောက်



မတွေးစမ်းပါနဲ့ကွာ”

သိမ်ကုန်းလေး ရွာသူရွာသားတွေ ကိုယ့်သောတာ
ကိုယ် ပူတာ၊ အေးတာတွေ သတိမထားနိုင်ဘဲ သယ်
ပြောင်းရွှေ့နေရတော့ ကိုယ်စီ၊ကိုယ်စီ အတော်ပင်တန်
ကြပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ တော်သလင်းနေ ပုစွန်သေဆုံး
စကားလိုပဲ အဲဒီအချိန် အဲဒီအခါတုန်းက ကျဲကျဲတောင့်
ပူပြင်းလှတဲ့ နေရောင်အောက်မှာ သောကကို ရင်သ
ပိုက်ကာ လှုပ်ရှားနေကြရတာကိုး။

“ဦးကျွဲကြီးသား အလတ်ကောင် ကျော်သိန်း ပိုမို
လို့ ဆေးရုံပို့တာ လမ်းမှာပဲ ဆုံးသွားသတဲ့”

“ကျော်သိန်းဆိုတဲ့ကောင်က အလွန်ကြမ်းတဲ့ကောင်
တော်ရုံမြေလောက်တော့ အမြီးဆွဲပြီး ကိုင်ရိုက်ပစ်
စန့်သွားတာပဲ။ အခုဟာက အငိုက်ခံလိုက်ရတာ”

“ဦးစံရေ၊ ကျုပ်တော့ စိတ်ထဲ စံနောင်စနင်းဖြစ်တယ်
ဗျာ။ သူကြီးအိမ်သွားပြီး စကားစမြည်လေး ပြောကြည့်
ကောင်းပါလေ့ ဖိုးသက်ပြင်း။ သွားကြတာပေါ့”

“ဟော..ဦးစံနဲ့ ဖိုးသက်ပြင်းတို့ပါလား။ လာကြ
ထိုင်ကြ။ မရွှေတင်ရေ..အကြမ်းအိုးနဲ့ ထန်းလျက်
ကွာ”

သူကြီးဦးစောသည် ဦးစံနှင့် ဖိုးသက်ပြင်းတို့ကို ခြံ
ဆိုရင်း သူကြီးကတော်ကို တစ်ဆက်တည်း ရေခွေးကြီး
အိုးနှင့် ထန်းလျက် ယူခဲ့ရန် ပြောလိုက်သည်။

“သူကြီးရေ.. ဒီတစ်ခါ ကျုပ်တို့ ပြောမယ့်
အလေးအနက်ထား စဉ်းစားစေချင်တယ်ဗျာ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ပြောပါဗျာ။ ကျုပ်တို့က ကောင်းတိုင်း
ဆိုးတိုင်ပင် ဆိုတာလို နေလာကြတဲ့သူတွေပဲဟာ”

“ဒီလိုဗျ သူကြီး”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဖိုးသက်ပြင်း ပြောပါဗျာ”

“ဒီလိုပါ။ ကျွန်တော်တို့ရွာမှာ ကပ္ပိယကြီး အိမ်
စကားတွေ ယုံတဲ့သူတွေရှိသလို မယုံတစ်ဝက် ယုံ
ဝက် ဆိုသူတွေနဲ့ လုံးဝမယုံကြည်တဲ့လူတွေလည်း
ပါတယ်။

အဲဒီလိုအခြေအနေမှာ အံ့ဩစရာကောင်းတာ
ရေပဲ၊ တန်ဆောင်း၊ ဘုရားပြို ဘုရားပျက်၊ အိမ်၊ သင်္ခါ
စတာတွေမှာ အကွဲရာစာလုံးတွေနဲ့ ရွာပျက်မယ်၊
ဆိုက်မယ်။ ဘီလူးဝင် ဘီလူးစားမယ်။ ပြေးနိုင်မှ

ယ်။ မသေချင်ရင် အမြန်ထွက်သွား စသဖြင့် စာတွေဟာ ဉာဉ်ရဲ့ နေရာအနှံ့မှာ ပေါ်လာတယ်။ သူ့ကြီးအိမ်ရှေ့က သောင်ပင်နဲ့ အိမ်နောက်က စပါးကျီမှာတောင် စာလုံးစာ ဘန်းတွေ ပေါ်ခဲ့တယ်လေ။ ဒါတွေဟာ တော်ရုံကိစ္စ ထူးခြားဖြစ်စဉ်တွေ မဟုတ်ဘူး။ ဂမ္ဘီရုဆန်တဲ့ ဖြစ်စဉ်တွေ

အဲဒီဂမ္ဘီရုဖြစ်စဉ်တွေကို အလေးမထား၊ မယုံကြည် ကြသူတွေထဲမှာ ဗိန္ဒောဆရာကြီး အဘဦးဖိုးဉာဏ်လည်း ပါတယ်။ သူ မယုံကြည်တဲ့အကြောင်း ကျွန်တော်တို့ကို ပြောသလို အလျဉ်းသင့်ရင် သင့်သလို တခြားလူတွေကို သည်း ပြောတာ သူ့ကြီးလည်း သိပါတယ်။ သူက ကံ ဆောင်းနေတော့ ဘာမှမဖြစ်ပေမယ့် သူ့ဇနီး အဘွားဒေါ် ဩယ် အိပ်ရာပေါ် အိပ်နေရင်း ဘာဖြစ်လို့ ဘာဖြစ်မှန်း သိ သေဆုံးသွားရှာတယ်။ ဒါက ပထမဖြစ်စဉ်ပဲ။ ထန်း သီးကြွေခိုက် ကျီးနင်းခိုက်ဆိုသလို တိုက်ဆိုင်တာပါလို့ ပြောချင်ပြောဦး ကျုပ်လက်ခံပါတယ် သူ့ကြီး။ နောက် ဆက်သိန်းကိစ္စ။ ဦးငွေစောင်းတို့အိမ် ကျောင်းဖြူကုန်းရွာ ပြောင်းပေးရမှာမို့ မနက်အစောကြီးကတည်းက ကျော် သိန်းအပါအဝင် ကျွဲကြီးတို့ သားအဖတွေ တစ်ယောက် တစ်လက် ဦးငွေမောင်းအိမ်ကိုဖျက်ပြီး ဦးငွေမောင်းတို့ ဩထဲမှာ ခုတ်၊ ဝါးတွေ စုပုံထားလိုက်ကြတယ်။ နေ သည်ဝိုင်းက နေပူဒဏ်ပြင်းတော့ နွားတွေလည်းပန်း၊ လူ တွေလည်းနွမ်းတာကြောင့် ညနေစောင်းမှ ပို့မယ်လို့ ဖခင် တဲ့ ဦးကျွဲကြီးကပြောပြီး နွားတွေကို အစာကျွေး တိုက် အနားပေးထားလိုက်တယ်။ သူတို့သားအဖတွေ တောတော အရက် အကြီးသုံးလုံးကို အလယ်မှာ သောင်ပြီး တစ်ခွက်တစ်ဖလား သောက်စားကာ တစ်မှေး တစ်ရေ ခဏမှေးလိုက်ကြတယ် ဆိုပါတော့

ဟေ့ကောင် ကျော်သိန်း၊ ညနေ(၅)နာရီထိုးတော့ ဩထဲ ထ...ထ။ ကျောင်းဖြူကုန်းရွာ သွားကြစို့။ ကျွန် တောင်တွေ တို့လှည်းတွေပေါ် သစ်ဝါးတွေ ဝိုင်းတင် ကြဦး

အား...အဘ၊ ကျုပ်တော့ ပိုးထိပြီ
ဟေ့...အဲဒီကောင် ဘယ်မှာလဲ၊ ဘယ်မှာလဲ
ဟို...ဟိုမှာ၊ သစ်ပုံဘေးမှာ ခွေနေတယ်။ မြွေပွေး မြွေပွေး

* ကိုင်းကွာ၊ ကိုင်း...သေစမ်း၊ ဖြောင်း...ဖြောင်း...
ဖြောင်း

ဦးကျွဲကြီးသည် လက်ထဲတွင် အသင့်ရှိနေသော နှစ်တစ်လက်မ သစ်သားချောင်းနှင့် သုံးချက်ဆင့်ရိုက် လိုက်ရာ မြွေပွေးသေသွားသည်။

* ကဲ...ကဲ... ဟေ့ကောင်တွေ၊ ကျော်သိန်းကို ငါ လှည်းပေါ်တင်၊ ဆေးရုံအမြန်ပို့ကြမယ်

ထိုနေ့က ကျော်သိန်း ဆေးရုံမရောက် လမ်းမှာသေ ဆုံးသွားသည်။

* ကျော်သိန်းရက်လည်ပြီး နောက်တစ်နေ့ ဦးကျွဲကြီး နွားစာစဉ်းရင်း ရုတ်တရက် လဲကျသေဆုံးပြန်တယ်။ ကျုပ်စဉ်းစားမိတာတော့ ကပ္ပိယကြီးအိပ်မက်တွေကို မယုံ ကြည်တဲ့သူတွေထဲမှာ ဦးကျွဲကြီးတို့ သားအဖတွေက ထိပ် ဆုံး။ ပြီးတော့ အဘဖိုးဉာဏ်။

တကယ်တော့ ကျုပ်တို့တွေလည်း အဘဖိုးဉာဏ် ပြောင်းသွားကတည်းက ပြောင်းသွားသင့်တာ။ ဆရာ တော်ကြီးနဲ့ သူ့ကြီးကို အားနာလို့။ အခုတော့ အန္တရာယ် တွေ တစ်စ၊ တစ်စ နီးလာပြီ။ ကျန်လူတွေအားလုံး ရွာက ပြောင်းသင့်ပြီထင်တယ်

* ကဲ...ကဲ... မမြင်ရတဲ့အန္တရာယ်တွေနဲ့ ထူးခြားဆန်း ပြားတဲ့ ဂမ္ဘီရုဖြစ်စဉ်တွေ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ ကြုံလာတော့ ကျုပ်လည်း ခင်ဗျားတို့ကို မတားတော့ပါဘူး။ အခုပဲ ဆရာတော်ကြီးကို သွားလျှောက်ကြမယ်။ ဆရာတော်ကြီး နဲ့ သံဃာတော်တွေကို သင့်ရာ ကျောင်းသင်္ခမ်းတွေမှာ ပထမပြောင်းရွှေ့ပေးပြီး ကျုပ်တို့တွေလည်း တစ်ဆက် တည်း ပြောင်းကြတာပေါ့ဗျာ

ထိုနေ့ကစ၍ သိမ်ကုန်းလေးရွာ ရမည်းသင်းမြို့နယ် အတွင်းက ပျောက်သွားခဲ့တာ အံ့ဩစရာ အဖြစ်အပျက် တစ်ခုပါ။ အခုတော့ အဲဒီရွာရဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် ရန်ကုန်- မန္တလေး ကားလမ်းဟောင်းတစ်လျှောက် အစိုးရစက်ရုံ၊ အလုပ်ရုံကြီးတွေနဲ့ လုပ်သားတွေ နေ့စဉ် သွားလာလှုပ် ရှားနေကြတာမို့ စည်ကားလှပါတယ်။

တောင်တိုင်းမှာလည်း ပတ္တမြားမရှိ၊ တောတိုင်းမှာ လည်း စန္ဒကူးမရှိ ဆိုပေမယ့် နေရာတိုင်းမှာ ဂမ္ဘီရုဖြစ်စဉ် တွေရှိတယ်ဆိုတာ အားလုံးသိထားသင့်ပါတယ်။

ဝင်းသောင်(ရမည်းသင်း)

အော်သံနှင့်
ဂန္ထီရအဖြစ်ဆန်း
အောင်ချိုနွဲ့ဘွား



အိုကြီးရှေ့က ဖြတ်လျှောက်
နေကျဖြစ်သည်။

အော်သံက အတန်ပင် ကျယ်လောင်လှသည့်
ဦးကောင်းလွင် နားနှင့်ဆတ်ဆတ် ကြား
သည်။ ဘေးဘီကို အကဲခတ်ကြည့်ရာ များစွာ
ချင်းဆိုင် အိမ်ရှေ့မှ စက်ဘီးပြင်ဆရာကြီး သူ့အလုပ်
ကုန်း၍လုပ်နေသည်။ အော်သံကို ကြားလိုက်ဟန်
ရှေ့ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ပင် ရောက်နေပြီဖြစ်သေး
ကြီးတစ်ယောက်သည် ခုနလေးတင်မှ သူ့ကို ဖြတ်
သွားသည်။ အော်သံကို ကြားသွားဟန်မတူ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူသည် လူမှုရေးကို အလွန်ဝင်
ပါ များစွာအလေးထား၍ လူမှုရေးနှင့်ဆိုင်သော
လုပ်ငန်းတွင် ဝင်ရောက်အလုပ်လုပ်ကိုင်သူပီပီ
လူမှုရေးကြောင့်ဖြစ်စေ အန္တရာယ်ဘေးဒုက္ခတစ်ခုခု
ဖြစ်စေ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်၏ ကယ်ပါ ယူပါ
စာ အော်သံကို ကြားလျက်နှင့် လျစ်လျူရှု၍
မသင့်၊ မဖြစ်။

“လာကြပါ..ကယ်ကြပါ..လာကြပါရှင်”
ထိုစဉ် အိမ်အိုကြီးထဲက အော်သံထပ်ထပ်
သည်။ ဦးကောင်းလွင်သည် ဘာမျှတွေဝေမနေ
အိုကြီးထဲသို့ စွတ်ဝင်ပြေးခဲ့သည်။..တံခါးမကြီး
စည်ခန်းလို အခန်းကျယ်၏ အလယ်၌ အမျိုးသမီး

အော်သံ။
‘လာကြပါဦး...ကယ်ကြပါဦး...ကယ်ပါ’
ငယ်သံပါအောင် အော်သည့်အသံ။ အမျိုးသမီးတစ်
ယောက်၏ စူးစူးဝါးဝါး အော်သည့်အသံ။
လက်ထောက် မြို့နယ်မီးသတ်ဦးစီးမှူး ဦးကောင်း
လွင် ခြေလှမ်းသွက်သွက် လှမ်းနေရာမှ ရုတ်တရက်
ရပ်သွားသည်။ ဤအဝေရာလမ်းထဲမှ ဖြတ်၍ မြို့နယ်
မီးသတ်ရုံးကို လမ်းလျှောက်ရုံးတက်ခဲ့သည်မှာ ဆယ်ရက်
ရှိပြီ။ ဤခြံစည်းရိုးပျက်နေသော နှစ်ထပ်ပျဉ်ထောင်အိမ်

ယောက် မတ်တတ်ရပ်နေသည်။ အလင်းရောင်က အားနည်းနည်း ပြတင်းပေါက်များက ပိတ်ထားခြင်းကြောင့်။

သူ့ကိုမြင်သော် အမျိုးသမီးက ပွင့်နေသောအိပ်ခန်းဟု ယူဆရသည့် အခန်း၏ တံခါးဆီသို့ ပြေးသွားသည်။ အင်္ကျီ ကြယ်သီးများ ပြုတ်ထွက်နေသည်။ ထဘီကို ဇွန်တောင်ဆွဲထားသည်။

ဦးကောင်းလွင် နောက်ကပြေးလိုက်ရန် ဟန်ပြင်ပြီး ချက်ချင်း အသိတရား ဝင်လာသောကြောင့် တံခါးကြီးမှ ဝင်ပြီးသော ရှေ့ခြေလှမ်းကို ရပ်ထားလိုက်သည်။ ထိုစဉ် နောက်ဘက်မှထွက်လာသော အဒေါ်ကြီးတစ်ယောက်က လူစိမ်းဝင်ရပ်နေပုံကိုကြည့်၍ မေးလေ၏။

‘ဒါ ဘယ်သူလဲ၊ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ’

‘ကျွန်တော်လား၊ ဒီအိမ်ကြီးထဲက မိန်းမအော်သံကြားလို့ ဝင်လာတာပါ။ ကယ်ကြပါဦးလို့ တစာစာအော်ခဲ့တာပဲ’

‘ဒီလိုလားကွယ့်’

‘ဟုတ်ပါတယ်။ စောစောက အမျိုးသမီးတစ်ယောက် အဝတ်အစားဖရီဖရဲနဲ့ ဟောဟုတ်ခါးပွင့်နေတဲ့ဆီ ဝင်သွားတယ်။ အိပ်ခန်းထဲဝင်တာပဲ။ ဘာဖြစ်လို့လဲ။ ဘာကြောင့် အော်တာလဲ။ ဘယ်သူက ဗလက္ကာရပြုခဲ့လို့လဲ’

ဦးကောင်းလွင်က စက်သေနတ်ပစ်သလို တရစပ်မေးပစ်လိုက်သည်။ အသက်ရှစ်ဆယ်ခန့် အဒေါ်ကြီးက ဘာမှမဖြစ်သလို ဦးကောင်းလွင်ကို ခပ်အေးအေး ငေးကြည့်နေသည်။ ပြီးမှ-

‘အော်သံ ဟုတ်လား၊ ဒီအိမ်ထဲက အော်တဲ့အသံလား’

‘ဟုတ်တယ်..ဟုတ်တယ်’

‘အဲဒီ အော်သံက အဲဒီလိုရှိတယ်။ အော်တဲ့ မိန်းမလေးတော့ မရှိဘူး။ အော်သံပဲ ရှိတာပါ’

‘ဗျာ..ဗျာ’

‘ဟုတ်တယ်။ အဲဒီ အခုကြားရတဲ့ အော်သံက လူအော်တဲ့အသံ မဟုတ်ဘူး’

‘အို..လူအော်တဲ့အသံမှ မိန်းမတစ်ယောက်အော်တဲ့အသံပဲ။ ကျွန်တော် အသေအချာကိုကြားခဲ့တာ။ ဘာတွေ ကွယ်စရာရှိလို့လဲ။ ဒါမျိုးက အမှုကြီးငယ်ဖြစ်နိုင်တယ်။ အခုလေးတင်ပဲ အမျိုးသမီးက အိပ်ခန်းဘက်ဝင်သွားတာ

တွေ့ခဲ့တယ်။ အဝတ်အစားဖရီဖရဲနဲ့ဆိုတော့ တစ်ယောက်ယောက်က တစ်ခုခုလုပ်တာကို ခံရလို့အော်ခဲ့တာပဲ။ အဒေါ်ကြီး ဘာကိုဖုံးကွယ်ချင်လို့လဲ’

‘ဟင်..ဒီလိုမဟုတ်ရပါဘူး။ ဘာမှလည်း မဖုံးကွယ်ချင်ပါဘူး။ လာ..လာ..မောင်ရင်၊ ဟောဒီနားက ဆက်တီမှာ ဝင်ထိုင်ပါဦး။ ဒေါ်ကြီး ရှင်းပြပါ့မယ်’

‘ဟုတ်ပါပြီ။ အခက်အခဲရှိရင်ပြော၊ ကျွန်တော်က လူမှုရေးကိစ္စတွေမှာ အမြဲပိုင်းကူပေးတဲ့ မီးသတ်တပ်ဖွဲ့ကပါ အဒေါ်ကြီး’

ထိုစဉ် အိမ်ရှေ့တံခါးမှ လူကြီးတစ်ယောက် ပေါ်လာသည်။

‘ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ။ ပူညံ့ ပူညံ့နဲ့’

‘ဟော..ကိုဖေတင်၊ အတော်ပဲ။ လာ..လာ..ထိုင်ပါဦး။ ဟောဒီက သူငယ်လေးက ဒီအိမ်ထဲက အော်သံကြားလို့ ဝင်လာတာပဲ။ အမျိုးသမီးတစ်ယောက် အဝတ်အစား ဖရီဖရဲနဲ့ အိပ်ခန်းထဲ ဝင်ပြေးသွားတာ မြင်လိုက်လို့တဲ့’

‘ဟုတ်ပါတယ်။ အဲဒါ ဗလက္ကာရပြုမှုတို့ဘာတို့ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒီအဒေါ်ကြီးက တစ်ခုခုထိမ်ချန်ထားသလိုပဲ။ ဘာမှမကြောက်နဲ့။ ကျွန်တော်ကူညီပါ့မယ်’

‘မကြောက်နဲ့၊ ဟုတ်လား။ အေးကွယ်၊ အဖြစ်မှန်ပြောပြပါ့မယ်။ မောင်ရင်သာ မကြောက်နဲ့။ အဲ..အဲ..ကိုဖေတင်။ အဖြစ်မှန်ကို နင်ပဲ ပြောပြလိုက်ပါတော့’

‘ဟုတ်တယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်က ပြောထွက်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဦးဦးပဲပြောမယ် ငါ့တူ။ ဒါနဲ့ ငါ့တူက ဒီမြို့ကို မကြာခင်လေးကမှ ပြောင်းလာတဲ့ လက်ထောက်မြို့နယ်မီးသတ်ဦးစီးမှူးလား’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ’

‘ဒါကြောင့် ဒီအိမ်ကြီးရဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေကို မသိသေးတာပေါ့။ ဖြစ်ကြောင်းရယ်ကုန်စင်ကို ပြောပြမယ်။ နားထောင်မယ်လား’

‘နားထောင်ပါ့မယ်’

‘ဒီလိုကွယ့်’

သို့ဖြင့် လွန်ခဲ့သော အနှစ်သုံးဆယ်က အဖြစ်တွေကို စက်ဘီးပြင်ဆရာ ဦးဖေတင်က ပြန်ပြောပြသည်။



နှစ်အကြာတွင် သူလည်း သေရွာသို့ မြန်းလေ၏။

သူနှင့် ကြံရာပါ သူ့ထောင်ချောက်ကို ဝိုင်းဖန်တီးပေးသည့် သူ့အဒေါ်ကြီးသာ လူ့ပြည်၌ ကျန်ရစ်သည်။ သို့သော် အသက်က ရှစ်ဆယ်ကျော်လေပြီ။ မကြာသေးမီကမှ လက်စွဲတော် အိမ်မွေးခြံပေါက် အိမ်ဖော်အေးတင် အသက်ခုနစ်ဆယ်တွင် သေဆုံးသွားသောအခါ ဒေါ်တင် တင်ကြိုင် ဖော်မဲ့တစ်ကိုယ်တည်း အိမ်အိုအိမ်ဟောင်းကြီး၌ ကျန်ရစ်သည်။ လူသူအဖော်သာမဲ့သည်။ သူတူမ မိမိကြီး၏ နာနာဘာဝ မကျွတ်မလွတ်သည့် ဝိညာဉ်ကတော့ ဤအိမ်ကြီးတွင် ရှိနေခဲ့သည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် အော်သံများ ဤအိမ်ကြီးက ထွက်ထွက်လာသည်။

‘လာကြပါ..ကယ်ကြပါ..လာကြပါရှင့်’

ဤအော်သံမျိုးကို မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် စက်ဘီးပြင်ဆိုင်ဖွင့်ထားဆဲဖြစ်သော ဦးဖေတင်လည်း ရံဖန်ရံခါဆိုသလိုကြားသည်။ သူသည် လွန်ခဲ့သော အနှစ်သုံးဆယ်က မိမိကြီးနှင့် သူ့အဒေါ်တို့၏ ကမ်းလှမ်းမှုကြောင့် လက်ထောက်မြို့ပိုင်ကို ထောင်ချောက်ဆင် အဖိုင်ကြံ့တွင် ငွေယားလေး မက်မက်ရ၍ ကြံရာပါ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။

ယခုလည်း အော်သံ။ အိမ်ကြီးထဲက အော်သံကြောင့် ပတ်သက်လာသော လက်ထောက်မီးသတ်မြို့နယ်မှူး ဦးကောင်းလွင်ကို တစ်ချိန်တုန်းဆီက အော်သံကြောင့် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော ဇာတ်လမ်းကို ဦးဖေတင် အစအဆုံး ပြောပြလိုက်သည်။

ယခင်က ရာအိမ်မှူး ဦးကျောက်ဒိုးသည် ယခုအသက်(၇၅)နှစ်ကျော်ကျော်ရှိ ဗေဒင်ဆရာကြီး ဖြစ်နေသည်။ ဦးဖေတင်၊ ဒေါ်တင်တင်ကြိုင်တို့၏ ပြောပြချက်ကို နားထောင်နေသည့် ဦးကောင်းလွင်၏ဘေးသို့ ရာအိမ်မှူးဟောင်း ဗေဒင်ဆရာကြီး ဦးကျောက်ဒိုးလည်း ကပ်လာသည်။

‘အော်သံ၊ အဲဒီအော်သံကြောင့် နံမတည့်သူ နှစ်ယောက် အိမ်ထောင်ကျခဲ့ပြီး စနေသားနဲ့ ကြာသပတေးသူတို့ ပျက်စီးခဲ့ကြရတယ်။ အခု အော်သံကိုကြားလို့ လာခဲ့သူက တနင်္လာသားမဟုတ်လား ဦးကောင်းလွင်’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘အိမ်..အန္တော၊ ဂဘော၊ စရေ၊ ဝံသေတဲ့။ ကမ္ဘာ့မိတ်ဓာတ်ပဲ။ ဒီတနင်္လာသားဟာ အော်သံပေးပေးနေတဲ့

ကြာသပတေးသူ စောင့်နေတဲ့ မိတ်ဖက်ဖြစ်တယ်။ ဒါ့မောင်ရင် ဘယ်နေ့၊ ဘယ်နှစ်ခုဖွားလဲ’

‘ကျွန်တော့်အသက် သုံးဆယ့်နှစ်နှစ်ပါ’

‘အိမ်..ရပြီ။ အခု သုံးဆယ့်နှစ်နှစ်ဆိုတော့ လေး။ အဲ..ဆရာလေးက သိုက်ဖွားပဲ။ ငွေရွှင်မယ်။ ပေါက်တာတို့ ဝင်ငွေများများ အမွေရတာတို့ကိန်းရှိတယ်။ တွက်ကြည့်တော့ အခု မူလဇာတာနဲ့ ကောဇာဂြိုဟ်ရော ရှိတဲ့နေရာကိုကြည့်၊ လက်နဲ့ (၁၁)တန်မှာ ကြာသပတေးဂြိုဟ် ရောက်နေတယ်။ ထိဆုကြီးပေါက်မယ်။ အလုံးလိုက် အခဲလိုက်ရမယ်။ အခုချိန်ဟာ ဇနက ရထားဆိုက်ကိန်းနဲ့ တိုက်နေတယ်။ ဘုန်းတန်ခိုး နေချိန်မို့ နာနာဘာဝ၊ တစ္ဆေ၊ သရဲ မပူးမကပ်နိုင်ဘူး။ အခု နာနာဘာဝက ခြောက်ဖို့ခေါ်တာ မဟုတ်ဘူး။ လို့ ပေးဖို့ခေါ်တာ’

‘အို..သူမှာ ပေးစရာဘာရှိလို့လဲ’

စက်ဘီးပြင်ဆရာက ဝင်မေးသည်။

‘သိဘူးလေ။ ပေးစရာမှ တစ်လုံးတစ်ခဲကြီးကို ဤစကား မှန်ခဲ့သည်။ ဂမ္ဘီရပညာကို လိုက်ယုံပေမည်။

မကြာမီ ဒေါ်တင်တင်ကြိုင် ကွယ်လွန်သည်။ ခံမည့်ဆွေမျိုးက ဟိုအထက်ချင်းတွင်း ကလေးမြို့ ရာဇဂြိုဟ်တွင် ရှိသည်ဆိုသော်လည်း အချိန်မီလေးနဲ့ တစ်နေ့ အိမ်ရှေ့က ဖြတ်အသွား ဦးကောင်းလွင် အော်သံကြားရသည်။

‘လာကြပါရှင့်..လာကြပါ’

သူ အိမ်ထဲဝင်သွားသော် မိမိကြီးက အော်သံတက်သွားသည်ကို မြင်ရသည်။ လက်ယပ်ခေါ်၍ ကားထိပ်က စောင့်နေရာမှ တက်လိုက်သွားသော် စင်အောက်က ဗီရိုနောက်ရှိ အံ့ဂုတ်ထဲက အထုပ်ထုပ်လေ၏။ ထိုအထုပ်ထဲ၌ ဤအိမ်အိုကြီး၏ ဂရန်ထီ သည်။

အံ့ဩဖို့ အကောင်းဆုံးက အိမ်ပိုင်ရှင် မူလထု သူ၏အမည်မှာ ဦးကောင်းလွင်ဟူ၍ အမည်ဖော်သတည်း။

အောင်



နှလုံးသုခ သွေးသန့်အားတိုးဆေး



နှလုံးသုခ(သွေးသန့်)
0601 Y 2128

ဤဆေးသည် နှလုံးတုန်၊ ရင်ခုန်ခြင်း၊ မောပန်း၊ မူးဝေခြင်း၊ နှလုံး
စူးအောင့်ခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ အိပ်မပျော်၊ စားမဝင်သူများ၊
စိတ်နှလုံးနောက်သူများ၊ သွေးဆုံးမီးယပ် ရောဂါသည်များ၊ မီးယပ်သွေးဆင်း
လွန်သူများနှင့် အထူးသင့်လျော်ပါသည်။

အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးများ အထွေထွေအားနည်းခြင်းအတွက် အားပေး
ခကောင်းတစ်လက်ဖြစ်သည်။

ကလေးငယ်များအား ရွေးစေခန့် မပြတ်ခွန်ပေးပါက ကျောက်၊
ဝက်သက် စသောရောဂါများအတွက် ကာကွယ်နိုင်ပါသည်။

လူကြီး - ဆေးတစ်ပဲသားခန့်
တစ်နေ့ (၂)ကြိမ်မှ (၃)ကြိမ် သောက်သုံးသင့်သည်။

ခြံနီရေး

မော်လမြိုင်ပြန်ချိရေး - ၆၀၅(A)၊ အောက်လမ်းမကြီး၊ ဘိုကုန်းရပ်၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ☎ ၀၅၇-၂၁၈၃၆

အကြောသုခ ဒဏ်ကြေလိမ်းဆေး



အကြောသုခ(ဒဏ်ကြေလိမ်းဆေးအဆီ)
0203 Y 4340

0203 Y 4340

အကြောသုခ(ဒဏ်ကြေလိမ်းဆေးအရည်)
0502 Y 3750

ဤလိမ်းဆေးသည် အရိုးအဆစ် နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အဆစ်လွှဲခြင်း၊ အကြောတင်၊ အကြောညှပ်
အကြောထုံးခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်ခြင်း၊ ထုံကျင်ကိုက်ခဲခြင်း၊ ကြွက်သားများ နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်း၊ လေငန်း
ရောဂါတို့ကိုပါ အထူးပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ခြံနီရေး

မော်လမြိုင်ပြန်ချိရေး - ၆၀၅(A)၊ အောက်လမ်းမကြီး၊ ဘိုကုန်းရပ်၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ☎ ၀၅၇-၂၁၈၃၆

ရပြီးနောက်၊ အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့်-

‘ကဲ...ကဲ...အားလုံး ငြိမ်ကြစမ်းပါ။ ခင်ဗျားတို့ တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပွစိ၊ ပွစိ ပြောနေကြတာက ဘာလဲ ခင်ဗျားတို့ ကျော်မင်းထွေး ပြောတာကို မယုံလို့လား’

ကိုတင်မောင် ထန်းရည်ဆိုင်တစ်ဆိုင်လုံး တိတ်သွားသည်။ မတိတ်ခင်က အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ပြောနေသူက တခြားလူမဟုတ်၊ ဘုရားကုန်းကျေးရွာက ဘောလုံးအသင်း ခေါင်းဆောင် ကိုကြင်ငွေ ဖြစ်သည်။ သူလည်း ထန်းရည်ကြိုက်သည်။ ဘုရားကုန်းကျေးရွာမှာ ထန်းရည်ဆိုင်တွေ အများကြီး ရှိသော်လည်း ကိုတင်မောင် ထန်းရည်ကို သဘောကျသောကြောင့် မကြာခဏ သောက်သုံးသူ စာရင်းမှာ သူ့နာမည် လာထည့်သူဖြစ်သည်။

‘ကျုပ်ဆိုတဲ့ အကောင်က ဟိုဟာဒီဟာတွေကို အယုံအကြည်ရှိတဲ့ကောင် မဟုတ်ဘူး။ သန်လျင်နဲ့ ဘုရားကုန်းဆိုတာ သုံးမိုင်လောက်ရှိတဲ့ ခရီးကို ကျုပ် ညကြီးသန်းခေါင် ကုန်းကြောင်းလျှောက်ပြန်နေတာ အခေါက်ပေါင်း မရေနိုင်တော့ဘူး။ လမ်းမှာ နာမည်ကြီးတဲ့ ညောင်သုံးပင် သုသာန်တို့၊ သရက်ပင်မောင်နှမတို့က အချိန်မရွေး ဖြတ်ဖြတ်ပြီး ပြန်နေရတာ ခင်ဗျားတို့လည်း ကြားဖူးမှာပါ။ ညောင်သုံးပင်သုသာန်ဆိုရင် လမ်းမှာ မီးတစ်တို့လောက် ဆိုပြီး ထွက်ထွက်တောင်းတာ၊ နောက်နေ့လည်းကျရော အဲဒီလူ လန့်ဖျားဖျားရော၊ သရက်ပင်မောင်နှမ ဆိုရင်လည်း ဆံပင်ဖားလျားနဲ့ ခပ်ချောချော မိန်းကလေးတစ်ယောက် အကြုံလိုက်ပါရစေဆိုပြီး လိုက်တတ်တာ၊ အဲဒါတွေက ဟိုလူတွေဒီလူတွေနဲ့ နာမည်ကြီးနေတာ ကြာပြီ။

ကျုပ်ကတော့ တွေ့ချင်လဲ တွေ့ကွာဆိုပြီး ကုန်းကြောင်းပဲ ပြန်နေတာ နှစ်ချီနေပြီ။ ဘယ်သူမှလည်း မီးတစ်တို့ လာမတောင်းပါဘူး။ ခပ်ချောချော မိန်းကလေး မပြောနဲ့၊ အဘွားကြီးတောင် လူကြုံမလိုက်ဖူးဘူး။ အဲဒါပေမဲ့ တစ်ရက်မှာတော့ဗျာ ကျုပ်တွေ့ဖူးတာကို ပြန်ပြောပြရရင် ခင်ဗျားတို့ လန့်ဖျားဖျားသွားလိမ့်မယ်’

ကိုကြင်ငွေက အားရပါးရပြောပြီး ထန်းရည်တစ်ခွက်ကို ဝှတ်ဆို မော့သောက်လိုက်သည်။ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသော ထန်းရည်ဝိုင်းများလည်း တဖြည်းဖြည်း အသက်ဝင်လာကာ အမြည်းစားလိုက်၊ ထန်းရည်သောက်လိုက်နှင့် ဖန်ခွက်ချင်း၊ ပန်းကန်ချင်း ထိသံများပါ ထွက်

ပေါ်လာပြန်သည်။

ကိုကြင်ငွေက အာပြခြောက်တစ်ဖတ်ကို ဝါးထန်းရည်သောက်လိုက် လုပ်နေချိန်တွင် ထောင့်စွန်းမှာ ထိုင်နေကြသောဝိုင်း၊ ထိုဝိုင်းတွင် ဆရာပွင့် (သတ္တတွင်း)၊ သန်လျင်မောင်မောင်ဦးနှင့် ကျော်တို့ ရှိသည်။

ဆရာပွင့်လန်းက အာလေးလျှာလေး အသံဖြင့်

‘ဟေ့...ကိုကြင်ငွေ၊ ခင်ဗျား တွေ့ဖူးတာ ဆက်လေ။ ဒီဝိုင်းက နားစွင့်နေတာ’

အဲဒီတော့မှ ကိုကြင်ငွေက လက်ထဲက ထန်းခွက်ကို ချကာ-

‘ဪ...ဆရာပွင့်လား၊ ကျွန်တော်ပြောတာကို ဝင်စားလို့လား’

‘အေးလေ၊ စိတ်ဝင်စားလို့ ဆက်ပြောပါလို့တာပါ’

ကိုသော်ဝင်းကြည်တို့ ဝိုင်းကလည်း-

‘ဟုတ်တယ် ကိုကြင်ငွေ၊ ဆက်ပြောလေ။ ဘာပြောမလဲဆိုတာ နားထောင်နေတာ’

‘ဪ...ဟုတ်ကဲ့၊ ဒါဆိုရင် ကျွန်တော် ဆက်ပြောပါမယ်။ ဒီလိုဗျာ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပတ်လောက်က စက်ရုံဘောကွင်းမှာ ကျွန်တော်တို့ ဘုရားကုန်းဘောလုံးအသင်းနဲ့ ရေနံချက်စက်ရုံ ဘောလုံးအသင်းချိန်းပွဲကန်ကြတယ်။ ဘုရားကုန်းကျေးရွာ အသင်းသူက ကျွန်တော်ပေါ့။ အဲဒီပွဲမှာ ရေနံက (၂)ဝိုင်း နိုင်သွားတယ်။ နိုင်တော့ပွဲအပြီးမှာ ရေနံဧည့်သည်ရေနံအသင်းက ကျွန်တော်တို့ကို ပြန်ပြီးဧည့်ခံ

‘သူငယ်ချင်းတွေဆိုတော့ ရုံးပေမယ့်လည်း ဧည့်ဝတ်ဖြုပါတယ်။ ဧည့်ခံပွဲမှာ ဘီယာတွေတွေ့တွေ့ရော အလှူပယ်ချကြတော့ အဲဒီညက မူးသွားတယ်။ ညညနက်လာတော့ ပြန်ဖို့အချိန်ရှိသေးတော့ ကိုယ့်အစီအစဉ်နဲ့ကိုယ် အလှူအတန်းကန်ကြတာပေါ့ဗျာ။ ဆက်ရရင် ကျွန်တော်လည်း မူးတာ ကိုတင်မောင် ထန်းရည်ဆိုင်ကို သွားရေနံချက်စက်ရုံအပိုင် တိုက်ကြီးကုန်းထဲက ဖြတ်လမ်းလျှောက်လာတယ်။ အဲဒီအချိန်က မိုးကလည်း တော်ရွာနေတယ်။ ဒီဆိုင်ရောက်တော့ (၁၀)နာရီ

ဆိုင်ထဲမှာလည်း လူရှင်းနေပြီ။

အောင်မင်္ဂလာထဲက အေးမြင့်နဲ့ သန်းအောင်တို့ နှစ်
သက်တော့ ထိုင်နေတာ တွေတယ်။ အဲဒီညက မိုးတွေ
အချိန်မတော်မှ ရောက်လာတဲ့ ကျွန်တော့်ကို တွေ့
ဆိုင်ရှင် ကိုတင်မောင်ကြီးတောင် အံ့ဩနေတယ်။
တင်မောင်က ပြောသေးတယ်။ ခင်ဗျား ထန်းရည်
သောက်နဲ့တော့။ အရက်ကော၊ ဘီယာကော၊ ထန်းရည်
တာဆိုရင် ခင်ဗျား ရွာလည်သွားလိမ့်မယ်တဲ့။ အဲဒီ
ကျွန်တော် အဆောင်လုပ်ထားတဲ့ Rum နှစ်ပက်
သက်ပဲ သောက်တော့ဆိုပြီး ထည့်ပေးတယ်။ ကျွန်
တော်လည်း ချမ်းနေတာနဲ့ နှစ်ပက်ထပ်ချလိုက်တယ်။
တော့ ကိုအေးမြင့်တို့ ကိုသန်းအောင်တို့ကို နှုတ်ဆက်
ဆိုင်ထဲက ထွက်ခဲ့တယ်။

ကားလမ်းပေါ်ရောက်တော့ မိုးကလည်း တဖွဲဖွဲရွာ၊
လမ်းလုံးလည်း ခြောက်ကပ်လို့၊ လမ်းပေါ်မှာ ကျွန်
တော်တစ်ယောက်တည်း။ ကျွန်တော်ကလည်း ခပ်ထွေ
ဆိုတော့ တစ်လမ်းလုံး သိုင်းကွက်တွေ နင်းလာမယ်
တာ ကျွန်တော်တွေးမိတယ်။ ဒါပေမဲ့ ရဲစခန်းရှေ့နား
တော်တော့ ကံအားလျော်စွာ ကိုယ်ပိုင်ကားကလေးတစ်
ခပ်ဖြည်းဖြည်း မောင်းလာတာ တွေ့လိုက်ရတယ်။

ကျွန်တော်ကလည်း ဝမ်းသာအားရပေါ့ဗျာ။ ကားကို
ထားလိုက်တော့ ကားက ဖြည်းဖြည်းလေးအနားကို
သော်လာတယ်။ ဘာရိတ်က သိပ်မကောင်းဘူး ထင်ပါ
တယ်။ ဖြန်းခဲနဲ့ ရပ်မသွားဘူး။ ကျွန်တော်လည်း ဝမ်းသာ
အားရ ကားတံခါးဖွင့်ပြီး ရှေ့ခန်းက တက်ထိုင်လိုက်
တယ်။ ဒါဆိုရင်တော့ မဆိုးဘူးပေါ့။ လမ်းလျှောက်ရတာနဲ့
အင် ကားက မြန်မြန်ရောက်နိုင်တာကိုး။ ကျွန်တော်က
လည်း ဒီကရီကလေးကမြင့်ပြီး ခပ်ထွေထွေကလေးနဲ့ ကား
တော်ကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောမလို့ လှည့်ကြည့်လိုက်
တော့ ကျွန်တော်ဗျာ ခေါင်းကို ပုတ်လောက်ကြီးသွား
အောက်မေ့ရတယ်။

မကြောက်တတ်တဲ့ ကျွန်တော်တောင် ရေစိုအဝတ်
ချွေးပြန်သွားသလို ခံစားလိုက်ရတယ်။ ဘာဖြစ်လို့
တော့ ကားထဲမှာ မောင်းတဲ့လူတစ်ယောက်မှ မပါ
ကားကတော့ သွားလျက်ပဲ။ ကျွန်တော်စိတ်ထဲမှာ
တံခါးဖွင့်ပြီး ဆင်းပြေးရကောင်းမလား၊ ဆက်လိုက်

သွားရကောင်းမလား၊ ဝေခွဲလို့ မရဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်
တော်က မကြောက်တတ်တဲ့အပြင် ရဲဆေးကလည်း တင်
ထားတော့ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် မဆင်းဘူး။ ဘုရားကုန်းရောက်
ဖို့ အဓိကပဲ တွေးပြီး ဆက်လိုက်သွားတယ်။

မိုးကတော့ သဲသဲမဲမဲရွာတုန်းပဲ။ ကားမှန်ကို မိုးစက်
တွေက တဖြန်းဖြန်းလာပက်နေတယ်။ ကားရှေ့မှန်ကတော့
မိုးစက်တွေကြောင့် ရှေ့ကို တော်တော်အားယူကြည့်နေ
ရတယ်။ တော်သေးတယ်။ ဒီအချိန်မှာ ကားကလည်း
ပြတ်တော့ ရင်ဆိုင်ကားတစ်စီးတလေမှကို မလာဘူး။
ညောင်သုံးပင်သုသာန်တို့၊ သရက်ပင်မောင်နှမတို့ ကျော်
လာခဲ့ပြီ။

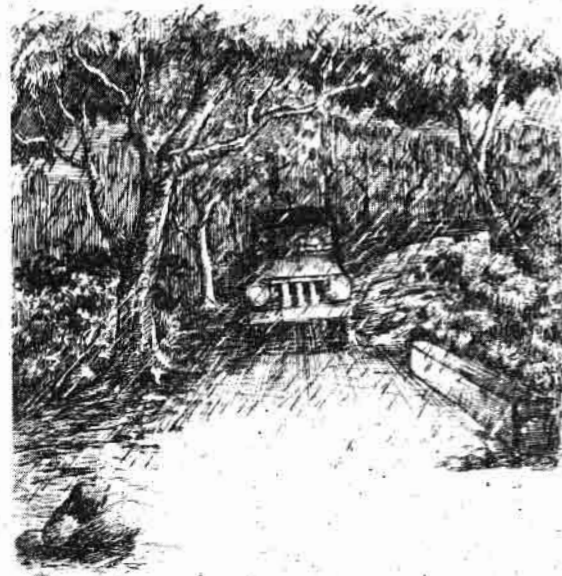
ဒီနေ့ဆိုရင်တော့ အောင်ချမ်းသာရပ်ကွက်ပေါ့ဗျာ။
အဲဒီနားမရောက်ခင်မှာ တံတားကလေးတစ်ခုရှိတယ်။ အဲ
ဒီ တံတားနားရောက်တော့ ကျွန်တော် မျက်လုံးပြူးသွား
တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ တံတားပေါ်ကို ရောက်
အောင် ကားစတီယာရင်ကိုလှည့်မှ တံတားပေါ်ကိုရောက်
မှာ။ မလှည့်ရင် မြောင်းထဲကို ကားက ထိုးကျတော့မှာ
လူမရှိတဲ့ကားကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် လှည့်ရမလား၊
ဆင်းပဲပြေးရမလား စဉ်းစားနေတုန်း ဖြန်းဆို ကားပြတင်း
ပေါက်ကနေ လက်ကြီးတစ်ခု ဝင်လာတယ်။ အဲဒီလက်
ကြီးက မည်းမည်းကြီး။ လက်မည်းကြီးက စတီယာရင်ကို
ဆွဲလှည့်လိုက်တယ်။ အဲဒီတော့မှ ကျွန်တော် ရင်အေးရ
တော့တယ်။

စတီယာရင်ကို လှည့်ပြီးတော့နဲ့ လက်မည်းကြီး ပြန်
ပျောက်သွားတယ်။ ကားပေါ်မှာ ထိုင်လာရင်း ကျွန်တော်
ဝတ်ထားတဲ့ ရေစိုအဝတ်တွေတောင် ဖော်တော်ခြောက်
ကုန်ပြီ။ နောက်ပြီး လူကလည်း တစ်ချက်၊ တစ်ချက်
အိပ်ငိုက်ငိုက်သွားတယ်။ ကားကို တငြိမ်ငြိမ်စီးလာရင်း
မှေးခနဲ အိပ်ပျော်သွားလိုက်။ သတိရလိုက်။ သတိရလို့
ခေါင်းထောင်ကြည့်လိုက် မရောက်သေးဘူး။ (၁၈)ကုန်း
ထိပ်ပဲ ရှိသေးတယ်။ (၁၈)ကုန်းထိပ်ရောက်တော့ လမ်း
ခင်းတဲ့ ကျောက်စရစ်ခဲပုံက လမ်းဘေးမှာ ပုံထားရာက
ပြန်ကျပြီး လမ်းမပေါ်ကို ရောက်နေတယ်။ အဲဒီကျောက်
စရစ်အပုံနားလည်း ရောက်ရာ ကားက အလိုလိုရပ်သွား
တယ်။ ပြီးတော့ လက်မည်းကြီး ပေါ်လာပြန်ပြီး စတီ
ယာရင်ကို ဆွဲလှည့်လိုက်တယ်။ အဲ...ပြီးတော့မှ ကားတ

ဆက်သွားတယ်။ ကားလည်း ဆက်သွားရော၊ လက်မည်း ကြီးလည်း ပျောက်သွားပြန်ရော။

တစ်ခါ မမင်းလှကန်နား မရောက်မီမှာ လမ်းက အကွေ့ကလေး။ စတီယာရင် မလှည့်ရင် ကန်ထဲကိုကျ မှာ။ အဲဒီနားလည်းရောက်ရော ကားက အလိုလိုရပ်သွား ပြန်ရော။ ထုံးစံအတိုင်း လက်မည်းကြီး ပေါ်လာပြီး စတီ ယာရင်ကို ကွေ့လိုက်ပြီး ကားက ဆက်မောင်းလာတယ်။ မိုးကလည်း ကောင်းလိုက်တာမှ တစ်ခါမှကို မရပ်သေး ဘူး။ မမင်းလှကန်နားရောက်တော့ တံတားကလေးရှိ တယ်။ အဲဒီနားရောက်တော့ ကျွန်တော် မစိုးရိမ်တော့ပါ ဘူးဗျာ။ ထုံးစံအတိုင်း လက်မည်းကြီး ပေါ်လာပြီး စတီ ယာရင်ကို ဆွဲကွေ့မယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် သဘောပေါက် ပြီးသား။ မှန်တယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော် သဘောပေါက်တဲ့ အတိုင်းပဲ လက်မည်းကြီး ထွက်လာတာပဲ။ ပြီးတော့ ပြန် ပျောက်သွားရော။

ကြာတော့ ကျွန်တော်လည်း ကြောက်စိတ်မရှိတော့ ပါဘူး။ အမူးကလည်း နည်းနည်းတောင် ပြောသွားပါပြီ။ ဒါနဲ့ ကျောက်တန်း-သုံးခွ လမ်းဆုံနားလည်း ရောက်ရော ကျွန်တော်လည်း ကားတံခါးဖွင့်ပြီး ဆင်းလိုက်တယ်။ ကျွန်တော့်အိမ်လည်း ရောက်ဖို့ နီးလာပြီလေ။ မိုးက ရွာ တုန်းဆိုတော့ ခြောက်သွားတဲ့ အဝတ်တွေ မစိုအောင် အနားက ဈေးရောင်းတဲ့ တဲကလေးတစ်ခုရဲ့ တံစက်မြိတ်



အောက်ကိုဝင်ပြီး မိုးခိုလိုက်တယ်။
ကျွန်တော့်အိမ်က နတ်စင်တစ်ရာကျောင်းရှေ့မှာ ဆိုတော့ အိမ်နဲ့လည်း နီးနေပြီမို့ အေးအေးဆေးဆေး တိတ်မှ လမ်းလျှောက်ပြန်တော့မယ်ဆိုပြီး အိတ်ထဲ မီးခြစ်နဲ့ ဆေးလိပ်ကို ထုတ်လိုက်တယ်။ မီးခြစ်က နေပေမယ့် ကားထဲမှာ ထိုင်လာတာကြာတော့ ကိုယ်တွေ နည်းနည်းတော့ ခြောက်နေပါပြီ။ ကျွန်တော်လည်း လိပ်ဖွာရင်း စောစောက ကျွန်တော်စီးလာတဲ့ ကားသင်္ဘောများထူးခြားမှုရှိသလဲလို့ အမှတ်မထင်ကြည့်လိုက်တာ ကားက လမ်းမီးရောင်ပျော့ပျော့အောက်မှာ သုံးခွသွား လမ်းဘက်ကို ချိုးသွားတာ တွေ့လိုက်ရတယ်။ ဆေးလိပ်ဖွာရင်း ဒီညကတော့ အတော်ကို ထူးခြားတဲ့ညပဲလို့ စားမိတယ်။ ငါ့အတွေ့အကြုံကို သူများတွေကို ပြောပြတာ တောင် ယုံနိုင်မယ် မထင်ဘူးလို့။

အဲဒီအချိန်မှာ မှောင်ထဲကနေ လူတစ်ယောက် တွေ့တော့ဆီကို တည့်တည့်လာနေတာ သတိထားမိတာ သဲသဲကွဲကွဲ မြင်လိုက်တော့မှ ကျွန်တော်လည်း နည်းနည်း အားတက်သွားတယ်။

အဲဒီလူက အနားရောက်လာပြီး-
‘မိတ်ဆွေ မီးတစ်ခြစ်လောက်ဗျာ’တဲ့။ နောက်
‘စောစောက မိတ်ဆွေ ဆေးလိပ်ဖွာနေတာ မြင်ရင် မီးခြစ်တော့ရှိမှာပဲဆိုပြီး အကူအညီ လာတောင်းတာပဲ။’

ကျွန်တော်လည်း အိတ်ထဲက မီးခြစ်ထုတ်ပြီး လိုက်မှ သူ့မျက်နှာကို သဲသဲကွဲကွဲ မြင်လိုက်တာပဲ။ အခြားလူ ဟုတ်ရိုးလား။ သူငယ်နာမည် နယူးဆော့ဆိုတာပဲ။ ခေါ်တဲ့ ကျွန်တော်တို့ ငယ်သူငယ်ချင်း ကြည့်ရင် နေတယ်။

အဲဒီတော့ ကျွန်တော်က-
‘ဟေ့ကောင် ကြည့်စိန်၊ မင်းက ဒီအချိန်မှာ ဘာလုပ်နေတာလဲ’

သူလည်း ကျွန်တော့်ကို တွေ့တော့ တအံ့အံ့
‘ဟာ..ကြင်ငွေ၊ မင်းကော ဒီအချိန်ကြီး ဘာလုပ်နေတာလဲ’

‘ဟ..ကြည့်စိန်ရေ၊ ငါ ဒီမှာ မိုးတွေရွာနေတာ မိုးခိုနေတာ။ ငါ သန်လျင်က ပြန်လာတာ။ ဒီနေ့ စက်ရုံနဲ့ ဘုရားကုန်းဘောလုံးပွဲ ရှိတယ်လေ’

ကြည်စိန်လည်း တစ်ကိုယ်လုံး စိုရွှေလို့ ခေါင်းက ဆံပင်တွေလည်း မိုးရေကြောင့် မျက်နှာပေါ်ကို အုပ်လို့ ကြက်စုတ်တစ်ကောင်လို ပုံပေါက်နေတယ်။

‘မင်း ဘောလုံးပွဲက ဘယ်အချိန်ပြီးလို့ မင်းက သန်လျင်က ဘယ်အချိန် ပြန်လာတာလဲ’

‘ဘောလုံးပွဲက ညနေက ပြီးတာပါကွာ။ ငါက အပြန် နား ရေနဲ့စဉ်းရိပ်သာမှာ ဘောသမားတွေနဲ့ ဘီယာတွေ နေရာ ရစ်တွေရော သောက်ပြီး မှန်လာပြီးတော့ တစ်ခါ နီတင်မောင်ဆိုင်ဝင် ထပ်သောက်၊ ပြီးတော့မှ ခပ်တွေ ဆွနဲ့ ပြန်လာတာ ခုဒီမှာ မိုးခိုနေတာ (၅)မိနစ်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်’

‘ဘာ...သန်လျင်က မင်းပြန်လာတာ (၅)မိနစ်လောက် ရှိသေးတယ်။ ဟုတ်လား’

ကျွန်တော်ဝတ်ထားတဲ့ ခြောက်သွေ့နေတဲ့ အဝတ် တွေးတွေကို ကြည့်ပြီး သူက အံ့ဩနေတယ်။

‘ငါလည်း အခုပဲ သန်လျင်က ပြန်လာတာ၊ လမ်းမှာ နေထိုင်လို့ တစ်ယောက်မှ မတွေ့ပါဘူးကွာ။ မင်းဥစ္စာက

မင်း အခုထက်ထိ အမူးမပြေသေးဘူးလား’

‘ဟာ...အမူးပြေတာ ကြာပါပြီ။ ငါလည်း မင်းပြောမှ အံ့ဩနေတာ။ ငါလည်း အခုပဲ သန်လျင်က ပြန်လာတာ။ မင်းလိုပဲ လမ်းမှာ လူဆိုလို့ တစ်ယောက်မှ မတွေ့ခဲ့ပါဘူး’

‘ဒီလောက်မိုးရွာနေတာတောင် မင်းမှာ ရေစိုတာ မတွေ့ဘူး။ နောက်ပြီး အခုပဲ သန်လျင်က ပြန်ရောက် တယ်လည်းဆိုသေး၊ မင်းကိုလမ်းမှာလည်း ငါမတွေ့ဘူး။ ငါကတော့ ငါ့ကား သန်လျင်က ဘုရားလမ်းမှာ ဓာတ်ဆီ ကုန်သွားလို့ အနီးအနားမှာလည်း အသိအိမ်မရှိလို့ ကားကို မထားခဲ့ချင်တာနဲ့ တစ်လမ်းလုံး တွန်းလာခဲ့ရတာ လူကို သေချင်စေနေသွားတယ်။ အေး...မင်းနဲ့ငါ လမ်းမှာ ဘယ် နေရာမှာများ လွဲသွားတာပါလိမ့်။ ဒါမှမဟုတ် ငါပဲ ဒီည မသောက်ရတဲ့ မူးသွားသလား မပြောတတ်ပါဘူး’ တဲ့။

‘ကဲ...ကဲ...ဆရာပွင့်လန်းတို့၊ ကိုသော်ဝင်းကြည်တို့ အဲဒီညက ကျွန်တော့်အဖြစ်ကတော့ အဲဒါပါပဲ။ ခုလည်း ကျုပ် မူးသွားပြီ၊ ပြန်တော့မယ်’

မောင်မြင့်မား(ခိုလ်ကလေး)

“လိမ်းဆေးအပူနဲ့ မပျောက်တဲ့ ရောဂါမှန်သမျှ ဒီဆေးကိုသာ လိမ်းကြည့်ပါ။”



စန်းသော်တာ



- အကိုက်အခဲပျောက်လိမ်းဆေး။
- ရင်လူးဆေး။
- အနာကျက်ဆံ့၊ အပြစ် သုံးနိုင်သည်။

ကွမ်းရွက်ဆီလိမ်းဆေး (အအေး)

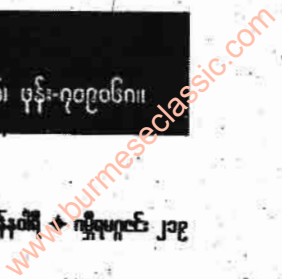
(ကွမ်းရွက်အဆီထုတ်၍ သိပ္ပံနည်းကျ ဖော်စပ်ထားသည်)

- အဆစ်ရောင်ကိုက်၊ လေးဖက်နှာ၊ ကျီးပေါင်း၊ အကြောတက်ခေါင်းအုံ၊ ငှက်လေး၊ မျက်ကြောကိုက်တို့ကို အတိုက်အခံ ဝေပျာတ်စေး အဖြစ် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။
- ကလေးချွဲကျပ်၊ ချောင်းဆိုး၊ အစာမကြေ လေထိုးလေအောင့် သေသည်တို့ကို ရင်လူးစေး အဖြစ် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။
- အပူနာ၊ Bed Sores ၊ အပူကျိတ်၊ အပူလောင်၊ နှုတ်ခမ်းကွဲ၊ ခြေကွဲနှာ၊ လိပ်ခေါင်း၊ သေသည်တို့ကို အနာကျက်ဆံ့ အဖြစ် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။

(3in1) ဆေးအစွမ်းဖြင့် သုံးစွဲသူတိုင်း လန်းဆန်းစေမည်။

ပြန်ချိရေး- ကိုဝင်းမြင့်+မဘေဘီ ၁၅လမ်းနှင့်ကမ်းနားလမ်းထောင့်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း-၂၂၆၇၂

ဆင်း- စန်းသော်တာဆေးတိုက်၊ R-1 (102)၊ ဖုန်းလှိုင်အိမ်ရာ၊ ရွှေသံလွင်၊ ဟုန်းလမ်းရပ်ကွက်၊ ဝမ်းချောင်းပြိုနွယ်၊ ဖုန်း-၇၀၉၀၆၈။



တစ္ဆေတြု၏သံခိတ် မောင်အောင် (ဆင်ဖြူရှင်)

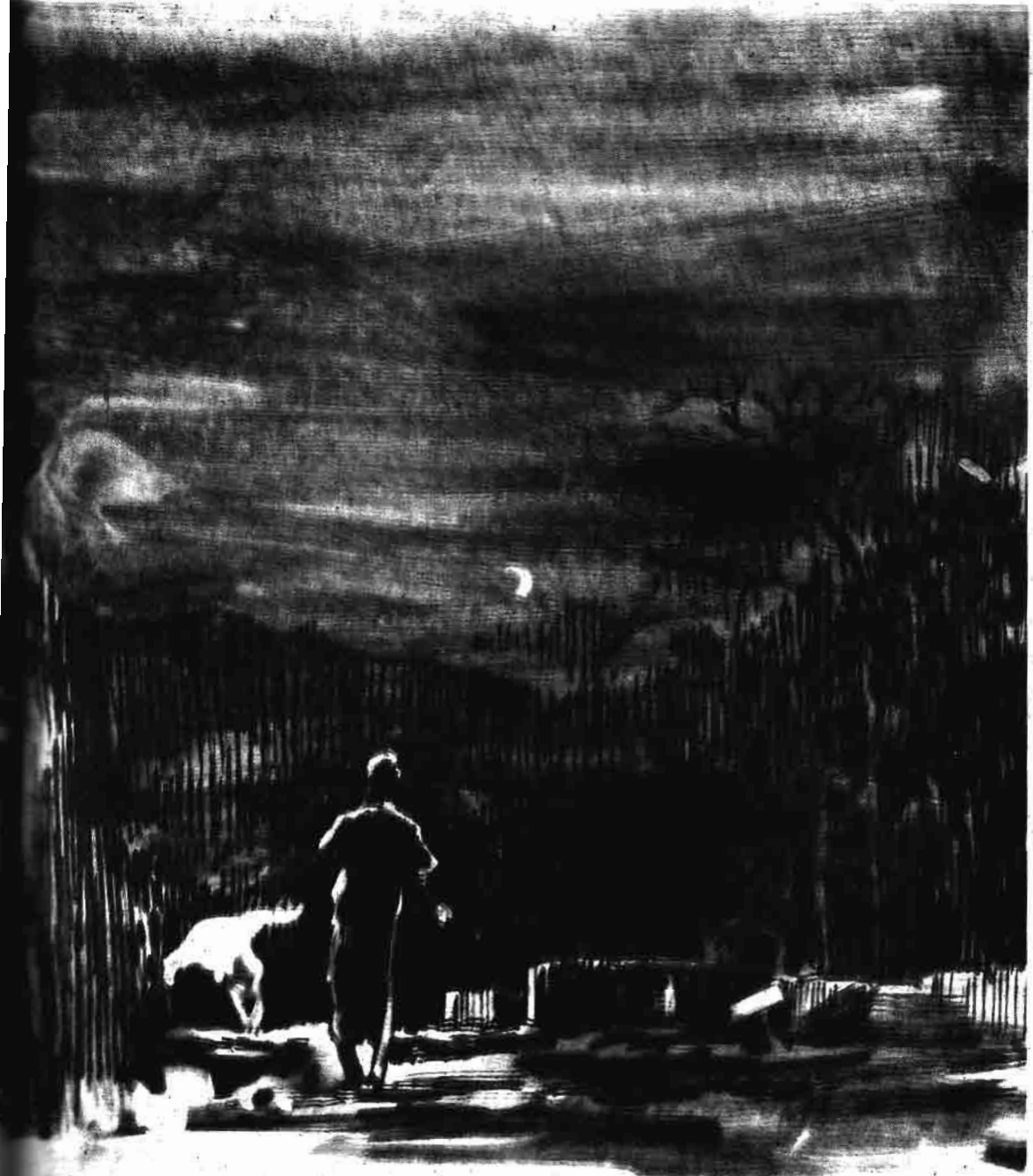


Myint Yang Ha

(၁)

ပြာသိုလပြည့်ကျော်ပြီမို့ နံနက်မိုးလင်းစအချိန်တွင် ဆောင်းနှောင်းဟောမန္တ၏ အငွေ့အသက် အအေးဓာတ်

သည် ပြင်းထန်စွာ ရိုက်ခတ်လျက်ရှိ၏။ မြသား... မြက်လွှာစိမ်းစိမ်းပေါ်တွင် နင်းငွေ့ရည်ဥတို့သည် ထွက်စ နေရောင်အောက်၌ စိန်ပွင့်ကလေးများ တွဲလဲခိုလျက် တလက်လက်တောက်ပလျက် ရှိလေ မြက်ပင်ကလေးများပေါ်မှ တွဲခိုနေသော ငွေ့ကလေးများကြောင့် ကိုသံချောင်း၏ ခြေထောက်



အိုအိုနီနီနီနီ အေးမြနေသော ဖုန်တောထဲမှ ဖြတ်လျှောက်
 ညအခါတိုင်း ရွံ့ဗွက်တွေလို ပေကျဲသွား၏။
 အရှေ့ဘက် မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းမှ နေဝန်းနီကြီးက ရင့်
 ပြီဖြစ်၍ ချွေးတစ်စုံနှင့် ချမ်းတစ်ဝက် ပူတစ်ဖုံ ဖြစ်
 သော ကိုသံချောင်းသည် စပါးပင်များ ဝါးလှဲနေရာမှ
 ဖိုးခွေးရေ မြန်မြန်လုပ်ပါဟ။ ဒီနေ့မနက်စာ ဒီ

အကွက်တော့ ပြီးလောက်ပါတယ်*
 ဖိုးခွေးနှင့်အတူ အခြားနှစ်ယောက်လည်း ကိုသံ
 ချောင်း၏ လယ်ကွက်ထဲမှ စပါးများကို ဝါးလှဲနေကြ၏။
 ဝါးလှဲပြီးလျှင် စပါးက ချက်ချင်းရိတ်သိမ်း၍ မရသေး။
 အကွက်ထဲမှာ အနည်းဆုံး တစ်ပတ်၊ ဆယ်ရက်ခန့် နေ
 လှန်းထားရပြီး နောက်မှ စပါးရိတ်၊ ကောက်ရိုးဘွဲ့ကြီးဖြင့်

www.burmeseclassic.com

စပါးကောက်ပင်ကိုထုံးကာ အကွက်ထဲတွင် နေလှန်းထား
ရပြန်သေး၏။ ခြောက်လောက်ပြီဆိုမှ စပါးကို တလင်းသို့
သယ်ယူရ၏။ ပြီးတော့ စပါးက နည်းလျှင် စပါးရိုက်
ကြပြီး များလျှင်တော့ နွားနှင့်နယ် စပါးလှေ့ စသည်ဖြင့်
ပြုလုပ်ကြရ၏။

ရွာသစ်ကြီးရွာဘက်က အနီးမောင်းခေါက်သံကြောင့်
ဖိုးခွေးက ကပျာကသီ-

‘ဗျို...ကိုသံချောင်း၊ (၁၁)နာရီတုံးခေါက်ပြီဗျ’
ဆိုလိုသည်မှာ ထမင်းစားပြန်ကြရတော့မည်ဆိုသည်
သဘော။ ကိုသံချောင်းက ခေတ္တခေါင်းမော့၍ ဝါးလုံးပြီး
လုငှာရှိနေသော လယ်ကွက်ကြည့်လိုက်၏။ ပြီးတော့မှ-
‘ပြီးခါနီးပါပြီဟ၊ ဝါးတစ်ပြန် ဆင်တစ်လှမ်းလောက်
ကလေးကိုများ ဘာကြာမှာမှတ်လို့’

အချိန်အနည်းငယ်အတွင်းမှာပင် ကိုသံချောင်း၏
လယ်တစ်ကွက်လုံး ဝါးလုံးပြီး ဖြစ်သွား၏။ တစ်ဖက်မှာ
လည်း ဤကဲ့သို့ ဝါးလုံးပြီးသော အချိန်မှစ၍ ကိုသံချောင်း
တလင်းခေါက်ထားရပေဦးမည်။ တလင်းပြင်ထားရပေဦး
မည်။

ကောင်းကင်ပြာကြီး တစ်ခုလုံး ကြည်လင်နေ
သလောက် နေမင်းကြီး၏ အပူရှိန်ကလည်း ပို၍ပို၍...။

(၂)
‘လယ်တောကအပြန်×××ပန်ချင်တယ် ခရေဖူးဆို
လို့×××မောင်ခူးကာပေး×××မနက်တုန်းဆီက×××ကျော
ဆုံးကို မောင်မြင်တော့×××သို့ဆံပင်×××နှင်းဆီပွင့်တွေနဲ့
×××ဂုဏ်တင့်တယ်လေး’

သီချင်းအဖြစ် ဖန်တီးထားသော ဆရာမင်းသုဝဏ်၏
ကဗျာလေးကို မက်မက်စက်စက် တမ်းတမ်းတတ သီဆို
တတ်သူမှာ ကိုသံချောင်း။ လယ်တောက ပြန်လာတိုင်း
လည်း ဤသီချင်းကို သီဆိုတတ်၏။

ယနေ့ ကောက်သိမ်းပြီး လယ်တောကအပြန် ထမင်း
စားပြီး ခါးဆန်ကတည်းက ကိုသံချောင်း တုံးခနဲအိပ်ပျော်
သွား၏။ မအိပ်မီက မဖြူကို ညနေ ကျောက်ခဲကုန်းရွာ
သွားမည့်အကြောင်း ပြောထား၏။ ဒီလိုဆိုလျှင် မဖြူ
သဘောပေါက်သည်။ မဖြူသည် ကိုသံချောင်း၏ တောင်
ညာစံ မဟေသီ။ အသားဖြူ၏။ မနောကောင်း၏။

ကျောက်ခဲကုန်းသွားမည်ဆိုခြင်းမှာ အခြားမဟုတ်။

ထန်းရည်သောက်သွားရန်ဖြစ်၏။ ကျောက်ခဲကုန်းက
ရည်သည် အရသာပို၏။ အချိုလေး၏။ မြေနီကျောက်
စရစ်ခဲကုန်းများပေါ်တွင် ပေါက်ရောက်သောကြောင့်
သာမှာလည်း လေးရာရာဖြစ်ဟန်တူ၏။ ထန်းရည်
လည်း ကြည်စိမ်းနေပြီး မြူအိုးဖင်မှ အနည်ကိုပင်
၏။

အလုပ်ပင်ပန်းပြီး အားလပ်ရက်ရပြီ ဆိုလျှင်
ကိုသံချောင်းသည် အနားယူ အပန်းဖြေသည် သဘော
ထန်းရည်သောက်ရန် ကျောက်ခဲကုန်းရွာလေးဆီသို့
တတ်၏။ အလွန်အကျွံတော့မဟုတ်။ တစ်ခွက်တစ်
ထန်းရည်ခါးကို ဆားထည့်ပြီး ဝမ်းသက်အောင်
တတ်၏။ ဘယ်တော့မှ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် အနု
အောင် မသောက်ချေ။

ညနေစောင်းပြီမို့ ဒီအချိန်မှာ ချောင်းစပ်မှ
လျှင် နမတောင်(နတ်မတောင်)ကြီးကို မေးတင်ပြီး
ချိတ်နေသည့် နေဝန်းနီကြီးမှာ အတိုင်းသား။ နေပူ
ချမ်းဆိုပေမယ့် တပေါင်းလတော့ မဟုတ်သေး။ တနင်္ဂ
လကုန်လုနီးပြီမို့ နေတာက ရှည်စပြုလာပြီ ဖြစ်၏။

(၃)

ကိုသံချောင်းသည် ကပျာကယာ မျက်နှာ
ရုပ်အင်္ကျီကို ဝတ်လိုက်၏။ ထို့နောက် မဖြူ ပြင်ဆင်
ထားသော လွယ်အိတ်ကိုလွယ်ကာ အိမ်ပြင်ဘက်သို့
ခွဲ၏။ လွယ်အိတ်ထဲတွင် အမြည်းအတွက် မဖြူ
လုပ်ပေးလိုက်သည်ကိုမသိ။

ကျောက်ခဲကုန်းရွာသို့ အသွားတွင် သရက်ချဉ်
ဖိုးခွေးကို အဖော်အဖြစ် ဝင်၍ခေါ်ရပေဦးမည်။
ကြီးနှင့် သရက်ချဉ်ရွာက အနည်းဆုံး တစ်ဖာလုံ
နှစ်ဖာလုံနီးပါး။

သရက်ချဉ်ရွာရောက်တော့ လက်စွဲတော် ဖိုး
ခေါ်၍ ချောင်းပြင်ကိုဖြတ်ကာ အနောက်ဘက်
ကုန်းရွာဆီသို့ သုတ်ခြေတင်၍ လှမ်းခဲ့ကြ၏။
စက်ဝိုင်းမှ နေဝန်းနီကြီးကို နောက်ခံထား၍ ပုံသေ
သော အိပ်တန်းဝင် ငှက်ကလေးများက တသီ
ကြီး ပျော်ဖြူးစွာ ပျံသန်းလျက်။ ရဲရန်စွေးသော
ကြီးကပင် မျက်နှာညိုစပြုလာနေသည်။ နမတောင်
မတောင်)တန်းကြီး၏ ရှည်လျားသော တောရိပ်



တို့သည်လည်း မေးမိန့်စပြုလာ၏။

ချောင်းအနောက်ဘက်ကမ်းမှ ကျောက်ခဲကုန်းရွာက လေးတွင်ရှိ ကိုသာအေးထန်းတဲအရောက်တွင် ကိုသာအေးက-

‘လာဗျို့...လာဗျို့ ကိုသံချောင်း။ မလာတာ ကြာပြန်ပကောလား’

‘ဟုတ်တယ်ဗျို့၊ ကျုပ်လည်း မအားလို့ မရောက်တာဗျို့’

ထိုသို့ပြောရင်းဆိုရင်း အိမ်ရှေ့ရှိ နီးဖျာပေါ်တွင် ကိုသံချောင်း ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချလိုက်၏။ နီးဖျာပေါ်တွင် ထမင်းစားစားပွဲဝိုင်းကလေး တစ်ခုရှိပြီး အလယ်မှာ ရေနွေးကရားတစ်အိုးနှင့် လက်ဖက်သုပ်တစ်ပန်းကန် ရှိ၏။

‘ကိုင်း...ဆရာရေ၊ နဂါးနို့ရည်မြူတစ်အိုးနဲ့ အောင်သေအောင်သား အောင်ဖလား နှစ်လုံးသာ ချပေတော့ဗျို့’ ဟု ကိုသံချောင်းက မှာလိုက်၏။

အိမ်မိုးရပ်နိမ့်နိမ့် အမိုးစောက်စောက် ထန်းရွက်တဲအတွင်းမှ ကိုသာအေးသည် မကြာသေးမီက ချထားသော မြူအိုးမည်းမည်းတစ်လုံး လည်ပင်းရစ်မှာ ချိတ်ဆွဲချည် နှောင်ထားသော ကြိုးတန်းလန်းနှင့် အုန်းမှုတ်ခွက်နှစ်ခွက် လက်မှကိုင်ကာ ယူလာပြီး စားပွဲပေါ်သို့ ချပေး၏။ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ပင်ကျရည်ဖို့ ပုစွန်ဆိတ်မြုပ် ငွေရည်ပုလဲ ဥကလေးများ ခုန်တက်နေကြ၏။ နဂါးနို့ရည်ဆိုသည်မှာ ထန်းရည်ကို ပြောခြင်းဖြစ်ပြီး အောင်သေအောင်သား အောင်ဖလားဆိုသည်မှာ အုန်းမှုတ်ခွက်ကို ပြောခြင်းဖြစ်၏။

‘ကိုယ့်လူကိုသံချောင်းကတော့ ကံအကောင်းသား။ ကနေ့ ဆွမ်းလှည့်ပို့ရတဲ့နေ့ဆိုတော့ ကြက်သားကာလ သားချက် ဟင်းတစ်ခွက်တော့ အမြည်းပေးရဦးမှာပေါ့’

ပြောပြောဆိုဆို ကိုသာအေး တဲအတွင်းမှ ကြက်သားကာလသားချက်ဟင်းတစ်ခွက်ကို ခတ်၍ပေးလာပြီး ‘ကဲ...အေးအေးဆေးဆေး သောက်နှင့်ပေတော့။ ကျုပ်အလုပ်လုပ်လိုက်ဦးမယ်’ ဟူ၍ပြောကာ ထွက်သွား၏။

(၄)

နဂါးထန်းနို့ရည်ကိုငဲ့ကာ သောက်ရင်း အမြည်းစားရင်းနှင့် မြူအိုးတစ်ဝက်ခန့်ပင် ရှိနေလေပြီ။

အရှိန်ကလေး ရလာပြီဖြစ်သော ဖိုးခွေးက-

‘ဘာတဲ့၊ အစ်ကိုကိုသံချောင်းဆိုတဲ့ ဟိုသီချင်းဟာ လေ။ ဩ...သိပြီ၊ သိပြီ။ အဟမ်း...အဟမ်း...နဂါးရယ် သွန်××ရသာမွန် ဂဠုန်စို့ပါတဲ့×××ပင်နို့ရည်ထူး သံနေသံထားဖြင့် ဟဲချလိုက်၏။

‘နောက်ပြီးကောကွာ’

‘ဟာ...အစ်ကိုကြီးကိုသံချောင်းကလည်း ကျွန်တော်က အစအဆုံးရတာမှ မဟုတ်ဘဲ။ ဘာတဲ့၊ နောက်ဆုံးပိတ်က’

‘အလိုဗျာ××ထန်းရိုင်းပင်ပျို ပေါက်တယ်××× ကျွမ်းဆောင့်အောင်မူး...မူး...မူး’

‘ဒီ...ဒီအသံနဲ့တော့’

ကိုသံချောင်းစကားကို ထေ့ထား၏။

ဒီတော့ ဖိုးခွေးက-

‘ဘာလဲ၊ မင်းသားဖြစ်လောက်တယ်ပေါ့’

‘မဟုတ်ဘူးဟေ့၊ တိုက်တည်ရမှာ’

ကိုသံချောင်း၏ဆိုရင်းအဓိပ္ပာယ်မှာ အုတ်နီခဲဖြင့် ဝိုင်းအပေါက်ခံရ၍ အုတ်နီခဲကတော့ တိုက်တည်ရလောက်အောင် နေပါများလိမ့်မည်ဆိုသည့် သဘောပင်ဖြစ်၏။

‘ဒါထက် ဟိုတစ်ခါက အစ်ကိုကြီးကိုသံချောင်းပြောတဲ့ ကျုပ်ငါးဦးမြတ်သာဒွန်းဆိုတဲ့ သူ့အကြောင်းလေ။ ဘာတဲ့၊ မင်းသားဂိုက်မကျလို့ ဓားပြရိုက်ခံရဆိုတဲ့လူ အကြောင်းလေ။ အဲဒါ တချို့က ပြောကြတော့ စလင်းဦး မြတ်သာဒွန်းလို့ ပြောကြတယ်ဗျို့’ ဟု ဖိုးခွေးက အစထောင်လိုက်၏။

‘ဟေ့ကောင် ဖိုးခွေး၊ အဲဒါ ကျုပ်ငါးဦးမြတ်သာဒွန်းကွ။ မှတ်ထား။ ပါမောက္ခဦးချမ်းမြ (ခေါ်) ကလောင်အမည် ဆရာကြီးမြကေတုက သဘင်မဂ္ဂဇင်းမှာ ကျုပ်ငါးဦးမြတ်သာဒွန်း ဖြစ်တဲ့အကြောင်းကို အတိအလင်း ဆောင်းပါးရေးခဲ့ဖူးတာပဲ မှတ်ထား။ သူများပါးစပ်မှာ လမ်းမဆုံးရအောင်လည်း စာများများဖတ်ကွ’

ဤကဲ့သို့ မာန်ပါပါ ပြောလိုက်ရင်းမှ ဆက်လက်၍-

‘ဖိုးခွေး၊ ဒါလေး မြန်မြန်ပြီးအောင်ဖြတ်။ အချိန်ကလင့်နေပြီကွ။ ဒီနေ့ လကွယ်ညလေ။ အပြန်မှာ မှောင်မှောင်မည်းမည်းထဲ စမ်းပြန်ရမှာ’

မှန်ပေသည်။ ယနေ့ညသည် လကွယ်ည မိုးကလည်း အုံ့ဆိုင်နေ၏။ ရွာမည်ပုံတော့မပေါ့။ မှောင်စပြု

လာပြီ။ တဲရင်ကိုသာအေးက ရေနံဆီမီးခွက် လာချပေး
၏။ လက်လေးသစ်ခန့်အရှည် မီးတောက်က လေပြည်နှင့်
အတူ ဘယ်တိမ်းညာယိမ်းနှင့် တည်ငြိမ်မှုမရရှိသော သေ
သောက်ကျူးတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်အလား ယိမ်းထိုးလျက်ရှိ
နေ၏။ မကြာမီအချိန်အတွင်း ကိုသံချောင်းနှင့် ဖိုးခွေး
တို့သည် ကျောက်ခဲကုန်းရွာထန်းတဲမှ ထွက်ခွာလာခဲ့ကာ
အမှောင်ထုအတွင်းသို့ တိုးဝင်ပျောက်ကွယ်သွားကြတော့
သည်။ လောကဓာတ်ကြီးတစ်ခုလုံး အမှောင်ထုက စိုးမိုး
သည်ထက် စိုးမိုးလာနေ၏။

(၅)

ယနေ့ လကွယ်ည။ လအလင်းရောင်သည် နတ္ထိမရှိ။
သို့ပေမယ့် မိုးကောင်းကင်မှ ကြယ်စင်အလင်းရောင်များ
က မှန်ပျံပျံ။ မလင်းတလင်း ဝါးတစ်ပြန်အတွင်းမှာ မှန်
ရီဝိုးတဝါး မြင်နိုင်၏။ ဒါတောင် အမှောင်ထဲမှာ မျက်စိ
အကျင့်ကြာလာပါမှ အနည်းငယ် မြင်ရသည့်သဘော။
ဘေးပတ်ဝန်းကျင်တွင် ငှက်ဆိုးများ ဂီး...ဂီးဆိုသည့် ငှက်
ဆိုးထိုးသံများ၊ ညဉ့်ငှက်အော်မြည်သံများ၊ တစ်ခါ၊ တစ်ခါ
ပုစဉ်းရင်ကွဲတို့၏ မြည်သံများကြောင့် ချောက်ချားဖွယ်
ဖြစ်နေပြန်၏။ တစ်ချက်၊ တစ်ချက် သစ်ရွက်များ ကြွေလွင့်
သံ၊ လေပြည်နှင့်အတူ တရဲရဲလွင့်မြောသွားသော အသံများ
မှအပ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်နေ၏။

ကိုသံချောင်းတစ်ယောက် အမှောင်ထုအတွင်းသို့ တိုး
ဝင်၍ သွက်လက်သော ခြေလှမ်းများဖြင့် ရွာသစ်ကြီးရွာဆီ
သို့ လှမ်းနေ၏။ သူလှမ်းနေသော ခြေလှမ်းများသည်ပင်
လျှင် တိမ်စင်တိမ်တိုက်ပေါ်သို့ ပျံတက်နေသည့်အလား
သွက်လက်နေ၏။ သူ၏အဖော် လက်စွဲတော် ဖိုးခွေးက
တော့ သရက်ချဉ်ရွာမှာ နေရစ်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ယခုလောက်
ဆိုလျှင် ဆက်ရက်မင်းစည်းစိမ်၊ ဝက်မင်းစည်းစိမ် အပြည့်
ခံစားနေလောက်ပေပြီ။ ကိုသံချောင်းသည် သရက်ချဉ်ရွာ
မှအထွက် မြွေပါးကင်းပါးကို ရှောင်တိမ်းသည့်အနေဖြင့်
စလင်း-ဆင်ဖြူကျွန်း လမ်းမကြီးပေါ်မှ လမ်းလျှောက်
လျက် အိမ်သို့ ပြန်လာနေခြင်းဖြစ်၏။

လမ်းဘေးဝဲယာတွင်ရှိ ကျိုးတိုးကျဲတဲ တဲအိမ်ငယ်
များမှာ မီးခွက်ကလေးများ၊ ဖယောင်းတိုင်များ၊ ပုဏ္ဏစီ
မှန်မီးအိမ်များနှင့်သာ အလင်းရောင်ကို ဖန်တီးရသော
ကာလဖြစ်၍ ရွာနှင့် အလှမ်းကွာဝေးသော နေရာများတွင်

မီးရောင်ကိုပင် မမြင်ရနိုင်ချေ။

သရက်ချဉ်ရွာပြီးတော့ ပုရပိုက်တန်းရွာ၊ ပုရ
တန်းရွာ ပြီးတော့ ရမ်းဖိုးကုန်းရွာ၊ ရမ်းဖိုးကုန်းရွာ
တော့ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းထူပြောသော ကပြပွဲပင်သစ်
(ဖားပြုပင်သစ်ချိုင်း) သစ်ချိုင်းနှင့်ကပ်လျက် ပြုပွဲ
သော ဘုရားငုတ်တိုများကို ကျော်ဖြတ်ရပေဦးမည်။
သံချောင်းအဖို့ အဓိကအကျဆုံးနေရာမှာ ဖားပြုပင်
သစ်ချိုင်းနှင့်ကပ်လျက် ဘုရားငုတ်တိုစေတီများကို
ဖြတ်ပြီးမှ ရွာသစ်ကြီးရွာရှိ သူ့အိမ်သို့ ရောက်ပေ

ဖားပြုပင်သစ်ချိုင်းကလည်း နာမည်ကြီး။ ဖားပြု
ပင်သစ်ချိုင်းဟု ခေါ်ဆိုသည်မှာ သစ်ချိုင်းအတွင်းရှိ သစ်
ပင်ကြီးကို အစွဲပြု၍ ခေါ်ခြင်းဖြစ်၏။ ၎င်းသရက်
အသီးသီးလျှင် ဖားပြုပင်၏ ကျောက်ကုန်းကဲ့သို့ အပူအ
များဖြင့် သီးလေ့ရှိသော လုံးပုသရက်တစ်မျိုးဖြစ်၏။
အချိန်မရှည် ဖားပြုပင်သစ်ချိုင်းဟု အမည်တွင်ခဲ့ခြင်း
၏။ ဖားပြုပင်သစ်ချိုင်းသည် ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်း ထူ
၏။ မိုးနှံပင်ချုံကြီးများ မင်းမူရာ၊ နဘူးနွယ်ချုံကြီး
ကြီးစိုးရာ ဆူးလေဆူးများ ပြန်ကျပေါက်ရောက်ရာ အိမ်
ရနေရာဖြစ်၏။ လူသွားလမ်းသေးသေးလေးမှလွဲလျှင်
နေရာအားလုံး၌ ဆူးပင်ချုံပင်များအတိသာရှိ၏။

(၆)

ကိုသံချောင်းသည် လမ်းမပေါ် လျှောက်နေ
သစ်ချိုင်းဘက် လမ်းခွဲသို့ဝင်ရန် ရုတ်တရက် ရပ်တန့်
၏။ ရီဝေနေသော မျက်စိကို အားယူ၍ ကြိုးတင်
အမှောင်ထဲမှ ဖားပြုပင်သစ်ချိုင်းကို အကဲခတ်ကြည့်
လိုက်၏။ ဖားပြုပင်သစ်ချိုင်းသည် ပကတိတည်
လျက်။ သရက်ပင်ပင်မြင့်ထက်က ညဉ့်ငှက်တစ်
အတောင်ပံဖြန်းဖြန်းမြည်အောင် ပြင်းပြင်းခတ်၍
တစ်ချက်တည်း အော်မြည်ကာ မြောက်ဘက်ဆီသို့ ပျံ
သွား၏။

ကိုသံချောင်း ကြက်သီးမွေးညင်းဖြန်းဖြန်းထသွား
ကြောက်လှသည်တော့မဟုတ်။ ရုတ်တရက်မို့ လန့်
၏။ ချောက်ချားသွား၏။ ကြယ်ရောင်မှန်ပျံပျံထဲမှ
လမ်းကလေးကတော့ ရေးရေးမြင်နေရသေး၏။ ပတ်ဝန်း
ကျင်မှာတော့ မှောင်ပိန်းနေပြီး မည်သည့်အရာကိုမျှ
ကွဲကွဲ မမြင်နိုင်ချေ။ သို့ပေမယ့် ကိုသံချောင်းက



ဤကံသီးမွေးညင်းထနေဆဲ။

ဘယ်သို့ပင်ဖြစ်စေ မပြေးသော် ကံရာရှိဆိုသကဲ့သို့
ဆေးသော မျက်လုံးများသည် အမှောင်ထုထဲတွင် သတိ
ဦးစွာဖြင့် ကြည့်ရှုနေရင်း ပါးစပ်မှလည်း သရဏဂုံများ၊
ထံတော်များကို တွတ်တွတ်၊ တွတ်တွတ်နှင့် ရွတ်ဆို
ချက်ရှိနေစဉ် 'ဟာ' တစ်လုံးတည်းသော အသံထွက်လိုက်
ပြီး မှင်တက်မိသွား၏။ သူ့ရှေ့တည့်တည့် ဘုရားငုတ်
တို့များကြားမှ ထွက်လာသော ဖြူဖြူအရောင်ရှိ အရာကြီး
တစ်ခုကို မှုန်ပျပျ အမှောင်ထဲတွင် ဝိုးတဝါးမြင်ရ၏။
ဖြည်းဖြည်းနီးကပ်လာကာ ကြီးလာသည်ဟု ထင်ရ၏။
သူ့ကလိုဆိုလျှင် ဘုရားငုတ်တို့ကြားမှ ထွက်ပေါ်လာသော
အစွေလော၊ သရဲလော။ အခြားမည်သည့်အရာနည်း။
ဆွဲနိုင်တော့ချေ။

ကိုသံချောင်း နှလုံးခုန်တွေ မြန်လာ၏။ အာတွေ
ခြောက်ကပ်လာ၏။ တံတွေးပျစ်လာ၏။ ထိုနီးကပ်လာ
သော အမျိုးအမည်မသိ အဖြူရောင်အရာသည် ပိုမိုကြီး
သွားလာသည်ကို မြင်ရသောကြောင့် သတိလစ်မသွား
အောင် စိတ်ကိုတင်းထားရ၏။ ဒူးတွေတုန်နေပြီး အားအင်
တုန်ခန်းသလို ခံစားလာရသည်။

သို့သော်လည်း ထိုအဖြူရောင် တစ္ဆေကြီးသည် ရုတ်
တရက် အနီးသို့ရောက်ရှိလာပြီး လွှားခနဲ ကိုသံချောင်း၏
ခေါင်းပေါ်မှ ကျော်လွှားသွားလေတော့သည်။ ထိုသို့ကျော်
လွှားသွားစဉ် ကိုသံချောင်းတစ်ယောက် စိမ့်ခနဲ အေး
သွားသည်ကို ခံစားလိုက်ရ၏။ ကိုသံချောင်းတစ်ယောက်
ထက်လှ ပြေးရသော သားကောင်တစ်ကောင်ကဲ့သို့
အသံကုန်အော်ဟစ်ရင်း ရွာသစ်ကြီးရွာဆီသို့ ဦးတည်၍
ပြေးလေတော့သည်။

'အောင်မယ်လေးဗျာ၊ အောင်မယ်လေးဗျာ၊ ကယ်..
သယ်..ကယ်ကြပါ' ဟူသော အသံသည်လည်း လုံးဝ
မသိတော့ဘဲ ဝါး..ဝါး..ဝါး..ဝါးနှင့်သာ ကြားနေရ၏။

ရွာသစ်ကြီးရွာနှင့် ဖားပြုပ်ပင်သင်္ချိုင်းမှာ တကယ်
တော့ မဝေးလှအနီးကလေးသာ။ ဆယ်တောင်ဝါး (၁၅)
အပြန်(၂၀)ခန့်သာဝေး၏။ ရွာသစ်ကြီးရွာ သူ့အိမ်ရှေ့
ရောက်တွင် ကိုသံချောင်း မဝိသသောအသံဖြင့် မဖြူကို
ခေါ်၏။ မဖြူလည်း ကမန်းကတန်း အိမ်ရှေ့တံခါးဖွင့်
လိုက်၏။

ကိုသံချောင်းမှာ ချွေးများစိုရွဲနေပြီး တုန်တုန်ယင်ယင်
မောဟိုက်နေသော အသံဖြင့် -

'ငါ..ငါ..ငါ..အပေါ်ကို..ငါ..အပေါ်ကို တစ္ဆေကြီး၊
ကျော်..ကျော်..သွားတာ..ကျော်သွားတာ'

ထိုသို့ပြောရင်းမှ ကိုသံချောင်း မျက်ဖြူလန်သွားတော့
သည်။ ပျော့ရွေလဲကျသွားပြီး သတိလစ်သွား၏။

'ကိုသံချောင်း..ကိုသံချောင်း'

မဖြူ လှုပ်၍၊ လှုပ်၍ မေးသော်လည်း စကားမေးမရ။

'အမယ်လေး..လာကြပါဦးတော့။ ကိုသံချောင်း
ဘာဖြစ်သွားမှန်း မသိလို့ပါတော်'

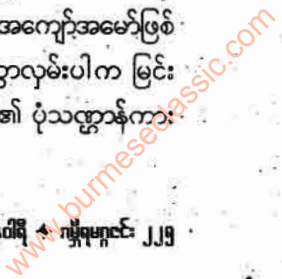
မဖြူ၏ အော်ဟစ်အကူအညီတောင်းသံက တစ်ရွာ
လုံး ဖုံးလွှမ်းသွားတော့၏။

လကွယ်ည၏ညဉ့်သည်ကား ပို၍ချောက်ချားဖွယ်ရာ
အတိနှင့် နိဂုံးချုပ်သည်လား မပြောတတ်။

(၇)

ဆင်ဖြူကျွန်းမြို့ ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်မြတ်ကြီး
သည် ထင်ရှားသော သမိုင်းဝင်စေတီတစ်ဆူ ဖြစ်၏။
သမိုင်းဝင်စေတီတော်ကြီး၏ မြောက်ဘက်နားတွင် ရှေး
ခေတ်က ရွာဟောင်းကုန်းဟုခေါ်သော ရွာတစ်ရွာရှိ၏။
ထိုရွာဟောင်းရွာတွင် နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ၏
အနွယ်တော်များ၊ မင်းညီမင်းသား၊ မင်းမှုထမ်းအနွယ်
တော်များ ရှိလေ၏။ မူလက မိသားစုလေးငါးဆယ်စုခန့်
သာ ရှိခဲ့သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား
ကြီး၏ ဝေယျာဝစ္စများ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက် ခေါင်း
လောင်းထိုးလှူခဲ့သော ကျွန်သီးတော် (ခေါ်) သီးခြား
ဘုရားကျွန်များအဖြစ် ရှိခဲ့လေသည်။ အမှန်စင်စစ် သူ
တောင်းစားများမဟုတ်ချေ။ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်သာ ဝတ်
ကြပြီး ဘုရားကြီး၏ လိုအပ်ချက်ကိစ္စများကိုသာ ဆောင်
ရွက်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်၏။ ထို့အပြင် ဘုရင့်ဘဏ္ဍာ
တော်မှ ထုတ်နုတ်၍ ဘုရင်ကိုယ်တိုင် ထောက်ပံ့ရသော
ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပြီး သဿမေမေအခွန်များ ပေးဆောင်ရန် မလို
ချေ။

ထိုရွာဟောင်းရွာတွင် သမားတော်မျိုးဆက်သစ် ဆရာ
ကြီး ဆရာထွေးသည် မြန်မာဆေးတွင် အကျော်အမော်ဖြစ်
၏။ ဆေးကုသွားရာတွင် အနည်းငယ်ကွာလှမ်းပါက မြင်း
စီး၍ ဆေးကုသွားလေ့ရှိ၏။ ဆရာထွေး၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကား



သျှောင်တစောင်းနှင့် အသားဖြူဖြူ ၀၀ပုပု ရုပ်လက်ရှည် အင်္ကျီအဖြူလည်ကတုံး(စတစ်ကော်လာ)ကိုသာ ဝတ်ဆင်၍ အပေါ်ဖုံးအင်္ကျီ တိုက်ပုံအင်္ကျီ ဝတ်ဆင်လေ့ရှိ၏။ ဦးခေါင်းသျှောင်တစောင်းကို ရှုပ်ပန်းထည်ပိုးသား တဘက်ရှည်ဖြင့် ပေါင်းထားလေ့ရှိပြီး အလွန်သပ်သပ်ရပ်ရပ် ခန့်ခန့်သန့်သန့် နေထိုင်သူဖြစ်၏။

ယနေ့ညနေပိုင်းတွင် မြင်းစီး၍ ဆေးကုသွားရာ အချိန် အတော်လေးလင့်နေပြီဖြစ်၍ ဆရာထွေး၏ဇနီးသည် တဗျစ်တောက်တောက်နှင့်-

‘တကတည်းတော်..ဆေးကုသွားတာ။ ညဉ့်တောင် အတော်နက်နေပြီ။ ခုထိ ပြန်မလာနိုင်သေးဘူး’

အိမ်ထဲရှိ ပုဏ္ဏားမိမိအိမ်တစ်လုံးလင်းလျက် ပွဲဈေးရောင်း ရေနံဆီမီးခွက်ကြီးတစ်လုံးကလည်း ထွန်းညှိထားလျက်ရှိ၏။ (ယခုခေတ်ကဲ့သို့ လျှပ်စစ်သုံးစွဲနိုင်ခြင်း မရှိသေးချေ။)

ထိုစဉ် ရွာလယ်လမ်း အရှေ့ထိပ်ဖျားဆီက မြင်းဟီသံ ကြားရ၍-

‘သမီးရေ..သမီးတို့အဖေကြီး ပြန်လာပြီထင်တယ်။ မြင်းဟည်းသံက အိမ်က မြင်းကြီးအသံနဲ့ တူတယ်အေ’

‘ဟုတ်တယ် အမေရေ၊ ဟုတ်တယ်’

သမီးဖြစ်သူ၏ ပြန်လည်ဖြေကြားသံကို ကြားလိုက်ရ၏။

ဆရာထွေး၏ဇနီးသည် အိမ်ရှေ့တံခါးဖွင့်၍ ဆရာထွေးကို ထွက်ကြိုရင်း တံခါးတိုင်အနီး မီးခွက်ကိုကိုင်ကာ သားအိမ်နှစ်ယောက် စောင့်မျှော်နေစဉ် ဆရာထွေး ရောက်ရှိလာပြီး မြင်းပေါ်မှ ဆင်းလိုက်၏။

မြင်းဇက်ကြီးကို သမီးအား ပေးလိုက်ပြီး-

‘သမီးရေ..မြင်းကို ဇောင်းထဲသွင်းပြီး အစာကျွေးထားလိုက်ဦးနော်’

‘ဟုတ်ကဲ့’ ဟု ဖြေဆိုလိုက်ပြီး မြင်းကို ဆွဲခေါ်သွားတော့၏။

‘ကဲ..ကလေးတို့ အမေကြီးရေ၊ ငါ့ကို နည်းနည်းလေး တွဲပါဦး’

‘ဟောတော့။ တော် ဘာတွေဖြစ်လာပြန်တုံး’ ဟုပြောရင်း ဆရာထွေးကို တွဲခေါ်လိုက်သည်။

‘ငါ့ကို ဇီးဝတ်ဆံနဲ့ဖော်ထားတဲ့ တိုင်းရင်းအမှတ်(၁၅)

သည်းခြေဆေး တစ်ခါစား မြန်မြန်ပေးစမ်းပါအေ’

ဆရာထွေး တစ်စုံတစ်ခု ဖြစ်လာသည်ကို ဆရာ၏ဇနီးက တွေးမိ၏။ ထို့ကြောင့် အခွင့်အခါကိုတောင်းမေးရမည်ကို သဘောပေါက်၏။ ဆရာထွေးသည် သည်များထိုင်ရန် ထားရှိသောစားပွဲနှင့် တန်းလျားတွင်၍ ရေခွေးတစ်ခွက်ကို အမြန်ငဲ့ကာ ဇနီးသည်ပေးသည့် သည်းခြေဆေးကို သောက်လိုက်၏။ ဆရာထွေး၏ဇနီးများ တုန်ယင်နေသည်ကို ပုဏ္ဏားမိမိအိမ် မီးရောင်အောက်တွင် မြင်နေရ၏။

‘ဘယ်လိုဖြစ်လာရတာတုံး ကလေးတို့ အမေကြီးဟာ ဤသို့ မေးလိုက်သောအခါ ဆရာထွေးက-

‘ဒီလိုဟေ့၊ ငါ တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ် တဇွေသတိတာ မတွေ့ခဲ့ဖူးဘူး။ ဒီနေ့ ငါ့ကို သရဲခြောက်ခံတာ ကိုယ်တွေ့ပဲ’

‘ဘယ်သွားလို့ ဘယ်ကခြောက်လိုက်တာတုန်း’

‘အေး..ရွာသစ်ကြီးရွာက ဆေးကုအပြန် တာပင်သင်္ချိုင်းကုန်း ဘုရားပျက်တွေနားကဟေ့။

မည်းမည်း..မည်းမည်းနဲ့ ငါ့ဆီကို တိုးလာတာကြောင့် ကြောက်အားလန့်အားနဲ့ မြင်းကို ကြိမ်နဲ့တို့ပြီး ဒုန်းနဲ့ပြေးခဲ့ရတာ။ သရဲအသံကတော့ ကြောက်စရာအသံပဲ။

ဝါး..ဟား..ဝါး..ဝါးဆိုတဲ့ အသံဝါကြီးနဲ့ လေရဲ့။ ငါလည်း ဒီတံဒီတံ..ဒီတံဒီတံနဲ့ ရင်တုန်ခတ်ထက်ထိတောင်ပဲဟေ့’

‘ဘာတဲ့..ခုနက တော်ပြောတဲ့ သင်္ချိုင်းဟား’

‘ဪ..ဖားပြုပ်ပင်သင်္ချိုင်းပါဆို’

ဆရာထွေးအသံက တစ်အိမ်လုံး လွှမ်းမိုးသွားပတ်ဝန်းကျင်ကား တိတ်ဆိတ်လျက်။

(၈)

စလင်း-ဆင်ဖြူကျွန်း လမ်းမပေါ်တွင် ခရီးကုန်ကျယ်ဆုံးနှင့် အဓိကအားအကိုးရဆုံးမှာ မြင်းလှည်းသာဖြစ်၏။ ကားဆိုသည်မှာ တစ်နေကုန်မှ လေးခန့်သာ ဖြတ်သွားဖြတ်လာရှိ၏။ (ယခုခေတ်လို ခွဲခြားတက်မှု မရှိသေးချေ။)

ဆင်ဖြူကျွန်းမြင်းလှည်းလောကတွင် ဘကြီးမသိသူ မရှိသလောက်ပင်။ ဘကြီးခင်သည် အလွန်အဖွဲ့များတွင် မင်းသားလတ်အဖြစ် ကပြအသုံး



အနားယူခဲ့ပြီးနောက် စားဝတ်နေရေးအတွက် မြင်း
လည်းမောင်းရင်း ၁၀ကို ထိန်းကျောင်းခဲ့သူဖြစ်သည်။
သူ၏မြင်းလည်းဆိုလျှင် စီးချင်သူ များလှ၏။ ဆင်ဖြူ
ကျွန်းမှ စလင်းသို့ရောက်သည့်တိုင် မြင်းလည်းပေါ် ဇာတ်
ခင်း၊ ဇာတ်သဘင်စာများရွတ်ရင်း ကွက်စိပ်ပြောရင်း၊
ဘုရားတမျိုးစုံပြောရင်း စလင်းမြို့သို့ ရောက်မှန်းမသိ
ဆက်သွား၏။ တစ်ချက်ကလေးမှ ပျင်းစရာမရှိ။ သူ
မြင်းလည်းမောင်းပုံကလည်း ညင်သာလှ၏။

နံနက်ပိုင်း စလင်းသို့ တစ်ခေါက်သွားပြီး (၁၂)နာရီ
ဆိုမိပြန်၏။ ညနေပိုင်းတွင်မူ ခရီးဝေးမမောင်း။ မြင်း
စာဝယ်ရင်း အခေါက်တိုလိုက်၏။ ဘကြီးခင်၏ပုံစံက
ညှောင်တစောင်း၊ ပန်းနုရောင်ခေါင်းပေါင်းနှင့် ရှုပ်လက်
ညှည် လည်ကတုံးတွင် ရွှေကြယ်သီးကြိုးတပ်လျက် မင်း
သားဂိုက်။

ယခုလည်း ဘကြီးခင် မြင်းစာဝယ်အပြန်ကို စောင့်
ရှုနေသော အမျိုးသမီးသုံးယောက်တစ်သိုက်သည် ရွာ
သစ်ကြီးက ကိုသံချောင်း၏ ကျန်းမာရေးအတွက် ဆရာ
သိသွားရန် လမ်းမမှ စောင့်နေကြသည်။ ဘကြီးခင် မြင်း
လည်းရောက်လာသောအခါ အားလုံးသည် မြင်းလည်း
ပေါ်တက်၍ ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားကြီး၏မြောက်ဘက်
ရွာဟောင်းရွာရှိ သမားတော်ဆရာထွေးအိမ်သို့ ပို့ဆောင်
ပေးရန် ပြောကြားပြီး လိုက်ပါလာကြ၏။

ရွာသစ်ကြီးရွာအထွက်မှ ဆင်ဖြူကျွန်းမြို့ဘက်ဆီသို့
သွားသောလမ်းပေါ်တွင် လိမ့်၍ပြေးလျက်ရှိသော မြင်း
လည်းဘီး၏ ဒေါက်ဆန်ကို ကြိမ်ခေါင်းနှင့်တိုက်၍ ဒေါက်
ခါက်..ဒေါက်ခေါက်မြည်အောင် ဒေါက်ခြစ်အသံပေး
ကာ လမ်းပေါ်ရှိ အခြားမြင်းလည်းယာဉ်များကို ရှောင်
တွင်းကျော်ဖြတ်၍ ခရီးနှင့်လျက်ရှိ၏။

ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားကြီးမြောက်ဘက် ရွာဟောင်း
ရွာထဲသို့ဝင်၍ ဆရာထွေး အိမ်ရှေ့သို့ရောက်လျှင် မြင်းကို
ထိသတ်လိုက်၏။

ကဲ..သမီးတို့ရောက်ပြီ။ ဟောဒါ ဆရာထွေးအိမ်ပဲ
ဘကြီးခင်က အမျိုးသမီးငယ်တို့အား ပြောလိုက်
သည်။ အမျိုးသမီးတစ်သိုက်လည်း ဆရာထွေးအိမ်ထဲသို့
တန်းတန်းမတ်မတ်ဝင်သွားပြီး အမျိုးသမီးများထဲမှ ကိုသံ
ချောင်း၏ဇနီး မဖြူသည် ဆရာထွေးအား နှုတ်ဆက်လိုက်

၏။ မဖြူသည် ဆရာထွေးအား ယခင်ကတည်းက သိ
ကျွမ်း၏။

မြင်းလည်းဆရာ ဘကြီးခင်ကတော့ အိမ်ပြင်ဘက်မှ
စောင့်လျက်။

မဖြူက သမားတော်ကြီး ဆရာထွေးအား-

‘ဆရာ..ဆရာတပည့် ကိုသံချောင်း အပြင်းဖျားပြီး
ကယောင်ချောက်ချားတွေ အော်အော်နေတယ်။ ကျောက်ခဲ
ကုန်းကအပြန် ဖားပြုပ်ပင်သင်္ချိုင်း ဘုရားပျက်တွေနားမှာ
တစ္ဆေခြောက်ခံရကတည်းက လန့်ပြီးဖြစ်တာ ဆရာရေ’
ဟေ..’

ဆရာထွေး မျက်လုံးပြူးသွား၏။ ပို၍လည်း စိတ်
ဝင်စားလာ၏။ ဆက်လက်၍-

‘အင်း..ဒီသင်္ချိုင်းကလည်း သရဲတစ္ဆေခြောက်တယ်
လို့ လူပြောသူပြော များလာပြီ။ အေး..ဒီတော့ လိုရင်းက
ဆရာလာပင့်တယ် ဆိုပါတော့’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ။ ပြီးတော့ ဟောဒီ ဘကြီးခင်မြင်း
လည်းနဲ့ နေ့တိုင်းကြွခဲ့ပါဆရာ။ လူနာအခြေအနေက ဆရာ
ရောက်တော့ သိမှာပါ’ဟု မဖြူက ပြောလိုက်ပြီး ဆရာကို
နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်သွားကြတော့၏။

‘အေး..အေး..အေး’

လေးတွဲတွဲအသံဖြင့် သက်ပြင်းကြီးချကာ ဟိုနေ့က



တွေ့ခဲ့ရသော ဖားပြုပ်ပင်သင်္ချိုင်းက နာနာဘာဝသည် တစ္ဆေလော၊ သရဲလော၊ (သို့မဟုတ်) အခြားဝေမာန်က ပြိတ္တာများလော စသည့်အတွေးများဖြင့် စဉ်းစားတွေးတော ရင်း ငေးမောကျန်ရစ်ခဲ့တော့သည်။

(၉)

နေ့စွယ်ကျိုးစ ညနေစောင်းအချိန်ကလေးတွင် ဆင်ဖြူကျွန်းမြို့အထွက် လမ်းမကြီးပေါ်တင် မြင်းလှည်းတစ်စီး မောင်းနှင်လျက်ရှိသည်။ မြင်းလှည်းပေါ်တွင် ဆေးဆရာ ဟု ယူဆရသော သျှောင်တစောင်းနှင့် ပိုးသားတိုက်ပုံ အင်္ကျီအဖြူ ဝတ်ဆင်ထားပြီး ဖန်းနုရောင်ပဝါရှည် ခေါင်းပေါင်းထားသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် ရှိလေ၏။ ထိုမြင်းလှည်းသည် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ရွာသစ်ကြီးရွာထဲသို့ ချိုးဝင်သွားပြီး အိမ်တစ်အိမ်ရှေ့၌ ရပ်လေ့ရှိ၏။ အိမ်ရှင်များကလည်း နေ့စဉ်နေ့တိုင်းထွက်၍ ခရီးဦးကြိုပြုကြပြီး ဆေးဆရာဟု ယူဆရသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဆေးသေတ္တာကိုကိုင်၍ နောက်မှ ရိုကျိုးစွာ လိုက်ပါလာကြ၏။ ဤကဲ့သို့ ခရီးဦးကြိုပြုလာခဲ့ရသည်မှာလည်း ယနေ့ဆိုလျှင် ဆယ်ရက်ခန့် ရှိပြီဖြစ်သည်။

'ကြွပါဆရာ၊ ကြွပါ။ အိမ်ပေါ်ကိုကြွပါ ဆရာ' အိမ်မှာ မြေစိုက်သုံးပင်အိမ်လေးဖြစ်၏။ အိမ်ပေါ်သို့ ရောက်သော် ဆရာထိုင်ဖို့ရာ ခေါက်ချိုးစောင်ခေါက်ထားပြီး ရေနွေးပွဲနှင့် ရေနွေးမြည်း လက်ဖက်ပဲကြော်ဖြင့် အဆင်သင့်ပြုလုပ်ထား၏။ လူနာကတော့ တုံးလုံးလဲ့လျက် ရှိ၏။ ဆရာသည် အိမ်ပေါ် ရောက်ရှိလာပြီး လူနာအနီးရှိ ခေါက်ချိုးစောင်ပေါ်တွင်ထိုင်ကာ လူနာကိုသံချောင်း၏ လက်ကို မြန်မာသမားတော်များ သွေးစမ်းသည့်နည်းအတိုင်း သွေးစမ်းကြည့်၏။

ကျေနပ်နှစ်သက်သော အပြုံးဖြင့် -

'ကိုင်း..မောင်သံချောင်း၊ မင်းရောဂါ တော်တော် သက်သာပြီပဲ။ သွေးလှည့်ပတ်မှုကလည်း ပုံမှန်။ ကိုယ်ငွေ့ကလည်းကောင်း၊ ပါစက ဝမ်းမီးကလည်း တောက်စပြုနေပြီကွ'

မှန်ပေသည်။ သမားတော်ဆရာထွေး၏ ဆေးချက်ကလည်းမှန်၊ ဆေးဝါးကလည်းကောင်း၊ ဇနီးသည်မဖြူ၏ ပြုစုအားပေးမှုကလည်း စေ့စပ်သေချာ စသောအချက်များကြောင့် ဆယ်ရက်အတွင်း ထူထူထောင်ထောင် ဖြစ်

လာသည်။
ဆရာထွေးသည် တစ်စုံတစ်ရာကို အလေးမူက်မှောင်ကြုတ်၍စဉ်းစားပြီး သိလိုစိတ်ဖြင့် စူးစူးစမ်းစမ်း၏။

'နေပါဦးကွ မောင်သံချောင်းရ။ မင်း တစ္ဆေလော ခံရတဲ့နေ့က ဘယ်နေ့တုန်းကွ'

'ပြီးခဲ့တဲ့ လကွယ်နေ့ညကပါ ဆရာ'

'ဟေ..အေး၊ ဟုတ်ပြီ။ ည ဘယ်အချိန်ရှိသလဲဟေ့'

'အာ..ဆရာကလည်း၊ ကိုးနာရီခွဲသာသာ ဆယ်လောက် ရှိပြီထင်တယ် ဆရာရဲ့'

'အေး..ဟုတ်ပြီ။ မင်းကဘယ်ကလာလို့ ဖြစ်တာတုံးဆိုတာ ဆရာ့ကို စေ့စေ့စပ်စပ်ပြောခင်သို့'

'ဒီလိုဆရာရေ၊ ကျောက်ခဲကုန်းကအပြန် ဖိုးသောက်ချဉ်ရွာမှာ ထားခဲ့ပြီး ကျွန်တော်က လမ်းအတိုင်း ပြန်လာခဲ့တာ ဖားပြုပ်ပင်သင်္ချိုင်းနားရောက်ရွာဘက်ကိုချိုးပြီး ကွေ့ဝင်လိုက်တယ်။ ညကမှ မောင်ပိန်းလို့၊ သင်္ချိုင်းကုန်းနားက ဘုရားငုတ်တိုက်ရောက်တော့ ဘုရားမြောက်ဘက်က ဖြူဖြူကြီးတော့တာပဲ။ တဖြည်းဖြည်း နီးလာပြီး ကြီးကြီးလာလာ ကျွန်တော်လည်း တတ်သမျှ မှတ်သမျှ ဘုရားစာတွေရင်း ကြောက်ကြောက်နဲ့ မျက်စိမှိတ် ငုတ်တုတ်လိုက်တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ တစ္ဆေကြီးဟာ ကျွန်တော်ခေါင်းပေါ်ကနေ လွှားခနဲကျော်သွားတော့တာပဲ ဆရာ'

'ဟေ..အေး..လကွယ်ည ကိုးနာရီခွဲ ဆယ်ကြား။ မင်းက တောင်အရပ်ကလာတာ။ ဟုတ်ပြီ ပြီ။ သေချာပါပြီ'

ဆရာထွေး၏မျက်နှာသည် အရာအားလုံးကို စပ်တွေးခေါ်မိသွားပြီး ပြုံးရွှင်ဝင်းပသွား၏။

'မောင်သံချောင်းရေ၊ မနက်ဖြန် မင်းခေါင်းပေါ်သွားတဲ့တစ္ဆေကို ဆရာ့ကိုယ်တိုင် ဖမ်းလာခဲ့မယ်'

'ခင်ဗျာ' ကိုသံချောင်း အံ့ဩတုန်လှုပ်စွာဖြင့် -

'ခင်ဗျာမနေနဲ့။ တစ္ဆေတို့၊ သရဲတို့၊ နာနာဘာဝတာ ကြောက်စရာ မဟုတ်ပါဘူးကွာ' ကိုသံချောင်းနှင့် အိမ်ပေါ်ရှိ ဧည့်သည်များ



အိမ်ပေါ်အဟောင်းသားနှင့် အံ့သြလျက်ရှိနေစဉ်-

'ကိုင်း...ဆရာပြန်မယ်ဟေ့။ မနက်ဖြန် ညနေသုံးနာရီ တွေ့တော့ ဆရာဖမ်းလာတဲ့တစ္ဆေကို ကြည့်ဖို့သာ ပြင်ထား ဆော့'

ဆရာထွေး နှုတ်ဆက်ပြီး ဦးဘခင်မြင်းလည်းဖြင့် ပြန်ကြွသွား၏။

အနောက်ဘက် နမတောင်(နတ်မတောင်)ပေါ်က နေ နန်းနီကြီး၏ ညနေဆည်းဆာအလှတရားတွင် တိမ်မင်ခိုး တို့ ယှက်သန်းပျော်ဝင်လျက် တောက်ပနေဆဲ။

(၁၀)

နေက စောင်းစပြုပြီ။ စောစောတုန်းကလောက် မပူ တော့။ တိမ်တောင်ဆိုက်နေသဖြင့် အပူလျော့သွားဟန်တူ ၏။ သုံးနာရီလည်းထိုးပြီးပြီ။ ကိုသံချောင်း၏အိမ်ထဲတွင် ကလေးသူငယ်များ၊ အမျိုးသမီးငယ်များ၊ အချို့ အသက် ကြီးကြီး မိန်းမများနှင့် လူကြီးများလည်း ရောက်ရှိနေ ရာယူလျက် ရှိကြ၏။ ဤသို့ လူစုရခြင်းအကြောင်းမှာ သမားတော်ဆရာထွေးသည် ကိုသံချောင်းခေါင်းပေါ်မှ ကျော်ဖြတ်သွားသော တစ္ဆေကို ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်လာပြီး အားလုံးရှေ့မှောက်၌ ပြသမည် ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။

အချို့မှာလည်း ကြောက်ရွံ့၍ တံခါးဝနားနီးနီး နေရာ သူထားကြ၏။ လူများစုံသလောက် စကားများလည်း ခံနေကြ၏။ ထိုစဉ်-

'ဟော...ဆရာလာပြီတော့'

အိမ်ပေါက်ဝမှ အမျိုးသမီးတစ်ဦးက အသံပြုလိုက် ၏။ နောက် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကလည်း-

'ဟင်...ဆရာကြီးက ကနေ့ မြင်းလည်းနဲ့ကြွလာ တာ မဟုတ်ဘူးတော့'

မှန်ပေသည်။ ဆရာထွေးသည် ဆေးကုရာ၌ ခရီး အလှမ်းဝေးလျှင် စီးလေ့ရှိသော မြင်းကြီးကိုစီး၍ လာခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆရာထွေး စီးသည့်မြင်းသည် တစ်လှမ်းချင်း ထုမ်း၍လာနေ၏။ အိမ်ပေါက်ဝအရောက်တွင်ရပ်ပြီး ဆရာ ထွေးသည် မြင်းပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ဇက် ကြီးကိုဆွဲ၍ အိမ်ရှေ့ မန်ကျည်းပင်ကိုင်းတစ်ခုတွင် ချည် ဆောင်လိုက်၏။

ဆရာထွေးအား မဖြူနှင့်အတူ အချို့ဧည့်သည်များ ထလည်း ဆီးကြိုပြီး-

'ဆရာ...အိမ်ပေါ် ကြွပါဆရာ။ ရေနွေးလည်း အဆင် သင့်ပါပဲ ဆရာ'

ဆရာထွေးသည် တစ်ဖက်ရပ်သုံးပင်တဲအိမ်ရှေ့ ကြမ်း ပြင်ပေါ်သို့ တက်လိုက်၏။ အိမ်ပေါ်တွင်လည်း လူများ ပြည့်ကျပ်နေ၏။ စောစောက ဆူညံနေသော ကလေးသံ၊ လူကြီးသံများအားလုံး တိတ်ဆိတ်သွား၏။

ဆရာထွေးသည် လူနာကိုသံချောင်းကို စေ့စပ်သေ ချာစွာ စစ်ဆေးပြီး-

'ကဲ...မောင်သံချောင်း၊ ကျန်းမာရေးကတော့ အား လုံးအခြေအနေကောင်းသွားပြီ။ ပုံမှန်ပဲ။ အဲ...အားရှိဖို့ ကတော့ အားရှိတဲ့ အစားအစာတွေ ဖီးကြမ်းငှက်ပျောသီး တို့၊ ပျားရည်တို့၊ နွားနို့တို့၊ ထောပတ်တို့ စားပေ။ ဟုတ် လား'

ကိုသံချောင်း၏ဇနီး မဖြူ၏ရင်ထဲတွင် 'အင်း...ကိုသံ ချောင်းနေကောင်းမှ စပါးတွေကလည်း စည့်(စပါးကျီ) ထဲ မရောက်သေးဘူး' ဟူ၍ ရှိနေသည်ကို မျက်နှာတွင် မြင်တွေ့နေရ၏။

ဆရာထွေး၏ စကားအဆုံးတွင်- 'ဟုတ်ကဲ့ဆရာ၊ ဒါထက် ဆရာပြောတဲ့ တစ္ဆေဖမ်း ခဲ့မယ်ဆိုတာ'

'ဪ...ဒါလား၊ တစ္ဆေကို ပြပါ့မယ်' ဟု ပြောလိုက် ၏။ ဆက်လက်၍-

'မောင်သံချောင်း သေသေချာချာ နားထောင်ဟေ့' 'ဟုတ်ကဲ့'

'ဒီလိုကွ၊ လကွယ်ည ကိုးနာရီခွဲ ဆယ်နာရီလောက် က မင်းက တောင်ကအလာ ဖားပြုပ်ပင်သချိုင်းနားက ဘုရားငုတ်တိုနားရောက်တော့ ငါကလည်း မြောက်က အလာ မည်းမည်း၊ မည်းမည်းနဲ့ သရဲတစ်ကောင်တွေ့ရော ဟေ့။ ငါကလည်း တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ် ဒီလိုမတွေ့ဖူး ဘူး။ အမှတ်တမဲ့ဆိုတော့ ငါလည်း လန့်သွားပြီး မြင်းကို ကြိမ်နဲ့တို့ ဒုန်းစိုင်းစီးပြေးခဲ့တာ။ တခြားမဟုတ်ဘူးကွ။ မင်းရဲ့ခေါင်းပေါ်က လွှားခနဲကျော်ဖြတ်သွားတဲ့ သရဲဟာ'

'ဟို...မန်ကျည်းပင်မှာချည်ထားတဲ့ ငါ့ရဲ့မြင်းဖြူကြီး ပဲဟေ့'

'ဗျာ' 'အဲဒီနေ့က မင်းနဲ့ငါ နှစ်ယောက်တွေ့ခဲ့တာပဲဟေ့။

ငါ့မြင်းဖြူကြီးကို မင်းက တစ္ဆေမှတ်၊ ငါကလည်း မည်းမည်း၊ မည်းမည်းနဲ့ မူးပြီးပြန်လာတဲ့မင်းကို သရဲမှတ်ပြီး ငါလည်း မြင်းဒုန်းစိုင်းစီးပြေး၊ မင်းကလည်း ငါ့မြင်းဖြူကြီးကို တစ္ဆေထင်ပြီး ရွာထဲ ကြောက်အားလန့်အားနဲ့ပြေးအဲဒီလို ဖြစ်ကြတာဟေ့။ သိပြီလား။

သည်းထိတ်ရင်ဖို ဇာတ်ကားတစ်ကားကို ကြည့်နေရသလို ငြိမ်သက်နေသော ရွာသူရွာသားများသည် ဖြစ်ကြောင်းရယ်တဲ့မှကုန်စင် သိလိုက်ရသောအခါ စကားပြောသံများ၊ အသံဗလံများ ဆူညံလာပြီး ဟိုနားကတစ်မျိုး၊ ဒီနားကတစ်ဖုံ၊ တစ်ယောက်ကတစ်မျိုး ပြောဆိုကြရင်း ထပြန်ကြ၏။

လူအုပ်ထဲမှ ကလေးအမေတစ်ယောက် အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် ပြောလိုက်ပုံမှာ-

ဘာမှမဟုတ်ပါဘူးအေ။ တစ္ဆေဖမ်းလာမယ်ဆိုလို့ လာကြည့်ပါတယ်။ စပ်စပ်တော့ ကိုသံချောင်းခေါင်းပေါ်ကျော်သွားတာ တစ္ဆေသရဲမဟုတ်ဘဲ မြင်းဖြူကြီး ဆိုပါကောအေ့

အားလုံးသော ရွာသူရွာသားများသည် ကိုသံချောင်းတစ္ဆေဟု ထင်ခဲ့သော မြင်းဖြူကြီးကိုကြည့်၍ အချို့ကလည်း ပြုံးစိစိနှင့်။

‘ဪ...တစ္ဆေဖြူဆိုတာ ဒါပါလား။’

မြီးကောင်ပေါက် အပျိုဖြန်းမကလေး တစ်သိုက်က မြင်းကြီးကို လက်ညှိုးထိုး၍ ပြုံးဖြီးဖြီးနှင့် ကိုသံချောင်းအိမ်ကို ကျောခိုင်းလျက် ရွာထဲဆီသို့...။

(၁၁)

ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားကြီး၏မြောက်ဘက်ရွာဟောင်းရွာထဲရှိ သမားတော်မျိုးဆက် ဆရာထွေးသည် ယနေ့အဖို့ ဆေးကုရာမှ စောစီးစွာ ပြန်ရောက်ရှိနေ၏။ ဆရာထွေး၏ အနီးတန်းလျားပေါ်တွင် ကန်တော့ခံ ငှက်ပျောခိုင်တစ်ခိုင် ဆန်ရစ်ပြည့်အိတ် တစ်အိတ်နှင့် မုန့်ထုပ်များ ပြည့်နေသည်။

ဆရာထွေး၏ဇနီးသည် ဈေးမှအပြန် အိမ်ပေါက်ဝကပ် ဆရာထွေးကို မြင်သောကြောင့်-

‘ကလေးတို့အဖေကြီး၊ ဘယ်နှယ် ကနေ အစောကြီး ပြန်ရောက်လာတာတဲ့။ ဆေးကုသွားတာ အဆင်မပြေဖြစ်ခဲ့လို့များလား။ ဒါမှမဟုတ် ကျန်းမာရေးမကောင်းလို့လား။’

စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် မေးလိုက်၏။
‘အို...မင်းကလည်း ကောင်းသမု အားလုံးကောင်းများ’

ဆရာထွေး စကားမဆုံးမီ ဆရာကတော်က-
‘ဒါဖြင့်’

‘ဟိုတစ်ခါ ငါသရဲခြောက်ခံရတယ်ဆိုတာ မှတ်လား။ အဲဒီသရဲခြောက်ခံရတယ်ဆိုတာ တခြားမဟုတ်ဘူးများ။ ငါ အခု ဆေးကုနေတဲ့ ကလေးနဲ့ သင်္ချိုင်းက အမှောင်ကြီးထဲမှာ သူက ငါ့မြင်းကို တစ္ဆေထင် ငါ့သူ့ကို သရဲမှတ်ပြီး ကြောက်ကြောက်နဲ့ မြင်းကို ငြိမ်တို့ ဒုန်းစီးပြန်လာတာ။ အိမ်ကမြင်းကလည်း သိတဲ့အတိုင်းပဲ။ ကြိမ်နဲ့ တို့လို့ကတော့ ရှေ့မြင်သမျှကို လွှားခနဲ ပြေးနေကျလေ’

‘အဲဒီတော့’
ဆရာကတော်က စကားကို ဝင်ထောက်လိုက်ကာ-

‘အဲဒီအကြောင်းကို အကြောင်းစုံ ရှင်းပြလိုက်အားလုံး သံသယတွေရှင်းပြီး ကြောက်တာလန့်တာတစ်ခါတည်း ယူပစ်သလို အမြစ်ပြတ်ပျောက်သွားတာပေါ့ကွာ။ ကြိတ်ဖန်ဖန် ဆရာရယ်...တိုက်မှတိုက်လွန်းတယ်။ ခုလို ဆရာရှင်းပြတော့ အစွဲအလမ်းတွေ သွားတာပေါ့ ဆရာရယ်။ ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ၊ တွေးတင်လိုက်တာ ဆရာရယ်နဲ့ ဆရာချင်း ထွေးနေတာ’

‘အောင်မယ်...အောင်မယ်...တော်က သူများကလေးပြောလို့။ အဲဒီနေ့က တော်လည်း ပြန်လာတော့ လန့်တတ်ပြီး တုန်တုန်ယင်ယင်နဲ့ ချွေးတွေပြန်လို့။ ငါ သရဲခြောက်ခံရလို့ဆိုပြီး သွေးဆေးတွေဘာတွေ တောင်းသောတိုက်လိုက်ရသေးတယ်လေ။ ကိုယ့်ဘက်ကဖြစ်တာတော့ သူတို့ ပြောမပြခဲ့ဘူးလား’

‘ဪ...မင်းကလည်းကွာ၊ ဒါကတော့ ဟဲ...ဟဲ’

ဆရာထွေး ရယ်မောရင်းဖြင့်-

‘မင်းယောက်ျားက ဘာလဲ ဆရာလေ။ မှတ်လား ဆရာဆိုတာ တစ်ကွက်တော့ချန်စမြဲပဲ။ ဒါမျိုးတော့ ပြောလိမ့်မလဲကွာ။ ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ’

ဆရာထွေးသည် မပွင့်တပွင့် အပြုံးကလေးဖြင့်
မောင်ဒဿန(ဆင်ခြင်)





သမားစံပြုဆက်
ဆေးစွမ်းထက်မြက်

ဝိနာယက်

ဆေးတိုက်မှ ထုတ်လုပ်သော
တိုင်းရင်းဆေးစွမ်းကောင်းများ



မသက်မသာ ခံစားနေရတဲ့သူကို ကျွန်တော်ကြည့်ရင်း သူ့ရဲ့ အတိတ်အကြောင်း
တွေကို ပြန်လည်တွေးတောရင်း မြင်ယောင်နေမိသည်။

သူသည် တကယ်တော့ အကြင်နာတရားတွေ စာနာတရားတွေအပြည့်နဲ့ လူသား
တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သည်။ သူ့ကို နှလုံးသားလှတဲ့သူဟူ၍ အားလုံးက သိထားကြသည်။

ဖျာပုံရည်လွင်အောင် ဝင့်ကြွေးသင့်ချိန်



ဟုတ်သည်။ သူကလည်း တံကယ့်ကို နှလုံးသားလှ
တဲ့နေရာမှာ စံပြစ်ပြုလောက်အောင်ကို ထင်ရှားခဲ့သူဖြစ်
သည်။ အတန်းထဲမှာ စာတော်သလောက် စာနာမှု၊ ညာ
တာမှုအရာမှာ သူမတူအောင် ထင်ရှားလှသူမို့ ဆရာ၊ ဆရာ
မတို့၏ အချစ်တော်လည်း ဖြစ်ခဲ့သူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

အရွယ်နဲ့မလိုက်အောင် တည်ငြိမ်သလို သူ့လှေလာ
သင်ကြားသော ကျောင်းစာနှင့် အိမ်ကိစ္စ၊ ကျောင်းကိစ္စ၊
လူမှုရေးကိစ္စကလွဲပြီး အခြားကိစ္စများကို စိတ်မဝင်စားဘဲ
နာမည်နှင့်လိုက်အောင် အေးဆေးတည်ငြိမ်သူ တစ်ဦးဖြစ်
သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ဆရာ၊ ဆရာမတို့က ကျွန်တော်တို့
အား မောင်အေးနှင့် စံပြုထားကာ ဆိုဆုံးမလေ့ရှိသည်အထိ
တံကယ့်တော်တော် လိမ္မာခဲ့သော စံပြုလူသားတစ်ဦး ဖြစ်
ခဲ့သည်။

ကြီးသူကိုလေးစား ငယ်သူကိုသနားတတ်တဲ့ ဉာဉ်
ကြောင့်လည်း သူ့ကို လူတိုင်းက ချစ်ခင်ကြသည်။

ဟာ...ကိုမောင်အေးကြီး လာပြီဟေ့ ဆိုပြီး မောင်
အေးကျောင်းထဲ ဝင်လာပြီဆိုတာနဲ့ အတန်းငယ်ကျောင်း
သားလေးများ၏ ပြေးကြွမှုကို ခံရလေ့ရှိသည့် မောင်အေး
ပင်ဖြစ်သည်။

ရှေ့...ရှေ့၊ ဒါက မင်းယု၊ ဒါက မင်းစား။ ဒီ
ဥစ္စာလေးက မင်းအတွက် ဆိုပြီး ပါသမျှတွေ ဝေငှရင်း
အေးမီးတတ်တဲ့သူ တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

ရှေ့...ကိုကြီးမောင်အေး၊ ဒါ သားတို့အိမ်ကလုပ်
ခဲ့ မုန့်

စေတနာရဲ့ ရောင်ပြန်ဟပ်မှုတွေနဲ့ တုံ့ပြန်ခြင်းခံရတဲ့
အတွက် သူ့မှာ စားစရာတွေ့ အလှုံ့ပယ်ပေါနေတတ်တဲ့
ဆင့်အထိ အားကျစရာကောင်းအောင် ထင်ရှားခဲ့တဲ့
မောင်အေးပင် ဖြစ်သည်။

ဤမျှစားစရာ သောက်စရာတွေ အလှုံ့ပယ်ပေါနေ
သော်လည်း တစ်ခါတစ်ရံ မုန့်စားကျောင်းဆင်းချိန်
မုန့်စားစရာမရှိလို့ စာကြည့်တိုက်မှာ အချိန်ဖြုန်းရင်း
ကျောင်းတက်ခေါင်းလောင်းသံကို မျှော်လင့်ရတဲ့အထိ ရှိ
တတ်အောင် ပါသမျှ အစားအစာတွေ၊ ရသမျှ မုန့်မဲ
စေတနာတွေကို စားစရာမရှိတဲ့ ကျောင်းသူကျောင်းသား
တွေတို့ ပြန်လည်ဝေငှရင်း စေတနာကောင်းတတ်ရှာတဲ့

မောင်အေး။ အဲဒီလောက်အထိ စေတနာဖွေးသူဟု ဆိုရ
ပေမည် ဖြစ်သည်။

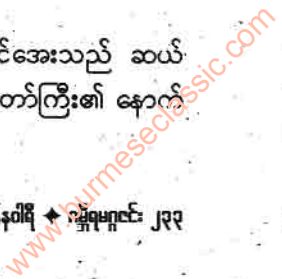
အဲဒီလို မောင်အေးနှင့် ကျွန်တော်သည် သူငယ်တန်း
မှသည် အလယ်တန်း၊ အထက်တန်းအဆင့်အထိ အတူ
သွား အတူလာသူငယ်ချင်းများ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ မောင်
အေး၏ စေတနာကောင်း၊ အကျင့်ကောင်းတွေကို ကျွန်
တော် အတတ်နိုင်ဆုံး ပုံတူကူးယူနိုင်ခဲ့သည်။ မောင်အေး
ကြိုးစားသလို ကျွန်တော် ကြိုးစားနိုင်အောင် ကျင့်ခဲ့၏။
မောင်အေး စေတနာထားတတ်သလို ကျွန်တော်ပါ ထား
နိုင်အောင် ကြိုးစားခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည်
မောင်အေးအတွက်နဲ့ အရောင်လက်ခဲ့ရသည်။ အရောင်
တက်ခဲ့ရသည်။ မောင်အေးသည် ပေါင်းထိုက်သင်းထိုက်
သော သူငယ်ချင်းကောင်း တစ်ယောက်ဟူ၍ပင် ဆိုရပေ
မည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မောင်အေးနဲ့ ပေါင်းသင်း
ခဲ့တဲ့အတွက် ဘယ်အခါမျှ ဂုဏ်မညှိုးခဲ့သောကြောင့်ပင်
ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်ရဲ့ အမိ၊ အဖတွေကလည်း မောင်အေးနှင့်
ပေါင်းသင်းခြင်းအပေါ် ကြည်ဖြူကြ၏။ ထို့ကြောင့် မောင်
အေးအတွက် ကျွန်တော်အိမ်သည် စားအိမ်သောက်အိမ်
အဖြစ် တံခါးမရှိ ဓားမရှိ အခွင့်ထူးကိုပင် ရရှိစေခဲ့လေ
သည်။

ကျောင်းပိတ်ရက်တိုင်း မောင်အေး ကျွန်တော်အိမ်မှာ
ရှိနေတတ်သည်။ စာတွေ အတူကျက်ကြသည်။ စာတွေ
အတူဆွေးနွေးကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် အားလပ်သည့်အချိန်
များကို ကောင်းစွာအသုံးချခြင်းဖြင့် အချိန်ကို တန်ဖိုးရှိစွာ
ဖြတ်သန်းလေ့ရှိသည်။ ထို့ထက်ပို၍ အချိန်ကို တန်ဖိုးရှိ
အောင် အသုံးချသည့် အချက်သည်ကား အားလပ်ချိန်
များ၌ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင် အချိန်ဖြုန်းနေမယ့်အစား
ဘုရားသွား ပုတီးစိပ်ဖြင့် အကျိုးရှိအောင် နေထိုင်တတ်
သော အကျင့်ပင်တည်း။

အရွယ်နှင့်မတူ အသိကို သတိဖြင့် ထိန်းချုပ်နိုင်သော
မောင်အေးသည်ကား အကျင့်စရဏပိုင်းမှာ တံကယ့်ကို
ယှဉ်နှိုင်းမရအောင်ကို ပြည့်စုံလှသူဟူ၍ ဆိုရပေမည်
တည်း။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်နှင့် မောင်အေးသည် ဆယ်
တန်းဆိုသော အထက်တန်းကျောင်းတော်ကြီး၏ နောက်



ဆုံးအဆင့်ကို ဖြေဆိုအပြီးမှာတော့ ဘဝ၏စေခိုင်းရာ ကံ ဇာတ်ဆရာ၏ လမ်းညွှန်ရာဆီသို့ လိုက်ပါရင်း တစ်နေရာ စီ လမ်းခွဲဖြစ်ခဲ့ကြပါလေတော့သတည်း။



လူ့ဘဝ၏ အချိန်သည် တိုတောင်းသည်ဟု မဆိုလှ သော်လည်း အချိန်ရဲ့ စေစားမှုအရ ကျွန်တော်နှင့် မောင် အေး လမ်းခွဲဖြစ်ခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်နီးပါးမျှ ကြာမြင့်ခဲ့ပြီဟူ၍ ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်သည် အမိ၊အဖတို့၏ လုပ်ငန်းသဘော အရ မြောင်းရွှေရာသို့လိုက်ပါခဲ့ပြီး တက္ကသိုလ်ပညာကို ရန်ကုန်မှာပင် ဆက်ပြီးသင်ယူဖြစ်ခဲ့သည်။

မောင်အေးသည်ကတော့ စေတနာကောင်းသလောက် ဘဝကံခေသူ တစ်ယောက်ဟူ၍ပင် ဆိုရလေမည်လား မပြောတတ်။ သူ ဆယ်တန်းအောင်သည့်နှစ်မှာပင် သူတို့ အားကိုးမှီခိုရာ အာဝါသကောင်းဖြစ်သော ဖခင်ကြီးသည် မထင်မှတ်ဘဲ လုပ်ငန်းခွင် အက်ဆီးဒင့်တစ်ခုဖြင့် ဘဝ တစ်ပါးသို့ ပြောင်းရွှေကွယ်လွန်သွားခဲ့ရရှာသည်။

ဤအတွက် အိမ်ထောင်ရဲ့တာဝန်သည် မောင်အေး ပခုံးပေါ်သို့ စုပြုံရောက်ရှိလာသည့်အတွက် မောင်အေး သည် အတန်းပညာကို ဆက်၍မသင်ကြားနိုင်တော့ ကြောင်း ကျွန်တော်ကြားသိခဲ့ရသည်။

သို့အတွက် ကျွန်တော်လည်း အမိ၊အဖတို့ကို အကျိုး အကြောင်းဖွင့်ဟပြောပြရင်း မောင်အေးရဲ့ပညာရေးကို ကူ ဖေးနိုင်ဖို့ လမ်းစရာခဲ့သည်။ သို့သော် ထိုအစီအစဉ်သည် မအောင်မြင်ခဲ့ပေ။

‘ရတယ် သူငယ်ချင်း၊ ကျေးဇူးတင်တယ်။ မင်းရဲ့ စေတနာကိုလည်း ငါ အရမ်းလေးစားတယ်။ ဒါပေမဲ့ ငါ ပညာရေးကို ဆက်သင်ဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး သူငယ်ချင်း’

‘ဟာ...ဘာလို့မဖြစ်နိုင်မှလဲ သူငယ်ချင်းရဲ့။ မင်းရဲ့ ပညာရေး ဆုံးခန်းတိုင်တဲ့အထိ ငါတာဝန်ယူမယ်လေကွာ။ နေရေးထိုင်ရေး စားရေးသောက်ရေးကအစ ငါနဲ့အတူနေ၊ ငါ့တာဝန်ထား။ မင်းဘွဲ့ရတဲ့အထိ ငါ တာဝန်ယူမှာလေ ကွာ သူငယ်ချင်း’ဆိုတဲ့ ကျွန်တော်ရဲ့စကားကို အဲဒီတုန်း က ခေါင်းကို လေးတွဲစွာခါယမ်းရင်း သူငြင်းဆိုခဲ့သည်။

‘မဖြစ်နိုင်ဘူး သူငယ်ချင်း၊ ငါ့ဘဝတစ်ခု ကောင်း

စားရေးအတွက် ငါ့မိသားစုကို ဥပက္ခာမပြုရက်ဘူး။ ငါ ဆိုတဲ့ အကောင်က အဖြည့်ခံလူသားအဖြစ်နဲ့ မွေးဖွားလာ တယ်လို့ ငါ့ကိုယ်ငါ အမြဲခံယူထားတဲ့လူဆိုတာ မင်း သိ ပါတယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ် သူငယ်ချင်း၊ ငါသိပါတယ်’

‘အေး...အဲဒီလို ခံယူထားတဲ့ ငါ့ရဲ့စိတ်ဟာ ဘယ် တော့မှ ပြောင်းလဲသွားမှာ မဟုတ်ဘူး သူငယ်ချင်း။ အဲဒီ တော့ ငါ့မိသားစု တစ်စုလုံးအတွက် ငါအနစ်နာခံရလို့ မယ်။ ငါ့မှာ အမေရှိတယ်။ အမေကို စိတ်မဆင်းရဲချေဘူး။ နောက် ညီလေးတွေ၊ ညီမလေးတွေရှိတယ်။ သူတို့ အနာဂတ်တွေကို မညှိုးနှမ်းစေချင်ဘူး။ အဲဒီတော့ ငါ့အတွက် ငါ ချခင်းရလိမ့်မယ်။ သူတို့နှင်းဖို့အတွက် ငါ့ဘဝတို့ တံတားအဖြစ် ထိုးပေးရမယ်။ အဲဒါကြောင့် မင်းကူညီပေး ကို ငြင်းပယ်ခဲ့တာပဲ သူငယ်ချင်း’ဆိုတဲ့ စကားတွေ၊ ကျွန်တော်တို့မိသားစုတွေရဲ့ ကူညီမှုကို သူငြင်းပယ်ခဲ့ခြင်း ဘဝကို သူဖြစ်သလိုရင်ဆိုင်ပစ်လိုက်တယ်။ ပထမ သူ ဆိုက်ကားနင်းတယ်။ ဒါနဲ့ သူမလုံလောက်တော့ ခေါ် ကမ်းမှာ ကူလီထမ်းတယ်။ ပင်ပန်းတယ်။ နှမ်းနယ်တယ်။ ကြမ်းတမ်းတယ်ဆိုတဲ့ ဒဏ်တွေကို သူခံရတယ်။ အဲဒါ မှာတင် သူ့ရဲ့အဖြူစင်ဆုံး အသန့်ရှင်းဆုံးစိတ်ကလေးမှာ အမည်းကွက်နဲ့တူတဲ့ အစွန်းအထင်းတွေပေဖို့ ကံ့ဖို့ လမ်းစ ရွေ့ ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။

မနိုင်ဝန်နဲ့ ကျွဲနေခဲ့တဲ့သူဟာ မနိုင်ဝန်ကို ကျွဲနေ အောင်ထမ်းရင်း ဖြတ်လမ်းနည်းတွေကို သူသုံးခိုက် စာတယ်။ ကုန်ထုပ်တွေထဲက ကြက်သွန်တွေ ယူရမလေ ယူတတ်လာတယ်။ ပဲ၊ ငရုတ်သီး၊ အာလူးကအစ အမျိုး သာသမျှ သမ္မာအာဇီဝဆိုတာ သူမေ့ပစ်လာတတ်ခဲ့တယ်။

မောပန်းနှမ်းနယ်ခြင်းကို အကြောင်းပြု ဘဝတို့ ယမကာဆိုတာနဲ့ ချောသိပ်ခဲ့တယ်။ ဒီမှာတင် အရက် သမား အမှားကုဋေဆိုသလို ဖြစ်လာရတယ်။ ငရုတ် ကြက်သွန်ကစပြီး အဖိုးတန် ကုန်ထုပ်မှန်သမျှ သူအတွက် အသုံးချခဲ့တယ်။

နောက်ဆုံး သူ့ရဲ့မသမာမှုရိုက်ချက်ဒဏ်နဲ့ ဆိပ်ကမ်း က သူထွက်ခဲ့ရတယ်။ ဒီမှာတင် သူ့ရဲ့ဘဝဟာ ယိမ်းယို ဖို့ လမ်းစတွေ ပိုလို့၊ ပိုလို့ ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။

ညာတာမူတွေ၊ စာနာမူတွေ၊ ကိုယ်ချင်းစာမူတွေ



မနိုင်ဝန်ရဲ့ တွန်းပို့အားနဲ့အတူ သူပျက်ပြားခဲ့ရတယ်။ အဖိုး တန်ကျောက်ရိုင်းဘဝမှ အဖိုးမဲ့ကျောက်တုံးတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ရ တယ်။

ပညာရှိ သတိဖြစ်ခဲ့ဟူ၍ပင် ဆိုရလေမည်လား၊ ဘယ်အရာမဆို သတိနဲ့တွေး၊ သတိနဲ့သွား၊ အသိနဲ့ယှဉ်၊ အသိနဲ့ မြင်တတ်တဲ့ မောင်အေးဟာ အသိခေါက်ခက်နဲ့ အဝင်နက်ခဲ့ရောလေသလား မပြောတတ်။ သူစိုက်ခဲ့တဲ့ စေတနာအသီးအပွင့်မေတ္တာတွေ ဝေဆာသီးပွင့်နေတဲ့ ပန်း ကောင်းမည်သော စရဏပန်းတစ်ပွင့်ကို ရင့်ရင့်သီးသီးပဲ အညွှန်ချိုးပစ်ခဲ့တယ်။

အမြဲတမ်းပဲ လူတိုင်းရဲ့ ယုံကြည်ခြင်း၊ လေးစားခြင်း ခံခဲ့ရတဲ့ မောင်အေးဘဝကနေ အယုံအကြည်မဲ့လူသားတစ် ဦးဘဝကို သူကိုယ်တိုင် ဖန်တီးတည်ဆောက်ခဲ့တယ်။

မောင်အေးရဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရားကတော့ စံပဲဟောဆိုတဲ့ စကားတွေရဲ့နေရာမှာ မလုပ်ပါနဲ့ကွာ။ မောင်အေးဆို လန့် လွန်းလို့ဆိုတဲ့ စကားတွေက နေရာရလာတယ်။ မိသားစု အတွက် အဖြည့်ခံရင်း မိမိဘဝကို အဖျက်ခံလိုက်ခြင်းဟာ အမှန်တရားလား ဆိုတာကိုတောင် တွေးတောဆင်ခြင်နိုင် အားတွေမဲ့ဘာ ဘဝကို မိသားစုအတွက်ဆိုတဲ့ အကြောင်း ပြချက်နဲ့ ရေစုန်မျောပစ်လိုက်ခြင်းကတော့ တကယ့်ဆုံး ရုံးမှုတစ်ရပ်ကို မောင်အေး ဖန်တီးလိုက်ခြင်းပဲလို့ ကျွန် တော်မြင်တယ်။

မိကျောင်းမင်းကို ရေကင်းပြ၊ ဘုန်းကြီးကို စာချခြင်း မဟုတ်မေမယ့် အတုမြင်အတတ်သင် ဆိုတဲ့စကားနဲ့ သူ ကြောင့်ပဲ ကျွန်တော်ဘဝကို ပြုပြင်နိုင်ခဲ့တဲ့အတွက် ကျွန် တော်ရဲ့ ကျေးဇူးရှင်ဟူသော အတွေးနဲ့ ကူညီဖေးမ၊ ရင်း ကျွန်တော်သွားပြီး လမ်းပြပေးခဲ့ပေမယ့် ကျွန်တော်ရဲ့ စေ တနာတွေဟာ သူ့ရဲ့ မရေမရာစကားအောက်မှာ ကွယ် ပျောက်ခဲ့ရသည်။

* ငါ ကျေနပ်တယ် သူငယ်ချင်း။ ငါ့ဘဝနဲ့ငါ ရင်း လိုက်ရပေမယ့် ငါ့ရင်တွင်းမှာတော့ အေးချမ်းနေတယ်။ ငါ့အမေကို ငါစိတ်ချမ်းသာအောင်အထိ ငါထားနိုင်ခဲ့ တယ်။ ငါ့အမေ သိပ်မျှော်လင့်နေရှာတဲ့ ပညာတတ်သား သမီးတွေပိုင်တဲ့ မိဘဆိုတဲ့ စကားလုံးတစ်လုံးရဖို့ ငါ့ အမေဆန္ဒအတွက် ငါဖြည့်ဆည်းနိုင်ခဲ့တယ်။ အခုဆို ငါ့ ညီလေးလည်း ဘွဲ့ရတော့မယ်။ ငါ့ညီမလေးလည်း ဆယ်

တန်းအောင်ပြီ။ ငါ့ကို နင်းပြီး လှမ်းတက်သွားကြတဲ့ ငါ့ညီမတွေ၊ ငါ့ညီမတွေ ပန်းတိုင်နဲ့နီးနေပြီ။ ငါစိုက်တဲ့ပန်း တွေ ဝေတော့မယ်။ ဖူးတော့မယ်။ ငါကြည့်နူးတယ် သူငယ်ချင်း။ ငါ့ရဲ့ ဖြည့်ဆည်းခြင်းတွေကို အသုံးချပြီး သူတို့ဘဝ ပြီးရပြီ သူငယ်ချင်း။ ငါ့ဘဝက အဖြည့်ခံ ငြိမ်းပါ။ ငြိမ်းဆိုတာက တစ်ချိန်ကျရင် ပျက်ရတာ ဓမ္မ တာပဲလေ။ ဒါကြောင့် ငါပျက်လိုက ပျက်ပါစေကွာ။ သူ တို့တစ်တွေ အရောင်လက်သလို အမေ့အတွက်လည်း ငါ့ ကြိုးစားမှုအောင်ချက်လို့ ခံစားရင်း ငါ့ရင်မှာ ပီတိဖြစ် ရတယ်။ ငါ့ရင်မှာ ပျော်ရွှင်ရတယ်။ ကြည့်နူးရတယ်။ အားလုံးက ငါ့ကို မငြိမ်းချမ်းဘူးလို့ မြင်ကြပေမယ့် ငါ့ ရင်မှာတော့ ငြိမ်းချမ်းနေတယ် သူငယ်ချင်း' ဆိုတဲ့ စကား တွေနဲ့ ဘဝကို အဖြည့်ခံတံစားတစ်စင်း၊ အသုံးချခံငြိမ်း တစ်ခုအဖြစ် သဘောထားခဲ့တဲ့ မောင်အေးကတော့ သူ ဘဝကို ပြုပြင်ဖို့ လုံးဝစဉ်းစားခဲ့ဟန်မရှိတော့။

ဤသို့ဖြင့် သူနဲ့ ကျွန်တော်သည် တစ်စ၊ တစ်စဖြင့် နီးရာမှ ဝေးကွာခဲ့ရပါလေတော့သည်။



ဘာလိုလိုနှင့် ကျွန်တော်တို့ အသက်တွေသည်ပင် လေးဆယ်ကျော်လို့ ငါးဆယ်အတွင်း ချဉ်းနင်းဝင်ရောက် ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ သို့နယ် ကျွန်တော်ချစ်သော၊ ကျွန်တော်ခင် သော၊ ကျွန်တော်လေးစားစံပြုရသော သူငယ်ချင်းမောင် အေးသည်လည်း ငါးဆယ်ပင် ပြည့်ရောပေမည်။

ဤသို့သော အချိန်ကာလအတွင်း ကျွန်တော်တို့သည် ကိုယ့်အိုးကိုယ့်အိမ် ကိုယ့်အသိုက်အမြုံနှင့်ကိုယ် ဖြစ်နေခဲ့ သလောက် မောင်အေးသည်ကတော့ အထီးကျန်ဆန်ဆဲ၊ အကျည်းတန်မာန်ခဲလျက် အလွဲချက်ကို မပြင်နိုင်သေးချေ။

ထို့ထက်ပိုဆိုးသည်ကား မောင်အေး၏ ကြားသတင်း သည်ကား နားတွင်းမချိမြနိုင်ဟု ဆိုရပေလိမ့်မည်။ သူ သည် ကျွန်တော်နှင့် ကွဲကွာသွားပြီးနောက်ပိုင်း ထောင် တစ်ကြိမ်ကျခဲ့သည်။ ထောင်က လွတ်ပြန်တော့ အမှီအမှို ကင်းသည့် မောင်အေးသည် တွယ်ရာမဲ့ဘဝဖြင့် ဖြစ်သလို နေ ဖြစ်သလိုစားရင်း ဘဝကို လည်စင်းခံခဲ့သည်။

သူစိုက်ခဲ့သော အသီးအပွင့်တို့သည် မွှေးမြသောရနံ့ တွေဖြင့် သူ့ရင်ကို ပျံ့မွှေးအောင် မခြံ့ထွေးနိုင်ခဲ့။ ကျေးဇူး တရားကို ဥပေက္ခာများနှင့် မျက်ကွယ်ပြုခဲ့ကြသည်။

ရင်နာဖွယ် ကောင်းလေစွ။

ကျွန်တော်တို့ အိုမင်းခြင်းကို စတင်ချဉ်းနှင်းခဲ့ကြပေပြီ။ ဤလိုအခါမှာ ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်၏ အသီးအပွင့်များဖြစ်သော သားသမီးတို့၏ ကူညီစောင့်ရှောက်မှုဖြင့် အေးငြိမ်းစွာ ရပ်တည်နိုင်ခဲ့သလောက် အဖြည့်ခံလူကြမ်းကြီး မောင်အေးဘဝကတော့ အထီးကျန်ဆန်လွန်းလှပေစွ။ ဩော်...လောကဟူသည် ပေးသာပေး၏မရ၊ ကျွေးသာကျွေး၏မဝ ဆိုသော တုံ့ပြန်မှုကင်းမဲ့သော အဖြစ်တွေလည်း ရှိတတ်ပါပေလားဟူသော အတွေးကို တွေးမိခိုက် မောင်အေးအစား ကျွန်တော်ရင်ပင်လျှင် နာကျင်ထိခိုက်စွာ ခံစားခဲ့ရ၏။

ဒီလိုနှင့် မောင်အေး မှီစရာရှာ၏။ ခိုစရာတွေး၏။ ဝန်လေးနေတဲ့ ဝမ်းရေးဖြည့်ပေးဖို့ မောင်အေး လမ်းစရာခဲ့၏။ ချောက်အတွင်းကျနေသူသည် မည်မျှပင် ကြိုးစားရုန်းကန်တက်တက် ချောက်နက်နက်သို့ ပို၍ကျရန်နည်းသည်ဟူသောစကားကဲ့သို့ ချောက်ကမ်းပါးထဲက မောင်အေးချောက်ကမ်းပါးဘေးကိုပဲ ရောက်ခဲ့သည်။

မောင်အေး အလုပ်ရသည်။ အလုပ်ရသည်ဟု ဆိုသော်လည်း မောင်အေးရသည့် အလုပ်က ကြောက်မက်ဖွယ်၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ် လူတကာအလယ်မှာ မျက်နှာငယ်ရသည့်အလုပ်ဟူ၍ ဆိုရမည်ပင် ဖြစ်သည်။

သူပေါ့၊ သူများအသက်သတ်ပြီးမှ ထမင်းစားရတဲ့ လူ၊ အညှာအတာကင်းတဲ့လူ၊ စာနာကင်းတဲ့လူ၊ လူမဆန်တဲ့လူ၊ လူဘီလူးနဲ့လူ ဆိုတဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်ဆိုးတွေကို သူပိုင်ဆိုင်ခဲ့ရသည်။ တစ်ချိန်က အကြင်နာတရားတွေ၊ မေတ္တာတရားတွေ၊ စာနာစိတ်တွေ၊ သနားကရုဏာစိတ်တွေနဲ့ ဆန့်ကျင်စွာ သူရပ်တည်ခဲ့သည်။

ကျွန်တော်တို့ ဝက်ရုံမှာတော့ ကိုမောင်အေးက ဝက်သတ်ချန်ပီယံဗျီ ဆိုတဲ့ စကားကို ကြားရတဲ့နေ့က ကျွန်တော်ခေါင်းတစ်ခုလုံး ချာချာလည်မှုးနောက်သွားတဲ့အထိ ခံစားလိုက်ရသလို မယုံကြည်ခြင်းတွေဖြင့် ကျွန်တော်ရဲ့ သူငယ်ချင်း မောင်အေးမှ ဟုတ်ပါရဲ့လားဆိုတဲ့ သံသယအတွေးတွေ ဝင်ရောက်လာတဲ့အထိကို ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ဟုတ်မှ သိပ်ဟုတ်ပေါ့ သူငယ်ချင်း။ တို့သူငယ်ချင်း မောင်အေးဟာ တို့နဲ့ တစ်ချိန်က ကျောင်းအတူတက်ခဲ့တဲ့ မောင်အေး မဟုတ်တော့ဘူးကွ။ သူ့မှာ ကြင်နာတာ

တွေ၊ သနားတာတွေ မရှိတော့ဘူး။ ရက်စက်မှု စိတ်တွေကသာ သူ့ကို အုပ်မိုးလွှမ်းခြုံသွားပြီ သူငယ်ချင်း 'ဖြစ်ရလေကွာ'

ဟုတ်တယ် သူငယ်ချင်း၊ သူ့ရက်စက်မှုတွေကို တွေ့လိုက်ရတဲ့နေ့ကဆိုရင် အတော်ကို တုန်လှုပ်သွားတယ် သူငယ်ချင်း။ သူ တစ်နေ့၊ တစ်နေ့ ဝင် သတ်တာဟာ အကောင်နှစ်ဆယ်ကနေ ငါးဆယ်အတွင်းရှိတာတစ်နေ့၊ တစ်နေ့ သူ့ရဲ့အကုသိုလ်ဟာ ကြောက်ခမင်းလို့ ဆိုရမှာပဲ။ ငါတော့ သူ့အစား အတော်တုန်လှုပ်သွားကွာ ဆိုတဲ့ စိုးဝင်စကားကို ကြားရတဲ့နေ့က ကျွန်တော်နားကိုပင် ကျွန်တော် မယုံကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်ရသလိုဘုရား...ဘုရားပင် တ၊ လိုက်မိသည်အထိကို ခံစားလိုက်ရသည်။

အခုဆို သူဟာ ဘီလူးသဘက်တစ်ကောင်လို ဖြစ်ပြီ။ တစ်နေ့၊ တစ်နေ့ သောက်လိုက်တဲ့ အရက်တွေကြောင့်လည်း လူက လူရုပ်မပေါ်တော့ဘူး။ မေတ္တာစေတနာတော့ ရောင်ပြန်ဟပ်တတ်တယ်ကွ။ မေတ္တာစေတနာတတ်သူကို သတ္တဝါတိုင်းက ချစ်ခင်နှစ်သက်တယ်။ မေတ္တာစေတနာမထားတဲ့သူတိုင်းကို သတ္တဝါတိုင်းက ကြောက်ရွံ့ကြတယ် ဆိုသလိုပဲ အခုဆို သူ ဝက်ရုံသတ်လာပြီဆိုတာနဲ့ ဘီလူးသရဲ ဝင်လာသလိုဖြစ်ပြီး ဝက်ရုံဟာ ဆောက်တည်ရာမရ အော်ဟစ်ရုန်းကန်ကြတယ်။ အရပ်ထဲလည်း သူသွားတာနဲ့ ခွေးတစ်စီကွာ။ တကယ်တမ်း သူ့အဖြစ်က မသတိစရာကို ကောင်းနေပြီဆိုတဲ့ သတင်းဆိုးက ကျွန်တော်ရင်တစ်ခုလုံးကို အုပ်နှိပ်နှက်သလို နာကျင်ခံစားနေရသည်။

သတ္တဝါတွေကို သတ်ဖို့မဆိုထားနဲ့၊ နာကျင်တောင် မလုပ်ရက် မပြုရက်ခဲ့တဲ့ မောင်အေး၊ လမ်းက ခွေးလေးခွေးလွင့်တွေကိုတောင် အကြင်နာပေးတာ ကျွေးတတ်ခဲ့တဲ့ မောင်အေး၊ မွေးနေ့တိုင် လှောင်ချိုင့်စံငှက်ကလေးတွေကိုဝယ်ပြီး သက်လှောင်တတ်တဲ့ မောင်အေး၊ စေတနာတွေ ဝေဖြာနေတဲ့ မောင်အေး၊ မေတ္တာတွေ ထုံလွှမ်းနေတဲ့ မောင်အေး၊ တကယ်တော့ ပြည့်လျှံနေတဲ့ မောင်အေး၊ ဘဝကံအလှူမကောင်းမှုကို အကြောင်းပြုပြီး ဘဝကို ရေစုန်လှေလိုက်လေရောသလား။ အမှား၊ အမှန်ကို တရားခံ



ဤည့်တတ်တဲ့ မောင်အေးမှာ တရားစံပျောက်ပြီး အမှား
သံတွေ နောက်နေမှုကိုတော့ ကျွန်တော်-ရင်ထုမနာ ဖြစ်
ခဲ့ရသည်က အမှန်ပင်။

မေတ္တာတရားဆိုတာ ရောင်ပြန်ဟပ်သတဲ့။ အဖြည့်ခံ
သူသားကြီး မောင်အေးအတွက်တော့ ဒီစကားဟာ ရယ်
စရာပျက် မြင်ယောင်နေရောလေသလား။ ကရုဏာပွား
မေတ္တာထားသမျှ သူပြန်ရခဲ့သည်က ခါးသီးမှုများသာ
ဖြစ်ခဲ့သည်မို့ မေတ္တာတရားကို နားလည်မှုလွဲမှားစွာ သူ
ပေးကွာပြုခဲ့လေရောသလားဟု စဉ်းစားမိတိုင်း အတွေး
တို့က ရိုင်းနေဆဲ။

သို့ကြောင့် မောင်အေးတစ်ယောက် အမှန်တရားကို
ထားနိုင်သူတစ်ယောက် အမြန်ဖြစ်လာပါစေတော့ဟူ၍
သူ ကျွန်တော် ဆုတောင်းနေမိပါတော့သည်။



ကျွန်တော်တို့ရောက်တော့ မောင်အေးအခြေအနေက
မဟန်တော့။ အရက်ကြောင့်ပင် ရေဖျဉ်းဆွဲ၊ ကျောက်ကပ်
တွေပဲ ကွဲခဲ့လေရောသလား။ သို့တည်းမဟုတ် ဝဋ်တုံ့
ခွံကံကိုပဲ မောင်အေး ခံနေရလေရောသလားမသိ။ တစ်
ကိုယ်လုံး ဖောအစ်နေမှုက ရုပ်ပင် မမှတ်မိနိုင်တော့။

ဝက်တွေကို ရေထိုးထားခဲ့တဲ့ ဝဋ်ကျွေးနေမှာပေါ့ကွာ
တဲ့။ အမြင်ကို အထင်နဲ့ဖုံးပြီး စုရုံးပြောဆိုနေကြသူတွေရဲ့
စကား ကျွန်တော်အနေနဲ့ အမှားလို့ မဝေဖန်ရဲပေမယ့်
ကျွန်တော် မောင်အေးကို သနားသောအားဖြင့် အမှန်လို့
မည်း မထင်ရက်။

နံဘေးမှ စီးထွက်လာတဲ့ ပုပ်အက်အက်အနံ့နဲ့ အရည်
နံ့တွေက ဖောက်ထုတ်ထားတဲ့ ပြန်တစ်လျှောက်ကနေ
ဆက်မပြတ် ယိုစီးကျနေမှုက မြင်ရချက်က မသက်သာ
ဘဲဟု ဆိုရပေမည်။

တစ်ချက်၊တစ်ချက် ဝက်တစ်ကောင်အလား နာကျင်
အတွက် ညည်းညူအော်ဟစ်နေသံက ကြားရသူတွေ
အတွက် စိတ်မသက်သာစရာ ကောင်းလွန်းလှသည်။

‘သူငယ်ချင်းရယ်...အဖြစ်ဆိုးလှချည်လား’

ကျွန်တော်ရင်ထဲကနေ လှိုက်တက်ခံစားလာရတဲ့
စကားသံတို့က လည်ချောင်းဝမှ အပြင်သို့ အန်မထွက်လာ
တော့။

‘သူငယ်ချင်း’



သူရဲ့ မပီကလာပီကလာ ခေါ်လိုက်သံက ရင်ကို
မွန်းကျပ်စွာ ခံစားစေလွန်းလှသည်။

‘ပြော သူငယ်ချင်း၊ ပြော။ ငါဘာလုပ်ပေးရမလဲ’
ကျွန်တော်ပြန်ပြောလိုက်တဲ့စကားကို မျက်ရည်များ
ရစ်ဝဲနေတဲ့ အကြည့်ဖြင့်ကြည့်ရင်း ခေါင်းကို ဖြည်းလေး
စွာ ခါယမ်းလိုက်သည်။ ကျွန်တော် သူ့အနားကို တိုးကပ်
ရင်း သူ့လက်ကို တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်လို့ သူ့ကို အားရှိ
အောင် ခွန်အားတွေ ပေးနေပေမယ့် ကျွန်တော်ရဲ့ အားပေး
မှုတွေက အရာမထင်နိုင်တော့ဘူး ဆိုတာကို ကျွန်တော်
ရော သူပါ သိနေခဲ့ကြပြီ ဖြစ်သည်။

‘ငါ...ငါ့ဆီ မင်းလာတဲ့အတွက် ငါ ဝမ်း...ဝမ်းသာ
တယ် သူငယ်ချင်းရယ်’ ဆိုတဲ့ မောင်အေးရဲ့ စကားသံမှာ
ဝမ်းနည်းသံတွေ ရောစွက်နေမှန်း ကျွန်တော်သိနေသည်။

‘လာရမှာပေါ့ သူငယ်ချင်းရယ်။ မင်းဟာ ငါ့ရဲ့
အကောင်းဆုံးသူငယ်ချင်းလေ’

‘ဘာ...ငါဟာ မင်းရဲ့ အကောင်းဆုံးသူငယ်ချင်း၊
ဟုတ်လား’

‘အေးလေ၊ ဟုတ်တယ်။ မင်းသာ ငါ့ရဲ့ အကောင်း
ဆုံးသူငယ်ချင်းလေ’

‘ဟား...ဟား...အခုလိုစကားကြားရတာ ငါ အရမ်း
ကျေးဇူးတင်တယ်။ ငါလို ရက်စက်ယုတ်မာ ကြမ်းတမ်း
တဲ့ လူတစ်ယောက်ကို သူငယ်ချင်းကောင်းအဖြစ်နဲ့ လက်
ခံပေးသူ ရှိသေးတဲ့အတွက် ငါ သိပ်ဝမ်းသာတယ်။’

တကယ်တော့ ငါဟာ အကြင်နာတရားတွေ၊ မေတ္တာ
တရားတွေကို ငါ တစ်အားယုံကြည်ခဲ့သလောက် အဲဒီ
အကြင်နာတရား၊ မေတ္တာတရားတွေကို ငါ အခုအချိန်မှာ
လုံးဝမယုံကြည်နိုင်တော့ဘူး သူငယ်ချင်း။ အဖြည့်ခံဆို
တာ ငြမ်းပဲကွ။ အသုံးမဝင်ရင် စွန့်ပစ်ကြမှာပဲ။ ဒါ ငါ
ရွေးခဲ့တဲ့လမ်းမို့ ငါကျေနပ်တယ်။ ငါခံနိုင်တယ် သူငယ်
ချင်းရယ် ဆိုတဲ့ မောင်အေးရဲ့ စကားသံတွေဟာ မနည်း
အားယူနေရမှန်း သိသာနေသည်။

လေလုံးတို့က မဆက်မိတော့၊ ရင်တစ်ခုလုံးက ဖား
ဖိုပမာ လှိုက်ခါ၍နေသည်။

‘သူငယ်ချင်း..မောနေမယ်လေ’

‘ရတယ် သူငယ်ချင်း၊ ငါ မပြောနိုင်တော့မှန်း ငါ
ကိုယ်ငါသိတယ်။ ဒါကြောင့် ငါ နောက်ဆုံးပြောချင်တာ
လေး တစ်ခုပြောခဲ့ပါရစေ။ ငါ့အတွက်ရည်စူးပြီး ကောင်း
မှုတွေပြုလို့ အမျှဝေပေးပါ သူငယ်ချင်းရယ်။ တကယ်
လို့များ ကုသိုလ်ကံ အတိတ်ဆိုးက နီးခွင့်သာခဲ့ရင် ငါ..
ငါလေ သာ..ခု..ခေါ်..ပါ..ရစေကွာ’ဆိုတဲ့စကားလုံး

အဆုံးမသတ်ခင်မှာပဲ မောင်အေးသည် ကျွန်တော်
နာကျင်ဖွယ် ကောင်းလွန်းလှတဲ့ အဖြည့်ခံဘဝ
သူ ကျောခိုင်းစွန့်ခွာသွားခဲ့လေပြီ။

ငရဲဆိုသည် ကြောက်စရာကောင်းသလောက်
ကြွေးဟူသည် ငြင်းပယ်၍မရသော အရာဟူ၍ ကျွန်
သဘောပေါက်လိုက်သည်။

မောင်အေးရဲ့ မသေခင် ခံလိုက်ရသော ဝဋ်
ကြွေးသည် ရင်မအေးဖွယ် ကောင်းလွန်းလှသည်။
ထို့အတူ သူ ဝိညာဉ်ချုပ်ခဲ့လေပြီ။ ဒီဘဝဒီ
ထားပြီး ခန္ဓာအသစ်တစ်ဖန်ကို သူပြန်ရခဲ့ပေမယ့်
ဒဏ်သည် သူ့ကို ဒဏ်ခတ်ပေလိမ့်ဦးမည်။

ဪ...ဝဋ်ကြွေးဟူသည် သူ့ကို ဒဏ်ခတ်
ဦးမည်ဟူ၍သာ ကျွန်တော် သူ့ကိုကြည့်ရင်း သံ
စွာ အထပ်ထပ် ရေရွတ်လိုက်မိပါတော့သည်။

မောင်အေးဘဝ နောင်သံသရာဝဋ်ကြွေး ကုန်
မှာ ငြိမ်းချမ်းပါစေဟူ၍သာ။

ဖျာပုံ ရည်လွင်



ကျွန်ုပ်တို့၏

အမှတ်တံဆိပ်

ဆီးချို၊ သွေးချိုသောဝါးဆေး



မှတ်ပုံတင် - TMR ၀၁၁၂၉၄ (၀၆၁၅)
လိုင်စင် ၂/၂၀၁၀တဆဝလလ (၂၃၈၅)

ဆီးချိုသွေးချိုကြောင့် မကြာခင် ရေငတ်ခြင်း၊ ဆီးမကြာခင်သွားပြီး ဆီးအေး
ဆီးကျန်ခြင်း၊ ခြေထိပ်လက်ထိပ် ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ ချွေးထွက်များ၍ ကိုယ်ခန္ဓာအေး
ကုန်ခန်း နိုးရိခြင်း၊ မောပန်းနွမ်းနယ်၍ ခြေလက် မသယ်ချင်ခြင်း၊ လေးလံထိုင်နိုင်ခြင်း
မျက်စိ ဝေဝါးမှုန်ခြင်း၊ ယားနာပေါက်ခြင်း၊ အနာနှင့်တကွ ထိခိုက်ရန်များ မပျောက်နိုင်ခြင်း
ဝမ်းချုပ်ခြင်း တို့ကို သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။

အခြားခြားခြား ခြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံဆိုင်များတွင် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။

အမှတ်(၄၅၁) ကြယ်ဖြူပင်း ဆေးထုပ်

အမှတ်(၄၅၁)၊ သင်္ခါဗရမ်းနှင့် အောင်မြေလမ်းထောင့်၊ (၁၆)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဘက်
၀၉-၇၃၀၁၄၀၄၄ ၅၀၉-၅၀၀၁၄၀၆၊ ၀၉-၅၁၀၉၀၇၂၊ ၀၉-၅၁၀၉၀၇၅

ထိုဝမ်းမြင့်+မထေထီ (ဆေးမျိုးစုံဆိုင်) (၀၅)လမ်း၊ ထမ်းမတော်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်း
မြို့နယ် - ဆေးပညာတက္ကသိုလ် (တောင်ငူမြို့ - ဧရာဝတီလမ်းထောင့်ဆိုင်)
(ပုသိမ်မြို့ - မြို့ဗဟိုဆေးဆိုင်)၊ (ပဲခူးမြို့ - ဟာသာတကျောင်းဆေးဆိုင်)၊ တံသာကုန်းဆေးဆိုင်

‘ဘဘ..ပိုက်ဆံတစ်ရာ ပေးပါ’

‘ဟော..ခုနကပဲ စမူဆာစားမယ်ဆိုပြီး ပိုက်ဆံလာ
သူသွားတာ မဟုတ်လား’

‘လျက်ဆားသွားဝယ်မလို့’

‘ဘယ်လိုဖြစ်လို့ လျက်ဆားသွားဝယ်မှာလဲ။ အိမ်
မှာ ဘကြီးအောင် ဖော်ပေးထားတဲ့ အထောင်လျက်ဆား
နို့တယ်မဟုတ်လား’

အထောင်လျက်ဆားဆိုသည်မှာ ဘကြီးအောင်သည်
ဘသံတစ်ခရိုင်၊ အထောင်ရွာဇာတိဖြစ်၍ မိသားစုအား
လုံးက အထောင်လျက်ဆားဟု ခေါ်ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
ကိုခန့်ကြည်နှင့် မြေးဖြစ်သူ အောင်ကောင်းခန့်တို့

စကားအချေအတင် ပြောနေဆဲမှာပင် လမ်းထိပ် ကုက္ကို
ပင်ကြီးအောက်မှ ခုနစ်အိမ်ကြားလောက်သည့် သီချင်း
သံက ဘင်တီးသံနှင့်အတူ ပေါ်လာသည်။

ကိုခန့်ကြည် သီချင်းသံကို နားစိုက်ထောင်လိုက်ရာ-
လွမ်းလေစေရ ဟိုမြိုင်လယ်မှာ
သည်မြိုင်လယ်မှာ
စံပယ်လေးကို ထားဝယ်ခတယ် ဒေါနကသင်း၊
စော်ဆိုစော်ချင်း စော်ချင်းမို့ ကြောက်ဖက်ကွာ။
စော်တကာတွင် ခေါင်က ချုပ်တယ်၊
ဂျီတကာတွင် ခေါင်က ချုပ်တယ် ဂိုဏ်းအုပ်မဲ့လား။
(စော်ရောင်ဂျီရောင် ဆေးကြိတ်တဲ့တောင်)။

ဖော်စော်လျက်ဆား (Famous Songs) ပြောရော့ဗုဒ္ဓအား



30 - Zaid Nunt Penit

ကိုင်ဆောင်တောင်ဝေး လိုလိုရာသွေးနုဆေး။

ဘင်ကိုတီးလိုက်၊ တောင်ဝေးမြောက်မြောက်ပြီး ကလိုက်၊ ဆေးကြိတ်သည့်ပုံသဏ္ဍာန်ဖြင့်ကလိုက်၊ ဇော် ရောင်ဂျီရောင်အပိုဒ်ကို ထပ်ကာ၊ ထပ်ကာ အသံကုန်ဆို လိုက်နှင့် ရုပ်ကွက်ထဲမှ ကလေးတွေအားလုံး ကုက္ကိုပင် အောက် ရောက်ကုန်ကြသည်။ ဘင်သံနှင့် ကိုသာဂေါင် ကြီး၏ ဇော်ကကို ကလေးတို့ အလွန်ကြိုက်ကြ၏။ ပျော် ရွှင်ကြ၏။ ထပ်ကာ၊ ထပ်ကာ အကြိမ်ကြိမ် ကခိုင်းကြ ၏။ လိုက်ကသည့် ကလေးတွေက လိုက်ကကြ၏။ လက် ခုပ်တီးပေးသည့် ကလေးတွေက အများအပြား။ ပျော်ရွှင် စရာမြင်ကွင်း ဖြစ်နေပါ၏။ ကလေးတို့ လက်ထဲတွင် ရောင်စုံစက္ကူအထုပ် ကလေးတွေကို တွေ့နေရ၏။

ကလေးတွေ ပွဲတောင်းတိုင်း မမောနိုင်မပင်ပန်းနိုင် ကပြနေသည့် ဇော်ဂျီတစ်ဖြစ်လဲ ကိုသာဂေါင်ကြီးကို ကြည့်နေစဉ်မှာပင်-

ဘဘ...လျက်ဆားသွားဝယ်ပေးလေ။ သားကို ခေါ် သွားလေ

ဘွားဘွားနဲ့ သွားလေ။ ဘဘ မအားဘူး။ စာရေး နေတယ်

ဘွားဘွားက ခူးနာနေတယ်။ ဘွားဘွားနဲ့ မသွား ချင်ဘူး။ သွားပြောရင် သားသားကို အော်လွှတ်မှာ

လိုချင်တာ မရလျှင်၊ မပေးလျှင် အနားကမခွာ စွဲစွဲမြဲ မြဲ ပေကတ်နေတတ်သော ဖွဲ့နုပဲစိတ်ဓာတ်ကြောင့် ကိုခန့် ကြည့် ပိုက်ဆံသွားယူရန် ပြင်ဆင်နေဆဲမှာပင် အိမ်ခြေရင်း မှ မြေးနှင့်ရွယ်တူ ပိုပို၏လက်ထဲတွင် အနီ၊ အဝါ၊ အစိမ်း စက္ကူထုပ်ကလေးတွေကိုကိုင်းပြီး ပြန်လာသည်ကို တွေ့ လိုက်ရသဖြင့်-

ပိုပို လျက်ဆားဝယ်ပြီး ပြန်လာတာလား

ဟုတ်တယ် ဘဘရဲ့ တစ်ထုပ်ကို ငါးဆယ်ပေးရ တယ်။ သမီး သုံးထုပ်ဝယ်လာတာ။ ဦးဦးဇော်ဂျီက သိပ် အကကောင်းတာ။ ဦးဇော်ဂျီက ပြောတယ်၊ သူ့ရဲ့လျက် ဆားက အစာကြော်တယ်။ မုန့်တွေလည်း အများကြီးစား နိုင်မှာ။ ဘယ်အနာမျိုးမှ မပေါက်တော့ဘူးတဲ့။ အရမ်း စွမ်းတယ်တဲ့

ပိုပိုက ပြောလည်းပြော၊ မေးလည်းမေး၏။

ဘဘကြီး၊ ဦးဦးဇော်ဂျီရဲ့ လျက်ဆားက တကယ်

စွမ်းတာလား

စွမ်းတာပေါ့ သမီးရဲ့။ ဦးဦးဇော်ဂျီက လေမျိုး(ဝေ လျက်ဆားထုပ်ထဲကနေ သမီးတို့ကို ရောင်စုံစက္ကူက တွေ့နဲ့ ခွဲခွဲထုပ်ပြီး ရောင်းတာ

ဤတွင် တူမဖြစ်သူ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူ မသီတာ က တစ်ထောင့်တစ်နေရာမှ ပါဝင်လာသည်။

ဦး...လေးမျိုးရစ်ဆယ်ဆိုတာ ဘာကိုပြောတာလဲ ကိုခန့်ကြည့်က တိုတိုနှင့်လိုရင်းကို ရှင်းပြသည်မှာ-

* အနာရောဂါ ဖြစ်စေသော အကြောင်းသုံးပါးဖြစ် သော သလိပ်၊ သည်းခြေ၊ လေဖြစ်ကြောင်း ရသေ့ သော ကျမ်းတွင် ပြဆိုထားရာ လေသည် တစ်ပါးအပါအဝင်ဖြစ် ကြောင်း၊ လေသည် လှုပ်ရှားကန်တတ်သောသတ္တိ (ခေ ယောဓာတ်)ဖြစ်ကြောင်း၊

- လေရောဂါများမှာ-
 - * ခြေဖဝါးမှဖြစ်စေသော လေရောဂါ(၈)ပါး၊
 - * ဝမ်းဗိုက်မှဖြစ်စေသော လေရောဂါ(၁၂)ပါး၊
 - * ရင်မှဖြစ်စေသော လေရောဂါ(၁၂)ပါး၊
 - * ထိပ်နဖူးပူရာမှ ဦးခေါင်း၊ မျက်စိ၊ နား၊ ခံတွင်း သွားဖုံး၊ လျှာ၊ အသံ၊ လည်ချောင်းတွင်ဖြစ်စေသော ရောဂါ(၁၂)ပါး၊
 - * အင်္ဂါကြီးငယ်ကို လျှောက်၍ဖြစ်စေသော ရောဂါ (၁၁)ပါး၊
 - * အသည်း၊ နှလုံး၊ အရေပြား၊ ကွဲအက်စုတ်ပြတ် သော ရောဂါ(၇)ပါး၊
 - * အသွားအလာမမှန် ခြေတုန်လက်တုန် ဓာတ်တောင့် ပြန်ရောဂါ(၁၃)ပါး၊
 - * ကိုယ်လက်လေးလံ ရူးသွပ်သည့်ရောဂါ(၅)ပါး စုစုပေါင်း လေရောဂါ(၈၀)ရှိကြောင်း ရှင်းပြရ လာ သည်။ မသီတာက ဗလာစာအုပ်တွင်လိုက်ပြီး ရေး ဆွဲ သည်။
- မြေးလေးအောင်ကောင်းခန့်က မသီတာ လက်ထဲ ကို လာဆွဲပြီး-
- * အန်တီလေး...လျက်ဆားလိုက်ဝယ်ပေး။ ဘဘ ဘွားဘွားရော မအားဘူး။ လျက်ဆားက ကုန်သွား မယ်။ ဦးဇော်ဂျီကြီးက သွားတော့မယ်
 - * မသွားသေးပါဘူး အောင်ကောင်းခန့်ရဲ့။ သွား



ပူပူကြီးထဲမှာ လျက်ဆားထုပ်တွေ အများကြီးရှိတယ်။ ဘာဘပြောပြနေတဲ့ လေမျိုး(၈၀)ပြောတာ ပြီးရင် သား သားကို သုံးရာဖိုးတိတိ အန်တီလေး လိုက်ဝယ်ပေးမယ်။ အခု ငြိမ်ငြိမ်ကလေး ထိုင်နေဦး'

တကျည်ကျည်နားပူနားဆာနှင့် လမ်းထိပ်သွားရန် ခြေလှမ်းတပြင်ပြင်လုပ်နေသော အောင်ကောင်းခန့်ကို ထိုင် ခိုင်းပြီး မသိတာက ဆက်မေးသည်။

'ဦးပြောပြတဲ့ လေမျိုး(၈၀)ကို ဒီခေတ်ကာလ လူ ငယ်တွေ နားလည်နိုင်တဲ့ အများသိနိုင်တဲ့ လေရောဂါကို ပြောပြပါဦး'

'ကဲ...ဒါဖြင့် ဆက်ပြီး လိုက်မှတ်လေ။ သမီးတို့ မကြာခဏဖြစ်တတ်တဲ့ လေထိုးတာ၊ လေနာတာ၊ လေ ကျင့်ထိုးတာ၊ အစာအိမ်တွင်း အခုအခံတွင်းဖြစ်လို့ လေခံ တာမျိုး။ အရိုးအဆစ်ကြား လေဝင်လို့ လေခိုတယ်ဆိုတဲ့ ရောဂါမျိုး။ တစ်ခါတလေ လေချဉ်တက်တယ်လို့ ပြောကြ တယ်မဟုတ်လား။ ကိုယ်ခန္ဓာတွေ မလှုပ်နိုင်၊ ကိုယ်အင်္ဂါ တွေ မလှုပ်နိုင်၊ အကြောဆွဲသွားတဲ့ လေငန်းရောဂါ၊ ရင် ခေါင်းဝမ်းခေါင်းမှာ လေထကြွလို့ လေပူထကာ လေပူ တာ အထူးသဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု ဖော ရောင်တာကို လေဖြန်းတယ်လို့ ပြောကြတယ်။

အကြောတွေဆိုင်းပြီး လှုပ်ရှားမရတာကို လေဖြတ် တာ။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုခု စောင်း ခွံ့ အကြောသေ (ရုတ်တရက်သေတတ်)တဲ့ လေသင် တုန်းရောဂါ။

ကိုခန့်ကြည်သည် လေနှင့်စပ်ဆိုင်သည့် လေရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ရှင်းပြနေဆဲမှာပင် မီးဖိုခန်းထဲမှ ဘွားဘွား ကြီး၏ စူးစူးရှရှဖြင့် ပြောလိုက်သည့်အသံက ကိုခန့်ကြည် ပြောနေသော စကားကို တုံ့ခနဲရပ်ပစ်လိုက်တော့သည်။

'စကားအစလေး တစ်စရရင် လေကြောရှည်တတ် တဲ့ ဘာဘရေ၊ လေတွေပွပြီး ထမင်းမစားနိုင် ဖြစ်ဦးမယ်။ ဇော်ဂျီလျက်ဆားက မြေးကလေးလျက်ဖို့တင် မဟုတ်ဘူး၊ ဘာကြီးရော လျက်ရမှာ။ မသိတာ လျက်ဆားလိုက်ဝယ် သေးရင် နှင့်အာအတွက်ပါ အပိုငါးထုပ်လောက် ထည့် ဝယ်ပေးလိုက်ဦး'

မသိတာသည် ဘွားဘွားကြီး၏ အကြောင်းသိနေသူ စကားမဆုံးမီမှာပင် မြေးကလေး အောင်ကောင်းခန့်

ကို လက်ဆွဲပြီး လမ်းထိပ်သို့ အပြေးကလေး သွားလေ တော့သည်။



'အောင်ကောင်းခန့် လျက်ဆားသွားဝယ်မယ်ဆို ဘယ် လိုဖြစ်လို့ ပူပေါင်း(ပူဖောင်း)တွေ ဝယ်လာတာလဲ'

'ဘာဘက ဘာမှလည်း မသိဘဲနဲ့ ဆူလိုက်မယ်ဆိုတဲ့ အထဲကပဲ။ အန်တီလေးက 'လျက်ဆားသုံးရာဖိုးဝယ်လို့ ဦးဦးဇော်ဂျီက အချလောင်းလို့ဆိုပြီး လက်ကို အပေါ် မြှောက်လိုက်တာ ပူဖောင်းတွေ လက်ထဲကို ရောက်ရောက် လာတယ်။ ပူဖောင်းတွေကို ပါးစပ်နဲ့မှတ်မှတ်ပြီး ပေး လိုက်တာ။ စိုးမောင်မောင်ကျတော့ လက်ထဲမှာ ချီချဉ်တွေ ရောက်လာတာ။ ဦးဦးဇော်ဂျီက အရမ်းစွမ်းတာ။ ပိုပိုရဲ့ ဘွားဘွားကလည်းပြောတယ်။ ဇော်ဂျီက တန်ခိုးလည်းရှိ တယ်တဲ့။ ဒါဆို တန်ခိုးရှိတယ်။ စွမ်းလည်းစွမ်းတယ်ပေါ့'

အောင်ကောင်းခန့်သည် တစ်ခါမှ မတွေ့ကြုံ မမြင် ဖူးသော ပဉ္စလက်မျက်လှည့်ပြကွက်ဆန်းကို ယခုမှပင် တွေ့မြင်လာရခဲ့ရ၍ အလွန်အံ့ဩခြင်းကြီးစွာဖြင့် ၎င်း၏ အတွေ့အကြုံကို ပြောပြနေသည်။

ခေါင်းရင်းအိမ်မှ အောင်ကောင်းခန့်နှင့် ကစားဖက် မောင်ဝဏ္ဏလည်း လျက်ဆားထုပ်နှင့် ပူဖောင်းတို့ကိုကိုင် ပြီး ရောက်လာသည်။

'ဘာ၊ သားသားလေ ဦးဇော်ဂျီ တောင်ရောနဲ့ ဆေး ကြိတ်ပြီး ကတာ သားသိပ်ကြိုက်တာပဲ။ အခု ဒေါ်လေး တင့်ကို ကြိမ်လုံးဝယ်ပြီး ဆေးနီသုတ်ခိုင်းထားတယ်၊ သားသား ဇော်က သင်ခိုင်းမလို့။ ဘာဘဇော်ဂျီက ဘာ ကြောင့် ဆေးကြိတ်ရတာလဲ'

ယနေ့မျက်မှောက်ခေတ်ကာလ မျိုးဆက်သစ်ကလေး လူငယ်တို့သည် ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ရှိကြသည်။ ၎င်းသိချင်သည့် အကြောင်းအရာဆိုလျှင် စိတ်ထဲတွင် မထားတတ်။ ခိုင်လုံ သည့် အဖြေမရမချင်း ဘာကြောင့်လဲ၊ ဘယ်လိုဖြစ်တာ လဲ။ ဘယ်သူက ဘယ်သူကို ပြောတာလဲ၊ ဘယ်တုန်းက လဲ စသည်ဖြင့် (ဘ)ပေါင်းများစွာ မေးကြသည်။ ယခု လည်း ဇော်ဂျီလျက်ဆား သွားဝယ်ကြပြီး သိချင်တာကို မသိရမချင်း မေးနေကြသည်။ ကိုခန့်ကြည် ရှောင်လွှဲနေ၍ မရ။ အဖြေပြောရတော့မည်။

- မသိတာကလည်း မှတ်စုစာအုပ်ကလေး ကိုင်ပြီး

ရောက်လာသည်။ ကိုခန့်ကြည် မဖြစ်မနေ ပြောရတော့သည်။

‘ဇော်ဂျီဆိုတာ တောထဲတောင်ထဲမှာနေတာ။ ယောရဆိုတဲ့ မန္တန်ရယ်၊ ဂန္ဓာရီဆိုတဲ့ မန္တန်ရယ် အဲဒီမန္တန်နှစ်မျိုးကိုရွတ်ဆိုပြီး ဂုဋ်ကာဆိုတဲ့ ဆေးအောင်မြင်အောင် ဆေးကြိတ်ရတယ်။ အဲဒီမန္တန်ရော ဆေးရော အောင်မှ ဇော်ဂျီက အစွမ်းထက်တဲ့ဇော်ဂျီ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီအစွမ်းတွေ ပိုပိုစွမ်းလာရင် ဝိဇ္ဇာခိုရ်အဆင့်ကို ရောက်သွားတယ်။’

ဗမာလူမျိုးတွေ တော်တော်များများ သိကြပါတယ်။ သထုံရာဇဝင်မှာ ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးဟာ ဇော်ဂျီဖိုလ်ဝင်သား (ဇော်ဂျီမှ ဝိဇ္ဇာခိုရ်အဆင့်ရောက်နေသူ)ကို ရခဲ့တယ်။ အဲဒီကျောင်းမှာရောက်နေတဲ့ ကုလားညီနောင်တို့ဟာ ဆရာတော်မရှိခိုက် ဇော်ဂျီဖိုလ်ဝင်သားကို ဖုတ်ကင်စားလိုက်ကြတယ်။ အလွန်အစွမ်းထက်တဲ့သူတွေ ဖြစ်ကုန်ကြတယ်။ ဦးကုလားရာဇဝင်မှာတော့ ဝိဇ္ဇာခိုရ်ဇော်ဂျီတောင်ဆိုတဲ့ အသုံးအနှုန်းကို တွေ့ရတယ်’

မောင်ဝဏ္ဏက စကားကို ကြားဖြတ်မေး၏။

‘ဘာ...ဒီလိုဆိုရင် ဇော်ဂျီရဲ့အသားက သေပြီးတာတောင် အစွမ်းထက်နေရင် အသက်ရှင်လျက်ဆို ဘယ်လောက်တောင် အစွမ်းထက်မလဲ။ ဘာဆက်ပြောပါဦး’

‘သားသားတို့ ဇာတ်ပွဲတွေ၊ ရုပ်သေးတွေ ကြည့်ရတဲ့အခါ တွေ့ရလိမ့်မယ်။ ကောင်းကင်ထဲက တိမ်တိုက်တွေထဲကို ဝင်သွားတဲ့ မိုးပျံဇော်အကတွေ၊ မြေလျှိုးတဲ့ အကတွေ၊ ရေလှိုင်းတွေထဲမှာ ငုပ်ချည်ပေါ်ချည်လုပ်တဲ့ အကတွေ အဲဒီအကတွေက ဇာတ်တွေမှာ မကမဖြစ် ကပြကြတယ်။ လက်ဆင့်ကမ်း အစဉ်အလာမပျက် မြန်မာရိုးရာယဉ်ကျေးမှုလို့ ပြောရမှာပဲ။’

ဇော်ဂျီက ဘယ်လောက်တောင် စွမ်းသလဲဆိုရင် တောတွေတောင်တွေ ဘယ်လောက်ထူထပ်ပြီး အကာအကွယ်ဖြစ်နေပါစေ ဟာလာဟင်းလင်း လေဟာနယ်လို ဖြတ်သွားနိုင်တယ်။ ရေပြင်ကျယ်ကြီးကို မြေပြင်လို လမ်းလျှောက်သွားနိုင်တယ်။ ဇော်ဂျီကနေ ဝိဇ္ဇာခိုရ်ဖြစ်သွားရင် နတ်ပြည်ထက်မြင့်တဲ့ ဗြဟ္မာပြည်ထိ သွားနိုင်တယ်။ အဆိပ်မိပြီး သေမယ့်အခြေအနေ၊ မျောနေတဲ့သူကို အသက်ကယ်နိုင်တယ်။ ဆေးဝါးမန္တရားအတတ်ကို အလွန်ကျွမ်းကျင်ကြတယ်။

မောင်ဝဏ္ဏက သူ့အထင်နှင့် ထောက်ခံစကားသည်။

‘ဒါကြောင့်ထင်တယ် အာ၊ ဦးဦးဇော်ဂျီရဲ့ လျှောက်ဆားကို လူကြီးတွေကပါ ဝယ်ကြတာဖြစ်မယ်။ ကလေးရော လူကြီးပါ အများကြီး ဝယ်ကြတယ်ဘာ’

ဤနေရာတွင် ရုပ်ရှင်၊ ဗီဒီယို ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွဲဇာတ်ကောင်တို့နှင့်အတူ အကျွမ်းဝင်သော ဘွားဘွားကြီးက-

‘အေး...ဇော်ဂျီလျက်ဆားက ရောင်းကောင်းသလို ဇော်ဂျီဇာတ်လမ်းအသားပေး ဇော်က၊ကနေသည် ဇာတ်ကားဆိုရင် ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက်တင်မကဘူး၊ မင်းသားကိုပါ ကြိုက်ကြလို့ ထပ်ကာ၊ထပ်ကာ ရုံတင်နေရတယ်။ စက်ကြိုးတွေကို အသုံးပြုပြီး ဇော်က၊ကတဲ့ ဇာတ်လမ်းသားဖိုးချစ်လည်း ဇော်က အကကောင်းလို့ ရုံလွှဲသွားတာလည်း ရှိတယ်။’

ဆရာဇော်ဂျီရေးတဲ့ မဗေဒါက တစ်ပင်တည်းဆိုတဲ့ ဇာတ်ပန်းပန်လျက်ပါ ဇာတ်ကားက ဘယ်ခေတ်မှာပြုပြင် ရုံပြုပြင်ပါပြီဆိုတဲ့ စာတန်းက အမြဲချိတ်ခံရတယ်။

မြန်မာနိုင်ငံရောက်လာတဲ့ နိုင်ငံခြားဧည့်သည်အဝယ်အများဆုံး၊ အနှစ်သက်ဆုံးက ဇော်ဂျီကြိုးဆွဲသေးရပ်၊ ပန်းချီကား၊ ရုပ်တုတွေဆိုတာ တန်းဝင်ပစ္စည်းထဲမှာ ပါတယ်’

ဘွားဘွားကြီး စကားမဆက်မီမှာပင်-

‘ဟုတ်ပါပြီ ဘွားဘွားကြီးရယ်၊ လည်ချောင်းသွားအောင် ဇော်ဂျီလျက်ဆားလေး လျက်လိုက်ပါဦးမသိတာ၊ ဆေးတစ်ထုပ် ပေးလိုက်ပါဦး’

ကိုခန့်ကြည်က အပျော်တစ်ဝက်စွက်ပြီး ပြောလိုက်ရာ အားလုံး ပြုံးစေ့မျက်နှာဖြင့် ဘွား ဘွားကြီးကို ကြည့်နေကြတော့သည်။



‘ဘာ...သမီး ကုန်စုံရောင်းတဲ့ ဒေါ်လေးဒေါ်လေးသန့်ဆိုင်ကို ဆီသွားဝယ်တုန်းက စာအုပ်စင်ပေါ်မှာ ထားတဲ့ မီးကွက်ပေါ်မှာ ဒူးထောက်ပြီး ဆေးကြိတ်ဆေး ဇော်ဂျီရုပ်တုကို စက္ကူခင်းထားတဲ့ ဆန်ကောသေလေးထဲမှာ ထည့်ထားတာ တွေ့ခဲ့ရတယ်။ သမီးရဲ့ ဇာတ်လမ်းထဲမှာ အမြင်ဆန်းနေတာမို့ ဒီရုပ်တုကို ဘယ်လို

ဘကြောင့်စင်ပေါ်တင်ထားတာလဲလို့ စပ်စုမိတယ်
ဘွားဘွားကြီး စိတ်ဝင်စားသွားဟန်တူသည်။
ဒေါ်လေးဖြူသန့်က 'ဘာပြန်ပြောသလဲ' ဟု မေးခွန်း
ထုတ်လိုက်ရာ-

'ဒေါ်လေးဖြူကပြောတယ်။ စစ်ကိုင်းတော့ ကိုကျော်
စင်က ဈေးကုန်းရပ်ထဲမှာပေါက်တဲ့ စောင်ချမ်းပင်(စောင်
ဖွန်းပင် အပင်တွင် ဆူးရွှန်များပေါက်၍ အသီးဆန်ကို
အချဉ်တည် စားရသော အပင်တစ်မျိုး)ရဲ့ ကိုင်းကို ဖြတ်
ပေးတယ်။ ဒေါ်လေးက မဟာမုနိဘုရားကြီးက ယန်းပု
ဆိုင်ကိုသွားပြီး ထုခိုင်းတယ်။ ဈေးရောင်းကောင်းအောင်
လို့' ဟု ပြောလိုက်တယ်။

ကိုခန့်ကြည့်က ထပ်ပြီးရှင်းအောင် ပြောရသည်။
'ဗမာတွေ အယူအဆက မီးကွက်ကို လာဘ်ကောင်
လို့ ယူဆသလို ဇော်ဂျီကိုလည်း အစွမ်းသတ္တိရှိတယ်လို့
သိထားကြတယ်။ ဇော်ဂျီနဲ့ မီးကွက်ဆိုတဲ့ ပြောင်းပြန်
အမည်(နာမ်ဓာတ်)တွေနဲ့ ကက်ကင်းဓာတ်ဆင်တဲ့ လာဘ်
ခါအစီအရင်လို့ သိမှတ်ဖူးတယ်။ တချို့က ဇော်ဂျီဂါထာ

ရွတ်ပြီး ဇော်ဂျီရုပ်တုကို သိဒ္ဓိတင်တာလည်းရှိတယ်'
ဘွားဘွားကြီးသည် ထမင်းပန်းကန်ပြားကို ကိုင်လာ
ပြီး-

'မသိတာ၊ ထမင်းစားဖို့ ဟင်းပန်းကန်တွေ ယူလာခဲ့
တော့။ ဇော်ဂျီလျက်ဆားရောင်းတဲ့ ကိုသာဂေါင်ကြီးတောင်
ပြန်သွားပြီ။ နှင့်အဘက စကားစမိရင် ဆုံးတာမဟုတ်ဘူး။
ဇော်ဂျီလျက်ဆားပြီးရင် ဝိဇ္ဇာခိုရ်ကြီးရဲ့ ဓာတ်လုံးအကြောင်း
တွေ ရောက်တော့မယ်။ ကဲ...ဘာကြီး စကားပြောတာ၊
ရှင်းပြတာတွေကို ဒီမျှသာပဲ ဆိုပြီး ရပ်လိုက်ပါတော့
သည်။

'ပိုပိုနဲ့ မောင်ဝဏ္ဏပါ ထမင်းဝင်စားသွားကြ'
ဤတွင် ကိုခန့်ကြည့်လည်း ဇော်ဂျီအကြောင်း စပ်
မိသမျှ ပြောခဲ့သည်များကို မှတ်တမ်းမှတ်ရာစာစုအဖြစ်
ရေးသားဖော်ပြလိုက်ပါသတည်း။
သက်ရှည်ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ
မောင်ကောင်းထက်(ကျောက်တံတား)
စာကိုး * မြန်မာအဘိဓာန်။

နှစ်ပေါင်း(၃၀)ကျော် အကြားအမြင် ဟောသက်ရှိခဲ့သော

ဆရာကြီးအရဟံဆရာအောင်

အကြားအမြင် ဂမ္ဘီရပညာပါရမီရှင်

မော်လမြိုင်၊ ခေါင်းဆေးကျွန်း၊ ပဲခူး၊ ဒေးဇွန်ပါ၊ သန်လျင်၊ ကျောက်တန်း၊ ဘုရားတည်နယ်လှည့်ဃာသာပြု

- ♦ ပညာရေးကိစ္စများ၊ စာမေးပွဲအတွက် လိုအပ်ချက်များ၊ နိုင်ငံခြားကိစ္စ၊ သင်္ဘောလိုက်ရန်နှင့် အလုပ်အကိုင်ဝင်ငွေကောင်းရန်ကိစ္စ။
- ♦ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းရန်ကိစ္စ၊ တိုက်အိမ်၊ မြေ၊ မြေ၊ ကား အမြန်ရောင်းဝယ်ရေး၊ ဆိုင်၊ ကုမ္ပဏီ၊ ပွဲရုံလုပ်ငန်း မော်ဒယ်လုပ်ငန်းများ အမည်ပေးခြင်း၊ အချစ်ရေး မင်္ဂလာအခါပေးခြင်း၊ ကလေးနာမည်ပေးခြင်း၊ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စများ (မူလအိမ်ထောင်ရှင်ဘက်မှသာ ဆောင်ရွက်သည်)၊ ပစ္စည်းပျောက်၊ လူပျောက်။
- ♦ ရာထူးတိုးတက်ရေး၊ ပြောင်းလဲရေး၊ တည်မြဲရေး၊ အကြွေးကိစ္စများ၊ အမှုအခင်းကိစ္စများ၊ သားသမီးများကို လိမ္မာယဉ်ကျေးပြီး မိဘစိတ်တိုင်းကျဖြစ်စေရန်တို့ကို ဓာတ်ရိုက်၊ ဓာတ်ဆင် အာမခံ၍ ဆောင်ရွက်သည်။ ကံစမ်းလုပ်ငန်းများနှင့် ထိကိစ္စများအတွက် အထူးဆောင်ရွက်သည်။

နေ့စဉ် - နံနက် ၇း၀၀၊ နာရီ ၉ မွန်းတည့် ၁၂း၀၀၊ နာရီ (တနင်္လာနေ့ပိတ်သည်)

မင်္ဂလာဟောခန်း - အမှတ်(၅)၊ ဆူးလေဘုရားအပိုင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၀၉ ၇၃၁ ၅၃၁၈၈၊ ၀၉ ၉၇၂ ၆၃၂၂၇၂

အိမ် - နေ့စဉ် ညနေ(၆း၀၀)နာရီနောက်ပိုင်း၊

အမှတ်(၁၇) အောင်နီလာလမ်း၊ အောင်မင်္ဂလာရပ်၊ သန်လျင်၊ နံ့သာကုန်းမှတ်တိုင်။ ဖုန်း-၀၉ ၅၁ ၁၂၁၄၆

(၁)

တောကြီးမာယာ

သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၁၄)ရက် အနီးကပ်
 ည၏ လရောင်သည် ထိန်ထိန်သာလျက်
 သည်။ ပဲခူးရိုးမတောကြီး၏ အရပ်ရှစ်ခု
 လမင်းစန္ဒာ၏ ဘော်ငွေရောင်များ ကြား
 ထားသလို သစ်ရွက်သစ်ခက်တို့ ငွေ
 တောက်ပလျက် ရှိနေကြသည်။ လေအေး
 တို့ ဆော်သွေးချိန်ဝယ် သစ်ရွက်က
 များ ပွတ်တိုက်သံပင် ဂီတသံနှစ်
 ယာချိုအေးလှသည်။



တောင်နှင့်တောတို့ ပိတ်ပိတ်ဖုံးနေသည့် ရိုးမတောကြီးသည် မာယာများလှသည်။ ဝါလကင်းလွတ် သီတင်းကျွတ်ချိန် ရောက်တော့မည့်တိုင် မိုးရိပ်မိုးသားတို့ မကင်းလွတ်နိုင်သေး။ ဟိုအဝေးမှာ လျှပ်ပြက်သလို၊ မိုးချန်းသံလို ထစ်ချန်းသံများ ကြားနေရသည်။ ညဉ့်ငှက်ကလေးများပင် သစ်ရွက်များကြား အိပ်တန်းတက်နေရာက လန့်ပြီး ထပျံကုန်ကြသည်။ တဝေါဝေါ အသံကြီးဖြင့် သစ်ပင်ကြီးများ ယိမ်းကကုန်ကြသည်။ တောကြီးမာယာများလှချည်သေး။

ဖိုးသာနိုင်လို တောမုဆိုးတစ်ယောက်အဖို့ ထူးဆန်းလှသည် မဟုတ်ချေ။ သို့ပေမယ့် သတ်အနေအထားဖြင့်

လင့်စင်ပေါ်မှာ ဒူးထောက်ထားပြီး ဒူးလေးကြိုးကို တင်းနေအောင် ဆွဲတင်ထားလိုက်ပြီး မြားတံကို ပစ်လွှတ်ရန် အသင့်အနေအထားဖြင့် ဝင်လာမည့် သားကောင်ကို စူးစိုက်ကြည့်နေမိသည်။ သူနေထိုင်သော လင့်စင်ကို ဒီကဒုတ်တောင်အနီး စမ်းတွင်းလေးနားရှိ တောင်ကြီးပင်ထိပ်ကင်းခွကြားမှာ တည်ဆောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ တောင်ကြီးပင်သည် သူရောက်ရှိနေရာ ရိုးမတောကြီး၏ တောစိုးသစ်ပင်ကြီးဖြစ်သလို အကိုင်းအခက်များ သန်မာလှပြီး သစ်ရွက်များကလည်း ကြီးမား၍ အရွက်စိပ်စိပ်ဖြင့် အရိပ်ကောင်းလှသည်။

သစ်ကြီးဝါးကြီးများ သဘာဝအလျောက် ပေါက်

မင်းမြားကား၏ ပစ္စုပွား သိပ္ပံရေးသမား



ရောက်နေ၍ လင့်စင်ထိုးရန် အခက်အခဲမရှိ လုပ်ဆောင်နိုင်သည်။ စမ်းတွင်းနားတွင်ဖြစ်၍ သောက်သုံးရန် ရေအဆင်သင့် ရရှိနိုင်သည်။ သည်ပဲခူးရိုးမတောကြီးထဲသို့ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် (၁)ရက်နေ့မှ စတင်ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီး ဝါတွင်းသုံးလကာလပတ်လုံး မိုးထဲ လေထဲ လှည့်လည်သွားလာနေခဲ့သည်။ သည်ရိုးမတောကြီးအတွင်း ကြက်တည်လေးတစ်ကောင်ကို အမိအရဖမ်းဖို့ ဖိုးသာနိုင် ကြိုးစားအားထုတ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ကြက်တည်လေးက နယ်နယ်ရရမဟုတ်၊ သူတွန်သံပေးချိန် အာခံတွင်းမှာ ရဲရဲတောက်နီနေသော ပတ္တမြားတစ်လုံးကို မြင်တွေ့ကြရသည်။ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ မုဆိုးကျော်များ တောရိပ်ခို၍ ကြက်တည်လေးကို ချောင်းမြောင်းပစ်ခတ် ဖမ်းဆီးရမိရန် ကြိုးစားအားထုတ်ကြသော်လည်း မည်သည့် မုဆိုးမှ ဖမ်းဆီးမရနိုင် ရှိနေသည်။

မုဆိုးဖီစ

ဖိုးသာနိုင်ကို မွေးဖွားလာစဉ်ကပင် မုဆိုးဖီစ ပါလာသူဖြစ်သည်။ ဘုန်းတော်ကြီးသင်ကျောင်းမှ မူလတန်းအောင်ပြီး အလယ်တန်းအဆင့် ကျောင်းပြောင်းတက်ရသည်။ လှည်းကူးမြို့ အထက်တန်းကျောင်းမှာ အလယ်တန်းကျောင်းသား ဖြစ်လာသည်။ သည်မှာ ဖိုးသာနိုင် ငယ်ချစ်ရည်းစား ရတော့သည်။ နွယ်နွယ်ဆိုသော ကောင်မလေး။

နွယ်နွယ်က တစ်ဦးတည်းသောသမီး။ မိဘများက ခြံသမား ဖြစ်ကြသည်။ လှည်းကူးမြို့ တာဆုံမှ မဝေးလှသော ငမိုးရိပ်ချောင်းနားမှာ သပြေခြံကြီးရှိသည်။ နွယ်နွယ်မိဘနှစ်ပါးက သပြေပင်များစိုက်ကြသည်။ သပြေခြံကြီးက နှစ်စက ကျယ်ဝန်းသည်။ ကျောင်းပိတ်ရက်မှာ နွယ်နွယ်တို့ သပြေခြံထဲ ရောက်နေတတ်သည်။ နွယ်နွယ်ကို သင်္ချာဘာသာနှင့် အင်္ဂလိပ်စာဘာသာရပ်ကို ပြန်လည်ရှင်းပြရသည်။ ဖိုးသာနိုင်က သပြေပင်များ ရေလောင်း၊ ပေါင်းသင်၊ သပြေညွန့်များ ဖြတ်ညှပ်ပြီး အစည်းများ လုပ်ကိုင်ပေးတတ်သည်။ နွယ်နွယ်မိဘများက ဖိုးသာနိုင်ကို သားသမီးလို ချစ်ခင်ကြသည်။ နွယ်နွယ်က ကျောင်းပိတ်ရက် သပြေစည်းများကို မိခင်နှင့်အတူ ထုပ်ပိုး၊ လှည်းကူးဈေးသို့ အော်ဒါပို့ လိုက်ပါတတ်သည်။ နွယ်နွယ် သပြေစည်းများကို ဈေးသို့ သွားပို့နေခိုက်

ငမိုးရိပ်ချောင်းမှာ ငါးသွားများသည်။ နွယ်နွယ်အဖေ ဝါသနာတူ။ တစ်ခါတစ်ရံ ဖိုးသာနိုင် နွယ်နွယ်သပြေသို့ ရောက်မလာလျှင် နွယ်နွယ်က ဖိုးသာနိုင်တို့အိမ်သို့ လိုက်လာတတ်သည်။

‘သမီးရေ..လူလေးတစ်ယောက် မနက်အစောကြက်တည်းက မင်းကုန်းဘက် တက်သွားတယ်။ အမဲလိုက်ဖို့ ထင်ပါရဲ့။ အမေတို့က မကြိုက်ပါဘူးကွယ်။ သမီးပဲ တားမြစ်ပေးပါဦး’

နွယ်နွယ်တစ်ယောက် ဘယ်လောက်တားမြစ်တားမြစ်၊ မကြိုက်တဲ့ အမူအရာပြု ဖိုးသာနိုင်က ခံမနေနားမထောင်။

‘နင့် မသိဘူး။ အမေတို့က ငါအမဲပစ်ထွက်တယ်ထင်နေတာ။ ငါ့အကြောင်းနဲ့ငါပါ။ ငါ ဆရာကြီးတော်ရွှေနှင့် လိုက်သွားပြီး ပညာယူနေတာ။ ပဲခူးရိုးမတောရတနာရှာနေတာပဲ’

ဖိုးသာနိုင်က ခပ်တည်တည်နှင့် ပြောလာတော့ နွယ်နွယ်တစ်ယောက် မျက်လုံးလေး ပေကလပ် ပေကလပ် ဖိုးသာနိုင်ကို ဘာမှပြန်မပြောမိ။

‘နွယ်နွယ်..ငါတို့ လက်ထပ်တဲ့အခါကျရင် သူ့ဖြစ်အောင် ရတနာရှာနေတာပဲ’

‘ကိုနိုင်..နင့်က ငါ့ကို လက်ထပ်မလို့လား’
‘ဟုတ်တယ်လေ။ ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘နင့် ငါ့ကို ရည်းစားစကား ပြောသေးလို့ပဲဟုန်နုက ကျောင်းလွှတ်ချိန် နင့် ငါ့ကိုလိုက်မပို့လို့ ကြိုင်က ငါ့ကို စာလိုက်ပေးတယ်။ ငါက နင့်ကို ထိုထိုးလိမ့်မယ်ပြောတော့ မောင်ကြိုင်က နင့်နဲ့ ဖိုးသာနိုင် ကြိုက်နေလားလို့ မေးတယ်။ ငါ ဘာမှပြန်မပြောဘူး’

‘နွယ်နွယ်..နင့် မောင်ကြိုင်ကို ကြိုက်နေလို့လား’
‘အေး..ငါကြိုက်မလားလို့ စဉ်းစားနေတယ်’

‘ဘာလို့ကြိုက်ရမှာလဲ။ နင့်ကို ငါယူမှာ’
‘ကိုနိုင်..နင့် ငါ့ကိုချစ်လို့လား။ လူကြီးတွေက နှစ်ယောက်ကို ပေးစားမယ်ပြောတာနဲ့ နင့် ပိုင်စိုးပိုင်စိုး မပြောနဲ့နော်’

ဖိုးသာနိုင်က နွယ်နွယ်နား ကပ်သွားပြီး အတင်အတင် နမ်းသည်။

‘နင့်ကို ငါ တစ်အားချစ်တာပါ’



ဖိုးသာနိုင်စကားကြောင့် နွယ်နွယ် မျက်နှာလေး ဝင်းထိန်သွားသည်။

* နင် တကယ်ပြောတာလား ကိုနိုင် *

* တကယ်ပေါ့ဟ နွယ်နွယ်ရ။ နင်ဟာ ငါငယ်စဉ်က တည်းက ချစ်လာရတဲ့ အချစ်ဦးလေးပါ *

* ဒါဆို နင် မိစိန်ကို ဘာလို့ပရောပရည် လုပ်နေတာလဲ။ ကျောင်းမှာ နင်တို့နှစ်ယောက် တတွဲတွဲနဲ့ *

* ငါ..ငါးမျှားဖို့ မိစိန်က တီကောင်ရှာပေးတာဟ။ နင့်ကို ငါ မခိုင်းရက်လို့ပါ *

ဖိုးသာနိုင်စကားကြောင့် နွယ်နွယ်တစ်ယောက် ကျေနပ်ဝမ်းသာသွားရသည်။

* ကိုနိုင်..လွတ်ပါဟ။ အဖေ၊ အမေတို့ သပြေညွန့်တွေ ခူးနေတာ၊ တို့ကို မြင်သွားရင် ရှက်စရာကြီးဟာ သည်လိုနှင့် ချစ်သူနှစ်ဦး ကြည်နူးခဲ့ကြရသည်။

(၂)

မုဆိုးကြီး စောစံရွှေ

လှည်းကူး၊ ဖောင်ကြီး၊ မင်းကုန်းပတ်ဝန်းကျင် တောတောင်များ၌ ကျင်လည်ကျက်စားနေသော ကရင်လူမျိုး မုဆိုးကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည်။ နာမည်ကျော်ကြားသော မုဆိုးကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည်။ မုဆိုးကြီး စောစံရွှေနှင့် ကရင်အမျိုးသမီးကြီး လင်မယားနှစ်ဦးတည်းသာ ရှိသည်။ ငယ်လင်ငယ်မယားဖြစ်သော်လည်း သားသမီးမရှိ၊ သားသမီးမရကြချေ။ မင်းကုန်း၊ ဖောင်ကြီးမှ နှစ်မိုင်ခန့်ဝေးသော ရိုးမတောစပ်၌ အိမ်တစ်လုံးနှင့် နေကြသည်။ စောစံရွှေ အမဲလိုက်၍ရလာသော သားကောင်များကို ကိုယ်တိုင်အမဲလိုက်၍ ကိုယ်တိုင် မင်းကုန်းဈေးသို့ တက်ရောင်းသည်။ နီးဖြစ်သူ အမိုးကြီးကို အမဲကောင်များအား ကိုင်တွယ်ပေးပေးချေ။ ကြမ်းတမ်းလှသော မုဆိုးကြီး၏ နှလုံးသားအား ချစ်ဇနီးအပေါ် မေတ္တာတရားကြီးမား၍ နူးညံ့လှသည်။

* အစ်ကိုကြီး..အသက်တွေ ကြီးလာပြီ။ သားသတ်သတ် မုဆိုးအလုပ်တွေ မလုပ်ပါနဲ့တော့ရှင်။ တောင်သာစိုက်ပျိုးပြီး စားပင်တွေ ရောင်းချလို့ ရတဲ့ငွေနဲ့ပဲ စားသောက်ကြတာပေါ့။ ပိုက်ဆံချမ်းသာဖို့ မလိုပါဘူး။ ညွန့်မတို့ စိတ်ချမ်းသာစွာ နေကြရဖို့ အရေးကြီးပါတယ် *
ချစ်ဇနီးရဲ့ စကားကြောင့် မုဆိုးအလုပ်ကိုစွန့်ရန် ဆုံး

ဖြတ်လိုက်သည်။ မုဆိုးကြီး စောစံရွှေ အသက်က ခုနစ်ဆယ်ကျော်လာပြီဖြစ်သည်။ စိတ်ကြမ်း လူကြမ်းဘဝကို နားလိုက်ပြီဖြစ်သော်လည်း ချစ်ဇနီးမျက်နှာမငယ်ရအောင် ရိုးမတောကြီးထဲဝင်၍ ရတနာရှာသည့် လုပ်ငန်းကို လုပ်သည်။ သူ့ရှာသည့် ရတနာက မင်းရမ်းကား၏ ပတ္တမြားဖြစ်သည်။

* မိန်းမရေ..ငါ့ကို နောက်ဆုံးအလုပ်လေး လုပ်ခွင့်ပေးပါကွာ။ ငါ ရိုးမတောထဲ တစ်ဝါဆိုပြီး ရတနာသွားရှာဦးမယ်။ တောထဲက ပြန်လာပြီဆိုရင် မုဆိုးအလုပ်ကို အပြီးစွန့်လိုက်ပါမယ် *

ခူးလေး၊ ဓားရှည်၊ ဓားတို၊ စားရိက္ခာအပြည့်အစုံဖြင့် မုဆိုးလက်နက်များအပါအဝင် ရိက္ခာထုပ်ကိုထမ်း၍ ရိုးမတောထဲ ဝင်သွားသော ချစ်လင်မုဆိုးကျော်ကြီး စောစံရွှေကို ဇနီးဖြစ်သူက တဖြည်းဖြည်း ဝေးကွာသည့်တိုင် ကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ရှာသည်။ အမိုးကြီးက သက်ပြင်းတစ်ချက် ရှိုက်ရင်း ကျန်ရစ်ရှာသည်။ ချစ်လင် မုဆိုးကျော်ကြီးကို နောက်ဆုံး မြင်တွေ့ခွင့်ရလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်တော့သည်။

လက်ဦးဆရာ

ကျောင်းပိတ်ရက်မှာ ဖိုးသာနိုင်က မိဘများကို နွယ်နွယ်တို့ သပြေခြံထဲသွားမည်ပြောပြီး ဒံဒံထဲမှ ထွက်လာခဲ့သည်။ သူတကယ်ရောက်သွားသည်က ဖောင်ကြီး မင်းကုန်းရွာဖြစ်သည်။

မုဆိုးလမ်းပြ ဦးကုလားအိမ်သို့ ဖိုးသာနိုင် ရောက်လာသည်နှင့် -

* ကောင်လေး..စောလှချည်လားကွ။ မုဆိုးကြီး စောစံရွှေ ရောက်မလာသေးဘူး *

* သူမလာတော့လည်း သူ့အိမ်ကို လိုက်သွားကြတာပေါ့။ အဘ..ကျွန်တော့်ကို ဆရာကြီးစောစံရွှေအိမ် လမ်းညွှန်ပေးပါလား *

* ငါကိုယ်တိုင် လိုက်ဖို့ပေးပါမယ်ကွာ။ ဒီကဒုတ်တောင်သွားတဲ့ တောလမ်းမှာပဲ စောစံရွှေ နေတာကွ။ သွားကြမယ် *

စိတ်မြန်လက်မြန် ဦးကုလားက ဓားမတိုကို ခါးကြားထိုးလိုက်ပြီး အိမ်ခိုင်းထဲက စတင်ထွက်လိုက်သည်။ အသက်(၇၀)ကျော် ဦးကုလားသည် ဖျတ်လတ်သန်မာလှသည်။ ဦးကုလားနောက်သို့ ဖိုးသာနိုင် မပြေးရုံတစ်မည်

အမိလိုက်ရသည်။

‘ဟကောင်ရ၊ မုဆိုးလုပ်မယ့်ကောင်က လျင်မြန်မှ ပေါ့။ လိပ်လို နှေးကွေးနေလို့ မရဘူးကွ’

ဦးကုလား၏ဆော်သြသံစကားနှင့်အညီ ရှေ့က လျင်မြန်စွာ သွားနေသည်။

ဒီကဒုတိယတောလမ်းအတိုင်း တစ်မိုင်ခန့် ခရီးပေါက်လာမှ လမ်းသွယ်လေးထဲ ချိုးဝင်လိုက်သည်။ ဝါးနှစ်ရိုက်ခန့် ဝင်သွားပြီး ခြံစည်းရိုးခတ်ထားသော ခြေတံရှည်တံအိမ်တစ်လုံးရှေ့ ရောက်လာကြသည်။ ရုတ်တရက် လူတစ်ယောက် ခြံထဲမှ စည်းရိုးကိုကျော်ပြီး ကျွမ်းပစ်ထွက်လာသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်ရှေ့ ကြောင်ကျ ကျသည်။

‘ချီးမှပဲ...တယ်နောက်ကျတဲ့ကောင်တွေပဲ’

ကွမ်းတံတွေးကို ပျစ်ခနဲ ထွေးထုတ်လိုက်ပြီး မတ်တတ်ထရပ်လိုက်သည်။ ဖိုးသာနိုင်က လေးခွလောက်စာ အိမ်ထဲ လောက်စာလုံးထည့်ပြီး သားရေကြိုးကို အဆင်သင့် ဆွဲလိုက်သည်။

‘ကောင်လေး...မပစ်လိုက်နဲ့ဦး။ ငါ့မျက်လုံး ကန်းသွားဦးမယ်။ မုဆိုးဆိုတာ အဲဒီလို လျင်နေရမယ်ကွ’

ဦးကုလား အံ့အားသင့်သွားသည်။ လေးခွကို ဖိုးသာနိုင်လက်က အဖြောင့်သား။ တစ်ချက်တစ်ကောင်ပစ်မလွဲ။ ဖိုးသာနိုင် လေးခွသားရေကြိုးကို ဖြေလျှော့လိုက်ပြီး မုဆိုးကြီးစောစောကို ထိုင်ကန်တော့လိုက်သည်။

‘ကျွန်တော် လန့်သွားလို့ လေးခွနဲ့ ချိန်မိတာ ဆရာကြီး ခွင့်လွှတ်ပေးပါ’

‘အပြစ်မယူပါဘူးကွာ။ မကြောက်မလန့်မှ ငါက ကြိုက်တာကွ။ ငါ့တပည့်လုပ်ရင်တော့ လျင်မြန်ဖျတ်လတ်နေရမယ်’

မုဆိုးကြီး စောစောကို ကြည့်စမ်း၊ အရပ်က ငါးပေသာသာရှိသည်။ ကိုယ်ခန္ဓာကျလှီသေးကွေးပြီး ကတုံးနှင့် ကွမ်းစားလွန်းလို့ သွားတွေ မည်းနက်နေသည်။ မျက်နှာက လေးထောင့်၊ မေးရိုးကားကား၊ မဟာနဖူးနှင့်၊ ထူးခြားသည်က စူးရှတောက်ပြောင်သော ကြောင်မျက်လုံးတစ်စုံ ပိုင်ဆိုင်ထားသည်။ ကျောမှာ ဓားရှည်လွယ်ထားသည်။ လက်ထဲမှာ ဒူးလေးကို ကိုင်ထားသည်။ ခါးမှာ ဓားမြှောင်အတိုတစ်ချောင်းကို ခါးပတ်ဖြင့် ချိတ်ထားသည်။ ခါးတောင်းမြှောင်အောင်ကျိုက်ထား၍ ပေါင်နှစ်ဖက်စလုံး

ထိုးကွင်းအပြည့်နှင့် မုဆိုးပီသလွန်းသည်။

‘ကိုကုလားပြောလို မင်း ငါ့ဆီက မုဆိုးပညာ ချင်တယ်ဆို။ ကျောင်းစာလို စာတွေသင်လို့ မရဘူးလက်တွေ့သင်မှ တတ်မှာ။ ကျောင်းပိတ်ရက်တွေ တဲ လိုက်ပြီး ပညာယူပေတော့’

မုဆိုးကြီး စောစော့က အပြောပြတ်သားလွန်းသည်။ လောကွတ်စကား မပြောချေ။

‘မင်း အပင်ပန်းခံနိုင်မှ ပညာရမှာနော်။ ခြံမလား’

ဆရာဖြစ်သူ၏ အမေးကို ဖိုးသာနိုင်ကလည်း ‘ဟုတ်ကဲ့’

တစ်ခွန်းတည်းသာ ဖြေသည်။

သည်လိုနှင့် ကျောင်းပိတ်ရက်တွေမှာ ဆရာဖြစ် စောစော့နောက်သို့ လိုက်ပါရင်း တောတိုး၊ တောင်တက်၊ ငှက်ပစ်၊ ငှက်ထောင် အခြေခံကအစ ချေ၊ ဆတ်၊ ဝက်၊ တောင်ဆိတ် အမဲကောင်များ ဒူးလေးမြားဖြင့် ခနည်း၊ သားကောင်များ ခြေရာကောက်၊ ထောင်ချောက်ဆင် ဖမ်းနည်းများ၊ မုဆိုးရိက္ခာနှင့် လင့်စင်ထိုးနည်းကလေး လက်တွေ့သင်ပေးသည်။ မြန်မာ့ကိုယ်ခံပညာ ခန့်မိဖန်ရှည်သိုင်းကို အခြေခံကစ၍ သင်ကြားပြသပေးသည်။ ဝါတွင်းသုံးလအချိန်အတွင်း ဖိုးသာနိုင် မုဆိုးပညာ ဖြစ်သွားသည်။

မိဘနှစ်ပါး ဝါတွင်းကာလ ဥပုသ်စောင့် တရားဝနာပွားနေစဉ် ဖိုးသာနိုင်တစ်ယောက် ဖောင်ကြီး၊ ကုန်း၊ ကံ့ကော်ကျွန်း၊ ဒီကဒုတိယတောင်များရှိရာ ရိုးကြီးထဲ ကျင်လည်ကျက်စားနေခဲ့သည်။ ချစ်သူနွယ်နွယ် မရောက်ဖြစ်တော့ချေ။ ကျောင်းဖွင့်ရက်မှ တွေ့ရသည်။ နွယ်နွယ် စိတ်ဆိုးစိတ်ကောက်နေမှန်းသိ၍ တောတွင်းမှ သစ်ခွပန်းလှလှလေးများ ဆွတ်ခူးသွားလက်ဆောင်ပေး၍ ချောတော့လည်း နွယ်နွယ် စိတ်ဆိုးစိတ်ကောက် ပြေရပြန်သည်။

‘ကိုနိုင် အဖေနှင့် အမေက ခြံထဲလာတာ မေးနေကြတယ်။ နွယ်က ဥပုသ်စောင့်သွားတာ ပိတ်ရက်တိုင်းပဲလို့ လိမ်ပြောနေရတယ်’

‘အေးပါ နွယ်နွယ်ရာ၊ ဦးလေးအတွက် ရိုးထဲက ပျားဖွပ်ပြီး ပျားရည်တစ်ပုလင်းနှင့် ဆတ်



ခြောက်တွေ လာပေးဦးမယ်'

'ကိုနိုင် အန္တရာယ်တွေကို သတိထားနော်။ ကျွန်
ဒေးဗားတောင်မှာ ကျားသားအမိရှိတယ်။ ကြားတယ်။
အင်းခနီမှာ ဥစ္စာစောင့်တွေ ရှိတယ် ပြောတယ်။ ကိုနိုင်
အတွက် စိုးရိမ်လိုက်ရတာ'

စိုးရိမ်တကြီး ပြောနေသော ချစ်သူမျက်နှာလှလှလေး
ကို အသာအယာ အနမ်းပေးရင်း -

'အေးပါ နွယ်နွယ်ရာ၊ ဆရာကြီးစောစံရွှေလည်း
ပါတယ်။ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ဟာ'

ဖိုးသာနိုင် ရင်ခွင်အတွင်း မျက်နှာအပ်၍ နွယ်နွယ်
ချစ်သူ၏ အံ့ယုအယကို ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်ရပြန်သည်။

(၃)

မင်းရမ်းကား၏ ကိုနိစာလော

ဝါတွင်းသုံးလကာလပတ်လုံး ပဲခူးရိုးမတောအတွင်း
တောင်သုံးလုံး၊ အင်ခနီ၊ ကျိုက်ဒေးဗား၊ ဖောင်ကြီးမဟာ
မြိုင်တော၊ မင်းကုန်း၊ ဒီကဒုတ်တောင်တောတွင်း ကျင်
လည်ကျက်စားနေခဲ့သော မုဆိုးကြီး စောစံရွှေ ပုတ္တရောင်း
ဘား တောင်ပိန္နဲပင်ကြီးပေါ်က လင့်စင်မှာ သည်နေ့နံနက်
သူစိတ်တွေ လေးပင်နေသည်။ ညက အိပ်မက်ထဲမှာ သူ
ချစ်နီးက နန်းဝတ်နန်းစားနှင့် သူ့ကို အိမ်ပြန်ဖို့ လာခေါ်
နေသည်။

အထုပ်အပိုးတွေ ပြင်ဆင်လိုက်ပြီး သူတည်ကြက်
မလေးကို လေချွန်၍ ခေါ်လိုက်သည်။ အံ့အားသင့်ဖွယ်
ရာ မြင်လိုက်ရသည်။ တည်ကြက်မလေးနှင့်အတူ ပတ္တ
မြားငုံထားသော ကြက်တည်လေး အတူပါလာသည်။
ကျိုက်ဒေးဗားတောင်ကနေ ကြက်တည်နှစ်ကောင်နောက်
လိုက်နေသည်မှာ ပဲခူးရိုးမတောတစ်ခွင် ပြိုပြိုစင်နေပြီ။
အိပ်မက်ထဲမှာ လူသူတော်တစ်ယောက်က ပုတ္တရောင်း
ဘားမှာ သွားစောင့်နေဟု ပြောသည်။ သူ့အိပ်မက် မှန်
သလို။

သည်နေ့ သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၁၄)ရက် ဝါကျွတ်
ဆာ့မည်။ သူ့အဆိပ်လူးမြားတပ် ခူးလေးကို မောင်းတင်
လိုက်သည်။ မြင်ကွင်းက အကွယ်အကာမရှိ ရှင်းလင်းလှ
သည်။ လေးကြိုးကို ဖြုတ်ဟန်ပြင်သည်နှင့် ကြက်တည်
မလေးက ကြက်တည်လေးရှေ့ အတောင်ဖြန့်ကာ၍ ကာ
ကွယ်လိုက်သည်။

'တောက်'

မုဆိုးကြီး တောက်တစ်ချက် ခေါက်လိုက်ရင်း လေး
ကြိုးကို ဖြေလျှော့လိုက်သည်။

သံယောဇဉ်ကား ကြီးလှသည်။ သည်တည်ကြက်
ကြက်တည်မလေးကို ဥမှ ပေါက်ဖွားလာကတည်းက
ယုယုစွာ မွေးခဲ့ရသည်။ သူတို့လင်မယားမှာ သားသမီး
မရှိ။ ကြက်တည်မလေးကိုပင် သမီးရင်းပမာ ခင်မင်
တွယ်တာခဲ့ကြရသည်။ သူမကို တည်ကြက်ထား၍ တော
ကြက်၊ ခါ၊ ငှက်များကို ရခဲ့ပေါင်းများပြီ။ သည်တစ်ခါ
သူ အရှုံးပေးလိုက်ရပြီ ဖြစ်သည်။ တိရစ္ဆာန်ပင် ဖြစ်
သော်လည်း ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ကြီးလေစွ။

မုဆိုးကြီး ဝမ်းနည်းကြေကွဲစိတ်ဖြင့် မျက်ရည်ပေါက်
တို့ ကျဆင်းလာသည်။ အံ့ကို တင်းတင်းကြိတ်ရင်း လေး
ညှို့ကို ပြန်တင်လိုက်သည်။ ပတ္တမြားငုံထားသော ကြက်
တည်လေးကို ရမှဖြစ်တော့မည်။ အရှင်မရနိုင်လည်း
အသေရအောင် ယူတော့မည်။ အဆိပ်လူးမြား တပ်ထား
သော လေးကြိုးကို ပစ်ရန် ဆွဲတင်လိုက်စဉ် တောတန်း
လေးထဲမှ ဖိုးသာနိုင် ထွက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရ
သည်။ ဖိုးသာနိုင် ခြေသံကြောင့် ကြက်တည်လေး
နှစ်ကောင်စလုံး ကောင်းကင်ထက် ပျံတက်ထွက်ပြေး
သွားကြသည်။ ကြက်တည်လေး နှစ်ကောင်ကို မျက်စိ
တစ်ဆုံးကြည့်ရင်း မြင်ကွင်းမှ ကွယ်ပျောက်သွားသည့်
အချိန် စောစံရွှေ ရင်မောပြီး ကျန်ခဲ့ရသည်။

'ဆရာကြီး...ဆရာကြီး'

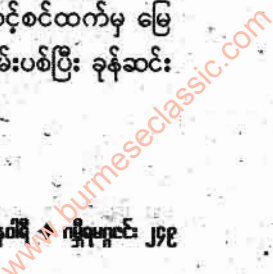
ဖိုးသာနိုင် ခေါ်သံကြောင့် ဝေဝါးနေသော မျက်လုံး
အစုံနှင့် လင့်စင်အောက်သို့ ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်။ တော
လမိုင်းများ လှည့်စားခြင်းမဟုတ်ဘဲ ဖိုးသာနိုင်အစစ် ဖြစ်
နေသည်။

'ဟေ...ဘာလဲကွ ဖိုးသာနိုင်၊ ငါ့လေးချက် မိတော့
မလို့။ မင်း ကံကောင်းတယ်မှတ်'

ဖိုးသာနိုင် လင့်စင်ပေါ်သို့ မော့ကြည့်လိုက်ပြီး အမော
တကော ပြောလိုက်သည်။

'အမိုးကြီး ကွယ်လွန်သွားပြီဗျာ ဆရာကြီး'

ဖိုးသာနိုင် စကားဆုံးသည်နှင့် လင့်စင်ထက်မှ မြေ
ပေါ်သို့ မုဆိုးကြီးစောစံရွှေ နှစ်ပတ်ကျွမ်းပစ်ပြီး ခုန်ဆင်း
လာသည်။



ဖိုးသာနိုင်ရှေ့ ကြောင်ကျ ကျလာသော မုဆိုးကြီး စောစံရွှေက-

‘တကယ်ပြောတာလား ဖိုးသာနိုင်’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဆရာကြီး’

‘ဦးကုလားက ဆရာကြီးဇနီးအတွက် ရိက္ခာသွားပို့တော့ အမိုးကြီးကို အော်ခေါ်တာ တံတံခါးဖွင့်မပေးလို့ တံခါးဖွင့်ပြီး ဝင်ကြည့်တော့ အိပ်ရာထဲမှာ အသက်ပျောက်နေတဲ့ အမိုးကြီးကို တွေ့ရတာ။ မင်းကုန်းရွာက ဝိန္ဒောဆရာကို ခေါ်လာပြီး စမ်းသပ်မှ နှလုံးအခုန်ရပ်ပြီး သေတာလို့ ပြောတယ်။ ကျွန်တော် ရိုးမတောထဲ ဆရာကြီးကို လိုက်ရှာနေတာ နှစ်ရက်ရှိပြီ။ ဆရာကြီးကို ခေါ်လာပြီးမှ အမိုးကြီးကို မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်မှာလို့ ဦးကုလားက မှာလိုက်တယ်’

မုဆိုးကျတဲ့မျက်ရည်

‘ဟီး...ဟီး...ဟီး...မိန်းမရေ၊ ငါ့ကို တစ်ယောက်တည်း ထားခဲ့ပြီလားကွ။ ငါ မနေဘူး။ နှင်နောက်လိုက်ပြီး သေမယ်’

ပြောပြောဆိုဆို မုဆိုးကြီးစောစံရွှေ ကနဲဖျင်းထိုးထားသော ဝါးပိုးဝါးတိုင်ကြီးကို ခေါင်းနှင့် ပြေးတိုက်လိုက်သည်။ ဝါးပိုးတိုင်ကြီး ဖောင်းခနဲ နှစ်ခြမ်းကွဲသွားသည်။ ဖိုးသာနိုင် အံ့အားသင့်သွားသည်။ ဝါးအမျိုးအစားများစွာ ရှိသည်။ ယင်းတို့အနက် ဝါးပိုးဝါးသည် ဝါးသားထူ၍ မာကျောလှသည်။ သာမန်လူဆိုလျှင် ဦးခေါင်းထက်ခြမ်းကွဲသွားမည်ဖြစ်သည်။ မုဆိုးကြီး စောစံရွှေအကြောင်း ကြားဖူးထားသည်။ အာဠာဝကဘီလူးဆေး ထိုးထား၍ ဆေးထလာလျှင် တုတ်၊ ဓား၊ လက်နက်များ ပြီးသည်ဆိုသည်။ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ဖြစ်၍ ဖိုးသာနိုင် စောစံရွှေ၏ အစွမ်းသတ္တိကို သိလိုက်ရသည်။

‘ဟီး...ဟီး...ဟီး...’

ရှိုက်ကြီးတငင် မြေပေါ်လိုမ့်၍ ကလေးတစ်ယောက် ပမာ ငိုကြွေးနေသော မုဆိုးကြီးစောစံရွှေ၊ ရိုးမတောထဲ ကျားရဲ့ ဝက်ဝံ၊ တောဝက်လို သတ္တဝါများကို သတ်ဖြတ် နှိမ်နင်းခဲ့သော မုဆိုးကျော်ကြီး ချစ်ဇနီးအတွက် ဝမ်းနည်းခြင်းကြီးစွာ ငိုနေရှာသည်။

ဦးကုလားနှင့် မိတ်ဆွေတချို့ စောစံရွှေကိုကြည့်၍ စိတ်မကောင်းကြီးစွာ ဖြစ်နေရှာသည်။

‘ငါ ဂရုမစိုက်လို့ ငါ့မိန်းမ သေရတာက ကုလား’

‘ငါ ဘာလုပ်လုပ် မကန့်ကွက်ဘဲ ငါ့ပါရမီဖြည့်တဲ့ မိန်းမကွ။ ငါနဲ့ညားပြီး ဆင်းဆင်းရဲရဲနေရလို့ မြားသာ ရခဲ့ရင် သူ့ကို ချမ်းချမ်းသာသာ ထားနိုင် ထင်ခဲ့တာ။ ဝါတွင်းသုံးလကာလပတ်လုံး သူ့ကို ယောက်တည်း ထားခဲ့တာ။ ငါ့ကြောင့် ငါ့မိန်းမ သေရတာကွ။ မိန်းမရေ...မင်းမကြိုက်တဲ့ မုဆိုးအလုပ်က သည်နေ့ကစပြီး ငါ မလုပ်တော့ပါဘူးကွာ’

ပြောရင်း ငိုရင်း မုဆိုးကြီး စောစံရွှေတစ်ယောက် မျက်ဖြူလန်ပြီး သတိလစ်မေ့မြောသွားရှာသည်။

‘ဖိုးသာနိုင်...လုပ်ပါဦးကွ။ မင်းဆရာကြီး စောစံရွှေ သူ့မိန်းမနောက် လိုက်သွားပြီထင်တယ်။ သူ့ခြေချိုးပြီး သတိပြန်ရအောင် လုပ်ပေးပါ’

ဦးကုလားနှင့် အသုဘပို့လာသူများ ပျာယာခတ်ကြသည်။ အားလုံး ပိုင်းပြုစုကြ၍ စောစံရွှေ သတိပြန်လာသည်။ သူ့နှုတ်မှ စကားတစ်ခွန်း ထွက်လာသည်။

‘မင်းရမ်းကားရဲ့ကျိန်စာ သင့်ပြီထင်တယ် ကုလားရေ’

ပညာအမွေ

အမိုးကြီး ကွယ်လွန်ပြီး တစ်လအကြာ မုဆိုးကြီး စောစံရွှေ ရဟန်းဝတ်သွားသည်။ ဖိုးသာနိုင်ကို သူ့အဖေနှင့် မြားကျည်တောက်၊ ဓားရှည်တစ်လက်၊ လွယ်တစ်ခု ပေးခဲ့သည်။ ဖိုးသာနိုင်ကို ဩဝါဒစကားနှင့် အမွေပါ ပေးခဲ့သည်။ မုဆိုးအတတ်ပညာဖြစ်သော ကောင်ချောင်းနည်း၊ ခူးလေးပုစ်နည်း၊ ခြေရာကောက်ရိက္ခာစုဆောင်းနည်းများ ဖြစ်သည်။

‘ဖိုးခွား...မုဆိုးသုံးလေးဆက်ရှိပြီကွ။ ပတ္တမြားတဲ့ ကြက်တညင်လေးကို မိအောင် မဖမ်းနိုင်ကြဘူး မင်း ဆက်လက်ပြီး မိအောင်ဖမ်းပေတော့။ အဖေရဲ့ ရှိရင် ငါ့ဆီကို အရောက်လာခဲ့။ ဟိုးအဝေးက မြင်တောင်တန်းမြင့်မြင့်ကြီးက မင်းရမ်းကားရဲ့ မြို့ရိုးကြီးလို့ ဆိုကြတယ်။ အဲဒီမြို့ရိုးပျက်ထဲမှာ ငါ့အဖေ ဝတ်နဲ့ ကျောင်းဆောက်ပြီး နေထိုင်မယ်။ ပတ္တမြားမင်း ဆက်ပြီးကြိုးစားပေတော့’

ဖိုးသာနိုင် မုဆိုးကြီး စောစံရွှေကို ဦးချက်လိုက်သည်။



ဆရာကြီးကို ကျွန်တော် ကတိပေးပါတယ်။ ပတ္တမြား ငုံ့ထားတဲ့ ကြက်တည်ကို တွေ့အောင်ရှာပြီး ပတ္တမြားကို အရယူပါ့မယ် ဆရာကြီး

အေးကွာ၊ အကြံကောင်းရင် တစ်ချက်ပေါ့။ ငါနဲ့ ကိုကုလားတို့ ကြိုးစားခဲ့ကြတာ အချည်းနှီးဖြစ်ရတယ်။ မိုးခွား...မင်း ပတ္တမြားရအောင် ကြိုးစားအားထုတ်ပေတော့

မျက်ရည်များ ပြည့်လျှမ်းနေသော မျက်လုံးအစုံသည် မှိန်ဖျော့နေသည်။ မုဆိုးကြီး စောစံရွှေ၏ ပညာအမွေနှင့် လက်နက်များကို ယူဆောင်ပြီး ထွက်ခွာလာခဲ့တော့သည်။

ဝေါခနဲ လေပြင်းတစ်ချက် တိုက်ခတ်လိုက်သည်။ လင့်စင်ပေါ်မှာ ဒူးထောက်အနေအထားဖြင့် ဒူးလေးကို ချိန်တွယ်ထားရာက ပက်လက်လှန်ကျသွားရသည်။ လေပြင်းတိုက်ခတ်၍ တောင်ကြီးပင်ကြီး လှုပ်ခါယိမ်းထိုးသွား၍ လင့်စင်ပါ ယိမ်းယိုင်သွားပြီး ဖိုးသာနိုင် ဟန်ချက်ပျက်သွားရခြင်းဖြစ်သည်။ ကောင်းကင်ပြင်ဝယ် လမင်း၏ အလင်းရောင်က ထိန်လင်းလျက် ရှိနေသော်လည်း ရိုးမတောကြီး အရပ်ရှစ်မျက်နှာလုံး လေကြီးမိုးကြီး ကျတော့မည့်ဟန် တဝေါဝေါဖြင့် လေတိုးသံကြီး အော်မြည်နေသည်။ ဖိုးသာနိုင် လင့်စင်ပေါ် အလျားမှောက်ချလိုက်သည်။ တောခြောက်သည့်အသံများဖြစ်၍ အတွေ့အကြုံအရ သိလိုက်ရသည်။ သူ့အတွေးစများလည်း ဖြတ်တောက်သွားသည်။

ဖိုးခွား...တောခြောက်တယ်ဆိုတာ တောလမိုင်း၊ တောင်လမိုင်းတွေက မင်းကို အယောင်ဆောင် ခြောက်လှန်နေတာ။ မကြောက်နဲ့ကွ။ ကြံကြံခံပြီး ကြောက်စိတ်တွေ မဝင်နိုင်အောင် စိတ်တင်းထားရမယ်။ မုဆိုးတိုင်း တွေ့ကြုံရတဲ့ အတွေ့အကြုံ တစ်ခုပေါ့ကွာ

ဆရာကြီးစောစံရွှေစကားကို ပြန်လည်ကြားယောင်လာမိသည်။ ဖိုးသာနိုင် သရဏဂုံသုံးပါးကို နှုတ်က တီးတိုးရေရွတ်နေရင်း ယိမ်းထိုးလှုပ်ယမ်းနေသော လင့်စင်ပေါ်က ပြုတ်မကျသွားအောင် လင့်စင်အောက်ခင်းကို လက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ထားရသည်။

သည်လိုအချိန်မှာ မိဘနှစ်ပါးနှင့် ချစ်သူနှယ်နှယ်တို့၏ အမှာစကားကို ကြားယောင်လာမိသည်။

လူလေး...ငါတို့ မချမ်းသာချင်နေပါကွာ။ မင်းရဲ့

အသက်နဲ့ရင်းပြီး ပတ္တမြားရှာတာကို မလုပ်ပါနဲ့လား ချစ်သူနှယ်နှယ်ကလည်း-

ကိုနိုင်...ပတ္တမြားရရ၊မရရ အသက်ရှင်လျက် ပြန်လာခဲ့ပါနော်

ဖိုးသာနိုင်ရင်ထဲ စူးခနဲ နာကျင်သွားရသည်။

ငုတ်မိသဲတိုင် တက်နိုင်ဖျားရောက် ဆိုသောစကားရှိသည်။ မုဆိုးဗီဇပါလာသူဖြစ်၍ မိဘနှစ်ပါးနှင့် ချစ်သူနှယ်နှယ်တို့ လက်လျှော့လိုက်ကြရသည်။ ကျောင်းပညာအလယ်တန်းအဆင့် (၇)တန်းအထိသာ ပညာသင်ယူပြီး တောဝင်တောထွက် မုဆိုးကြီးစောစံရွှေထံ တပည့်ခံရင်း မုဆိုးအဖြစ် ခံယူလိုက်တော့သည်။

တောအလယ် မောတယ်

ဖိုးသာနိုင် ကျောင်းသားဘဝကတည်းက ပဲခူးရိုးမတောထဲ ကျင်လည်ခဲ့ဖူး၍ တောတောင်ထဲ သွားလာနေရသည်ကို ပျော်ပိုက်နေမိသည်။ တောပျော်တစ်ဦး ဖြစ်နေသည်။ တောင်သုံးလုံး၊ အင်းခနီ၊ ကျိုက်ဒေးဗား၊ ကံ့ကော်ကျွန်း၊ ဖောင်ကြီး၊ မင်းကုန်း၊ ဒီကဒုတ်တောင်နှင့် တောများသည် ပဲခူးရိုးမကြီး၏ တောင်စွယ်များ၊ တောများဖြစ်ကြသည်။ လေးခွကိုင် မုဆိုးအငယ်စားမှ ဒူးလေးနှင့် မြား၊ ဓားရှည်၊ ဓားတို စသည့်လက်နက်ကိုင် မုဆိုးတစ်ဦး ဖြစ်လာသည်။

မုဆိုးအလုပ်ဖြင့် မိဘနှစ်ပါးနှင့် ညီမလေးကို လုပ်ကျွေးရှာသည်။ ညီမဖြစ်သူ တက္ကသိုလ်မှဘွဲ့ရ၍ အစိုးရဝန်ထမ်းဖြစ်လာတော့ အိမ်စရိတ်အတွက် အထောက်အကူရလာသည်။ ဖိုးသာနိုင်က ရည်မှန်းချက်ကြီးမားသည်။ မုဆိုးဆိုပေမဲ့ သာမန်မုဆိုးမဟုတ်၊ ဂမ္ဘီရမုဆိုးဖြစ်သည်။

ဖိုးသာနိုင်မှာ ဆရာရှိသည်။ လက်ဦးဆရာသည် ဘုန်းတော်ကြီး ဦးပညာ ဖြစ်သည်။ ဘုန်းတော်ကြီးက ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာလမ်းကို ကျင့်ကြံအားထုတ်နေသူ ဖြစ်သည်။ ဘုန်းတော်ကြီးထံမှ အဂ္ဂိရတ်ဖိုပညာ ရသည်။ သူ ဖိုထိုးသည်။ ဖားဖိုကြီးတစ်လုံးဖြင့် သူ့အိမ်ခေါင်းရင်းမှာ ရာဇမတ်ကာပြီး ဖိုရုံဆောက်ထားသည်။ မီးသွေးကို ဝယ်စရာမလိုဘဲ ဝါသနာတူ ဦးကုလားနှင့် မင်းကုန်းတောထဲဝင်ပြီး မီးသွေးဖုတ်သည်။ ယင်းမီးသွေးများဖြင့် ဝါတွင်းသုံးလ တောပစ်မထွက်ဘဲ ဖိုထိုးသည်။ ဖိုးသာနိုင်၏ အဂ္ဂိရတ်လုပ်ရပ်က စားလမ်း၊ ရွှေဖြစ် ငွေဖြစ်လမ်း။ သူ့ပြုဒါးလုံး

လုံထဲက အထက်တစ်ပေအထိ အတက်အဆင်း လုပ်နေ ပြီ။

တစ်နေ့ သူ ထမင်းစားချိန် ဖိုထိုးနေတာကို ရပ်ထား ပြီး လုံကို ဇော်မံ၍ မီးဖြင့် နှပ်ထားခဲ့သည်။ ထမင်းစားပြီး ၍ မီးခဲများထဲမှ လုံကို ညှပ်ဖြင့် ဆယ်ယူပြီး လုံအဖုံးကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ ပြဒါးလုံး မရှိတော့သည်ကို တွေ့ရ သည်။ ဘယ်လိုပျောက်သွားသည် မသိလိုက်ရ။ ဖိုးသာနိုင် ရူးကြောင်ကြောင်စိတ် ဝင်သွားသည်။

ဖိုးသာနိုင် ပုတီးကို လည်မှာဆွဲရင်း လျှောက်သွား နေမိသည်။ သူ့ကို ရူးသွားပြီဟု ဆိုကြသည်။ သူ့ပြဒါး ဓာတ်လုံး အောင်မြင်ခါနီးမှ လုံထဲမှ ထွက်သွားသည်။ သူ စိတ္တဇဝေဒနာ ခံစားလိုက်ရသည်။ လှည်းကူးမြို့မှာ ရှိသမျှ အမှိုက်ပုံများကို တုတ်တစ်ချောင်းဖြင့် မွှေနှောက် ရှာသည်။ သူ့ဓာတ်လုံးကို ပြန်တွေ့ရနိုးဖြစ်သည်။

ဖိုးသာနိုင်ကို နွယ်နွယ်မိဘများက မနှစ်မြို့ကြတော့။ နွယ်နွယ်ကို ဖိုးသာနိုင်နှင့် မတွေ့ဖို့ တားမြစ်လာကြသည်။ နွယ်နွယ်ကမူ ချစ်ဦးသူဖြစ်၍ ကျောင်းမှ အလစ်ထွက်ပြီး ဖိုးသာနိုင်ကို စားစရာများ ဝယ်လာပေးသည်။

‘ကိုနိုင်ရယ်..ဖိုမထိုးပါနဲ့တော့။ မုဆိုးလုပ်ရင် လုပ် ပါ။ ကိုနိုင် ရူးသွားရင် နွယ် သေရလိမ့်မယ်’

‘အေးပါဟာ။ ငါ နင့်ကို ချမ်းသာအောင် လုပ်ပေး မလို့ပါ’

‘မချမ်းသာချင်နေပါ ကိုနိုင်ရယ်၊ နွယ်တို့ စိတ်ချမ်း သာရင် တော်ပါပြီ’

မျက်ရည်လည်ရွံ့နှင့် ပြောနေသော ချစ်သူမျက်နှာ ဝိုင်းဝိုင်းလေးကိုကြည့်ပြီး ဖိုးသာနိုင် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက် သည်။

‘စိတ်ချပါ နွယ်နွယ်ရာ။ ငါ ဖိုမထိုးတော့ပါဘူး’

ဖိုးသာနိုင် နောက်ဆုံးအနေဖြင့် သူ့ဓာတ်လုံးကို လှည်းကူးမြို့ လူစည်ကားသော ဈေးကြီးရှေ့ အမှိုက်ပုံ ကြီးမှာ တောင်ဝှေးတစ်ချောင်းဖြင့် မွှေနှောက်ရှာဖွေနေ သည်။ သူ့ကို မမှတ်မိစေရန် ရုပ်ဖျက်ပြီး ရသေ့အဝတ် အစားဖြင့် ဖုံးကွယ်ထားသည်။ သူ့ဓာတ်လုံးကို တွေ့လိမ့် နိုးရှာနေစဉ် တစ်စုံတစ်ယောက်က နောက်ကျောကို ပုတ် လိုက်၍ လှည့်ကြည့်လိုက်မိသည်။

ဖိုးသူတော်အဝတ်အစား ပိတ်ဖြူစင်ကြယ်ဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်

တစ်ဦးက-

‘မုဆိုးလေး..မင်းဓာတ်လုံးကို ပြဒါးဝိဇ္ဇာတွေ သိ သွားပြီ။ ပြန်မရတော့ဘူးကွ။ နောက်ဘဝကျမှ ပြန်ရလိ မယ်။ မုဆိုးအလုပ်က မပြီးသေးဘူး၊ ဆက်လုပ်ပေး မင်းဘဝရဲ့ ဝဋ်ကြွေးဆပ်ရဦးမယ်။ အင်းတကော်နား မြို့လေးစွန်းကို သွားလိုက်ဦး။ မင်းဘဝအကြောင်းဆက် တွေ သိလာလိမ့်မယ်’

‘မင်းက ရူးလည်းမရူး၊ ထူးလည်းမထူးတဲ့ကောင် ဖြောင်တောင်တောင် - ကြောင်တောင်တောင်နဲ့။ ဟား ဟား..သွားပြီဟေ့’

ဖိုးသူတော်အရူး ခုန်ပေါက်ပြီး ထွက်ပြေးသွားသည်။

မြို့လေးစွန်း

ရန်ကုန်-ပဲခူး လမ်းမကြီး အင်းတကော်တာဆုံနား မြို့လေးစွန်းရှိသည်။ ဘုရင်မကြီး ရှင်စောပု၏ မြို့ဟောင်း ဟု ပြောကြသည်။ သမိုင်းအထောက်အထားများ မှ သေး။ မြို့ရိုးဟောင်း၏ နံရံကြီးများက တာပေါင်ကြီး သဖွယ် မြင့်မားခိုင်မာလှသည်။ မြို့ဟောင်းအတွင်းမှာ ဘုန်းကြီးကျောင်းများသာရှိသည်။ ယောဂီဇရပ်များလည်း ရှိသည်။ လူနေအိမ်ခြေ မရှိချေ။ ဆရာကြီး စောစံချေ ပြောထား၍ သိနေခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

မုဆိုးကြီးစောစံရွှေက မုဆိုးသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဂမ္ဘီရမုဆိုးတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ရိုးမတောထဲ သားတောင် ရှာရာတွင် ယုန်၊ ဖွတ်၊ ပဒတ်၊ လိပ်၊ ငှက်ငယ်များကို မသတ်ဖြတ်ချေ။ ကျား၊ ဝက်ဝံ၊ ချေ၊ တောဝက်များကိုသာ အမဲလိုက်ပြီး သတ်ဖြတ်တတ်သည်။ သူ့အဓိကအလုပ်က မိုးကြိုးသွား၊ ဂျိုးအမြုတေ၊ ကျောက်လက်ဝါး၊ ကြေး မထွက်သော ဓာတ်လုံးများဖြစ်သည့် အဆန်းတူကြေး ဂမ္ဘီရပစ္စည်းများ ဖြစ်သည်။ မုဆိုးကြီး စောစံရွှေသည် ယင်းပစ္စည်းများရှာသည့် တောလိုက်မုဆိုး ဖြစ်သည်။

မြို့လေးစွန်းမှာ ရှေးမြန်မာဘုရင်များ၏ ရတနာတော် မြှုပ်နှံထားကြောင်း ကရင်မကြီး တစ်ဦးထံမှ သိ သည်။ ယင်းကရင်မကြီးသည် မြန်မာ့ဂမ္ဘီရပညာရှင်တစ် ဦးလည်း ဖြစ်သည်။ အရပ်သူ အရပ်သားများက အောက်လမ်းပညာရှင်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ကဝေတောင် ပညာ၊ ခြေရာကောက်ပညာ၊ ဆရာတိုက်၊ စုန်တိုက်၊ အစိမ်းတိုက်ပညာများကို တတ်ကျွမ်းထားသူဖြစ်သည်။



မြို့လေးစွန်း၏ မြို့ဟောင်းမြို့ရိုးကြီးအတွင်းဘက်၌ တဲ
ငယ် တစ်လုံးဖြင့် တစ်ယောက်တည်း နေထိုင်လျက် ရှိ
သည်။ မကြောက်မရွံ့ နေထိုင်ပြီး သူ့ကို မည်သူတစ်ဦး
တစ်ယောက်မျှ စော်ကားမပြုရကြချေ။ မုဆိုးကြီး စောစံ
ရွှေကိုယ်၌ပင် ကရင်လူမျိုး အမိုးကြီးကို ကြောက်ရွံ့လေး
စားစွာ ဆက်ဆံတတ်သည်။

အမိုးကြီးနာမည်က ဒေါ်စောနဝင်းစိုး ဖြစ်သည်။
‘ဖိုးခွားရ၊ ကရင်အမိုးကြီး ပြောပြလို့ သိရတာ။
မြို့ရိုးဟောင်းအတွင်းမှာ ရွှေတလားကြီးကို ကျောက်သံ
ပတ္တမြားတွေ စီခြယ်ထားပြီး ဘုံရင်မကြီး ရှင်စောပုရဲ့
ရုပ်အလောင်းကို ထည့်သွင်းမြေမြုပ်ထားတယ်လို့ ဆို
တယ်’

‘သိုက်ဆရာတွေလာပြီး သိုက်တူးကြတာ အစောင့်
မြေကြီး ထွက်လိုက်လို့ သေပြေးရှင်ပြေး ပြေးကြရတာ
ချည်းပဲ။ ငါလည်း သိုက်တူးဖို့ သွားတာကွ။ အမိုးကြီးက
သူတို့မှာ ညအိပ်ခိုင်းတယ်။ ငါ့ကို ရှင်စောပုဘုရင်မကြီးရဲ့
လူသတ်သမား အာဏာသားပါးကွက်လို့ ပြောတယ်ကွ။
သိုက်မတူးဖို့ ဆုံးမစကားပြောတယ်။ ငါလည်း သိုက်တူး
ဖို့ချည်း ပြောနေတာကွ။ ငါ့ကို တားမရတဲ့အဆုံး ညဉ့်
သန်းခေါင်ယံမှာ မြို့ရိုးကြီးဆီ ခေါ်သွားတယ်ကွ။ မြို့ရိုးရှေ့
ရပ်ပြီး ဒေါ်စောနဝင်းစိုး ပါးစပ်က တတွတ်တွတ်နဲ့ မန္တန်
တွေ ရွတ်နေတာ ကွမ်းတစ်ယာညက်လောက်ပဲ ကြာမယ်။
မြို့ရိုးအောက်ခြေ တွင်းထဲက ဂျူးခနဲ အသံကြီးနှင့် ငန်း
ဆောက်ကျားမြေကြီး ပါးပျဉ်းထောင်ပြီး ထွက်လာတာ။
ပါးပျဉ်းအမြင့်က လူတစ်ရပ်လောက် မြင့်တယ်ကွ။ ငါ
လည်း ဆရာကြီးတွေ သင်ပေးထားတဲ့ ဂါထာကို ရွတ်
ဆိုက်တာ ပါးပျဉ်းကြီးအောက်စိုက်ကျသွားတယ်။ မြေ
ကြီးရဲ့ ဇုန်ကို ငါ့ဆောင်စားနဲ့ ပိုင်းချမယ်အလုပ် အမိုး
ကြီး တားလိုက်လို့ မြေကြီးကို စားနဲ့ မခုတ်လိုက်ရဘူး။
မြေကြီးလည်း မြို့ရိုးအောက်က တွင်းကြီးထဲ ပြန်ဝင်
သွားတော့တယ်။ တစ်နေ့ကျရင် မြို့လေးစွန်းကို မင်း
ဇောက်သွားလိမ့်မယ်’

မုဆိုးကြီး စောစံရွှေ၏ အတွေ့အကြုံ ပြောပြချက်
ကို ဖိုးသာနိုင် သတိတရရှိလာသည်။ အရူးဖိုးသူတော်
ဥပစကားကို မမှေ့သလို သည်နေ့ မြို့လေးစွန်းကို သူ
ဇောက်လာခဲ့သည်။ မြို့ရိုးဟောင်း တာပေါင်ကြီးနားရှိ

အမိုးကြီး တဲသို့ ရောက်သွားသည်နှင့် အမိုးကြီးက-
‘ဖိုးခွားပါလား။ နင့်ဆရာကြီး စောစံရွှေ ပါမလာဘူး
လား’

‘မပါဘူး အမိုးကြီး၊ ကျွန်တော်သိချင်တာတွေရှိလို့
အမိုးကြီးဆီ လာခဲ့တာ’

ဖိုးသာနိုင်က ဆတ်သားခြောက်နှင့် ငါးပိများကို
အမိုးကြီးအား လက်ဆောင်ပေးလိုက်သည်။

‘ငါလိုချင်နေတဲ့ ပစ္စည်းတွေပဲ။ ဝမ်းသာလိုက်တာ။
ငါ မြွေသားချက်ထားတယ်။ မနေ့က ငါ့တဲထဲ မြွေ
ဟောက်တစ်ကောင် ဝင်လာတာ မောင်းထုတ်မရလို့ သတ်
စားလိုက်တယ်။ အကောင်ကြီးလို့ အသားများတယ်။
ထမင်းစားတော့မလား’

ကွမ်းစားထား၍ မည်းချိပ်နေသော သွားများပေါ်
အောင် ရယ်မောလိုက်ပြီး အမိုးကြီးက-

‘ဖိုးခွား.. နင် ရွှေခေါင်းကြီး လာရှာတာလား။ မနေ့
ညက ငါ အိပ်မက်၊ မက်တယ်။ နင်က ရှေးမြန်မာတပ်
မတော်သား အဝတ်အစားနဲ့ လှံကိုင်ပြီး ငါ့တဲထဲ ဝင်လာ
တာ။ ငါက ဘာကိစ္စလဲမေးတော့ နင်က ပတ္တမြားလာရှာ
တာလို့ ပြန်ဖြေတယ်။ အိပ်မက်က နီးတော့ ငါ နင့်ကို
အိမ်ပတ်လည် လိုက်ရှာနေမိတယ်။ နင် တကယ်ရောက်
လာတာပဲ။ နင်ရှာနေတဲ့ ပတ္တမြားက မင်းရမ်းကားရဲ့
ပတ္တမြားပဲ။ ဖိုးကုလားတို့၊ စောစံရွှေတို့ မရနိုင်တဲ့ ပတ္တ
မြားပဲ။ နင်ရှာလို့ရရင် ကောင်းတာပေါ့။ မင်းရမ်းကားရဲ့
ပတ္တမြားက မြို့လေးစွန်းမှာ မရှိဘူး။ ပဲခူးရိုးမတောထဲက
ကျိုက်ဒေးဗား၊ မင်းကုန်းနှင့် ဒီကဒုတ်တောင်တွေဘက်
သွားရှာပေတော့’

အမိုးကြီးက ရယ်ကျဲကျဲဖြင့် ပြောသည်။

‘ကျွန်တော်ကို လူသူတော်တစ်ယောက်က မြို့လေး
စွန်း သွားလို့ပြောတာနဲ့ လာခဲ့တာ။ ပတ္တမြားရှာဖို့ မဟုတ်
ပါဘူး’

‘မသူတော် သာစိန်ပါလား။ မြေလျှောက်ဝိဇ္ဇာဟ။
ဒီကောင် တောင်ကိုးလုံးက ဘိုးဝါယမရဲ့ တပည့်တစ်ဦးပဲ’

‘အမိုးကြီးကလည်း ဦးသူတော်က လူကောင်းပါဗျာ။
မဟုတ်တာ ဘာမှမလုပ်ပါဘူး’

‘ဖိုးခွားရ၊ နင့်စကားအဓိပ္ပာယ်ကို နားမလည်ဘူး။
မသူတော်ဆိုတာ မ၊ မယ့်သူတော်လို့ ပြောတာ။ နင့်ကို

မ,လိုက်တာ။ နင်က မုဆိုးဘဝက ကျွတ်ချိန်နီးလာပြီပဲ။
ငါ ခန့်မှန်းမိသလောက် မြို့လေးစွန်းမှာ ဘဝဟောင်းက
နှင့်ရုပ်အလောင်း ရှိနေတယ်လို့ ထင်တယ်။ နင် ညအိပ်
ရင် လိုက်ပြစရာရှိတယ်။ ငါ့နောက်က လိုက်ခဲ့ပေတော့

ဒေါ်စောနဝင်းစိုးက တဲထဲမှ စတင်ထွက်ခွာလိုက်
သည်။ ဖိုးသာနိုင် အမိုးကြီးနောက်မှ ခပ်သုတ်သုတ်လိုက်
ပါရသည်။ နေဝင်ချိန်ပင် ရောက်နေပြီ။

မြို့ဟောင်း၏ လူသတ်ကုန်း

မြို့လေးစွန်းခေါ် မြို့ဟောင်း၏ ဧရိယာအကျယ်
အဝန်းက ကြီးမားလှသည်။ မုဆိုးဗီဇပါလာသော ဖိုးသာ
နိုင်၏ ဆယ်ကျော်သက် ကျောင်းသားဘဝက လေးခွ
တစ်ချောင်းဖြင့် ငှက်ပစ်ထွက်ရင်း မြို့လေးစွန်းသို့ ရောက်
တတ်သည်။ အမိုးကြီး၏ တဲအိမ်က သူ့စားအိမ်သောက်
အိမ် ဖြစ်သည်။ ဖိုးသာနိုင် ပစ်၍ရလာသော ငှက်ကလေး
များကို အမိုးကြီးက ကြော်လှော်ပေးတတ်သည်။ မြို့
လေးစွန်းမှာ အမိုးကြီးက နာမည်ကြီးဆေးဆရာ၊ အဆန်း
တကြယ် ဂန္တီရုပ်ညာများ တတ်ကျွမ်းသည်။ သိုက်ပူး၊
နတ်ပူး၊ စုန်းပူး၊ ပယောဂဝေဒနာရှင်များ၊ အစာမိ၊ အပင်း
သွင်း၊ ဝမ်းတွင်းစုန်းများ၏ ပညာများကို အမိုးကြီးက
အနိုင်ယူနိုင်သည်။ နာမည်ကြီး ဆရာမကြီး ဒေါ်စောနဝင်း
စိုးဟု ထင်ရှားကျော်ကြားသည်။ အမိုးကြီး တဲအိမ်သည်
အိမ်အမိုးနှင့် အကာသာရှိပြီး မြေစိုက်တဲအိမ်ဖြစ်သည်။
တဲအိမ်အတွင်း မြေကြီးသည် သန့်ရှင်းတောက်ပြောင်နေ
ပြီး အမိုးကြီးအိပ်ဖို့ ကွပ်ပျစ်တစ်လုံးသာရှိသည်။ တဲအိမ်
စင်ပေါ်မှာ လူအရိုးခေါင်းခြောက် တစ်လုံးနှင့် ဂန္တီရုပ်စည်း
များ တွေ့မြင်ရသည်။ ဆေးကုသခကို ငွေကြေးမယူချေ။
ဆန်၊ ဆီ၊ ငရုတ်၊ ကြက်သွန်၊ ဆား၊ ငါးပိ၊ ငါးခြောက်
များ တောင်းအပြည့်၊ ပုံးအပြည့် ရထားသည်။

“ဖိုးခွား..နင်ပြန်သွားရင် ပဲဆီတစ်ပုံး ထမ်းသွား။
ငါ ပေးလိုက်မယ်”

“ကျွန်တော် ဘာမှမလိုချင်ဘူး။ အမိုးကြီးမှာရှိတဲ့
ဂဝံသားပိုက်မျက်နှာဖုံး အရုပ်လေးပဲ လိုချင်တယ်”

“ဂဝံသားပိုက်အရုပ်က ပီယနှင့် အကာအကွယ်
ကောင်းတယ်။ နင့်ဆရာနှစ်ကောင် စောစံရွှေနှင့် ကုလား
တို့ တောင်းခိုင်းလိုက်တာလား။ နင့်ဆရာ နှစ်ကောင်
သေခါနီးအရွယ် ရောက်နေပြီ နှာဘူးထတုန်းလား”

“မဟုတ်ပါဘူး အမိုးကြီးရယ်။ ကျွန်တော် လိုချင်
တာပါ”

“နင်လည်း တဏှာကောင် လုပ်မလို့လား။ နွယ်နွယ်
တစ်ယောက်လုံး နင့်ချစ်သူ ဖြစ်နေပြီဟာ။ တခြားမိန်း
တွေနဲ့ ဖောက်ပြားမလို့လား။ သစ္စာမမဲ့ဘူး”

ဒေါ်စောနဝင်းစိုးတို့လို ပညာရှင်များသည် သစ္စာကြီး
သူများ ဖြစ်ကြသည်။

“အမိုးကြီးကလည်း၊ ကျွန်တော် ဂဝံမယ်တော်ကို
ချင်တာ မိန်းမတွေနဲ့ ရှုပ်ပွေဖို့ မဟုတ်ပါဘူး။ အမဲလိုက်
ခိုင်းမလို့ဗျ”

“ဟား..ဟား..ဟား..နင့်စိတ်ကူး တကယ်ထောင်
ပါလား။ နင့်မိထွေးက နင့်ကိုသာ ခိုင်းစားမှာ၊ သူ့ကို
ခိုင်းစားရင် နင် ကျွန်ခံရမှာနော်”

ဖိုးသာနိုင် အံ့ဩသွားသည်။

“ဖိုးခွား..ဂဝံမယ်ကို အမဲလိုက်ခိုင်းလို့ရရင် ငါ့အ
စားနေတာ ကြာလှပြီပေါ့။ မသူတော်သာစိန် ငါ့ကို
စမ်းချင်လို့ ဂဝံမယ်ရုပ်ကို တစ်ည ငှားလိုက်တယ်။
စိန်ကို ဂဝံမယ်က ညအိပ်ချိန် ခြင်ထောင်ထဲဝင်ပြီး
ကတက်ခွလို့ မနက်အစောကြီး ငါ့ဆီ ပြန်လာပေးတယ်။
နင်လည်း အခွခံချင်လို့လား”

ဖိုးသာနိုင် ခစ်ခနဲ ရယ်သံထွက်သွားသည်။

“ဟဲ့ကောင်..ဘာရယ်တာလဲ”

ရှေ့ကသွားနေသော အမိုးကြီး ဒေါ်စောနဝင်းစိုး
နောက်မြန်လှည့်ပြီး မေးသည်။

“ကျွန်တော် ဂဝံမယ်တော်အကြောင်း အမိုးကြီး
ခဲတာတွေ ပြန်သတိရပြီး ရယ်မိတာပါ”

“နင် ဂဝံမယ်တော် အခွခံချင်လို့လား”

“မဟုတ်ပါဘူးဗျာ”

“ရှေ့မှာ နင့်မိဒွေး သွားနေတယ်။ လှမ်းကြည့်
ဖိုးသာနိုင်ရှေ့ ဝါးတစ်ရိုက်အကွာမှာ ခုန်ဆူ ဆူ
သွားနေသော ဂဝံမယ်ရုပ်ကလေးကို လှမ်းခြင်
သည်။

“အမိုးကြီး ခေါ်လာတာလား”

“အေး..သင်္ချိုင်းကုန်းကို ရောက်တော့
ကြမ်းလာပြီ။ ရှေ့က တောင်ကတုံးလေးဟာ
ကုန်း လုပ်ခဲ့တဲ့နေရာပဲ။ ဂဝံမယ်ကို ဖြေရှင်းခိုင်း



နေဝင်တော့မယ်။ မြန်မြန်လျှောက်ပေတော့ ဖိုးခွား

မြို့လေးစွန်း မြို့ဟောင်းအတွင်း အမှောင်ရိပ်က ကြီးစိုးလာပြီဖြစ်သည်။ မရှိမဲ့ရှိမဲ့ အလင်းရောင်လေးကို အားပြု၍ ဒေါ်စောနဝင်းစိုး နောက်သို့ အမိလိုက်နေရသည်။ အသက်(၈၀)နီးပါးရှိသော ဒေါ်စောနဝင်းစိုးသည် အရွယ်နှင့် မလိုက်အောင် လျင်မြန်ဖျတ်လတ်လှသည်။ ရှေ့ဝါးတစ်ရိုက်အကွာတွင် ဒေါ်စောနဝင်းစိုး ရပ်တန့်လိုက်သည်။ ဖိုးသာနိုင် ဒေါ်စောနဝင်းစိုးနား ရောက်သွားချိန် ဆယ်ပေခန့်မြင့်သော တောင်ပူစာလေးကို မြင်လိုက်ရသည်။ ယင်းတောင်ပူစာလေးပေါ် ချုံနွယ်များ ပေါက်ရောက်ပိတ်ဖုံးနေသည်။ တောင်ပူစာလေးပေါ် သစ်ခြောက်ပင်တစ်ပင်က ထီးတည်းကြီး ခြောက်သွေ့စွာရှိနေသည်။ သစ်ခြောက်ပင်ပေါ်မှ လင်းတတစ်ကောင် ရုတ်ခြည်းပျံထွက်သွားသည်။ ဒေါ်စောနဝင်းစိုး တောက်တစ်ချက် ပြင်းပြင်းခေါက်လိုက်သည်။ သူ့ဖုန်းအောင်ဖြင့် မြေကြီးကို ပေါက်ချလိုက်သည်။ ဝေါခနဲလေတိုးသံကြီး မြည်ဟည်းထွက်ပေါ်သွားသည်။

ဖိုးသာနိုင် ကြက်သီးမွေးညင်းထ၍ ခေါင်းနားပန်းကြီးသွားသည်။ သူ့ခေါင်းသည် ပုတ်လောက်ကြီးသွားသည်ထင်ရသည်။ လွယ်အိတ်ထဲမှ လေးခွကို ဆွဲထုတ်ပြီး လောက်စာအိမ်ထဲ လောက်စာလုံးထည့်ကာ လေးခွသားရေကြိုးကို ဆွဲတင်လိုက်သည်။

မပစ်လိုက်နဲ့ဦး ဖိုးခွား၊ တို့ကို အထိတ်တလန့်လုပ်လိုက်တာ။ ကြောက်စရာမလိုဘူး။ ငါတစ်ယောက်လုံးပါနေတာပဲ။ မကျွတ်မလွတ်သေးတဲ့ ပါးကွက်အာဏာသား သဲတွေက လန့်အောင်လုပ်ပြတာ စောနဝင်းစိုးတဲ့ဟေ့

ဒေါ်စောနဝင်းစိုး ထခုန်လိုက်သည်။ ဖိုးသာနိုင် မြင်လိုက်ရသည်က ဒေါ်စောနဝင်းစိုး လင်းတတစ်ကောင် အသွင်ဖြင့် ပျံတက်သွားပြီး တောင်ပူစာလေးပေါ် ရောက်သွားသည်။

ဟား...ဟား...ဟား...ဘုရင်မကြီးရဲ့ ကိုယ်ရံတော်ဘဝမှူးလေးကို အပါခေါ်လာပါပြီ။ ကျွန်တော်မျိုးမ အရှင်သခင်ရဲ့ ခိုင်းစေချက် တာဝန်ကျေပါပြီ

ပတ်ဝန်းကျင် လောကတစ်ခုလုံး အမှောင်တိုက်ကြီး လှမ်းသွားပြီဖြစ်သည်။ ရုတ်တရက် ဖိုးသာနိုင် ဒူးညှုတ်ချလိုက်သည်။ သူ့ရင်ထဲ ဝမ်းနည်းကြေကွဲစွာ ဆိုနှင့်ခံစား

နေရသည်။ ဒေါ်စောနဝင်းစိုး တောင်ပူစာလေးပေါ်က ခုန်ချပြီး ဖိုးသာနိုင်အနီး လာရပ်လိုက်သည်။

ဖိုးခွား...ဒီမြို့ဟောင်းအတွင်းမှာ ဘုရင်မကြီးရဲ့ စစ်သည်ရဲမက် အလောင်းတွေ မြုပ်နှံထားခဲ့တယ်။ နင့်ရုပ်အလောင်းလည်း ဒီမြေမှာရှိတယ်။ ဘုရင်မကြီး ရှင်စောပုက ငါ့ကို အိပ်မက်ပေးထားတယ်။ နင် ဒီနေရာကို ရောက်လာမယ်ဆိုတာ ငါကြိုသိထားတယ်။ မင်းရမ်းကား ယူသွားတဲ့ နန်းစဉ်ပတ္တမြားကို နင့်လူ့ဘဝမှာ ရအောင်ရှာပြီး သေဆုံးသွားတဲ့ ရဲမက်တွေ အကျွတ်အလွတ်ဖြစ်ဖို့ စေတီဂူဘုရား တည်ပေးရမယ်။ ဒါ အရှင်သခင်မကြီးရဲ့ အမိန့်မှာတမ်း ဖြစ်တယ်

ဖိုးသာနိုင်ရင်ထဲ အမည်မသိ ဝေဒနာတစ်ရပ် ခံစားလိုက်ရသည်။

သူ့ခေါင်းပေါ် လက်တင်ထားသည်ကို ဖယ်ရှားလိုက်ပြီး-

'ပတ္တမြားကြီးရရင် ကျွန်တော် ကတိပေးပါတယ်' ဒေါ်စောနဝင်းစိုး သူ့လက်ကို ဖိုးသာနိုင် ဖယ်ရှားခံလိုက်ရသည်နှင့်-

'တပ်မှူးလေး...ကျွန်တော်မ အထိန်းတော်ကြီးကို ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ'

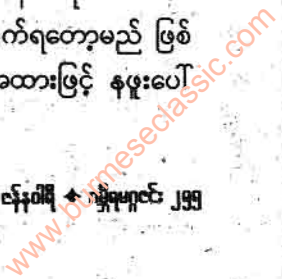
ဖိုးသာနိုင်ရှေ့ လက်အုပ်ချီ ဒူးထောက်ခံစားနေသော ဒေါ်စောနဝင်းစိုးကို ကြည့်၍-

'အမိုးကြီး၊ ပေါက်ကရတွေ ပြောမနေနဲ့တော့။ မိုးချုပ်လို့ မှောင်မည်းသွားပြီ။ ပြန်ကြရအောင်'

ဖိုးသာနိုင် တောင်ပူစာလေးဘေးမှ လှမ်းအထွက်သူပခုံးပေါ် တင်လာသော မျက်နှာသုတ်ပဝါလေးကို တစ်စုံတစ်ဦးက လှမ်းယူထားလိုက်သည်။ ပဝါလေးက လေတိုက်၍ လွင့်ပါသွားသလို လူသတ်ကုန်းတောင်ပူစာလေးပေါ်ရှိ ချုံပုတ်တွေပေါ် တင်ပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့တော့သည်။

ဘဝဟောင်း၏ ပုံရိပ်များ

အာဇာနည်ကောင်းကင်ပြင်ကြီးဝယ် ကြယ်ပွင့်လေးများ စိန်ရောင်တောက်ပလျက် ရှိနေကြသည်။ ကောင်းကင်ပြင်ကျယ်ကြီးရှိ ကြယ်ပွင့်လေးများ လင်းတစ်လှည့် မှိန်တစ်လှည့်နှင့် တွေ့မြင်နေရသည်။ ဒေါ်စောနဝင်းစိုး၏ တဲအိမ်လေးမှာ တစ်ညတာခိုနားရင်း အိပ်စက်ရတော့မည် ဖြစ်သည်။ ဖိုးသာနိုင် ပက်လက်အနေအထားဖြင့် နဖူးပေါ်



လက်တင်ရင်း တဲအမိုးဖြစ်သော တောင်ထန်းလက်များ ကြားမှ ကြယ်လေးများကို ကြည့်နေရင်း အတွေးနယ်ချဲ့ နေမိသည်။

ဆရာကြီး စောစံရွှေနှင့် ဒေါ်စောနဝင်းစိုးသည် ဂမ္ဘီရ ပညာရှင်များ ဖြစ်ကြသည်။ ဆရာကြီး စောစံရွှေ မှဆိုး ဘဝဖြင့် ပဲခူးရိုးမတောထဲ တစ်ယောက်တည်း ကျင်လည် ကျက်စားနေခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်းများစွာ ရိုးမတောကြီး၏ အဆန်းတကြယ်ကိစ္စရပ်များ ကြုံရခဲ့ရသလို အတွေ့အကြုံ များကို ဖိုးသာနိုင်ကို ပြန်လည်ပြောပြထားပြီးဖြစ်သည်။

‘ဖိုးခွား..စောနဝင်းစိုးက ဇနပဒဂန္ဓာရီခေါ်တဲ့အောက် လမ်းပညာသည် တစ်ဦးကွ။ ဒါပေမဲ့ အဆင့်မြင့်တယ်။ ဇော်ဂနီ၊ ဇော်ဂနက်၊ ဆယ့်နှစ်ကြီးကဝေ အုပ်စုထဲ ပါ တယ်။ ထာဘီခြံရင် လင်းတဖြစ်တယ်။ အတိတ်နှင့် အနာဂတ် ကာလတွေကို မှန်းဆပြောနိုင်တယ်။ ဥပါဒါန်အစွဲ လည်း ကြီးတယ်။ ငါ့ကိုတော့ ဒေါ်စောနဝင်းစိုး မလွမ်း မိုးနိုင်ဘူးကွ။ ငါ့ဆရာကြီး တိုက်ထားတဲ့ အင်းအစီအရင် တွေသောက်ထား၊ မျိုထားတဲ့ အခံရှိတယ်။ သူက ငါ့ကို လိုချင်တာကွ’

ဆရာကြီး စောစံရွှေ၏ ပြောစကားများ ဖိုးသာနိုင် ပြန်လည်ကြားယောင်ရင်း မျက်ခွံများ လေးလာသည်။ တဲအိမ်ထဲမှာ ဒေါ်စောနဝင်းစိုး မရှိချေ။ တဲအိမ်ပတ်ဝန်း ကျင်မှာ ခြေသံများ တရုပ်တရုပ်နှင့် သွားလာနေသံ ကြား ရသည်။ ဒေါ်စောနဝင်းစိုးနှင့် တစ်စုံတစ်ယောက် စကား ပြောနေသံ ကြားရသည်။ ဖိုးသာနိုင် ကြောက်စိတ်လုံးဝ မရှိချေ။ တဲထဲသို့ ဒေါ်စောနဝင်းစိုး ဝင်လာသည့် ခြေသံ ကြား၍ မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။ အိပ်ချင်စိတ် များ နေ၍ ဒေါ်စောနဝင်းစိုးကို မပီပိုးဝါး မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

ဒေါ်စောနဝင်းစိုးက ထာဘီရင်လျားနှင့် ဆံပင်ဖား လျားချထားသည်။ မျက်လုံးများ ဝင်းဝင်းတောက်နေကြ သည်။ ဒေါ်စောနဝင်းစိုး ခြေသံဖော့၍ သူ့နား ချဉ်းကပ် လာသည်။ သူ့လက်ထဲမှာ ကြက်တစ်ကောင်ကို လည် လိမ်ပြီး ကိုင်ထားသည်။ ဖိုးသာနိုင် ခြေရင်းနား ရောက် သည်နှင့် ‘ဝုန်း’ခနဲ အသံကြီး မြည်သွားပြီး ဒေါ်စောနဝင်း စိုး နှစ်ပတ်ကျွမ်းပစ်ပြီး ပက်လက်လန်ကျသွားသည်။

ဖိုးသာနိုင် ငေါက်ခနဲ ထထိုင်လိုက်သည်။ အံ့အား သင့်ဖွယ်မြင်ကွင်းကို မြင်လိုက်ရသည်။ ဂဝံမြေမျက်နှာဖုံး

အရုပ်ကလေး လဲကျနေသည်။ ဒေါ်စောနဝင်းစိုး မဟုတ် ချေ။

‘ဟဲ့..ကောင်မလေး..တဏှာရူးမလေး၊ နင် သာဓိက အကောင် ထင်လို့လား၊ ဒါ ငါ့သခင်လေးဟဲ့’ ဒေါ်စောနဝင်းစိုး တဲထဲဝင်လာရင်း ငေါက်ငံငံ ကြားလိုက်ရသည်။

‘တပ်မှူးလေး ရဲသင်ရဲ၊ ကျွန်တော်မျိုးမကို ခွင့်လွှတ် ပါ’

သူ့ရှေ့ ဒူးထောက်ပြီး ဒေါ်စောနဝင်းစိုး လက်အောက် ချီထားသည်။

‘အမိုးကြီး၊ ပေါက်ကရတွေ မပြောနဲ့တော့ဗျာ။ တွန့် တော် အိပ်တော့မယ်’

‘မှန်ပါ၊ တပ်မှူးလေး၊ ဂဝံမယ်ရုပ် သတ်ယူလာတဲ့ ကြက်ကို တပ်မှူးလေး စားဖို့ ချက်ပြုတ်လုပ်ကိုင်လိုက် ပါဦးမယ်’

ဖိုးသာနိုင် အိပ်ရာပေါ် ပက်လက်လှန်ချလိုက်သည် နှင့် အိပ်မောကျသွားသည်။ သူ မအိပ်မီ သူ့ဆရာကြီး ဦးပညာ သင်ပေးထားသည့် သရဏဂုံ(၃)ပါးရွတ်၍ တတ်သည့် အလေ့အကျင့်ကြောင့် ဂဝံမယ်ရုပ် သူ့ထံ ပေါ် တက်ခွ၍ မရခြင်းဖြစ်သည်။

ဖိုးသာနိုင် ရှေးခေတ်ဟောင်း ဟံသာဝတီရွှေမြို့ကြီးဆီ ရောက်သွားသည်။ ထိုခေတ်ကာလ နန်းသွင် ရေးပြဿနာမှာ သူပါဝင်နေရသည်။ နန်းတော်ကြီးမှ တန်းစစ်မျက်နှာ ကင်းစခန်း လဝွန်းဗျည်းမြို့၌ ကျနေစဉ် သူ့အရှင်သခင်မကြီး ရှင်စောပုအား ထီးနန်း ရှင် အသစ်က သိမ်းပိုက်လိုက်သည့် သတင်းစကား ကြား သိပြီး ကင်းစခန်းမှ မြင်းကို ဒုန်းစိုင်းစီးလာခဲ့သည်။

နန်းတော်ကြီးရှေ့ ရောက်သည်နှင့် တဲခါးမှ ရဲမက်များ တားဆီးချိန် မရလိုက်ဘဲ နန်းတော်ကြီး အပြေးအလွှားဝင်လိုက်သည်။ သူ မြင်တွေ့လိုက်ရသည့် ရွှေရောင်တောက်ပနေသော ရာဇပလ္လင်ထက် နန်းတော် ဘုရင်ဗညားကျန်း ခံညားစွာထိုင်နေသည်။ အနီးရှိ မှာ မိဖုရားကြီး ရှင်စောပု အသိမ်းပိုက်ခံမိဖုရား အဖြစ် စံပယ်နေရသည်။ တပ်မှူးလေး ဗညားရဲ ကျန်းရှေ့ ရောက်သည်နှင့် ဒူးမထောက် ဦးပညာ စလွယ်သိုင်းထားသော ဓားအိမ်မှဓားကို လျှပ်ပြင်း



ဆွဲထုတ်ပြီး ဗညားကျွန်း ဇက်ပေါ် မိုးထားလိုက်သည်။ တုန်လှုပ်ကြောက်ရွံ့စိတ်ဖြင့် ဗညားကျွန်း ကိုယ်ကို ရှိရင်း နောက်လှန်ချလိုက်သည်။

ရာဇဏုန္ဒြေ ပျက်ယွင်းသွားသော ဘုရင်ကို ဗညားရံ ဓားဖြင့် မိုးထားရာမှ ခုတ်ပိုင်းရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်နှင့်-
‘ရပ်လိုက် တပ်မှူးငယ်၊ ကိုယ့်ကံနှင့်ကိုယ် ရှိပါစေ တော့’

သူ့သခင်မ ရှင်စောပု၏ အမိန့်သည်။ ဗညားရံဓားကို ရုပ်သိမ်းလိုက်သည်။

‘လေးသည်တော်တွေ ဘာကြောင့် ကြည့်နေကြ သလဲ၊ ငသင်ရံကို ပစ်ကြစမ်း’

လေးတော်များ၏ မြားတံများက ရဲသင်ရံ၏နောက် ကျောမှ ဖောက်ထွက်ကုန်ကြသည်။ မြားအစင်းပေါင်းများ စွာဖြင့် အပစ်ခံရသည့်တိုင် ရဲသင်ရံ ခူးညွတ်ကျသွားခြင်း ခံရချေ။ ရဲသင်ရံ အံကို တင်းတင်းကြိတ်ထားပြီး လက် ထိုင်ဓားကို လွှတ်မချ။ နန်းရင်ပြင်ပေါ် သွေးအိုင်ထွန်းသွား သည်။

‘တော်လောက်ပြီ ထီးနန်းရှင်’

ရှင်စောပုဘုရင်မကြီး၏ ကြွေကွဲဝမ်းနည်း သံစကား အဆုံး-

‘ဟယ်...သစ္စာရှိ ငသင်ရံ၊ သူရဲကောင်း ပီသပါတီ။ အမည်းတော် သူ့ရှင် ရာဇာဓိရာဇ် အားထားလောက်တဲ့ တပ်မှူးငယ်ပေပဲ။ ငါ့ကို အာမခံခဲ့ရင် သူကောင်းအပြု ခံရမယ့် ရဲမက်တစ်ဦးပေပဲ။ သင်းကို သူရဲကောင်းတို့ ချီးခံနှင့်အညီ သင်္ဂြိုဟ်လိုက်ကြစမ်း’

အရှင်သခင်မ ရှင်စောပု မျက်နှာကို လက်ဝါးနှစ် ခက်ဖြင့် အုပ်၍ ငိုရွိုက်လိုက်သည်။

‘သစ္စာရှိပါမေ့ ကိုယ်ရံတော် တပ်မှူးငယ်’

အသံမူကား တိုးညှင်းလှချေသည်။

ဖိုးသာနိုင် အိပ်ရာမှ ထတော့ နေထန်းတံစ်ဖျားခန့် ခြေပြီ။ မျက်နှာသစ် ကိုယ်လက်သန်စင်ပြီးချိန် ဒေါ်စော နင်းစိုးက ထမင်းပွဲနှင့်အတူ စောင့်နေသည်။

‘တပ်မှူးလေး၊ ထမင်းသုံးဆောင်ဖို့ အသင့်ပါ’

ဖိုးသာနိုင်ကို ရိုသေကျိုးနွံစွာ ပြောဆိုဆက်ဆံနေ သော ဒေါ်စောနင်းစိုးကို ကြည့်၍ ဖိုးသာနိုင် ခပ်ပြတ် ပြောချလိုက်သည်။

‘အမိုးကြီး၊ ဘဝဟောင်း ရှိခဲ့တယ်ဆိုလည်း ထား လိုက်ပါတော့ဗျာ။ အမိုးကြီးမှာရှိတဲ့ မိုးကြိုးသွား ခဏ ငှားလိုက်ပါ’

ဒေါ်စောနင်းစိုး ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျသွားသည်။

‘ဖိုးခွားရေ၊ ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်တွေက မိုးကြိုးသွားကို သိမ်းပိုက်လိုက်ပြီ’

ဖိုးသာနိုင် တောက်တစ်ချက်ခေါက်လိုက်သည်။

‘ကျွန်တော်တို့နဲ့ မထိုက်တန်လို့ နေမှာပေါ့ဗျာ’

မိုးကြိုးသွားအစစ်သည် အစွမ်းထက်လှသည်။ စက် နှိုးထားသော ကားခေါင်းအဖုံးပေါ် တင်ထားလိုက်ပါက ကားစက်ရပ်သွားသည်။ ဓာတ်မီးတိုင်အောက် ယူသွား လျှင် မီးပျက်သွားတတ်သည်။ သေနတ်ကျည် မထွက်ဘဲ သေနတ်ပြီးသည်။ အဖုအကျိတ်များ၊ သက်တံနာများ မိုး ကြိုးသွားနှင့် ခုတ်ချလိုက်ပါက ပျောက်ကင်းသည်။ ဉာဏ် ရှိသလို သုံးနိုင်သည်။ မိုးကြိုးသွားတန်ဖိုးက ခေတ်ကာလ ပေါက်ဈေး သိန်း(၁၀၀၀)ကျော်ရှိသည်။

ဒေါ်စောနင်းစိုး သူတံဘေးက သရက်ပင်ကြီးကို မိုးကြိုးပစ်ချ၍ မီးလောင်သွားသော သရက်ပင်အမြစ်များ ကြားမှ ဝင်းလက်တောက်ပနေသော မိုးကြိုးသွားကို ပုံသု ကူရရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ မိုးကြိုးသွားမှာ ရဲတင်းအသွား ပုံသဏ္ဍာန် နှစ်လက်မခန့်ရှိ၍ ကြေးနီရောင်အဆင်း ရှိ သည်။

မိုးကြိုးသွားဖြင့် ပယောဂများကို ကုစားနေသော ဒေါ်စောနင်းစိုး သူ့ခေါင်းအုံးအောက်မှာ ထားပြီး အိပ် နေစဉ် အိပ်မက်ထဲမှာ ဖိုးသာတော်တစ်ဦးက လာရောက် ယူငင်သွားခြင်း ခံလိုက်ရသည်။ အိပ်မက်က လန်နီးချိန် မိုးကြိုးသွားလေး မရှိတော့ချေ။ ဒေါ်စောနင်းစိုး စိတ် ကယောင်ချောက်ချား ဖြစ်သွားသည်။ မိုးကြိုးသွား မရှိ တော့၍ သူ့အစွမ်းအစများ ကွယ်ပျောက်သွားသည်။

သူ ကြားဖူးနားဝရှိသော မြို့လေးစွန်း ရာဇဝင်ကို နှုတ်က တဖွဖွပြောရင်း စိတ္တဇဝေဒနာရှင် ဖြစ်သွားခဲ့ သည်။ ဒေါ်စောနင်းစိုးကို ဂမ္ဘီရအရူးဟု ခေါ်ကြသည်။ သို့သော် ဒေါ်စောနင်းစိုးအတွက် ထူးသည့် နေ့ကစ်နေ မွေးဖွားခဲ့သည်။

(ဆက်ရန်)
သိန်းထွန်းသင်

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်။

လွန်စွာမှ စည်ပင်သာယာသော မင်းနေပြည်နိုင်ငံ တော်ကြီး တစ်နိုင်ငံ ဖြစ်လေ၏။ တစ်ခုသောနေပုဒ်၌ သူငယ်ချင်း နှစ်ဦးသည် ရှိလေ၏။

ထိုနှစ်ဦးတို့မှာ ဗီဇဝါသနာချင်း မတူကြသော်လည်း ၎င်းတို့ သူငယ်ချင်းနှစ်ဦးကား အလွန်ချစ်ကြခင်ကြလေ ၏။

တစ်ယောက်သောသူကား ဗုဒ္ဓဘာသာ ဥပါသကာဖြစ်၍ တစ်ယောက်သော သူကား သားသတ်မှဆိုး ဖြစ်လေ၏။

ဥပါသကာကား ကိုဝဏ္ဏဖြစ်၍ သားသတ်မှဆိုးကား ကိုဒေဝ ဖြစ်လေ၏။ သူတို့ချင်း ဆုံမိကြလျှင် တစ်ယောက် ကိုတစ်ယောက် အချင်းချင်း မိမိဝါဒသို့ပါအောင် သီး သွင်းပြောဆိုတတ်ကြလေ၏။

ကိုဒေဝရယ်...ခင်ဗျားမှာလည်း နေ့ရှိသရွေ့ အ သိုလ်အလုပ်နဲ့ပဲ အချိန်ကုန်နေတယ်။ မှဆိုးအလုပ်ကို မလုပ်စမ်းပါနဲ့ဗျာ။ ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်ပြီး ကုသိုလ်ကောင်းမှုလေး လုပ်စမ်းပါဦးဗျာ။ ဒါမှ ဘဝဗျာ



အချိန်ပိုင်း မှဆိုးပြိတ္တာ

ကောင်းမှာဗျာ'ဟူ၍ ပြောဆိုတိုက်တွန်း စည်းရုံးတတ်ပေ၏။ သို့သော် စည်းရုံး၍ မရခဲ့ပေ။

ထိုအခါ ကိုဒေဝက သူ့အခက်အခဲကို ဤသို့ပြောဆိုတတ်ပြတတ်လေ၏။

'သူငယ်ချင်းဝဏ္ဏရာ...သမုဒ္ဒရာ ဝမ်းတစ်ထွာဆိုတာ အမြဲဖြည့်တာတောင် ပြည့်တယ်လို့ မရှိဘူး။ မုဆိုးအလုပ်မှ မလုပ်ရင် ငတ်သေသွားမှာပေါ့ကွာ။ ဒါ ငါ့အသက်ဝမ်းကျောင်းမူလေ'ဟူ၍ ဆင်ခြေပေး၍ ငြင်းဆိုတတ်လေ၏။

ဤသို့ဆင်ခြေပေး ငြင်းဆိုရုံတင်မက-

'ငါလို မုဆိုးအလုပ် လုပ်ကြည့်စမ်းပါ။ ဝမ်းရေးပြည့်ရုံတင်မက ပျော်စရာလည်း ကောင်းတယ်'ဟူ၍ မုဆိုးက သူ့ဘက်ပါအောင် စည်းရုံးဆိုတတ်ပြန်လေ၏။

တရားပြည့်ဝသော ဝဏ္ဏမှာ ဒေဝကိုကြည့်ပြီး ငါ့သူငယ်ချင်းတော့ ဘဝကူးကောင်းမှာ မဟုတ်တော့ဘူးဟု တွေးရင်း စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေတတ်လေ၏။

တစ်ခါတစ်ရံ မုဆိုးဒေဝက-

'ဒီမှာ သူငယ်ချင်း၊ မုဆိုးအလုပ်ဆိုတာ အင်မတန် ပျော်စရာကောင်းတယ်။ သူ့အသက်သတ်တာ မဆန်းပါဘူးကွာ။ ကမ္ဘာတည်စကတည်းက သတ်လာခဲ့ကြတာ မဟုတ်လား။ ပြီးတော့ တိရစ္ဆာန်ဆိုတာ အပါယ်ဘုံသားတွေကွ။ မင်းသိပါတယ်။ တိရစ္ဆာန်သတ်တာ အပါယ်ကျနေတဲ့ သတ္တဝါကို ကယ်တင်ရာတောင် ရောက်ပါသေးတယ်ကွာ။ ငါနဲ့အတူ မုဆိုးလိုက်လုပ်ကြည့်ပါလား။ လိုက်လုပ်ကြည့်၊ မင်း လုံးဝကို ပျော်သွားစေရမယ်'ဟူ၍လည်း အက်လုံးပေး ပြောတတ်ပြန်သေး၏။

ဝဏ္ဏသည် သူငယ်ချင်းဒေဝ၏ အပြောကို သိပ်ပြီး ဘဝင်မကျ။ သို့သော် အတိုက်အခံတော့ မပြောပေ။ သဘောလွယ်စွာ အသိမှန်အောင်တော့ လေသံအေးအေးဖြင့် ဒေါသသံမပါဘဲ ဤသို့ ဥပမာစကားဖြင့် ပြန်၍ပြောဆိုတတ်လေ၏။

'ဥပမာတစ်ခု မင်းကို ပြောမယ်'

'ပြောလေ'

'မင်း ခြင်အကိုက်ခံဖူးလား'

'ခံဖူးတာပေါ့။ သိပ်ဆိုးတဲ့ကောင်ကွ။ နားနား တပီစိတ်အနှောင့်အယှက်လည်း ဖြစ်တယ်။ ကိုက်တော့လည်း နာတယ်'

'ကိုက်တော့ မင်း သာလုပ်လဲ'

'ကိုက်တော့ ရိုက်သတ်လိုက်တာပေါ့ကွ။ သတ္တဝါဆိုတာ လူချွတ်မှ ကျွတ်တာ'

ဒေဝကဆိုလျှင် ဝဏ္ဏက-

'ခြင်မှာလည်း မင်းလို့ပဲ အသက်နဲ့ကွ။ မင်းကိုကိုက်တော့ နာတတ်သလို သူလည်း နာရှာမှာပေါ့။ မင်းက ခြင်ကို သတ်တောင်ပစ်လိုက်တယ်ဆိုတော့ အသက်ရှိသူ အချင်းချင်း ကိုယ်ချင်းစာတရား ခေါင်းပါးရာ မကျပေဘူးလား ဒေဝ။ ဒီလိုတရားမဲ့တဲ့အလုပ်ကို ငါဘယ်တော့မှ မလုပ်ဘူး'

ဤသို့ ဝဏ္ဏက ဥပမာဥပမေယျဖြင့် စည်းရုံးပြောဆိုသော်လည်း ဒေဝကတော့မူ တဟဲဟဲရယ်လျက် ခေါင်းကိုသာ ဘယ်ညာယမ်းလျက်နေလေ၏။ စည်းရုံး၍ မရခဲ့ပေ။ နှစ်ယောက်သား အရှုံးအနိုင်မပေါ်ဘဲ အားပြိုင်လျက်သာ နေတော့၏။

ဥပါသကာဝဏ္ဏကား မိတ်ဆွေကောင်း ပီသစွာဖြင့် သူငယ်ချင်းကို လမ်းမှား မရောက်စေချင်။ တတ်နိုင်သလောက် လမ်းမှန်သို့ ပို့မည်ဟု အစဉ်စိတ်၌ရှိလေ၏။ ဆုံတိုင်း ကြိုတိုင်း ကောင်းသောစကားကိုသာ ဆိုလေ့ရှိလေ၏။

'သူငယ်ချင်း ဒေဝရာ၊ ငါ့လို မိတ်ဆွေကောင်းတစ်ယောက် မင်းအနားမှာ ရှိနေပါလျက်နှင့် မင်း မုဆိုးမဖြစ်သင့်ဘူး။ မုဆိုးအလုပ်ကို မင်းဆက်လုပ်နေရင် မင်းအပါယ်ကျလိမ့်မယ် ငါ့လူ။ အပါယ်လေးပါးရဲ့ သားကောင်တော့ မင်းကို အဖြစ်မခံစေချင်ဘူး။ အဲဒါ ငါ့စေတနာအမှန်ပဲ ဒေဝ'

ဝဏ္ဏ ဘယ်လောက်ပြောပြော ဒေဝကား ခေါင်း၌ နားမပါသူကဲ့သို့ ခေါင်းသာ တွင်တွင်ခါလျက် ရှိနေလေတော့၏။

တစ်ခါသော် မုဆိုးဒေဝသည် သူငယ်ချင်းဝဏ္ဏအပေါ် အားနာလာဟန်တူ၏။ ဝဏ္ဏကလည်း ဒေဝအနေအထားနှင့် သဘောထားကို သိထားဟန်တူပေ၏။ ဒီကောင်ကြီးကို အတင်းအကျပ်တိုက်တွန်းလို့ကတော့ ဖြစ်မယ်မထင်ဘူး။ လျှော့လျှော့ပေါ့ပေါ့ လေချိုသွေးမှ၊ ဖြည်းဖြည်းချင်း ကိုင်တွယ်မှ ဖြစ်မည်ဟု နားလည်လိုက်၏။

သို့ဖြင့် ဤသို့ အပျော့ဆွဲ၍ ပြောလေ၏။

ဒေဝမင်း တစ်သက်လုံး လုပ်လာခဲ့တဲ့ မုဆိုး အလုပ်ကို ရုတ်တရက်ရပ်ပစ်ဖို့ မလွယ်ဘူးဆိုတာ ငါနားလည်တယ်။ ငါ တစ်ခုတော့ စဉ်းစားမိတယ် သူငယ်ချင်း။ ငါတို့ကိစ္စတွေတာလည်း ကြာပြီ။ တစ်ခုတော့ မင်းကို ငါ မေတ္တာရပ်ခံချင်တယ်

‘ပြော...ဝဏ္ဏ၊ မင်း ဘာပြောချင်တာလဲ’

‘ဒီလိုကွာ၊ မုဆိုးအလုပ်ကို မင်းက မစွန့်လွှတ်နိုင်တော့ နေ့ဘက်မှာ မင်းဆန္ဒအတိုင်း မုဆိုးအလုပ်ကိုလုပ်၊ ညဘက်တော့ မလုပ်နဲ့ကွာ။ မင်း ငါ့ကို တကယ်ချစ်ရင် အဲဒီကတိတော့ ပေးကွာ။ ဘယ်နှယ်လဲ ဒေဝ၊ အဲဒီကတိ ငါ့ကို ပေးနိုင်မလား’

‘ဝဏ္ဏက လိမ္မာပါးနပ်စွာဖြင့် အချိန်ကို ပိုင်း၍ တစ်ပိုင်းကို အလှူခံလေရာ ဒေဝ အတန်ကြာ စဉ်းစားပြီး နောက်-

‘အဲဒီကတိ ငါပေးတယ်။ မင်းက ငါ့အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်းပဲ၊ ပေးရမှာပေါ့’ ဟူ၍ ဆိုလေ၏။

ထိုအခါမှစ၍ မုဆိုးဒေဝသည် သူ့ကတိအတိုင်း ညအခါ မုဆိုးအလုပ်ကို မလုပ်ဘဲ နေ့အခါကျမှပဲ သူငယ်ချင်းကို ပေးထားသည့် ဂုဏ်အတိုင်း မုဆိုးအလုပ်ကို လုပ်ကိုင်လေတော့၏။

ထိုအကြောင်းကို ကြားသိမြင်သိရသောအခါ ဝဏ္ဏသည် များစွာကျေနပ်ဝမ်းသာ ဖြစ်မိလေ၏။ ဒေဝသည် ညအချိန်၌ မုဆိုးအလုပ်ကို မလုပ်ရသောကြောင့် ညအချိန်ပို၌ ကုသိုလ်တရားတွေ ပွားနေမိတော့၏။ ဤသို့ဖြင့် သားသမင်များသည် မုဆိုးသတ်၍ သေကျေရကုန်သကဲ့သို့ ကံကြမ္မာတည်းဟူသော မုဆိုး၏ လက်ချက်ဖြင့် ဒေဝသည် ကွယ်လွန်ဆုံးပါးခဲ့ရရှာလေ၏။

မုဆိုးဒေဝသည် ဘဝသစ်သို့ ရောက်သွားသောအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ဝိမာန်ရှင်(ဝေမာန်က)ပြိတ္တာ ဖြစ်လေတော့၏။

မုဆိုးဖြစ်ခဲ့စဉ်က နေ့အခါများတွင် သားကောင်များကိုသတ်သော အကုသိုလ် ပါဏာတိပါတကံကြောင့် နေ့အခါတွင် ဆင်းရဲဒုက္ခကို အလူးအလဲခံရလေ၏။

ညအခါတွင်မူ ပါဏာတိပါတကံကို စောင့်ထိန်းခဲ့သောကြောင့် ည၊ညအခါများတွင် ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို နတ်တို့တမျှ ခံစားရလေ၏။ အကုသိုလ်ကလည်း သူ့

အကျိုးကို သူပေးသကဲ့သို့ ကုသိုလ်ကလည်း သူ့အကျိုးကို ပေးလေတော့၏။



အခါတစ်ပါး၌ အရှင်နာရဒ မထေရ်သည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌ သီတင်းသုံးတော်မူလေ၏။ ထိုရပ်ဝန်းတစ်ဝိုက်၌ ကျက်စားကြကုန်သော နာနာဘာဝများသည် ရှိကြလေ၏။ မထေရ်လည်း မြင်တော်မူလေ၏။

ဂိဇ္ဈကုဋ်နယ်တောင်သို့ အသစ်ရောက်လာသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးရှိ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကား မုဆိုးပြိတ္တာဒေဝပင် ဖြစ်လေ၏။

တစ်နေ့သ၌ ထိုမထေရ်သည် ရာဇဂြိုဟ်သို့ ဆွမ်းကြွတော်မူလေ၏။ တောင်ပေါ်မှအဆင်း ပြိတ္တာဒေဝနှင့် ပက်ပင်းတွေ့လေ၏။

ပြိတ္တာဒေဝ၏ နေ့ခံညစ် ဘဝကို ကောင်းစွာသိတော်မူသော ထိုမထေရ်ကြီးက ပြိတ္တာဒေဝအား ဤသို့ မေး၏။

‘အချင်းပြိတ္တာဒကာ၊ သင့်အဖြစ်ကား ထူးဆန်းပေ၏။ ထူးဆန်းသော ထိုအဖြစ်ကို ငါသိလေ၏။ ညညအခါများတွင် ဒေဝီဒေဝါနတ်သံမီး၊ နတ်သားများစွာသည် သင်၏အပါးတွင်ရံလျက် စားကြကုန်၏။ သီချင်သည်၊ ကချေသည်၊ ပန်တျာသည်တို့က သီချင်းဆိုသကဲ့သို့၍ သီချင်းအလိုက် စည်းဝါးလိုက်အောင် ကသုကလျက် သင့်အား ဖျော်ဖြေကြကုန်၏။ နေ့အခါ၌ကား နှိပ်စက်ပြင်းထန် ဆင်းရဲဒဏ်ကို လူးလှိုမ့်ခံနေရလေ၏။ သင်သည် အတိတ်ဘဝက မည်သည့်အမှုကို ပြုခဲ့သနည်း။ ငါ့အား ‘ပြောပြလော့’ ဟု ဆိုလေ၏။

ထိုအခါ မုဆိုးပြိတ္တာဒေဝသည် အောက်သို့ဆန်တူးထားသော လက်နှစ်ဖက်ကို အထက်သို့ မြှောက်တင်လျက် ပူး၍ ဦးထိပ်တင်လျက် ဤသို့ လျှောက်ကြားလေ၏။

‘အရှင်သူမြတ်ဘုရား...ဘုရားတပည့်တော်သည် ခုခံခဲ့သောဘဝက ငါးလုံးသော တောင်မြတ်တို့ဖြင့် မြစ်ပတ်လျက် နှလုံးမွေ့လျော် လွန်စွာပျော်မွေ့ဖွယ်ကောင်းသည့် ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ သွေးရည်တို့ဖြင့် လူးသောနေသည့် သားသတ်မုဆိုး ဖြစ်ခဲ့ပါသည်ဘုရား။

အရှင်ဘုရား...ဘုရားတပည့်တော်သည် ထိုမုဆိုးစဉ်က ဘာသာဘာဝ မြူးကြပျော်ရွှင် မည်သကဲ့သို့



ကျင်သော သမင်၊ ဒရယ် စသောသားကောင်တို့အပေါ်၌ သတ်လိုဖြတ်လိုသော စိတ်မိုက်စိတ်ဆိုး မွေးခဲ့ပါသည် ဘုရား။ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ် လူတစ္ဆေ မြေဖုတ်ဘီလူး ကြီး ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။ အချိန်ရှိသရွေ့ သူတစ်ပါးအသက်အား ညှဉ်းဆဲမှု၌သာ မွေ့လျော်ခဲ့ပါ၏။ တောတောင်တခို လျှို မြောင်မြိုင်ထဲ လက်နက်စွဲကိုင်လျက်သာ လှည့်လည်ခဲ့ပါ ၏။

ဟူ၍ မုဆိုးပြိတ္တာဒေဝသည် သူ၏ အတိတ်ဘဝက မုဆိုးဇာတ်ကြောင်းကို ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း ပြန်ပြောင်း လျှောက်ထားပြီးနောက် မိမိမိတ်ဆွေကောင်း၏ ကျေးဇူး ကိုလည်း ထိမ်ချန်၍မထားဘဲ ဤသို့ ပြောပြပြန်လေ၏။

‘အရှင်ဘုရား...ထိုစဉ်က တပည့်တော်မှာ စိတ်နေ စိတ်ထား သဘောထား လွန်စွာပြည့်ဝသော သူငယ်ချင်း ကောင်းတစ်ယောက် ရှိခဲ့ပါ၏။ သူသည် ရတနာသုံးပါး ကို ကြည်ညိုလှသော ဥပါသကာတစ်ဦးပါဘုရား။ ထိုသူ ငယ်ချင်း ဖြစ်သူသည် တပည့်တော်အား သနားစောင့် ရှောက်သောအားဖြင့် မုဆိုးအလုပ်ကို မလုပ်ရန် ကြိမ်ဖန် များစွာ တားမြစ်ခဲ့ပါ၏။ ထိုသူငယ်ချင်းက သူငယ်ချင်း ဒေဝ...သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းဟူသည် မကောင်းသော အမှု ဖြစ်၏။ မပြုပါလင့်။ ဒုဂတိဘဝသို့ မလားချင်ပါနဲ့၊ မသွားချင်ပါနဲ့။ တမလွန်ဘဝ၌ ကိုယ်၏ချမ်းသာမှု၊ စိတ် ၏ချမ်းသာမှု ဤချမ်းသာနှစ်မျိုးကို အလိုရှိပါလျှင် သူ့ အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါ။ မသတ်မိအောင် စောင့်စည်းပါ။ စိတ်ကို ထိန်းချုပ်ပါဟု တားမြစ်ပါသည် ဘုရား။’

အရှင်ဘုရား...တပည့်တော်သည် တပည့်တော်၏ အကျိုးစီးပွားကို လိုလား၍ သတ်ဖြတ်ခြင်း မပြုပါနှင့်။ ဒုဂတိဘဝသို့ မလားချင်ပါနဲ့၊ မသွားချင်ပါနဲ့ဟု တားမြစ် ပါသည်ဘုရား။

ထိုသူငယ်ချင်းကောင်း၏စကားကို ကြားရသောအခါ တပည့်တော်မှာ သတ်ဖြတ်မှုဒုစရိုက်အာရုံကို ကြာမြင့်စွာ အထုံရနေသည်ကတစ်ကြောင်း၊ ကိုယ်ပိုင်အသိဉာဏ် ခေါင်းပါးသည်ကတစ်ကြောင်းတို့ကြောင့် သူငယ်ချင်း၏ တားမြစ်ချက်ကို တပည့်တော် လက်မခံဘဲ တွန်းလှန်ခဲ့ ပါသည်ဘုရား။

အရှင်ဘုရား...မြေကြီးအထုပ်မာ ကြီးမားသည့် ပညာ

ရှိသော သူငယ်ချင်းသည် တပည့်တော်အား သနားသော အားဖြင့် ဤသို့ စောင့်စည်းစေပါ၏။ နေ့အခါတွင် မုဆိုး အလုပ်ကိုလုပ်၊ ညအခါတွင် မုဆိုးအလုပ်ကို မလုပ်နှင့်။ သားကောင်ကို မသတ်မိအောင် စောင့်စည်းပါလော့ဟူ၍ တိုက်တွန်းပါ၏။

ဤသို့ သူငယ်ချင်းက တိုက်တွန်းသောအခါ တပည့် တော်သည် ထိုတိုက်တွန်းမှုကို လက်ခံခဲ့ပါ၏။ အမျိုးမျိုး အဘက်ဘက်ကလည်း တပည့်တော် စဉ်းစားခဲ့ပါ၏။ စိတ်ထဲမပါဘဲ ပါဏာတိပါတ ဝေရာမဏီ ဆိုကာမျှဖြင့် အရာမရောက်၊ သူ့အသက်သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်သည် မမည်။ နှုတ်တက်ရွရွ ရကာမျှသာ ဖြစ်သည်။ စိတ်ထဲ၊ နှလုံးသားထဲက လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ သူ့အသက်ကို မသတ် မိအောင် ရှောင်ကြဉ်မှသာ အဓိဋ္ဌာန်မြောက်မည် ဖြစ်၏။ ဤသို့ တပည့်တော် စဉ်းစားမိပြီးမှ တပည့်တော်၏ သူ ငယ်ချင်း စကားကို လက်ခံခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်ဘုရား’ဟု လျှောက်ကြားလေ၏။

ထို့နောက် ထိုမုဆိုးပြိတ္တာကပင် -

‘အရှင်ဘုရား...တပည့်တော်သည် သူငယ်ချင်းက တိုက်တွန်းသည့်အတိုင်း နေ့အခါ၌သာ သားကောင်များကို သတ်၍ ညအခါများတွင် သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါ၏။ ညအခါ ငါ မသတ်ပြီဟူ၍ ဆောက်တည်ပါ၏။ အဓိဋ္ဌာန် ပြုလျက် အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီပြည့်အောင် စောင့်စည်းခဲ့ပါ၏။’



ထိုသို့စောင့်စည်းခဲ့သောကြောင့် ညအခါတွင် ချမ်း
တောင့်ချမ်းသာ နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားရပါ၏။ နေ့အခါ
တွင်မူ သွေးသံရဲ့ရဲ့ ရွေးကိုက်ခဲခြင်း စသောဒုက္ခကို မချီ
မဆုံ ခံစားရခြင်း ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

နိဂုံးချုပ်အနေဖြင့် တပည့်တော်၏ ထင်မြင်ချက်ကို
လျှောက်ပါ၏ဘုရား။ မည်သူမည်ဝါမဆို အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည် ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော
မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်နှင့် မပြတ်မလပ် အား
ထုတ်ခြင်း ရှိကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် ပြုပြင်ခြင်းကင်းရာ
ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ရကုန်၊
ရောက်ကုန်သည်ဟု တပည့်တော် ထင်ပါ၏။ ဟူ၍
လျှောက်ထားပြီးလျှင် မုဆိုးပြိတ္တာသည် ကွယ်ပျောက်လေ
၏။

အရှင်နာဒရလည်း ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ ဆွမ်းခံခဲ့ပြီး ဆွမ်း
ခံရာမှ အပြန်တွင် ထိုအကြောင်းကို ဘုရားရှင်အား
လျှောက်ထားလေ၏။

ဘုရားရှင်လည်း ထိုအကြောင်းဗျူဟာကို အတ္ထုပ္ပတ္တိ

ပြုတော်မူ၍ ရောက်လာကြကုန်သော ပရိသတ်တို့အား
ဟောကြားတော်မူလေ၏။ ထိုဒေသနာသည် ကြားနာရသူ
တို့အား အကျိုးစီးပွားများလှပေတည်း။

မှတ်ချက်

ဤဝတ္ထုမှာ ပေတဝတ္ထု။ အဋ္ဌကထာ စူဠဝင်္ဂ
ဒုတိယမဂလဒုဒ္ဒက ပေတဝတ္ထုကို မြန်မာပြန်ဆိုထားခြင်း
ဖြစ်၏။

အရှင်နာဒရ၏ ကိုယ်တွေ့လည်းဖြစ်သော ကောင်းမှု
အကုသိုလ် မကောင်းမှုများကို တစ်နေ့ကုန် (၂၄)နာရီပတ်
လုံး မရှောင်ကြဉ်နိုင်သည့်တိုင်အောင် အချိန်သတ်မှတ်ထား
အချိန်ပိုင်းဖြင့် ရှောင်ကြဉ်နိုင်ပါကလည်း အချိန်ပိုင်း
အလိုက် အကျိုးခံစားရခြင်းသည် ဤဝတ္ထု၏ ရည်ရွယ်
ဦးတည်ချက် ဖြစ်သည်။

မောင်အောင်ဇော်(ပန်တော်ဝင်)

ကျမ်းကိုး * အာစရိယဓမ္မ အရှင်ဓမ္မပါလ ရေးသားတော်
မူသော အနှိုင်းမဲ့ဘုရားရှင်လက်ထက် ဘုရားကိုယ်တွေ့
တစ္ဆေများ။

ဆ ရာ ကြီး ရာ ဇာ ဇော် ဝင်း (LL.B)

နာမည်ပေးကင်ပွန်းတပ် နက္ခတ္တဗေဒအကြားအမြင် လျှို့ဝှက်နက်နဲသောပညာဖြင့် အနာဂတ်ဟောကိန်းများ



ရင်သွေးငယ်များ နာမည်ပေးခြင်း၊ ကင်ပွန်းတပ်ရက် အခမဲ့ရွေးပေးခြင်း၊ ရှေးဗုဒ္ဓ
နာမည်လှလှလေးများ ရွေးချယ်ပေးခြင်း၊ ရင်သွေးငယ်များ ဘဝတစ်သက်တာဟောစာတမ်း
ကုမ္ပဏီများ နာမည်ရွေးခြင်း၊ ကုန်အမှတ်တံဆိပ်များ၊ အောက်ခံအရောင်စာလုံးများ၊ တူမူ
ဖွင့်ပွဲ အချိန်၊ နာရီ၊ နေ့ရက်များ၊ မြန်မာစာတာ၊ အင်္ဂလိပ်စာတာ၊ မြန်မာဟောစာတမ်း
အင်္ဂလိပ်ဟောစာတမ်း၊ နိုင်ငံခြားမှ မြန်မာများအတွက် နာမည်ပေးခြင်း စသည့် နာမည်
ပါရဂူ ဆရာကြီးတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ (ဉာဏ်ပူဇော် ၅၀၀၀-ကျပ်) သံတံဆိပ်ဝန်ထမ်း အင်္ဂ
နာမည်နှင့် မိဘနာမည် တွဲဖက်၍ အထူးဆောင်ရွက်ပေးခြင်း၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နှစ်
မွေးဖွားမည့် ရက်ကောင်းရက်မြတ်ကို နာရီ၊ မိနစ်၊ စက္ကန့် အပါအဝင် လိုအပ်သောယတြာ
OG ဆရာဝန်နှင့် တိုင်ပင်ပြီးပါက ဆက်သွယ်နိုင်သည်။ လူကြီးများအတွက် ရက်၊ လ၊ မှတ်
ပိုင်းခြားထားသော ဟောစာတမ်းများ လက္ခဏာဖြင့်ဟောခြင်း၊ နိုင်ငံခြားသင်္ဘောသား
လိုင်းကောင်းကောင်းရစေရန်၊ နိုင်ငံခြားသွားသူများ မိမိရောက်သည့်နိုင်ငံတွင် အဆင်ပြေ
ချစ်သူမောင်နှံများ စုံတွဲစာတာ စစ်ဆေးခြင်း၊ အကြွေးပြန်ရစေရန် အမှုနိုင်/မနိုင်၊ ပညာ
ထူးချွန်မှုရှိ/မရှိ၊ အိမ်ထောင်ရေးတွင် အနှောင့်အယှက်များ ဖယ်ရှားပေးခြင်း၊ ရုပ်ရည်
သော်လည်း အဆင်ပြေဖြစ်နေသည့် လူပျိုကြီး၊ အပျိုကြီးများ ကံပွင့်အောင်ပြုလုပ်ခြင်း

မြဲ၊ ကား ရောင်းထွက်စေရန် ဆောင်ရွက်ပေးခြင်း၊ အင်းပညာ၊ ဝိဇ္ဇာအစီအရင်ပညာ၊ ဓာတ်ရိုက် ဓာတ်ဆင်ပညာများဖြင့် ဆရာထံရောက်
သင် အောင်မြင်စေရမည်ဟု မှတ်ပါ။ (နှုတ်ဟောဉာဏ်ပူဇော် ၅၀၀၀-ကျပ်) နာမည်ပေးခြင်းနှင့် ဟောစာတမ်းများ ဒီနေ့အထိ
မနက်ဖြန်ရမည်။ နယ်သို့ VPL ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘဏ်မှ ငွေလွှဲလျှင် ချက်ချင်းပို့ပေးမည်။ နယ်မှ မွေးသက္ကရာဇ်၊ နေရပ်
ဖော်ပြ၍ မေးမြန်းနိုင်ပါသည်။ ရန်ကုန်မြို့အတွင်း နာမည်ပေးနှင့် ဟောစာတမ်းများကို ငွေကြိုပေးစရာ မလိုဘဲ ပို့ပေးမည်။
ဆက်လိုက်ပါ။ အမှတ်-၉၄ (ပထမထပ်)၊ မန္တလေးလမ်း(အလယ်) (ရေမြောင်းကြီးအနီး)။

မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ (ပိတ်ဂတ်မရှိ) ☎ (01)394727, (01)399426, 09 7300 9994, 09 51

ကလေးနှစ်ကျ မကြောက်ရေးချ မကြောက်စိ



10-LawNyanPe

*မမလတ်နော်၊ ဟာ..ပြောပြန်ပြီ။ သမီးကို
လာမစနဲ့*
 နင့်ကို ဘယ်မှာစလိုလဲ
 *ဟော..သူစတုန်းကစပြီး ခုမှ ပြောင်မလိမ့်နဲ့
 နော်။ သမီးစိတ်ဆိုးမှာ*
 *ငါ မစပါဘူး။ နင့်စတာမှ မဟုတ်တာ။ ငါ့ဘာသာ
 အသားဖြူဖြူ အလကားလူလို့ ပြောတာပဲ*
 *မသိရင် ခက်မယ်။ သမီးကို မမလေး စောင်းပြော
 နေတာပဲဟာ*
 *စောင်းမပြောပါဘူး။ ဒီမှာ တည့်တည့်ပြောနေတာ
 မတွေ့ဘူးလား*

ဖြူတို့ ညီအစ်မနှစ်ယောက် ကျီစားနေသံကို ခပ်
လှမ်းလှမ်းမှပင် အတိုင်းသား ကြားနေနိုင်သည်။ ဘာ
မဟုတ်တဲ့ ကိစ္စလေးကို ဖြူကလည်း ဇွတ်ပြော၊ မမလတ်
ကလည်း ဇွတ်ငြင်းနေသံတွေ။ ဖြူနဲ့ ဖြူမမလတ်က
ခြောက်နှစ်နီးပါး အသက်ကွာခြားသော်လည်း သူက
ကလေးဆန်သည်။ အလှမပြင်၊ ပဲမများ၊ ဖြူကိုလည်း
အမြဲတစေ စနောက်ကျီစယ်နေတတ်သောကြောင့် ဖြူပင်
တစ်ခါတလေ စိတ်ညစ်ရသည်။

ဖြူမှာ ပေးချင်းသုံးယောက်ရှိသော်လည်း ဒီညီအစ်မ
နှစ်ယောက်သာ တတွဲတွဲနေတတ်သဖြင့် ရန်ဖြစ်ခဲ့လျှင်
လည်း သိပ်ကြာကြာ စိတ်မကောက်ဘဲ ပြန်ခေါ်ဖြစ်ကြ
တာပဲ များသည်။ ယခုလည်း ညနေခင်း ထမင်းစားပြီး
၍ လမ်းလျှောက်ထွက်လာရာမှ မမလတ်က လိုက်စနေ
သဖြင့် ဖြူ ပြန်ပြောနေခြင်း ဖြစ်သည်။

ဖြူတို့ ညီအစ်မက ခုလို နေဝင်ရိတ်ရောအချိန်ကို
အိမ်ရှေ့ မြေနီလမ်းကြားလေးအတိုင်း လမ်းလျှောက်ထွတ်
တတ်သည်။ ဖြူတို့ရပ်ကွက်က ဆိတ်ငြိမ်ရပ်ကွက်လေး
ဖြစ်သလို အေးချမ်းသာယာမှုလည်း ရှိသည်။ တစ်
ယောက်နှင့် တစ်ယောက်လည်း ကူညီရိုင်းပင်းမှုရှိသော
ရပ်ကွက်လေး ဖြစ်သည်။

‘အေးပါဟယ်..နင်ကလည်း ငါ စတိုင်း စိတ်တိုနေ
တာပဲ။ တစ်ခါတလေလေး သည်းခံကြည့်ပါလား။ ဟွန်း’

‘သည်းမခံနိုင်ပါဘူး။ ညီမလေးက အငယ်လေ။
သည်းခံမယ့်ခံ မမလတ်က ခံပေါ့’

ဒီလိုနဲ့ သူကစလိုက်၊ ဖြူကစိတ်တိုလိုက်၊ နှစ်ဦးသား
နဲ့ဖြစ်ပြီး ပြန်ခေါ်လိုက်နဲ့ လုံးလည်ချာလည်လိုက်နေပါ
ရာလား။ ဒါဟာ ပုံမှန်ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ် တစ်ခုပါပဲ။



ဒီနေ့ကတော့ ဖြူ အတုန်လှုပ်ဆုံးနေ့။ အကြောက်
ပဲနေ့။

မကြောက်ခံနိုင်ရိုးလား။ ဖြူတို့က လမ်းထိပ်မှာ ကုန်
ဆိုင်လေးဖွင့်ထားပြီး မမလတ်က ဆိုင်ထိုင်သည်။ ကုန်
ဆိုင်ရဲ့ ဘေးချင်းကပ်လျက် အိမ်မှာတော့ ညီအစ်ကိုနှစ်
ယောက်နဲ့ အဘွားအိုတစ်ယောက် နေသည်။ အဘွားအိုက
သက်(၈၀)ကျော်အရွယ်။ ညီအငယ်က မမလတ်ရဲ့ သူ
ပဲချင်း။ အကြီးကောင်က မမကြီးနဲ့ အတန်းဖော်တွေဖြစ်

သည်။ ယခု အကြီးကောင် ရေနစ်လို့ ဆုံးပြီတဲ့။

ထိုသတင်းကို မမလတ်က စကားပလ္လင်မခံဘဲ ဝုန်း
ဒိုင်းပြောချလိုက်တော့ ဖြူ ကြောက်လန့်သွားမိသည်။
အိမ်မှာပဲ အေးဆေးနေမိကောင်းသား။ ခြေရှည်ပြီး ဆိုင်
ကို ထွက်လာမိတာ မှားပါပေါ့။ အခုတော့ မမလတ်ရဲ့
သတင်းပေးမှုကြောင့် ခေါင်းမွေးထောင်ကာ ကြောက်လန့်
နေရပါပြီ။ ကြောက်လျှင်လည်း ကြောက်ချင်စရာပဲကိုး။
အဲဒီ အကြီးကောင်က မမကြီးကို ကြိတ်ပိုးနေသူ။ ဒါထံ
ဖြူ သိ၍ မမကြီးနဲ့ အောင်သွယ်ပေးမယ်ဟုဆိုကာ မုန့်နိုး
တောင်း မုန့်ဝယ်ကျွေးခိုင်းခဲ့ပေါင်းများပြီ။ ခုတော့ သေဋ္ဌာ
ပြီတဲ့။

‘သွား..ဖြူ၊ မမကြီးကို ဒီအကြောင်း သွားပြောပြ
လိုက်ဦး။ သူ့သူငယ်ချင်း ဆုံးတာသာ သူသိရင် စိတ်
ကောင်းမှာ မဟုတ်ဘူး။ နင် သွားပြောလိုက်ချေ’

‘အာ..ဖြူ မသွားရဲဘူး။ ညနေစောင်းနေပြီ။ ဘော်
ကြာ သ..သရဲခြောက်နေဦးမယ်’

‘ဟဲ့..အရေးထဲ ဟိုကဖြင့် သူ့သေမှန်းတောင် သိမှာ
မဟုတ်ဘူး။ နင့်ခြောက်ဖို့နေနေသာသာ ခုလောက်ဆိုရင်
ရေချိုးလို့ ကောင်းတုန်း။ သွားပြောချေ’

မမလတ်က ရုပ်တည်နဲ့ပြောနေ၍ ဖြူလည်း စိတ်
မပါ လက်မပါဖြင့် အိမ်ပြန်လာခဲ့ရသည်။ နေလုံး
အနောက်ဘက်တောင်စွန်းတွေပေါ် မေးတင်နေပြီ။ ဖြူ
စက်ဘီးကို ကသုတ်ကရက်စီးကာ ဘေးဘီကို ကြည့်
လိုက်မိတော့ လူနေအိမ်ခြေနည်းပါးသော ရပ်ကွက်ဖြစ်၍
တစ်အိမ်နှင့်တစ်အိမ် အတော်ခြားသည်။ ဖြူတို့အိမ်ကို
ရောက်ဖို့လည်း လိုသေးသည်မို့ ဖြူစိတ်ထဲ ထိတ်လန့်
မိတာတော့ အမှန်။ ရုတ်တရက် စက်ဘီးနောက်ကို ဝုန်း
လှမ်းဆွဲလိုက်မှဖြင့် ဖြူ ငယ်သံပါအောင်အော်ပြီး ထွက်
ပြေးမိမှာ။

‘ဖြူ အမောတကောနဲ့ ဘာဖြစ်လာတာလဲ။ ခိုက်
နာလို့ ပြေးလာတာလား’

အိမ်သို့ ရောက်ရောက်ချင်း ‘မမကြီးက ဆီးပြီး
တော့ ဖြူ ဘာပြန်ဖြေရမှန်းမသိ။ စက်ဘီးကို အိမ်
ရပ်ကာ ဒေါက်ထောက်လိုက်သည်။

‘ဟို..ဟို’

‘ဟဲ့..ပြောလေ၊ တဟိုဟိုနဲ့ ဘာဖြစ်နေတာလဲ’



မမကြီးက တံမြက်စည်းလှည်းနေရင်းမှ စိတ်မရှည် တော့သည့်အလား ဖြူမျက်နှာကိုကြည့်ကာ မေးလိုက် သည်။

‘ဟို..ကိုကြီးအာကာ ဆုံးပြီတဲ့။ ရေနစ်သေတာတဲ့’

ဖြူ မျှော်လင့်ထားသည်က ဖြူစကားအဆုံးမှာတော့ မမကြီး ဝမ်းနည်းမည်၊ ငိုမည်ပေါ့။ တကယ့်တကယ်တမ်း လက်တွေ့မှာတော့ မမကြီးက တံမြက်စည်းကို ပစ်ချကာ မျက်ရှည်ထွက်မတတ် ရယ်ရင်း-

‘အမယ်လေး ဖြူရယ်၊ နင်တော့ ခံရပြန်ပြီ။ ဒါ နင့်မမလတ် ပြောလိုက်တာမှ ဟုတ်ရဲ့လား’

‘အင်း..ဟုတ်တယ်လေ။ ဘာဖြစ်လို့လဲ’

မမကြီးက စကားကို မဆက်နိုင်သေးဘဲ တခစ်ခစ် ရယ်နေသေးသည်။

‘အားကျွေ့ မသေပါဘူးဟယ်။ ခုနကမှ ဟိုဘက်နား သွားတာကို ငါမြင်လိုက်တယ်။ နင့်ကို နင့်မမလတ် နောက်လိုက်တာနေမှာပေါ့။ နင်ကြောက်တတ်မှန်း သူ သိတာပဲဟာ’

မမကြီးစကားကြောင့် ဖြူ တွေ့ခနဲ ဖြစ်သွားသည်။ ဟုတ်မည်၊ မမလတ်က အစအနောက်သန်သူ။ ဆိုင်ထဲ ဝင်လာလာချင်း ခုလို မြန်းစားကြီးပြောလိုက်လျှင် ဖြူ ထန်သွားမှာကို သူ့သိပြီးသား။ နောက်ပြီး အငယ်ကောင် ဆုံးလျှင်တောင် ဖြူ ဒီလောက်ကြောက်မည် မဟုတ်။ အကြီးကောင်ကို ဖြူ မြောက်စား ခြောက်စား လုပ်နေတဲ့ ဘီစွကို သူ့သိသည်။ သို့ကြောင့်-

‘မမကြီး၊ အားကျွေ့ အဲ..ကိုကြီးအာကာကို တွေ့ မှီကတာ သေချာလား’

‘အေး..ခုနတင် အိမ်ဘေးက ဖြတ်သွားတာ’

‘ဒါ..ဒါဆို မမလတ် ဖြူကို နောက်လိုက်တာ သေ ခုတယ်။ ဟွန်း..တွေ့မယ်’

ဖြူ စက်ဘီးကို ဆွဲထုတ်ကာ ဝရန်းသုန်းကား ထွက် သွားခဲ့သည်။ တွေ့မည်။ ဖြူကို ကြောက်အောင်လုပ်တဲ့ မမလတ်ကို ဖြူလည်း ပြန်ခြောက်ရမည်။



ဖြူ တစ်ကိုယ်လုံး ဒေါသကြောင့် သွေးတို့ ပူနေ သည်။ စက်ဘီးကို ခပ်မြန်မြန် နင်းလာသောကြောင့် မမလတ်ထည့်လုံး ချွေးတို့ဖြင့် စိုရွဲလျက်။ ဖြူတို့အိမ်နဲ့

ကုန်စုံဆိုင်က အလှမ်းကွာဝေးတာမို့ ဒီလောက်မြန်မြန် သွားတာတောင် ရောက်ဖို့လိုသေးတယ်။ သို့ပေမယ့် ဖြူ အားမလျော့တမ်း နင်းဆဲ။ ရောက်ချင်စိတ်ကြောင့်ထင် အသားကုန်ပြေးနေသော စက်ဘီးပင် နှေးနေသလို။

‘ရှါး’

‘ဟာ..သွားပါပြီကွာ’

ပေါက်သွားသော နောက်ဘီးကိုကြည့်ကာ ဖြူ စိတ် ပျက်လက်ပျက် ညည်းတွားလိုက်မိသည်။ လမ်းထိပ်က ဆိုင်ကိုရောက်ဖို့ နှစ်လမ်းကျော်ကျော်လောက် သွားရဦး မည်။ အိမ်ကို ပြန်ရအောင်ကလည်း အတော်ဝေးဝေးမှာ ကျန်ခဲ့ပြီမို့ မထူးတော့၊ ဆိုင်ကိုသာ ခပ်သွက်သွက် ခြေ လှမ်းတို့ဖြင့် ချီတက်ခဲ့သည်။

နာရီကိုကြည့်လိုက်တော့ (၆)နာရီခွဲခါနီး။ ရာသီက မိုးနှောင်းကာလမို့ မိုးငွေ့တို့ဖြင့် အုံ့ဆင်းလျက်ရှိသည်။ ရုတ်တရက် သတိရလိုက်မိတာက ကိုကြီးအားကျွေ့ ခေါ် ကိုကြီးအာကာ။

‘တော်သေးတာပေါ့။ ကိုကြီးအာကာ တကယ်မသေ လို့’ဟု စဉ်းစားမိ၍ ဖြူစိတ်ထဲ ကြောက်စိတ်အတန်ငယ် လျော့သွားသည်။

ဖြူတို့ရပ်ကွက်က တစ်အိမ်နဲ့တစ်အိမ်ကြားမှာ မြေ ကွက်လပ်ကြီးတွေ ခြားနေသည်။ အုတ်တံတိုင်းကြီးတွေ ကျယ်ဝန်းစွာ ခတ်ထားသည်။

‘ဟိတ်..ဖြူ၊ ညီမလေး ဆိုင်ကို သွားမလို့လား’

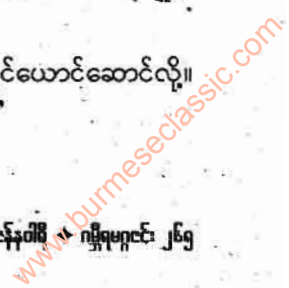
နောက်က နှုတ်ဆက်သံကြား၍ ဖြူ အသာရပ်ကာ လှည့်ကြည့်မိတော့ တွေ့လိုက်ရသူက ကိုကြီးအာကာ။

အမယ်လေး..တော်သေးတာပေါ့။ ဖြူသာ အသွား တုန်းက တွေ့လိုက်လျှင် လန့်အော်ပြေးမိမှာ အမှန်။ ခု တော့ အကြောင်းစုံကို သိထားပြီးဖြစ်၍ ဖြူ ပြန်လည် နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်..ကိုကြီးအာကာ၊ ကိုကြီး ဘယ်ကပြန်လာ တာလဲ’

ကိုကြီးအာကာက ဖြူကို တစ်ချက် တွေ့ခနဲကြည့် ကာ ပြုံးသွားသည်။ မျက်နှာအနေအထားက တစ်မျိုးပဲ ဟု ဖြူတွေ့လိုက်မိသည်။

‘အမယ်..ဖြူကလည်း မသိချင်ယောင်ဆောင်လို့။ ကိုကြီး ရေကူးပြီး ပြန်လာတာလေ’



ရုတ်တရက် ရေဆိုတဲ့အသံ ကြားလိုက်ရတော့ ဘာကြောင့်မှန်းမသိ၊ ဖြူ ကြက်သီးမွေးညင်းများ ထောင်ထဲသွားသည်။ နားအူသလိုလို ရင်ပူသလိုလိုလည်း ခံစားလိုက်ရသည်။

ဒါနဲ့ ဖြူ၊ အရင်နေ့က စောသားနဲ့၊ ဒီနေ့ နောက်ကျတယ်နော်။ မှောင်တောင်နေပြီ'

'မမလတ်ပေါ့ ကိုကြီးရယ်၊ ကိုကြီးအာကာ ရေနစ်သေပါပြီလို့ ပြောတယ်လေ။ ဖြူက တကယ်မှတ်ပြီး မမကြီးကို ပြန်ပြောတော့ မမကြီးက ကိုကြီးကို အခုပဲတွေ့လိုက်တယ်တဲ့လေ။ နင့်မမလတ် နောက်တာနေမယ်လို့ ဆိုတော့မှ ဖြူ ခံလိုက်ရမှန်းသိတာ။ ဒါနဲ့ ကိုကြီးက ဘယ်မှာရေကူးပြီး ပြန်လာတာလဲ'

အကြောင်းစုံကို ရှင်းပြပြီးမှ ဖြူစကား နည်းနည်းလွန်သွားမှန်း သိလိုက်သည်။ ကိုကြီးအာကာရဲ့မျက်နှာဖျတ်ခနဲ ပျက်သွားလို့ပါ။ သူက ရီဝေဝေမျက်လုံးတွေဖြင့် အဝေးတစ်နေရာကို ငေးကြည့်နေသည်။ ရေတစက်စက်ကျနေသော အပြာရောင်ပုဆိုးတိုတိုကိုဝတ်ကာ ဆံပင်တွေ ရေရှဲနေသော သူ့ကိုကြည့်ရင်း ဖြူ လန့်သလိုလိုဖြစ်လာ၍ မျက်နှာလွဲလိုက်မိသည်။

'သရက်ပင်ကန်လေ။ ဖြူတို့ရပ်ကွက် နောက်ဘက်က ကန်မှာ။ ဖြူမမလတ်က အစအနောက် အတော်သန်တယ်နော်။ ကိုယ့်ညီအတိုင်းပဲ'

ကိုကြီးအာကာက ဆံပင်ကို တစ်ချက်ခါယမ်းရင်းဆိုသည်။ ထိုအခိုက် ကွေ့လာသော စက်ဘီးတစ်စီးကို ရှောင်တိမ်းလိုက်သဖြင့် သူနဲ့ ဖြူ အသားချင်း ထိသွားသည်။ ဘုရား..ဘုရား..သူ့အသားတွေက ရေခဲတမျှ အေးစက်နေပါလား။

'ဆောရီးနော် ဖြူ၊ ရေတွေ စင်သွားရင် တောင်းပန်တယ်။ ဟော..အိမ်လည်း ရောက်တော့မယ်။ ဖြူ သွားနှင့်တော့။ ကိုကြီး ဒီနား ခဏဝင်လိုက်ဦးမယ်'

ကိုကြီးအာကာက ဖြူဆီက နှုတ်ဆက်စကားကိုပင် မစောင့်တော့ဘဲ လမ်းကြားထဲသို့ ကွေ့ဝင်ပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။



ဆိုင်ထဲရောက်တော့ ဖြူအနည်းငယ် တုန်ယင်နေပြီ။ ကိုကြီးအာကာနဲ့ လမ်းခွဲကတည်းက အသည်းအသန်ပြေး

လာမိ၍ မောလည်းမောနေသလို ရင်တွေလည်းတုန်လှုပ်ထိတ်လန့်အံ့ဩစိတ်ကြောင့်လား၊ ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်စိတ်ကြောင့်လား ဖြူ ဝေခွဲမရသေး။ ရေခဲသေတ္တာဆိုတဲ့ဖွင့်ကာ ရေတစ်ဘူးကို မော့ချလိုက်မိသည်။

'ဟဲ့..အမယ်လေး၊ လန့်လိုက်တာဟယ်။ ဖြူရယ်၊ အသံမပေး ဘာမပေးနဲ့ နင် ဘာလုပ်ဖို့ ပြန်လာတာလဲ'

ဆိုင်ပိတ်နေရင်း ရုတ်တရက် ဖြူကိုမြင်လိုက်၍ လတ် ထိတ်လန့်သွားပုံရသည်။ ဘာပဲပြောပြော မကြည့်ရဘဲ ခြောက်လှန့်ခွင့် ရလိုက်သဖြင့် ဖြူကျေနပ်မိသည်။

'မမလတ် ဖြူကို နောက်တာမဟုတ်လား။ ကိုကြီးအာကာ တကယ်မသေသေးဘူး မဟုတ်လား'

ဖြူအမေးစကားကြောင့် မမလတ် အံ့ဩသွားသည်။ နောက်ပြီး ဖြူကိုလည်း စိတ်တိုသလို ကြည့်လိုက်ရင်း-

'ငါက သူများ သေပါတယ်လို့ နောက်စရာလားကိုအားကွေ့ ဆုံးသွားတဲ့အတွက် ငါလည်း စိတ်မကောင်းပါဘူး'

'ဒါ..ဒါပေမဲ့ ကိုကြီးအားကွေ့ကို ဖြူ လမ်းမှာလေး ခဲ့တယ်။ ဖြူ..ဖြူနဲ့တောင် စကားတွေ ပြောသွားတာလဲ'

ဖြူစကားလည်းကြားရော မမလတ်ရဲ့ မျက်လုံးတွေပိုင်းကျယ်ပြူးစက်ကာ ဆွံ့အသွားသည်။

တစ်ဆက်တည်းမှာပဲ တံတွေးတစ်ချက်ကို ကျန်ရစ်ချိန်ချရင်း-

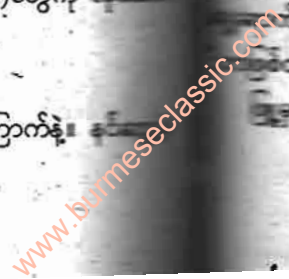
'ဖြူ..ဒါ နောက်စရာ မဟုတ်ဘူးနော်။ နင် သူ့ဘယ်မှာမြင်ခဲ့တာလဲ'

'လမ်းမှာ သူက တစ်ကိုယ်လုံး ရေတွေရွဲလို့ မမလတ်ပြောတဲ့ အကြောင်းတွေ ပြောပြမိတော့ သူက ဖြူကိုတောင် နင့်အစ်မက တော်တော်နောက်တာပဲ အတိုင်းပဲလို့ ပြောလိုက်သေးတယ်'

မမလတ်က ဖြူကို ဘာမှမပြောတော့ဘဲ ဆိုင်ထဲတွေကို ကမန်းကတန်းပိတ်သည်။ တံခါးတွေ မကျ သေချာကြည့်သည်။ ရှိုးကျော်(စ်)တွေကို ထုတ်ပိတ်သည်။

အားလုံး ပြီးတော့မှ-

'ကဲ..ပြန်ကြမယ်။ ဘာမှမကြောက်နဲ့။ နင်..'



တာ ညီငယ်ဥက္ကာ နေပါလိမ့်မယ်။ သူတို့နှစ်ယောက်က အမြောတွေလေ။ ဒါပေမဲ့ စရိုက်ချင်းက တခြားစီ။ ကိုအား ကွေ့က အကြီးပီပီ တည်တည်ကြည်ကြည်နဲ့ သိပ်ကြီး စားတဲ့လူ။ ဥက္ကာကတော့ ငပေါင်ပျင်း။ စာမေးပွဲတဖုန်း ဖုန်းကျလို့ ငါနဲ့တောင် အတန်းတူခဲ့တာသာကြည့်။ ဒီတော့ အနောက်အပြောင်သန်တဲ့ အငယ်ကောင်ကို နင်က မှား နှုတ်ဆက်တာနဲ့ ကွက်တိဖြစ်သွားတာနေမှာ။ သရဲက ခုလို စကားတွေဘာတွေ ပြောနိုင်ပါ့မလားဟယ်။ လာဟာ၊ ပြန်ကြစို့။

မမလတ်က ပြောလည်းပြော၊ စက်ဘီးကိုလည်း ရှေ့က တွန်းသွားနှင့်သည်။ ဖြူလည်း ခြိတ်ခါးပိတ်ရင်း မမလတ်ရဲ့စကားကို စဉ်းစားနေမိသည်။ ဟုတ်မှာပါလေ၊ ဖြူမှ အငယ်ကောင် ဥက္ကာနဲ့ မရင်းနှီးတာ။ ဒါကြောင့် ကိုကြီးအာကာလို့ ခေါ်လိုက်မိတော့ ကိုဥက္ကာအတွက် ကျီစယ်ဖို့ ခွင့်တည့်သွားတာဖြစ်မှာပေါ့။ သူတို့နှစ်ယောက်က အမြောတွေပဲ။ နောက်ပြီး သရဲက ခုလို စကားလက်ဆုံ ကျနိုင်မှာ မဟုတ်လောက်ပါဘူး စသဖြင့် ကိုယ့်ဘာသာ ဘိုယ် ဖြေသိမ့်ရင်း နောက်က လိုက်လာခဲ့သည်။

ဖြူတို့ဆိုင်ကို လွန်လာချိန်မှာ နံဘေးအိမ်က ငိုယိုသံများကို ကြားလိုက်ရသည်။ အထူးသဖြင့် အသက်(၈၀) ကျော်အရွယ် အဘွားအိုရဲ့ ဝမ်းနည်းပက်လက် ငိုကြွေးနေသံကို အတိုင်းသားကြားနေရသည်မို့ ပွင့်နေသော ခြံခါး မကြီးဆီကနေ အိမ်ရှေ့ကို ဖြူ လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။

အိမ်ရှေ့တွင် ကုလားဖျင်းထိုးကာ ခုံများချထားပြီး သားစင်တိုင် ခုတင်လေးပေါ်မှာတော့ အလောင်းကို ပြင်ထားသည်။ နံဘေးတွင် အဘွားကြီးက ပုံလျက်သားထိုင်ကာ ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုကြွေးလို့။ ဆွေမျိုးတော်စပ်ပုံရသော အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးက အဘွားကြီးကို နှစ်သိမ့်လျက်သည်။ အလောင်းနဲ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာတော့ မိန်းမကြီး သံများ၊ ယောက်ျားကြီးငယ်များ ပိုင်းဖွဲ့ထိုင်နေကြသည်။

အမယ်လေး

ဖြူရဲ့ ရေရွတ်သံက အတော့ကို ကျယ်လောင်သွား၍ နောက်နေသော မမလတ်က ဖျတ်ခနဲလှည့်ကြည့်ကာ အဖြစ်တာလဲ ဖြူဟု မေးသည်။

ဖြူမှာ ချက်ချင်း မဖြေနိုင်။ အသံက တိမ်ဝင်နေ၍-

‘ဟို..ဟိုမှာ အ..အလောင်းမှာ ဝတ်ထားတဲ့ ပုဆိုးကလည်း အ..အပြာရောင်’

မမလတ်က ဆတ်ခနဲ တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ပြီး ခပ်သွက်သွက်ထွက်သွားသည်။ ဖြူလည်း ထိုရှေ့တွင် ဆက်မနေဝံ့တော့၍ မမလတ်နောက်သို့ အပြေးလိုက်လာခဲ့သည်။ အတော်ဝေးဝေးရောက်မှ မမလေးက သူ့ရဲ့ယူဆချက် အမှန်ပဲလား။ ဖြူ ကြောက်နေရမှာစိုး၍လား မသိ။ စကားတစ်ခွန်း ဆိုလိုက်သည်။

‘ဟဲ့..ဖြူ၊ သိပ်မကြောက်ပါနဲ့။ အမြောဆိုတော့ ပုဆိုးလည်း ဆင်တူရှိမှာပေါ့’

‘အို..ယောက်ျားလေးအမြောတွေမှာ အသလိုမျိုး သိပ်မရှိပါဘူး။ နောက်ပြီး ရေသွားကူးတာကို ပုဆိုးဆင်တူဝတ်ပါ့မလား။ နောက်ပြီး အတူတူရေသွားကူးတာဆို အစ်ကို သေတဲ့အချိန် ညီက ကျီစယ်နေစရာလား။ ဘယ်လိုကြီးလဲ၊ ဒီကိစ္စက’

‘ဪ..တစ်ယောက်တစ်နေရာဆီ သွားလို့နေမှာပေါ့။ အဲဒါ ငါတို့ အပူလား။ လာ..မြန်မြန်ပြန်ကြစို့။ နောက်ကျလို့ အမေဆူနေဦးမယ်’

မမလတ်က ဖြူနဲ့ ပြိုင်မငြင်းတော့ဘဲ ရှေ့က ခပ်သွက်သွက် လျှောက်သွား၏။ ဖြူလည်း နောက်က ခပ်သုတ်သုတ်လိုက်ခဲ့သည်။

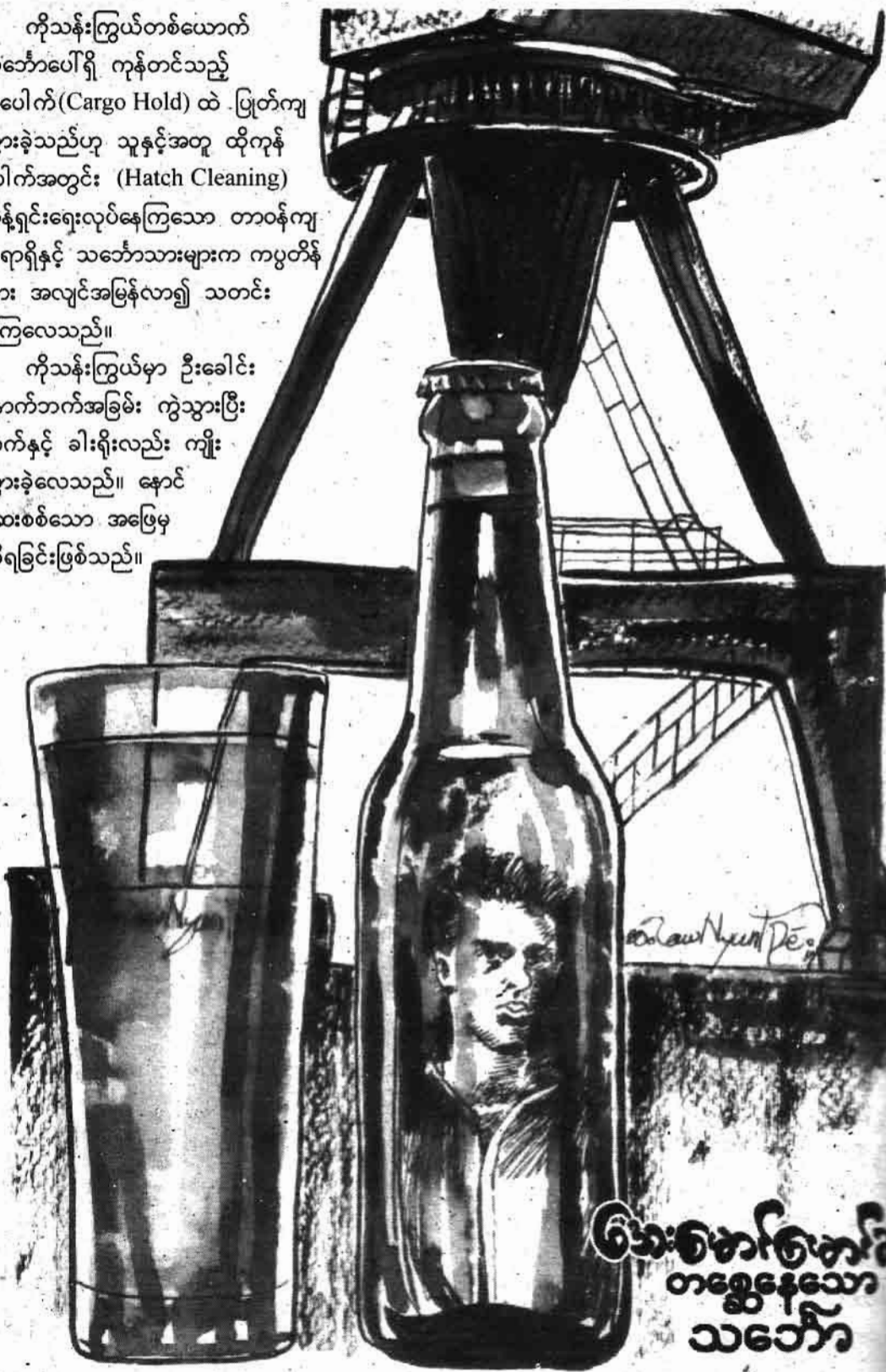
ပတ်ဝန်းကျင်ကတော့ တဖြည်းဖြည်း ပို၍၊ ပို၍မှောင်မည်းလာပြီ။ ခုနက ကိုကြီးအာကာ၊ ဒါမှမဟုတ် ကိုကြီးဥက္ကာနဲ့ ဆုံတဲ့နေရာကိုရောက်တော့ ဖြူ ကြက်သီးမွေးညင်းများ ထောင်ထဲသွားမိသည်။ မမလတ် ပြောသလို အစ်ကို သေဆုံးသွားမှန်း မသိသေး၍ မှားနှုတ်ဆက်သူ ဖြူကို ညီဖြစ်သူ ဥက္ကာကပဲ ကိုကြီးအာကာ အယောင်ဆောင်ကာ စနောက်သွားခြင်းလား၊ ဒါမှမဟုတ် ဖြူယူဆသလို ကိုကြီးအာကာ ကိုယ်တိုင်ကပဲ နှုတ်ဆက်သွားခြင်းလား ဖြူမပြောတတ်။

သေချာတာကတော့ ထိုနေ့သည် ဖြူဘဝတွင် အချောက်ချားဆုံး၊ အထိတ်လန့်ဆုံး နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

စေတနာရှေ့ထားလျက်
ဂါဦးနွန်းကို

ကိုသန်းကြွယ်တစ်ယောက်
သင်္ဘောပေါ်ရှိ ကုန်တင်သည့်
အပေါက်(Cargo Hold) ထဲ ပြုတ်ကျ
သွားခဲ့သည်ဟု သူနှင့်အတူ ထိုကုန်
ပေါက်အတွင်း (Hatch Cleaning)
သန့်ရှင်းရေးလုပ်နေကြသော တာဝန်ကျ
အရာရှိနှင့် သင်္ဘောသားများက ကပ္ပတိန်
အား အလျင်အမြန်လာ၍ သတင်း
ပို့ကြလေသည်။

ကိုသန်းကြွယ်မှာ ဦးခေါင်း
နောက်ဘက်အခြမ်း ကွဲသွားပြီး
လက်နှင့် ခါးရိုးလည်း ကျိုး
သွားခဲ့လေသည်။ နောင်
ဆေးစစ်သော အဖြေမှ
သိရခြင်းဖြစ်သည်။



သေးစိတ်စိတ်စိတ်
တစ္ဆေနေသော
သင်္ဘော

ကွဲသွား
ကိုယ်
Cargo
သည့်
အနက်
ကြွယ်
ရောက်
ရလေ
သင်္ဘော
ဖြစ်သူ
သည်
ခန်းမှ
သားမှ
အလွှာ
မှားနဲ့
ပြီး သ
အတူအ
အလုပ်
နိဗ္ဗိတ
တာဝန်
ဘဲ တ
တစ်စေ
နားရက
သူများ
သ
ကြသည့်
ယောက်
စားစား
ယောက်
သူတို့
တစ်ဦး
ပေးသ
ထို
ကိုသန်း

ကွဲသွားသော ဦးခေါင်းမှ ထွက်လာသောသွေးများမှာ တစ်ကိုယ်လုံး ရွဲရွဲစိုနေလေသည်။ သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်ရှိ Cargo Hold ခေါ် ကုန်တင်သည့်အခါ ကုန်များထည့်သည့် အပေါက်မှာ ကုန်းပတ်ပေါ်မှ (၈)မီတာ(၂၅ ပေခန့်) အနက် ရှိလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဒဏ်ရာရနေသော ကိုသန်းကြွယ်ကို လူနာတင်ထမ်းစင်ဖြင့် သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်ရောက်အောင် သင်္ဘောသားတို့ ခက်ခက်ခဲခဲ သယ်ယူကြရလေ၏။ သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ သင်္ဘောပေါ်ရှိ ဆေးရုံခန်းသို့ သယ်ယူကြရပြန်လေသည်။

တတိယအင်ဂျင်နီယာ ကိုစောလွင်မှာ သူ့သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ သင်္ဘောကုန်းပတ်မှူး ကုန်ပေါက်ထဲသို့ ပြုတ်ကျသည်ဟု ကြားသောအခါ သူ့အလုပ်လုပ်နေရာ အင်ဂျင်ခန်းမှ သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်ရှိ ကိုသန်းကြွယ်နှင့် သင်္ဘောသားများ အလုပ်လုပ်နေသော ကုန်ပေါက်ထဲသို့ အပြေးအလွှားရောက်လာခဲ့၏။ ထို့နောက် အခြားသင်္ဘောသားများနှင့်အတူ ကိုသန်းကြွယ်အား ထမ်းစင်ဖြင့် သယ်ယူခဲ့ပြီး သင်္ဘောပေါ်ရှိ ဆေးရုံခန်းသို့ ပို့ပေးခဲ့လေသည်။

ကိုသန်းကြွယ်နှင့် ကိုစောလွင်မှာ ယခု သူတို့နှစ်ဦးအတူအလုပ်လုပ်နေသော သင်္ဘောကုမ္ပဏီတွင် အတူတကွ အလုပ်လုပ်လာကြသည်မှာ ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုနီးပါးပင် ရှိပြီဖြစ်၏။ တစ်ခါတစ်ရံ သင်္ဘောတစ်စင်းတည်းတွင် တာဝန်ကျသကဲ့သို့ တစ်ခါတစ်ရံတွင်လည်း သင်္ဘောမတူဘဲ တာဝန်ကျလေသည်။ သို့သော် သင်္ဘောပေါ်တွင် တစ်စင်းတည်း တာဝန်မကျပါက အိမ်ပြန်ချိန် အလုပ်နားရက်များ တူပါက ရန်ကုန်၌ တတွဲတွဲသွားလာနေကြသူများ ဖြစ်သည်။

သူတို့နှစ်ဦးစလုံးမှာလည်း ယမကာလုလင်များ ဖြစ်ကြသည့်အလျောက် တစ်ယောက်က မော့လိုလျှင် တစ်ယောက်ကို အဖော်ညှိကာ အတူတကွ သောက်သောက်စားစားနှင့် နေကြသူများဖြစ်၏။ သူတို့နှစ်ဦးက တစ်ယောက်အိမ်တစ်ယောက် ဝင်ထွက်သွားလာမှုများရှိသဖြင့် သူတို့၏ အိမ်သူသက်ထားများသည်လည်း တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ငယ်သူငယ်ချင်းလို ညီအစ်မများလို ချစ်ခင်လာကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် ယခုအခြေအနေမျိုးတွင် ဒဏ်ရာရသူ ကိုသန်းကြွယ်သည် ကိုစောလွင်အား အားကိုးတကြီးဖြင့် -

‘ကိုစော... ကျွန်တော်တော့ နေရမထင်တော့ဘူးဗျာ’ ဟု ပြောရာ ကိုစောလွင်က -

‘ဟာ... သူငယ်ချင်းကလည်း မဟုတ်တာတွေ မပြောစမ်းပါနဲ့။ မင်း ဘာမှမဖြစ်နိုင်ပါဘူး’

‘ကိုယ့်အကြောင်း ကိုယ်အသိဆုံးပါဗျာ။ ပြီးတော့ အိမ်က မိန်းမနဲ့ သမီးလေးကိုလည်း စိတ်မချဘူး။ ဒီတော့ ကျွန်တော် မရှိရင်လည်း ကိုစောတို့မိသားစု ကျွန်တော့် မိန်းမနဲ့ သမီးလေးကို စောင့်ရှောက်ပေးပါနော်’

ကိုသန်းကြွယ်စကားကိုကြားတော့ ကိုသန်းလွင်စိတ်ထဲ မကောင်းသလို ရင်ထဲနင့်နေအောင် ဖြစ်သွား၏။ ထို့ကြောင့် -

‘အေးပါကွာ၊ ကိုယ်ကတိပေးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စကားမပြောနဲ့တော့၊ မောနေမှာပေါ့’

ကိုစောလွင်၏ ကတိစကားကြောင့် ကိုသန်းကြွယ်မှာလည်း စိတ်အေးသွားပုံရပြီး စကားဆက်မပြောဘဲ နေလိုက်၏။ သို့သော် ဒဏ်ရာကြောင့် ညည်းညူနေလေသည်။

သင်္ဘောကပ္ပတိန်သည် သင်္ဘောကုန်းပတ်မှူး ကိုသန်းကြွယ် မတော်တဆဖြစ်၍ ဒဏ်ရာရကြောင်းကို ကုမ္ပဏီသို့ ဖုန်းဆက်၍ အကြောင်းကြားခဲ့လေသည်။ ထို့ကြောင့် ကုမ္ပဏီမှ ပင်လယ်သို့ သင်္ဘောထွက်သွားသည်မှာ နာရီပိုင်းသာရှိသေးသဖြင့် ကိုသန်းကြွယ်အား ဆေးရုံပို့နိုင်ရန် ကမ်းဘက်သို့ သင်္ဘောပြန်လှည့်လာရန် ညွှန်ကြားလိုက်လေသည်။ ကုမ္ပဏီမှ စပိဘုတ်တစ်စင်းကိုလည်း ပင်လယ်ဘက်သို့ အမြန်မောင်းကာ သင်္ဘောပေါ်မှ လူနာကို သယ်ယူရန် စေလွှတ်လိုက်၏။ ထို့ကြောင့် ပြန်လှည့်လာသော သင်္ဘောနှင့် စပိဘုတ်တို့ တစ်နာရီအတွင်း ဆုံကြမည် ဖြစ်လေသည်။ စပိဘုတ်ပေါ်တွင်လည်း ဆေးရုံမရောက်မီ လမ်းတွင်ပင် စတင်ကုသပေးနိုင်ရန် ဆရာဝန်နှင့် ဆေးဝါးပစ္စည်းကိရိယာများ ပါဝင်လေသည်။ ထို့အပြင် ကမ်းမှ ဆရာဝန်၏ ညွှန်ကြားချက်ဖြင့် ကိုသန်းကြွယ်အား သွေးများကို သန့်စင်ပေးပြီး ဆေးထည့် ပတ်တီးစီး၍ ဆေးတစ်လုံးပါ ထိုးပေးခြင်းကို သင်္ဘောမှ ဒုတိယအရာရှိနှင့် အရာရှိချုပ်တို့က ပြုလုပ်ပေးကြလေသည်။

ကိုသန်းကြွယ်၏ အခြေအနေမှာလည်း မိနစ်ပိုင်း

အတွင်း ဆိုးရွားသည်ထက် ဆိုးရွားလာပြီး စပိဘုတ်ကို သင်္ဘောမှ လှမ်းမြင်ရသော အချိန်တွင်မူ ကိုသန်းကြွယ် မှာ သေဆုံးသွားခဲ့ပါတော့သည်။ ကိုသန်းကြွယ်သည် (Cargo Hold) ကုန်ပေါက်အတွင်းသို့ ဆင်းရာတွင် သူ ဝတ်ထားသော (Safety Shoe) ဂျူးဖိနပ်မှာ ချော၍ ချော်လဲကာ အောက်သို့ အရှိန်ဖြင့် ပြုတ်ကျသွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ သူ၏ခေါင်းတွင် ဆောင်းထားသော (Safety Hemelt) အမာအမျိုးအစား ဦးထုပ်မှာလည်း မေးသိုင်းကြီး မချည်ထား၍ ချော်လဲချိန်တွင် ဦးခေါင်းမှ ဦးထုပ်လွင့်စဉ်သွားသဖြင့် ဦးခေါင်းဗလာဖြင့် အကျ မကောင်းဘဲ သံမဏိလှေကားလက်တန်း၊ လှေကားထစ် တို့ဖြင့် ခေါင်းကိုရိုက်မိ၍ နာရိပိုင်းအတွင်း ယခုကဲ့သို့ အဖြစ်ဆိုးနှင့်ကြုံတွေ့ရခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် စပိဘုတ်ပေါ်သို့ ကိုသန်းကြွယ်၏ အလောင်းကို လွှဲပြောင်း ပေးလိုက်ရ၏။ သင်္ဘောသားအားလုံးလည်း စိတ်မကောင်း ကြပေ။

ကိုသန်းကြွယ်အလောင်းကို ကုမ္ပဏီမှ တာဝန်ယူ၍ သင်္ဂြိုဟ်ပေးခဲ့လေသည်။ မိသားစုကိုလည်း ဈာပန်အခမ်း အနားတက်ရောက်ရန် ခေါ်ယူပေးခဲ့လေသည်။

ကိုသန်းကြွယ် ကွယ်လွန်ပြီး တစ်လခွဲ နှစ်လခန့် အကြာတွင် သင်္ဘောမှာ ပင်လယ်ပြင်တွင် ညအချိန် ခုတ် မောင်းနေစဉ် ရုတ်တရက် မီးစက်ပျက်သွားလေသည်။ ထို့ကြောင့် သင်္ဘောအင်ဂျင်လည်း ထိုးရပ်သွားလေ၏။ အခြားမီးစက် တစ်လုံးမှာလည်း ရုတ်တရက် နှိုးမရဘဲ ဖြစ်နေ၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်္ဘောမောင်းခန်း ပဲ့ထိန်းစင်မှ သင်္ဘောကို ထိန်းမရတော့ပေ။

အင်ဂျင်နီယာများမှ မီးရရှိရန် ကြိုးစားနေစဉ်အတွင်း သင်္ဘောမှာ ရေစီးကြောင်း၊ လှိုင်းနှင့် လေပြင်းတိုက်ခတ် နှုတ်ကြောင့် တိုတောင်းလှသော မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် သင်္ဘောမှာ ထိန်းမရတော့ဘဲ ရေတိမ်ပိုင်းရှိရာသို့ မျော၍ သောင်တင်သွားလေတော့သည်။

သင်္ဘောသောင်တင်သွားသောအခါ သင်္ဘောသား ၉ ဦးက လက်နှိပ်ဓာတ်မီးဖြင့် ရေထဲသို့ ဟိုထိုးဒီထိုးနှင့် ဤည့်၍ သုံးသပ်ကြလေ့လာကြ၏။ မကြာမီ မီးစက်မှ ပြန်လည်ထုတ်လုပ်ပေးနိုင်ပြီဖြစ်သော်လည်း သင်္ဘော သင်္ဘောသောင်တင်သွားခဲ့လေပြီ။ သင်္ဘောသားများအားလုံး

အရေးပေါ်အခြေအနေဖြစ်၍ အလုပ်ရှုပ်ကုန်၏။ အနီး ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ သင်္ဘောများနှင့် ကုမ္ပဏီသို့ သောင်တင် ကြောင်း အကြောင်းကြားခြင်း၊ သင်္ဘောဝမ်းဗိုက်ပေါက် ကာ သင်္ဘော၏ ရေချိုထည့်သောကန်၊ လောင်စာဆီထည့် သောကန်နှင့် Ballast Tank ခေါ် သင်္ဘောဟန်ချက်ညီရန် အတွက် ရေသွင်းရေထုတ်ရသည့် ကန်များအတွင်းသို့ ပင်လယ်ရေများ ဝင်ရောက်လာခြင်းရှိမရှိ၊ အခြားအပျက် အစီးရှိမရှိ စစ်ဆေးကြရလေသည်။ အဆိုထဲမှ အကောင်း ပင်ဖြစ်၏။ သင်္ဘောမှာ သဲသောင်ပြင်ပေါ်သို့ ထိုးတင် သွားခြင်းဖြစ်၍ ဝမ်းဗိုက်ပေါက်ကာ ရေဝင်ခြင်းမျိုး မရှိ ခဲ့ပေ။ သို့သော် သောင်တင်ပြီး သင်္ဘောပဲ့ပိုင်းမှ ပန်ကာ ပျက်စီးသွားပြီး သင်္ဘောမှာလည်း လက်ယာဘက်သို့ သုံး ဒီဂရီကျော်လောက် စောင်းသွားသဖြင့် သင်္ဘောဧရာ အောက်ရှိ KBBL လိုင်းကောက်သွားသည်ဟု ကပ္ပတိန် နှင့် အရာရှိများမှ ယူဆကြပါသည်။

နံနက်မိုးလင်း၍ ကြည့်သောအခါ သင်္ဘောအနီးပတ် ဝန်းကျင်၌သာ ရေအနည်းငယ်ရှိ၍ သင်္ဘောမှ ပေ(၅၀)ခန့် အကွာတွင် သဲသောင်ပြင်ကြီးသာ ဖြစ်နေသည်။ နေ့လယ် ပိုင်း ရေကျသွားသည့်အခါ သင်္ဘောနံဘေးတွင်လည်း ရေများမရှိတော့ဘဲ သဲသောင်ပြင်ကြီးသာ ဖြူး၍နေလေ သည်။ ထို့ကြောင့် သင်္ဘောသားများမှာ ညနေ အလုပ် သိမ်းလျှင် သင်္ဘောပေါ်မှဆင်း၍ ထိုသဲသောင်ပြင်ပေါ်တွင် လမ်းလျှောက်သူလျှောက်၊ အားကစားလေ့ကျင့်ခန်းလုပ် သူလုပ်နှင့် အကြိုက်တွေ့နေကြ၏။ သောင်တင်နေသော သင်္ဘောကို ရေတက်ရက် ရေတက်ချိန်တွင် Tug Boat ခေါ် တွန်း၊ ဆွဲသင်္ဘောများဖြင့် သောင်ပြင်မှ ဆွဲချွတ် ကုမ္ပဏီမှ စီစဉ်ထားပြီးဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုရက်သို့ ရောက်ရန် နောက်ထပ်ရှစ်ရက် တစ်ပတ်ခန့် စောင့်ရဦးမည် ဖြစ်ရာ ကုမ္ပဏီမှ လောလောဆယ် သင်္ဘောတွင် လိုအပ် နေသော ရိက္ခာများနှင့် သင်္ဘောထိန်းသိမ်းပြင်ဆင်မှု အတွက် လိုအပ်သည်များကို မှာခိုင်းရာ သင်္ဘောသားများ လည်း ဘောလုံးများပါ မှာလိုက်၏။ ကုမ္ပဏီမှ သင်္ဘော တွင် လိုအပ်သည့် ပစ္စည်းများကို Supply Boat ခေါ် သင်္ဘောငယ်များနှင့် လာဖို့ရာ သောင်တင်နေသောသင်္ဘော မှ ရေအနည်းငယ်တက်ချိန်တွင် အသက်ကယ်လှေ ခေါ် ထိုလှေဖြင့် သုံးလေးခေါက် သယ်ယူရ၏။ ကုမ္ပဏီ



လည်း သင်္ဘောသားများမှာသော ဘောလုံးများပါ ထည့်ပေးလိုက်ရာ ညနေအလုပ်သိမ်းချိန်သည် ဒီရေကျချိန်ဖြစ်သဖြင့် သင်္ဘောသားများလည်း နှစ်ဖက်အသင်းခွဲ၍ သံသောင်ပြင်ပေါ်တွင် ဘောလုံးကန်ကြလေသည်။ အခြားဘေးမှဖြတ်သွားသော သင်္ဘောများက သောင်တင်နေသော သင်္ဘောမှ သင်္ဘောသားများ၏ ဘောလုံးပွဲကို မှန်ပြောင်းဖြင့်ကြည့်၍ သဘောကျကာ ဓာတ်ပုံရိုက်သူရိုက်၊ စကားပြောစက်မှနေ၍ နှုတ်ဆက်သည့် သင်္ဘောက နှုတ်ဆက်၊ လက်ဝှေ့ယမ်းပြ အော်ဟစ်နှုတ်ဆက်သူများက နှုတ်ဆက်ဖြင့် သူတို့၏ အပူပင်ကင်းစွာ ပျော်ရွှင်နေပုံကို သဘောကျနေလေသည်။ သင်္ဘောကပွဲတိုနှင့် အရာရှိကြီးများကမူ အလုပ်ပို အလုပ်ရှုပ်၍ စိတ်ညစ်နေကြသော်လည်း သင်္ဘောသားများမှာမူ ပင်လယ်ကမ်းခြေသို့ လာရောက်အနားယူ အပန်းဖြေသူများကဲ့သို့ ပျော်ရွှင်နေကြလေ၏။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် သင်္ဘောကို သောင်ပြင်မှ ဆွဲချနိုင်ရန် အချိန်နီးလာပြီဖြစ်၍ ကမ်းမှ အလုပ်သမားများ သင်္ဘောပေါ်သို့ ဦးစွာရောက်ရှိလာပြီ ဖြစ်လေသည်။ ထိုလူတို့သည် သင်္ဘောပေါ်တွင် Winch ခေါ် ဝန်ချီစက်ကြီးများကို တပ်ဆင်ကြရမည် ဖြစ်လေသည်။ ထို့နောက် ထိုဝန်ချီစက်ကြီးမှပါသော သံမဏိ Stel Wire ကြီးကြီးများဖြင့် ဆွဲ သင်္ဘောတွင် တပ်ဆင်ချည်နှောင်ကာ သောင်ပြင်ပေါ်မှ ဆွဲချရန်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်တွင် ဝန်ချီစက်ကြီးများကို တပ်ဆင်ရန်အတွက် အလုပ်သမားများ ရောက်ရှိလာကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ထိုအလုပ်သမားများမှာ ဝန်ချီစက်ကြီးများ စတင်တပ်ဆင်သည့် အချိန်မှစ၍ သင်္ဘောကို သောင်ပြင်မှ ဆွဲချပြီး ပင်လယ်ခရီးစဉ်တစ်လျှောက် သင်္ဘောဆိပ်ကမ်းဆင်အထိ တာဝန်ယူရမည်ဖြစ်၍ သင်္ဘောပေါ်တွင် နေထိုင်ကြမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သင်္ဘောမှ ထိုအလုပ်သမားများကို နေရာအခန်း စီစဉ်ပေးရလေသည်။ အလုပ်သမား ရှစ်ဦးအတွက် အခန်းတစ်ခန်းလျှင် နှစ်ယောက်စီ နေရာချထားပေးပြီး စုစုပေါင်း အခန်း(၄)ခန်း စီစဉ်ပေးလေသည်။

ယခင်က ကွယ်လွန်သွားသော ကိုသန်းကြွယ်၏ အခန်းတွင် ကပွဲတိုက မည်သူ့ကိုမျှ မနေခိုင်းစေခဲ့ပါ။

စိတ်ချောက်ချားမည်စိုး၍ဖြစ်သည်။ ကိုသန်းကြွယ်နေရာ လူစားလာသော သင်္ဘောကုန်းပတ်မှူးအသစ်ကိုပင် အခြားအခန်းတွင်သာ နေစေခဲ့သည်။ ယခုမူ အခန်းပိုမရှိတော့ခြင်း၊ တစ်ခန်းတွင် နှစ်ယောက်နေရမည်ဖြစ်၍ ထိုအခန်းတွင် အလုပ်သမားနှစ်ယောက်အား နေရာချထားပေးလိုက်လေသည်။

ပထမဆုံး အလုပ်သမားများ သင်္ဘောပေါ်တွင် အိပ်စက်သည့် ညနှစ်နာရီကျော်ခန့်၌ ကိုသန်းကြွယ်အခန်းတွင် အိပ်သည့် အလုပ်သမားနှစ်ဦးသည် ညပိုင်း ဂျူတီဝင်နေသော ဒုတိယအရာရှိထံ မျက်စိပျက် မျက်နှာပျက်နှင့် ရောက်လာခဲ့ပြီး-

* ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် အဲဒီအခန်းမှာ မအိပ်ချင်တော့ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ အခြားအခန်းတစ်ခန်းမှာ နေလို့ရမလား*

ဒုတိယအရာရှိက-
* ဘာဖြစ်လို့လဲ *

* စောစောတုန်းက ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် အခန်းထဲမှာ အိပ်နေတုန်း လူတစ်ယောက် ဝင်လာပြီး (Get out, Get out) ထွက်သွား... ထွက်သွားဆိုပြီး လာမောင်းထုတ်တယ်ဗျ။ လူက လူကောင်ကြီးကြီး အရပ်အရှည်ကြီး။ သူ့အရပ်က မျက်နှာကြက်တောင် ထိလှနီးပါးပဲ*
* မျက်နှာက ဘယ်လိုပုံစံလဲ *

* အခန်းမီး ပိတ်ထားတော့ မှောင်နေတာနဲ့ မျက်နှာတော့ မမြင်ရပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူ့ပုံပန်းသဏ္ဍာန်က အကြီးကြီးဆိုတော့ ကြောက်စရာကြီးပေါ့*

ထို့ကြောင့် ဒုတိယအရာရှိက-

* ကျွန်တော်လည်း ခင်ဗျားတို့ကို အခန်းပြောင်းပေးချင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အခန်းပိုမရှိဘူးဗျ*

* ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ဒါဆိုလည်း ကျွန်တော်တို့ တစ်ယောက်စီ တခြားအခန်းတစ်ခန်းဆီမှာ ကျွန်တော်တို့ လူအချင်းချင်း ပေါင်းနေလိုက်ပါ့မယ်*

* အဲဒါဆိုရင်တော့ ရပါတယ်။ ပြည့်စုံအောင် မစီစဉ်ပေးနိုင်တာ ဝမ်းနည်းပါတယ်*

ဒုတိယအရာရှိမှ အလုပ်သမားနှစ်ဦးကို တောင်းပန်လိုက်၏။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်မိုးလင်းသောအခါ အဆိုပါ

သတင်းမှာ သင်္ဘောပေါ်ရှိ လူများအကြား ယုံနဲ့သွားပါ တော့သည်။ အလုပ်သမားများက သင်္ဘောပေါ်ရှိ ထို အခန်းတွင် တစ္ဆေတစ်ကောင် နေနေသည်ဟု ပြောဆိုကြ ကာ သင်္ဘောသားများကမူ ကိုသန်းကြွယ်တစ်ယောက် သေဆုံးသွားပြီး သင်္ဘောပေါ်တွင် တစ္ဆေအဖြစ် ရှိနေလေ ပြီဟု ယူဆကြလေသည်။

ထိုအယူအဆကို ပိုမိုခိုင်မာစေသော အဖြစ်အပျက် တစ်ခု ထိုသင်္ဘောပေါ်တွင် ထပ်မံဖြစ်ပေါ်ခဲ့လေသည်။ ဖြစ်ပေါ်ပုံမှာ မကြာမီရောက်ရှိလာသော တရုတ်နှစ်သစ် ကူးကာလတွင် ဖြစ်၏။ သင်္ဘောပေါ်တွင် နှစ်သစ်ကူး ညစာစားပွဲ ကျင်းပလေသည်။ ထိုအခါ ယမကာအဖြစ် ဘီယာများ ပါဝင်လေသည်။ ကွယ်လွန်သွားခဲ့သော ကို သန်းကြွယ်၏သူငယ်ချင်း ကိုစောလွင်မှာ ဘီယာသောက် ရင်း ငေးငေးငိုငိုဖြင့် တစ်ခုခုကို စဉ်းစားနေ၏။

ထို့နောက် သူ့အနားတွင်ရှိသော မြန်မာသင်္ဘောသား အချို့အား-

‘အရင်ကဆို ငါသောက်မယ်ဆိုရင် ငါ့သူငယ်ချင်း ကိုသန်းကြွယ်ကို သွားခေါ်နေကျကွ။ ရန်ကုန်မှာဆိုရင် လည်း ငါခေါ်ရင် သူလာတာချည်းပဲလေ’ ဟု ဆွေးဆွေး မြည့်မြည့် ပြောပြလေသည်။

ထို့နောက် သူသည် ထမင်းစားခိုင်းမှ ထသွားပြီး ခဏအကြာ ပြန်ရောက်လာခဲ့၏။

ထို့ကြောင့် မြန်မာသင်္ဘောသား အချို့က-



‘ဘယ်ထွက်သွား တာလဲဗျ’

‘အပေါ့ထသွားတာ လား’

စသဖြင့် မေးရာ-

‘ဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ကိုသန်းကြွယ် ကြီး ဒီသင်္ဘော မှာ ရှိတယ်၊ နေ တယ် ပြော နေကြတယ်။ တကယ်လို သူသာ ရှိနေ

ရင် ကျွန်တော်တို့ အခုလို သောက်နေ စားနေကြရင် လည်း ဝင်ခွံချင်မှာပေါ့။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် သူ့အခန်း တံခါးခေါက်ပြီး သူ့ကို နှစ်သစ်ကူးပါတီမှာ ကျွန်တော်တို့ နဲ့အတူ အရက်လာသောက်ဖို့ ခေါ်လာခဲ့တယ်ဗျ’

ထို့ကြောင့် မြန်မာသင်္ဘောသားတို့က-

‘ကိုကြီးစော၊ ဘာတွေလျှောက်လုပ်နေတာလဲ’

‘လုပ်ကောင်းမှန်းမသိ မလုပ်ကောင်းမှန်းမသိ ဘာ တွေလျှောက်လုပ်နေတာလဲ’

‘ဘီယာလေး တစ်လုံး၊ နှစ်လုံးလောက်ပဲ သောက် ရသေးတယ် မူးနေပြီလား၊ ဟေ့လူ’

စသဖြင့် တစ်ယောက်တစ်မျိုး ပြောဆိုကြလေသည်။ ကိုစောလွင်ကမူ-

‘သူ တကယ်ရှိနေရင် ငါခေါ်ရင် လာမှပဲ။ ဘယ် တော့မှ မလာဘဲ မနေဘူး’ ဟု ဆိုကာ မဖောက်ရသော သော ဘီယာတစ်လုံးကို လှမ်းယူလိုက်၏။

ထို့နောက် စားပွဲထိုးဆီမှ ဖန်ခွက်တစ်လုံးကို တောင် ယူလိုက်ပြန်သည်။ ပြီးလျှင် စားပွဲလွတ်တစ်လုံးပေါ်တွင် မဖောက်ရသေးသော ဘီယာပုလင်းနှင့် ဖန်ခွက်တို့ တင်လိုက်၏။

ထို့နောက် မြန်မာသင်္ဘောသားများအား-

‘ဒါ...ငါ သန်းကြွယ်ကြီးအတွက် ထားပေးထား တာ။ ဘယ်သူမှ ယူမသောက်ကြနဲ့နော်’ ဟု ပြောလေ သည်။

ပြီးလျှင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားဖြင့်-

‘တစ်ဆိတ်လောက် နားထောင်ပေးပါ။ ကျွန်တော် သင်္ဘောသားတစ်ယောက်ကို ပါတီပွဲတက်ဖို့ ဖိတ်ခေါ် နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ကျွန်တော် စောစောက သွား လိုက်ပါတယ်။ အဲဒီလူကတော့ ကုန်းပတ်မှူး သန်းကြွယ် ပါ။ သူ့ကို ကျွန်တော် ဟိုဘက်ကစားပွဲမှာ သူ့သင်္ဘော ဘီယာချပေးထားပါတယ်။ ဒါကြောင့် လူကြီးမင်း သင်္ဘောကုန်ရင် ဒီမှာယူပါ။ ဟိုပုလင်းကို ကျွန်တော် မထိကြပါနဲ့’ ဟု ပြောလေသည်။

နိုင်ငံခြားသားသင်္ဘောသားအချို့က နားမလည်ဘဲ သဖြင့် ပခုံးတွန့်သူတွန့်၊ ခေါင်းခါသူခါ၊ ပြုံးသူပြုံး နေကြသော်လည်း လူတစ်ဦး၏ အယူအဆကို ကွက်လိုသဖြင့် ပြစ်တင်ခေဖန်ခြင်း တစ်စုံတစ်ခု

မပြုလုပ်ကြပေ။

ထို့နောက် သင်္ဘောသားတို့သည် ယမကာဝိုင်းကို ဆက်ကြပြီး စားကြသောက်ကြ ပြောကြနှင့် အခြားဝိုင်းမှ ကိုသန်းကြွယ်ဖို့ ဘီယာတစ်လုံးနှင့် ဖန်ခွက်တစ်ခု ချပေးထားခြင်းကိုပင် မေ့နေကြလေသည်။ ဤသို့ဖြင့် ခဏအကြာ ဖောင်းခနဲဟူသော မြည်သံကို ကြားလိုက်ရလေသည်။ ထို့ကြောင့် သင်္ဘောသားများအားလုံး စကားပြောသံများ ရုတ်တရက် တိတ်ဆိတ်သွားပြီး အသံလာရာဆီသို့ ဝိုင်းကြည့်ကြရာ ကိုသန်းကြွယ်အတွက် ချထားပေးသော ဘီယာပုလင်းမှ လင်မနစ်အဖုံးသည် လေထဲတွင် မြောက်တက်သွားပြီး စားပွဲခုံပေါ်တွင် လိမ့်သွားကာ ခဏအကြာတွင် ရပ်သွားသည်။ တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ဘီယာပုလင်းအဖုံး ပွင့်သွားသဖြင့် ပုလင်းထဲမှ ဘီယာများ ဆူပွက်၍ အပြင်သို့ လျှံကျလာလေသည်။

အမြုပ်များနှင့်အတူ ပုလင်းထဲမှ ဘီယာများမှာလည်း အနည်းငယ် အောက်သို့ လျှောကျသွားသည်ကို တွေ့ကြလေသည်။

ထိုအခါ ခပ်ထွေထွေဖြစ်နေသော ကိုစောလွင်သည် အားရဝမ်းသာဖြင့်-

‘ဟာ...ကိုသန်းကြွယ်ကြီး တကယ်လာတာပဲဟေ့။ သောက်သောက်...သူငယ်ချင်းရေ၊ ဝအောင်သောက်’ဟု ပြောလိုက်လေတော့သည်။

ဒီအဖြစ်အပျက်က ကိုယ်တို့ သင်္ဘောမှာရှိတဲ့ လူပေါင်း နှစ်ဆယ်ကျော်လောက် မြင်ခဲ့ရတဲ့ တကယ့်အဖြစ်အပျက် တစ်ခုပေါ့။ အတော်လည်း အံ့ဩဖို့ကောင်းတယ်ဟု စာရေးသူကို လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ကျော်လောက်က ထိုသင်္ဘောတွင် (Radio Operator) ရေဒီယိုအော်ပရေတာအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သော ဦးကျော်ရှိန်က ပြောပြခဲ့ပါသည်။

ထို့ကြောင့် အထက်ပါ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်ကို ပြန်ပြောပြပေးခဲ့သော ဦးကျော်ရှိန်ကိုလည်း စာရေးသူမှ အထူးကျေးဇူးတင်ပါသည်။

အေးမောင်မောင်ဆန်း

ယတြာဆရာမ ဒေါက်တာခင်မျိုးတင့်

Ph.D (Hon - Doctor of Astrology)

[နက္ခတ္တဗေဒ၊ မြန်မာဗေဒ၊ နဝင်းစီးပညာ]

အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စရှိရင် လာခဲ့ပါ။

အမျိုးသမီးများ၏ အခက်အခဲများကို ဦးစားပေးဆောင်ရွက်ပေးပါသည်။

အမေးပွဲ၊ အောင်ပွဲဝင် ယတြာများ၊ ထိရောက်ထက်မြတ်သော နဝင်းစီးပွဲယတြာများ ဆောင်ရွက်ပါသည်။

အခန်း(၄)၊ အနောက်ဆက်မုခ်၊ ခြင်္သေ့နှစ်ကောင်အနီ၊ မဟာဝိသေခေတီ၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ၀၉ ၅၀ ၇၅၀၂၇



ဒေါက်တာယတြာဗေဒီ

Ph.D (India), M.Sc (Chemistry)

ရှေ့ဖြစ်တွေ၊ နောက်ဖြစ်တွေ လုပ်မနေနဲ့

ဘာဖြစ်နေလဲ၊ ဘာဖြစ်ချင်လဲ၊ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ

လက်ရှိကြုံတွေ့နေတဲ့ အခက်အခဲတွေ ဖြေရှင်းဖို့အတွက်

ထိထိမိမိ ဓာတ်ရိုက်၊ ဓာတ်ဆင် ယတြာဆောင်ရွက်လိုလျှင်...

ဩစထြာရတ်ချိန်းယူပါ

လူမှုရေးဝိုင်း၊ ဂုဏ်သိက္ခာဝိုင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ကိုယ်ရေးလုံခြုံမှုကို အာမခံပါသည်။

အထ(၆၆)၊ အခန်း(၄)၊ ဒုတိယထပ်၊ ကုန်ဈေးတန်းလမ်း(အောက်)၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ၀၉ ၅၀ ၁၀၇၅၅

‘ပဲပြုတ်’

‘ပဲပြုတ်ဟေ့...ယူကြဦးမလား’

နံနက်၏ လင်းရောင်ခြည်နုနုလေးနှင့်အတူ ကြည်မြဲ ပီသသည့် ပဲပြုတ်အော်သံကြောင့် လမ်းထဲမှ အိပ်နေသူ တချို့ နိုးထပြီး ရေခွေးတည်သူ၊ ဘုရားဝေယျာဝစ္စ လုပ်သူ တို့နှင့် လုပ်ငန်းဝင်ရန် ပြင်ကြဆင်ကြသည်။ မနက်ပိုင်း အဆာပြေစားကြရန် ပဲပြုတ်ဝယ်သူနှင့်

လှုပ်လှုပ်ရှားရှားလေး ဖြစ်သွားသည်။ ထိုကဲ့သို့ဖြစ်သည် မှာ တစ်ရက်၊ တစ်လ၊ တစ်နှစ် မဟုတ်ပါ။ နှစ်ပေါင်း တစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ကျော်ကျော် ရှိခဲ့ပါပြီ။

ဒေါ်ရှင်ညို ပဲပြုတ်ရောင်းလာခဲ့သည်မှာ တစ်ဆယ့် ငါးနှစ်ကျော်ကျော် ရှိခဲ့သည်မှာ ဦးအောင်ဘမ်းဆိုသည့် လင်ယောက်ျား မကွယ်လွန်မီ တစ်နှစ်လောက်ကပင်ဖြစ် သည်။ ယခု ခင်ပွန်းသည် ဦးအောင်ဘမ်း ကွယ်လွန်ပြီး သည်မှာ တစ်ဆယ့်လေးနှစ်ပင် ရှိခဲ့ပြီ။

ရဲချောင်းရွာ၊ ကြာဖြူကန်ရွာ၊ ကနောင်ရွာကြီး ဆိုသည့် သန်လျင်စား ငဇင်ကာလက်ထက် သန်လျင်၊ မီးပြ၊ မှော်ဝန်းတို့နှင့် သိပ်မဝေးသော ခရီးဖြစ်၍ သန်လျင်စား ပေါ်တူဂီငဇင်ကာ သိမ်း ပိုက်နယ်မြေပြုသောအရပ် ကနောင်ရွာကြီးက ရွာကြီးရွာကောင်း အိမ်ခြေများ လူစည် လယ်ယာကောင်းသည့်အရပ်၊ လယ်မြေ

စိုးယုတ်ထွန်း ဆန်ကွဲထမင်း ရတနာဇရာဇ်လင်း



ကော
ရွာသူ
ကနေ
သာသ
ကြသ
အတန
လက်မ
ကမ်းသ
ချမ်းသ
သမီးမ
ဦး
ကျေးရွာ
အရေဖြ
ကုသိုလ်
သဘော
တချို့က
ပြည့်စုံလ
နဲ့ကိုယ်
ပေါ့။ ရှ
ပေးတဲ့
သိုလ်တို့
အလှမ်းမ
လူမျိုးခြ
တွေပဲ မ
ဆိုတော့
အရွယ်က
က
ကျောင်း
လှူလိုက်
သည်။ မ
သည့်အခါ
က အရပ်
မရှင်
တည်း။
ကျော်နှင့်
ဒေါ်မြစံမှ

ကောင်း၍ စပါးထွက်သည်။ လယ်ပိုင်ချောင်းပိုင်များက ရွာသူဌေးများဖြစ်သည်။ ဦးဖူးသိန်း၊ ဒေါ်မြစ်တို့က ကနောင်ရွာတွင် လယ်ပိုင်၊ ချောင်းပိုင်ဖြစ်၍ ပြည့်စုံချမ်းသာသည်။ ယခင်ကလည်း မိဘမျိုးရိုးစဉ်ဆက် ချမ်းသာခဲ့ကြသည့်သူများဖြစ်သည်။ ချမ်းသာကြသလောက် အလှူအတန်း၊ ရွာကျိုးရပ်ကျိုး လှူမှုရေးပရဟိတ အလုပ်များကို လက်မတား၊ ခေါင်းမခါ၊ မတွန့်မတိုနှင့် လှူဒါန်းပေးကမ်းသူများ ဖြစ်သည်။ စေတနာသဒ္ဓါတရားပြည့်စုံပြီး ချမ်းသာကြွယ်ဝပေမယ့် သားသမီးရတနာ နည်းပါးစွာနှင့် သမီးလေးတစ်ယောက်ပဲ မွေးဖွားကြသည်။

ဦးဖူးသိန်း၊ ဒေါ်မြစ်တို့၏သမီး ရှင်ညိုက ကနောင်ကျေးရွာသူလို့ပြောရင် ယုံမှားမဟုတ်အောင်ပင် အသားအရေဖြူဝင်းစိုပြည်ပြီး ရုပ်ရည်ပြေပြစ်မှုက ရှေးပါရမီကုသိုလ်ကံတရား ပြည့်ဝခဲ့လို့သာဖြစ်ကြောင်းကို တရားသဘောသိသူ သက်ကြီးရွယ်အိုများက သိကြသည်။ တချို့ကတော့ ဘုရင်ကမ္ဘေးလို့ ဘုရင်သမီးဖြစ် ချမ်းသာပြည့်စုံလို့ရယ်လို့ ပြောကြသည်။ လူဆိုတာ ကိုယ့်အတွေးနဲ့ကိုယ် ကိုယ့်အသိနဲ့ကိုယ်ပဲလေ။ ဒီလောက်တော့ ရှိမှာပေါ့။ ရှင်ညိုလေးက ရွာကျောင်းနဲ့ ဆရာတော်ကြီး သင်ပေးတဲ့ စာတွေကိုတတ်လို့ အထက်တန်းကျောင်း၊ တက္ကသိုလ်တို့ မရောက်ဖူးဘူး။ ရန်ကုန်မြို့ကြီးနဲ့ကလည်း အလှမ်းဝေးတာကိုး။ အဲဒီအချိန်က အရာရှိသားသမီးတွေနဲ့ လူမျိုးခြားသားသမီးတွေသာ နေနိုင်တဲ့ အင်္ဂလိပ်ကျောင်းတွေပဲ ပေါတာကိုး။ ရှင်ညိုက ဘုန်းကြီးကျောင်းထွက်ဆိုတော့ ဘာသာရေးကို ဆယ့်လေးနှစ်၊ ဆယ့်ငါးနှစ်သမီးအရွယ်ကလေးနှင့် အလေးအမြတ် စွဲမြဲသွားလေသည်။

ကနောင်ရွာကြီးတွင် အလှူကြီးပေးသလို ဘုန်းကြီးကျောင်းဆောက်၊ လမ်းတွေဖောက် လှူဒါန်းကြသည်။ သူလိုက်သည့် အလှူတွေက ကြီးကြီးမားမားများပင်ဖြစ်သည်။ မရှင်ညိုပင် အသက်(၁၈)နှစ်၊ (၁၉)နှစ် ဖြစ်လာသည့်အချိန်တွင် အလှူရှင်လယ်ပိုင်ရှင်သူဌေး ဦးဖူးသိန်းက အရင်ကွယ်လွန်သွားသည်။

မရှင်ညိုနှင့် မိခင်ကြီးဒေါ်မြစ် သားအမိနှစ်ယောက်လည်း ဆက်လက်ပြီး လယ်ယာစီးပွားရေးကို မကျွမ်းကျင်နှင့် လုပ်ကိုင်ရင်းပဲ လယ်တွေပျက်၊ စီးပွားကျ၊ ဒေါ်မြစ်မှာလည်း အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သည့် ဇရာ၏

ဒဏ်ပိပြီး အိပ်ရာထဲ လဲလေသည်။

ဒေါ်မြစ် ကွယ်လွန်ချိန်မှာ လယ်ယာအနည်းအကျဉ်းပဲကျန်ပြီး မရှင်ညိုက အရွယ်ငယ်ငယ်နှင့်ပင် မိမိဘာမှဖြစ်သွားရှာသည်။ လယ်ယာစီးပွားတွေလည်း ဆုံးရှုံးတာကများလို့ မရှင်ညိုက အိမ်တစ်လုံးနှင့် ပိုတဲ့မြေနေရာလေးကိုပဲချန်ပြီး ကျောင်း၊ ကန်၊ ဇရပ်တွေလှူပြီး အိမ်တစ်လုံးနှင့် စားနိုင်လောက်ရုံ ပစ္စည်းဥစ္စာပဲ ကျန်တော့သည်။

ရွာမှာ လယ်သူရင်းငှားလုပ်တဲ့ တစ်ကောင်ကြွက်သမား အောင်ဘမ်းဆိုသူနှင့် အိမ်ထောင်ကျသွားလေသည်။ လင်ကိုယ်မယားနှစ်ယောက်မှာ စိတ်တူကိုယ်တူ ဘာသာရေးအလေးထားကြပြီး အလှူအတန်းများ ပြုကြသည်။

‘ကိုအောင်ဘမ်းရေ...ရွာတောင်ဘက်ပိုင်းက လမ်းက အတော်ဆိုးတယ်’

‘အေးပါ မရှင်ညိုရယ်၊ မင်းလှူချင် လှူပါကွာ။ ရွာထဲကလူတွေ ဝိုင်းလုပ်ကြမှာပေါ့’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ဟုတ်ကဲ့’

ထိုကဲ့သို့ စိတ်တူကိုယ်တူ သဒ္ဓါကြည်ဖြူကြတဲ့ လင်မယား အိမ်ထောင်သက်သိပ်မကြာ သားသမီးလည်း မရသေးချိန်မှာ လယ်လုပ်ရင်းနှင့် ပိုးထိ(မြေကိုင်)လို့ သေဆုံးရလေသည်က အောင်ဘမ်း။

ငယ်ရွယ်သေးသည့် မရှင်ညိုမှာ သင်္ခါရနှင့် တရားသဘောကို ပိုက်မိပြီး အားမငယ်ဘဲ နေရင်းထိုင်ရင်း ရှိသမျှတွေကိုလှူ၊ ဥပုသ်သီတင်းဆောက်တည်ပြီး ဘဝကို ဖြတ်သန်းလာခဲ့သည်။

မရှင်ညိုတစ်ယောက် ပဲပြုတ်တောင်း ခေါင်းပေါ်ရွက်လို့ ပဲပြုတ်ရောင်းတော့ တစ်ရွာလုံးက မယုံသလို ရွာနီးပတ်ဝန်းကျင်က မယုံကြဘူး။

ဒါပေမဲ့ မရှင်ညိုက ဒေါ်ရှင်ညို ဖြစ်သွားတဲ့-

‘ပဲပြုတ်...ယူကြဦးမလား၊ ပဲပြုတ်’

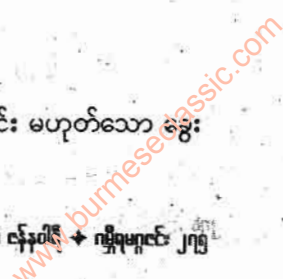
ဒေါ်ရှင်ညို နံနက်ပဲပြုတ်အရောင်းထွက်သည်နှင့် အိမ်အနီးအနားမှ ခွေးများရော ရွာထဲလမ်းထဲမှ ခွေးများကပါ-

‘အု...အု’

‘အိ...အိ’

‘ဝုတ်’

အူခြင်း၊ မာန်ဖီခြင်း၊ ဟောင်ခြင်း မဟုတ်သော ခွေး



၏အသံက ဒေါ်ရှင်ညို ပဲပြုတ်အရောင်းထွက်ရာတစ်
လျှောက် တစ်ကောင်ပြီးတစ်ကောင် အသံဆက်သွား
ည်။

ဒါကလည်း ခွေးတွေမှာ ဒေါ်ရှင်ညိုနှင့် အကြောင်းရှိ
၏။ အကယ်၍များ မာဂစေကားကို နားလည်ပါလျှင်
တို့သည် ဒေါ်ရှင်ညိုကို နှုတ်ဆက်ခြင်း၊ ကြိုဆိုခြင်း၊
ကောင်းချီးဩဘာပေးခြင်းလို့ သိကြပြီး ဘာသာပြန်ပြော
ကြမည် ဖြစ်ပါသည်။ ခွေးတွေ အဲဒီလိုဖြစ်ရတာက
ဒေါ်ရှင်ညိုတစ်ယောက် ဦးအောင်ဘမ်းနှင့် အိမ်ထောင်ကျ
သည်၏ နောက်ပိုင်းအချိန်မှစပြီး ခွေးတို့ကို ဆန်ကွဲ
မင်းချက်၍ ရှိသည့်ဟင်းကျန်တို့နှင့် ထည့်ပုံ၍ နေရာ
နံ့သန့်တွင် ကျွေးမွေးသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဒေါ်ရှင်ညို၏ အိမ်ဘေးတွင်နေကြသော စိန်တိုး၊
ရှည်၊ မပေါက်စတို့က-

‘ရှင်ညိုက အောင်ဘမ်းနဲ့ ကလေးမရတော့ ဒီခွေး
တွေကို သူ့သားသမီးလို အောက်မေ့ပြီး ကျွေးမွေးနေတာ’
‘အေးလေ၊ ဒါကြောင့် ခွေးတွေက သူ့ကိုမြင်ရင်
မြီးနဲ့ အသံပေးနဲ့ ဖြစ်တာ’

‘ဒါဆိုရင် အဲဒီခွေးတွေက ဘယ်သူနဲ့ ရတာလဲ’
‘ဟဲ့...ဟား...ဟား...ဟား...ဟား’

‘မင်းစကားကြီးကလည်း ကောင်ရှည်ရာ။ အဟီး...
...ဟား...ဟား’

‘ဟား...ဟား...ဟတ်...ဟတ်... ငါ...ငါပြောတာ။
...ငါက သိချင်လို့ မေးတာပါကွာ’

‘တော်ပါတော့ ကိုရှည်ကြီးရာ။ ရယ်ရတာ လုံချည်
ဘင် ဖိုသွားပြီ’

‘ဟေ့ကောင် စိန်တိုး၊ ပေါက်စမက ရယ်လို့ လုံချည်
ဘားတယ်တဲ့ကွ။ အဲဒါ မင်းရော သိချင်သေးလား’

မရှင်ညိုတစ်ယောက် ပဲပြုတ်ရောင်းပြီးအပြန် ခြံဝ
ရောက်တွင် ဖိုးရှည်၊ စိန်တိုးနှင့် မပေါက်စတို့ ပြီးခဲ့
သည့် နှစ်တော်တော်ကြာကြာက ပြောခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည့်
ကား။ ယခုအချိန် အသက်ကြီးသည့်ကာလအထိ ဒေါ်
ညိုက ပဲပြုတ်ရောင်း ခွေးတွေကို ဆန်ကွဲထမင်းကို
ညှိဟင်းနှင့် ကျွေးနေသလို ဟင်းမရှိလျှင် ပဲပြုတ်နှင့်
ပဲနေတုန်းပင် ဖြစ်သည်။



သင်္ခါရဆိုသည်ကို ဖြစ်ပြီးပျက်ခြင်း အစဉ်အမြဲ
မဟုတ်ဆိုခြင်းကို သိကြသူတွေများပြီး မသိသူမှာ အလွန်
နည်း၏။ သေခြင်းသည် မဆန်းသော်လည်း သေရခြင်း
အကြောင်းက ဆန်း၏။ အရွယ်အို ရောဂါရှိ ရောဂါဝေဒ
နာ ခံစားရပြီး သေဆုံးခြင်းလား၊ မအိုမမင်းအရွယ် မအိုဘဲ
ဖြစ်သည့် ဝေဒနာကြောင့် သေဆုံးရခြင်းလား၊ အရွယ်မအို
နုပျိုနေဆဲ ဥပစ္စေတကကံကြောင့် သေဆုံးရတာလား ဆို
သည်၏ သေဆုံးခြင်းက ကွာခြားဆန်းကြယ်မှုဖြစ်သည်။

ဒေါ်ရှင်ညိုမှာ အသက်ငါးဆယ်ကျော် ခြောက်ဆယ်
စွန်း၍ ရောဂါနယ်နိမိတ်ကို အတော်လေးလွန်နေပေမယ့်
သက်တူရွယ်တူများ ဖြစ်ကြသည့် ဖိုးရှည်တို့၊ ပေါက်စမ
တို့၊ စိန်တိုးတို့က ဘဝမခိုင်လို့ ရောဂါပိုင်ပြီး ဝေဒနာက
ဖိစီးခြင်း ခံကြရလို့ အိပ်ရာထဲလဲသူနှင့် တောင်ဝှေးဆွဲရ
သူတို့ ဖြစ်နေသည်။

‘ဟေ့...ဖိုးရှည်၊ ရှင်ညိုက ပဲပြုတ်ရောင်းလိုက်၊ ခွေး
စာကျွေးလိုက်နဲ့ ဒီဟာမ အိပ်ရာထဲ မလဲဘူးကွ’

‘ဟ...တိုးစိန်၊ အဲ...စိန်တိုး၊ မင်းက ရှင်ညို ကျွေး
တာကို စားချင်လို့လား။ ပေါက်စမလည်း မုဆိုးမပါကွာ’

‘ဒီကောင် ဖိုးရှည်၊ မင်းပြောလိုက်ရင် အနှောင့်
မလွှတ် အသွားမလွှတ်နဲ့ မင်းပေါက်စမ ငါးဖောင်ရိုး
မွှဲခြောက်ခြောက်။ တစ်ရေးနိုးထပြေးရမယ့်ရုပ်။ ငယ်ငယ်
ကတည်းက စိတ်မကူးတာ။ ငါးဆယ်၊ ခြောက်ဆယ်
ကျော်မှများကွာ’

‘အေး...ဟုတ်တာပဲကွ။ ပေါက်စမ ပုံကကွာ ထမင်း
စားပျက်ပါတယ်။ ရှင်ညိုက ရှေးကုသိုလ်ကံဟောင်း
ကောင်းလို့ကွာ ဖြူဖြူစင်စင်နဲ့ အနာရောဂါကင်းပြီး သူ
ခြေ သူလက် နိုင်နေသေးတယ်’

‘အေး...အေး...မင်းတောင် တရားနဲ့ယှဉ်ပြီး ပြော
တတ်လာပြီ။ တရားသိအောင်တော့ ကြိုးစားဦးကွ’

ဦးစိန်တိုးနှင့် ဦးဖိုးရှည်တို့ ပြောမှုဆိုမှုက အကြောင်း
အရာ ယှဉ်တာလေးတွေ ပါသည်။

‘ဟ...စိန်တိုးတို့၊ ဖိုးရှည်ကြီးနဲ့ ဘာတွေပြောနေတာ
လဲ’

‘အဲ...ပေါက်စ၊ နင်က ဘုန်းကြီးကျောင်းဘက် ဘာ
သွားလုပ်တာလဲ’

‘ငါတို့က နင်အကြောင်းနဲ့ ရှင်ညိုအကြောင်း ပြော

နေတာ...
...
အတင်း...
လျှော်ဖို့...
သူပျဉ်...
...
အိမ်ကြီး...
ဘုန်းကြီး...
...
ဆင်းရဲတ...
တာ။ ရွှေ...
မသိဘဲဟ...
ဘုန်းကြီး...
မှဆိုမလေ...
ဒေါ်...
ဦးစိန်တိုး...
ပင် ရွှေလ...
ဒေါ်ရှ...
ဦးစိန်တိုး...
ရာ ဒေါ်ရှ...
...
ကြတာလဲ...
...
ဘယ်...
များကရော...
...
ဆရာ...
ဘာပါ။ မ...
...
ဟုတ်...
...
ဖိုးရှည်ပဲ...
...
ဟုတ်...
...
ဟုတ်...
...
ကော...
...
နှုတ်ဆ...
...
အဲ...က ဦးဖိုး...
...
ဖိုးရှည်...
...
အထူးအတော်

နေတာဟ

ဘာလဲ၊ ရှင်ကြီးနဲ့ စိန်တိုးက ယောက်ျားတန်မဲ့ အတင်းတုတ်နေတာပေါ့။ ကျုပ်က ဘုန်းကြီးသင်္ကန်း လျှော်ဖို့ရှိလားလို့ သွားမေးတာ။ ဘုန်းကြီးကို ရှင်ညိုက သူ့ပျဉ်ထောင်အိမ်ကြီးကိုလှူဖို့ ပြောနေတာ ကြားခဲ့တယ်။

ဟေ့...ရှင်ညိုက ဒီလောက်အဖိုးတန်တဲ့ ပျဉ်ထောင် အိမ်ကြီးကို ဘုန်းကြီးကိုလှူမယ်။ ပေါက်စ...နင်ကတော့ ဘုန်းကြီးသင်္ကန်းလျှော်ပြီး ပိုက်ဆံတောင်းတယ်။

အောင်မာ၊ ရှင်ညိုက ချမ်းသာခဲ့တာ။ အခုလည်း ဆင်းရဲတယ်လို့ပြောပြီး ပဲပြုတ်ကို အရောင်ပြရောင်းနေ တာ။ ရွှေတွေ၊ ငွေတွေ၊ စိန်တွေ ဘယ်လောက်ရှိမှန်းမှ မသိဘဲဟာ။ သိန်းထောင်ချီတန်တဲ့ အိမ်ကြီးကိုတောင် ဘုန်းကြီးကို လှူနေတာ။ ကျုပ်က ဆင်းရဲတယ်။ ပြီးတော့ မုဆိုးမလေ။

ဒေါ်ပေါက်စက မဲမဲရွဲရွဲနဲ့ပြော၍ ထွက်သွားသည်။ ဦးစိန်တိုးနှင့် ဦးဖိုးရှည်တို့ နှစ်ယောက်က ခပ်ဖြည်းဖြည်း ပင် ရွာလယ်လမ်းအတိုင်း လျှောက်လာကြသည်။

ဒေါ်ရှင်ညိုမှာ ရွာဦးဘုန်းကြီးကျောင်းမှ ပြန်လာရင်း ဦးစိန်တိုး၊ ဦးဖိုးရှည်တို့နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် တွေ့လိုက် တာ ဒေါ်ရှင်ညိုကပင် ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်နှင့်-

ဪ...ကိုစိန်တိုးနဲ့ ကိုဖိုးရှည်တို့၊ ဘယ်ကပြန်လာ တာတာလဲ။

ဘယ်ကရယ်လို့ မဟုတ်ပါဘူး မရှင်ညိုရယ်။ ခင် ကျွန်ုပ်ကရော ဘယ်ကပြန်လာတာလဲဗျာ။

ဆရာတော်ကျောင်းကို လှူစရာရှိလို့ သွားလျှောက် တယ်။ နေလို့ကောင်းကြရဲ့လား။

ဟုတ်ကဲ့ဗျာ၊ ကျုပ်ကတော့ နေကောင်းပါတယ်။ ရှင်ညိုပဲ နည်းနည်းချူချာနေတယ်။

ဟုတ်ကဲ့ရှင်၊ အသက်တွေရလာတော့ ချို့ယွင်းလာ တဲ့လေ။ ကဲ...သွားမယ်နော်။

ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကောင်းပါပြီ။

နုတ်ဆက်၍ ကိုယ့်လမ်းကိုယ် ထွက်လာရင်း ဦးစိန် တိုး၊ ဦးဖိုးရှည်ကို-

ဖိုးရှည်၊ ရှင်ညိုက ဘာသာရေးအလေးထားသလို အတန်းလည်း ရက်ရောတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း

ရွှင်ရွှင်ပျပျနဲ့ ကျန်းမာနေတာနဲ့ တူတယ်ကွာ။

စိန်တိုးရာ၊ သူက ချမ်းသာတာကိုးကွ။

ဟ...ဖိုးရှည်၊ ချမ်းသာတာ ဟိုတုန်းက။ အခု မချမ်းသာလည်း လှူနေတာပဲလေကွာ။

ဘာလဲ၊ ခွေးတွေကို ဆန်ကွဲထမင်းချက်ကျွေးတဲ့ အလှူလား။ အခုမှ ပျဉ်ထောင်အိမ်ကြီးကို လှူမယ်လို့ကြ ကာရှိပါသေးတယ် စိန်တိုးရာ။

မင်း အဲဒါတွေကြောင့်ခက်တာ။ ရှိမှလှူရမှာလား။ မရှိဘဲလှူတဲ့အလှူက ပိုပြီးဒါနပြည့်တယ်၊ မွန်မြတ်တယ် လို့ ရွာဦးကျောင်းဆရာတော် ဟောပြောနေတာလေကွာ။

အေးပါ စိန်တိုးရာ။ ဆန်ကွဲလှူတော့လည်း ဆန်ကွဲ ပေါ့ကွာ။

ကဲ...ကဲ...ဖိုးရှည်၊ မင်း အိမ်ထဲဝင်တော့။ ဆေး လေးဘာလေးလည်း ဂရုစိုက်ပြီး ကုဦးကွ။ ရှိတာတွေက 'မင်းယူသွားလို့ မရဘူးနော်'။

အောင်မာ၊ ငါ...ကောင်။

ဦးစိန်တိုး၏ အပြောကြောင့် ငယ်ပေါင်းသူငယ်ချင်း ပီပီ ဦးရှည်ကြီး ဆဲဆဲဆိုဆိုနှင့် ကျန်ခဲ့သည်။



ကနောင်ရွာကြီး၏ ရွာလယ်ပိုင်းရှိ ကွယ်လွန်သူများ ဖြစ်သည့် လယ်ပိုင်ရှင်သူဌေးကြီး ဦးဖူးသိန်းနှင့် ဒေါ်မြစံ ၏ ပျဉ်ထောင် အုတ်ကြွပ်မိုး ပျဉ်ကာနှစ်ထပ်အိမ်ကြီးကို အမွေခံတစ်ဦးတည်းသောသမီး ဒေါ်ရှင်ညိုက ရွာဦး ကျောင်းဆရာတော်ကို ရေစက်ချလှူဒါန်းရာ ရပ်ရွာလူကြီး များ၊ ဘေးရွာများမှ ရွာလူကြီးများပါ ရေစက်ချလှူဒါန်း ပွဲကို ရောက်ကြသည်။ ဘုန်းကြီးကို နေ့ဆွမ်းကပ်၍ လူ ဧည့်ပရိသတ်တို့ကို မုန့်ဟင်းခါးနှင့် ကျွေးမွေးဧည့်ခံသည်။

ရွာထဲမှ ခွေးပေါင်းစုံတို့ အူကြသည်။ မွန်းတည့်ဆယ့် နှစ်နာရီအချိန်ကြီးတွင် ခွေးများအူသည်ကို တချို့က ဒေါ်ရှင်ညိုက အိမ်ကြီးကို လှူလိုက်၍ သူဌေးကြီး ဦးဖူး သိန်းနှင့် ဒေါ်မြစံရော ဒေါ်ရှင်ညို၏ယောက်ျား ဦးအောင် ဘမ်းတို့ကပါ ဝိညာဉ်အဖြစ်နှင့် ရွာထဲကိုဝင်လာ၍ ခွေး တွေအူတာဟု ပြောသူတွေက ပြောကြသည်။

ဒေါ်ရှင်ညိုက ဆရာတော်ကို ဆွမ်းကပ်၊ ဧည့်သည် များကို မုန့်ဟင်းခါး ကျွေးမွေးပြီး အိမ်ကြီးကို ရေစက် ချလှူပြီးသည်တွင် သူ၏ နေ့စဉ်ပြုလုပ်မှုဖြစ်သည့် ဆန်ကွဲ

ကြောင့်ရော ဦးမောင် ၏ပြန်ပြောလိုက်သောစကားကြောင့်
ပါ နောက်ကို တွန်သွားသူနှင့် ရှေ့ကို တိုးကြည့်သူတို့နှင့်
ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်သွားသည်။

‘ဟာ..ဟာ..ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်။ ဦးဖိုးရှည်
မသာကြီးက မျက်လုံးပွင့်နေတယ်’

‘အေးဟဲ့၊ ဟုတ်ပါရဲ့’

‘အောင်မယ်လေး..ကိုရှည်ရဲ့၊ ဖုတ်ဝင်ပြတာလား၊
သရဲပူးတာလားတော့။ ဟီး..ဟီး..ဟီး’

‘အဖေရေ..အဖေရဲ့’

တော်တော်ပင် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဆူဆူညံညံဖြစ်သွား
သည်။

ဦးမောင်က ဦးဖိုးရှည်၏ မျက်နှာအနားကို ကပ်၍
ကြည့်ပြီး-

‘အေးဟ၊ ဟေး..လုပ်ကြပါဦးဟ’

‘ကိုဖိုးရှည်..ကိုဖိုးရှည်’

ရွာလူကြီးဦးဘဉာဏ်က ဦးဖိုးရှည်၏ ပခုံးကိုကိုင်၍
ခေါ်လိုက်သလို ဦးစိန်တိုးကပါ-

‘ဖိုးရှည်..ဟေ့ ဖိုးရှည်’

‘ဟင်း..ဟင်း’

‘ဟ..ဟ..အသံထွက်တယ်ဟေ့’

‘ထူပေးလိုက်၊ ထူပေးလိုက်’

ဦးစိန်တိုးက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ဦးဖိုးရှည်၏ကျော
ကို ဖက်၍ ထူပေးလိုက်သည်။

‘ရေ..ရေ..ရေ’

ရေတောင်းသဖြင့် ရေခပ်ပေးသူနှင့် ဒီတော့မှ ဦးဖိုး
ရှည်၏မိန်းမ ဒေါ်ဆုံမိက အနားကို ကပ်လာပြီး-

‘ငါ့ယောက်ျား မသေတာ ဟုတ်ရဲ့လား။ သရဲပူးတာ
လား၊ လုပ်ကြပါဦး’

ဦးဖိုးရှည်ကို ရေတိုက်သူနှင့် လက်ကိုင်သူ၊ ခြေကိုင်
သူတို့နှင့် အနားကိုအုံ၍ ကပ်လာကြသည်။ သူကြီး ဦး
ဘဉာဏ်က ဘုရားစင်ပေါ်မှ ဘုရားကိုကပ်လျှထားသော
သောက်တော်ရေကိုစွန့်ပြီး ခေါင်းကို ရေနှင့်သပ်ပေးပြီး
ရေအနည်းငယ်လည်း တိုက်လိုက်သည်။

‘ကိုဖိုးရှည်..ကိုဖိုးရှည်၊ သတိရပြီလား။ ဘာဖြစ်တာ
သဲ’

‘အင်း..သ..သ..တိ..သတိရရ’

‘ဖိုးရှည် ငါ့ကို သိလား။ မြင်ရော မြင်လား’
သူကြီးဦးဘဉာဏ်ကလည်း မေးခေါ်,ခေါ်လိုက်
သလို ဦးစိန်တိုးကပါ သူ့ကိုသိလား၊ မြင်လားဟု မေး
လိုက်သဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

‘ငါ..ငါ့ကို ခေါ်သွားကြတယ်။ အဲဒါ ဘယ်သူတွေ
လဲ မသိဘူး။ အခုကျတော့ ပြန်ဆိုပြီး ပြန်လွှတ်လိုက်တာ။
အဲဒါ’

ဦးဖိုးရှည်က ပြောပြသည်မှာ နေ့လယ်ပိုင်းက ဆေး
သောက်ပြီး အိပ်မည်ဟု လှဲလိုက်ရာ လူနှစ်ယောက်က
ဘေးမှ တစ်ဖက်ဆီကိုင်ပြီး ဆွဲခေါ်သွားသည်။ အပေါ်
အမြင့်ကြီးသို့ ဆွဲခေါ်သွားသဖြင့် အောက်မှ အိမ်များ၊
ရေကန်များ၊ လမ်းများ၊ ကျောင်း၊ ကန်၊ ဇရပ်များနှင့်
စေတီပုထိုးများမြင်ရပြီး ပြီးပြီးပြောင်ပြောင်နှင့် အိမ်လိုမျိုး
အချွန်အတက်များနှင့် အိမ်ကြီးများကို တွေ့ရပြီး လူကြီး
တစ်ယောက် ထိုင်နေရာရှေ့ကို ခေါ်လာသူနှစ်ယောက်က
တွန်းပြီးပို့လိုက်ရာ ရှေ့ကို ထိုင်လျက်ကျသွားသည်။

ရှေ့မှလူကြီးက ခေါ်လာသူ နှစ်ယောက်ကို-

‘မင်းတို့က သူ့ကို ဘာလို့ခေါ်လာတာလဲ။ သူမဟုတ်
ဘူး’

‘ကနောင်ရွာကြီးကပါ။ ဒီမိမာန်ကြီးက ကနောင်ရွာ
ကြီးက လူအတွက်ဆိုလို့ သူ့ကို ခေါ်လာတာပါ’



မဟုတ်ဘူးကွ၊ အခုခေါ်ရမှာလည်း မဟုတ်ဘူး။
နောက်မှခေါ်ရမှာ။ အဲဒါ အမျိုးသမီးကြီး ဒေါ်ရှင်ညိုတဲ့
မှတ်ထား။ ဒီဗိမာန်က ဒေါ်ရှင်ညိုအတွက်ကွ။ ဒေါ်ရှင်ညို
ဆိုတာ ခွေးကို ဆန်ကွဲထမင်း အမြဲကျွေးပြီး အလှူတွေ
လှူ။ အိမ်ကြီးလှူတဲ့ သူတော်ကောင်းမကြီးကွ၊ မှတ်ထား။
သွား...သူ့ကိုပြန်ပို့လိုက်။ အခုပို့လိုက်ဆိုလို့ ပြန်ရောက်
ပြီး သတိရ...ရတာပါ။

အောင်မယ်လေး ယောက်ျားကိုရှည်ရယ်။ ဟီး...
ဟီး...ဟီး

ဟင်...ဟုတ်လား
ဟာ...ထူးဆန်းလိုက်တာ
အင်း...ကိုဖိုးရှည်က မေ့မြောသွားတာကိုး
တစ်နေ့ခင်းနဲ့ တစ်ညလုံး မေ့သွားတာ မသေလို
ပေါ့ကွာ

ဦးဖိုးရှည်၏အိမ်တွင် နေ့ဆွမ်းအလှူအဖြစ် သံဃာ
သုံးပါးကိုပင့်၍ ဆွမ်းကပ်လှူရာတွင် ဒေါ်ရှင်ညိုပါ ဖိတ်
၍ သံဃာများကို ဆွမ်းကပ်ပြီး ရေစက်ချအမျှဝေပြီး သူ

ကြီးဦးဘဉာဏ်က ဦးဖိုးရှည်ဖြစ်ခဲ့သော အဖြစ်အပျက်ကို
ဒေါ်ရှင်ညိုကို ပြောပြရာ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသော သံဃာ
တော်တို့က သာဓုသုံးကြိမ်ခေါ်ပြီး ဆရာတော်ကြီးက-

ဒကာမကြီး ဒေါ်ရှင်ညိုက ခွေးတွေကို ဆန်ကွဲ
ထမင်း အမြဲကျွေးလို့ နတ်ပြည်မှာ ဗိမာန်ပေါက်တာ သေ
ပန်းလှတယ်။ ဆန်ကွဲထမင်းနဲ့ ရွှေလမ်းဖောက်ပြီး ရတနာ
ရောင် လင်းတာများ။ သာဓု...သာဓု...သာဓုဟု ဆရာ
တော်ကိုယ်တိုင် သာဓုသုံးကြိမ် ထပ်ပြီးခေါ်လိုက်သဖြင့်
ကျန်လူများကပါ သာဓုသုံးကြိမ် ခေါ်ကြသည်။

ဦးဖိုးရှည်၏ အိမ်ရှေ့ အိမ်ဘေးတို့မှပါ ခွေးများက
သံဖြင့်ဆွဲဆွဲငင်ငင် အူလိုက်ကြသည်။

(ခွေးအူတိုင်း မကောင်းဆိုးဝါး နာနာဘာဝ ဝိညာဉ်
များကို မြင်၍ပဲမဟုတ်ပါ။ ကောင်းမှုပြုသူအတွက် ဝမ်း
သာခြင်းအတွက်လည်း ဖြစ်သည်ဟု ရှေးလူကြီးသူမတို့
ပြောသည်ကို ကြားဖူးခဲ့ပါသည်။ ကြေးစည်တီးသည်တွင်
လည်း ခွေးများအူကြသည်ပင် ဖြစ်သည်။)

စိုးယဉ်ထွန်း

အရေပြားရောဂါအတွက် စိတ်အချရဆုံးမှာ **လီယိုမက်**
နှင်းခူ ပွေး၊ ဝဲ လိမ်းဆေး **ဟိမဝန္တာ** သွေးသန့်ဆေး
ခရုသင်း **သမင်ဖြူ**

ခရုသင်း၊ သမင်ဖြူ၊ နီ၊ နက်ကွက်များ၊ အနာကြီးရောဂါ၊ ဆိုရီရေးစစ်ရောဂါ၊ မှိုစွဲရောဂါ၊
ခြေလက်အက်ကွဲရောဂါ၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်၊ ညှင်း၊ ပွေး၊ ဝဲ၊ ယားနာ၊ နှင်းခူနှင့် အရေပြားရောဂါအမျိုးမျိုး
ကာလသားရောဂါ၊ ဆီးပူညောင်းကျ၊ ဂနိုရီးယားရောဂါ၊ ဆစ်ဖလစ်၊ ရှင်ကရွှိုက်၊ ရေယုန်၊ မှုကွရုနာ၊ ကြွက်နီ
ငါးမျက်စိ၊ ဝဲ၊ ရိဖြူဆင်းရောဂါ၊ အသားအရေ မည်းခြင်း၊ ခြောက်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ ယားယံခြင်း ရောဂါများကို
အဆင့်မြင့် အိန္ဒိယ ယူနန် တိုင်းရင်းဆေး နည်းပညာ၊ အစွမ်းထက်သော
တိုင်းရင်းဆေးကုထုံးများဖြင့် ကုသပေးနေပါသည်။

လီယိုမက် အရေပြားရောဂါ အထူးကုဆေးတိုက်
အမှတ်(၂၂)၊ ၃၂-လမ်း(ထက်)၊ ၃-ထပ်၊ ရန်ကင်းမြို့။ PH: 252598, 243851
နယ်မှ ဝေဒနာရှင်များ ကြိုတင်ငွေပို့စနစ်ဖြင့် စာတိုက်မှတစ်ဆင့် မှာယူနိုင်ပါသည်။



နိုင်ငံတကာ အတွေ့အကြုံရှိ ပညာရှင် ပုရောဟိတ်ဆရာ ဦးမြတ်စံ

B.Sc., M.Sc(Q), English Language (UFL), EDS (MOFA)

ဆန်းကျမ်းဖေဒေါ်၊ လက္ခဏာ၊ ဝတ္ထိရပညာ၊ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်ယင်ပညာပညာရှင်

အယူတော်မဂီလာပေဒင်ယောခန်း

ကျွန်ုပ်၏ ကျင့်ကြံအားထုတ်ရသော သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ စရထာ၊ သမထစွမ်းအားတို့ဖြင့် (၇)ရက်သားသမီးတို့၏ ပညာရေး၊ စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ အချစ်ရေး၊ အိပ်ထောင်ရေး၊ အမှုအခင်းကိစ္စများအား ကူညီလမ်းညွှန် ဖြေရှင်းပေးနေပါသည်။

ဝိဇ္ဇာထိပ်ခေါင် အဘအောင်မင်းခေါင်နှင့်တကွ ဝိဇ္ဇာရှစ်သောင်း ဆရာအပေါင်း၊

အနန္တစကြဝဠာမှ ဆရာသခင် သူတော်စင်ကြီးများ၏ သိဒ္ဓါ၊ မတိဒ္ဓိ စွမ်းအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ထံတိုင်စီရင်အပ်သော အနန္တဒီပံဖယောင်းတိုင်၊ အနန္တသိဒ္ဓိ အင်း၊ စမ၊ ယတြာအစီအရင်များ ပီသလာဘ်ဖွင့်

ဂမ္ဘီရအဆောင်များ ပူဇော်ခြင်းဖြင့်

ဘဝကောင်မြင်မှုကို ရယူပါ။

သား၊ သမီးဂုဏ်ဆရာများအတွက် မွေးဖွားချိန်မဂီလာအခါပေးခြင်း၊ ထန်းဖူး၊ ရက်ချုပ်ဇာတာဖွဲ့ပေးခြင်း၊ မြန်မာ့ဦးထူး နာမဂုဏ်မဂီလာနှင့်အညီ ကလေးနာမည်ပေးခြင်း၊ နိုင်ငံခြားခရီး (ပညာရေး၊ အလုပ်အကိုင်၊ သင်္ဘောထက်ရန်)

S pass, P.R, Shore Job, Oversea Student Visa အဆင်ပြေစေရန် စီစဉ်ပေးခြင်း၊ အိမ်၊ ခြံ၊ မြေ၊ ထား၊ ကျောက်မျက်ဂုဏ်ဆရာ၊ ကုန်ပစ္စည်းများ အမြန်ရောင်းထွက်ရန် အာမခံဖြင့် အထူးယတြာ စီရင်ပေးပါသည်။

Prediction in English Language is offered.

ရုံးခန်းလိပ်စာ ❖ အမှတ်-၁၅(B) (ပထမလွှာ)၊ (၁၄၉)လမ်း၊ တာမွေမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ (သီတာလမ်းမှတ်တိုင်အနီး)၊

ဆွေးနွေးချိန် ❖ နံနက်(၉:၀၀)နာရီမှ ညနေ(၃:၀၀)နာရီအထိ

☎ 09 51 76646, ☎ 200 298, E-mail Address : myatsan5@gmail.com

Website : <http://sayamyatsan.blogspot.com>



မင်းတို့ မယုံကြဘူးလား။ ဘိုးလေးပြောပြလို့ ငါ
သိခဲ့ရတာကွ
မယုံဘူးကွာ၊ ဘယ်နှယ် သရဲကို ခေါ်လို့ရတယ်ဆို
တာ ယုတ္တိမှမရှိတာ
ဖိုးချစ်စကားကို ကျော်မောင် လက်မခံ။ ခေါင်း

တခါခါလှုပ်ရင်း ဆန့်ကျင်ပြသည်။ ဖိုးချစ်က တစ်ပိုင်း
တည်း အတူတူထိုင်နေကြသည့် သန်းဇော်၊ ထူးမြင့်၊
ချက်ကြီးတို့ကို အကဲခတ်လိုက်၏။ အမူအရာတွေက
ပြုံးစေ့စေ့၊ သူ့စကားကို ထောက်ခံမည့်သူ တစ်ယောက်
မျှမရှိ။

အေး...မင်းတို့ မယုံဘူးဆိုရင်လည်း နေပေါ့ကွာ။
အဲဒီတုန်းက ခေါင်းဆောင်လုပ်ပြီး သရဲခေါ်သူက တို့ဘိုး
လေးကွ။ ဘယ်လိုခေါ်ရတယ် ဆိုတာကစပြီး ငါ့ကို ပြော
ပြတာ

ချစ်သူဒီဃာန် လွမ်းရိပ်ထင်ခဲ့

အေးအေး
အေးအေး



KSN

ပြန်ဖြေ
ဘကြီး
ပုံပြော
များ
ပုံပြင်။
ရှိသေး
ကြောက
ညဘက
က ဘိုး
ထဲမှာ
ဖူးသည်
ဒါ
ရှိလား
ရှု
နေကြတာ
ရာ နေရ
ဘိုး
ဘိုး
တာ။ ဂေ
တစ်ခြံရံ
ယောက်
ပန်းအသံ
မည်းမည်း
မြင်ရတာ
ဘုန်း
သရဲခေါ်
သူနိုးမှတ်
ဖိုးချစ်
သရဲတွေ
လေး မရှိ
ဖိုးချစ်
ဗုလေးပြ
ဆက်ကြီး
ဘက်က
ချစ်တို့

ဖိုးချစ်က သူ့ဘိုးလေးငယ်စဉ်က သရဲခေါ်ခဲ့ပုံကို ပြန်ပြောပြနေခြင်းဖြစ်သည်။ ဘိုးလေးဆိုတာက ဖိုးချစ် ဘကြီး၏ညီ အမေ့ဦးလေးတော်သူ ဖြစ်၏။ ဘိုးလေးက ပုံပြောကောင်းသူ၊ ဖိုးချစ်ကို မကြာခဏ အိပ်ရာဝင် ပုံပြင် များ ပြောပြတတ်သည်။ ဖိုးချစ် အကြိုက်ဆုံးက သရဲ ပုံပြင်။ သည်တုန်းက ဖိုးချစ် ငါးတန်းကျောင်းသားပဲ ရှိသေးသည်။ တစ္ဆေသရဲအကြောင်း နားထောင်ချင်သည်။ ကြောက်လည်း ကြောက်သည်။ ပုံပြောသည့်နေ့ဆိုလျှင် ညဘက် ဖိုးချစ် ခေါင်းမီးခြုံအိပ်တော့သည်။ နေ့လယ် က ဘိုးလေးပြောပြသည့် တစ္ဆေကောင်တွေနှင့် အိပ်မက် ထဲမှာ နပန်းလုံးနေရ၏။ သွေးလန့်အော်သည်ထိ ဖြစ်ခဲ့ ဖူးသည်။

‘ဘိုးလေး...ဘုန်းကြီးကျောင်းထဲမှာ သရဲတကယ် ရှိလားဗျ’

‘ရှိတာပေါ့ကွ။ သူတို့က ပြိတ္တာတွေပဲ။ နေရာအနှံ့ နေကြတယ်။ သင်္ချိုင်းသူသန်ဆိုတာ တစ္ဆေသရဲတွေစုဝေး ရာ နေရာပေါ့’

‘ဘိုးလေး တကယ်မြင်ဖူးခဲ့လားဟင်’

‘ဘိုးလေးငယ်ငယ်က ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ နေခဲ့ရ တာ။ ကျောင်းဝင်းက အကျယ်ကြီး။ သစ်ပင်ကြီးတွေက တစ်ခြံလုံးပြည့်လို့ ညဘက်ဆိုရင် အိမ်သာကို တစ် သောက်တည်း မသွားရဘူး။ ဧရပ်ပျက်ကြီးဆီက တဝန်း နန်းအသံတွေ၊ သစ်ကိုင်းလှုပ်ပြတာတွေ၊ တစ်ခါ၊ တစ်ခါ ညည်းမည်းကောင်ကြီးတွေ ညဘက်မှာ ရိပ်ခနဲ၊ ရိပ်ခနဲ ခြင်ရတယ်’

ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းထဲ ဘိုးလေးတို့ လူငယ်တွေ သရဲခေါ်ကြပုံ၊ သရဲနှင့် စကားပြောကြပုံ၊ ကပ္ပိယကြီးက နန်းမှတ်ပြီးလိုက်လို့ ပြေးခဲ့ရပုံ ဖြစ်ရပုံကို ပြောပြတော့ ချစ် အားကျခဲ့သည်။ သူ ကြီးလာရင် ဘိုးလေးလို သရဲတွေခေါ်ပြီး စကားပြောကြည့်ချင်ခဲ့၏။ ခုတော့ ဘိုး လေး မရှိတော့ပါ။

ဖိုးချစ်တို့ရွာက သုံးဆယ်ချောင်းနံဘေး ဖလန်ကုန်း ကလေးဖြစ်သည်။ မြို့နှင့် လေးမိုင်ခန့်ဝေး၏။ ရွာဦးဘုန်း ကြီးကျောင်းသက်တမ်းက ကြာမြင့်ခဲ့ချေပြီ။ အင်္ဂလိပ် စစ်တပ်ထည်းက ရှိခဲ့တာဟု ဘိုးလေး ပြောခဲ့ဖူးသည်။ နေ့တို့ ငယ်စဉ်က ကျောင်းဝင်းအပြင်ဘက် မူလတန်း

ကျောင်းလေးတွင် လေးတန်းထိ စာသင်ခဲ့ရ၏။ လေးတန်း အောင်တော့ ချောင်းတစ်ဖက်ကမ်း ကျပ်ချောင်းရွာအလယ် တန်းကျောင်းမှာ ခုနစ်တန်းထိ နေခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က အလယ်တန်းကျောင်းများမှာ ခုနစ်တန်းထိသာ ရှိသေး သည်။

ခုနစ်တန်းအောင်တော့ ကျောင်းဆက်မတက်နိုင်ဘဲ မိဘလယ်လုပ်ငန်းခွင် ဝင်ခဲ့၏။ သူငယ်ချင်းတွေထဲက ကျော်မောင်နှင့် သန်းဇော်သာ သုံးဆယ် တန်းမြင့်ကျောင်း မှာ အထက်တန်းဆင့် ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ‘အစိုးရစစ် ကိုးတန်းနှစ်ခါကျပြီး ကျောင်းဆက်မတက်ကြတော့ဘဲ လယ်လုပ်၊ ကိုင်းလုပ် တောင်သူတွေ ဖြစ်လာကြ၏။ ရိုးသားအေးချမ်းသော ဘဝကိုယ်စီဖြင့် ဖလန်ကုန်းရွာ အသက်နှစ်ဆယ်ကျော် ကာလသားကြီးတွေ ဖြစ်နေကြ ပါပြီ။ ခုလည်း ကျော်မောင်တို့ သူငယ်ချင်းတစ်သိုက်နှင့် ညဘက် ကင်းတဲမှာ ဆုံကြရင် ဘိုးလေး သရဲပုံပြင်ကို စကားစကြည့်သည်။ သူတို့ လုံးဝမယုံကြပါ။ ဖိုးချစ်က ဘိုးလေးစကားကို အကြွင်းမဲ့ယုံသည်။ ဘိုးလေးတို့ခေတ် က လူတွေဟာ တော်တော်ကတ်သီးကတ်သတ် လုပ်တတ် တာပဲဟူ၍လည်း တွေးမိပြန်၏။ ဟုတ်သည်၊ မဟုတ် သည်အပထား၊ သူကိုယ်တိုင် စမ်းကြည့်ချင်စိတ်က ရှိ နေခဲ့သည်လေ။

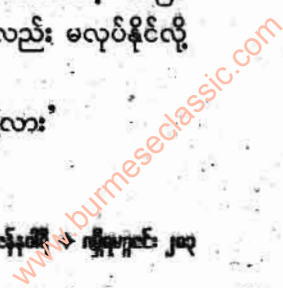
‘မင်းတို့ တကယ်မယုံတာလား၊ သရဲကြောက်တာ လား’

‘မမြင်ရဘဲ အသံကြားရုံနဲ့ ကြောက်ကြတာက သရဲ တစ္ဆေကွ။ သူတို့က ပြိတ္တာတွေပဲ။ တို့မှာ သရဲဏဂုံရှိ တယ်။ ဘာကြောက်စရာရှိလဲ။ တို့က သရဲကို ခေါ်လို့ ရတယ်ဆိုတာသာ မယုံတာ’

သန်းဇော်က ဖိုးချစ်အမေးကို တုံ့ပြန်သည်။ ကျော် မောင်နှင့် ထူးမြင့်တို့ကလည်း တစ်သံတည်း ထွက်လာ၏။ ဖိုးချစ် ခေါင်းကို တပျင်းပျင်းကုတ်ရင်း-

‘မင်းတို့ သရဲကြောက်ရင် ကြောက်တယ် ပြောပါ ကွ။ ငါက ဘိုးလေးပြောခဲ့တာကို လက်တွေ့စမ်းချင်လို့ စကားစတာ။ တို့ဘိုးလေးက မဟုတ်တာတော့ မပြော တတ်ဘူးကွ။ ငါတစ်ယောက်တည်းလည်း မလုပ်နိုင်လို့ ပါ’

‘မင်းက ဖြစ်နိုင်တယ် ထင်လို့လား’



အေး သူပြောသလို လုပ်ကြည့်ရင် သရဲတကယ် လာမလာ သိရတာပေါ့။ လက်တွေ့မစမ်းသပ်ဘဲ မယုံဘူးလို့တော့ ဇွတ်မပြောကြနဲ့ကွာ

လူငယ်တစ်သိုက် တွေဝေသွားကြပြီ။ လူငယ်တွေဆိုတော့ စူးစမ်းလိုစိတ်က ရှိစမြဲ။ သူတို့အတွက် အထူးအဆန်းဖြစ်နေသည်။ စွန့်စားခန်းတစ်ခုလို မြင်လာကြ၏။ ကျော်မောင်က တက်တက်ကြွကြွ ဆိုလာသည်။

ကောင်းပြီလေ။ သီအိုရီနဲ့ လက်တွေ့ပေါ့ကွာ။ မင်းက သီအိုရီကိုသိတယ်။ တို့က လက်တွေ့ကွင်းဆင်းကြတာပေါ့

အားလုံး စိတ်ဝမ်းညီသွားကြသည်။ တစ္ဆေသရဲကို သူတို့မကြောက်ပါ။ သင်္ချိုင်းမြေပုံတို့ကြားဖြတ်ပြီး အချိန်မတော် မြို့တက် ပွဲကြည့်ဖူးသည်။ ပဲခူးရိုးမတောင်ခြေသစ်ဝါးခုတ်ကြပြီဆိုလျှင်လည်း တောထဲတောင်ထဲ တစ်ညလုံး လှည်းမောင်းနှင်ခဲ့ဖူးသည်။ တောခြောက်တာလည်း ကြုံဖူးခဲ့ပါ၏။ ပရလောကသားတို့နှင့် သူတို့မစိမ်းဟု ထင်ကြ၏။

ဖိုးချစ် လိုအပ်တာတွေ ကြိုတင်ပြင်ကွာ။ မင်းချိန်း တဲ့နေ့ ချိန်းတဲ့နေရာ တို့လာခဲ့မယ်။ ဘယ့်နယ်လဲ

ဟုတ်ပြီ။ မင်းတို့ ပါလာပြီဆိုတော့ ငါလည်း အားရှိတယ်ကွာ။ ခုလာမယ့် လကွယ်နေ့ည သန်းခေါင်ကျော် တို့ရွာသင်္ချိုင်းနံဘေးက ချောင်းသောင်ပြင်မှာ ဆုံကြမယ်



ဓာတ်မီးကို သဲခုံပေါ် ချဖွင့်ထားကွာ။ ဒီအလင်းရောင်နဲ့ မြင်နိုင်ပါတယ်

ချိန်းဆိုထားသည့် သုံးဆယ်ချောင်းအတွင်း သဲသောင်ခုံပေါ်တွင် သရဲခေါ်ရန် ပြင်ဆင်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။ လကွယ်ညဆိုသော်လည်း မိုးသားကင်းစင်နေ၏။ မှုန်ပျံပျံကြွယ်ရောင်လေးတို့၏ လင်းအားဖြောင့်ကျင်သာရှိသည်။ ချောင်းကမ်းပါးတစ်လျှောက် ထူထပ်ရှည်လျားသည့် ကိုင်းတောကြီးက ရွာသုသာန်နှင့် သူတို့လူသိုက်ကို ခြားထားသည်။ သုံးဆယ်ချောင်းက တောင်ကျချောင်းဖြစ်သည်မို့ မိုးကုန်လျှင် ရေမလာတော့။ ချောင်းအလယ်ကြောမှာသာ ရေစီးကြောင်းမျှင်မျှင်လေး စီးဆင်းနေ၏။

တို့အထဲက တစ်ယောက်ယောက် လက်လှုပ်ရင် စားပွဲက လှုပ်သွားမှာပဲ။ ဒါဆိုရင် သရဲလာတယ်။ မလာ

ဘူးဆိုတာ ဘယ်သိတော့မလဲ

ချက်ကြီးစကားကြောင့် အားလုံး နှုတ်ဆိတ်သွားသည်။ သည်အချက် သူတို့ မစဉ်းစားမိခဲ့ပါ။ ဖိုးချစ်ကလည်း ဘိုးလေး နည်းစနစ်အတိုင်း ပြင်ဆင်နေခြင်းဖြစ်၏။

ဟုတ်တယ်ကွ၊ သေချာအောင် စားပွဲပေါ် လက်မတင်ဘဲ ဘေးက ဝိုင်းထိုင်ပြီး ခေါ်ကြည့်ရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်

အစီအစဉ်က တစ်မျိုးဖြစ်သွားသည်။ မူလက ခြေလေးချောင်းပါ ထမင်းစားပွဲငယ်တစ်လုံးကို ညီညာသော သဲနန်းမြေပေါ်တွင် ချထားပြီး စားပွဲဝိုင်း၏ ထောင့်ဖြစ်ခြေထောက်နှစ်ချောင်းအောက်၌ သစ်သားခုံဖိနပ် တစ်ဖက်စီကို မှောက်ခုံအနေအထား ခုထားလိုက်သည်။ စားပွဲမျက်နှာပြင်အောက်တွင် နွားခြုံလေးတစ်လုံး ဆွဲထားပြီးသည်။ စားပွဲခြေထောက် နှစ်ချောင်းက ဖိနပ်ခွံ၍ ကျန်နှစ်ချောင်းက အောက်ခံမြေသားနှင့် လွတ်နေသည်။ လက်ညှိုးတစ်ချောင်း ခပ်တင်းတင်းထောက်ရုံနှင့် စားပွဲငယ်လှုပ်ခါပြီး နွားခြုံလေး အသံမြည်လာမည် ဖြစ်၏။

အရေးပါသည့်အချက်က စားပွဲငယ်ကို ဝိုင်းထိုင်ပြီး အလယ်ကောင်တွင် လူငါးယောက် လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်မှောက်ကာ ထိထားရသည်။ လက်လှုပ်၍မရပါ။ ဤနည်းဖြင့် သရဲခေါ်ကြမည်။ တစ်ဦးဦးက လက်လှုပ်လိုက်လျှင် စားပွဲငယ်လှုပ်နိုင်သည်။ လူ့အသားကို ခြင်လက်ကိုက်လျှင်လည်း အငြိမ်နေမည်မဟုတ်။ စားပွဲလှုပ်၍ စားပွဲက ခြင်သံမြည်နိုင်သည်။ သို့ဖြစ်လျှင် သရဲလာသည်။ မလာသည့်မရောတော့။ သူတို့ စွန့်စားခန်း ရင်ခုန်မည်မဟုတ်။

မင်းတို့ပြောတာ သဘာဝကျတယ်။ တို့တစ်လှူဝိုင်းထိုင်ကြမယ်။ စားပွဲပေါ် လက်မတင်ကြနဲ့တော့

သရဲခေါ်ရာတွင် ကန်တော့ပွဲမတင်ရ။ ကွမ်း၊ ဆေးထုံး၊ နို့သာတိုင် မလို။ သရဲရောက်၊မရောက် သိရန်အစနစ်တကျ ပြင်ဆင်ရန်လိုသည်။ သရဲရောက်လာသည့်မလာသည်ကို စားပွဲလှုပ်၊မလှုပ်က အဓိကဖြစ်၏။ စားပွဲကို လှုပ်ပြရမည့်သူမှာ ရောက်လာသောသရဲသာဖြစ်သည်။ စားပွဲလှုပ်သည်နှင့် နွားခြုံသံ မြည်လာမည်။ ညဘက်အမှောင်ထုအတွင်း သိသာအောင် နွားခြုံလေး ဆွဲခြင်း ဖြစ်၏။

အားလုံး အဆင်သင့်ဖြစ်ရင် ငါ သရဲခေါ်လိုက်



မယ်။ တစ်ယောက်မှ စကားမပြောကြနဲ့။ စားပွဲကိုလည်း မထိကြနဲ့ကွာ။ ဓာတ်မီးပိတ်လိုက်တော့'

ဖိုးချစ်က သူတို့အကြံပြုချက်ကို လက်ခံလိုက်ပြီး ဝိညာဉ်ခေါ်ရန် ဟန်ပြင်တော့၏။ သူတို့အားလုံး ရင် တဒိတ်ဒိတ်ခုန်နေကြပြီ။ အသက်ရှူသံပင် ကြားရမတတ် တိတ်ဆိတ်နေကြ၏။ ဆောင်းည၏ မြောက်ပြန်လေ ကြောင့် ကမ်းပါးအစပ်ရှိ ကိုင်းပင်တို့ တရံရှဲအော်မြည်ရင်း ယိမ်းခါနေသည်။ သင်္ချိုင်းမြေပေါ်ရှိ ကုက္ကို၊ လက်ပံပင် ကိုင်းတံရှည်ကြီးတို့က ကိုင်းတောကိုဖြတ်၍ သူတို့ရှိရာ တရွေ့ရွေ့လာနေသယောင် ထင်ရ၏။

'သင်္ချိုင်းစောင့် နယ်ရှင်ကြီးခင်ဗျာ.. သင်ပိုင်ဆိုင် သည့် နယ်မြေအတွင်းက ဝိညာဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကို ခေါ်ယူ လိုပါတယ်။ ခွင့်ပြုပေးပါခင်ဗျား။ စေလွှတ်ပေးပါခင်ဗျား'

ဖိုးချစ်က သူတိုးလေး မှာခဲ့သည့်အတိုင်း ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ခွင့်ပန်လိုက်၏။ သင်္ချိုင်းမည်သူပိုင်သည်ကို မသိရသည့်တိုင် ထုံးစံအရ ခွင့်ပန်ရခြင်းဖြစ်သည်။ အသံ တုန်တုန်ယင်ယင်နှင့် မရဲတရဲခေါ်သံမှန်း သိသာလှ၏။ ဖိုးချစ် ခေတ္တမျှ စောင့်ဆိုင်းလိုက်၏။ ကွမ်းတစ်ယာညက် ခန့် ကြာသွားပြီ။

'ဤဒေသဝန်းကျင်မှ ဝိညာဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ကျွန်ုပ် တို့ ရှိရာသို့ အမြန်လာပါလော့။ အမြန်လာပါလော့'

ခေါ်သံဆုံးပြီး မကြာလိုက်ပါ။ ဆောင်းညချမ်းအေးမှု နှင့်မတူသော အအေးလှိုင်းကြီးက ဝိုင်းသလို ခံစားလိုက် ကြရ၏။ လူသေတို့လားရာ ဆေးရုံရေခဲတိုက်အတွင်းက အေးပုံမျိုး။ ကျောချမ်းသလို ကြက်သီးထသလို ဖြစ်လာ ကြ၏။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး လှုပ်မရသလို ဖြစ်သွားသည်။

သည်အခိုက် ကမ်းပါးထက်သုသာန်ဆီမှ ခွေးအူသံ တို့ ပေါ်ထွက်လာသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ကိုင်းတော ထဲသို့ တစ်စုံတစ်ဦး တိုးဝှေ့လာသံမျိုး ကြားနေရ၏။ တစ္ဆေသရဲ မကြောက်ဟု ကြွေးကြော်ခဲ့ကြသူတွေ ကြောက် ခွေးတုန်လာကြပြီ။

ဆရာကြီးဖိုးချစ်ကိုယ်တိုင် ဟန်ကိုယ့်ဖို့ လေသံဖြင့်- 'အသင်ဝိညာဉ်ပုဂ္ဂိုလ်.. သင်ရောက်ပြီဆိုလျှင် စားပွဲ ကို လှုပ်ပြပါ'

'ချွင်..ချွင်..ချွင်' သူတို့ဝိုင်းထိုင်နေသည့် စားပွဲငယ်မှ ခြုံသံလေးမြည်

လာ၏။ သူတို့မျက်စိရှေ့ရှိ စားပွဲကိုသာ စူးစိုက်ကြည့်နေ ကြသည်။ ပရလောကသား၏ အရိပ်အယောင်ပင် မမြင် ကြရချေ။ စားပွဲငယ်လှုပ်သွားပုံ၊ ခြုံသံလေးမြည်ပုံကိုသာ အနီးကပ်မြင်နေ ကြားနေရ၏။ သရဲရောက်နေတာ သေ ချာနေပြီ။ သန်းဇော်က ဖိုးချစ်နားနားကပ်၍ တီးတိုးပြော လိုက်သည်။

ဖိုးချစ်က သဘောပေါက်ဟန်ဖြင့် ခေါင်းညိတ်လိုက် ပြီး-

'အသင်ဝိညာဉ်.. ယောက်ျားလား၊ မိန်းမလား။ ယောက်ျားဆိုလျှင် သုံးချက်၊ မိန်းမဆိုလျှင် နှစ်ချက် လှုပ်ပြပါ'

ခြုံသံလေးနှစ်ချက်မြည်သွား၏။ လူငယ်တစ်သိုက် စိတ်ဝင်စားလာကြသည်။ ဝိညာဉ်က မိန်းမဆိုတော့ တစ် မျိုးတစ်မည် သိချင်လာကြ၏။

'အသင်ဝိညာဉ်.. အပျိုလား၊ အအိုလား။ အပျိုဆိုရင် နှစ်ချက် လှုပ်ပြပါ'

'ချွင်..ချွင်'

ခြုံသံက နှစ်ချက်လှုပ်သွားသည်။ အပျိုဆိုတော့ ငယ်သူဖြစ်ရမည်။ ဆက်ပြီး စပ်စပ်စုစုမေးကြတော့သည်။ ကျောင်းနေဖူးလား၊ ဘယ်ကျောင်းမှာ နေခဲ့တာလဲ။ ဘယ် သင်္ချိုင်းက လာခဲ့တာလဲ စသည့်စသည့်အချက်များ စိတ် ကူးတည့်ရာ မေးနေကြသည်။ ဝိညာဉ်က စားပွဲလှုပ် ခြုံသံပေးပြီး ပြန်ဖြေသည်။ အေးခဲနေသည့် သူတို့ခန္ဓာ ကိုယ်ကို သတိမရကြတော့ပါ။ ဝိညာဉ်မိန်းကလေးနှင့် သူတို့လူငယ်အဖွဲ့ မေးလိုက် ဖြေလိုက်နှင့် ရင်းနှီးသလို ခံစားလာရ၏။ ကြောက်စိတ်ပင် မှေ့သလိုဖြစ်သွားပြီး ပျော်သလို ဖြစ်လာသည်။ သည်လိုနှင့် အချိန်အတော်လင့် လာခဲ့ချေပြီ။

'သူငယ်ချင်းသန်းဇော် သူချစ်တဲ့မိန်းမနဲ့ ရမှာလား။ ရမယ်ဆိုရင် ငါးချက်လှုပ်ပြပါ'

ဖိုးချစ်က အပျော်သဘော မေးလိုက်သည်။ ဝိညာဉ် ပြန်မဖြေပါ။ ဝိညာဉ်က ဗေဒင်ဆရာ မဟုတ်တော့ မဖြေ နိုင်ဘူး ထင်ပါရဲ့။ မေးမိတာ ခွင့်လွှတ်ပါ။ ဖိုးချစ်စိတ်ထဲ က တောင်းပန်လိုက်သည်။

ခြုံသံလေး ခေတ္တငြိမ်သက်နေရာမှ ခပ်ကြမ်းကြမ်း မြည်လာ၏။ စားပွဲငယ်တစ်ခုလုံး ပုံမှန်လှုပ်ခါနေခြင်း

တုတ်။ အဆက်မပြတ် လှုပ်ခါပြရင်း စားပွဲခုံငယ်လေး
မိန်းထိုးမှောက်လန် ဖြစ်သွားသည်။ အကောင်အထည်
ခွဲခွဲရတ် ငိုညည်းသံကြီး ကြားလာရ၏။ အနီးရှိ ကိုင်း
ကတစ်ခုလုံး လေမတိုက်ဘဲ တဟည်းဟည်း မြည်သံ
အတူ ယိမ်းထိုးလှုပ်ခါနေ၏။

‘ဟ...ဟ...ဘာဖြစ်တာလဲဟ’

မထင်မှတ်ဘဲ အခြေအနေက ကြောက်စရာဖြစ်လာ
သည်။ ကျော်မောင် အလန်တကြားအော်ဟစ်ရင်း ထခုန်
သည်။ အချိန်တိုလေးအတွင်း ပြောင်းလဲလာသည့်အဖြစ်က
ကယ့်ကို ထိတ်လန့်စရာ။ အားလုံး ဝရန်းသုန်းကားဖြစ်
နေတော့၏။ ယူလာသည့် ပစ္စည်းများကိုပင် မသယ်နိုင်
တော့ဘဲ သောင်ပြင်ကိုဖြတ်ပြီး ရွာဘက်ဆီသို့ ပြေး
သည်။ ရွာနှင့် သုသာန်က မိုင်ဝက်ခန့် ဝေးသည်။
ယိမ်းထိုးတွေကို ဖြတ်ကျော်နင်းပြေးကြရင်း နောက်
ကံဆီမှအသံကြောင့် သူတို့ခြေလှမ်းတို့ တုံ့ခနဲဖြစ်သွား
၏။

‘နေ...နေကြပါဦး၊ ငါ့ကို သရဲဆွဲထားတယ်။ လှုပ်
ပါဦး’

‘ဒါ...ဒါ...သန်းဇော်အသံကွ။ ဘာဖြစ်နေတာလဲ
ဒီဘူး’

အသံကြားရာ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ သူတို့နှင့် ဝါး
ငါးငါးပြန်လောက်အကွာမှာ သန်းဇော်ကို မြင်လိုက်ကြရ
ညအမှောင် ကြယ်ရောင်အောက်ဆိုပေမယ့် ထင်ထင်
ရှား မြင်နေရသည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်နှင့် တွန်းထိုး
ကန်နေသည့်ပုံစံ။ သူတို့အမြင်ကတော့ နှစ်ယောက်
တတ်။ သန်းဇော်တစ်ယောက်တည်း ရုန်းကန်တွန်းဖယ်
ပုံမျိုး ဖြစ်နေ၏။

‘ဟာ...ဒီကောင်ကို သရဲဆွဲနေတာ ဖြစ်ရမယ်’
အဖြစ်အပျက်က ခဏမျှသာ။ မြန်လိုက်သည့်ဖြစ်
။ သူငယ်ချင်းဇောနှင့် ကြောက်စိတ်တွေ ပျောက်သွား
။ သန်းဇော်ရှိရာ အပြေးဝိုင်းလာကြ၏။

‘ငါ့ကို လွှတ်စမ်း၊ လွှတ်...လွှတ်’
သန်းဇော် စကားမဆုံးလိုက်ပါ။ ဖိုးချစ်တို့လူစု အနား
ကတော့ လယ်ကန်သင်းပေါ် ခွေလဲကျသွားတော့
။



မြင်ကွင်းက ဝေဝါးလှ၏။ မြူခြေရစ်ဝိုင်း ရှုတိုင်း
ရယ်မှ မမြင်ရသည့်အနေအထား။ လေနှင့်အတူ လွင့်ပျံလာ
သော အခိုးအငွေ့တို့က ရစ်သိုင်းမြို့လွှမ်းနေ၏။ အခိုးအငွေ့
ကြားမှ စူးရှဖြာထွက်လာသည့် အလင်းတန်းတစ်ခုကို
နောက်ခံထားပြီး သတ္တဝါတစ်ကောင် သူ့ဆီ ရှေးရှုလာ
နေသည်။ တရွေ့ရွေ့ချဉ်းကပ်လာနေသည့် ခြေလှမ်းတို့
က အဆောတလျင်မဟုတ်။ လေးလေးနှင့် မှန်မှန်သာ။
တဖြည်းဖြည်း နီးကပ်လာချိန်မှာတော့ အဖြူရောင်ဝတ်စုံ
ခြုံလွှမ်းထားသည့် ခန္ဓာကိုယ်ကို မြင်လာရသည်။

‘ဘယ်သူလဲ၊ သူ ဘယ်သူလဲ’

သန်းဇော် မျက်လုံးကို ပွတ်သပ်ကြည့်ရင်း နောက်
တစ်လှမ်းဆုတ်လိုက်သည်။ နှုတ်ကလည်း တီးတိုးရေရွတ်
ရင်း နောက်ဘက်သို့ ခြေတစ်လှမ်း ရွေ့သွားပြန်၏။

‘သန်းဇော်...သန်းဇော်...နေပါဦး’

အဖြူရောင်သဏ္ဍာန်ဆီမှ အသံထွက်လာသည်။
အသံက မိန်းကလေးတစ်ဦးအသံ။ အက်တက်တက်
တတ ဝမ်းနည်းသံ။ အဝေးတစ်နေရာဆီက အသံလှိုင်း
လေး ရစ်ဝဲပြေးလာသလိုမျိုး။ သန်းဇော် ဇေဇေဝါဖြင့်
စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေမိ၏။ ကိုယ်တိုင်လည်း ဘာရယ်
မသိဘဲ နုံးချည့်အားပျော့နေသယောင် ခံစားနေရသည်။
တစ်စုံတစ်ဦးက ညှိယူဖမ်းစားသည့်နှယ် မတုန်မလှုပ်
ရပ်နေမိ၏။ သည်အသံကို ကြားဖူးသလို ထင်မိသည်။

အသံရှင်က သူနှင့် မနီးမဝေးသို့ ရောက်လာပြီး-
‘ဟင့်...ခင်မြကြည့်၊ ခင်မြကြည့်ပါလား’

သန်းဇော် မှတ်မိလိုက်ပါ၏။ သူနှင့် ကျောင်းမှာအတူ
တူဆုံတည်းခဲ့ရသည့် မိန်းမချောလေး ခင်မြကြည့်။ မျက်
နှာလေးက ညှိုးရော်နှမ်းလှနေပုံရသည်။ ရီဝေဝမ်းနည်းနေ
ဟန်ဖြင့် သန်းဇော်ကို ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ရပ်ကြည့်နေသည်။
ရှေ့ကို ဆက်တိုးမလာတော့။

သူမ ညာလက်လေးကို ကမ်းလင့်လိုက်ပြီး-
‘သန်းဇော်ရယ်...ငါ့ကို မေ့သွားပြီလားဟင်’

သန်းဇော် မမေ့ပါ။ နှလုံးသားမှာ အမှတ်ထင်ထင်
ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် မိန်းကလေး။ သုံးဆယ်တန်းမြင့်ကျောင်း
နဝမတန်းမှာ အတန်းတူ ဘာသာတူ တစ်ခန်းတည်း
သင်ခဲ့ကြ၏။ သန်းဇော်က တောသားဆိုပေမယ့် အသား
လတ်လတ်၊ နှုတ်ပေါ်ပေါ်၊ မျက်ခုံးထင်းထင်း၊ အရောင်

ရှည်ရှည်
သုံးဆယ်
ပေါ်ရှိ
သူတို့
မို့ စိတ်
ဧည့်တွင်
ပွင့်လင်
နားလည်
မတိုင်မီ
...
သ
စူးဝင်သူ
အလွှား
သည့် ပါ
ကို မွေး
ချစ်သူလို
ခဲ့ရသည်။
မကြေညာ
အဝေးမှ
‘နင့်
ရယ်’
ခုတေ
ဘဝခြားခဲ့
နေဆဲ။ မ
ယောက်
ဘာလကို
နှလုံးသား
ရသည့်အ
‘နင့်နဲ့
နဲ့’
ဘယ်
သတိရပြီး
နဲ့ အတူ
ဝိညာဉ်
သန်းဇော်
ဘာမှ ကြေ

ရှည်ရှည် ယောက်ျားချောတစ်ယောက်။ ခင်မြကြည်က သုံးဆယ်အရှေ့ မရမ်းအင်းရွာက ရှမ်းဗမာမလေး။ မြို့ပေါ်ရှိ ဒေါ်လေးအိမ်တွင် တည်းခိုပြီး ကျောင်းတက်နေသူ။ သူတို့နှစ်ဦး အချစ်လိပ်ပြာငယ်လေး လူးလွန်စွာအရွယ်တွေ မို့ စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့ကြဖူးသည်။ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး သံယောဇဉ်တွယ်တာခဲ့ကြ၏။ မစွန့်စားရဲသူက သန်းဇော်ပါ။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း မကြေညာကြသော်လည်း နှလုံးသားချင်း နားလည်ခဲ့ကြ၏။ အတန်းတင်စာမေးပွဲကြီး ဖြေဆိုရက် မတိုင်မီတစ်နေ့။ သည်တစ်နေ့ကို သန်းဇော် မမေ့နိုင်ခဲ့။

‘ခင်မြကြည် အစာအိမ်ရောဂါနဲ့ ဆေးရုံမှာ ဆုံးပြီ’ သတင်းဆိုးက သန်းဇော်ရင်ကို နှစ်နှစ်ကျူးကျူး စူးဝင်သွားသည်။ ခင်မြကြည်ရှိရာ ဆေးရုံသို့ အပြေးအသွား ရောက်ခဲ့ပါ၏။ အသက်ဝိညာဉ် ကင်းမဲ့နေပြီဖြစ်သည့် ပါးအိန္ဒိန်မျက်နှာလေးပင် မမြင်လိုက်ရ။ အလောင်းကို မွေးရာဇာတိမြေ မရမ်းအင်းကို ပြန်ယူသွားကြပြီ။ ချစ်သူလိုလို သူငယ်ချင်းလိုလို အံ့ပုံးချစ်ဘဝနှင့် ကျန်ရစ်ခဲ့ရသည်။ တိတ်တခိုးတွယ်တာခဲ့ရသည်မို့ လူသိရှင်ကြား မကြေညာရဲသည့်အဖြစ်။ ခင်မြကြည် သပြီဟ်သည့်နေ့က အဝေးမှပင် မုန်းဆံတောင်းပန်ခဲ့ရ၏။

‘နင့်ဆီ မလာနိုင်ခဲ့တာကို ခွင့်လွှတ်ပါ ခင်မြကြည်ရယ်’

ခုတော့ သူ့ရှေ့မှာ ခင်မြကြည် ရောက်နေပြီလေ။ ဘဝခြားခဲ့ပြီဆိုသည့်တိုင် မိန်းကလေးက သူ့ကို စွဲလမ်းနေဆဲ။ မယုံကြည်နိုင်ပါ။ သူ့အသိက ခင်မြကြည်တစ်ယောက် မရှိတော့ပြီကို မှတ်မိနေ၏။ ဆယ်နှစ်နီးပါး ဘာလကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့သည့် အချိန်အတွင်း သန်းဇော်လုံးသားဝေဒနာ ပြေပျောက်ခဲ့ပါပြီ။ ဘယ်လိုမှ စဉ်းစားရဲသည့်အဖြစ်။

‘နင့်နဲ့ငါ ဘဝခြားနေပြီလေ။ ငါ့ကို မနှောင့်ယှက်နဲ့’

‘ဘယ်ရမလဲ သန်းဇော်၊ ငါလေ ဆေးရုံမှာ နင့်ကို ခေါ်ရပြီး သေခဲ့တာ။ နင့်တို့ခေါ်လို့ ငါလာခဲ့တာလေ။ အတူလိုက်ခဲ့ပါနော်’

ဝိညာဉ်မလေး၏ ဝတ်ရုံဖြူစတိုက် လေယူရာလွင့်ပါး သန်းဇော်ရှိရာ တစ်ဟုန်ထိုးပြေးလာသည်။ သန်းဇော်အမှ ကြောက်လန့်တကြား အော်ဟစ်လိုက်မိသည်။

‘မလာနဲ့...နင် ငါ့ဆီ မလာနဲ့’



‘မလာနဲ့...နင် ငါ့ဆီမလာနဲ့’

‘သန်းဇော်...သူငယ်ချင်း၊ သတိရလာပြီလား။ မင်းဘာတွေအော်နေတာလဲ’

ဖိုးချစ်တို့လူသိုက် သန်းဇော်နံ့ဘေးတွင် ဝိုင်းအုံရင်းကသောကမျော မေးလိုက်ကြသည်။ သူတို့အဖြစ်က တစ်ရွာလုံး ဩချယူရသည်ထိ နာမည်ကြီးသွားခဲ့သည်။ ဝိညာဉ်ခေါ်ပြီးအပြန် လမ်းမှာပင် သန်းဇော်ကို လယ်ကွင်းထဲက ထမ်းယူလာခဲ့ရ၏။ မိုးလင်းချိန်ထိ သတိမရသေး။ ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်ကိုပင့်၍ အဖြစ်အပျက်ကို လျှောက်ထားရတော့သည်။

‘သန်းဇော်ကို ထမ်းခေါ်လာတုန်းက ခြံပြင်ဘက်မှာ သရဲဖြူဖြူတစ်ကောင် ရပ်နေတာကို တပည့်တော် မြင်လိုက်ရတယ်ဘုရား’

သန်းဇော်အမေက ဆရာတော်ကို လျှောက်ထားလိုက်တော့ သူတို့ အံ့ဩသွားကြသည်။ ဝိညာဉ်ကောင်ကို သူတို့ မတွေ့လိုက်ရဘဲ သန်းဇော်အမေ မြင်ရသည်က ထူးဆန်းနေ၏။

ဆရာတော်က ခြံပြင်ဘက်ကို တစ်ချက်စူးစိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး-

‘ဒါယကာမလေး ပြန်ပါတော့။ ဘုန်းကြီး မေတ္တာရပ်ခံပါတယ်။ မင်းနေရာ မင်းပြန်ပါတော့’

ဆရာတော်နှုတ်မြွက်သံကြောင့် အားလုံး ခြံပြင်ဘက်ကို ကြည့်လိုက်ကြသည်။ သူတို့ ဘာမျှမတွေ့ကြရပါ။ ဆရာတော်က မေတ္တာဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းအားထုတ်နေသည့် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ဖြစ်၏။ ပယောဂကုသည်တော့ မဟုတ်။ မမြင်နိုင်၊ မမြင်အပ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် ပတ်သက်လျှင်မူ တတ်စွမ်းသမျှ စောင့်ရှောက်ပေးလေ့ရှိပေသည်။ သီလ၊ သိက္ခာ၊ သမာဓိစွမ်းအား မြင့်မားသည့် အလျောက် မေတ္တာဖြင့်သာ ဖယ်ရှားပေးတတ်သည်။

‘ဖိုးချစ်တို့က ရာဇဝင်တွင်အောင် လုပ်လိုက်တာကိုး။ ခြံဝက မိန်းကလေးလည်း ပြန်သွားပါပြီ။ မောင်သန်းဇော် သွေးလန့်သွားတာပါ။ သူ့မှာ ဘာအနှောင့်အဖွဲ့မှ ကပ်မနေပါဘူး။ သတိရလာမှာပါ’

ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို ရေချမ်းတော်ကပ်လှူပြီး

မေတ္တာရေစင်ဖြင့် သန်းဇော်ကို ဆရာတော် ပက်ဖျန်းပေးလိုက်သည်။

သတိပြန်ရလာလျှင် ဤရေစင်ကို တိုက်ပေးရန် မှာကြားရင်း-

“တို့လူသားတွေနဲ့ ပရလောကသားတွေ မရောယှက်ကောင်းဘူးကွယံ။ ရတနာသုံးပါးနဲ့ ကင်းကွာပြီး သီလ၊ သမာဓိ အားနည်းနေရင် အန္တရာယ်ကြီးလှပါတယ်။ နောင်ကိုလည်း အပျော်အပျက်သဘောမျိုးနဲ့ လက်တည့်မစမ်းချင်ကြပါနဲ့”

ဆရာတော်က ဆုံးမစကားမြွက်ကြားပြီး ကျောင်းသို့ ပြန်ကြွသွားသည်။ မကြာမီပင် သန်းဇော် သတိရလာသည်။ တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးစေးတို့ ရွဲနစ်နေသည်။

“ရေ...ရေပေးပါ”

ဖိုးချစ်တို့က ဖေးမ၊ ဆွဲထူရင်း ရေပေးသည်။ ရင်ထဲ ပူလောင်နေဟန်ဖြင့် ကမန်းကတန်း သောက်ချလိုက်ပြီး ခြံဝသို့ မျက်လုံးပြူးမျက်ဆန်ပြူးနှင့် လှမ်းကြည့်ကာ-

“ခင်မြကြည် ငါ့ကို လာခေါ်နေတယ်”

“ဟဲ့...သား၊ မင်း ဘာတွေပြောနေတာလဲ”

အနီးမှ မိခင်ဖြစ်သူက သန်းဇော်လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး မေးသည်။ သန်းဇော် ချက်ချင်းမဖြေနိုင်သေး။ စိုးရိမ်တကြီး ဝိုင်းအုံကြည့်နေကြသည့် သူငယ်ချင်းတွေကို တစ်ယောက်ချင်းစီ လိုက်ကြည့်နေ၏။

ပြီးမှ ကျော်မောင်ကို တစ်ချက်စူးစိုက်ကြည့်ပြီး-

“ကျော်မောင်...ခင်မြကြည် ငါ့ကို လာခေါ်နေတယ်”

“ဘယ်က ခင်မြကြည်လဲကွ”

သည်နာမည်ကို တရင်းတနီးကြားဖူးနေသည်။ မြန်းခနဲ သတိမရ။ သန်းဇော်ကို ပြန်မေးလိုက်ရသည်။

“ကျောင်းတန်းက ရှမ်းမလေးလေကွာ”

ကျော်မောင် သူ့နားကိုပင် မယုံချင်တော့။ ကျောင်းတန်းကဆုံးခဲ့သည့် သူငယ်ချင်းမလေး။ သူ့ထက် သန်းဇော်ကို ပိုပြီးတွယ်တာခင်မင်ခဲ့သည့် မိန်းကလေး။ ခင်မြကြည် လူ့ဘဝမှာ မရှိတော့တာလည်း သိသည်။ ကြာခဲ့ပြီပဲ။ ဘယ့်နှယ် ခုမှ ခင်မြကြည် လာခေါ်တယ် ဖြစ်နေတာလဲ။ မိခင်နှင့် ဖိုးချစ်တို့ သူငယ်ချင်းတွေ နားလည်နိုင်မှာ မဟုတ်။ လွမ်းမောဖွယ် မေတ္တာဖွဲ့ဇာတ်လမ်းလေးကို သူ တစ်ယောက်သာ သိခဲ့ပါ၏။

“ဘယ်လို သန်းဇော်၊ ခင်မြကြည်က မင်းကို လာခေါ်တယ် ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် ကျော်မောင်၊ ငါတို့ ပြန်ပြေးလာချိန်မှာ ငါ့ကို လာဆွဲခေါ်တာ ခင်မြကြည်ပဲ။ ငါသတိမေ့နေတုန်းက အိပ်မက်လိုလို တကယ်လိုလိုနဲ့ကွာ သူ့နောက်လိုက်ခဲ့ဖို့ ခေါ်နေတာ။ ငါတို့ခေါ်လို့ သူလာတာတဲ့။ ငါလည်း လန့်ပြီး အော်လိုက်မိတာ”

သူတို့နှစ်ဦးသာ သိခဲ့သည့် အဖြစ်လေး။ ဘေးလူတွေက သူတို့ချင်း ပြောနေသည်ကိုသာ ကြားနေရ၏။ အဓိပ္ပာယ်ကို မသိကြပါ။

သန်းဇော်မိခင်က စိတ်မရှည်ဟန်ဖြင့်-

“ဟဲ့...ကျော်မောင်၊ မင်းသူငယ်ချင်း ဘာတွေပြောနေတာလဲ။ အဒေါ်တို့ကို ရှင်းပြပါဦးကွယံ”

“ကဲ...အဒေါ်ရော သူငယ်ချင်းတွေပါသိအောင် ကွန့်တော်ပြောပြပါ့မယ်။ သန်းဇော်...မင်း အနားယူလိုက်ဦးကွာ”

ကျော်မောင်က သန်းဇော်နှင့် ခင်မြကြည်တို့ ကျောင်းတော်က ဇာတ်လမ်းလေးကို ပြန်ရှင်းပြတော့သည်။ အားလုံးက နားထောင်ရင်း တအံ့တဩဖြစ်နေကြ၏။ ယုံနိုင်စရာမရှိ။ ဖိုးချစ် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရပါသည်။

“ငါ့ကို ခွင့်လွှတ်ပါ သန်းဇော်ရာ။ ငါဆတ်ဆောင့်လိုချင်လို့ မင်းဖြစ်ရတာ။ နောက်ကို ဘယ်ဝိညာဉ်မှ မခေါ်တော့ပါဘူး”

နောက်တစ်နေ့နက်ပိုင်း ဖလန်ကုန်းရွာ ဆုတောင်းပြည့်စေတီရင်ပြင်တစ်နေရာ။ သန်းဇော်နှင့် ကျော်မောင်နှစ်ယောက်တည်း ခင်မြကြည်အတွက်ရည်မှန်းပြီး ဆွမ်းရေချမ်း၊ ပန်း၊ ဆီမီးတို့ ကပ်လှူပူဇော်ကြသည်။ နှစ်သားမှ ဝေဒနာဟောင်းတို့ အသစ်ဖြစ်လေပြီလားမသိ။

သန်းဇော်တစ်ယောက် ဆိုနှင့်ကြေကွဲ ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့်အတူ အမျှပေးဝေသံက နံနက်ခင်းလေပြည်တွင် ပေါ်လျက်-

“ခင်မြကြည်ရေ...နှင့်အတွက် ရည်မှန်းပြီး တူသိပြုပါတယ်။ ကောင်းရာဘုံဘဝရောက်အောင် သာဓုပေးပါ။ အမျှ...အမျှ...အမျှ”

ရဲနွယ်မောင်(သုံး)



(၁)

ဦးခင်မောင် ကျောင်းဝိုင်းထဲ ဝင်လိုက်သည်ဆိုလျှင် ကျောင်းတွင် မွေးထားသော ခွေးများက ဝိုင်း၍ဟောင်ကြဲလေသည်။

ခွေးဟောင်သံများ ကြားရသောအခါ ဆွမ်းချက်ဆောင်အတွင်းမှ ကပ္ပိယကြီး ဦးဖြူသီးသည် အမြန်ထွက်လာကာ ခွေးများကို မာန်မဲ၍ ခြောက်လှန့်လိုက်လေသည်။

ခွေးများ မရှိတော့သောအခါ ဦးဖြူသီးက-

“ဦးခင်မောင်ပါလား၊ ဆရာတော် ခေါ်ထားတာ ထင်တယ်”

“ဟုတ်တယ် ကပ္ပိယကြီးရဲ့၊ ဆရာတော်ခေါ်လို့ လာတာပါ”

“လာပါ၊ လာပါ။ ဆရာတော် ဆွမ်းစားပြီးလို့ ကျောင်းပေါ်မှာ ရှိပါတယ်။ တက်သွားလိုက်ပါ”

ဦးခင်မောင် ကျောင်းပေါ် ရောက်သောအခါ ဆရာတော်ကို ဝတ်ဖြည့်ပြီး-

ဘုရားပေးတဲ့ ရေ ပင်းသန့်ကျော် (ဖိကုန်း)



ဆရာတော်...တပည့်တော်ကို ခေါ်တယ်ဆိုလို့ပါ။

ဟုတ်တယ် ဒကာကြီး၊ တခြားအကြောင်းတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒကာကြီးအိမ်ရဲ့ ခေါင်းရင်းက ခြံနဲ့ အိမ်ကို ပိုင်ရှင်ဦးလူအေးက လှူသွားတာ ဒကာကြီးတို့လည်း သိပြီးပါပြီ။ ဘုန်းကြီးက ဒီက သီလရှင်ဆရာကြီး၊ ဆရာလေးတွေကို အဲဒီအိမ်မှာ ခေတ္တပြောင်းထားမလို့။ အခုနေတဲ့ သီလရှင်ကျောင်းက အမိုးတွေ မကောင်းလို့ ပြန်ပြန်မလို့လေ။ သိပ်မကြာပါဘူး။ ကျောင်းအမိုး မိုးပြီးရင် သူတို့ ပြန်လာကြမှာပါ။

မှန်ပါ။ တပည့်တော်နဲ့ ဘယ်လိုသက်ဆိုင်ပါသလဲ ဘုရား။

အဲဒါ ပြောမလို့ပေါ့။ လှူထားတဲ့အိမ်ကိုလည်း ပြန်ပြီး ပြုပြင်ရမယ်လေ။ လက်သမားတွေက အခု မအားသေးဘူး။ သွပ်တွေ၊ သစ်တွေနဲ့ တခြားလိုအပ်မယ့် ပစ္စည်းတွေတော့ ပို့ထားရမယ်။ အဲဒါ ဒကာကြီး ခေါင်းရင်းမှာ ဖြစ်လို့ အဲဒီပစ္စည်းတွေကို ဒကာကြီး မပျောက်ပျက်အောင် စောင့်ရှောက်ထားပေးပါ။

တင်ပါ့ဘုရား၊ စောင့်ရှောက်ပေးပါ့မယ်ဘုရား။

ဒါနဲ့ ဒကာကြီးခြံထဲမှာ အဝီစိတွင်း တူးမလို့ဆို

တင်ပါ့ဘုရား။ တပည့်တော်ရဲ့ခြံထဲမှာ ပန်းတွေစိုက်ပျိုးမလို့ ရေလိုနေတာနဲ့ အဝီစိတွင်း တူးမလို့ပါဘုရား။ မနက်ဖြန် ဟိုဘက်ရွာက အဝီစိတွင်းတူးတဲ့အဖွဲ့ကို ငှားထားပါတယ်ဘုရား။ မနက်ဖြန်ပဲ စတင်ပါမယ်ဘုရား။

အင်း...ရေရရင်တော့ အဆင်ပြေတာပေါ့။ ပေါပေါ သီသီလည်း သုံးရမယ်။ ပြီးတော့ ရေလှူရင်လည်း ရေအကျိုးဆယ်ပါး မဲတောင်းဘဲနဲ့ရတယ် ဒကာကြီးရဲ့။

တင်ပါ့ဘုရား။

ဒါနဲ့ ဒကာမကြီး ဒေါ်အေးတင်ရော ရိပ်သာမှာ တရားစခန်းဝင်နေတယ် ကြားတယ်။ ဘယ်နှစ်ရက်ရသွားပြီလဲ။

မှန်ပါ။ (၃)ရက်ရသွားပါပြီဘုရား။

အင်း...ကောင်းတယ်၊ ကောင်းတယ်။

ဒေါ်အေးတင်သည် ဦးခင်မောင်၏အိမ်ထဲ ဖြစ်လေသည်။ ခင်ပွန်းဆုံးပါးသွားပြီဖြစ်၍ မောင်ဖြစ်သူ ဦးခင်မောင်ကို ခေါ်ထားကာ မောင်နှမနှစ်ယောက် အတူနေကြလေသည်။ ဒေါ်အေးတင်တွင် သားကလေးတစ်ယောက်

ရှိ၍ ဆယ်တန်းတက်နေလေသည်။ ဦးခင်မောင်မှာ လူပျိုကြီး ဖြစ်၏။

ဒေါ်အေးတင်တို့သည် အိမ်ဆိုင်ကလေး ဖွင့်ထားလေသည်။ ဆန်၊ ဆီ၊ ဆား၊ ကြက်သွန်၊ ငရုတ်မှစ၍ ကုန်ခြောက်များကို စုံလင်စွာ ရောင်းချလေသည်။ ဒေါ်အေးတင် တရားစခန်းဝင်နေသဖြင့် အိမ်ဆိုင်ကို ဦးခင်မောင်မှ ရောင်းချနေရလေသည်။

သူတို့တွင် ခြံကျယ်ကြီးရှိကာ ထိုခြံကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်း၍ ပန်းမျိုးစုံစိုက်ပျိုးရန်အတွက် အဝီစိတွင်းတူးရန် ရည်ရွယ်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဆရာတော်အား ဝတ်ဖြည့်၍ ဦးခင်မောင်ပြန်ရန် ကျောင်းပေါ်မှ ဆင်းလာချိန်၌ ကျောင်းအောက်တွင် ကပ္ပိယကြီး စောင့်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ဦးခင်မောင် ပြန်တော့မလား။

ဟုတ်ကဲ့ ကပ္ပိယကြီး။

ကျွန်တော် တစ်ခုပြောမယ်။ ဦးခင်မောင် ခေါင်းရင်းက လှူထားတဲ့အိမ် ပြင်ပြီးရင် ပြောင်းနေကြမယ့် သီလရှင် ဆရာကြီး၊ ဆရာလေးတွေအတွက် အဲဒီမှာ ရေအသင့်မရှိဘူးဗျ။

ဟုတ်ကဲ့။

ဆရာတော်က ဦးခင်မောင် အဝီစိတွင်းက ရေထွင်းလာရင် အဲဒီဘက်ကိုလည်း လှူစေချင်တယ် ထင်ပါရဲ့။ ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော် ခုမှသဘောပေါက်တယ်။ စိတ်ချပါ ကပ္ပိယကြီး၊ ကျွန်တော့်တွင်းက ရေထွက်လာရင် ရေလှူပါ့မယ်။

သာဓုဗျာ...သာဓု၊ ဆရာတော်သိရင် ဝမ်းသာမှာ။

(၂)

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် အဝီစိတွင်း တူးမည့်အဖွဲ့များ ရောက်လာလေ၏။

ဦးခင်မောင်က ကန်တော့ပွဲတစ်ပွဲ စီစဉ်ပေးလေသည်။ ကန်တော့ပွဲတွင် ငှက်ပျောသီး(၃)ဖီး၊ အုန်းသီး(၃)လုံးနှင့် သပြေပန်း၊ အမွှေးတိုင်များ၊ ဖယောင်းတိုင်များ စုံလင်စွာ ပါရှိလေသည်။

အဝီစိတွင်းတူးသူများသည် လူအင်အားဖြင့် တူးကြစဉ် ဖြစ်ပြီး ခြံ၏ထောင့်များတွင် နေရာအနှံ့ တူးမည်ဖြစ်သည့် သူတို့ရွာသည် ရေရှားသောအရပ်ဖြစ်ကာ သူတို့



မနီးမဝေးတွင် အဝီစိတွင်းများ တူးထားရာ အားလုံး ပေ (၂၀၀)ကျော်ရောက်မှ ရေတွေ့လေသည်။

ထို့ကြောင့် ဦးခင်မောင်သည် သူ့ခြံတွင်း၌တူးရာ၌ ပေ(၂၀၀)ကျော်ရောက်အောင် တူးမည်ဟု စိတ်ကူးထား လေသည်။

အဝီစိတွင်း တူးသူများသည် အစပထမတွင် ခြံ၏ အိမ်ရှေ့ထောင့်တစ်ထောင့်၌ စတင်တူးမည်ဖြစ်၍ ကိရိယာတန်ဆာပလာများကို တပ်ဆင်ပြီး တူးကြလေသည်။

ပထမနေ့တွင် ပေ(၁၀၀)ခန့်ရောက်ပြီး နောက်နေ့တွင် ဆက်၍ တူးကြလေသည်။ သို့သော် ပေ(၂၅၀)ထိ ရောက် သော်လည်း ရေမတွေ့သေးချ။

ဦးခင်မောင်က -

ကဲ...နောက်တစ်နေရာပြောင်းကွာ။ ဒီနေရာ တော် လောက်ပြီ။ ဒီနေရာမှာ ဒီလောက်တူးလို့မှ မတွေ့ရင် တွေ့မှာမဟုတ်တော့ဘူး။

သို့နှင့် တူးသူများသည် ပစ္စည်းကိရိယာများကို သိမ်း ကာ နောက်တစ်နေရာ ပြောင်းကြပြန်၏။

ထိုနေရာတွင်လည်း ပေ(၂၅၀)ရောက်သည်အထိ ရေ မတွေ့သေးချေ။ ဦးခင်မောင်သည် စိတ်မပျက်ဘဲ နောက် တစ်နေရာသို့ပြောင်း၍ တူးစေပြန်၏။ အဝီစိတွင်းတူးသူ များသည် ဦးခင်မောင်၏ ဆန္ဒအတိုင်း နောက်တစ်နေရာ ပြောင်းကာ တူးကြပြန်၏။

သို့သော် ရှေ့တွင်းများအတိုင်း ပေ(၂၅၀)ရောက် သည်အထိ ရေမတွေ့သေးသဖြင့် တွင်းတူးသည့် ခေါင်း ဆောင်က -

ဦးလေး...ကျွန်တော်တို့တူးတာ (၃)တွင်းရှိသွားပြီ။ ရက်အားဖြင့်လည်း တစ်ပတ်လောက် ကြာသွားပြီ။ အခု ထိ ရေမတွေ့သေးဘူး။ ဦးလေးခြံထဲမှာ အဝီစိတွင်းတူးလို့ ခအောင်မြင်ဘူးထင်တယ်။ ကျွန်တော်တို့လည်း တခြား မှာ လက်ခံထားတဲ့နေရာတွေ ရှိသေးတယ်။ စိတ်လျှော့ လိုက်ပါတော့ဗျာ။

ဦးခင်မောင်ကိုယ်တိုင်ကလည်း စိတ်ပျက်လာပြီဖြစ် ၏။

မင်းတို့ ခဏနားချင် နားကြပါဦးကွာ။ ဦးလေး ချဉ်းစားပါဦးမယ်။ (၃)တွင်းကြီးတူးထားပြီးသားဆိုတော့ နောက်ထပ်တစ်တွင်းလောက် ထပ်တူးရရင် ရနိုင်မလား

လို့ မျှော်လင့်ရတာပဲ။

ကျွန်တော်တို့ အတွေ့အကြုံအရ ပြောရရင်တော့ (၃)တွင်းလောက်ဆို လုံလောက်ပြီ ဦးလေး။ ဒီနေရာက ရေနဲ့ တော်တော်ဝေးနေတာပဲ။

ဦးခင်မောင်သည် ရေမတွေ့ဘဲ တွင်းတူးခများ ရှင်း ပေးရမည်ဖြစ်၍ စိတ်ပျက်နေလေသည်။

ထိုစဉ်တွင် တရားစခန်းဝင်နေသော ဒေါ်အေးတင် ပြန်ရောက်လာလေသည်။

ဒေါ်အေးတင်သည် အထုပ်အပိုးများ ချလိုက်ပြီး -
မောင်လေး...ဘာတွေဖြစ်နေကြတာလဲ

အဝီစိတွင်းတူးနေတာ အစ်မ။ တူးပြီးတာ (၃)တွင်း ရှိပြီ။ ပေ(၂၅၀)စီအထိတူးတာ ရေမတွေ့လို့ စိတ်ညစ်နေ တာ။ သူတို့ တွင်းတူးတဲ့အဖွဲ့ကလည်း ဆက်မတူးချင် တော့ဘူး ဖြစ်နေတယ်။

ဒေါ်အေးတင်သည် စဉ်းစားလိုက်ပြီး -

နေကြပါဦး၊ ငါကြည့်ပါဦးမယ်

ဒေါ်အေးတင်သည် ခြံထဲတွင် ပတ်ပတ်လည်ကို ကြည့်လိုက်၏။

ဒေါ်အေးတင်သည် စိတ်ထားကောင်းသူတစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။ ဘာသာရေးကိုလည်း လိုက်စား၏။ မည် သည့်အလုပ်ကို လုပ်သည်ဖြစ်စေ ဘာသာရေးနှင့်မကင်း မကွာဘဲ လုပ်လေ့ရှိ၏။ ဈေးဝယ်သူများကိုလည်း ညှာ တာလေသည်။ သူမဆိုင်တွင် ဝယ်သူများကို မိသားစု ကဲ့သို့ သဘောထားကာ ဆက်ဆံလေ့ရှိ၏။

ထို့ကြောင့် သူတို့မောင်နှမ ရောင်းသော ကုန်စုံဆိုင် တွင် ဝယ်သူများဖြင့် မပြတ်စည်ကားလျက်ရှိ၏။ အလေး ချိန်ခွင်များ မှန်ကန်သည့်အပြင် လက်ငင်းမဝယ်နိုင်သူ များကိုလည်း အကြွေးပေးလေသည်။ အကြွေးကို မည် သည့်အခါမျှ တောင်းလေ့မရှိချေ။ ဝယ်သူများက ပေးမှ ပင် ယူလေသည်။ အမြတ်အစွန်းကိုလည်း များစွာတင် ထားခြင်းမရှိဘဲ မျှမျှတတ ရောင်းချလေသည်။ အလှူ အတန်းတွင်လည်း ရက်ရော၏။ နှမြောတွန့်တိုခြင်း မရှိ ချေ။ ထို့ကြောင့် ဒေါ်အေးတင်သည် လူချစ်လူခင်များ လေသည်။

ဦးခင်မောင်က -

*အစ်မ...ဆရာတော်က ကျွန်တော့်ကို ပြောတယ်။

ခေါင်းရင်းခြံနဲ့အိမ်ကို ဦးလူအေးက လှူသွားတာ အိမ်ကို ပြန်ပြင်ရဦးမယ်တဲ့။ ပြင်ဖို့ သစ်တွေ၊ ဝါးတွေ၊ သွပ်တွေ လည်း ရောက်နေပါပြီ။ အဲဒီပစ္စည်းတွေကို လက်သမား တွေမလာခင် ဆရာတော်အိမ်နဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်စောင့် ရှောက်နေရတယ်။ အခုတော့ လက်သမားတွေလည်း ရောက်လာပြီး ပြင်ဆင်နေပါပြီ။ အဲဒီအိမ်ကို ပြင်ပြီးရင် ကျောင်းက သီလရှင် ဆရာကြီး၊ ဆရာလေးတွေ ခဏ ပြောင်းနေကြမလို့တဲ့။ သူတို့ သီလရှင်ကျောင်းကို သွပ် တွေ ပြန်မိုးမလို့တဲ့။ အဲဒါ ကျွန်တော်တို့ ရေရရင် ရေလှူ မလို့ ရည်မှန်းထားတယ်။ ဒါကြောင့် ရေကို မတွေ့မချင်း တူးချင်တယ်။ လက်မလျှော့ချင်ဘူး”

“ကောင်းတယ် မောင်လေး၊ ကောင်းတယ်။ ရေ ထွက်လာရင် သီလရှင်တွေဆီကို အရင်လွှတ်ပေးမယ်။ ရေမရှိသူတွေကိုလည်း လှူရမယ်။ ကဲ...ရေတူးဖို့ နေရာ ရှာလိုက်ဦးမယ်”

ဒေါ်အေးတင်သည် မြေကြီးနားကပ်၍ထိုင်ကာ တစ် နေရာချင်း ကြည့်လေသည်။ မြေကြီးအနေအထား၊ မြေ ကြီးပေါ်တွင် သစ်ပင်၊ မြက်ပင်များ ပေါက်ရောက်မှုအနေ အထားတို့ကို တစ်နေရာပြီးတစ်နေရာ ကြည့်လေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် အိမ်ရှေ့ဝင်ပေါက်နား၌ သူမ စိတ် ကြိုက်နေရာကို တွေ့သွားကာ အဝီစိတွင်းတူးသူများကို လက်ယပ်ခေါ်လိုက်ပြီး-

“အဒေါ်တူးခိုင်းတဲ့ နေရာကို တူးနော် တူးလေးတို့။ အဒေါ် ဘုရားဂုဏ်တော်တွေ ရွတ်ဖတ်လိုက်ဦးမယ်။ ခဏ စောင့်နော်”

တွင်းတူးသမားများသည် ဒေါ်အေးတင် အနားတွင် ထိုင်စောင့်နေကြလေသည်။

ဒေါ်အေးတင်သည် လက်အုပ်ချီ၍ ရှေးဦးစွာ နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿကို (၃)ခေါက်ရွတ်ဆိုလေသည်။ ထိုနောက် အရဟံ အစရှိ သော ဘုရားဂုဏ်တော်(၉)ပါးကို ရွတ်ဆိုလေသည်။

ဒေါ်အေးတင်သည် ဘုရားဂုဏ်တော်များကို ရွတ်ဆို ရာတွင် ဣတိပိ သော ဘဂဝါဟူသောပါဠိကို ဂုဏ်တော် များနှင့် တွဲစပ်၍ ရွတ်ဆိုလေသည်။

ဒေါ်အေးတင်သည် အရှင်နေကာဘိဝံသ ရေးသား တော်မူသော ရတနာဂုဏ်ရည်စာအုပ်ကို အိပ်ရာတွင်ထား

ကာ ညအိပ်ရာဝင်တိုင်း ဖတ်ရှုသဖြင့် ဣတိပိသည် မိမိ ဉာဏ်ထဲမှာ ထင်လာသော အကြောင်းတစ်ခုခုကို ညွှန်ပြ သော ပါဠိ၊ သောဘဂဝါကား မြတ်စွာဘုရားကို ညွှန်ပြ သော ပါဠိဖြစ်သည်ကို သိနေလေသည်။

ထို့ကြောင့် ရွတ်ဆိုရာတွင်-

- ဣတိပိ သောဘဂဝါ အရဟံ
- ဣတိပိ သောဘဂဝါ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
- ဣတိပိ သောဘဂဝါ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော
- ဣတိပိ သောဘဂဝါ သုဂတော
- ဣတိပိ သောဘဂဝါ လောကဝိဒူ
- ဣတိပိ သောဘဂဝါ အနုတ္တရောပုရိသ ဒမ္မသာရဏီ
- ဣတိပိ သောဘဂဝါ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ
- ဣတိပိ သောဘဂဝါ ဗုဒ္ဓေါ
- ဣတိပိ သောဘဂဝါ ဘဂဝါ...ဟူ၍ ဂုဏ်တော်တစ် ပါးချင်း စိတ်ပါလက်ပါ ရွတ်ဆိုလေသည်။

ဂုဏ်တော်များရွတ်ဆိုရာ၌ ဒေါ်အေးတင်သည် ဂုဏ် တော်တစ်ပါးရွတ်ဆိုတိုင်း အဝီစိတွင်းတူးမည့် မြေနေရာ ပေါ်တွင် ညာဘက်လက်ဖြင့် စက်ဝိုင်းသဏ္ဍာန်ဝိုင်းကာ ရွတ်ဆိုလေ၏။ ဂုဏ်တော်(၉)ပါးစလုံး ရွတ်ဆိုပြီးသော အခါ သူမသည် လက်အုပ်ချီပြီး အောက်ပါအတိုင်း တိုင် တည်လေသည်။

“ဘုရားတပည့်တော်မသည် တစ်စုံတစ်ယောက် အပေါ်တွင် မကောင်းသောစိတ် မမွေးမြူခဲ့ပါ။ လူသား အားလုံးအပေါ် မေတ္တာထား၍ မေတ္တာစိတ်ဖြင့်သာ ဆက် ဆံလေ့ရှိပါသည်။ ဤမှန်သောသစ္စာစကားကြောင့် တပည့် တော်မခြံထဲတွင် တူးနေသော အဝီစိတွင်းသည် ရေကို တွေ့ရပါလို၏။ ဘုရားတပည့်တော်မ စက်ရေတွင်းတူး၍ ရေအောင်သောအခါတွင်လည်း တစ်ဦးတည်း မသုံးခဲ့ဘဲ ဝေမျှ၍ သုံးစွဲပါမည်။ အိမ်ခေါင်းရင်းမှာ လာရောက် သီတင်းသုံးကြမည့် သီလရှင် ဆရာကြီး၊ ဆရာလေးတို့ အတွက်လည်း ရေကို လှူဒါန်းပါမည်။ မဟာပထဝီမြေ ကြီးကိုစောင့်ကြပ်သော နတ်မင်းကြီးကိုလည်း တိုင်တည် ပါသည်။ သမ္မာဒေဝ နတ်ကောင်းနတ်မြတ်များကိုလည်း တိုင်တည်ပါသည်။ တပည့်တော်မ ခြံထဲမှာ ရေရရှိစေ စောင့်မ၊တော်မူကြပါဘုရား”

ထို့နောက် ဦးခင်မောင်သည် ဖန်ခွက်အတွင်း၌



နံ့သာရည်များနှင့် သပြေခက်တို့ကို ဒေါ်အေးတင်အား လာပေးရာ ဒေါ်အေးတင်က အမွှေးနံ့သာခွက်တွင် သပြေ ခက်များနှစ်၍ အရပ်လေးမျက်နှာသို့ ပက်ဖျန်းလိုက်လေ သည်။

ထို့နောက် ဒေါ်အေးတင်သည် သူမ တူးစေလိုသော နေရာတွင် တုတ်ကလေးဖြင့် စက်ဝိုင်းကလေး ဝိုင်းပေး ကာ-

ကဲ..ဒီနေရာကို တူးကြပေတော့

တွင်းတူးသမားများသည် ဒေါ်အေးတင် ပြသော နေရာတွင် ငုတ်ကလေးစိုက်၍ အမှတ်အသားပြုကာ စတင်တူးဖော်ရန် ပစ္စည်းကိရိယာကို ဆင်ကြလေ၏။

တွင်းစတူးချိန်မှစ၍ ဒေါ်အေးတင်သည် နှုတ်မှ ဘုရားဂုဏ်တော်များကို ရွတ်ကာ စောင့်ကြည့်နေလေ သည်။

(၃)

တွင်းတူးသမားများသည် ထမင်းစားချိန်၌ ခေတ္တနား ကာ ထမင်းစားပြီးသောအခါ ဆက်၍တူးကြ၏။

ညနေနေဝင်ရီတရောအချိန်ရောက်တွင် တွင်းတူး သမား တစ်ယောက်က-

အဒေါ်ရေ..ဝမ်းသာစရာပဲ။ ကျွန်တော်တို့ သဲတွေ့ ပြီဗျ

သဲထုကို တွေ့ခြင်းမှာ ရေနှင့်နီးစပ်သည့်လက္ခဏာ ရှိသဖြင့် မကြာမီ ရေတွေ့တော့မည်ဟူသောအသိဖြင့် ဝမ်း သာနေကြလေသည်။

အေး..အေး..ဆက်တူး၊ ဆက်တူး

ဒေါ်အေးတင်သည် ဘုရားဂုဏ်တော်များကို ဆက် လက်ရွတ်ဖတ်မြဲ ရွတ်ဖတ်လျက် ရှိလေသည်။

အဒေါ်ရေ..သဲ(၁၀)ပေအကျော်မှာ ရေတွေ့ပြီဗျို

ဒေါ်အေးတင်အပါအဝင် ဦးခင်မောင်နှင့် (၁၀)တန်း တက်နေရာမှ ပြန်ရောက်လာသော ဒေါ်အေးတင်၏သား ဖြစ်သူအပါအဝင် ရေတွင်းတူးသမားအားလုံးသည် ဝမ်း သာအားရဖြင့် ပျော်မြူးနေကြလေသည်။

ဒါနဲ့ ပေဘယ်လောက်မှာ တွေ့သလဲကွယ့်

ပေ(၈၀)မှာ သဲတွေ့တာ အဒေါ်။ သဲကို (၁၀)ပေ တူးလိုက်တော့ ရေတွေ့တာပဲ

*ပင်ပန်းရကျိုးနပ်ကြပြီပေါ့ကွယ်။ ကဲ..ကဲ..ရေတွေ့

ပြီဆိုတော့ မင်းတို့ လုပ်စရာရှိတာ ဆက်လုပ်ကြတော့။ အဒေါ်တော့ ဆရာတော်ကို သွားလျှောက်လိုက်ဦးမယ်*

ဒေါ်အေးတင်သည် သူ့သားကလေးအား အဖော်ခေါ် ကာ ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ထွက်သွားလေသည်။

ရေတွေ့ပြီဖြစ်၍ တွင်းတူးသမားများသည် တွင်းတူး သည့်ပိုက်များကို ပြန်ချွတ်ခြင်း၊ ပိုက်အသစ်ထည့်ခြင်း စသည်တို့ကို ဆောင်ရွက်ကြသကဲ့သို့ ဦးခင်မောင်က လည်း ရေတင်ရန်အတွက် ရေစုပ်စက်တစ်လုံးနှင့် လိုအပ် သည့် ပစ္စည်းများကို အပြေးဝယ်ယူလေသည်။ ရေတွင်း တူးသမား တစ်ဦးက ပြောလေသည်။

ဒီနေရာမှာ ပေ(၂၀၀)ကျော်တာတောင် ရေတွေ့ချင် မှတွေ့တာ၊ ဒီခြံထဲမှာပဲ ပေ(၂၅၀)နဲ့ (၃)တွင်းတူးပြီးပြီ လေး ဘယ်မှာ ရေတွေ့လို့လဲ။ တွေ့မယ့်တွေ့တော့လည်း ပေ(၈၀)နဲ့တွေ့တယ်။ အင်မတန်ကံကောင်းတာပဲ။ ဘုရား ပေးတဲ့ ရေလို့သာ ပြောလိုက်ချင်တော့တယ်။ အဒေါ် ဘုရားဂုဏ်တော်တွေ ရွတ်တာကလည်း စိတ်ကြည်နူးဖို့ ကောင်းလိုက်တာ

ထို့နောက် ထွက်လာသောရေကို သောက်ကြည့်ကြ လေသည်။

ရေက ပြာလဲ့လဲ့ကလေးရယ်၊ ရေချိပ်။ သောက် လို့လည်း ရတယ်

(၄)

နောက်(၂)ရက်ခန့် ကြာသောအခါ ခေါင်းရင်းမှ အဆောက်အအုံမှာလည်း ပြင်ဆင်ပြီးဖြစ်၍ ကျောင်းအဖြစ် ခေတ္တအသုံးပြုရန် သီလရှင် ဆရာကြီး၊ ဆရာလေးများ ရောက်ရှိလာကြလေသည်။

ထိုအဆောက်အအုံထဲတွင် အုတ်ဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော ရေလှောင်ကန်တစ်ခုရှိရာ ဒေါ်အေးတင်တို့ခြံထဲရှိ အဝီစိ တွင်းမှ ပို့လွှတ်လိုက်သော ရေများသည် ရေပိုက်မှတစ်ဆင့် ရေကန်ထဲသို့ တဝေါဝေါဖြင့် ကျဆင်းလာလေတော့ သတည်း။

မင်းသန့်ကျော်(ဖီးကုန်း)

ကျေးဇူးတင်စကား

ဖြစ်ရပ်မှန်ကို ပြောပြသော ဒေါ်တင်တင်ဆွေကို ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

ဒေါ်မြမေသည် နံနက်ပိုင်း၌ မီးဖိုချောင်ဝင်နေရင်း
ပူမ၏မွေးရပ်ရွာကလေးဖြစ်သော ညောင်ပင်သာရွာကို
ဝတီရနေမိသည်။ တကယ်တော့ ဒေါ်မြမေသည် ညောင်
ပင်သာရွာတွင် မွေးဖွားခဲ့သူဖြစ်သည်။ အရွယ်ရောက်လာ
သာအခါ ရွာ၏ ကွမ်းတောင်ကိုင်တစ်ယောက်

နှိပ်လာလေသည်။
တစ်နေ့တွင် ရွာ၏
ခလှူပွဲသို့ ရန်ကုန်
ဆွေမျိုးများ
ပို့ပါ
တံသဖြင့်
ခလှူသို့



တုတ်ချား

တရားခမ်းသင်ခံများ၏
ကမ္ဘာ့ပြုခံရပ်ဆန်းများ

ရောက်လာခဲ့ကြလေသည်။ ရန်ကုန်မှ အလှူလာခဲ့ကြသူ
များတွင် ငွေးအောင် ဆိုသူလည်း ပါလာခဲ့၏။ ထိုအခါ
အလှူပွဲတွင် ကွမ်းတောင်ကိုင် မြမေနှင့် ဆုံတွေ့ကာ
ချစ်ကျွမ်းဝင်ခဲ့ကြပြီး နှစ်ဖက်မိဘများ၏ သဘောတူညီ
ချက်ဖြင့် ရွာတွင် မင်္ဂလာပွဲကြီး ကျင်းပခဲ့ကြသည်။
သျှောင်နောက်ဆံထုံးပါရစမြ မိမြမေလည်း ငွေးအောင်၏
မိဘများရှိရာ ရန်ကုန်သို့ လိုက်ပါသွားခဲ့လေသည်။

ခေါ်
တစ်
ကုန်
တတ်

ဂန္ထီရ

စာအုပ်
ကြည့်

ခွဲတာ
ရက်

လုပ်
ဝတ္ထု
ရုံဖန်ရုံ

ကို
တာပဲ
လေတေ
သားမလ
သေးတဲ့
သားအဝ
နိုင်မယ့်
ခေါက်ပဲ
သကြိမ်
ဆွေမျိုးသ
အေ
ဘဲ အမေ

ဒေါ်မြမေမှာ ထိုစဉ်ကတည်းက ရွာသို့ တစ်ခါတစ်ခါ ခေါက်မျှ မရောက်ခဲ့ဘဲ အောင်အောင် ရှင်ပြုချိန်မှသာ တစ်ခေါက် ပြန်ရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ယခုတော့ ရန်ကုန်တွင် အနေကြာကာ သားအောင်အောင်ပင် ဘွဲ့ရပညာ တတ်တစ်ယောက် ဖြစ်နေလေပြီ။

‘အောင်အောင်ရေ..မင်းရဲ့ ဂမ္ဘီရဝတ္ထုတစ်ပုဒ် ဒီလ ဂမ္ဘီရမဂ္ဂဇင်းမှာ ပါလာတယ်ဟေ့’

‘ဟာ..ဟုတ်ရဲ့လားကွာ’

‘ဟုတ်ပါတယ်ကွ။ ငါ (၃၁)လမ်းထဲက မောင်လတ် စာအုပ်ဆိုင်မှာ ဂမ္ဘီရမဂ္ဂဇင်းတွေ့လို့ မာတိကာ လိုက်ဖတ် ကြည့်မိတော့ မင်းရဲ့ကလောင်နာမည် တွေ့ခဲ့တာပါကွ’

‘အင်း..မင်းက မဂ္ဂဇင်းမှာ အသေအချာ ကြည့်လာ ခဲ့တာဆိုတော့ ဟုတ်မှာပါကွ။ ငါက မြို့ထဲကို လကုန် ရက်လောက်မှ သွားထုတ်မှာလေ’

အောင်အောင်မှာ အစိုးရဌာနတစ်ခုတွင် အလုပ်ဝင် လုပ်နေရင်း စာပေဝါသနာပါသဖြင့် ဆောင်းပါးများ၊ ဂမ္ဘီရ ဝတ္ထုတိုများ ရေးသားပြီး မဂ္ဂဇင်းတိုက်များသို့ ပေးပို့ခဲ့၏။ ရံဖန်ရံခါ သူ့ဝတ္ထုစာမူများ ပါလာတတ်လေသည်။



‘သားတို့ အလုပ်ဌာနက သင်္ကြန်ပိတ်ရက်မှာ ဘယ် ကို ခရီးထွက်ဖို့ရှိလဲ သားရေ’

‘ဟဲ့..ချောင်းသာကို ဌာနက လိုက်ပို့ပေးမယ် ပြော တာပဲ အမေရယ်။ သားက ချောင်းသာကို ရောက်ဖူးနေ လေတော့ မလိုက်ချင်ဘူး အမေရာ’

‘မလိုက်မနေရမဟုတ်ဘူး မဟုတ်လား သားရယ်။ သားမလိုက်ချင်လည်း နေရစ်ခဲ့ရင် ရတာပဲမဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ် အမေ။ သားက တခြားမရောက်ဖူး သေးတဲ့ နေရာဒေသတွေကို သွားချင်တာ အမေရဲ့။ ဒါမှ သားအတွက် ဗဟုသုတအသစ်အဆန်းတွေရပြီး စာရေး နိုင်မယ့် ဇာတ်လမ်းတွေလည်း ရနိုင်မှာပဲ အမေရာ’

‘ဒီလိုဆိုရင် သား ကိုရင်ဝတ်တုန်းက ရွာကို တစ် ခေါက်ပဲ ရောက်ဖူးခဲ့တာ မဟုတ်လားကွယဲ့။ ဒီတော့ သင်္ကြန်ပိတ်ရက်မှာ သား ရွာကိုသွားလည်ပါလား။ ရွာက ဆွေမျိုးသားချင်းတွေနဲ့လည်း တွေ့ရတာပေါ့ကွယ်’

အောင်အောင်ကို ရှင်ပြုပေးစဉ်က ရန်ကုန်တွင် မပြု သဲ အမေ၏မွေးရပ်မြေ သောင်ပင်သာတွင်လာ၍ ရှင်ပြု

ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က အောင်အောင်မှာ အသက် ကိုးနှစ်သားလောက်သာပင် ရှိနေသေးသည်။ ထိုစဉ်က တည်းက ရွာသို့ မရောက်ခဲ့သည်မှာ ယနေ့တိုင်ပင် ဖြစ် သည်။

‘အမေအကြံပေးတာ ကောင်းတယ် အမေ။ သားက ရှင်ပြုစဉ်ကသာ ရွာကို တစ်ခေါက်ပဲ ရောက်ဖူးခဲ့တာဆို တော့ သင်္ကြန်တွင်းမှာ ရွာကိုပဲ သွားလည်တော့မယ်ဗျာ’

‘အေး..အေး..သား ရွာကို သွားလည်မယ်ဆိုရင် တော့ မင်းရဲ့ဦးကြီးအတွက် ကန်တော့ဖို့ အမေဝယ်ပေး လိုက်မယ်လေ။ သား ရွာရောက်တော့ မင်းဦးကြီးတို့ကို ရိုရိုသေသေ ကန်တော့ပေါ့ကွယ်’

‘အမေ..သား ရွာကိုသွားလည်ရင်တော့ ချက်ချင်း ပြန်လာမှာ မဟုတ်ဘူးနော်။ သင်္ကြန်ပိတ်ရက်ပြည့်ခါနီးမှ ပြန်လာမှာဗျ’

‘ဆို..သားဦးကြီးတို့ဆီကို သွားတာပဲကွယ် သား ကြိုက်သလောက်နေပါ။ အမေ စိတ်ချပါတယ်လေ’

‘သားကတော့ ရွာရောက်ရင် သားရဲ့ ဦးကြီးတို့ကို လည်း ကန်တော့မယ်။ သားငယ်စဉ်က သင်္ကြန်ဝတ်ပေး ခဲ့တဲ့ ရွာဦးက ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတော် ဘုန်းကြီးကိုလည်း သွားပြီးကန်တော့မယ် အမေ’

‘သိပ်ကောင်းတာပေါ့ သားရယ်’

နောက်နှစ်ရက်ခန့်အကြာတွင် အောင်အောင်လည်း သူတို့၏ ရုံးသင်္ကြန်ရက်တွင် ရုံးပိတ်သွားခဲ့ပြီဖြစ်၍ အဝတ် အစားအိတ်နှင့် ကန်တော့ပစ္စည်းတချို့ ထည့်ထားသော အိတ်ကိုဆွဲ၍ အဝေးပြေးဂိတ်သို့ ထွက်လာခဲ့လေသည်။ အောင်အောင်သွားရမည့် သောင်ပင်သာရွာက ဖြူး၊ ဇေယျ ဝတီတို့၏ မြောက်ဘက်တွင် ရှိ၏။ မိုင်တိုင်(၁၁၅)ဖြစ် သော တိုးဂိတ်သို့ရောက်လျှင် ဆင်းပြီး ဆိုင်ကယ်၊ ကယ် ရီစီးကာ ဖြူးမြောက်ဘက်မှ ရန်ကုန်-မန္တလေး ကားလမ်း ဟောင်းကို လာရမည်။ ကားလမ်းဟောင်းသို့ရောက်မှ ဖြူး-တောင်ငူသို့ ပြေးဆွဲနေသော ဘတ်စ်ကားဖြင့် သောင် ပင်သာရွာဘက်သို့ စီးသွားရမည် ဖြစ်သည်။

ဟော..ရှေ့ကဟာ တိုးဂိတ်ရောက်ပြီပဲ။ ငါလည်း တိုးဂိတ်ထဲက စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ထဲဝင်ပြီး တစ်ခုခု စားဦးမယ်။ ပြီးမှ ဆိုင်ကယ်၊ ကယ်ရီစီးပြီး ရန်ကုန်- မန္တလေး ကားလမ်းဟောင်းကို စီးသွားရမှာပဲ။

‘ဟေ့..ရှမ်းခေါက်ဆွဲရသလားကွ’

‘ရပါတယ် အစ်ကို’

‘ရရင် ရှမ်းခေါက်ဆွဲတစ်ပွဲပေးကွာ။ ပြီးတော့ ကော်ဖီတစ်ခွက် ချပေးပါကွာ’

စားသောက်ပြီးသဖြင့် လမ်းဟောင်းသို့ ဆိုင်ကယ်ကယ်ရီစီး၍ လာခဲ့လေသည်။

‘မင်းတို့ ဆိုင်ကယ်၊ ကယ်ရီဆွဲတာ အဆင်ပြေရဲ့လားကွ’

‘ပြေပါတယ် အစ်ကို။ တချို့ခရီးသည်တွေက အဝေးပြေးကားနဲ့ ရန်ကုန်က တိုးဂိတ်ထိစီးလာပြီး ဇေယျဝတီကို သွားချင်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဆိုင်ကယ်၊ ကယ်ရီနဲ့ပဲ ရန်ကုန်-မန္တလေး ကားလမ်းဟောင်းကို ပို့ပေးကြတာလေ’

‘ဪ...ဒါနဲ့ မင်းတို့က လမ်းဟောင်းတင် ပို့ပေးတာလား။ ဇေယျဝတီကိုရော ပို့ပေးနိုင်မလား’

‘ရတယ်လေ အစ်ကို၊ ဇေယျဝတီအထိဆိုရင်တော့ စီးခပိုပေးရလိမ့်မယ်နော်’

‘ပေးမယ်လေကွာ။ ငါ့ကို ဇေယျဝတီအရောက်ပို့ပေးပါကွာ’

တကယ်တော့ အောင်အောင်သည် ဇေယျဝတီသို့ ရောက်လျှင် သူဆက်သွားရမည့် ညောင်ပင်သာရွာသို့ ဆိုက်ကားဖြင့် ဆက်သွားရမည် ဖြစ်သည်။



‘ဟဲ့..ဟဲ့..ဟိုက အိတ်တွေလွယ်ပြီး ခြံထဲဝင်လာတာ ဘယ်သူတုန်းဟဲ့။ ကြည့်ကြပါဦး’

‘လူရွယ်တစ်ယောက်ပဲ။ ဘယ်သူမှန်းတော့ မသိဘူး’

‘ဟင်..ဦးကြီး၊ သားကို မမှတ်မိဘူးလား။ သားက ဒေါ်မြမေရဲ့သား အောင်အောင်လေ။ ရန်ကုန်က လာခဲ့တာပဲ’

‘ဟာ..ဟုတ်လား၊ မင်းက လူပျိုကြီးဖြစ်နေတော့ ဦးကြီးတို့ မမှတ်မိတော့ဘူးလေကွာ။ မင်းငယ်ငယ်တုန်းက ရွာမှာ ကိုရင်ဝတ်သွားစဉ်က ငယ်ငယ်လေးပဲ ရှိနေသေးတာလေကွာ’

‘လာ..လာ..အိမ်ပေါ်ကို တက်ဟေ့။ မင်းမိဘတွေရော မပါဘူးလားကွယ်’

‘မပါဘူး ဦးကြီးရဲ့။ သားက ရွာကို ရှင်ပြုတုန်းက

တစ်ခေါက်ပဲ ရောက်ခဲ့ဖူးတာမို့ အခု အလုပ်ပိတ်ရက်မှာ ရွာကို အလည်လာခဲ့တာပဲ ဦးကြီးရဲ့’

‘ဒါနဲ့ မင်းရဲ့ မိဘတွေရော နေကောင်းကြတယ် မဟုတ်လား’

‘ကောင်းကြပါတယ်ခင်ဗျ’

‘ဟောဒီမှာ ဦးကြီးတို့ကို ကန်တော့ဖို့ ကန်တော့ပစ္စည်းတွေ ဝယ်ပေးလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော် ရောက်မဆိုက်ဆိုသလို ဦးကြီးတို့ကို ကန်တော့ပါရစေ’

‘အင်း..ငါ့တူကြီး ကျန်းမာချမ်းသာပါစေကွယ်။ လိုရာဆန္ဒ တစ်လုံးတစ်ဝတည်း ပြည့်စုံပါစေ။ စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်ပါနိုင်ပြီး လိုရာဆန္ဒ ပြီးပြည့်စုံနိုင်ပါစေကွယ်’

‘ဦးကြီးတို့ ပေးတဲ့ဆုနဲ့ ပြည့်ဝရပါလို၏’

‘ကဲ..ငါ့တူကြီးလည်း ကားစီးလာခဲ့ရလို့ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေရောပေါ့။ လန်းဆန်းသွားအောင် ရေချိုးလိုက်ပါလားကွယ်။ ပြီးတော့ ဦးကြီးတို့နဲ့အတူ နေ့လယ်စာအတူစားကြတာပေါ့ကွယ်’

‘အရီးလေးရေ..အရီးလေး’

‘ဟဲ့..မြခင်လား။ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲဟဲ့’

‘အရီးလေးတို့အိမ်မှာ ရန်ကုန်က အရီးလေးတို့တူ အလည်ရောက်လာတယ်ဆိုလို့ ကျွန်မ ပဲသီးသုပ်လာဖို့ ပေးတာပါ အရီးလေးရဲ့’

‘အေး..အေး..ကောင်းတာပေါ့ကွယ်’

‘ဟင်းတွေ ထည့်စားဟေ့ အောင်အောင်ရေ။ အားပါးရစားစမ်းပါကွာ’

‘စားပါတယ် ဦးကြီးရဲ့။ ဟင်းတွေက စုံနေတော့ ဘယ်ဟင်းခွက်ကို နှိုက်ရမှန်းတောင် မသိတော့ပါဘူးဗျ’

‘အေးလေကွာ၊ အိမ်ကချက်တဲ့ဟင်းအပြင် အိမ်နီးချင်းတွေကပို့ပေးတဲ့ ဟင်းတွေနဲ့ဆိုတော့ ပိုစုံသွားတော့တာပေါ့ကွာ’

‘ဟုတ်တယ် ငါ့တူကြီးရဲ့။ အရီးလေးတို့ ရွာရဲ့ထဲပဲလေ။ တစ်အိမ်အိမ်မှာ ဧည့်သည်ရောက်တယ်ကြားဆင်ဆွေမျိုးတော်တော် မတော်တော် သိသိ၊မသိသိ ကိုယ့်အိမ်မှာ ချက်တဲ့ဟင်းကို ပို့ပေးတတ်ကြတာကွယ်’

အောင်အောင်မှာ ဟင်းခွက်တွေကစုံစုံဖြင့် ထမင်းစားကောင်းခဲ့လေသည်။

‘ဒါနဲ့ ငါ့တူကြီး၊ ရွာမှာ ဘယ်လောက်ကြာကြာ



နေသွားမှာလဲ

ကျွန်တော် အလုပ်ပြန်မဝင်ရမီ လေးငါးခြောက်ရက် လောက်တော့ နေသွားမှာပါ ဦးကြီး

အေး...ကောင်းတယ်။ ရွာထဲကလည်း မင်းကို ထမင်းစားတို့၊ ရေခွေးကြမ်းသောက်တို့ လာခေါ်ကြလိမ့် မယ်ကွယ်

ဆွေမျိုးတော်တော်၊ မတော်တော် ဒီလိုပဲ ခေါ်ကျွေး ကြတာလား ဦးကြီး

ဟုတ်တယ် ငါ့တူကြီးရဲ့။ ဒီလိုတွေခေါ်ပြီး ဧည့်ခံ ဝတ်ပြုပေးတတ်ကြတာက ဦးကြီးတို့ရွာရဲ့ ဓလေ့တစ်ခုပဲ လေကွယ်

အင်း...ကျွန်တော်တို့မြို့နဲ့တော့ ကွာပါ ဦးကြီးရာ။ မြို့မှာက ကိုယ့်အိမ်နီးချင်းအိမ်မှာ ဧည့်သည်ရောက်နေ ရင်လည်း မဆိုသလို နေကြတာပဲဗျ

အေးပေါ့ကွာ။ နေရာချင်းလည်း မတူကြ၊ အစစ အရာရာ ဝယ်ခြမ်းစားသောက်နေကြရတော့ ဘယ်ဂရုစိုက် အားပါ့မလဲကွာ

ညဘက်သို့ရောက်လျှင် ရေခွေးကြမ်းသောက် လာ ခေါ်သဖြင့် အောင်အောင် လိုက်သောက်ရလေသည်။ ထို သို့ လိုက်သောက်ရင်းဖြင့် ရွာမှ လူငယ်များနှင့် ရင်းနှီး ကျွမ်းဝင်ခဲ့ရလေသည်။



ကိုအောင်အောင်...ပျင်းနေပြီလားဗျ

မပျင်းပါဘူး ငါ့ညီတို့ရာ

ညနေဘက် ရွာထဲ လျှောက်လည်ကြမယ်လေ

အင်း...ကောင်းသားပဲ။ သွားကြမယ်လေ

ငါ့ညီတို့ရွာက ရွာအလယ်မှာ ချောင်းဖြတ်စီးနေ

တာ့ ရေတော့ မခက်ကြဘူး ထင်တယ်

အိုး...မိုးနဲ့ဆောင်းမှာတော့ ရေကပေါပေမယ့် နွေ

အောက်လာရင်တော့ ချောင်းရေတွေ ခန်းခြောက်သွားလို့

အခက်အခဲရှိပါတယ်

ဟင်...ဟုတ်လား

ဒါပေမဲ့ ချောင်းထဲမှာ သဲတွင်းကလေးတွေ ထပ်တူး

ရင်တော့ ရေရပါတယ်

ဒါနဲ့ ဟိုတောင်ခြေက လှမ်းမြင်နေရတဲ့ ဘုရားစေ

တီကလေးက ထုံးဖွေးဖွေးနဲ့ သပ္ပာယ်လှတယ်နော်

အဲဒီစေတီကလေးကိုသွားရင် ဝေးသလားဗျ
သိပ်မဝေးလှပါဘူး။ ကိုအောင်အောင် သွားချင်လို့ လား။ သွားချင်ရင် လိုက်ပို့ပေးမယ်လေ

အေးဗျာ၊ ညနေဘက်မှာ နေအေးအေးနဲ့ သွားဖူးရရင် ကောင်းမယ်

အောင်အောင်နှင့် ရွာမှလူငယ်တချို့လည်း ထိုတောင် ခြေမှ ဘုရားစေတီကလေးဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့ကြလေ သည်။

အင်း...တောင်ကုန်းအမြင့်ကလေးပေါ်မှာ တည် ထားတာဆိုတော့ ဟိုးခပ်ဝေးဝေးကလှမ်းပြီး ဖူးမြင်နိုင် တာပဲ

ဒီစေတီကလေးကို ရွာက စုပြီးတည်ထားကိုးကွယ် ထားတာလားဟင်

အင်း...ဆိုပါတော့ဗျာ။ ဒါပေမဲ့ ဒီဘုရားကို စတင် ပြီး တည်ထားတာကတော့ ရဟန်းတော်တစ်ပါးကပါ။ ရွာကတော့ ဝိုင်းဝန်းကူညီပေးကြရတာပေါ့လေ

ဒီရွာဦးကျောင်းက ရဟန်းလား

မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီရဟန်းတော်အကြောင်းကို ပြော ပြရမယ်ဆိုရင် အရှည်ကြီးပဲ ကိုအောင်အောင်ရ

ဘယ်လောက်ရှည်ရှည်ဗျာ၊ ကျွန်တော် စိတ်ဝင် တစားနဲ့ နားထောင်ချင်ပါတယ်ဗျာ

ကဲ...ဒီလိုဆိုရင်လည်း ပြောပြပေးပါ့မယ်ဗျာ

အဲဒီဘုရား စပြီးတည်ခဲ့တဲ့ ရဟန်းတော်က ဒီရွာ ကျောင်းက မဟုတ်ဘူးဗျာ။ ဒီရွာရဲ့ သင်္ချိုင်းတောထဲမှာ တစ်ပါးတည်း တရားထိုင်နေတာကို ရွာထဲက လူတစ် ယောက်က အဲဒီသင်္ချိုင်းဘေးမှာ မြက်စားနေတဲ့ သူရဲ့ နွားကို သွားမောင်းရင်းနဲ့ မြင်တွေ့ခဲ့တာဗျ

ဟာ...သင်္ချိုင်းတောထဲမှာ နေရောညပါ တစ်ပါး တည်း နေခဲ့တာလား

ဟုတ်တယ်တဲ့။ အဲဒီရဟန်းက သင်္ချိုင်းတွေမှာ သု သာန်ခူတင် လိုက်ကျင့်နေခဲ့တာတဲ့လေ

အေးဗျာ၊ စိတ်ဝင်စားစရာပါပဲ။ ရှေ့ဆက်ပြောစမ်း ပါဦးဗျာ

အဲဒီဆရာတော်က မနက်ကိုးနာရီမှာ သပိတ်ပိုက် ပြီး အိမ်(၇)အိမ်ကိုပဲ ဆွမ်းခံထွက်သတဲ့။ ရသမျှဆွမ်းဘုဦး ပေးပြီး သင်္ချိုင်းတောထဲမှာပဲ တရားကျင့်နေခဲ့တယ်တဲ့။



နောက်တော့ လူတွေက တစ်စ,တစ်စ သိလာခဲ့ကြပြီး ဆရာတော်ကို ဆွမ်းပို့၊ ဆရာတော်ထံမှာ တရားလာ နာကြတာပေါ့။ ဆရာတော်ကလည်း တရားပြန်ပေးပြီး သူလိုပဲ သင်္ချိုင်းတောထဲက မြေပုံတွေပေါ်မှာ တရား ထိုင်စေခဲ့သတဲ့။

နောက်တော့ကောဗျာ၊ ဘာဆက်ဖြစ်သေးလဲဗျာ
နောက်တော့ ဣထံက ဆရာတော်ရဲ့ အကျင့်သီလ ကို ယုံကြည်လာကြပြီး တရားလေ့ထိုင်သူတွေ တဖြည်း ဖြည်း များလာခဲ့တော့တာပေါ့ဗျာ။

တရားလာထိုင်သူတွေလည်း များလာ၊ တရားထိုင် လာတဲ့ ရက်တွေလည်း ရလာခဲ့တော့ ဆရာတော်က သူ တရားပြခဲ့တဲ့ ဒကာတွေမှာ တရားဘယ်အဆင့်အထိ ရခဲ့ ကြပြီကို စမ်းသပ်ခဲ့တော့တာပဲ။

ဟာ...ဟုတ်လား။ ဘယ်လိုများ တရားစမ်းသပ်ခဲ့ တာလဲဗျာ။

ဆရာတော်က သူထံမှာ တရားလာထိုင်ခဲ့တဲ့ ယော ဂီတွေထဲက ကိုရွှေဒွန်း၊ ကိုစံတင်၊ ကိုဘိုးလှ ဆိုတဲ့ လူ သုံးယောက်ကို စာရားတကယ်ရ,မရ စတင်ပြီး စမ်းသပ် ခဲ့တော့တာပဲတဲ့ဗျာ။

ပထမဦးဆုံး ကိုရွှေဒွန်းဆိုတဲ့ ယောဂီကို ဆရာ တော်ကခေါ်ပြီး မိန့်ကြားသတဲ့လေ။

ဒီမှာ ဒကာကြီး၊ ဒကာကြီးဟာ ယောဒီသုသာန်ထဲ မှာ တရားထိုင်ခဲ့တာဟာ ရက်တွေလည်း အတော်ကြာ

ပြီ။ တရားကိုလည်း ပေါက်မြောက်အောင် ကျင့်ကြံနိုင်ခဲ့ ပြီ။ ဒီတော့ ဒကာကြီးကို အဝေးတစ်နေရာက သုသာန် ကို တရားထိုင်ဖို့ စေလွှတ်ရမယ်။ မနက်လင်းရင် ဆရာ တော်ထံ ပြန်လာခဲ့ပြီး တရားထိုင်ခဲ့တဲ့နေရာရဲ့ ထူးခြား ချက်တွေကို လျှောက်ထားရမယ်လို့ မိန့်ကြားပြီး သုံးနှစ် လောက်ဝေးတဲ့ ရွာတစ်ရွာရဲ့ သင်္ချိုင်းကို တစ်ည တရား သွားထိုင်ဖို့ စေလွှတ်လိုက်သတဲ့။

ဒါနဲ့ ကိုရွှေဒွန်းလည်း ညနေပိုင်း (၆)နာရီအချိန် လောက် အဲဒီစေလွှတ်တဲ့ သင်္ချိုင်းကို သွားခဲ့ရတာပေါ့။ သင်္ချိုင်းက ရွာနဲ့ နှစ်ခေါ်သာသာလောက် ဝေးသတဲ့ ကိုရွှေဒွန်းလည်း အဲဒီသင်္ချိုင်းရဲ့ ဧရပ်ပေါ်မှာ နေရာယူကာ လှည်းကျင်းသန့်ရှင်းလိုက်တယ်တဲ့။ ပြီးတော့ မှောင်လာ ပြီဖြစ်တဲ့အတွက် ဖယောင်းဆီမီးထွန်းညှိပြီး ဘုရားထန် တော့ကာ တရားစပြီးထိုင်နေခဲ့သတဲ့။ အတော်ကလေး ညဉ့်နက်လာတော့ ကိုရွှေဒွန်း တရားထိုင်နေတဲ့ နောက် နားက သမံတလင်းကို လက်သည်းနဲ့ တဂျစ်ဂျစ်ကုတ်နေ သံ ကြားလာခဲ့သတဲ့။ ကိုရွှေဒွန်းကတော့ ဒီအသံဟာ သူ့ကို သင်္ချိုင်းအစောင့်က ခြောက်လှန့်ခဲ့တာပဲ ဆိုတာပေါ့ လို့ တရားကိုသာ အာရုံပြုပြီး ရှုမှတ်နေခဲ့သတဲ့။ ထုတ် ခြစ်နေတဲ့အသံဟာ ပျောက်မသွားဘဲ ကုတ်ခြစ်မြဲ ထုတ် ခြစ်နေတာကြောင့် သူ့ရဲ့ဆရာတော်ကို ပြေးပြီးသတိပေး လိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ ကိုရွှေဒွန်းရဲ့စိတ်ထဲမှာ ဆရာတော်က သူ့တရားထိုင်နေတဲ့ရှေ့ကို ရောက်လာပြီး မိမိတရားထိုင် သာ မပြတ်အောင် ရှုမှတ်ပါ။ ဒီလိုခြောက်လှန့်နေတာဟာ တရားကျင့်သူရဲ့ သမာဓိရှိမှုကို စမ်းသပ်နေတာပဲ ဖြစ် တယ်။ ဆရာတော်အနေနဲ့လည်း မိမိစေလွှတ်ထားတာ ယောဂီကို အမြဲစောင့်ရှောက်ပေးနေတယ်လို့လည်း မိန့် ကြားရော ကိုရွှေဒွန်း အားပိုရှိသွားပြီး ဘယ်လိုအနေနဲ့ အယုက်ကိုမှ ဂရုမထားတော့ဘဲ မိုးလင်းတဲ့အထိ တရား ထိုင်နေခဲ့သတဲ့။ မိုးလင်းလာတော့ တရားကိုဖြုတ်ပြီး ဆရာတော်ထံ ပြန်လာခဲ့ကာ ဆရာတော်အား သူ တရားထိုင်ရာတွင် ဘာ ပျက်ခဲ့မှုများကို လျှောက်ထားခဲ့သတဲ့။ ဒီတော့ ဆရာ တော်က ဒကာကြီးဟာ ဘယ်လိုအနှောင့်အယှက်တွေ ဂရုမထားဘဲ ညလုံးပေါက် တရားရှုမှတ်နိုင်ခဲ့တာပဲ ဆို ကျူးမိန့်ကြားခဲ့သတဲ့။

အခြေ
သတ
ထွန်း
နာရီ
က
ကြား
ခဲ့တ
သိခဲ့
စူးစူး
ထံ ပြ
အပျ
က မ
ပေါက်
ခဲ့တ
ကို အ
ခဲ့သ
ကို နေ
ဆီမီး
တရား
ညောင်
မှတ်က
ခဲ့ရင်ပဲ
လိုက်
ဟာ...
လွှတ်
ဆရာက
ကြော
ထွက်သ
နည်း
သင်္ချို
ကိုစံတ
www.burmeseclassic.com

နောက်တစ်ညမှာတော့ ကိုစံတင်ဆိုတဲ့ ဒကာကြီးကို အခြားသင်္ချိုင်းတစ်ခုကို စေလွှတ်ပြီး တရားထိုင်စေခဲ့ပြန် သတဲ့။ ကိုစံတင်ဟာ ထိုသင်္ချိုင်းကို ရောက်တာနဲ့ ဆီမီး ထွန်းကာ ဘုရားဝတ်ပြုပြီး စတင်တရားရှုမှတ်ခဲ့သတဲ့။ နာရီဝက်လောက်ကြာတော့ သူ တရားထိုင်တဲ့နောက်နား က အဝတ်စုတ်တွေကို တစ်ပြင်းပြင်းနဲ့ ဆုတ်ပြန်နေသံတွေ ကြားလာခဲ့သတဲ့။ ကိုစံတင်ဟာ ထိုအသံတွေ ကြားလာ ခဲ့တော့ သူ့ရဲ့တရားထိုင်မှုကို စမ်းသပ်နေခဲ့တယ်ဆိုတာ သိခဲ့တာနဲ့ မကြောက်မရွံ့ ဂရုမထားဘဲ မိမိတရားကိုသာ စူးစူးစိုက်စိုက် ရှုမှတ်ခဲ့ပြီး မိုးလင်းခဲ့တော့မှ ဆရာတော် ထံ ပြန်လာခဲ့တယ်တဲ့။ ဆရာတော်ကိုလည်း ညက အဖြစ် အပျက်ကို ပြန်လျှောက်တင်ခဲ့သတဲ့။ ဒီတော့ ဆရာတော် က မည်သည့်အနှောင့်အယှက်ကိုမျှ ဂရုမထားဘဲ ညလုံး ပေါက် တရားအားထုတ်လာနိုင်ခဲ့တဲ့ ကိုစံတင်ကို ချီးကျူး ခဲ့တယ်တဲ့လေ။

နောက်တစ်နေ့ညမှာတော့ ကိုဘိုးလှဆိုတဲ့ ယောဂီ ကို အခြားရွာက သုသာန်ကို တရားသွားထိုင်ဖို့ စေလွှတ် ခဲ့သတဲ့။ ကိုဘိုးလှလည်း ဆရာတော် စေလွှတ်တဲ့ သုသာန် ကို ရောက်လာခဲ့တယ်တဲ့။ နေရာထိုင်ခင်း လှည်းကျင်းပြီး ဆီမီးပူဇော်ကာ စတင်တရားထိုင်ခဲ့တာပေါ့လေ။ အဲ... တရားထိုင်လို့ နာရီဝက် တစ်နာရီလောက် ကြာလာတော့ ညောင်းလာတာနဲ့ တရားရှုမှတ်ခြင်းကို ဖြုတ်ခဲ့ပြီး ဆီမီး ခုတ်ကာ ပုဆိုးခေါင်းမြီးခြုံပြီး အိပ်ခဲ့သတဲ့။ အဲဒီလို အိပ် ခဲ့ရင်ပဲ လက်အေးကြီးနဲ့ သူ့ရဲ့ခြေနှစ်ချောင်းကို ဆုပ်ကိုင် လိုက်ပြီး ဇရပ်ထဲကနေ တရွတ်တိုက် ဆွဲသွားခဲ့သတဲ့။ ဟာ... ငါ့ခြေထောက်ကို ဘာလို့လာဆွဲနေတာလဲ။ လွှတ်... လွှတ်လို့ အော်ဟစ်ရင်း ဇရပ်ရဲ့အပြင် မြေပြင်ပေါ်ကို ရောက်သွားခဲ့သတဲ့။ ဒီအခါမှာ ကိုဘိုးလှဟာ တစ်အား ကြောက်လန့်သွားခဲ့ပြီး ညတွင်းချင်းမှာပဲ ရွာဆီကို ပြေး သွက်သွားခဲ့တော့တယ်တဲ့။

ကိုဘိုးလှဟာ နောက်နေ့မနက်မှာ ဆရာတော်ထံကို ဆည်း ရောက်မလာခဲ့တော့ဘဲ သူနေထိုင်တဲ့ ရွာမှာပဲ ဆက်နန်းဝတ်နေခဲ့ပြီး ဦးပွင်းကြီးဘဝနဲ့ နေခဲ့လေတယ်။

အောင်အောင်မှာ တရားထိုင်နိုင်ခဲ့သော ကိုရွှေဒွန်းနှင့် ကိုစံတင်တို့ကို တွေ့လိုခဲ့သည်။

အဲဒီ ကိုရွှေဒွန်းနဲ့ ကိုစံတင် ဆိုတဲ့လူတွေရော ရွာ

ထဲမှာ ရှိနေကြတုန်းပဲလား။
အို... ရှိနေကြပါတယ်။ မသေကြသေးပါဘူး။ သူ တို့အနေနဲ့ တရားဖက်တော့ အသက်ရှည်ဆိုသလိုပဲ လော ကီသားတွေ ဖြစ်ကြပေမယ့် နေ့ခင်းနေ့ဘက်မှာ အိမ် စီးပွားရေးအတွက် လုပ်ကိုင်ရှာဖွေခဲ့ကြပြီး ညဘက်ရောက် လာခဲ့ရင်တော့ အိမ်ရှိဘုရားမှာ ဆီမီး၊ ရေချမ်းများ ကပ် လျှာကြပြီး ဘုရားရှိခိုး ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ကြကာ တရား ရှုမှတ်ခြင်းအလုပ်ကို ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ကျင့်ကြံခဲ့ကြ တာမို့ အသက်တွေ ကြီးခဲ့ပေမယ့် မသေကြသေးပါဘူး လေ။

ဒါနဲ့ ဟိုကိုဘိုးလှဆိုသူက ရွာဘုန်းကြီးကျောင်းကို ပြောင်းသွားပြီး ရဟန်းဝတ်နေခဲ့တာရော ရှိနေသေး သလား။

မရှိတော့ပါဘူး။ ရဟန်းဝတ်ပြီး (၆)လလောက် အကြာမှာပဲ ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပါတယ်။

ဪ... တရားအလုပ်ဆိုတာ ပေါ့တန်တန်နဲ့ ကြိမ်း ကျေဝတ်ကျေ အားထုတ်လို့မရဘဲ တကယ်ထိထိမိမိကြီး စားအားထုတ်နိုင်မှ တရားကို ရနိုင်တာပါကလား။

ဟုတ်တယ်လေ။ ကိုရွှေဒွန်း၊ ကိုစံတင်နဲ့ ကိုဘိုးလှ တို့သုံးဦးကို သုသာန်ဆရာတော်က တရားစမ်းသပ်ခဲ့ရာ မှ တကယ်ထိထိမိမိနဲ့ ကြီးစားအားထုတ်ခဲ့တဲ့ ကိုရွှေ ဒွန်းနဲ့ ကိုစံတင်တို့ကတော့ ဘယ်လိုအနှောင့်အယှက်ကို မှ ဂရုမထားဘဲ မိမိကျင့်ကြံတဲ့ တရားမှာသာ အာရုံထား ပြီး အားထုတ်ခဲ့တော့ အောင်မြင်ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့သလို တရားကို အပရိကအားထုတ်ခဲ့တဲ့ ကိုဘိုးလှမှာတော့ တရားမထိုင်တော့တာနဲ့ ဇရပ်စောင့်က ခြေနှစ်ချောင်းကို ဆွဲချပြီး ဇရပ်အပြင်ကို အထုတ်ခံခဲ့ရတာ အထင်အရှား ပဲ။ ပြီးတော့ တရားကို ဖိဖိစီးစီး အားမထုတ်ခဲ့တဲ့အတွက် စောစီးစွာပဲ ပျံလွန်တော်မူခဲ့ရတယ်နော်။

အောင်အောင်လည်း သူ့ အလည်ရောက်နေသောရွာ တွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော ဂမ္ဘီရဖြစ်ရပ်ဆန်းများကို ကြားသိ ခဲ့ရသောအခါ ထူးလည်း ထူးဆန်းလှပြီး တကယ်တမ်း တရားအလုပ်ကို ကျင့်ကြံအားထုတ်မည်ဆိုပါက ယုံယုံ ကြည်ကြည်နှင့် ထိထိရောက်ရောက် အားထုတ်ကြမှသာ အရာရာ အောင်မြင်နိုင်ကြောင်း သိရှိခဲ့ရတော့သည်။

တင့်ထူး(ဇေယျဝင်္ဂီ)



မနက်ဖြန်အပ်ရမည့် ရော်ဘာဘာလောက်တုံး
 အတွက် ကိုမျိုးသင်း စိတ်စောနေသည်။
 ထိုစဉ်မှာပင် မိမိနားစည်အတွင်းသို့
 ခေါ်လိုက်သံလိုလို ကြားလိုက်ရ
 သော်လည်း အလုပ်က အရေးကြီး
 နေသည်မို့ ဘာသိဘာသာ နေလိုက်
 မိသည်။ သို့သော်လည်း နောက်
 တစ်ကြိမ် ထပ်မံကြားလိုက်ရ
 ပြန်သောအခါ မော့ကြည့်လိုက်ရတော့၏။
 သူ့ရှေ့တူရုရှီ ဝိုင်းဝင်းထရံအပေါ်မှ လူ
 တစ်ယောက်၏ မျက်နှာအား မြင်လိုက်ရတော့မှ သူလုပ်
 လက်စလုပ်ငန်းအား ရပ်နားပစ်လိုက်ရလေတော့သည်။

အလင်္ကာသူရ ဒံ့ပွယ်အလည်ခရီးတစ်ခေါက်

ကိုမျိုးသင်း...ခဲလို ကိုယ့်ကို ထမင်းကျွေးနေတဲ့ လုပ်
 ငန်းအပေါ် လေးလေးစားစားနဲ့ အရေးထားလုပ်နေတာ
 မြင်လိုက်ရတော့ ဝမ်းသာတယ်ဗျာ။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ် ခေါ်
 တာကို ပြန်မထူးတော့ လုပ်ငန်းခွင်ပျက်မှာစိုးပြီး မထူး
 တာလို့ ထင်နေတာဗျာ*
 ကိုကြည်မောင် ပြောလည်း ခံရမှာပဲဗျာ။ ကျုပ်
 နာမည်ကို ခေါ်လိုက်တဲ့ အသံကို ကြားလိုက်သလိုတော့
 ရှိသား။ ဒါပေမဲ့လည်း အလုပ်ထဲမှာ စိတ်ရောက်နေတော့
 တကယ့်ခေါ်သံလို့ မထင်မှတ်မိဘူးလေ။ ကဲ...လာဗျာ၊
 အိမ်ထဲကို ဝင်ခဲ့ရောပေါ့။ ဘယ်နှယ် လမ်းပေါ်ကနေ
 ရပ်ပြီး စကားပြောနေရတာလဲ*

အို...အို...ခင်ဗျားလုပ်ငန်းကိုသာ ဆက်လုပ်ပါဗျာ
 ကျွန်တော့်အတွက် ခင်ဗျားအလုပ်မပျက်စေချင်ဘူးလေ
 ကျွန်တော့်လုပ်ငန်းက ပြီးသလောက် ဖြစ်နေပါပြီ
 ဗျာ။ ကဲ...အိမ်ထဲကို ဝင်ခဲ့ပါဦး။ စီးကရက်လည်း သောက်
 စမ်းပါဦး*
 ကိုမျိုးသင်းက သူ့တံဆိပ်တုံးကို ဘေးမှာ ချထား
 လိုက်ပြီး ပြောဆိုဖိတ်ခေါ်လိုက်သည်။
 ကျွန်တော်က ဆေးလိပ်ဖြတ်ထားတာဗျာ။ ကျွန်း
 ရေးအတွက်ရော စီးပွားရေးအတွက်နဲ့ရော ဆိုပါတော့ဗျာ
 ကိုကြည်မောင်က အိမ်ထဲသို့ ဝင်မလာခဲ့ပေ။ ခြံညှစ်
 ရိုး အပြင်ဘက်မှနေ၍ မတ်တတ်ရပ်ရင်း စကားပြော
 တော့သည်။ ကိုမျိုးသင်းက ပြောရင်းကပင် စီးကရက်



တစ်လိပ်အား
မီးညှို့လိုက်ကာ
နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက်ပင်
သောက်နေလိုက်သည်။ ဆိုရလျှင်
ကိုမျိုးသင်းသည် စီးကရက်ကို ခုံမင်စွာ
သောက်တတ်သူ တစ်ဦးပင် ဖြစ်ပါလေ၏။

‘အကြောင်းကိစ္စအထူးများ ရှိနေသလား ကိုကြည်
မောင်ရဲ့။ လာပါဗျာ..ခင်ဗျားကလည်း၊ အိမ်ထဲကို ဝင်ခဲ့
ရောပေါ့’

‘မထိုင်တော့ပါဘူးဗျာ။ ခင်ဗျားဆီ လာတာက ဒီလို

ပါ။ ကျွန်တော် ရွာဘက်ကို သွားစရာရှိတယ်ဗျာ။ ခင်ဗျား
တစ်ခါက ပြောဖူးတယ်လေ။ ခင်ဗျားမှတ်မိသလား မသိ
ဘူး။ ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်မွေးရပ်မြေကို လိုက်ချင်တယ်

လိုပါ'

'ဟာ...ဒါဆို အတော်ပဲဗျ။ ကျွန်တော့်မှာ လုပ်ငန်းမှာချည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ လုပ်နေရတော့ အလုပ်ပေါ် ငြီးငွေ့လာပြီ ဆိုပါတော့လေ။ ကဲ...ကျွန်တော်တို့များတို့ ရွာကို လိုက်မယ်ဗျာ။ ခင်ဗျားက ဘယ်တော့မှားမှာမို့လဲဗျ'

'ကျွန်တော်က မနက်ဖြန်မနက် ခပ်စောစောသွားမှာလေ။ ဒါကြောင့် လာပြောတာ။ ခင်ဗျားလိုက်မယ်ဆို ဂျပ်အိမ်ရဲ့ အိမ်ရှေ့လမ်းမအဆုံက စောင့်နေမယ်။ ဟုတ်လား။ ထွက်ဖြစ်အောင် ထွက်ခဲ့နော်။ ဒါပဲ။ ကဲ...ကျုပ်နဲ့မယ်'

ကိုကြည့်မောင်က ဝမ်းသာအားရလေသံမျိုးဖြင့် ပြန်ညွှာကာ ပြန်လှည့်ထွက်သွားလေတော့၏။ ကိုမျိုးသင်းက တတ်တရက် ချက်ချင်းဆိုသလို အရေးပေါက်စွ ဖြစ်လာတာသည်မို့ အိမ်နောက်ဆီသို့ လှမ်းပြောလိုက်လေတော့သည်။

'ကဲ...မဆွေရေ၊ ကိုကြည့်မောင်က သူ့ရွာကို ခေါ်နေမနက်ဖြန်မနက် ကိုမျိုး လိုက်သွားလိုက်ဦးမယ်နော်။ ကိုမျိုးအတွက် အဝတ်အစားအိတ်လေး ပြင်ပေးပါဦးကွာ' နောက်ငစ်နေ့ မနက်စောစောဝယ် ကိုကြည့်မောင် အိမ်ရှေ့လမ်းမထိပ်ဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့ရာ ကိုကြည့်မောင်က အဆင်သင့်စောင့်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ကြည့်မောင်မှာ အဝတ်အစားအိတ် ပါလာသည်ကို တွေ့ရ။ နောက်မှ ဪ...သွားမှာက သူတို့ရွာပဲကိုး။ ကြောင့် အပိုအဝတ်အစားတွေ ယူမလာတာဖြစ်မှာပါ သာ တွေးလိုက်မိပါသည်။

ကိုကြည့်မောင် ခေါ်ရာသို့ ကိုမျိုးသင်းတစ်ယောက် တွင် လွယ်အိတ်တစ်လုံးကိုချိတ်ကာ လိုက်သွားလေ တာသည်။ ကျေးရွာလမ်းများက အသွားအလာနည်းပါး သင့်။ လမ်းကောင်းကောင်းမရှိ။ ဖုန်စုတ်စုတ် မြေလမ်း ကိုင်း နှစ်ယောက်သား လမ်းလျှောက်လာခဲ့ကြရသည် ။ ကိုကြည့်မောင်ခေါ်သည့်ရွာ မရောက်ခင်ထိ လူသွား လာ တစ်ယောက်တလေမှပင် မတွေ့ခဲ့ရပါချေ။ မြို့ အဆက်အသွယ်နည်းပါးကြသည် ထင်ပါသည်။ ခြေ ခိုးခရီးကြမ်းအား သွားရသည်ဆိုသော်လည်း ကိုမျိုး သင်းမှာ မောရမှန်း ပန်းရမှန်းပင် မသိပါလေတော့။

သို့အတွက် ကိုမျိုးသင်းက သူ့ကိုယ်သူ အံ့သြနေမိသည် လေ။ ဪ...နောက်တော့မှ သည်လိုခရီးမထွက်ရသည် မှာ ကြာလှပြီမို့ သူ ဆန္ဒပြင်းပြခြင်းကြောင့်သာ ဖြစ်ပေ လိမ့်မည်ဟု အတွေးပေါက်လိုက်မိတော့သည်။

အချိန်ကာလအတော်ကြာ ခရီးသွားလာခြင်း မပြုဘဲ အိမ်ထဲတွင်ကုတ်၍သာ အလုပ်ကို လုပ်နေရသည်မို့ စိတ် ငတ်ငတ် ပျော်ပိုက်မိသလိုလိုနှင့် မမောမပန်းဖြစ်နေခြင်း ကြောင့်ဟုပင် ဆိုရပေမည်။ မကြာပါချေ။ သူတို့ရွာတွင် မြစ်ရေပြင်တစ်ခုအား တွေ့လိုက်ရပါတော့သည်။

'ကဲ...ကျုပ်တို့ ဟောဟိုသစ်ပင်ရိပ်မှာထိုင်ရင်း ကူး တို့လှေ အလာကို စောင့်ကြတာပေါ့ဗျာ'

နှစ်ယောက်သား အရိပ်ကောင်းသော သစ်ပင်ရိပ်တစ် ပင်အောက်သို့ ဝင်ခိုလိုက်ကြတော့သည်။ ခဏအကြာ၌ ကိုမျိုးသင်းတို့ ခရီးထွက်လာခဲ့သည်မှာ မြို့၏တောင်ဘက် ဆီသို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။ သူသိသလောက် မြို့တောင်ဘက် ဝယ် မြစ်ရှိခဲ့သည်ဟု မကြားဖူးပါလေခဲ့။ စင်စစ် မြို့၏ အနောက်ဘက်တွင်သာ ဧရာဝတီမြစ်ကြီး စီးဆင်းခဲ့သည် ကိုသာ ကိုမျိုးသင်း မှတ်သားသိရှိထားခဲ့ပါလေ၏။ ယခု သူတို့ရွာတူရူဝယ် အဘယ်မည်သောမြစ်တစ်စင်း ရောက် ရှိနေခဲ့ဘိသနည်း။ ထိုအဖြစ်က အနည်းငယ်တော့ ထူးခြား သလိုလို ရှိလှသည်။

'ကျုပ်တို့ ကံကောင်းတာပဲ ကိုမျိုးရေ၊ ပြောရင်း ဆိုရင်း ဟိုမှာ ကူးတို့သမားတစ်ယောက် ဒီဘက်ကမ်းကို ကူးလာပြီဗျို့။ လာဗျာ...မြစ်ကမ်းစပ်ကို သွားကြမယ်'

ကိုကြည့်မောင်စကားကြောင့် ကိုမျိုးသင်း အတွေး များ ပျောက်သွားကာ ကိုကြည့်မောင်နောက်က လိုက် သွားရတော့သည်။ ကူးတို့လှေ ကမ်းစပ်သို့ ကပ်လာသည် နှင့် နှစ်ဦးသား ကူးတို့လှေပေါ်သို့ တက်လိုက်ကြ၏။ ကူးတို့လှေသမား အတိုးကြီးက သူတို့ တက်ပြီးသည်နှင့် မြစ်စပ်မှ ထွက်ခွာလာတော့သည်။

ကိုမျိုးသင်း အတွေးဝင်နေဆဲ နောက်ထပ် ထူးခြားစွာ တစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရပြန်သည်။ ကူးတို့လှေသမားက ဘယ် ကိုပို့ပေးမည်လဲဟု မမေးသလို ကိုကြည့်မောင်ကလည်း ဘယ်ရွာ ဘယ်ဆိပ်ကမ်းအား ပို့ပေးရန် ပြောဆိုခြင်းလည်း မရှိ။ ကူးတို့လှေမှာ ဦးတည်ချက်မရှိဘဲ လှော်ခတ်နေခြင်း ပင် ဖြစ်ပါသည်။ မိနစ်အနည်းငယ်မျှ လှော်ခတ်လာခဲ့ရာ



သူတို့စီးလာသည့် ကူးတို့လှေအား အထက်ကောင်းကင်မှ
ငှက်ဆိုးများ လိုက်ထိုးနေကြသဖြင့် ကိုမျိုးသင်းမှာ ကျော
ထဲမှ စိမ့်လာမိတော့သည်။

ကူးတို့လှေဖြင့် နာရီဝက်ကျော်ကျော်မျှ လှော်ခတ်ခဲ့
ရာက လှေခတ်သမားအဘိုးကြီးက မြစ်၏တစ်ဖက်ကမ်း
စပ် တစ်နေရာအရောက်ဝယ် လှေကို ကပ်ပေးလိုက်လေ
တော့၏။ သည်တော့မှ ကိုကြည်မောင်က ကူးတို့ခအား
ထုတ်ပေးလိုက်လေသည်။ ကူးတို့လှေပေါ်မှ ဆင်းပြီး
နောက် မြစ်ကမ်းပေါ်သို့ တက်လာခဲ့တော့သည်။

ကုန်းမြင့်တစ်နေရာ အရောက်မှ -

*ဟိုမြင်နေရတဲ့ သစ်ပင်မည်းမည်းဖုတ်ဖုတ်က ကျုပ်
တို့နေတဲ့ရွာလေး ရှိရာနေရာပဲ ကိုယ့်လူရဲ့။ ရောက်လှပါပြီ။

ဤသို့ဖြင့် ခြေကျင်ခရီး ဆက်လက်ထွက်ခွာခဲ့ကြပြန်
ပါသည်။ သူတို့ရွာ ဆိုသည့်နေရာနှင့် အနီးရောက်လေလေ
လမ်းဆုံလမ်းခွဲများက ဟိုတစ်လမ်း သည်တစ်လမ်းနှင့်
တွေ့မြင်လိုက်ရပြန်သည်။ ကိုမျိုးသင်းက သူ့အတွက်
ထူးခြားနေခြင်းများအပေါ် နောက်မှသာ ကပ်လိုက်လာ
ခဲ့ရင်းက မနေနိုင်တော့ဘဲ မေးခွန်းထုတ်လိုက်မိပါလေ၏။

*ခင်ဗျားတို့ရွာ ရောက်ခါနီးမှ လမ်းခွဲတွေက ဘာများ
သလဲ မမေးနဲ့။ အဲဒီလမ်းခွဲတွေက ဘယ်ကိုသွားတဲ့ လမ်း
တွေလဲဗျ။ ဟိုဘက်မှာ ရွာတွေ များများစားစား ရှိသလား
ကိုကြည်မောင်ရဲ့ ဟု မေးလိုက်ရာ ကိုကြည်မောင်က
ခပ်ပြုံးပြုံး မျက်နှာမျိုးဖြင့် ပြန်၍ ဖြေလိုက်ပါသည်။

*လမ်းခွဲတွေ ဖြာထွက်နေတာများဆို မိမိသွားလိုရာ
ခွဲသွားလိုတဲ့ရွာကို သွားနိုင်အောင် ဒီလမ်းဆုံကနေ ဆုံး
ဖြတ်ပြီးတော့ သွားနိုင်တဲ့ သဘောပါပဲဗျ။ ခြေဦးတည့်ရာ
ကို ဆက်လျှောက်လို့ မရဘူးလေ။ ခု ကျုပ်တို့ ဆက်
လျှောက်သွားရမယ့်လမ်းက ခင်ဗျားကို အလည်ခေါ်သွား
မယ့် ကျုပ်တို့ရွာလမ်း ဆိုပါတော့လေ။

ကိုကြည်မောင်က ရှင်းပြသည်။ သူရှင်းပြမှ ကိုမျိုး
သင်းစိတ်ထဲ ပိုရှုပ်သွားတော့သည်။ ဘာလဲ၊ ခြေဦးတည့်
ရာသွားကို သွားလို့မရဘူးတဲ့။ နောက်ပြီး လမ်းဆုံကနေ
ဆုံးဖြတ်ပြီးမှ သွားနိုင်တာလို့လည်း ဆိုတယ်။ ဘာတွေလဲ
မသိဘူး။ ကိုကြည်မောင်က သူ့ရွာသွားမယ့်လမ်းကို သိ
ထားသူမို့ ခြေဦးတည့်ရာလမ်းလို့ ဆိုလိုနေတာလား။ ကို
မျိုးသင်းက ဆက်တွေးမနေတော့ဘဲ ကိုကြည်မောင် သွား

ရာ နောက်သို့သာ နှုတ်ဆိတ်ရင်း လိုက်ပါသွားတော့သည်။

သူတို့ ဆက်လျှောက်လာရင်း ရွာကြီးတစ်ရွာအနီးသို့
ချဉ်းကပ်လာခဲ့တော့၏။ ရွာဦးထိပ်ဝယ် အလွန်ကြီးမားလှ
သော ပျောက်ဆိပ်ပင်ကြီး သုံးပင်ကိုလည်း တွေ့မြင်လိုက်
ရသည်။ ပျောက်ဆိပ်ပင်ကြီးအောက် သူတို့ ရောက်သည်
နှင့် ကျီးကန်းတစ်အုပ် ပြိုကျလာကာ ခေါင်းပေါ်တွင်
ဝဲလျက် ဆူညံစွာ အော်ဟစ်နေသည်က နားငြီးစရာပင်
ကောင်းနေချေသေးတော့သည်။ ကျီးကန်းအုပ် ကြည့်ရ
သည်မှာ ရွာကို ရောက်လာသူတို့အား ခရီးဦးကြိုပြုသည့်
နှယ်ပါတကား။ ကျီးကန်းများအား မော့ကြည့်လိုက်သည့်
အခါမှ ထူးခြားလှသော ဖြစ်ရပ်ဆန်းတစ်ခုကို တုန်လှုပ်
ချောက်ချားစွာ သတိထားလိုက်မိပါလေတော့သည်။

စဉ်းစားကြည့်လေ။ ကိုမျိုးသင်းတို့မြို့ထဲက ထွက်လာ
တော့ အရက်တက်သာသာအချိန်။ သူတို့နှစ်ဦး မြို့အပြင်
ဘက်ရောက်တော့ အလင်းရောင်ဖြာကျလျက် ရှိနေသည်
ပဲ။ လမ်းလျှောက်လာခဲ့ကြသည်က မြို့မှ မြစ်ဆိပ်ကမ်းသို့
တစ်ကန့်၊ ထို့နောက် မြစ်ပြင်ကိုဖြတ်လျက် ကူးတို့လှေစီး
လာခဲ့သည့် အချိန်ကာလကလည်း မနည်းမနောပင်။ တစ်
ဖန် ဆိပ်ကမ်းမှ ရွာဆီသို့ ခြေကျင်လျှောက်လာခဲ့ကြသည်
ကလည်း အချိန်တွေအား ကျော်လွှားဖြတ်သန်းခဲ့ရသည်ပင်
မဟုတ်ပါလား။ သို့စဉ်တိုင် ကိုမျိုးသင်း ကောင်းကင်ကို
မော့ကြည့်လိုက်တော့ နေမင်းက လင်းရုံအချိန်သာ ရှိနေ
ခြင်းက ကိုမျိုးသင်း၏ အသိအား ပုတ်နှိုးလိုက်သလိုပင်။
အချိန်တို့သည် ကုန်ဆုံးပြောင်းလဲသွားခြင်း မရှိပါချေ
တကား။



မည်သို့ပင်ဆိုစေ သူတို့ ရွာတံခါးပေါက်သို့ပင် ရောက်
ရှိလာခဲ့ချေပြီ။ ကိုမျိုးသင်းအတွက် ထူးခြားချက်များက
တစ်ခုပြီးတစ်ခု တွေ့မြင်နေရပြန်ပါသည်။ ရွာတွင်းသို့
ဝင်လိုက်သည့်တိုင် ရွာအတွင်း၌ သွားလာလှုပ်ရှားသည့်
လူသံ၊ တိရစ္ဆာန်သံနှင့် အခြားအသံဗလံများ မကြားရ
သည့်အပြင် ရွာအတွင်း သွားကြလာကြသည့် လူအရိပ်
အယောင်များကိုလည်း မမြင်တွေ့ရဘဲ လူခြေတိတ်ဆိတ်
နေတော့သည်။ သူတို့နှစ်ယောက် ဆက်လျှောက်လာခဲ့ကြ
ရာ ရွာလယ်လောက်အရောက်တွင် ထူးခြားစွာတွေ့လိုက်
သည်က မဏ္ဍပ်ကြီးတစ်ခု ထိုးထားလျက် အလှူပြုကြီး

စ်ခု ပြုလုပ်နေခြင်းပင် ဖြစ်ပါလေ၏။ သည်တော့မှ တွင်းမှလူအားလုံး အလှူမဏ္ဍပ်ဝယ် လာရောက်စုရုံး ပြန်ရန်ကြောင့် ရွာတွင်း၌ လူသွားလူလာမရှိသည့် ကြောင်းကို သိလိုက်ရတော့သည်။ ထိုအခြင်းအရာကို ငိုလိုက်ရသည့် ကိုကြည်မောင်က-

‘ကဲ...ကျုပ်တို့အတွက် ဘယ်လောက်အဆင်ပြေ က်သလဲ ကိုမျိုးသင်းရေ။ လာဗျာ၊ ကျုပ်တို့ ဝင်ပြီး လိုက်ကြရအောင်။ ဘာမှရှက်စရာ မလိုပါဘူးလေ။

စ်ရွာလုံး လာစားကြတာပဲဥစ္စာ’

ကိုကြည်မောင်က ပြောရင်း သူကပဲ ဦးဆောင်ကာ သောက်နေကြသော လူအုပ်စုထဲသို့ တိုးဝင်သွားတော့

သည်။ ကိုမျိုးသင်းက နောက်မှ မယောင်မလည်နှင့် လိုက် ရေးလေတော့၏။ အားရပါးရ စားသောက်နေကြသူများ နီး ရောက်သွားသည်နှင့် ကိုမျိုးသင်းပါးစပ်မှ တအံ

သြဖြင့် ဘုရားတ၊လိုက်မိတော့သည်။ အလိုလေး မြတ် ဘုရား...ဘယ်လိုတွေများ ဖြစ်နေကြတာလဲမသိ။ သူ

က်လုံးများကိုပင် သူ မယုံတော့။ အလှူအယက် စား သက်နေကြသူများအား ကြည့်လိုက်တော့လည်း အဝတ်

စားများက စုတ်ပြတ်နေသည်။ နောက်ပြီး သူတို့ စား သက်နေကြသည်ကိုလည်း ကြည့်ပါဦးတော့။ အလွန်

ကန်မှ စက်ဆုပ်စရာကောင်းလှပါဘိကောင်း။ မသတိ ပ အညစ်အကြေးများသာ ဖြစ်နေပါတော့သည်။ သူတို့

ရေရှက်၇ စားသောက်နေကြသည်ကိုကြည့်၍ ကိုမျိုး င်း လည်ချောင်းဝမှ ပျို့တက်လာသည်။

‘ဟာ...ဒါတွေက ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ ကိုကြည် ဝင်ရာ။ စားသောက်စရာတွေကလည်း မသတိရွံ့ရာ

တွေပါပဲကလားဗျ။ ဒီလူတွေက လူသားတွေမှ ဟုတ် ဘား မသိပါဘူးဗျာ’

ကိုမျိုးသင်းက တကယ့်ကို အထိတ်တလန့် တအံ့ သြဖြင့် သူ့ရှေ့မြင်ကွင်းအား ကြည့်ကာ စိတ်မကောင်း ပြောဆိုလိုက်မိတော့သည်။ သို့ပေမယ့် ကိုကြည်

‘လာလေ ကိုမျိုးသင်းရဲ့ ဒီလိုအလှူအတန်း အကျွေး အမွေးဆိုတာ အတော်တန် ကုသိုလ်ကံမျိုးနဲ့ စားရတာမှ မဟုတ်တာ။ ကြုံတုန်းကြုံခိုက်မို့ စားရတာပဲဥစ္စာ။ ဒီ တစ်ရွာလုံးက ကျုပ်နဲ့ ဘဝတူလူတွေချည်းပါပဲဗျ’

ပြောရင်းဖြင့်ပင် ကိုကြည်မောင်မှာ ရွံရှာဖွယ် အညစ် အကြေးများကို နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်ပင် ကောက်ယူစား သောက်၍ နေချေသေးတော့သည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ဖြစ် သည်။ တကယ့်ကို တိုတောင်းလှသည့် အချိန်တိုလေး အတွင်းမှာပင် ဖြစ်ပါလေ၏။ အံ့ဩထိတ်လန့်ဖွယ်ရာများ ကြားမှ အသိတရားတစ်ခု ဝင်ရောက်လာတော့သည်။ လက်ရှိအခြေအနေနှင့် အချိန်အခါအရ အနန္တောအနန္တ ငါးပါးမှတစ်ပါး အခြားကိုးကွယ်ရာ မရှိတော့ပြီ။

ထို့ကြောင့်ပင် နေ့စဉ် သူဦးခိုက်နေကျအတိုင်း မြတ် စွာဘုရားအား ရည်စူးအာရုံထားလျက် တမ်းတမိပြီးသည် နှင့်-

‘ကဲ...ကိုကြည်မောင်၊ ခင်ဗျားရွာကိုတော့ ကျွန်တော် မနေတော့ဘူးဗျာ။ ဒီရွာက လူကောင်းတွေနေတဲ့ရွာ မဖြစ် နိုင်ဘူး။ ပြိတ္တာရွာတစ်ရွာသာ ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ထင်တယ်။ ကျွန်တော်တော့ အိမ်ကိုပဲ ပြန်သွားတော့မယ်။ ဒါပဲ’ဟု ပခုံးကို ပုတ်ကာ ပြောလိုက်ပါလေ၏။

သူ့အား ကိုကြည်မောင်က ပြန်လှည့်၍ပင် မကြည့် တော့ဘဲ-

‘ကောင်းပြီလေ။ ဒီရွာကို မနေနိုင်ရင်လည်း ခင်ဗျား ပြန်ပေါ့ဗျာ။ ကျုပ်ကတော့ ပြန်မလိုက်တော့ဘူးနော်။ ဒီ ရွာမှာပဲ ကျုပ်က သဘောကျတယ်။ ပျော်လည်းပျော် တယ်။ ခု ကြည့်ပါလား။ စားစရာတွေ အစုံအလင်နဲ့ အဆင်သင့်တောင် တွေ့နေရပြီပဲဥစ္စာ။ ခင်ဗျားမို့လို့ ဒီ ရွာကနေ ပြန်ချင်နေတာ အံ့ဩဖို့ကောင်းတယ်။ အဟား-- ဟား...ဟား’

ကိုမျိုးသင်းစိတ်ထဲ၌ သူ့ဖြစ်စဉ်က တစ်စုံတစ်ခုတော့ မှားယွင်းနေချေပြီဟု သဘောပေါက်လိုက်မိတော့သည်။ ထို့ကြောင့် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလျက် ကိုကြည်မောင်အား စိတ် မကောင်းစွာဖြင့်ကြည့်ရင်း လူအများ စားသောက်နေကြ သော ထိုအလှူမဏ္ဍပ်အတွင်းမှ ပြန်လည်ထွက်ခွာလာ နေတော့သည်။ ချာခနဲ လှည့်ထွက်လာသည်တွင်-

‘ဪ...လူကလေးက ပြန်တော့မလို့လားကွ...’

ဒီရွာဟု
တယ်။
ရမှာနော်
ကွယ့်...
ဆီသို့
သူ
ဝတ်ဆင်
တွေလို
ကိုမျိုးသ
မိတော့
သော
တစ်ပြား
သည်။
‘ပေ
ထဲက
ထဲက
ဟု ညည
သည်။
‘လူ
အကျင့်
သင်းတ
ဆိုတာက
အပျော်အ
နဲ့ ပျက်စီး
ရော၊ အ
စိတ်
သင်းမှာ
အို၏ က
နှင့် ယူလို
ထူးထူးခြာ
သည်ထွက်
အပြန်
သာတော့
ကိုမှ ခရီး
သူ မရော



ဒီရွာဟာ လူကလေးအတွက်တော့ အဆင်မပြေဘူး ထင်တယ်။ အိမ်ကို ပြန်မယ်ဆိုရင် မြစ်ကို ဖြတ်ပြီးမှ ပြန်ရမှာနော်။ တစ်ဖက်ကမ်းကိုပြန်ဖို့ ကူးတို့ခရော့ ပါရဲ့လား ကွယ့် ဟု မထင်မှတ်ဘဲ ထိုစကားသံကြောင့် အသံလာရာ ဆီသို့ ကိုမျိုးသင်း လှည့်ကြည့်လိုက်မိပါလေ၏။

သူမြင်ကွင်းအတွင်းသို့ ယောဂီအဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်ထားသော အဘွားအိုတစ်ဦးအား ထူးထူးခြားခြား တွေ့လိုက်ရပါလေ၏။ ယောဂီအဘွားအို စကားကြောင့် ကိုမျိုးသင်းက သူ့အိတ်ကပ်အတွင်းသို့ နှိုက်ကြည့်လိုက်မိတော့သည်။ သူ့လက်ထဲသို့ ပုံကြမ်းဒီဇိုင်း ရေးဆွဲထားသော စက္ကူအပိုင်းအစများသာ ပါရှိလာ၍ ငွေကြေးတစ်ပြားတစ်ချပ်မှ ပါမလာသည်ကို တွေ့လိုက်ရတော့သည်။

ဟော...မဆွေကတော့ လုပ်လိုက်ပြီ။ ငါ့အိတ်ကပ်ထဲက ငွေတွေကို နှိုက်ယူထားလိုက်ပြန်ပြီ။ ဒီလိုအိတ်တပ်ထဲကငွေကို သုတ်တတ်တဲ့အကျင့် ငါတော့ ဒုက္ခပါပဲကွာ့ ဟု ညည်းတွားရင်း ဒေါသများပင် ထွက်သွားရတော့သည်။

လူကလေးရယ်...မိန်းမသားဆိုတာ ဒီလို အလေ့အကျင့် ရှိတတ်ကြတာပဲကွယ့်။ စီးတဲ့ရေ ဆည်တဲ့ကန်သင်းတဲ့။ သူ့ရဲ့လုပ်ရပ်က မှန်ပါတယ်။ ယောကျ်ားသားဆိုတာကလည်း ဝင်ငွေများများစားစား ရလာတဲ့အခါ အပျော်အပါး လောင်းကစားဆိုတဲ့ မကောင်းတဲ့စရိုက်တွေ ပျက်စီးသွားတတ်ကြတာကလားကွယ့်။ က...ရှော့...ရှော့၊ အမေ့ဆီက ကူးတို့ခ ယူသွားပေတော့

စိတ်ဓာတ်လည်းကျ ဒေါသလည်းဖြစ်နေသော ကိုမျိုးသင်းမှာ နောက်ဆုံးဝယ် မနေသာတော့ဘဲ ယောဂီအဘွားအို၏ ကမ်းပေးလိုက်သော ကူးတို့ခအား အားတုံ့အားနာနှင့် ယူလိုက်ပြီး ရှက်ကိုးရှက်ကန်းဖြင့် လူစုလူဝေးနှင့် ထူးထူးခြားခြား အလှူပွဲကြီးရှိရာ ရွာကြီးအတွင်းမှ ပြန်သည်ထွက်ခွာလာခဲ့လေတော့၏။



အပြန်ခရီးဝယ် ကိုမျိုးသင်းမှာ ဇောချွေးများပင် ပြန်လာရတော့သည်။ စဉ်းစားကြည့်လေ။ သူ့တစ်သက် ဘယ်အရာမှ ခရီးမထွက်ဖြစ်ပါလေခဲ့။ ထွက်လာခဲ့တော့လည်း မရောက်ဖူးသော မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ဌာနေ ကျေးရွာ

တစ်ရွာခရီးစဉ် ဖြစ်ပါသည်။ မိတ်ဆွေ ကိုကြည်မောင်၏ ခင်မင်စွာ ဖိတ်ခေါ်မှုကို ယုံကြည်လျက် လိုက်ပါလာခဲ့သည်ပဲလေ။ ရောက်သွားပြန်တော့လည်း စိတ်မချမ်းမြေ့စရာ အဖြစ်ဆန်းတို့အား ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည်မှာ အော့နလုံး နာစရာများသာ ဖြစ်နေပြန်ပါသည်။ ကိုကြည်မောင် ဆိုသည့် လူကလည်း ဘယ်လိုလူမျိုးလဲဆိုသည်ကို စဉ်းစားမရအောင် ဖြစ်ခဲ့မိသည်။ တွေ့ကြုံခဲ့ရသည့် အဖြစ်များကလည်း ထူးဆန်းလိုက်ဘိဖြစ်ခြင်း။ မကောင်းဆိုးဝါးအညစ်အကြေးများအား မရွံ့မရှာဖြင့် အားပါးတရ စားသောက်နေကြသော လူအုပ်ကြီးကိုလည်း သူ့မျက်လုံးထဲကပင် မထွက်ပါလေတော့။

စိတ်ထဲမှ မကျေနပ်ချက်များကိုတွေးရင်း လာလမ်းအတိုင်း ပြန်ထွက်လာခဲ့ရာ ဖျောက်ဆိပ်ပင်ကြီးများအောက်သို့ပင် ရောက်လာခဲ့တော့သည်။ ထိုအနိက်တွင် ဖျောက်ဆိပ်ပင်ကြီးများထက်မှ ကျီးတစ်အုပ် ဝုန်းခနဲ ပြိုဆင်းသွားရာ ကိုမျိုးသင်းမှာ ချွေးသီးချွေးပေါက်များ ထွက်လာသည်အထိ လန့်ဖျပ်သွားမိပြန်သည်။ ကျီးအုပ်ကို ကြည့်ရသည်မှာ ရွာအဝင်တုန်းကနှင့်မတူ၊ သူ့အထက်မှ ရန်လုပ်သည့်ဟန်ဖြင့် ဆူညံစွာ အာနေကြသည်မှာ ကြောက်စရာပင် ကောင်းနေချေသေးတော့သည်။ မကောင်းဆိုးဝါးရွာကြီးမှ ဝေးသထက်ဝေးအောင်သာ ကိုမျိုးသင်း ခြေလှမ်းကျွဲကျွဲဖြင့် လျှောက်လာသည်။ ချက်ချင်း ပြန်လာခဲ့သောကြောင့် အပြန်ခရီးတွင် လမ်းစမပျောက်ခြင်း ဖြစ်ပေမည်။

မကြာပါချေ။ မြစ်ဆိပ်ကမ်းခြေသို့ ကိုမျိုးသင်း ရောက်လာတော့၏။ အပြန်လမ်းတွင် ကူးတို့လှေအား မစောင့်လိုက်ရပါ။ အခန့်သင့်ပင် ကူးတို့လှေနှင့် အဘိုးကြီးအား တွေ့လိုက်ရတော့သည်။

လာ...လာ...လူကလေး၊ မင်း ပြန်လာလိမ့်မယ်ဆိုတာ အဘကသိလို့ တမင်စောင့်နေခဲ့တာ

ကူးတို့လှေသမား အဘိုးကြီး စကားများက ကိုမျိုးသင်းအတွက် အံ့ဩစရာပါ။ စိတ်ထဲတွင်လည်း ဒီနေ့ ဒီရက်ကျမှ ငါ ဘယ်လိုလူတွေနဲ့ လာတွေ့နေတာပါလိမ့်။ ထို့ကြောင့် မေးခွန်းတစ်ခုအား ပြန်မေးကြည့်လိုက်ပါသေး၏။

ဪ...အဘက ကျွန်တော်ပြန်လာမယ်ဆိုတာကို သိနေနှင့်တာလား

အေး..အဘက ဟိုဘက်ကမ်းနဲ့ ဒီဘက်ကမ်းကို အမြဲတမ်း ကူးတို့ကူးနေခဲ့တာ နှစ်ပေါင်းမနည်းမနော ကြာ ခဲ့ပါပြီပေါ့။ လူကလေးတို့ နှစ်ယောက်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရ ကတည်းက ဟိုတစ်ယောက်ရဲ့ ထူးခြားချက်ကို သိလိုက် ရတာကလားကွယ်။ ကဲ..လှေပေါ်ကို တက်တော့၊ အဘ မှာ အချိန်သိပ်မရှိဘူးကွယ်

ကူးတို့လှေသမားကြီးက စကားဆက်ပြောချင်ပုံမရ သဖြင့် ကိုမျိုးသင်းက လှေပေါ် တက်ထိုင်လိုက်ရတော့ ၏။ လှေပေါ်သို့ ထိုင်လိုက်လာရင်း ကိုမျိုးသင်းက သူ၏ အဖြစ်အား ပြန်လည်တွေးတောနေမိတော့သည်။ သူ နှစ် ပေါင်းတော်တော်များများ နေအိမ်အတွင်းမှ ပြင်ပသို့ မထွက်ခဲ့သည်မှာ ကြာပြီ။ သည်ခရီးစဉ်သည် သူတစ် သက်နှင့်တစ်ကိုယ် ပထမဆုံး ခရီးထွက်လာခဲ့ခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။ သူ၏ ပထမဆုံးထွက်သည့် ခရီးစဉ်တွင် ထူး ခြားဆန်းပြားသည့် အဖြစ်တို့ဖြင့် ရောထွေးနေသည်မှာ သူ၏ ကံမကောင်းခြင်း အကြောင်းတရားသာ ဖြစ်ပေလိမ့် မည်ဟု သဘောပေါက်လိုက်မိပါတော့သည်။ သူ့အတွေး မဆုံးမိမှာ ကူးတို့လှေက တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ဆိုက်ရောက် လာတော့သည်။ ကိုမျိုးသင်းက ယောဂီအဘွားကြီး ပေး လိုက်သော ငွေကို ကူးတို့အဘိုးကြီးအား ပေးလိုက်ပါ သည်။

သာဓုကွယ်..သာဓု..သာဓု၊ စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ် ကျန်းမာနေနိုင်ပါစေ။ ကောင်းမှုကုသိုလ်တွေလည်း များ များလုပ်နိုင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးလိုက်ပါတယ်ကွယ်
ကူးတို့လှေသမား အဘိုးကြီးမှာ ဆုတောင်းမှုပြုပြီး နောက် သူ့လှေလေးအား တစ်ဖက်ကမ်းဆီသို့ ပြန်လည် လှော်ခတ်၍ သွားလေတော့သည်။ ထိုစဉ်အခိုက်အတန့်မှာ ပင် ကိုမျိုးသင်း၏ အမည်အား ထပ်ခါတလဲလဲ ခေါ်နေသံ ကို ကြားလိုက်ရပါတော့သည်။



သူ၏ နားစည်အတွင်းသို့ ခေါ်သံ ထပ်ကာ၊ထပ်ကာ ကြားနေရသဖြင့် နှုတ်ခမ်းအား ပြန်ထူးရန် လှုပ်ရှားကြည့် လိုက်၏။ သို့သော် မရပါ။ ထို့ကြောင့် လေးလံနေသော သူ့မျက်လုံးများကို ဖွင့်ကြည့်ရန် ကြိုးစားသည်။ ဘာကိုမျှ လှုပ်ရှား၍ မရပါလေတော့။

*ဟော..သူပါးစပ်လေး လှုပ်လာပြီ။ ရေစက်လေး

ချပေးလိုက်ပါ*

ထိုအသံအား ခပ်သဲ့သဲ့ ကြားလိုက်သည်နှင့် မရှေး မနှောင်းမှာပင် အေးမြသော ရေကြည်တစ်စက် သူ့နှုတ် ခမ်းဝသို့ ဆင်းသက်လာသည်။ ကျလာသော ရေပေါင် အား လည်ချောင်းမှတစ်ဆင့် မျိုချလိုက်၏။ အေးမြသော ရေတစ်စက်က သူ၏ ရင်အတွင်းဝယ် အားအင်ပြည့်ဖြိုး သွားဘိသို့ ခံစားလိုက်ရသည်။ သည်တော့မှ လေးလံနေ သော သူ့မျက်ခွံများကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်ပါ၏။

ဟော..သူ သတိရလာပြီ။ ကိုမျိုး သတိရလာပြီ
အသံလာရာသို့ မော့ကြည့်လိုက်သည်။ သူ့အား ငို ရိမ်ကြောင့်ကြစိတ်များစွာဖြင့် ငုံ့ကြည့်နေသော အကြင် နာမျက်လုံးပိုင်ရှင်အား တွေ့လိုက်ရပါသည်။ ထိုအခါမှ ကိုမျိုးသင်းက သူ့အခြေအနေအား စဉ်းစားမရအောင် ဖြစ် သွားသဖြင့် လျှာခလုတ်တိုက်သွားမတတ်ဖြင့် မေးခွန်း ထုတ်လိုက်ပါသေး၏။

ဆွေဆွေ..မဆွေ၊ ကိုမျိုး ဘာတွေဖြစ်ကုန်တာလဲ ဟင်

အမယ်လေး..မသေကောင်း မပျောက်ကောင်းပါ ကိုမျိုးရယ်။ ကိုမျိုး ဘာတွေဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ကိုမျိုး သိမှာပေါ့။ မဆွေတို့က အိမ်နောက်ဖေးနေကြတာလေး ရှေ့ထွက်လာမှ အလုပ်စားပွဲပေါ် ရှင်မျက်နှာကြီး မှောက် လျက်နဲ့ စိုက်ကျနေတာကို တွေ့ရလို့ အိပ်ရာပေါ်ကို ခြွ တင်ထားကြရတာ

ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်။ ဖေဖေကို ခေါ်ကြည့်တာ လည်း ပြန်မထူးတော့ သမီးတို့က အရမ်းစိုးရိမ်ပြီး စိတ် ဆင်းရဲနေကြတာ။ ဖေဖေ တစ်ခုခုကြောင့် မေ့မြောသွား တာဖြစ်မှာ။ ဘယ်လိုကြောင့် ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ဖေဖေ စဉ်းစားကြည့်ပေါ့

သမီးများနှင့် ဇနီးက သူ့ဖြစ်အင်အား ပြန်လည်ပြော ပြနေကြသည်။ လင်နဲ့မယား လျှာနဲ့သွားဟု ဆိုရိုးရှိခဲ့သော် လည်း တကယ်တမ်း ကိုယ့်လင်ယောက်ျား၊ မိဘ အတိအကျ ရောက်သောအခါ ရင်တွင်းသံယောဇဉ်နှင့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာ စေတနာတို့မှာ ထွက်ပေါ်လာတတ်ကြသည်သာ။ ထိုမျှ သင်းက ထိုနိယာမအား တွေးလိုက်မိသဖြင့် မဆွေလေး အား မော့ကြည့်ရင်းက သက်မတစ်ချက် ချလိုက်မိသွား သည်။



သတိရလာပြီဖြစ်သဖြင့် ဆွေဆွေ၏မျက်နှာမှာ ပြုံး
ရွှင်နေချေသည်လေ။ ဇနီးနှင့် သမီးများ၏ စိုးရိမ်စိတ်များ၊
မိမိအပေါ်ထားရှိသည့် သံယောဇဉ်နှင့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာ
တို့ကို မြင်လိုက်ရတော့လည်း ကိုမျိုးသင်း၏ရင်ထဲ အေးမြ
သွားကာ အနှိုင်းမဲ့ပီတိ ဖြစ်ခဲ့ရတော့သည်သာ။

သူ ဘာတွေဖြစ်ခဲ့လေသနည်း။ ကိုမျိုးသင်းက စဉ်း
စားကြည့်ရင်း သူ့မျက်လုံးများက အလုပ်စားပွဲနှင့် မျက်နှာ
ချင်းဆိုင် ဝင်းထရံဆီသို့ ရောက်သွားသည်။ ထိုအခါမှ
သူ့အဖြစ်ကို ရေးရေးပေါ်လာသည်။ သူ့စီးပွားရေးအတွက်
အလုပ်လုပ်နေစဉ် မမျှော်လင့်ဘဲ ကိုကြည်မောင် ရောက်
လာ၍ ဝင်းထရံအပြင်ဘက်မှ သူနှင့် စကားပြောခဲ့ကြပုံ
အား သွားသတိရလိုက်သည်။ သူ့အား ကိုကြည်မောင်က
သူ့ရွာသို့ အလည်လိုက်ရန် လာရောက်ဖိတ်ခေါ်လာသည်မှ
စခဲ့သည်ပင် မဟုတ်ပါလော။

‘မနေ့က ကိုကြည်မောင် အိမ်ရှေ့လာပြီး သူ့ရွာကို
အလည်လိုက်ဖို့ခေါ်တာ မင်းအသိပဲ မဟုတ်လား။ ကိုမျိုး
က မင်းကို ခရီးသွားဖို့ အဝတ်အစားအိတ် ပြင်ဆင်ခိုင်း
တာလေ’

‘ကိုမျိုး ဦးနှောက်ပျက်သွားပြီ ထင်တယ်။ တောက်
တီးတောက်တဲ့ ပြောရောမယ်။ ဒီတစ်မနက်ခင်းလုံး ရှင့်
ဆီကို ဘယ်က ဧည့်သည်မှ မဟုတ်ပါဘူးတော်။ ခါတိုင်း
လာနေကျ ဆရာသိမ်းသန်းအောင်တောင် မလာပါဘူး။
အလုပ်စားပွဲမှာ ရှင် ရော်ဘာဘလောက် လုပ်နေတာပဲ
ဥစ္စာ။ ကျွန်မတို့ မိသားစုကလည်း အိမ်နောက်ဖေးမှာ
နေတာလေ။ ကိုကြည်မောင် လာရင်လည်း ကျွန်မတို့
အသံကြားရမှာပေါ့’

‘မဆွေပြောတာ အမှန်ပဲလား။ ကိုမျိုးတို့အိမ်ကို ကို
ကြည်မောင် လာမသွားဘူးဆိုတာ သေချာရဲ့လားကွာ။
ဒါဆို မင်းကို အဝတ်အစားအိတ် မပြင်ခိုင်းဘူးပေါ့နော်’

‘အိုရှင်...ကိုမျိုး ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ။
ရှင်က အဝတ်အစားအိတ် ပြင်ခိုင်းတာလည်း မရှိပါဘူး’

ကိုမျိုးသင်း ဦးနှောက်တွေ ချာချာလည်သွားတော့
သည်။ တစ်စုံတစ်ရာ အမှားအယွင်း ရှိနေသည်ကတော့
အသေချာပင်။ ထိုအမှားအယွင်းအား သူက သိချင်နေ
သည်။ သူဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် အဖြစ်အပျက်တွင် ဘာတွေ
မှားယွင်းနေချေပြီလဲပေါ့။

နောက်တော့မှ တစ်စုံတစ်ရာအား သတိရလိုက်သည့်
အလား အရေးတကြီး လေသံဖြင့် -

‘သား မောင်ငြိမ်းချမ်း၊ မင်း ခုချက်ချင်း ကိုကြည်
မောင်အိမ်ကို စက်ဘီးနဲ့ သွားစမ်း။ နောက်ပြီး ကိုကြည်
မောင်ကို ငါက အိမ်ကို လိုက်ခဲ့ပါလို့ဆိုပြီး စက်ဘီးနဲ့
မင်းကိုယ်တိုင် နောက်က တင်လာခဲ့။ မြန်မြန်သွားစမ်း။
ကြားလား’



ကိုကြည်မောင်တို့အိမ်က အမှတ်(၆)ရပ်ကွက်ထဲတွင်
ရှိပါသည်။ မောင်ငြိမ်းချမ်း စက်ဘီးဖြင့် ထွက်သွားသည်
မှာ နာရီဝက်သီသီပင် စွန်းရောမည်။ ကိုမျိုးသင်းကတော့
သားတော်မောင်ငြိမ်းချမ်း ပြန်အလာအား တမျှော်မျှော်ဖြင့်
လည်ပင်းရှည်နေသည်။ မကြာမီမှာပင် မောင်ငြိမ်းချမ်း
ပြန်ရောက်လာတော့သည်။

‘ဘယ်လိုလဲ သားရဲ့၊ ကိုကြည်မောင်ကို ရအောင်
ခေါ်လာခဲ့ပါဆိုမှ မင်းက ခေါ်မလာခဲ့ဘူးလား’

‘ဖေဖေကလည်းဗျာ၊ ဦးကြည်မောင်ကို ဖေဖေသာ
သွားခေါ်လိုက်တော့၊ ကျွန်တော်တော့ သွားမခေါ်နိုင်ဘူး
ဖေဖေရေ’

‘ဟ...ဘာဖြစ်လို့ မင်းက မခေါ်နိုင်ရတာလဲ။ ဖေဖေ
က အရေးတကြီး ခေါ်ခိုင်းလိုက်တာပါဆို။ သူ လိုက်လာ
ရမှာပေါ့။ ဘာလဲ၊ သူ့ကို မင်းမတွေ့ခဲ့ဘူးလား။ ဆိုစမ်း
ပါဦး’

သည်မှာပင် သားဖြစ်သူ မောင်ငြိမ်းချမ်းက စိတ်ပျက်
လက်ပျက်ဖြင့် ပြန်လည်ပြောလိုက်ပါလေ၏။

‘ဦးကြည်မောင်က ဘယ်လိုမှ လိုက်လာနိုင်မှာ
မဟုတ်ဘူးဗျာ။ မနေ့က မနက်ကတည်းက ဦးကြည်မောင်
က ဆုံးသွားလို့ သူ့အိမ်မှာ အသုဘအခမ်းအနားတွေတောင်
ပြင်ဆင်ထားပြီ’

မောင်ငြိမ်းချမ်း ပြောစကားအား ကြားလိုက်ရသည်
နှင့် ကိုမျိုးသင်း စကားပြန်လည်မပြောနိုင်ပါလေတော့။
တက်ကြွနေခဲ့သော သူ့မျက်နှာမှာ ရုတ်ခြည်း ညှိုးနွမ်း
သွားလေတော့သည်။ သို့ရာတွင် သူ့မိသားစုအား သူ၏
အဖြစ်စုံကို ပြန်လည်ပြောပြနိုင်ရန် ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်၏
အဖြေကိုကား ရရှိသွားခဲ့ချေပြီတကား။

အလင်္ကာသူရ



ဆရာရန်အောင်ဟိန်း (B.Sc)

(ခရစ်ရှုနားမူတီး ရှေ့ဆောင်နက္ခတ်ပေဒင်ပညာရှင်)

ကေ.ပီ စနစ်အား ဆရာတစ်ဆူ ပါရဂူမြောက် တတ်မြောက်လိုက ဆက်သွယ်ပါ။

ရှင်းလင်းစွာ တတ်မြောက်၊ ကျွမ်းကျင်ရန် တာဝန်ယူသည်။

ကေ.ပီ စနစ်၊ ပြုတ်သွားပြကွဒိန်များ၊ ကွန်ပျူတာပရိုဂရမ် (Softwar) များ ရနိုင်ပါသည်။

အသုံးပြုရန် လွယ်ကူရှင်းလင်းစေရပါမည်။

(စုံစမ်းနိုင်ပါသည်။)

ဆက်သွယ်ရန်လိပ်စာ

အမှတ်- ၂၁၃(ပ-ထပ်)၊ ၃၂-လမ်း(အထက်)၊ (CLOVER ဟိုတယ်အနီး)၊ ဝန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၀၉ ၇၃၁ ၁၉၈ ၂၆ ၊ ၀၉ ၂၆၁ ၄၄ ၇၇ ၆၆ ၊ ၀၉ ၇၉၅ ၄၂၀ ၃၉၄

သက်ဆိုင်သူများသို့

ဂန္ထီရမဂ္ဂရင်းတိုက်သို့ စာမူများ

ပေးပို့ရာတွင် စာမူအစား မိတ္တူပြား၍
တိုက်ပြင်ပေးပို့ခြင်း မပြုလုပ်ကြပါရန်
အထူး(အထူး) မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။

(အယ်ဒီတာအဖွဲ့)